

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند هستی بخش مهربان

۲ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ستایش خدای را که پروردگار جهانیان است

۳ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آن هستی بخش مهربان

۴ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

صاحب روز جزا

۵ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

[بار الها] تنها تو را می‌پرستیم و تنها از تو یاری می‌جوییم

۶ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

ما را به راه راست هدایت فرما

۷ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

راه آنان که موهبتشان دادی، نه راه غضب شدگان و نه گمراهان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الم

الف، لام، میم

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

آن کتاب [بلند مرتبه] هیچ تردیدی در آن نیست، راهنمای
 پرهیزگاران است

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 يُنْفِقُونَ

آنان که به غیب ایمان می‌آورند و نماز را برپا می‌دارند و از
 آنچه روزیشان کرده‌ایم، انفاق می‌کنند

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ
 وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

و آنان که به آنچه به تو نازل گردیده و آنچه پیش از تو نازل
 شده، ایمان می‌آورند و اینانند که به آخرت یقین دارند

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

آنان بر هدایتی از پروردگار خویشند و هم ایشان
 رستگارانند

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ ؕ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

به راستی آنان که کفر ورزیدند تفاوتشان نکند چه انذارشان کنی یا انذارشان نکنی ایمان نمی‌آورند

خدا بر دل‌ها و شنوایی‌شان مهر نهاده و بر چشمانشان پرده‌ای است و آنها را عذابی بزرگ است

و از مردم کسانی هستند که می‌گویند: ما به خدا و روز واپسین ایمان آورده‌ایم. ولی آنان مؤمن نیستند

می‌خواهند خدا و مؤمنان را فریب دهند، در حالی که جز خودشان را فریب نمی‌دهند، ولی نمی‌فهمند

در دل‌هایشان بیماری است، پس خدا ایشان را بیماری افزود، و آنان را به سزای این که دروغ می‌گفتند عذابی دردناک است

و چون به آنان گفته شود: در زمین فساد نکنید، گویند: جز این نیست که ما اصلاح‌گرانیم

به هوش باش که همین‌ها تبهکارانند ولی نمی‌فهمند

و چون به آنها گفته شود: شما نیز مانند [سایر] مردم ایمان بیاورید، گویند: آیا ما هم مانند کم‌خردان ایمان بیاوریم؟ بدان که آنان خود کم‌خردانند اما نمی‌دانند

و چون با مؤمنان رو به رو شوند گویند: ایمان آورده‌ایم، و چون با یاران شیطانی خود تنها شوند، گویند: ما بی‌تردید با شما هستیم، جز این نیست که ما [آنها را] به مسخره گرفته‌ایم

خداست که آنها را به مسخره می‌گیرد و فرصت می‌دهد تا در طغیانشان سرگردان بمانند

همین کسانی که گمراهی را به بهای هدایت خریدند پس تجارتشان سود نکرد و هدایت‌پذیر نبودند

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلْمَةٍ لَا يُبْصِرُونَ

مثل آنان مثل کسی است که [به زحمت] آتشی بیفروخت و همین که اطراف وی را روشن ساخت، خدا نورشان را برد و در تاریکی‌ها رهایشان کرد که نبینند

۱۸ صُمُّ بَكْمٍ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

کرانند و گنگانند و کورانند، پس [از گمراهی] باز نمی‌گردند

۱۹ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلْمَةٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَّجْعَلُونَ
أَصْبِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ
مُخِيطٌ بِالْكَافِرِينَ

یا مانند مثل رگبار تندی از آسمان است که در آن تاریکی‌ها و رعد و برق است که از [غرَش] صاعقه‌ها و بیم مرگ، انگشتان خویش در گوش‌هایشان کنند، و خدا بر کافران احاطه دارد

۲۰ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ
وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ
وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

نزدیک است برق چشمانشان را بزند، هر بار که برای آنان روشن کند، در آن راه روند و چون بر آنها تاریک نماید باز ایستند، و اگر خدا می‌خواست، شنوایی و چشمانشان را [یکجا] می‌گرفت. بی‌گمان، خدا بر هر چیزی تواناست

۲۱ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ای مردم! پروردگارتان را که شما و کسان قبل از شما را آفرید بپرستید، باشد که پرهیزگار شوید

۲۲ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا
تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

خدایی که برای شما زمین را بستری هموار و آسمان را سرپناهی قرار داد و از آسمان آبی نازل کرد که بدان از میوه‌ها رزقی برای شما برآورد. پس برای خدا همتایان قرار ندهید در حالی که خود می‌دانید

۲۳ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ
مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و اگر در آنچه بر بنده‌ی خویش نازل کرده‌ایم شک دارید، سوره‌ای مانند آن بیاورید و شاهدان خود را غیر از خدا فراخوانید اگر راست می‌گویید

۲۴ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

پس اگر نکردید و هرگز نخواهید کرد، از آتشی که هیمة آن مردمان و سنگ‌هاست برحذر باشید که برای کفار مهیا شده است

۲۵
بقره
۲۸۶

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا
قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ
فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۲۶
حزب
۲

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا
فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ
كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ

۲۷

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

۲۸

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۹

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَىٰ
السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

و کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند نوید
ده که برایشان باغ‌هایی است که از پای درختانش نهرها
جاری است، هر بار که میوه‌ای از آن روزیشان گردد، گویند:
این همان است که قبلا روزیمان شده و برای آنان همانند
آن آورده شود و آن جا آنها را همسران

به راستی خدا ابایی ندارد از این که به پشه‌ای یا فوق آن
مثل زند، اما آنان که ایمان آوردند می‌دانند که آن [مثل]
حق بوده و از جانب پروردگارشان است ولی کافران [به
قصد تحقیر] گویند: خدا از این مثل چه خواسته است؟
[آری] بسیاری را با آن گمراه و بسیاری را

همانان که پیمان خدا را پس از تأکیدش می‌شکنند و آنچه
را که خدا به پیوستن آن امر کرده می‌گسلند و در زمین
فتنه به پا می‌کنند. همین‌ها زیانکارانند

چگونه منکر خدا می‌شوید با آن که بی‌جان بودید پس شما را
جان بخشید، و دیگر بار شما را می‌میراند و باز جانتان
می‌دهد و آن گاه به سوی او بازگردانده می‌شوید

اوست کسی که آنچه در زمین است، همه را برای شما
آفرید، سپس به آسمان پرداخت و آنها را به صورت هفت
آسمان تنظیم کرد و او به هر چیزی داناست

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۗ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

وَعَلَّمَ ءَادَمَ الْأَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ

قَالُوا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا بِهٰٓؤُلَآءِ مَا عَلَّمْتَنَا ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

قَالَ يٰٓءَادَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ ۗ فَلَمَّآ أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِءَادَمَ فَسَجَدُوا ۗ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِينَ

وَقُلْنَا يٰٓءَادَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّٰلِمِينَ

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۗ وَقُلْنَا أٰهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

فَتَلَقَىٰ ءَادَمُ مِنْ رَبِّهٖ ۗ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

و آن گاه که پروردگارت به فرشتگان گفت: من در زمین جانشینی خواهم گماشت. گفتند: آیا در آن مخلوقی قرار می‌دهی که تباهی کند و خون‌ها بریزد، حال آن که ما تو را به پاکی می‌ستاییم و تقدیست می‌کنیم؟ گفت: من آن می‌دانم که شما نمی‌دانید

و همه نام‌ها را به آدم آموخت، سپس آنها را بر فرشتگان عرضه داشت و گفت: اگر راست می‌گویید مرا از نام‌های اینان خبر دهید

گفتند: پاکی تو راست، ما را دانشی جز آنچه به ما آموخته‌ای نیست، حقا دانای حکیم تنها تویی

گفت: ای آدم! آنان (فرشتگان) را از نام‌های آنها آگاه ساز. پس همین که از نام آنها آگاهشان نمود، فرمود: آیا به شما نگفتم که من نهنان آسمان‌ها و زمین را می‌دانم، و می‌دانم آنچه را آشکار می‌کنید و آنچه را پنهان می‌داشتید

و آن گاه که به فرشتگان گفتیم: برای آدم سجده کنید، پس همه سجده کردند، جز ابلیس که ابا کرد و برتری جست و از کافران گردید

و گفتیم: ای آدم! تو و همسرت در این باغ منزل کنید و به فراوانی از هر جا [و هر چه] می‌خواهید بخورید ولی نزدیک این درخت نشوید که از ظالمان خواهید شد

پس شیطان آن دو را در باره‌ی آن [درخت] منحرف نمود و از آنچه در آن بودند بیرونشان کرد، و گفتیم: پایین روید، شما دشمن یکدیگرید و تا مدتی در زمین قرارگاه و معیشتی خواهید داشت

پس آدم از پروردگار خویش سخنانی دریافت کرد [و توبه نمود] پس خدا توبه‌اش را پذیرفت، حقا که او توبه‌پذیر مهربان است

قُلْنَا أَهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

يَبْنَیٰٓ اِسْرَآءِیْلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ ۗ وَاَوْفُوا بِعَهْدِي اَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَاِيَّیْ فَاَرْهَبُوْنَ

وَعَامِنُوا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا اَوَّلَ كَافِرٍ بِهٖ ۗ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيْلًا وَاِيَّیْ فَاَتَّقُوْنَ

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ

وَأَقِمْوْا الصَّلَاةَ وَعَاثُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِيْنَ

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

يَبْنَیٰٓ اِسْرَآءِیْلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاِنِّیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ

وَاتَّقُوا یَوْمًا لَا تَجْزِیْ نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَیْئًا وَلَا یُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا یُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ یُنصَرُونَ

گفتیم: همه از آن پایین روید، پس اگر از جانب من هدایتی برایتان آمد، هر کس از هدایت من پیروی کند، نه خوفی بر آنهاست و نه اندوهگین شوند

و آنان که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند، آنها اهل آتشند و در آن ماندگار

ای بنی اسرائیل! نعمت مرا که بر شما ارزانی داشتم به یاد آرید و پیمان مرا وفا کنید تا به پیمانتان وفا کنم، و تنها از من بیم دارید

و به آنچه نازل کردم [قرآن] بگروید که آنچه را با شماست تصدیق می‌کند، و نخستین منکر آن نباشید و آیات مرا به بهای ناچیز مفروشید و تنها از من بترسید

و حق را به باطل نیامیزید و حقیقت را پنهان نکنید در حالی که می‌دانید

و نماز به پا دارید و زکات بدهید و با راکعان رکوع کنید

آیا مردم را به خیر و نیکی فرمان می‌دهید و خود را فراموش می‌کنید با این که شما کتاب آسمانی را تلاوت می‌کنید؟ پس چرا نمی‌اندیشید

و از صبر و نماز یاری بگیرید و البته آن جز بر خاشعان بسی گران است

آنهايي که می‌دانند حتما به لقای پروردگارشان می‌رسند و به سوی او باز می‌گردند

ای بنی اسرائیل! نعمتم را که بر شما ارزانی داشتم و شما را بر جهانیان (مردم زمانه) برتری دادم به یاد آرید

و بترسید از روزی که کسی از دیگری چیزی دفع نکند و از کسی شفاعتی نپذیرند و از او فدیة و غرامت نگیرند و نه ایشان یاری شوند

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ
بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ

۵۰

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

۵۱

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن
بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

۵۲

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵۳

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

۵۴

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أِفْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

۵۵

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذْتَكُمُ الصَّعِقَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

۵۶

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵۷

وَوَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ
كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

و [یاد کنید] آن گاه که شما را از فرعونیان نجات دادیم، که
شما را به سختی آزار می‌دادند، پسرانتان را سر می‌بریدند
و زناتان را زنده می‌گذاشتند و در آن [مصایب] آزمونی
بزرگ از سوی پروردگارتان بود

و [یاد کنید] آن گاه که دریا را برایتان بشکافتیم و شما را
نجات دادیم و فرعونیان را غرق نمودیم و شما نظاره
می‌کردید

و [یاد کنید] آن گاه که با موسی چهل شب وعده گذاشتیم،
آن گاه شما در غیاب وی گوساله را به پرستش گرفتید و
شما [واقعا] ستمکارید

پس از آن بر شما بخشودیم تا مگر سپاسگزاری کنید

و آن گاه که به موسی کتاب و الفرقان دادیم به این امید که
هدایت یابید

و آن گاه که موسی به قوم خود گفت: ای قوم من! شما با
گوساله پرستی به خود ستم کردید، اینک به سوی آفریدگار
خود بازگردید و [توبه نمایید و خطاکاران] خود را [به کیفر
ارتداد] بکشید که این کار نزد آفریدگارتان برای شما بهتر
است، پس بر شما بخشود که او توبه‌پذیر

و چون گفتید: ای موسی! هرگز برای تو ایمان نیاوریم مگر
این که خدا را آشکارا ببینیم. پس صاعقه شما را در حالی
که نگاه می‌کردید بگرفت

سپس شما را پس از مرگتان برانگیختیم، باشد که
شکرگزاری کنید

و ابر را سایبان شما کردیم و من و سلوی بر شما نازل
کردیم [و گفتیم:] از پاکیزه‌های آنچه روزیتان کرده‌ایم
بخورید، و [با این کارها] بر ما ستم نکردند، بلکه بر
خویشتن ستم می‌کردند

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرَ لَكُمْ
خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى
الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا
وَفُومِهَا وَعَدَسِيهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ
بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ
بِعَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

و آن زمان که گفتیم: به این شهر [بیت المقدس] درآیید و
از [نعمت‌های] آن هر جا خواستید فراوان بخورید و از این
دروازه خاضعانه وارد شوید و بگویید: خدایا! گناهان ما را
فرو ریز. تا خطاهای شما را ببخشاییم، و [البته پاداش]
نیکوکاران را خواهیم افزود

پس ستمکاران سخن را به غیر از صورتی که دستور
داشتند تغییر دادند. پس بر آنان که ستم کردند، به سزای
نافرمانی‌شان بلایی از آسمان نازل کردیم

و هنگامی که موسی برای قومش آب خواست به او گفتیم: با
عصایت به این سنگ بزن. آن‌گاه دوازده چشمه از آن
جوشید [به گونه‌ای که] هر قبیله‌ای آبگیر خود را
می‌شناخت. [گفتیم:] از رزق خدا بخورید و بنوشید و در
زمین سر به فساد بر مدارید

و آن‌گاه که گفتید: ای موسی! ما دیگر بر یک خوراک صبر
نکنیم، پروردگار خویش را بخوان تا از آنچه زمین می‌رویاند،
از سبزیجات و خیار و سیر و عدس و پیاز برای ما برآورد.
گفت: آیا پست‌تر را جانشین بهتر می‌کنید؟ [اگر چنین
می‌خواهید] به شهری درآیید تا این چیزه

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّبِئِينَ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ فافعلوا مَا تُوَمَّرُونَ

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ

محققا کسانی که [صوری] ایمان آوردند و آنها که یهودی شدند و مسیحیان و صابئیان، هر کدام [از روی حقیقت] به خدا و روز قیامت ایمان آورد و عمل صالح کند، پاداش آنها نزد پروردگارشان [محفوظ] است و نه خوفی بر آنهاست و نه غمگین شوند

و [یاد کنید] وقتی که از شما پیمان گرفتیم و کوه طور را [به نشانه قدرت] بالای سرتان بلند کردیم و [گفتیم:] کتابی را که به شما داده‌ایم، محکم بگیرید و محتوای آن را به خاطر بسپارید، باشد که پرهیزکار شوید

سپس شما بعد از آن [عهد و میثاق] رو برتافتید، و اگر فضل و رحمت خدا در حق شما نبود، قطعاً از زیانکاران می‌شدید

شما به خوبی کسانی از خودتان را که در روز شنبه [از حکم خدا] تجاوز کردند شناختید که به آنها گفتیم: بوزینگانی خوار و مطرود باشید

و این [عقوبت] را مایه عبرت حاضران و آیندگان و اندرزی برای پارسایان قرار دادیم

و آن وقت که موسی به قوم خود گفت: خدا به شما فرمان می‌دهد که گاوی را سر ببرید. گفتند: آیا ما را به ریشخند می‌گیری؟ گفت: پناه می‌برم به خدا که از جاهلان باشم

گفتند: برای ما پروردگارت را بخوان تا معلوم کند که آن چگونه گاوی است؟ گفت: او می‌فرماید آن گاوی است نه پیر و نه جوان، بلکه میانسالی است بین این دو، پس آنچه دستور یافته‌اید انجام دهید

[بار دیگر] گفتند: از خدایت بخواه برای ما روشن سازد که رنگ آن چیست؟ گفت: او می‌فرماید که آن گاوی است زرد یکدست که بینندگان را سرور می‌بخشد

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ

گفتند: از خدایت بخواه تا برای ما روشن کند که آن چگونه گاو است؟ زیرا آن گاو [هنوز] بر ما مشتبه است و اگر خدا بخواهد ما قطعاً بدان راه خواهیم یافت

۷۱

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْكَنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ

گفت: او می‌فرماید آن گاو است که رام نیست تا زمین را شخم زند و به کشت آب دهد، گاو تندرست است، هیچ لکه‌ای در آن نیست. گفتند: اینک حق را ادا کردی. پس همان را سر بریدند، هر چند نزدیک بود این کار را نکنند

۷۲
۱۰۹

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

و [یاد کنید] آن گاه که شخصی را کشتید، پس یکدیگر را در آن [قتل] متهم کردید و خدا آنچه را پنهان می‌داشتید [با ذبح گاو] آشکار ساخت

۷۳

فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بَعْضَهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

پس گفتیم: پاره‌ای از گاو را به مقتول زنید [تا زنده گردد]. آری خداوند مردگان را این گونه زنده می‌کند و [بدین سان] نشانه‌های قدرت خود را به شما نشان می‌دهد، باشد که بیندیشید

۷۴

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِن مِّن الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَشَّقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ حَشِيَّةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

پس از آن [همه معجزات] دل‌های شما سخت شد، به سختی سنگ‌ها یا سخت‌تر از آن، در حالی که از پاره‌ای سنگ‌ها جوی‌ها می‌جوشد و پاره‌ای از آنها می‌شکافد و آب از آن خارج می‌شود و برخی از آنها از هیبت خدا فرو می‌ریزد، و خداوند از آنچه می‌کنید غافل نیست

۷۵
حزب
۵

أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

پس آیا انتظار دارید [چنین مردمی] به [دین] شما ایمان آورند، با آن که گروهی از آنان سخن خدا را می‌شنیدند و بعد از درک آن، تحریفش می‌کردند در حالی که خود می‌دانستند

۷۶

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و چون با مؤمنان روبه رو شوند گویند: ایمان آورده‌ایم، و چون با یکدیگر خلوت کنند گویند: چرا با مسلمانان از آنچه خدا برای شما [از اوصاف محمد صلی الله علیه وآله] آشکار نموده، گفت و گو می‌کنید تا با آن نزد پروردگارتان با شما احتجاج کنند؟ آیا نمی‌اندیشید

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

آیا نمی‌دانند که خدا آنچه را نهان می‌کنند یا آشکار می‌سازند می‌داند

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيٍّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

و گروهی از آنان افراد عامی هستند که کتاب خدا را جز یک مشت اوهام و آرزوها چیزی نمی‌دانند، و اینان پای‌بند پندارند و بس

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُوبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَيْسَتْ رُؤْيَا بِهٖ ثُمَّ نَحْنُ قَلِيلٌ مِّنْهُمْ لَمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُونَ

پس وای بر آنها که کتاب را با دست‌های خود می‌نویسند و سپس می‌گویند: این از جانب خداست، تا آن را به بهای ناچیزی بفروشند. وای بر آنها از دست نوشته‌هایشان و وای بر آنها از آنچه کسب می‌کنند

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۗ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

و گفتند: هرگز آتش جز چند روزی ما را نخواهد رسید. بگو: مگر پیمانی از خدا گرفته‌اید که خدا خلاف عهد خویش نکند؟ یا بر خدا سخنانی می‌بندید که نمی‌دانید

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهٖ خَطِيئَتُهُ ۗ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

آری، هر کس کار بدی کند و گناه سراسر وجودش را فراگیرد، چنین کسانی دوزخی‌اند و هم ایشان در آن ماندگارند

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند، اهل بهشتند و ایشان در آن جاودانند

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۗ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ

و [یاد کن] آن‌گاه که از بنی اسرائیل پیمان گرفتیم که جز خدا را نپرستید و به پدر و مادر و یتیمان و بینوایان نیکی کنید و با مردم، نیکو سخن گوید و نماز به پا دارید و زکات بدهید، آن‌گاه جز تعدادی اندک از شما با حالت اعراض به آن پشت کردید

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

و چون از شما پیمان گرفتیم که خون یکدیگر را مرزید و
یکدیگر را از خانه و دیار خویش بیرون نکنید، سپس شما
[به این پیمان] اقرار کردید و شما گواهِید

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ
يَأْتُوكُمْ أُسْرَى تَفْلُدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجَهُمْ
أَفْتُمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ
مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ

سپس همین شما یکدیگر را می‌کشید و جمعی از خودتان را
از دیارشان آواره می‌سازید و بر ضد آنها به گناه و دشمنی
همدست می‌شوید، و اگر به اسیری نزدتان آیند، با دادن
فدیه آزادشان می‌کنید، در صورتی که بیرون کردنشان [از
ابتدا] بر شما حرام بوده است. آیا به بخش

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

همین کسانی که زندگی دنیا را به بهای آخرت خریدند، پس
نه عذابشان تخفیف داده شود و نه یاری شوند

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ
وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
فَلَمَّا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

و البته به موسی کتاب دادیم و پیامبرانی را از پی او
فرستادیم و به عیسی بن مریم حجت‌های روشن عطا کردیم
و او را با روح القدس تأیید نمودیم. پس آیا هر بار پیامبری
چیزی برایتان آورد که دلخواه شما نبود تکبر ورزیدید پس
گروهی را تکذیب کردید و گروهی را می‌کش

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا
يُؤْمِنُونَ

و گفتند: دل‌های ما در نیام است. [این طور نیست] بلکه
خدا به سبب کفرشان لعن [و طرد] شان کرده، پس خیلی کم
ایمان می‌آورند

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا
مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا
عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

و هنگامی که از جانب خدا کتابی برایشان آمد که آنچه را با خود داشتند تأیید می‌کرد، و از پیش [با آن] بر کفار پیروزی می‌جستند، ولی همین که آنچه را می‌شناختند برایشان آمد، انکارش کردند. پس لعنت خدا بر کافران

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغِيًّا
أَن يُنَزَّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا
بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

چه بد معامله‌ای است که خود را به بهای کافر شدن به آیات الهی فروختند، از روی حسد به این که خدا از فضل خویش به هر کس از بندگانش که بخواهد [وحی] نازل می‌کند. از این رو به خشمی بر خشم دیگر گرفتار آمدند، و برای کافران عذابی خفت بار است

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ
عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

و چون به آنها گفته شود: بدانچه خدا نازل کرده ایمان آورید، گویند: ما به آنچه بر خودمان نازل شده ایمان داریم، و غیر آن را منکر می‌شوند در حالی که حق همان است و آنچه را که نزدشان است تصدیق می‌کند. بگو: اگر [به تورات] ایمان دارید، پس چرا پیش از این پیام

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

و محققا موسی حجت‌های روشن را برای شما آورد، ولی شما در غیاب او گوساله را [معبود] گرفتید و شما ستمکار بودید

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا
ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا طَلُوقًا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي
قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُم بِهِ
إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

و آن‌گاه که از شما پیمان گرفتیم و کوه طور را [به علامت جدیت موضوع] بر فرازتان بداشتیم [و گفتیم]: آنچه به شما داده‌ایم محکم بگیرید و گوش فرا دهید. گفتند: شنیدیم و [به دل گفتند] نافرمانی کردیم! آری، در اثر کفرشان دل به گوساله باختند. بگو: اگر دعوی ای

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو: اگر سرای آخرت در پیشگاه خدا تنها به شما اختصاص دارد نه سایر مردم، پس آرزوی مرگ کنید اگر راست می‌گویید

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

ولی به خاطر اعمالی که از پیش فرستاده‌اند هرگز آرزوی مرگ نخواهند کرد، و خدا به [حال] ستمگران آگاه است

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

و مسلما آنها را حریص‌ترین مردم به زندگی [دنیا] خواهی یافت و [حتی] حریص‌تر از کسانی که شرک ورزیدند. هر یک از آنها خوش دارد که کاش هزار سال عمر داده می‌شد ولی آن (عمر دراز هم) مانع عقوبت او نخواهد شد، و خدا به آنچه می‌کنند بیناست

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَيَّ قَلْبًا بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

بگو: هر که دشمن جبرئیل باشد [در واقع دشمن خداست، چرا که] او قرآن را به امر خدا بر قلب تو نازل کرد که کتب آسمانی پیشین را تصدیق می‌کند و هدایت و بشارتی برای مؤمنان است

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

و هر که دشمن خدا و فرشتگان و فرستادگان او و جبرئیل و میکائیل باشد [کافر است و] بی‌تردید خدا دشمن کافران است

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

البته ما آیات روشنگری به سوی تو نازل کردیم و جز فاسقان منکر آن نمی‌شوند

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

آیا هر بار که [یهود] پیمانی بستند، گروهی از ایشان آن را دور افکندند؟ آری، بیشترشان ایمان نمی‌آورند

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و زمانی که فرستاده‌ای از طرف خدا برای آنها آمد که تصدیق کننده‌ی چیزی است که با آنها بود، گروهی از همین کسانی که اهل کتاب بودند، کتاب خدا را پشت سر افکندند چنان که گویی [آن را] نمی‌دانند

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ۗ وَمَا كَفَرُوا
 سَلِيمًا وَلَكِنَّ الشَّيْطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَرْوَتَ ۗ
 وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
 تَكْفُرْ ۗ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ
 وَزَوْجِهِ ۗ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ
 وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۗ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ
 اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
 أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۲۰
 بقره
 ۱۰۲
 ۲۸۶

و [یهود به جای تورات] از آنچه شیاطین در باره‌ی سلطنت سلیمان می‌خواندند، پیروی کردند، در صورتی که سلیمان [سحر نکرد] و کافر نشد ولی شیاطین کافر شدند که به مردم سحر و جادو می‌آموختند، و نیز از آنچه که بر دو فرشته، هاروت و ماروت، در بابل نازل شده بود پ

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ

۱۰۳

و اگر آنان ایمان می‌آوردند و پارسایی می‌کردند، قطعاً پاداشی که از جانب خدا می‌یافتند بهتر بود اگر می‌دانستند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
 وَاسْمَعُوا ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۰۴
 ۱۴۳

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! نگویید «راعنا» و بگویید «انظرنا»، و [این دستور را] گوش دهید و برای کافران عذابی دردناک است

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
 أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

۱۰۵

کفار اهل کتاب و مشرکان خوش ندارند که از پروردگارتان خیری بر شما نازل شود، اما خدا هر که را خواهد، خاص رحمت خویش می‌کند که خداوند صاحب فضل و کرم بزرگ است

مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هر حکمی را نسخ یا متروک کنیم، بهتر از آن یا مانند آن را می‌آوریم. مگر نمی‌دانی که خدا بر هر کاری تواناست

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

آیا نمی‌دانی که فرمانروایی آسمان‌ها و زمین از آن خداست و شما را جز خدا سرپرست و یاورى نیست

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلِ ۗ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

آیا می‌خواهید از پیامبر خود همان را بخواهید که پیش‌تر از موسی خواسته شد؟ هر که کفر را جانشین ایمان سازد بی شک راه راست را گم کرده است

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۖ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بسیاری از اهل کتاب- با آن که حق بر ایشان روشن شده بود- به انگیزه‌ی حسدی که در نهادشان است آرزو داشتند شما را بعد از ایمانتان به کفر بازگردانند. پس [فعلا] بگذرید و مدارا کنید تا خدا فرمان خویش را صادر کند که خدا بر همه چیز تواناست

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و نماز به پا دارید و زکات دهید و هر خیری را که برای خود پیش فرستید، همان را نزد خدا خواهید یافت. آری خدا به آنچه می‌کنید بیناست

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا ۗ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و گفتند: هیچ کس داخل بهشت نمی‌شود مگر آن که یهودی یا مسیحی باشد. اینها خیالبافی‌های آنهاست. بگو: اگر راست می‌گویید، دلیل خود را بیاورید

بَلَىٰ ۗ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ ۗ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آری، هر کس خود را [با تمام وجود] تسلیم خدا کند و نیکوکار باشد، پاداش او نزد پروردگارش [محفوظ] است و نه خوفی بر آنهاست و نه اندوهگین شوند

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ
النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

و یهود گفتند: نصارا بر چیز [حقی] نیستند، و نصارا گفتند:
یهود بر چیز [حقی] نیستند، با آن که همه آنها کتاب آسمانی
را می‌خوانند. همچنین نادان‌ها نیز مانند سخن آنها گفتند
[که مسلمین بر حق نیستند]. پس خدا روز قیامت میان آنها
در باره‌ی اختلافشان داوری خ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا
خَافِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

کیست ستمکارتر از آن که نگذارد نام خداوند در مساجد
یاد شود و در ویرانی آن بکوشد. آنان را نشاید که وارد این
مکان‌ها شوند جز با ترس و هراس. برای آنها در این دنیا
ننگ و خواری و در آخرت عذابی بزرگ است

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

و مشرق و مغرب از آن خداست، پس به هر سو رو کنید،
همان جا وجه خداست. همانا خداوند وسعت بخش داناست

وَقَالُوا أَخَذَ اللَّهُ وِلْدَانًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ

و گفتند: خدا فرزندی گرفته، [در حالی که] او منزّه است،
بلکه هر چه در آسمان‌ها و زمین است از آن اوست و همه
فرمانبر اویند

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ

پدید آورنده‌ی آسمان‌ها و زمین است و چون چیزی را اراده
کند همین که بگوید: باش، می‌شود

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهَتْ قُلُوبُهُمْ
قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

و نادان‌ها گفتند: چرا خدا با ما [بی واسطه] سخن نمی‌گوید
یا معجزه‌ای سوی ما نمی‌آید؟ گذشتگان آنها نیز چنین
می‌گفتند، دل‌هایشان به هم می‌ماند. البته ما آیات را برای
اهل یقین بیان کرده‌ایم

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

ما تو را به حق فرستادیم تا بشارت دهنده و ترساننده باشی
و تو مسئول [گمراهی] دوزخیان نیستی

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصْرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۗ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

يَبْنَئِ إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۗ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۗ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِي ۗ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَانخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ ۖ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

و یهود و نصارا هرگز از تو راضی نخواهند شد مگر آن که از آیین آنها پیروی کنی. بگو: بی‌تردید هدایت واقعی همان هدایت خداست. و اگر پس از دانشی که تو را حاصل شده از هوس‌های آنها پیروی کنی در برابر خدا هیچ سرپرست و یابوری نخواهی داشت

کسانی که کتابشان داده‌ایم، آن را چنان که باید می‌خوانند. همین‌ها به آن ایمان می‌آورند، و کسانی که بدان کافر شوند آنها واقعا زیانکارند

ای بنی اسرائیل! نعمتی را که بر شما ارزانی داشتم و شما را بر جهانیان [مردم زمانه] برتری دادم یاد کنید

و بترسید از روزی که هیچ کس چیزی را از دیگری دفع نکند و از او عوض نپذیرند و هیچ شفاعتی به کارش نیاید و نه ایشان یاری شوند

و هنگامی که خدا ابراهیم را با کلماتی بیازمود و او همه را به اتمام رسانید، گفت: من تو را امام و پیشوای مردم قرار دادم. [ابراهیم] گفت: از خاندانم چطور؟ فرمود: عهد من به ستمکاران نمی‌رسد

و آن‌گاه که کعبه را محل اجتماع و جایگاه امن مردم قرار دادیم و [گفتیم]: مقام ابراهیم را محل نماز قرار دهید، و به ابراهیم و اسماعیل سفارش کردیم که خانه مرا برای کسانی که برای طواف و اعتکاف و نماز می‌آیند پاکیزه کنید

و آن‌گاه که ابراهیم عرضه داشت: پروردگارا! این مکان را شهر امنی قرار ده و مردمش را از نعمت‌های فراوان روزی بخش، مردمی که به خدا و روز واپسین ایمان آرند. فرمود: اما آن که کافر شود، اندکی برخوردارش می‌کنم، سپس او را به سوی عذاب آتش می‌کشانم و چه بد سر

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا
تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ
وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

وَمَنْ يَرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ
أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَبْنَئِي إِنْ أَلَّهَ أَصْطَفَىٰ
لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا
تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ
مُّسْلِمُونَ

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ
وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و آن‌گاه که ابراهیم و اسماعیل پایه‌های خانه کعبه را بالا
می‌بردند [گفتند:] پروردگارا! از ما بپذیر، که تنها تو شنوا و
دانایی

پروردگارا! ما را تسلیم فرمان خود گردان و از نسل ما امتی
فرمانبردار خویش پدید آور، و آداب دینی ما را به ما نشان
ده و بر ما ببخشاى بی‌تردید تویی توبه پذیر مهربان

پروردگارا! در میان آنها پیامبری از خودشان برانگیز تا آیات
تو را بر آنان بخواند و کتاب و حکمتشان بیاموزد و آنها را
تزکیه کند حقا که تنها تو عزیز و حکیمی

و چه کسی از آیین ابراهیم روی می‌گرداند جز کسی که
سبک مغزی کند؟ در حالی که ما او را در دنیا برگزیدیم و او
در آخرت مسلما از شایستگان است

آن‌گاه که پروردگارش به او گفت: سر به فرمان خدا نه.
گفت: تسلیم پروردگار جهانیان شدم

و ابراهیم و یعقوب آیین توحید را به پسران خود سفارش
نمودند [و گفتند:] ای پسران من! خدا این آیین پاک را
برای شما برگزیده است، پس زنهار که بمیرید و مسلمان
نباشید

آیا آن دم که مرگ یعقوب فرا رسید حاضر بودید؟ آن‌گاه که
به فرزندان خود گفت: پس از من، چه می‌پرستید؟ گفتند:
معبود تو و معبود پدرانت، ابراهیم و اسماعیل و اسحاق را
به عنوان معبود یکتا می‌پرستیم و ما فرمانبردار اویم

[به هر حال] آنها امتی بودند که گذشتند برای آنهاست آنچه
کردند و برای شماست آنچه کردید، و شما را از آنچه آنها
می‌کردند نپرسند

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَٰ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

و گفتند: یهودی یا نصرانی شوید تا هدایت یابید. بگو: بلکه
آیین ابراهیم را [پیروی می‌کنیم] که ملازم حق است و او از
مشرکان نبود

قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

بگویید: ایمان آوردیم به خداوند و آنچه بر ما نازل شده و
آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و نوادگانش
نازل شده و آنچه به موسی و عیسی داده شد و به آنچه
پیامبران دیگر از جانب پروردگارشان داده شدند. ما میان
هیچ یک از آنها فرق نگذاریم و سر به فرما

فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

پس اگر آنان نیز به مانند آنچه شما ایمان آورده‌اید ایمان
آوردند، قطعاً هدایت یافته‌اند، و اگر روی برتافتند، جز این
نیست که سر ناسازگاری دارند و خداوند، تو را از شر آنان
مصون می‌دارد که او شنوای داناست

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُ
عَبِيدُونَ

رنگ الهی [توحیدی را بگیرید] و چه رنگی از رنگ الهی
خوش‌تر است؟ و ما پرستندگان اویسیم

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلِنَا أَعْمَلُنَا
وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

بگو: آیا با ما در باره‌ی خدای یکتا مجادله می‌کنید؟ در حالی
که او پروردگار ما و شماست و برای ماست اعمال ما و برای
شماست اعمال شما و ما او را خالصانه می‌پرستیم

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ
ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

یا [هنوز] می‌گویید ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و
اسباط، یهودی یا نصرانی بودند؟ بگو: آیا شما بهتر می‌دانید
یا خدا؟ و راستی چه کسی ظالم‌تر از آن کس است که
شهادتی را که از خدا [در باره‌ی این پیامبران] نزد اوست
کتمان کند؟ و خدا از آنچه می‌کنید غا

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ
وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

[به هر حال] آنها امتی بودند که گذشتند برای آنهاست آنچه
کردند و برای شماست آنچه کردید، و شما را از آنچه آنها
می‌کردند نپرسند

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْتُمْ مَا وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَلَا يَرْجِعُ إِلَى اللَّهِ لِيُنزِلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنَ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ إِذْ يَقُولُ اللَّهُ اسْمِعُوا قَوْلِي وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ غَمَّا يَعْمَلُونَ

وَلَيْنِ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَيْنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

به زودی بی‌خردان از مردم خواهند گفت: چه چیز آنان را از قبله‌ای که بر آن بودند برگرداند؟ بگو: مشرق و مغرب از آن خداست، هر که را خواهد به راه راست هدایت می‌کند

و بدین‌سان شما را امتی میانه قرار دادیم تا بر مردم [جهان] گواه باشید و پیامبر بر شما گواه باشد. و ما قبله‌ای را که بر آن بودی (بیت المقدس) قرار ندادیم مگر برای آن که کسی را که از پیامبر پیروی می‌کند از کسی که به عقب برمی‌گردد باز شناسیم، و البته ا

ما گردش [جستجوگرانه] رویت را به آسمان [برای تغییر قبله] می‌بینیم، پس قطعا تو را به جانب قبله‌ای که بدان خشنود شوی برمی‌گردانیم. پس [حالا] روی خود را جانب مسجد الحرام بگردان و شما [مسلمین] نیز هر جا هستید روی خود بدان سو کنید. و البته اهل کتاب به

و اگر هر گونه حجت و دلیلی برای اهل کتاب بیاوری قبله تو را پیروی نخواهند کرد و تو نیز پیرو قبله آنها نیستی و هیچ یک از آنها هم پیرو قبله دیگری نیستند. و اگر پس از این آگاهی که برای تو حاصل شده از هوس‌های آنها پیروی کنی قطعا از ستمگران خواهی بود

الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ^ط
وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

آنها که کتابشان داده‌ایم، او (پیامبر) را همان گونه می‌شناسند که پسران خود را، ولی گروهی از آنان با این که حق را می‌دانند آن را کتمان می‌کنند

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

[تغییر قبله] فرمان حقی از جانب پروردگار توست، پس مبادا که از تردید‌کنندگان باشی

وَلِكُلِّ وِجْهَةً هُوَ مُوَلِّيهَا^ط فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و برای هر قومی جهت و قبله‌ای است که رو به سوی آن می‌کند بنابر این [به جای مجادله در باره‌ی قبله] در اعمال خیر از هم سبقت بگیرید. هر جا باشید خدا همه شما را [گرد] می‌آورد که او بر هر چیزی قادر است

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ^ط وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ^ط وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

و [هنگام نماز] از هر جا بیرون شدی، روی خود را جانب مسجد الحرام کن که قطعاً این [قبله] حق [و] به فرمان پروردگار توست، و خدا از آنچه می‌کنید غافل نیست

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ^ط وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ^ط لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي^ط وَلَا تُمِنَّا بِعَمَتِي عَلَيْكُمْ^ط وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

از هر جا بیرون شدی [برای نماز] روی خود جانب مسجد الحرام بگردان، و شما مردم نیز هر جا بودید روی خود را سوی آن کنید تا مردم را بر ضد شما دستاویزی نباشد، مگر کسانی از آنها که ظلم کردند [که در هر صورت خرده می‌گیرند]. پس از آنها ترسید و از من بترسید، و

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

چنان که در میان شما پیامبری از خودتان فرستادیم تا آیات ما را بر شما تلاوت کند و [از زشتی‌ها] پاکتان سازد و کتاب و حکمتتان بیاموزد و آنچه را نمی‌دانستید تعلیمتان دهد

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ^ط وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونَ

پس مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم، و برای من سپاسگزاری کنید و ناسپاسی‌ام نکنید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ^ط إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از صبر و نماز کمک بگیرید که خداوند با صابران است

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ
وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

و به کشتگان راه خدا مرده نگوئید، بلکه زنده‌اند ولی شما
درک نمی‌کنید

وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ
الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

و مسلما شما را به چیزی از ترس و گرسنگی و زیان مالی و
جانی و کاهش محصولات می‌آزماییم، و صابران را نوید ده

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

آنها که هرگاه مصیبتی بدانها رسد [صبوری کنند] و گویند:
ما از آن خداییم و به سوی او باز می‌گردیم

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُهْتَدُونَ

آنانند که درودها و رحمتی از پروردگارشان بر آنهاست و
[تنها] همین‌ها هدایت یافتگانند

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ ۗ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ
أَعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۗ وَمَن تَطَوَّعَ
خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

همانا صفا و مروه از شعائر خداست. پس هر که حج خانه
خدا کند یا عمره به جا آورد، مانعی ندارد میان آن دو طواف
کند. و هر که با میل و رغبت کار نیکی به جای آورد، [بداند
که] مسلما خدا سپاسگزار داناست

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِن
بَعْدِ مَا بَيَّنَّهٖ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۗ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ
وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِنُونَ

کسانی که دلایل روشنگر و هدایتی را که نازل کرده‌ایم،
بعد از آنکه آن را در کتاب آسمانی برای مردم روشن
ساخته‌ایم، کتمان می‌کنند خدا آنها را لعنت می‌کند، و لعنت
کنندگان نیز لعنتشان می‌کند

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ
وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

مگر آنها که توبه کردند و اصلاح نمودند و [حقیقت را]
آشکار کردند، آنانند که توبه‌شان را می‌پذیرم و من توبه
پذیر مهربانم

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا ۗ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ
اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

آنها که کافر شدند و با کفر از دنیا رفتند، لعنت خدا و
فرشتگان و همه مردم بر آنهاست

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

که در آن [لعنت] جاویدانند، نه [در عذابشان] تخفیف داده
می‌شود و نه مهلت می‌یابند

وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

و معبود شما معبودی یگانه است و جز او معبودی نیست که
هستی بخش مهربان است

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَتَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

۲
بقره
۱۶۴
۲۸۶
۲۱۲

بیگمان در آفرینش آسمان‌ها و زمین و آمد و شد شب و روز و کشتی‌ها که برای کسب منافع مردم به دریا روانند و آبی که خدا از آسمان فرو فرستاد پس زمین مرده را به آن زنده نمود و همه گونه جنبنده در آن منتشر ساخت و گردش بادها و ابرهای مهار شده‌ی میان آسمان و ز

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ
كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعَذَابِ

۱۶۵

و برخی از مردم همتیانی غیر از خدا می‌گیرند و آنها را چون خدا دوست می‌دارند ولی آنها که ایمان آورده‌اند خدا را بیش از هر چیزی دوست دارند. و اگر ظالمان آن گاه که عذاب را ببینند، می‌دیدند که تمام قدرت یکسره به دست خداست و خدا سخت کیفر است، [از گناه خو

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

۱۶۶

آن‌گاه که پیشوایان از پیروان خود بی‌زاری جویند و عذاب را به روشنی ببینند و [تمام] روابط و سبب‌ها بریده گردد

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا
مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

۱۶۷

و پیروان [کفار] گویند: ای کاش ما را [به دنیا] بازگشتی بود تا از آنها بی‌زاری می‌جستیم، همان طور که آنها از ما بی‌زاری جستند. بدین‌سان خدا اعمالشان را [به صورت] حسرت‌هایی بر آنها می‌نماید و آنها از آتش بیرون شدنی نیستند

يَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

۱۶۸
۲۲۲

ای مردم! از آنچه در زمین حلال و پاکیزه است بخورید و از گام‌های شیطان پیروی نکنید که او دشمن آشکار شماست

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ

۱۶۹

او فقط شما را به بدی‌ها و فحشا فرمان می‌دهد و این که آنچه را نمی‌دانید به خدا نسبت دهید

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْلُو كَانُوا آبَائُهُمْ لَمْ يَعْقِلُوا شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

و چون به آنها گفته شود: از چیزی که خدا نازل کرده پیروی کنید، می‌گویند: [نه] بلکه از آنچه پدران خویش را بر آن یافته‌ایم پیروی می‌کنیم. آیا هر چند پدرانشان چیزی نمی‌فهمیدند و هدایت نیافته بودند [باز پیروی می‌کنند]

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكُمْ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

و مثل [تو در دعوت] کافران مثل کسی است که بر حیوان زبان بسته‌ای که جز صدا و ندایی نشنود بانگ زند. [اینها نیز چنین‌اند] کرانند و گنگانند و کورانند، پس نمی‌اندیشند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از نعمت‌های پاکیزه که روزیتان کرده‌ایم بخورید و شکر خدا را به جای آورید اگر تنها او را می‌پرستید

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَالْحَمَّ الْخَنِزِيرِ وَمَا أَهَلَ بِهِۦ لَغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

او تنها [گوشت] مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را که [هنگام ذبحش] نام غیر خدا بر آن برده شده بر شما حرام کرده است، و هر که [به خوردن آنها] ناچار شد، بی‌آن که قصد نافرمانی یا تجاوز داشته باشد گناهی بر او نیست [که] خدا بخشنده‌ی مهربان است

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا أَوْلِيَّكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

کسانی که آیات کتاب آسمانی را کتمان می‌کنند و آن را به بهای ناچیزی می‌فروشند، جز آتش به شکم‌های خود فرو نمی‌برند و خداوند روز قیامت با آنها سخن نگوید و پاکشان نسازد و ایشان را عذابی دردناک است

أَوْلِيَّكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

همین کسانی که ضلالت را به بهای هدایت و عذاب را در ازای آمرزش خریدند، پس چه صبورند بر آتش

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

این بدان سبب است که خدا کتاب را به حق فرستاد و آنان که در باره‌ی کتاب به اختلاف پرداختند، بی‌گمان در ستیزه‌ی دوری هستند

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَى السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۗ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

۴
بقره
۱۷۷
۲۸۶
حزب
۱۱
۲۳ر

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ۗ
الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ ۚ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ
مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ۗ
ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ
فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۸

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يٰۤاُولِى الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ

۱۷۹

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا
الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ۗ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

۱۸۰

فَمَنْ بَدَّلَهُ وَبَعَدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
يُبَدِّلُونَهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۱۸۱

نیکی [تنها] آن نیست که روی خود را به جانب مشرق و مغرب کنید، بلکه نیکی آن است که انسان به خدا و روز واپسین و فرشتگان و کتاب [های آسمانی] و پیامبران ایمان آورد، و مال [خود] را با آن که دوستش دارد به خویشاوندان [نیازمند] و یتیمان و درماندگان و به راه

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! در باره‌ی کشتگان بر شما قصاص مقرر شد، آزاد در برابر آزاد، بنده در برابر بنده و زن در مقابل زن. پس هر که از سوی برادرش چیزی [از قصاص] برایش بخشوده شد باید [از این گذشت] به شایستگی پیروی کند و [خونبها را] با نیکی ادا کند

ای خردمندان شما را در قصاص زندگانی است، باشد که پرهیزکار شوید

بر شما مقرر شده است که هرگاه مرگ کسی از شما فرا رسید اگر مالی بر جای گذاشت، برای پدر و مادر و نزدیکان، مطابق عرف [مقداری را] وصیت کند که این شایسته پرهیزکاران است

پس هر که آن وصیت را بشنود و تغییر دهد، تنها گناهش بر کسانی است که آن را تغییر می‌دهند همانا خدا شنوا و آگاه است

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا
إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

پس هر که از انحراف یا گناه وصیت کننده بیم داشت، و
میانشان سازش داد، گناهی بر او نیست. همانا خدا
آمرزنده‌ی مهربان است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ
عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ای اهل ایمان! روزه بر شما واجب شد چنان که بر امت‌های
گذشته واجب شده بود، باشد که پرهیزکار شوید

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ
مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَن تَصُومُوا
خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

روزهای شمرده شده‌ای را [روزه بدارید] و هر که از شما
بیمار یا در سفر باشد، روزهای دیگری [روزه بگیرد]، و بر
کسانی که روزه طاقت فرساست در عوض [هر روز]
تهیدستی را طعام دهند، و هر که با میل کار خیری کند آن
برایش بهتر است، و روزه گرفتن برای شما بهتر است،

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
فَلْيُصِمْهُ ۖ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ
أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ
وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

ماه رمضان ماهی است که قرآن به عنوان راهنمای مردم و
حجت‌های روشنگر و فارق میان حق و باطل در آن نازل شده
است پس هر که از شما این ماه را دریافت، روزه بگیرد و
هر که بیمار یا در سفر بود، به همان تعداد در روزهای دیگر
[قضا کند]. خدا برای شما آسانی می‌خواهد

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
إِذَا دَعَانِ ۖ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

و چون بندگان من از تو در باره‌ی من بپرسند، همانا من [به
آنها] نزدیکم و دعای دعا کننده را وقتی که مرا بخواند پاسخ
می‌دهم، پس آنها نیز دعوت مرا اجابت کنند و به من ایمان
بیاورند، باشد که راه یابند

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَأَبْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

۲۰
بقره
۱۸۷
۲۸۶

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۱۸۸

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۱۸۹
حزب
۱۲
۲۵

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

۱۹۰

در شب‌های روزه برای شما نزدیکی با همسرانتان حلال شد. آنها برای شما لباسند و شما برای آنها لباسید. خدا می‌دانست که شما به خود خیانت می‌کنید، پس از شما درگذشت و شما را بخشید. پس حالا با آنها مباشرت کنید و آنچه را خدا بر شما مقرر کرده است طلب نمایید،

و در روابط خود اموال یکدیگر را به ناحق مخورید و برای خوردن بخشی از اموال مردم به گناه، [قضیه] آن را به حاکمان مکشانید در حالی که شما [حقیقت را] می‌دانید

از تو در باره‌ی هلال‌ها می‌پرسند، بگو: آن تقویمی برای مردم و موسم حج است، و نیکی آن نیست که از پشت خانه‌ها وارد شوید، بلکه نیکی آن است که شخص تقوا پیشه کند. و از در خانه‌ها وارد شوید و از خدا بترسید تا شاید رستگار شوید

و در راه خدا با کسانی که با شما می‌جنگند نبرد کنید ولی تجاوز نکنید همانا خدا تجاوزگران را دوست ندارد

۲:
بقره
۱۹۱
۲۸۶

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ
أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوكُمْ فِيهِ ۖ فَإِن قَتَلُوكُمْ
فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ

۱۹۲

فَإِن أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۹۳

وَقَتْلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ۚ فَإِن
أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

۱۹۴

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ فَمَن
أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى
عَلَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

۱۹۵

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

۱۹۶

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِن أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ ۖ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۚ
فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ ۖ فَفِدْيَةٌ
مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَن تَمَتَّعَ
بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَن لَّمْ يَجِدْ
فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۚ تِلْكَ عَشْرَةٌ
كَامِلَةٌ ۗ ذٰلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

و آنها را هر جا یافتید بکشید، و از جایی که شما را بیرون کردند بیرون کنید، و فتنه از قتل بدتر است، و با آنها در کنار مسجد الحرام جنگ نکنید مگر این که آنها به جنگ پیشدستی کنند، پس اگر با شما جنگیدند آنها را بکشید که سزای کافران همین است

پس اگر دست برداشتند، البته خدا آمرزنده‌ی مهربان است

و با آنها بجنگید تا دیگر فتنه‌ای نباشد و دین ویژه‌ی خدای یکتا گردد، و اگر دست برداشتند، دشمنی جز بر ضد ستمگران [روا] نیست

ماه حرام در برابر ماه حرام است و حرمت [شکنی] ها قصاص دارد. پس هر که به شما تعدی کرد با او مقابله به مثل کنید و از خدا پروا دارید و بدانید که خدا با پرهیزکاران است

و در راه خدا انفاق کنید، و خود را به دست خود به هلاکت نیفکنید، و نیکی کنید که خدا نیکوکاران را دوست دارد

و حج و عمره را برای خدا به پایان برید، و اگر محاصره [یا ممنوع] شدید [و اتمام حج ممکن نشد] هر قربانی که میسر است فراهم کنید و سرهای خود را تراشید تا قربانی به قربانگاه برسد، پس هر که از شما بیمار است یا رنجی به سر دارد [و به ناچار سر بتراشد] پس

۲۰
بقره
۱۹۷
۲۸۶
۲۶

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ
وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ
يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

۱۹۸

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا
أَفْضْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَأذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
وَأذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهِ لَمَنِ
الصَّالِينَ

۱۹۹

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۲۰۰

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
ءَابَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا
فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ

۲۰۱

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

۲۰۲

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

حج در ماه‌های معینی است، پس هر که در آن ماه‌ها ملتزم
به حج شد، همبستری و نافرمانی و مجادله در اثنای حج
ممنوع است، و هر چه نیکی کنید خدا آن را می‌داند، و
توشه بگیرید که بهترین توشه تقواست، و ای خردمندان از
من پروا کنید

مانعی نیست که [در سفر حج] از فضل پروردگار خویش
روزی بجوئید، و چون از عرفات کوچ کردید، در مشعر الحرام
خدا را یاد کنید و او را یاد کنید همان‌گونه که شما را
هدایت کرد، و محققا شما پیش‌تر، از گمراهان بودید. [و
چیزی نمی‌دانستید]

آن‌گاه از همان جا که مردم روانه شدند روانه شوید و از
خدا آمرزش بطلبید که خدا آمرزنده‌ی مهربان است

و چون اعمال خود را به انجام رساندید، خدا را آن‌سان که
پدران خود را ذکر می‌کنید یاد کنید بلکه بالاتر از آن. پس
بعضی از مردم [دنیا طلب] می‌گویند: پروردگارا! به ما در
همین دنیا عطا کن، و او را در آخرت نصیبی نیست

و برخی از آنها گویند: پروردگارا! ما را در دنیا نیکی و در
آخرت نیکی عطا کن و ما را از آتش نگاه دار

آنها هستند که از دستاوردهای نصیبی خواهند داشت و
خدا در حسابرسی، سریع است

وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

و خدا را در روزهای معینی یاد کنید پس هر که شتاب کند
[و اعمال را] در دو روز انجام دهد گناهی بر او نیست، و نیز
هر که [تا روز سوم] تأخیر کند گناهی بر او نیست، [این]
برای کسی است که تقوا پیشه کند. و از خدا پروا کنید و
بدانید که بی‌تردید شما به سوی ا

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ
اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۖ وَهُوَ اللَّهُ الْخِصَامُ

و از مردم کسی است که گفتار او در باره‌ی زندگی دنیا [و]
پارسایی] مایه اعجاب توست و خدا را بدانچه که در دل
دارد گواه می‌گیرد، و حال آن که او لجوج‌ترین دشمنان است

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ
وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

و چون بازگردد [یا به مقامی رسد] بکوشد تا در زمین فساد
کند و کشت و نسل را تباہ نماید، و خدا فساد را دوست
ندارد

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ
وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ

و چون به او گفته شود: از خدا پروا کن! نخوت او را به گناه
کشاند، پس جهنم او را بس است و چه بد بستری است

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ أُتْبَعَاءَ مَرَضَاتٍ ۗ وَاللَّهُ
رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ

و از مردم کسی است که در طلب رضای خدا از سر جان
می‌گذرد، [چون علی در بستر پیامبر] و خدا به بندگان
مهربان است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

ای کسانی که ایمان دارید! همگی به طاعت خدا درآیید و
گام‌های شیطان را دنبال نکنید که او برای شما دشمنی
آشکار است

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و اگر پس از روشنگری‌هایی که سوی شما آمد کجروی کنید
بدانید که خدا شکست‌ناپذیر و حکیم است

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْعَمَامِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

آیا منتظرند که [عذاب] خدا در سایه‌هایی از ابر و فرشتگان
به سراغ آنها بیاید و کار یکسره شود؟ و همه کارها به خدا
باز گردانده می‌شود

سَلَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِّنْ آيَةٍ بَيْنَهُ وَمَنْ
يُبَدِّل نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ

زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ
يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ
النَّاسِ فِي مَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اُخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ
أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى
اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ
يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزَلُوا حَتَّى
يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ أَلا إِنَّ
نَصَرَ اللَّهُ قَرِيبٌ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ
وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفَعَّلُوا
مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

از بنی اسرائیل بپرس چه بسیار شواهد روشنی برای آنها
فرستادیم. و هر که نعمت خدا را بعد از آن که سوی او آمد
تغییر دهد [بداند که] بی‌تردید خدا سخت کیفر است

زندگی دنیا برای کافران زینت یافته و [لذا] مؤمنان را
مسخره می‌کنند، و کسانی که تقوا پیشه کردند، روز
رستاخیز فوق آنها هستند و خدا هر که را خواهد بی‌حساب
روزی می‌دهد

مردم [ابتدا] یک امت بودند، [که به مرور دچار اختلاف
شدند] پس خدا پیامبران را [به عنوان] مژده‌رسانان و بیم
دهندگان فرستاد و همراه آنان کتابی به حق نازل کرد تا
میان مردم در آنچه بر سرش اختلاف داشتند داوری کند، و
در دین اختلاف نکردند مگر کسانی که به آ

آیا پنداشته‌اید که داخل بهشت می‌شوید در حالی که هنوز
سرگذشت آنها که پیش از شما گذشتند به سراغ شما
نیامده است؟ آنها تنگدستی و ناخوشی دیدند و به تزلزل
افتادند تا آن جا که پیامبر و مؤمنان همراهش گفتند: یاری
خدا کی می‌رسد؟ [مژده آمد]، آگاه باشید که یار

از تو می‌پرسند چه انفاق کنند؟ بگو: هر مالی که می‌بخشید
[بہتر است] به پدر و مادر و خویشان و یتیمان و تنگدستان
و به راه مانده انفاق کنید، و هر کار خیری کنید بی‌شک خدا
به آن آگاه است

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ
تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا
وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

جهاد بر شما مقرر شد و آن برای شما ناگوار است، و بسا چیزی را ناخوش داشته باشید که آن به سود شماست و بسا چیزی را دوست داشته باشید که به زیان شماست، و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ
كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ
الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقْتَلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ
إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ
كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

از تو در باره‌ی جنگ در ماه حرام می‌پرسند، بگو: جنگ در آن گناه بزرگی است، اما بازداشتن از راه خدا و کافر شدن به او و [بازداشتن از] مسجد الحرام و آواره کردن ساکنانش نزد خدا بسی بزرگتر است، و فتنه [و کفر] از کشتار بدتر است. و آنها پیوسته با شما می‌جنگند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

البته کسانی که ایمان آوردند و کسانی که هجرت کردند و در راه خدا جهاد نمودند آنان به رحمت خدا امیدوارند و خدا آمرزنده‌ی مهربان است

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ
وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ
مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

از تو در باره‌ی شراب و قمار می‌پرسند، بگو: در آنها گناهی بزرگ و سودهایی برای مردم است، ولی زیان آنها از سودشان بزرگتر است. و از تو می‌پرسند چه چیز انفاق کنند؟ بگو: آنچه افزون بر نیاز است. خدا بدین‌سان آیات خود را برای شما روشن می‌سازد تا بیندیشید

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي مَنَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

در [اسرار] دنیا و آخرت. و از تو در باره‌ی یتیمان می‌پرسند، بگو: اصلاح کارشان نیکوتر است، پس اگر با آنها همزیستی کنید برادران شمايند، و خدا خرابکار را از اصلاحگر باز می‌شناسد، و اگر خدا می‌خواست بر شما سخت می‌گرفت همانا خدا شکست ناپذیر حکیم است

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ وَلَا أُمَّةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

و با زنان مشرک ازدواج نکنید تا وقتی که ایمان بیاورند و البته کنیز با ایمان از زن مشرک بهتر است هر چند [زیبایی] او شما را مفتون سازد، و به مردان مشرک تا ایمان نیاورده‌اند زن مدهید که تحقیقا برده‌ی با ایمان از مرد مشرک بهتر است هر چند توجه شما را جل

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَزِلُوا التِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

و از تو در باره‌ی حیض می‌پرسند، بگو: آن رنج و ناراحتی است، پس در ایام حیض از زنان کناره بگیرد و با آنها نزدیکی نکنید تا پاک شوند، و چون پاک شدند، از آن جا که خدا فرماتان داده به آنها نزدیک شوید که خدا توبه کاران و پاکی طلبان را دوست دارد

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلَقَوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

زنان شما کشت شمايند، پس هرگاه خواستید، به کشت خود درآیید و برای خویش [خیر] پیش فرستید و از خدا بترسید و بدانید که او را ملاقات خواهید کرد و مؤمنان را بشارت ده

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و خدا را دستاویز سوگندهای خود قرار ندهید که از نیکی کردن و پرهیزکاری و اصلاح میان مردم باز ایستید، و خدا شنوای داناست

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

خدا شما را به سوگندهای بیهوده‌تان مؤاخذه نمی‌کند، ولی به آنچه دل‌هایتان [از روی عمد] کسب کرد شما را مؤاخذه می‌کند، و خدا آمرزنده‌ی بردبار است

لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

برای آنها که سوگند می‌خورند که با زنان خود آمیزش نکنند، چهار ماه فرصت است، پس اگر بازگشتند خدا آمرزنده‌ی مهربان است

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و اگر عزم طلاق کردند خدا شنوای آگاه است

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمَنَّ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و زنان طلاق داده شده تا سه پاکي منتظر بمانند، و اگر به خدا و روز واپسين ايمان دارند حلال نيست آنچه را که خدا در رحم‌هايشان آفريده پنهان دارند، و شوهرانشان اگر سر آشتي دارند به بازگرداندنشان در اين [مدت] سزاوارترند، و براي اين زنان به طور شايسته [حق

الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا أُفْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

طلاق [رجعی] دو بار است، پس از آن به نیکی نگاه داشتن یا به نیکی رها ساختن است، و شما را حلال نیست که از آنچه به ایشان داده‌اید چیزی باز ستانید مگر آن که بترسند که حدود الهی را [در کنار هم] رعایت نکنند، پس اگر [شما اولیا] ترسیدید که آن دو، حدود الهی

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

پس اگر [بار سوم] زن را طلاق داد، دیگر بر او حلال نیست تا زمانی که زن با مردی غیر او ازدواج کند، پس اگر [شوهر دوم] طلاقش داد و دانستند که مقررات الهی را به پا خواهند داشت مانعی بر آنها نیست که به یکدیگر رجوع کنند، و اینها احکام الهی است که خدا برا

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
 أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا
 وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا عَآيَاتِ
 اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ
 عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۲۲
 بقره
 ۲۳۱
 /۲۸۶

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ
 يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذَلِكَ
 يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ
 ذَلِكَُمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۲۳۲
 ۳۱

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ
 يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ
 بِوَالِدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدَيْهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ ۗ فَإِنْ
 أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْهِمَا ۗ وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲۳۳
 حزب
 ۱۵

و چون زنان را طلاق دادید و به پایان عده‌ی خود رسیدند یا به شایستگی نگاهشان دارید، یا به شایستگی رهانشان سازید، و به قصد آسیب رساندن نگاهشان مدارید تا ستم کنید. و هر که چنین کند، پس به خود ستم کرده است، و آیات الهی را به مسخره نگیرید، و نعمت خدا و ای

و چون زنان را طلاق دادید و عده‌ی آنان سر آمد، آنان را از ازدواج با شوهران سابق خود در صورتی که میان آنها به خوبی توافق حاصل شده باشد جلوگیری نکنید. هر که از شما به خدا و روز واپسین ایمان دارد با این دستور پند داده می‌شود. این برای شما پربارتر و پاک

مادرها فرزندان خود را دو سال تمام شیر دهند. [این] برای کسی است که بخواهد دوره‌ی شیر دادن را کامل کند، و خوراک و پوشاک آنها به طور شایسته بر عهده‌ی پدر فرزند است. هیچ کس جز به قدر توانش مکلف نمی‌شود. هیچ مادری نباید به خاطر [اختلافات خود] به کودکش

وَالَّذِينَ يُتَوَقَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

و کسانی از شما که می‌میرند و همسرانی به جا می‌گذارند [آنها] باید چهار ماه و ده روز عده نگه دارند، و چون عده‌ی آنها سر آمد، در آنچه به شایستگی در باره‌ی خود انجام دهند گناهی بر شما نیست، و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است

و گناهی بر شما نیست که به کنایه و سر بسته از [این] زنان خواستگاری کنید یا [ازدواج با آنها را] در دل نهان دارید. خدا آگاه است، که شما آنها را یاد خواهید نمود، ولی با آنها قرار پنهانی مگذارید، مگر سخنی شایسته [و کنایی] بگویید. و تا عده‌شان سر نیامد

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ أَكَنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ۗ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلَكِنَّ لَا تُؤَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۗ
وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ ۗ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۗ وَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

اگر زنان را قبل از نزدیکی و قبل از تعیین مهر طلاق دادید گناهی بر شما نیست ولی هدیه شایسته‌ای تقدیمشان کنید، توانگر به قدر توان خویش و تنگدست به قدر توان خویش، و این وظیفه‌ای بر نیکوکاران است

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ
تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَىٰ الْمَوْسِعِ قَدَرَهُ ۗ وَعَلَىٰ
الْمُقْتِرِ قَدَرَهُ ۗ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ ۗ حَقًّا عَلَىٰ الْمُحْسِنِينَ

و اگر زنان را پیش از نزدیکی طلاق دادید و مهری برای آنان تعیین کرده بودید، نصف آنچه مقرر داشته‌اید بر عهده‌ی شماست، مگر این که آنان خود ببخشند یا کسی که امر ازدواج به دست اوست ببخشد. و گذشت شما به تقوا نزدیکتر است، و بزرگواری را در میان خودتان فرامو

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ
فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي
بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۚ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۗ وَلَا تَنْسُوا
الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

همه نمازها به ویژه نماز میانه را پاس دارید و مطیعانه برای خدا به [نماز] ایستید

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

پس اگر [از دشمن] بیم داشتید، پیاده یا سواره نماز کنید، و چون ایمن شدید خدا را یاد کنید همان طور که به شما چیزهایی آموخت که نمی‌دانستید

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و کسانی از شما که در آستانه مرگ قرار می‌گیرند و همسرانی به جا می‌گذارند، باید در باره‌ی آنها وصیت کنند که تا یک سال مخارج آنها داده شود و از خانه بیرونشان نکنند، ولی اگر آنها خود خارج شوند، در باره‌ی تصمیم مناسبی که برای خود می‌گیرند گناهی بر شما ن

وَالْمُطَلَّاتِ مَتَعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

و برای زنان طلاق داده شده هدیه مناسبی بر عهده‌ی پرهیزکاران است

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بدین‌سان خدا آیات خود را برای شما بیان می‌کند تا بیندیشید

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

آیا کسانی را که هزاران تن بودند ندیدی آن‌گاه که از بیم مرگ [و فرار از جهاد] از دیار خود بیرون شدند، پس خدا به آنها گفت: بمیرید [و آنها مردند] سپس زنده‌شان کرد؟ به راستی خدا نسبت به مردم، صاحب کرم است ولی بیشتر مردم سپاس نمی‌گذارند

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و در راه خدا جهاد کنید و بدانید که خدا شنوای داناست

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَأُضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

کیست که به خدا وام نیکو دهد تا چندین برابرش افزون کند؟ خداست که تنگدستی دهد و توانگری بخشد، و به سوی او بازگردانده می‌شوید

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ أُبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

۲
بقره
۲۴۶
/۲۸۶

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَأَتَىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ أُصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

۲۴۷

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آءَالُ مُوسَىٰ وَعَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

۲۴۸

آیا آن سران بنی اسرائیل را پس از موسی ندیدی آن‌گاه که به پیامبر خویش گفتند: برای ما امیری بگمار تا در راه خدا جهاد کنیم؟ گفت: آیا احتمال نمی‌دهید که اگر جهاد بر شما مقرر شد جهاد نکنید؟ گفتند: چگونه ممکن است که در راه خدا جهاد نکنیم در حالی که از دیا

و پیامبرشان به آنها گفت: همانا خدا طالوت را به امیری شما برگماشت. گفتند: از کجا او بر ما حکومت داشته باشد، حال آن که ما برای این امر شایسته‌تریم و او از مال دنیا چیزی ندارد؟ گفت: خدا وی را بر شما برگزیده و او را در دانش و جسم فزونی داده است، و خدا ف

پیامبرشان به آنها گفت: نشانه امیری او این است که آن صندوق [عهد] سوی شما می‌آید که در آن تسکین خاطر از جانب پروردگارتان نهفته، و یادگاری از میراث خاندان موسی و هارون در آن است که فرشتگان، آن را حمل می‌کنند. مسلماً اگر مؤمن باشید، در این [رویداد] برا

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ
 فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي
 إِلَّا مَنْ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
 فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا
 الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُونَ أَنَّهُمْ مُّلتَقُوا
 اللَّهَ كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَت فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

۲۰
 بقره
 ۲۴۹
 ۲۸۶
 ۳۴۹

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا
 وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

۲۵۰

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ
 الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ
 النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو
 فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

۲۵۱

تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
 الْمُرْسَلِينَ

۲۵۲

پس همین که طالوت با سپاهیان به راه افتاد گفت: خدا شما را به نهر آبی امتحان می‌کند، پس هر که از آن بنوشد از من نیست و هر که از آن نخورد از من است، مگر کسی که به اندازه‌ی کف دستی بیاشامد. ولی همه از آن نوشیدند جز شمار اندکی از ایشان. و زمانی که او و م

و چون با جالوت و سپاه او رو در رو شدند گفتند: پروردگارا! بر ما شکیبایی ببار، و قدم‌هایمان را استوار ساز، و بر قوم کافر پیروزمان گردان

پس به اذن خدا آنها را شکست دادند و داود جالوت را بکشت و خداوند او را پادشاهی و حکمت داد و از آنچه می‌خواست به وی آموخت. و اگر خدا بعضی از مردم را به وسیله بعضی دیگر نمی‌راند، حتما زمین تباه می‌شد ولی خدا به جهانیان نظر کرم دارد

اینها آیات خداست که به درستی آنها را بر تو می‌خوانیم، و بی‌شک تو از پیامبرانی

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ^ص
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَعَاتَيْنَا عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ^ط وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا
فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ^ج وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
أَقْتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفِيعَةٌ^ط وَالْكَافِرُونَ هُمْ
الظَّالِمُونَ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ^ج
لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ^ج يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ^ص وَلَا
يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ^ج وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ^ص وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ^ص قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ
بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا
أَنْفِصَامَ لَهَا^ط وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

این پیامبران، پاره‌ای از ایشان را بر پاره‌ای برتری دادیم. از
آنان کسی بود که خدا با او سخن گفت و بعضی را درجاتی
[بلند] ارزانی داشت و به عیسی بن مریم حجت‌ها دادیم و
او را به روح القدس تقویت کردیم، و اگر خدا می‌خواست
کسانی که بعد از این پیامبران بودن

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! پیش از آن که روزی فرا
رسد که در آن نه داد و ستدی هست و نه دوستی و
شفاعتی، از آنچه روزیتان کرده‌ایم انفاق کنید و [بدانید که]
کافران، ستمگرانند

خدا یکتاست و جز او معبودی نیست. زنده و پاینده است.
نه چرت می‌گیردش نه خواب. هر چه در آسمان‌ها و زمین
است از آن اوست. کیست که در پیشگاه او جز به اذن او
شفاعت کند؟ گذشته و آینده‌ی آنها [شفیع و مشفوع] را
می‌داند، و به چیزی از علم او راه نمی‌یابند مگر

در دین اجباری نیست چرا که راه از بیراهه آشکار شده
است. پس هر که به طاغوت کفر ورزد و به خدا ایمان آورد،
یقیناً به محکم‌ترین دستاویز دست آویخته است که هرگز
نخواهد گسست، و خداوند شنوای داناست

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَآؤُهُمُ الظُّلُمَاتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ
إِلَى الظُّلُمَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

خدا سرپرست مؤمنان است و آنان را از تاریکی‌ها به سوی
روشنایی بیرون می‌آورد، و کسانی که کافر شدند
سرپرستانشان طغیانگراند که از نور به تاریکی‌هایشان
می‌برند. آنها دوزخی‌اند و در آن جاودانند

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبرَاهِيمَ فِي رَبِّهٖ أَنْ ءَاتَهُ اللَّهُ
الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا
أَحْيِي وَأُمِيتُ ۗ قَالَ إِبرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمَسِ مِن
الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

آیا ندیدی آن کس را که چون خدا به او ملک و مکنّت
بخشیده بود با ابراهیم در باره‌ی پروردگارش مجادله
می‌کرد؟ آن‌گاه که ابراهیم گفت: پروردگار من کسی است
که زنده می‌کند و می‌میراند. او گفت: من نیز زنده می‌کنم و
می‌میرانم. ابراهیم گفت: خداوند خورشید را از م

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى
يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعَدَ مَوْتِهَا ۗ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ
بَعَثَهُ ۗ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۗ قَالَ
بَل لَّبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ ۗ فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ
يَتَسَنَّهٗ ۗ وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ ۗ وَانظُرْ
إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۗ فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

یا [داستان] کسی که بر شهری گذشت که بر سقف‌هایش
فرو ریخته بود. [در دل] گفت: خدا چگونه اهل این دیار را
پس از مرگشان زنده می‌کند؟ پس خدا او را صد سال
بمیراند، سپس زنده کرد و گفت: چه مدت [در این حال]
بوده‌ای؟ گفت: یک روز یا بخشی از یک روز بوده‌ام. ف

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا وَاعْلَمَنَّ أَنَّهُ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و آن‌گاه که ابراهیم گفت: پروردگارا! به من بنما که مردگان را چگونه زنده می‌کنی؟ فرمود: مگر باور نداری؟ گفت: چرا، ولی از آن جهت که دلم مطمئن شود. فرمود: چهار پرنده بگیر [و بکش] و پاره پاره کن [و درهم بیامیز]، سپس بر هر کوهی پاره‌ای از آنها را بگذار،

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ

داستان کسانی که مالشان را در راه خدا می‌بخشند چون داستان دانه‌ای است که هفت خوشه برویاند که در هر خوشه‌ای صد دانه [باشد]، و خدا برای هر کس بخواهد [پاداشی] چند برابر می‌دهد و خدا وسعت بخش داناست

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ مَأْ أَنفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

کسانی که مالشان را در راه خدا می‌بخشند و به دنبال بخشش خود منت و آزاری نمی‌آورند، اجرشان نزد پروردگارشان [محفوظ] است و نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین شوند

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

سخن خوش [با نیازمندان] و گذشت، از صدقه‌ای که آزاری در پی دارد بهتر است، و خدا بی‌نیاز و بردبار است

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْأٰخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ای مؤمنان! صدقات خود را با منت و آزار باطل نکنید، مانند کسی که برای ریا و نمایاندن به مردم مالش را انفاق می‌کند و به خدا و رستخیز ایمان ندارد. پس حکایت آن چون تخته سنگی است که بر آن خاکی باشد و رگباری بر آن ببارد و خاک آن را بشوید. آنان به چیزی ا

۲
بقره
۲۶۵
۲۸۶

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ آتِبَعَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ
أُكْلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و حکایت کسانی که مالشان را در راه خشنودی خدا و برای
تحکیم ایمان خویش انفاق می‌کنند همچون بوستانی بر
تپه‌ای است که رگباری بر آن بارد و میوه‌هایش را دو
چندان بار آورد، و اگر رگباری هم به آن نرسد باران سبک
[آن را بس است]. و خدا به آنچه می‌کنید بیناست

۲۶۶

أَيُّودٌ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ
الْكِبْرُ وَهُوَ ذَرِيَّةٌ ضِعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
فَأَحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ

آیا کسی از شما دوست دارد که باغی از درختان خرما و
انگور داشته باشد، که نهرها از پای درختانش جاری است و
هر گونه میوه‌ای برایش به بار آورد و پیریش فرا رسیده و
فرزندانی خرد و ناتوان داشته باشد، ناگاه گرد بادی آتشین
بر آن بزند و [باغ یکسر] بسوزد؟ خدا بد

۲۶۷
۳۸۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا
أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ
تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَن تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

ای مؤمنان! از بهترین آنچه به دست آورده‌اید و از آنچه از
زمین برایتان برآورده‌ایم انفاق کنید، و [چیزهای] پست را
که خودتان جز با چشم‌پوشی نمی‌پذیرید برای انفاق منظور
نکنید و بدانید که خدا بی‌نیاز ستوده است

۲۶۸

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ ۗ وَاللَّهُ
يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

شیطان شما را از تهیدستی می‌ترساند و به [تنگ نظری و]
زشتی وا می‌دارد، و خدا به شما آمرزش و بخشش خود را
وعده می‌دهد و او وسعت بخش داناست

۲۶۹

يُوتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ
خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

حکمت را به هر کس که بخواهد می‌بخشد، و هر که را
حکمت داده شود یقیناً خیر بسیاری داده شده است و جز
خردمندان پند نگیرند

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ^ط
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

و هر چه انفاق کردید یا هر نذری را ملتزم شدید قطعاً خدا آن را می‌داند و ستمکاران را هیچ یابوری نیست

إِن تُبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ^ط وَإِن تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا
الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ^ج وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ
سَيِّئَاتِكُمْ^ط وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

اگر صدقه‌ها را آشکار کنید این کار خوبی است و اگر پنهانش بدارید و به تهیدستان [آبرومند] بدهید این برای شما بهتر است و بخشی از گناهان شما را می‌زداید و خدا از آنچه می‌کنید آگاه است

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ^ط وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ^ج وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ
اللَّهِ^ج وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

هدایت آنان [به طور اجبار] بر عهده‌ی تو نیست، بلکه خدا هر که را بخواهد هدایت می‌کند. و هر مالی که انفاق کنید به سود خود شماست، و جز برای طلب رضای خدا انفاق نکنید. و هر مالی که انفاق کنید [پاداش آن] به تمامی به شما داده خواهد شد و بر شما ستمی نخواهد

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِحْثَافًا^ط وَمَا تُنْفِقُوا
مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ^ع عَلِيمٌ

[این صدقات] از آن تهیدستانی است که در راه خدا از کار مانده‌اند و نمی‌توانند در زمین [برای معاش] سفر کنند و به خاطر مناعتی که دارند، ناآگاه آنها را توانگر می‌پندارد. آنان را به سیمایشان می‌شناسی. از مردم به اصرار چیزی نمی‌خواهند. و هر مالی [به آنان

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

کسانی که مالشان را شب و روز، [و] نهان و آشکار، انفاق می‌کنند پاداش آنها نزد پروردگارشان است و نه بیمی بر آنهاست و نه محزون شوند

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ
وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

آنان که ربا می‌خورند، برنخیزند مگر مانند کسی که شیطان
به جنون آشفته‌اش کرده است. این از آن روست که گفتند:
داد و ستد صرفاً مانند ریاست در صورتی که خدا معامله را
حلال و ربا را حرام کرده است. پس اینک کسی که از
پروردگارش پندی بدو رسد و باز ایستد، آنچه گذ

خدا ربا را تباه و صدقات را افزون می‌کند و او هیچ کفران
پیش‌گناهکاری را دوست نمی‌دارد

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
كَفَّارٍ أَثِيمٍ

همانا کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده و نماز
به پا داشته و زکات دادند، پاداش آنها نزد پروردگارشان
است و نه بیمی بر آنهاست و نه غمگین شوند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اگر [واقعا] مؤمنید از خدا
بترسید و باقی مانده‌ی ربا را واگذارید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

و اگر [این کار را] نکنید، پس به جنگی از جانب خدا و
رسولش آگاه باشید، و اگر توبه کردید اصل مال از آن
شماست [که بدین ترتیب] نه ستم می‌کنید و نه ستم
می‌بینید

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ
فَلََكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ

و اگر [بدهکار]، تنگدست بود پس مهلتی باید تا گشایشی
یابد، و اینکه صدقه بدهید برایتان بهتر است اگر
می‌دانستید

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَإِنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ
لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و از روزی بترسید که در آن به سوی خدا بازگردانده
می‌شوید، سپس به هر کس [پاداش] آنچه کرده است به
تمامی داده می‌شود و بر آنان ستم نمی‌رود

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا
كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب
كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا
يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا
شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ
وَأَمْرَاتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا
فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْب الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا
وَلَا تَسْمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ
ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمٌ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا
إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجْرَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا
يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

:۲
بقره
۲۸۲
/۲۸۶
۴۵ر

ای مؤمنان! هنگامی که [خواستید] به فرض و نسیه معامله کنید، آن را تا سر رسیدی معین بنویسید و نویسنده‌ای میان شما [سند معامله را] به درستی بنویسد، و نویسنده از نوشتن آن- چنان که خدایش آموخته- دریغ نکند، پس باید بنویسد و بدهکار املا کند و از خدا، پروردگ

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَلْنُمْ مَّقْبُوضَةً فَإِنْ
أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ وَلْيَتَّقِ
اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ وَاثِمٌ
قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

و اگر در سفر بودید و نویسنده‌ای نیافتید گرویی بستانید و
اگر کسی از شما دیگری را امین دانست، آن که امین
شمرده شده، امانت او را باز پس دهد و باید از خداوند،
پروردگارش بترسد. و شهادت را کتمان نکنید، و هر که آن
را کتمان کند همانا دلش گناهکار است، و خدا

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي
أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آنچه در آسمان‌ها و زمین است از آن خداوند است. و اگر
آنچه در دل دارید عیان کنید یا نهان دارید، خداوند شما را
بدان محاسبه می‌کند، پس هر که را خواهد می‌آمرزد و هر
که را خواهد عذاب می‌کند، و خدا بر هر کاری تواناست

عَمَّا نَزَلَ إِلَيْهِ مِنَ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ
عَمَّا بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

پیامبر به آنچه از سوی پروردگارش بر او نازل شده ایمان
دارد و مؤمنان [نبی]، همگی به خدا و فرشتگان و کتاب‌ها و
پیامبران او ایمان دارند [و گویند:] میان هیچ یک از
پیامبران او فرق ننهیم، و گویند: شنیدیم و اطاعت کردیم.
بار الها! آمرزش تو را خواهیم و باز

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا
وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ
لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

خدا هیچ کس را جز به اندازه‌ی توانش تکلیف نمی‌کند. هر
چه نیکی کرده به سود او و هر چه بدی کرده و بال اوست.
پروردگارا! اگر فراموش کردیم یا به خطا رفتیم بر ما مگیر.
بار الها! و تکلیف سخت بر ما بار مکن، چنان که بر پیشینیان ما
بار کردی. بار الها! و آنچه تا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

۱
۴۲

الف، لام، میم

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

۲

خداست که هیچ معبودی جز او نیست و زنده‌ی پاینده است

نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ
التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

۳

این کتاب را به حق بر تو نازل کرد که تصدیق کننده کتابهای پیشین است و تورات و انجیل را پیش‌تر نازل کرد

مِن قَبْلِ هُدَى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

۴

که راهنمای مردم باشد، و فرقان (قرآن) را نازل کرد. همانا کسانی که آیات خدا را انکار کردند برای آنان عذابی سخت است و خدا مقتدر دادستان است

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

۵

مسلمانا هیچ چیز نه در زمین و نه در آسمان‌ها بر خدا پوشیده نیست

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۶

اوست که شما را در رحم‌ها بدان گونه که خواهد صورتگری می‌کند خدایی جز او نیست که شکست‌ناپذیر حکیم است

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ
الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ
فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا
يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا
بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

۷

اوست که این کتاب را بر تو نازل کرد که بخشی از آن آیات محکم [صریح و روشن] است که اساس کتابند و برخی متشابه [و تاویل پذیر] اند، اما کج ددان از این کتاب، متشابهات را که تاویل آن را جز خدا نداند، برای فتنه جویی و به قصد تاویل دنبال می‌کنند. و آنها که در

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

۸

[گویند:] بار الها! دل‌های ما را پس از آن که هدایت‌مان کردی ملغزان، و ما را از نزد خویش رحمتی بخشای که همانا تو بخشایشگری

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ
الْمِيعَادَ

۹

پروردگارا! به یقین، تویی گرد آورنده‌ی مردمان برای روزی که تردیدی در آن نیست، [چرا که] خدا خلف وعده نمی‌کند

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ

کسانی که کافر شدند، اموال و فرزندانشان به هیچ روی
آنها را از [عذاب] خدا باز ندارد و آنان خود همیشه دوزخند

۱۱

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

همچون شیوهی فرعونیان و کفار پیشین آیات ما را دروغ
انگاشتند، پس خدا آنان را به گناهانشان بگرفت که خدا
سخت کیفر است

۱۲

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ

به کافران بگو: زودا که به زانو در آیید و به سوی جهنم گرد
آورده شوید و چه بد جایگاهی است

۱۳

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ
يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

قطعا در [داستان] دو گروهی که با هم رو در رو شدند برای
شما درس عبرتی بود گروهی در راه خدا می‌جنگید و دیگری
کافر بود که مؤمنان را به چشم سر دو برابر خود می‌دید و
خدا هر که را خواهد به نصرت خویش یاری می‌دهد. یقینا
در این امر اهل بصیرت را عبرتی است

۱۴

زِينٍ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ

دوست داشتن خواستنی‌ها از زنان و اولاد و اموال فراوان
از زر و سیم و اسبان نشاندار و دام‌ها و کشتزاران در
چشم مردم آراسته شده است، ولی اینها متاع زود گذر
زندگانی دنیاست و سر انجام نیکو [و زندگی عالی‌تر] نزد
خداست

قُلْ أُوْنِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

بگو: آیا شما را به بهتر از اینها خبر دهم؟ برای پرهیزگاران
نزد پروردگارشان باغ‌هایی است که از پای درختانش نهرها
جاری است و در آن جاودانه بمانند و همسرانی پاکیزه و [از
همه خوش‌تر] رضا و خرسندی خدا را دارند، و خداوند بر
[احوال] بندگان بصیر است

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا عَامِنَا فَأَعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَصَلِّ
عَذَابَ النَّارِ

۱۷

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

۱۸

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ
قَابِئًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۱۹

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

۲۰

فَإِنْ حَاجَّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ
لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا
فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ

۲۱
۴۴

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّكَ بَغْيًا
حَقٌّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۲۲

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

کسانی که می‌گویند: پروردگارا! ایمان آوردیم پس گناهان
ما را بیامرز و ما را از عذاب آتش در امان دار

[اینان] صابران و راستگویان و فرمانبران و انفاق کنندگان
و استغفارگران در سحرگاهانند

خدا که همواره نگاهبان عدل [و درستی] است گواهی
می‌دهد که جز او معبودی نیست و فرشتگان و دانشوران
[نیز گواهی می‌دهند] جز او معبودی نیست که شکست
ناپذیر حکیم است

در حقیقت، دین در نزد خدا همان اسلام است، و اهل کتاب
در آن اختلاف نکردند مگر پس از آن که به حقانیت آن پی
بردند، آن هم به خاطر حسد و رقابت میان خویش. و هر که
به آیات خدا کافر شود [بداند که] خدا سریع الحساب است

پس اگر با تو به محاجه برخاستند بگو: من و هر که پیرو من
است روی دل به خدا سپردیم. و به کسانی که کتاب داده
شدند و به بی‌سوادان [مشرک که کتاب ندارند] بگو: آیا
اسلام آوردید؟ پس اگر مسلمان شدند قطعاً هدایت
یافته‌اند، و اگر روی برتافتند تنها رساندن پیام ب

کسانی که آیات الهی را انکار می‌کنند و به ناحق پیامبران را
می‌کشند و مردمی را که به عدالت فرمان می‌دهند به قتل
می‌رسانند، آنها را به عذابی دردناک بشارت ده

آنها کسانی هستند که در دنیا و آخرت اعمالشان به هدر
رفته و برای آنان هیچ یابوری نخواهد بود

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

آیا کسانی را که بهره‌ای از کتاب یافته‌اند ندیدی که چون به کتاب خدا فراخوانده می‌شوند تا میانشان حکم کند، گروهی از آنان به حال اعراض پشت می‌کنند

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

این بدان سبب است که آنها گفتند: هرگز آتش جز چند روزی به ما نخواهد رسید، و دروغ‌ها که می‌ساختند آنها را در دینشان فریب داد

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْتَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

پس چگونه خواهد بود آن‌گاه که آنان را در روزی که در آن تردیدی نیست گرد آوریم و به هر کس نتیجه دستاوردش به تمامی داده شود و بر آنها ستمی نرود

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو: بار الها! [ای] صاحب فرمانروایی! به هر که خواهی حکومت می‌دهی و از هر که خواهی باز می‌ستانی، و هر که را خواهی عزت می‌بخشی و هر که را خواهی خوار می‌کنی، [سر رشته] همه خیرات به دست توست و تو بر هر کاری توانایی

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

شب را در روز و روز را در شب داخل می‌کنی، و زنده را از مرده و مرده را از زنده، بیرون می‌آوری، و هر که را خواهی بی‌حساب روزی می‌دهی

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقْلَةً وَيُحَذِرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ الْمَصِيرُ

مؤمنان نباید کافران را به جای مؤمنان دوست بگیرند، و هر که چنین کند او را با خدا کاری نباشد [و از او بریده است] مگر این که از آنان به نوعی تقیه کنید. و خدا شما را از خود بر حذر می‌دارد و [بدانید که] بازگشت [نهایی] به سوی خداوند است

قُلْ إِن مَّخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو: اگر آنچه را که در سینه‌های شماست پنهان کنید، یا عیان کنید خدا آن را می‌داند، و هر آنچه را در آسمان‌ها و زمین است می‌داند، و خدا بر هر چیزی تواناست. بازگشت، سرنوشت. ان تخفوا (خفی): اگر مخفی کنید. ما فی صدورکم: آنچه در دل‌های شماست. او تبدوا (بدو)

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا
عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا
وَيُحْذِرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ

إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ ءَادَمَ وَنُوحًا وَعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ وَآلَ
عَلِيٍّ الْعَلَمِينَ

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي
مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
وَضَعْتُ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي
أَعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا
زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا
رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

روزی که هر کس هر آنچه از نیک و بد کرده است حاضر
می‌یابد و آرزو می‌کند کاش میان او و کار بدش فاصله‌ای
دور بود، و خدا شما را از [کیفر] خود برحذر می‌دارد، و خدا
به بندگان رئوف است

بگو: اگر خدا را دوست می‌دارید از من پیروی کنید تا او نیز
دوستتان بدارد و گناهانتان را ببامزد، و خدا آمرزنده‌ی
مهربان است

بگو: خدا و رسول را اطاعت کنید پس اگر رویگردان شدند
[بدانند که] خدا کافران را دوست ندارد

همانا خدا آدم و نوح و خاندان ابراهیم و خاندان عمران را
بر مردم جهان برگزید

فرزندانی که برخی از نسل برخی دیگرند، و خدا شنوای
دانا است

آن‌گاه که همسر عمران گفت: پروردگار! آنچه در شکم دارم
نذر تو کردم، آزاد برای [خدمت خانه] تو، پس از من بپذیر
که تویی شنوای دانا

پس چون فرزند را بزاد، [با حسرت] گفت: پروردگار! من
آن را دختر زاییدم- و خدا بهتر می‌داند که او چه زاده و
پسر همچون دختر نیست- و من او را مریم نامیدم و او و
خاندانش را از شر شیطان مطرود به تو می‌سپارم

پس پروردگارش مریم را به نیکی پذیرا شد و او را نیکو بار
آورد و زکریا را سرپرست وی قرار داد. هر بار که زکریا در
محراب بر او وارد می‌شد نزد او رزق و روزی خاصی
می‌یافت، [یک روز] گفت: ای مریم! این روزی از کجا برای تو
می‌رسد؟ پاسخ داد: این از جانب خداون

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

این جا بود که زکریا پروردگارش را بخواند و عرضه داشت: بار الها! از جانب خود فرزندی پاک عطایم کن که تو شنوای دعایی

پس در حالی که در محراب به نماز ایستاده بود، فرشتگان او را ندا دادند که خداوند تو را به یحیی نوید می‌دهد که تصدیق کننده‌ی کلمه خدا (عیسی) است و بزرگوار و پارسا و پیامبری از صالحان است

گفت: پروردگارا! چگونه مرا فرزندی خواهد بود در حالی که پیر شده‌ام و همسرم نازا است؟ [فرشته] گفت: این چنین [است که] خدا هر چه خواهد می‌کند

گفت: خدایا! برای من نشانه‌ای بگذار. فرمود: نشانه تو این است که سه روز با مردم جز به اشاره سخن نتوانی گفت و پروردگارت را بسیار یاد کن و شبانگاه و بامداد او را تسبیح گوی

و هنگامی که فرشتگان گفتند: ای مریم! خداوند تو را برگزید و پاکیزه داشت و تو را بر زنان جهان برتری داد

ای مریم! مطیع پروردگار خود باش و سجد کن و همراه راکعان رکوع نما

این از اخبار غیب است که به تو وحی می‌کنیم، و آن دم که آنها قلم‌های قرعه خود را می‌افکندند تا کدامشان سرپرستی مریم را به عهده گیرد، تو پیش آنها نبودی، و آن دم که با یکدیگر مشاجره می‌کردند نزدشان نبودی

آن‌گاه که فرشتگان گفتند: ای مریم! خدا تو را به کلمه‌ای از جانب خود که نامش مسیح عیسی بن مریم است مژده می‌دهد که در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربان است

۳۹

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ

۴۰

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

۴۱

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۗ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا ۖ وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعِشِيِّ وَالْإِبْكَرِ

۴۲

۴۶ر

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرَيْمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَأَصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

۴۳

يَمْرَيْمُ أَقْنِي لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ

۴۴

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرِيْمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ

۴۵

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرَيْمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ

و در گهواره [به اعجاز] و در میانسالی [به وحی] با مردم سخن می‌گوید و از صالحان است

قَالَتْ رَبِّ أُنِّي يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسُّنِي بَشَرٌ قَالَتْ
كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ

۴۷

مریم گفت: پروردگارا! چگونه مرا فرزندی باشد حال آن که دست بشری به من نرسیده است؟ فرمود: این چنین [است که] خدا آنچه بخواهد می‌آفریند، و چون کاری را اراده کند، فقط به آن می‌گوید: باش، پس موجود می‌شود

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ

۴۸

و به او کتاب و حکمت و تورات و انجیل می‌آموزد

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن
رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ
فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ
وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا
تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ

۴۹

و او را به عنوان پیامبری به سوی بنی اسرائیل می‌فرستد که [می‌گوید:] با معجزه از پروردگارتان سوی شما آمده‌ام من از گل برای شما چیزی به شکل پرنده می‌سازم و در آن می‌دمم و آن به اذن خدا پرنده‌ای می‌شود، و به اذن خداوند کور مادرزاد و پیس را شفا می‌دهم و م

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضُ
الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا
اللَّهَ وَأَطِيعُوا

۵۰

و تورات را که پیش از من نازل شده تصدیق می‌کنم و [آمده‌ام] تا برخی چیزها را که بر شما حرام شده برایتان حلال کنم، و از سوی پروردگارتان برای شما معجزه‌ای آورده‌ام، پس از خدا بترسید و از من فرمان برید

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

۵۱

به راستی خدای یکتا پروردگار من و پروردگار شماست، پس او را بپرستید که راه درست همین است

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَىٰ
اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

۵۲
حزب ۲۳

پس وقتی عیسی به کفر آنها پی برد، گفت: یاوران من در راه خدا چه کسانی‌اند؟ حواریون گفتند: ما یاوران خداییم، به خداوند ایمان آورده‌ایم و گواه باش که ما فرمانبرداریم

رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِينَ

وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ارْفُوعْ وَإِنِّي مَجْعَلُوكَ آيَةً لِلَّذِينَ
كَفَرُوا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ

وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

ذٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ
ثُمَّ قَالَ لَهُ كُن فَيَكُونُ

أَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ
تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ
وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى
الْكٰذِبِينَ

پروردگارا! به آنچه نازل کرده‌ای ایمان آوردیم و از پیامبر
پیروی کردیم پس نام ما را در زمره‌ی شاهدان بنویس

آنها مکر کردند و خدا هم [در پاسخ آنها] مکر در میان آورد
و خدا ماهرترین مکر کنندگان است

آن‌گاه که خدا فرمود: ای عیسی! من تو را برگرفته و به
سوی خود بالا می‌برم و تو را از [آلودگی] کافران پاک
می‌سازم و پیروان تو را تا روز قیامت فوق کافران قرار
می‌دهم، سپس بازگشت شما به سوی من است، پس در
آنچه بر سر آن اختلاف داشتید در میاتتان داوری می‌کن

اما کسانی که کافر شدند، آنها را در دنیا و آخرت به عذابی
سخت دچار می‌سازم و هیچ یآوری نخواهند داشت

ولی کسانی که ایمان آورده و عمل صالح انجام دادند
اجرشان را به تمامی بدهد و خدا ستمکاران را دوست
نمی‌دارد

اینها که بر تو می‌خوانیم از آیه‌ها و اندرز و حکمت‌آمیز است

حکایت عیسی نزد خدا چون حکایت آدم است که او را از
خاک آفرید سپس به او گفت: باش، پس وجود یافت

حق [همین است که] از جانب پروردگار توست. پس، از
تردید کنندگان مباش

پس هر که با وجود دانشی که [در باره‌ی عیسی] سوی تو
آمد با تو مجامه کرد بگو: بیایید پسرانمان و پسرانتان و
زنانمان و زنانتان و کسان نزدیکمان و کسان نزدیکتان را فرا
خوانیم، سپس [به درگاه خدا] تضرع کنیم و لعنت خدا را بر
دروغگویان قرار دهیم

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

به راستی حکایت واقعی [مسیح] همین است و معبودی جز خدا نیست، و خداوند است که یقیناً، شکست ناپذیر حکیم است

۶۳

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ

پس اگر رویگردان شدند، [بدان که] بی‌تردید خدا به [حال] مفسدان آگاه است

۶۴

۴۸۲

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ

بگو: ای اهل کتاب! بیایید بر سر سخنی که میان ما و شما مشترک است بایستیم که جز خدا را نپرستیم و کسی را با او شریک نکنیم و هیچ کس از ما دیگری را به جای خداوند صاحب اختیار نگیرد. پس اگر [از این پیشنهاد] اعراض کردند بگویید: شاهد باشید که ما سر به فرمان خدا

۶۵

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتْ
التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ای اهل کتاب! چرا در باره‌ی ابراهیم محاجه می‌کنید در حالی که تورات و انجیل نازل نشد مگر بعد از او؟ آیا تعقل نمی‌کنید

۶۶

هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

هان! شما همان کسانی هستید که در آنچه به آن علم دارید، محاجه کردید، [ولی] چرا در باره‌ی موضوعی که نسبت به آن آگاهی ندارید محاجه می‌کنید؟ و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید

۶۷

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا
مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

ابراهیم نه یهودی بود و نه نصرانی، بلکه موحدی فرمانبردار بود و از مشرکان نبود

۶۸

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

در حقیقت نزدیک‌ترین مردم به ابراهیم کسانی هستند که از او پیروی کردند و نیز این پیامبر و کسانی که به او گرویده‌اند. و خدا سرپرست مؤمنان است

۶۹

وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

گروهی از اهل کتاب آرزو دارند که شما را گمراه کنند، ولی جز خودشان را گمراه نمی‌کنند و نمی‌فهمند

۷۰

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ
تَشْهَدُونَ

ای اهل کتاب! چرا آیات الهی را انکار می‌کنید با این که شما [به حقانیت آن] گواهیید

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَقَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ
الَّذِينَ ءَامِنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفِّرُوا ءَاخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ
اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ
رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُودِّهَ إِلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهَ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ
عَلَيْهِ قَائِمًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ
سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا
يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ای اهل کتاب! چرا حق را به باطل در می‌آمیزید و حقیقت را
با این که می‌دانید پنهان می‌کنید

و دسته‌ای از اهل کتاب گفتند: آغاز روز به آنچه بر مؤمنان
نازل شده بگریید و پایان آن انکارش کنید، شاید آنها [از
اسلام] بازگردند

و جز به کسی که از آیین شما پیروی کند، ایمان نیاورید [و
اعتماد نکنید] بگو: هدایت، هدایت خداست- [و گفتند:
باور نکنید] که به کسی نظیر آنچه به شما داده شده است
داده شود یا بتوانند در پیشگاه پروردگارتان با شما محابه
کنند. بگو: تفضل به دست خداست، آن را ب

هر که را خواهد خاص رحمت خویش می‌کند، و خداوند
صاحب فضل و کرم عظیم است

و از اهل کتاب کسی است [که در دستکاری چنان است] که
اگر او را بر مال فراوانی امین شماری، آن را به تو باز
می‌گرداند و از آنها کسی [هم چنان] است که اگر او را بر
دیناری امین شماری آن را به تو باز نخواهد گرداند مگر آن
که پیوسته بالای سرش ایستاده باشی. ای

آری، هر که به پیمانش وفا کند و پارسایی نماید، بی‌تردید
خداوند، پرهیزگاران را دوست دارد

بی‌تردید، کسانی که پیمان خدا و سوگندهای خود را به بهای
ناچیز می‌فروشند آنان را در آخرت بهره‌ای نیست و خدا در
روز قیامت با آنها سخن نگوید و به سویشان ننگرد و
پاکشان نگرداند و آنها را عذابی دردناک است

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونَهُ بِالْكِتَابِ لِيُحَسِّبُوهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ

و همانا گروهی از آنها هستند که به هنگام تلاوت کتاب،
زبان خود را چنان می‌پیچانند که گمان کنید [آنچه
می‌خوانند] از کتاب خداست در حالی که آن از کتاب خدا
نیست، و ادعا می‌کنند که آن از جانب خداست در حالی که
از جانب خدا نیست، و بر خدا دروغ می‌بندند و خودش

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَدْرُسُونَ

هیچ بشری را نرسد که خدا به او کتاب و حکم و پیامبری
بدهد، آن‌گاه به مردم بگوید: به جای خدا مرا پرستید. بلکه
[می‌گوید]: شما که کتاب آسمانی تعلیم می‌دادید و به درس
و بحث آن می‌پرداختید، مردان خدایی [و موحد] باشید

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

نه این که شما را دستور دهد که فرشتگان و پیامبران را به
خدایی بگیرید. آیا او شما را پس از آن که مسلمان شده‌اید
به کفر می‌خواند

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
بِهِ ۖ وَلَتُنصُرُنَّهُ ۚ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ
إِصْرِي ۗ قَالُوا أَقْرَرْنَا ۚ قَالَ فَاشْهَدُوا ۚ وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ
الشَّاهِدِينَ

و هنگامی که خدا از پیامبران [و امت‌های آنان] پیمان
گرفت که چون به شما کتاب و حکمت بخشیدم، آن‌گاه
پیامبری سویتان آمد که گواهی دهنده بر کتاب آسمانی شما
گردید، بر شماست که به او ایمان آورید و حتما یاری‌اش
دهید آن‌گاه گفت: آیا گردن نهادید و پیمانم را پ

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

پس هر که بعد از آن [پیمان] پشت کند، پس آنان از فرمان
خدا خارج شده‌اند

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

پس آیا آنها دینی جز دین الهی می‌جویند؟ حال آن که هر که
در آسمان‌ها و زمین است خواه ناخواه فرمانبردار اوست و
همه به سوی او بازگردانده می‌شوند. هم الفاسقون: پس
آنان واقعا نافرمانند. تولى (ولی): پشت کرد، رو گردانید.
فاسق: نافرمان، کسی که از حوزه اطاعت

قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

۸۵

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

۸۶

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ
الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ

۸۷

أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ

۸۸

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

۸۹

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

۹۰

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أزدَادُوا كُفْرًا لَنْ
تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ

۹۱

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ
أَحَدِهِمْ مِلءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَىٰ بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ

بگو: به خدا و آنچه بر ما و آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و نواذگان [او] نازل شد و آنچه به موسی و عیسی و پیامبران از سوی پروردگارشان داده شد ایمان آورده‌ایم میان هیچ یک از آنها فرق ننهیم و ما فرمانبردار اوبیم

و هر که دینی غیر از اسلام برگزیند، هرگز از او پذیرفته نشود و او در آخرت از زیانکاران است

چگونه خدا قومی را هدایت کند که بعد از ایمان و گواهی به حقانیت رسول و آمدن نشانه‌های روشن برای آنها، کافر شدند؟ و خداوند قوم ستمکار را هدایت نمی‌کند

آنان سزایشان این است که لعنت خدا و فرشتگان و مردم، همگی بر آنهاست

جاودانه در آن بمانند و نه عذاب از آنها کاسته شود و نه مهلت یابند

مگر کسانی که پس از آن توبه کردند و به اصلاح و جبران پرداختند که بی‌تردید خدا آمرزگار مهربان است

همانا کسانی که از پی ایمانشان کافر شدند سپس بر کفر خود افزودند، هیچ‌گاه توبه آنها پذیرفته نمی‌شود و آنان گمراهند

به راستی کسانی که [از پی ایمانشان] کافر شدند و در حال کفر مردند، حتی اگر زمین را پر از طلا کنند و آن را فدیة دهند هرگز از هیچ یک از ایشان پذیرفته نمی‌شود. آنان عذابی دردناک در پیش دارند و هیچ یابوری برایشان نخواهد بود

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ ءَامِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ

قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ تَبِعُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ

هرگز به نیکی دست نیابید مگر این که از آنچه دوست دارید انفاق کنید، و هر چه انفاق کنید، قطعاً خدا از آن آگاه است

همه خوردنی‌ها برای بنی اسرائیل حلال بود، مگر آنچه یعقوب پیش از نزول تورات بر خود تحریم کرده بود. بگو: اگر شما راست می‌گویید، تورات را بیاورید و بخوانید

پس هر که بعد از این بر خدا دروغ بندد، آنان به یقین ستمکارند

بگو: خداوند راست گفت. پس از آیین ابراهیم پیروی کنید. که حق‌گرا بود و از مشرکان نبود

همانا نخستین خانه‌ای که برای مردم بنا شد همان است که در مکه است و مایه برکت و هدایت جهانیان است

در آن نشانه‌های روشنی است [از جمله] مقام ابراهیم، و هر که وارد آن شود ایمن است. و حق خدا بر مردم است که قصد زیارت این خانه کنند، کسی که به آن راه تواند یافت. و هر که کافر شود [بداند که] قطعاً خدا از جهانیان بی‌نیاز است

بگو: ای اهل کتاب! چرا آیات الهی را انکار می‌کنید در حالی که خدا شاهد کردار شماست

بگو: ای اهل کتاب! چرا کسی را که ایمان آورده از راه خدا باز می‌دارید و آن را منحرف می‌خواهید، در صورتی که شما گواهید؟ و خدا از آنچه می‌کنید غافل نیست

ای مؤمنان! اگر فرقه‌ای از اهل کتاب را فرمان برید، شما را بعد از ایمانتان به کفر باز می‌گردانند

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ
وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ ۚ وَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ
النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۚ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وَلَتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِن بَعْدِ مَا
جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ أُسَوِّدَتْ
وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ

و چگونه کافر می‌شوید با آن که آیات الهی بر شما خوانده
می‌شود و فرستاده‌ی او در میان شماست؟ و هر که به خدا
تمسک جوید، قطعاً به راه راست رهبری شده است

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! چنان که سزاوار خداست تقوا
پیشه کنید، و زینهار که بمیرید و مسلمان نباشید

و همگی به رشته الهی در آویزید و پراکنده نشوید، و نعمت
خدا را بر خود یاد کنید که دشمن یکدیگر بودید پس او
میان دل‌های شما الفت داد و به موهبت او با هم برادر
شدید و بر لبه پرتگاه آتش بودید که شما را از آن رها کند.
خداوند این گونه آیات خود را برای شما رو

و باید در میان شما گروهی باشند که به نیکی فرمان دهند و
از کار ناشایسته باز دارند و هم آنان رستگارانند

و همانند کسانی نباشید که پس از آمدن دلایل روشن‌گر
برای ایشان، پراکنده شدند و اختلاف کردند، و اینانند که
عذابی بزرگ خواهند داشت

روزی که چهره‌هایی سفید و چهره‌هایی سیاه شود. اما رو
سیاهان [به آنها گفته شود:] آیا پس از ایمانتان کافر
شدید؟ پس به سزای کفرتان این عذاب را بچشید

و اما رو سفیدان در رحمت خدا (بهشت) قرار می‌گیرند و در
آن جاودانند

اینها آیات الهی است که به درستی بر تو می‌خوانیم، و خدا
هیچ ستمی بر جهانیان نمی‌خواهد

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ
الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمْ
الْفَالْسِقُونَ

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقْتَلُوا يُوَلَّوْكُمْ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا
يُنصَرُونَ

ضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدِّلَّةَ أَيْنَ مَا تُقِفُوا إِلَّا بِجَبَلٍ مِّنَ اللَّهِ
وَحَبَلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضَرَبْتَ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ

لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ ءَايَاتِ
اللَّهِ ءَانَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ
الصَّالِحِينَ

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

و آنچه در آسمان‌ها و زمین است از آن خداست و کارها به
سوی او بازگردانده می‌شود

شما بهترین امتی هستید که برای مردم پدیدار شده‌اید که
به کار پسندیده فرمان می‌دهید و از کار ناپسند باز
می‌دارید و به خدا ایمان دارید. و اگر اهل کتاب ایمان
آورده بودند البته برایشان بهتر بود. برخی از آنان مؤمنند و
بیشترشان فاسقند

هرگز به شما زیان نمی‌رسانند جز آزاری، و اگر با شما درگیر
شوند به شما پشت خواهند کرد، آن‌گاه یاری [و پیروزی]
نخواهند یافت

هر جا یافته شوند مهر خواری بر آنها خورده، مگر به
ریسمانی از جانب خدا [پذیرش اسلام] و یا به ریسمانی از
جانب مردم [پناهندگی به مسلمانان تمسک جویند]. آنها به
خشم خدا دچار شدند و مهر بیچارگی بر آنها زده شد. این
[عقوبت] از آن روست که آنها همواره آیات ا

آنان یکسان نیستند برخی از اهل کتاب امتی هستند که [به
طاعت خدا] ایستاده‌اند، آیات الهی را در دل شب تلاوت
می‌کنند و سر به سجده دارند

به خدا و روز بازپسین ایمان دارند و به نیکی فرمان
می‌دهند و از کار ناپسند باز می‌دارند و در کارهای خیر
پیشتازند و آنان از صالحانند

و هر کار خیری انجام دهند هرگز ناسپاسی نبینند، و خدا به
[حال] پرهیزکاران آگاه است

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

به یقین، کافران را اموال و فرزندانشان به هیچ روی از
[عذاب] خدا باز ندارد و آنان دوزخی‌اند و در آن جاویدان

۱۱۷

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتُهُ ۖ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ ۖ وَلَكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

حکایت آنچه در این زندگی دنیا [برای تخریب دین] هزینه
می‌کنند، همچون حکایت بادی است که سرمای سوزانی در بر
دارد که به کشتزار کسانی که در حق خویش ستم کرده‌اند
بزند و آن را تباہ سازد، و خدا به آنان ستم نکرده بلکه خود
بر خویشتن ستم می‌کنند

۱۱۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةَ مِّن دُونِكُمْ لَا
يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِن
أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ
الْآيَاتِ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ

ای مؤمنان! بیگانگان را همراز خود مگیرید، چه آنها از هیچ
گونه آسیب‌رسانی در حق شما کوتاهی نمی‌کنند. دوست
دارند شما در رنج باشید. همانا دشمنی از گفتارشان
پیداست، و کینه‌ای که دلشان نهان می‌دارد بزرگ‌تر است.
به راستی ما آیات را برای شما بیان کردیم اگر

۱۱۹

هَٰئَنتُمْ أَوْلَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ ۗ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُوا
عَلَيْكُمْ بِالْأَنَامِلِ ۖ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ ۗ إِنَّ
اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

هان! این شما بودید که آنها را دوست می‌دارید، ولی آنها شما
را دوست نمی‌دارند، و شما به همه کتاب‌های آسمانی ایمان
دارید، و چون با شما رو به رو شوند، گویند: ایمان
آورده‌ایم. و چون تنها شوند، به دشمنی شما انگشتان خود
را از خشم به دندان می‌گزند. بگو: به خشم

۱۲۰

إِن تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ
يَفْرَحُوا بِهَا ۖ وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْئًا ۖ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ حَمِيدٌ

اگر نیکی به شما رسد آنها را بدحال می‌کند، و اگر گزندی به
شما رسد بدان شاد می‌شوند. و اگر استقامت و پارسایی
کنید، حيله آنان هیچ زبانی به شما نمی‌رساند، همانا خداوند
به آنچه می‌کنند احاطه دارد

۱۲۱
۵۴ر

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدًا لِلْقِتَالِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و [یاد آر] آن‌گاه که [در جنگ احد] بامدادان از نزد کسان
خود بیرون شدی و مؤمنان را برای کارزار در مواضع خود
جای می‌دادی، و خدا شنوای داناست

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۲۳

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ

۱۲۴

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ
بِثَلَاثَةِ آءِ الْفِ مِنْ الْمَلَائِكَةِ مُنزَلِينَ

۱۲۵

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا
يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آءِ الْفِ مِنْ الْمَلَائِكَةِ
مُسَوِّمِينَ

۱۲۶

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۱۲۷

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا
خَائِبِينَ

۱۲۸

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ
فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ

۱۲۹

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۳۰
۵۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ مِزَاجًا
وَأَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۱۳۱

وَأَتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

۱۳۲

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

آن‌گاه که دو گروه از شما خواستند سستی کنند، در حالی که
خدا یارشان بود. و مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند

و به راستی خدا شما را در بدر یاری داد در حالی که ناتوان
بودید. پس از خدا بترسید، باشد که شکر او را به جا آورید

آن‌گاه که به مؤمنان می‌گفتی: آیا شما را بس نیست که
پروردگارتان با سه هزار فرشته فرستاده شده یا©ن دهد

آری، اگر شکیبایی و پارسایی کنید و دشمنان در این هیجان
و شتاب خویش بر شما بتازند، پروردگارتان شما را با پنج
هزار فرشته نشاندار یاری خواهد کرد

و خدا آن را جز بشارتی برای شما قرار نداد، تا دل‌هایتان به
آن آرام گیرد، و پیروزی تنها از جانب خداوند شکست
ناپذیر حکیم است

تا بخشی از کافران را براندازد یا سرکوبشان کند تا نومید
بازگردند

از این کار چیزی به دست تو نیست، یا خدا آنها را می‌بخشد
و یا عذابشان می‌کند، چرا که آنان ستمکارند

و آنچه در آسمان‌ها و زمین است از آن خداست، هر که را
خواهد می‌آمزد و هر که را خواهد عذاب می‌کند و خدا
آمزرنده‌ی مهربان است

ای مؤمنان! ربا را چند برابر مخورید، و از خدا بترسید تا
رستگار شوید

و از آتشی که برای کافران آماده شده پروا کنید

و خدا و پیامبر را فرمان برید تا مورد رحمت قرار گیرید

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ
وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

۱۳۴

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْعَظِيمِ
وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

۱۳۵

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ
فَأَسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

۱۳۶

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنَعَمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

۱۳۷

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

۱۳۸

هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

۱۳۹

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُم مُّؤْمِنِينَ

۱۴۰

إِن يَمَسَّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ ۗ وَتِلْكَ
الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

و بشتابید به آمرزشی از پروردگارتان و بهشتی که پهنه آن
آسمانها و زمین است که برای پرهیزکاران آماده شده
است

همانها که در راحت و رنج انفاق می‌کنند و خشم خود را
فرو می‌خورند و از مردم در می‌گذرند، و خدا نیکوکاران را
دوست دارد

و کسانی که چون کار زشتی کردند یا بر خود ستم نمودند
خدا را یاد کنند و برای گناهان خویش آمرزش طلبند، و جز
خدا چه کسی است که گناهان را ببامزد؟ و دانسته بر
خلافهایی که کرده‌اند پافشاری نکنند

پاداش آنان آمرزش پروردگارشان و بوستانهایی است که
از پای درختانش نهرها جاری است و جاودانه در آند، و
پاداش اهل عمل چه نیکوست

بی‌تردید، پیش از شما ماجراها گذشت (سنت هلاکت اقوام)
، پس در زمین بگردید و ببینید که سر انجام تکذیب
کنندگان چه سان بود

این بیانی برای مردم، و هدایت و پندی برای پرهیزکاران
است

و سست نگردید و غمگین نشوید، که اگر مؤمن باشید، شما
برترید

اگر به شما زخمی رسید، آن گروه را نیز زخمی همانند آن
رسیده است. و ما این روزها [ی شکست و پیروزی] را میان
مردم می‌گردانیم تا خدا مؤمنان [واقعی] را معلوم دارد و از
شما گواهانی بگیرد، و خدا ستمکاران را دوست نمی‌دارد.
آن روزگاران. نداول (دول): به گردش

وَلِيْمَحِصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ

و تا خداوند مؤمنان را ناب و خالص گرداند و کافران را به نیستی کشاند

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جَاهَدُوْا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ

آیا پنداشتید که به بهشت در آیید، در حالی که هنوز خدا کسانی از شما را که جهاد کردند و استقامت نمودند معلوم نداشته است

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوْهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ

و همانا شما بودید که مرگ [در میدان جنگ] را پیش از آن که با آن رو به رو شوید، آرزو می‌کردید، ولی آن را دیدید و تماشاگر شدید [و تن به جنگ ندادید]

وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهٖ الرُّسُلُ اَفَاِيْن مَّاتَ اَوْ قُتِلَ اَنْقَلَبْتُمْ عَلٰى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللّٰهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ

و محمد صلی الله علیه و آله نیست جز فرستاده‌ای که پیش از او هم پیامبران گذشتند. آیا اگر او بمیرد یا کشته شود عقبگرد می‌کنید؟ و هر که عقبگرد کند، هرگز به خدا زبانی نمی‌رساند، و خدا سپاسگزاران را پاداش خواهد داد

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتٰبًا مُّوَجَّلًا وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشّٰكِرِيْنَ

و هیچ کس را نرسد که بی‌اذن خدا بمیرد، که این سرنوشتی مدت دار و معین است. و هر که پاداش دنیا خواهد از آن به او می‌دهیم، و هر که پاداش آخرت خواهد [نیز] از آنش می‌دهیم و زودا که شاکران را پاداش دهیم

وَكَايْنٍ مِّنْ نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيْرًا فَمَا وَهَنُوْا لِمَا اَصَابَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا وَمَا اسْتَكٰنُوْا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ

و بسی پیامبران که خداپرستان بسیاری در کنارشان نبرد کردند و از هر رنجی که در راه خدا دیدند سست و زبون و درمانده نشدند، و خدا صابران را دوست می‌دارد

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِيْ اَمْرِنَا وَثَبَّتْ اَقْدَامَنَا وَاَنْصُرْنَا عَلٰى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ

و آنان سخنی جز این نداشتند که گفتند: پروردگارا! گناهانمان را ببامرز، و از زیاده‌روی ما در کارمان در گذر، و قدم‌هایمان را استوار دار، و ما را بر گروه کافران پیروز گردان

فَعَاثَلَهُمْ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ

پس خدا به آنها پاداش دنیوی و پاداش نیکوی آخرت عطا کرد، و خدا نیکوکاران را دوست می‌دارد

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ
عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

ای مؤمنان! اگر از کافران پیروی کنید، شما را به عقب باز
می‌گردانند و آن‌گاه خسارت زده باز می‌گردید

آری، [تنها] خداوند مولای شماست و همو بهترین یاوران
است

۱۵۰ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ

به زودی در دل کافران رعب و هراس خواهیم افکند، زیرا
آنها چیزی را که خدا دلیلی بر آن نفرستاده است با او
شریک نمودند، و جایشان آتش است و بد است جایگاه
ستمکاران

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا ۖ وَمَأْوَهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى
الظَّالِمِينَ

و [در جنگ احد] حقیقتا خدا به وعده‌ی خویش با شما وفا
کرد، آن‌گاه که به اذن خدا آنها را تار و مار می‌کردید، تا
وقتی که سست شدید و در کار جنگ اختلاف نمودید و
نافرمان شدید بعد از آن که خداوند چیزی را که دوست
می‌داشتید (پیروزی) به شما نشان داد. گروهی از

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ ۚ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ
إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّنْ بَعْدَ مَا
أَرْسَلَكُمْ مَّا تُحِبُّونَ ۚ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ
يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا
عَنْكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

[یاد آرید] آن‌گاه که می‌گریختید و به کسی توجه نمی‌کردید
و پیامبر صلی الله علیه و آله از پشت سرتان شما را فرا
می‌خواند. پس خدا نیز شما را غمی روی غم سزا داد تا بر
آنچه از دست داده‌اید و آنچه بر سرتان آمده غم نخورید، و
خدا بدآنچه می‌کنید آگاه است

۱۵۳ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوَنَ عَلَىٰ أَحَدٍ ۚ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي
أُخْرَانِكُمْ فَأَثْبَتَكُمْ غَمًّا بِغَمٍ لِّكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا
فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَافِيَةً مِّنْكُمْ وَطَافِيَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۳۰
آل عمران
۱۵۴
/۲۰۰

سپس از پی آن غم، آرامشی بر شما نازل کرد، خوابی که جمعی از شما را فرا گرفت و گروهی که تنها در فکر جان خویش بودند گمان‌های نادرستی، در باره‌ی خدا چون گمان دوره‌ی جاهلیت داشتند، می‌گفتند: آیا ما را از این کار چیزی هست؟ بگو: سر رشته همه کارها به دست خد

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

۱۵۵

همانا کسانی از شما که روز برخورد دو گروه، به جنگ پشت کردند شیطان، آنها را بر اثر پاره‌ای گناهان که مرتکب شده بودند منحرف ساخت و البته خدا از آنان در گذشت، چرا که خدا آمرزنده‌ی بردبار است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۱۵۶
۵۸۰

ای مؤمنان! مانند کسانی نباشید که کافر شدند و در مورد برادرانشان که به سفر یا جنگ رفتند [و مردند یا شهید شدند] گفتند: اگر نزد ما بودند نمی‌مردند و کشته نمی‌شدند، تا خدا این [پندار] را مایه حسرت در دلشان قرار دهد، و [بدانید این] خداست که زنده می‌کند

وَلَيْن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتْتَمَّ لِمَغْفِرَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

۱۵۷

و اگر در راه خدا کشته شدید یا مردید، البته آمرزش و رحمت خدا از هر آنچه [دیگران] جمع می‌کنند بهتر است

وَلَيْنَ مُتَمِّمٍ أَوْ قُتَيْبَتُمْ لِإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ

و اگر بمیرید یا کشته شوید، البته به سوی خدا محشور می‌گردید

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ
الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ
وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

۱۵۹

پس تو به لطف و رحمت الهی با آنان نرمخو شدی، و اگر درشتخوی و سختدل بودی بی‌شک از گرد تو پراکنده می‌شدند. پس از ایشان درگذر و برایشان آمرزش بخواه و با آنان در کار [جنگ] مشورت کن، و چون تصمیم گرفتی بر خدا توکل کن، همانا خدا توکل‌کنندگان را دوست می‌د

إِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذَلْكُمْ فَمَن
ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ

۱۶۰

اگر خدا شما را یاری کند کسی بر شما پیروز نخواهد شد، و اگر رهایتان کند غیر از او کیست که شما را یاری دهد؟ پس مؤمنان باید بر خدا توکل کنند

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

۱۶۱

و هیچ پیامبری را نسزد که خیانت ورزد، و هر که خیانت کند روز قیامت آنچه خیانت کرده با خود بیاورد، آن‌گاه به هر کسی پاداش هر چه کرده به تمامی داده شود و بر آنان ستم نرود

أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَهْ
جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

۱۶۲

پس آیا کسی که در طلب رضای خداست همانند کسی است که دچار خشم خدا شده و جای او جهنم است؟ و بد سر انجامی است

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

۱۶۳

آنها [خود] در پیشگاه خدا منزلت‌ها و مقاماتی هستند و خدا به آنچه می‌کنند بیناست

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ
أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۱۶۴

به راستی خدا بر مؤمنان منت نهاد آن‌گاه که در میانشان پیامبری از خودشان برانگیخت تا آیات او را بر آنان بخواند و پاکشان کند و کتاب و حکمتشان بیاموزد، در حالی که بی‌تردید از پیش در گمراهی آشکاری بودند

أَوْلَمَّا أَصَبَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى
هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

۱۶۵

آیا هنگامی که به شما مصیبتی رسید که قطعاً دو چندانش را [در جنگ بدر به دشمن] وارد ساخته بودید گفتید: این [مصیبت] از کجاست؟ بگو: آن از ناحیه خود شماست، [که سنگر را خالی کردید] همانا خدا بر هر کاری تواناست

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّيِّ الْجَمْعَانِ فَيَاذَنِ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ
الْمُؤْمِنِينَ

و آنچه روز برخورد آن دو گروه [در جنگ احد] به شما رسید، به اذن خدا بود و تا مؤمنان [واقعی] را باز شناسد

۱۶۷

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ
لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا
لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ

و تا معلوم دارد کسانی را که دورویی کردند و [چون] به آنان گفته شد: بیایید در راه خدا بجنگید یا دفاع کنید. گفتند: اگر می‌دانستیم جنگی خواهد بود حتما شما را پیروی می‌کردیم. آنها در آن روز به کفر نزدیکتر بودند تا به ایمان. به زبان چیزی می‌گویند که در

۱۶۸

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ
فَادْرَعُوا عَن أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

[همان] کسانی که [در خانه] نشستند و به برادرانشان گفتند: اگر از ما پیروی می‌کردند کشته نمی‌شدند. بگو: پس مرگ را از خود برانید اگر راست می‌گویید

۱۶۹

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرَزَقُونَ

و کسانی را که در راه خدا کشته شده‌اند مرده میندار، بلکه آنها زنده‌اند و نزد پروردگارشان روزی داده می‌شوند

۱۷۰

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ

آنان به نعمتی که خدا ارزانی‌شان داشته خوشحالند، و از [سرنوشت] هم‌زمانی که هنوز به آنها ملحق نشده‌اند شادمانند [می‌دانند] که نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین می‌شوند

۱۷۱
حزب ۲۹

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ

آنها به نعمت و کرم خدا و این که خدا پاداش مؤمنان را تباه نمی‌کند شادمانند

۱۷۲
۵۹

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ

کسانی که دعوت خدا و پیامبر را بعد از اصابت زخم [در احد] گردن نهادند، برای نیکوکاران و پرهیزکارانشان پاداشی بزرگ است

۱۷۳

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

همان کسانی که وقتی مردم به آنها گفتند: مشرکین در برابر شما گرد آمده‌اند، پس از آنان بترسید، [به جای ترس] بر ایمانشان افزود و گفتند: خداوند ما را بس است و نیکو حمایتگری است

فَأَنْقَلِبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهُمْ سُوءٌ
 وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ

در نتیجه با نعمت و تفضل خدا بازگشتند، بی‌آن که زبانی به آنها برسد، و در پی رضای خدا بودند، و خدا صاحب بخشش بی‌کران است

۱۷۵

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
 وَخَافُونِ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

جز این نیست که این شیطان است که یاران خود را می‌ترساند، پس اگر مؤمنید از آنان ترسید و از من بترسید

۱۷۶

وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا
 اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِزًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ

و کسانی که به کفر می‌شتابند تو را اندوهگین نکنند، که آنها هرگز ضرری به خدا نمی‌رسانند. خدا می‌خواهد برای ایشان در آخرت بهره‌ای قرار ندهد و برای آنها عذاب بزرگی است

۱۷۷

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

به یقین کسانی که کفر را به ایمان خریدند هرگز به خدا ضرری نمی‌رسانند و برای آنها عذابی دردناک است

۱۷۸

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ خَيْرًا لِّأَنفُسِهِمْ
 إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

و کافران هرگز مپندارند این مهلت که به ایشان می‌دهیم به سود آنهاست، فقط مهلتشان می‌دهیم تا بار گناه خود را افزون کنند و برای ایشان عذاب خفت باری است

۱۷۹

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ
 الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى
 الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَآمِنُوا
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ

خدا بر آن نیست که مؤمنان را بر این حال که شما هستید [و مؤمن و منافق باهمند] رها سازد، تا این که پلید را از پاک جدا کند. و خدا بر آن نیست که شما را بر غیب آگاه سازد، و لیکن خدا از فرستادگان خود هر که را خواهد بر می‌گزیند. بنابر این به خدا و رسولانش ای

۱۸۰

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا
 تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

و کسانی که در بخشیدن آنچه خدا از فضل خود به آنها داده بخل می‌ورزند، مپندارند که این کار به سودشان است، بلکه برای آنان شر است زودا که آنچه بخل ورزیده‌اند، در روز رستاخیز طوق گردنشان شود. و میراث آسمان‌ها و زمین از آن خداست، و خدا به آنچه می‌کنید آگا

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ
أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ
وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

البته خدا سخن کسانی (یهودیان) را که گفتند: خدا فقیر
است و ما توانگریم، شنید. آنچه را که گفتند و پیامبرانی را
که به ناحق کشتند [به حسابشان] خواهیم نوشت و خواهیم
گفت: بچشید عذاب سوزان را

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ

این به سبب چیزی است که دستان شما پیش فرستاده و
[گر نه] خدا در حق بندگان هرگز ستمکار نیست

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدٌ إِلَيْنَا إِلَّا نُوْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّى
يَأْتِينَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ
قَبْلِ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

همانان که گفتند: خدا به ما سفارش کرده است که به هیچ
فرستاده‌ای ایمان نیاوریم مگر آن که یک قربانی برای ما
بیاورد که آتش، آن را [به نشانه قبولی] بخورد. [و
بسوزاند] بگو: پیش از من پیامبرانی با معجزه‌ها و با آنچه
گفتید سوی شما آمدند، پس چرا آنها را کشت

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ
وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

پس اگر اینها تو را تکذیب کردند [غم مخور]، همانا
پیامبرانی قبل از تو تکذیب شدند که معجزات و نوشته‌ها و
کتاب‌های روشنگر آورده بودند

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ^ط
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ

هر کسی مرگ را می‌چشد، و جز این نیست که روز قیامت
پاداشتان به تمامی به شما داده می‌شود. پس هر که از
آتش به دور داشته و در بهشت در آورده شود، به راستی
رستگار شده است. و زندگی دنیا جز مایه فریب نیست

لَتَبْلُوَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَى
كَثِيرًا وَإِنْ تَصَبَرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

به طور قطع با مال و جاتتان آزمایش خواهید شد، و حتما از
کسانی که پیش از شما کتاب داده شدند و نیز از مشرکان
[سخنان دل] آزار بسیار خواهید شنید، و اگر صبوری کنید
و پرهیزکار باشید، همانا این [مقاومت] از استوارترین
کارهاست

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئِسَ مَا يَشْتَرُونَ

و آن‌گاه که خداوند از اهل کتاب پیمان محکم گرفت که آن را حتماً برای مردم بیان کنید و کتمان‌ش نسازید. آنها این را پشت سر انداختند و آن را به بهای ناچیزی فروختند، پس بد معامله‌ای کردند

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

[ای پیامبر!] مپندار آنان که به کردار زشت خود شادمانند و دوست دارند برای آنچه نکرده‌اند ستوده شوند، از عذاب [الهی] برکنارند، و برایشان عذابی دردناک است

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و فرمانروایی آسمان‌ها و زمین از آن خداست و خدا بر هر چیزی تواناست

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

به راستی در آفرینش آسمان‌ها و زمین و آمد و شد شب و روز برای خردمندان نشانه‌هایی است

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

آنان که خدا را ایستاده و نشسته و خوابیده یاد می‌کنند و در آفرینش آسمان‌ها و زمین می‌اندیشند که پروردگارا! این [جهان] را بیهوده نیافریده‌ای، پاکی برای توست، پس ما را از عذاب آتش نگاه دار

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

پروردگارا! به یقین هر که را تو به آتش وارد کنی خوارش کرده‌ای، و ستمگران را هیچ یابوری نخواهد بود

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

پروردگارا! همانا ما صدای منادی [توحید] را شنیدیم که به ایمان دعوت می‌کرد [و می‌گفت] به پروردگارتان ایمان بیاورید، پس ایمان آوردیم. بار الها! پس گناهان ما را ببخش و بدی‌هایمان را پوشیده دار و ما را با نیکان بمیران

رَبَّنَا وَعَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

پروردگارا! و آنچه را بر [زبان] پیامبرانت به ما وعده کرده‌ای به ما ارزانی دار، و ما را در روز رستاخیز رسوا مگردان، مسلماً تو خلف وعده نمی‌کنی

فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ
مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقَتِلُوا
لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الْثَوَابِ

پس پروردگارشان [دعای ایشان را] اجابت کرد که من عمل
هیچ عاملی از شما را، اعم از مرد یا زن تباه نمی‌کنم. شما
همگی از یکدیگرید. بنابر این کسانی که مهاجرت کردند و از
خانه‌های خود بیرون رانده شدند و در راه من آزار دیدند و
جنگیدند و کشته شدند، بی‌تردید گن

گشت و گذار کافران در شهرها تو را نفریب

لَا يَعْزَتَكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبَلَدِ

۱۹۶

این بهره‌ی ناچیزی است و سپس جایگاهشان جهنم است که
بد جایگاهی است

مَتَعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

۱۹۷

ولی آنان که تقوای الهی پیش گرفتند برایشان باغهایی
است که از پای درختانش نهرها جاری است و جاودانه در آن
می‌مانند، که [این] پذیرایی از جانب خداست و آنچه نزد
خداست برای نیکان بهتر است

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ

۱۹۸

و البته از میان اهل کتاب کسانی هستند که خاشعانه در
برابر خدا به آنچه بر شما نازل شده و آنچه بر خودشان نازل
گردیده ایمان می‌آورند و آیات خدا را به بهای ناچیز
نمی‌فروشند. اینانند که پاداششان نزد پروردگارشان
[برایشان محفوظ] است و مسلماً خدا حسابرس سریع

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ

۱۹۹

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! صبوری کنید و استقامت
ورزید و از مرزها مراقبت نمایید و از خدا پروا کنید، باشد
که رستگار شوید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۲۰۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

۱
حزب
۳۱
۶۲ر

وَأْتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا
تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا

۲

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبْعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا
تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا
تَعُولُوا

۳

وَأْتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ
مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا

۴

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا
وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

۵

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ
رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا
أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا
فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا
عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

۶

ای مردم! از پروردگارتان، که شما را از یک تن آفرید و همسرش را از او آفرید و از آن دو، مردان و زنان بسیاری را منتشر ساخت پروا کنید و از خدایی که به [نام] او از یکدیگر درخواست می‌کنید و در مورد ارحام از خدا پروا کنید. همانا خداوند مراقب شماست

و اموال یتیمان را به آنان بدهید و مال مرغوب [آنها] را با مال نامرغوب [خود] عوض نکنید و اموال آنها را با اموال خودتان مخورید که این گناه بزرگی است

و اگر بیم آن دارید که در باری [ازدواج] با دختران یتیم انصاف نکنید، از دیگر زنان هر چه خوش دارید، دو یا سه و یا چهار زن را به همسری درآورید. پس اگر بیم آن دارید که عدالت را رعایت نکنید، به یک همسر و یا به آنچه مالک آنید (کنیز) بسنده کنید که این راه

و کابین بانوان را به رغبت تقدیمشان کنید، و اگر آنها با رضایت خاطر چیزی از آن را به شما بخشیدند آن را مباح و گوارا بخورید

و اموالی که خداوند آن را وسیله قوام زندگی شما قرار داده است در اختیار سفیهان قرار ندهید، و از آن به آنها خوراک و پوشاک بدهید و با آنها نیکو سخن بگویید

و یتیمان را بیازمایید تا آن‌گاه که به سن ازدواج رسیدند، پس اگر در آنها رشد یافتید اموالشان را به آنها بدهید، و آن را از بیم آن که مبادا بزرگ شوند [و اموالشان را پس بگیرند] به اسراف و شتاب نخورید. هر که توانگر بود خویشنداری کند و هر که تهیدست بود د

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ
نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ
نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ
فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا
عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي
بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ ۖ فَإِن
كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ وَإِن كَانَتْ
وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ
مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَوَلَدٌ فَإِن لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَوَلَدٌ وَوَرِثَةٌ
أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ ۚ مِن
بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۖ لِأَبَائِكُمْ وَلِأُمَّاتِكُمْ لَا
تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

مردان را از آنچه پدر و مادر و خویشان به جا می‌گذارند سهمی است، و برای زنان نیز از آنچه پدر و مادر و خویشان به جا می‌گذارند سهمی است، چه کم باشد چه زیاد، [و] این سهمی تعیین شده است

و چون به هنگام تقسیم ارث، خویشان [غیر وارث] و یتیمان و تنگدستان حضور یافتند، از آن برخوردارشان سازید و با آنها به نیکی سخن گویند

و کسانی که اگر بعد از خود فرزندان ناتوان بر جای گذارند بر [آینده‌ی] آنان بی‌بیم دارند، باید [در باره‌ی یتیمان مردم نیز] بترسند، پس باید از خدا پروا کنند و سنجیده سخن بگویند

بی‌گمان، کسانی که اموال یتیمان را به ستم می‌خورند جز آتشی در شکم‌های خود فرو نمی‌برند، و به زودی در آتشی افروخته وارد خواهند شد

خدا شما را در باره‌ی فرزندانتان سفارش می‌کند که سهم پسر [در میراث] چون سهم دو دختر است پس اگر [وارثان،] دخترانی بیش از دو تن باشند، دو سوم میراث از آنهاست و اگر یک دختر باشد نیمی از میراث از آن اوست. و اگر میت را فرزندی باشد، پدر و مادر او هر یک وار

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ
فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ
يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ
لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِّنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِ تُوْصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ
كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً وَوَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا
الْسُدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ
اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ

:۴
نساء،
۱۲
/۱۷۶
حزب
۳۲

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۱۳

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا
خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۱۴

و نیمی از میراث زانتان از آن شماس است اگر فرزندی نداشته باشند، و اگر فرزندی داشته باشند یک چهارم میراث آنها پس از عمل به وصیت یا پرداخت بدهی که داشته‌اند از آن شماس است. و [همچنین] اگر شما فرزندی نداشته باشید یک چهارم و اگر فرزندی داشته باشید یک هشتم میر

اینها مقررات الهی است، و هر که از خدا و رسولش اطاعت کند، او را داخل بهشت‌هایی می‌کند که از پای درختانش نهرها جاری است که در آن جاودانه‌اند و این همان کامیابی بزرگ است

و هر که خدا و رسول او را نافرمانی کند و از حدود او تجاوز نماید، وی را به آتشی در آورد که همواره در آن بماند و برای او عذاب خفت باری خواهد بود

وَالَّتِي يَأْتِينَ الْفَحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ
يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا

و آن کسان از زنان شما که مرتکب فحشا می‌شوند، بر آنها از
میان خودتان چهار گواه بگیرید. پس اگر گواهی دادند، آنها
را در خانه‌ها بازداشت کنید تا مرگشان برسد یا خدا راهی
برای آنها پدید آورد

وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَازُوهُمَا فَإِن تَابَا وَأَصْلَحَا
فَاعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا

و از شما، آن زن و مردی را که مرتکب فحشا می‌شوند آزار
[و مجازات] کنید. پس اگر توبه کردند و درستی را در پیش
گرفتند، از آنها دست بردارید که بیشک خدا توبه‌پذیر
مهربان است

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ
يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا

جز این نیست که پذیرش توبه از جانب خدا فقط برای
کسانی است که از روی نادانی بدی می‌کنند سپس بی‌درنگ
توبه می‌کنند اینانند که خداوند توبه‌شان را می‌پذیرد و خدا
دانای حکیم است

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ
أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْعَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ
كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

و توبه کسانی که پیوسته گناه می‌کنند تا چون مرگ یکیشان
فرا رسد، گوید: اینک توبه کردم، پذیرفته نیست، و نه
توبه کسانی که در حال کفر می‌میرند. برای اینان عذابی
دردناک فراهم ساخته‌ایم

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا
وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذَهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! برای شما حلال نیست که از
زنان به اکراه ارث ببرید، و بر آنها سخت مگیرید تا بخشی از
آنچه را که به ایشان داده‌اید ببرید، مگر آن که مرتکب
فحشایی آشکار شوند. و با آنها خوشرفتاری کنید، و اگر آنها
را خوش ندارید [بدانید] چه بسا چ

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَسْتَبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَعَاتَيْتُمْ إِحْدَهُنَّ
فَنظَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بِهْتِنَا وَإِنَّمَا
مُبِينًا

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ
مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ
وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ
وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضَاعَةِ
وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَّاتُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ
نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ
أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

و اگر خواستید به جای زنی دیگری بگیرید، و به یکی از آنها مال فراوانی داده‌اید، چیزی از او پس نگیرید. آیا آن را به بهتان و با گناه آشکار پس می‌گیرید؟ [که با اتهام زدن از مهرشان دست بردارند]

و چگونه آن را باز می‌ستانید با این که از یکدیگر کام گرفته‌اید، و آنان [با عقد ازدواج] از شما پیمان محکمی گرفته‌اند

و زنانی را که پدراتان به زنی گرفته‌اند به همسری نگیرید، مگر آنچه پیش از این [در جاهلیت] گذشت. بی‌تردید این کاری زشت و منفور و راه و رسم بدی است

و بر شما حرام است ازدواج با مادران و دختران و خواهران و عمه‌ها و خاله‌هایتان و دختران برادر و دختران خواهر و دایگانی که شما را شیر داده‌اند و خواهران شیرتان و مادر زناتان و دختران زناتان که در دامان شما پرورش یافته‌اند از آن زنانی که با آنان همبس

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَن تَبْتَغُوا
بِأَمْوَالِكُمْ مُّحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْلِفِينَ ۚ فَمَا أَسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
مِنْهُنَّ فَعَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
تَرَاضَيْتُمْ بِهِ ۚ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا

و زنان شوهردار [نیز بر شما حرام است] مگر زنانی که
مالک آنها شده‌اید. [این] حکم خدا بر شماست. و آنچه غیر
این باشد برای شما حلال است که با صرف اموال خویش
طلب کنید [ولی] پاکدامنه، نه زشتکارانه. و زنانی را که
متعّه کرده‌اید، مهرشان را به عنوان فریضه

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَن يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّن فَتْيَتِكُمْ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِّن بَعْضٍ
فَأَنكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسْلِفَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا
أُحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ
وَأَن تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

و هر که از شما توان مالی ندارد که با زنان آزاد مؤمن
ازدواج کند، از کنیزان با ایمان که در اختیار دارید [ازدواج
کند] و خدا به ایمان شما داناتر است، همه از یکدیگرید.
پس آنها را با اجازه‌ی کسانشان به همسری خود در آورید و
مهرشان را به شیوه‌ای نیکو بدهید ب

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

خدا می‌خواهد [حکم خویش را] برای شما بیان کند و راه و
رسم پیشینیان را به شما ارائه دهد و بر شما ببخشد، و
خدا دانای حکیم است

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا

و خدا می‌خواهد بر شما بیخشايد، و کسانی که پیرو شهواتند
می‌خواهند شما دستخوش انحرافی بزرگ شوید

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا

خدا می‌خواهد بر شما آسان گیرد، و آدمی ناتوان آفریده
شده است

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا
تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اموال خود را میان خودتان به
ناروا مخورید، مگر آن که داد و ستدی با رضایت یکدیگر
باشد. و یکدیگر را مکشید، همانا خدا با شما مهربان است

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا وَكَانَ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

و هر که به تجاوز و ستم چنین کند، زودا که او را به آتش
دوزخ در آوریم، و این بر خدا آسان است

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا

اگر از گناهان بزرگی که از آن نهی شده‌اید دوری کنید،
بدی‌های [کوچک] شما را می‌پوشانیم و شما را به جایگاهی
ارجمند وارد می‌کنیم

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ
نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْتَسَبْنَ
وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

و چیزی را که خدا بدان برخی از شما را بر برخی دیگر
برتری داده آرزو نکنید. مردان را از آنچه کسب کرده‌اند
بهره‌ای است و زنان را از آنچه به دست آورده‌اند بهره‌ای
است. و [هر چه خواهید] از فضل خدا بخواهید که بی‌گمان
خدا به هر چیزی آگاه است

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ
عَقَدْتُمْ أَيْمَانَكُمْ فَعَاتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا

و برای هر کسی از آنچه پدر و مادر و نزدیکان به جا
گذاشته‌اند وارثانی قرار داده‌ایم، و نیز کسانی که با آنان
پیمان بسته‌اید بهره‌شان را بدهید، بی‌شک خدا بر هر چیزی
گواه است

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى
بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَنِتَاتٌ
حَفِظَتْ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ
فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُنَّ ^ط فَإِنِ
أَطَعْنَكَمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ^ط إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
كَبِيرًا

۴
نساء
۳۴
۱۷۶/
۶۷ ر

وَإِنِ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا
مِّنْ أَهْلِهَا إِن يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ^ط إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا خَبِيرًا

۳۵

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ^ط إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا

۳۶
حزب
۳۴

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا
ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ^ط وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

۳۷

مردان سرپرست زنانند به سبب برتری‌هایی که خدا به
برخی از آنان در برابر برخی دیگر داده است و به سبب آن
که از اموالشان [برای آنها] خرج می‌کنند. [در این رابطه]
پس زنان صالح فرمانبردارند و در غیاب [همسر] اسرار او و
حدود الهی را حفظ می‌کنند. و [اما] آن دس

و اگر از ناسازگاری میان زن و مرد بیم دارید، داوری از
کسان مرد و داوری از کسان زن تعیین کنید اگر آنها سر
سازگاری داشته باشند خدا میانشان آشتی خواهد داد.
بی‌شک خداوند دانا و آگاه است

و خدا را بندگی کنید و چیزی را با او شریک نگردانید و به
پدر و مادر احسان کنید، و به خویشان، یتیمان، درماندگان،
همسایه نزدیک، همسایه دور، دوست همنشین [همکار و
غیره]، در راه مانده و بردگان خود نیکی کنید. همانا خداوند
کسی را که خودبین و فخر فروش باشد دو

همان کسانی که بخل می‌ورزند و مردم را به بخل وا
می‌دارند، و آنچه را خدا از فضل خویش بدانها ارزانی
داشته پنهان می‌دارند. و برای کافران عذابی خفت بار آماده
کرده‌ایم

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

و کسانی که اموال خود را برای نشان دادن به مردم انفاق می‌کنند و به خدا و قیامت اعتقاد ندارند [همنشین شیطانند]. و کسی که شیطان همدم وی باشد بد همدمی است

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا

و اگر به خدا و روز واپسین ایمان می‌آوردند و از آنچه خدا روزیشان کرده انفاق می‌کردند چه زبانی برایشان داشت؟ و خداوند به کارشان آگاه است

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

خدا به اندازه‌ی سنگینی ذره‌ای ستم نکند، و اگر کار نیکی باشد دو چندانش کند و از نزد خود پاداش بزرگی دهد

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

پس چگونه است آن‌گاه که از هر امتی گواهی بیاوریم و تو را بر اینان گواه آوریم

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا

آن روز کسانی که کافر شدند و پیامبر را نافرمانی کردند آرزو کنند که کاش با خاک یکسان می‌شدند و هیچ سخنی را نمی‌توانند از خدا پوشیده دارند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَايِبِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! در حال مستی به نماز نزدیک نشوید تا بدانید چه می‌گویید، و نه در حال جنابت [به نماز و مسجد نزدیک نشوید] مگر راه‌گذر باشید، تا زمانی که غسل کنید. و اگر بیمار یا مسافر بودید یا کسی از شما از قضای حاجت آمد و یا با زنان تماس داش

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ

آیا کسانی را که از کتاب بهره‌ای داده شده‌اند ندیدی که خریدار گمراهی‌اند و می‌خواهند شما نیز راه گم کنید

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا

و خدا به دشمنان شما آگاه‌تر است، و خدا برای سرپرستی کافی و برای یابوری بس است

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَانظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

از یهود کسانی هستند که کلمات را از جاهای خود تغییر می‌دهند و از راه زبان بازی و برای طعنه زدن به دین می‌گویند: شنیدیم و نافرمانی کردیم، و بشنو که هرگز نشنوی، و [با تمسخر می‌گویند:] راعنا، حال آن که اگر می‌گفتند: شنیدیم و فرمان بردیم و سخن ما بشنو و ب

ای کسانی که کتاب داده شده‌اید! به آنچه نازل کردیم که تصدیق کننده‌ی چیزی است که با شماست، ایمان بیاورید، پیش از آن که چهره‌هایی را محو کنیم و به پشت سرشان بگردانیم یا لعنتشان کنیم چنان که اهل شنبه را لعنت کردیم، و امر خدا انجام پذیر است

يَأْتِيهَا الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُونَ بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرَدَّهَا عَلَيَّ أَدْبَارَهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

مسلمانان خداوند این را که برای او شریک قائل شوند نمی‌بخشد و آنچه را که فروتر از آن باشد برای هر که بخواهد می‌بخشد، و هر که برای خدا شریک بگیرد، بدون شک گناهی بزرگ ساخته است

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

آیا نمی‌بینی کسانی را که خود را به پاکی می‌ستایند؟ در صورتی که خداست که هر کس را بخواهد به پاکی می‌ستاید و ذره‌ای به آنها ستم نمی‌رود

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

بنگر چگونه بر خدا دروغ می‌بندند، و همین به تنهایی گناهی آشکار است

أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا

آیا کسانی را که از کتاب بهره‌ای یافته‌اند ندیدی که به هر بتی و طغیانگری می‌گروند و در باره‌ی کافران می‌گویند: اینان از مؤمنان رهیافته‌ترند

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَٰؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا

۵۱
۶۹

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ
نَصِيرًا

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ
آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَاتَيْنَاهُمْ مُلْكًا
عَظِيمًا

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِءِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ
سَعِيرًا

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلَّمَ
نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ
مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا
حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا
يَعِظُكُمْ بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوه إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

آنها هستند که خدا لعنتشان کرده و هر که را خدا لعنت کند
هرگز برای او یابوری نخواهی یافت

یا برای آنها بهره‌ای از حکومت است؟ که در این صورت به
مردم سر سوزنی نمی‌دادند

یا این که بر مردم نسبت به آنچه خدا از کرم خویش به
ایشان داده رشک می‌برند؟ همانا که ما خاندان ابراهیم را
کتاب و حکمت دادیم و بدیشان فرمانروایی بزرگی
بخشیدیم

پس برخی از آنان به وی ایمان آوردند و برخی روی برتافتند
و آنها را جهنم افروخته بس است

کسانی که به آیات ما کافر شدند، به زودی آنها را به آتشی
درآوریم که هر بار پوستشان پخته شود، پوستی دیگر بر
جایش نهیم تا عذاب را [به طور کامل] بچشند. بی‌شک
خداوند شکست‌ناپذیر حکیم است

و کسانی را که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند به
بهشت‌هایی وارد سازیم که از پای درختانش نهرها جاری
است که برای همیشه در آن بمانند، و در آن جا برایشان
همسرانی پاکیزه است و آنها را به سایه‌ای پایدار در آوریم

همانا خدا به شما فرمان می‌دهد که سپرده‌ها را به
صاحبانش پس دهید و چون میان مردم حکم کردید به
عدالت حکم کنید، به راستی چه نیک است این چیزها که
خدا شما را بدان پند می‌دهد. همانا خدا شنوا و بیناست

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! خدا را اطاعت کنید و از
پیامبر و کاردارانی که از شما هستند فرمان برید. پس
هرگاه در چیزی اختلاف کردید آن را به خدا و پیامبر ارجاع
دهید اگر به خدا و روز واپسین ایمان دارید، که این بهتر و
نیکو فرجام‌تر است

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ
أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۗ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا
بَعِيدًا

آیا ندیدی کسانی را که می‌پندارند به آنچه به سوی تو نازل شده و آنچه پیش از تو نازل گشته ایمان دارند؟ [ولی] می‌خواهند داوری را پیش طاغوت برند، حال آن که دستور یافته‌اند که به آن کافر شوند، ولی شیطان می‌خواهد آنها را به گمراهی دوری در اندازد

و چون به آنها گفته شود: به سوی آنچه خدا فرستاده و به سوی پیامبر بیاوید، منافقان را می‌بینی که به کلی از تو روی می‌گردانند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ
الْمُنَافِقِينَ يُصَدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا

پس چرا وقتی به سبب کارهایی که به دست خود کرده‌اند مصیبتی به آنها رسید، نزد تو می‌آیند [و] به خدا سوگند می‌خورند که ما [از داوری طاغوت] جز نیکی و سازش دادن قصدی نداشته‌ایم

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابْتَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ
جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا

آنها کسانی هستند که خدا از آنچه در دل‌های آنهاست آگاه است. پس، از آنان روی گردان و پندشان ده و با آنان سخنی رسا و مؤثر در جانشان بگو

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

و هیچ پیامبری را نفرستادیم مگر آن که به اذن خدا فرمانش برند. و اگر آنها هنگامی که به خود ستم کردند، پیش تو می‌آمدند و از خدا آمرزش می‌خواستند و پیامبر [نیز] برای آنان طلب آمرزش می‌کرد، قطعاً خدا را توبه‌پذیر و مهربان می‌یافتند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ
ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ
الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا

پس نه، به پروردگارت سوگند، ایمان نمی‌آورند مگر این که در اختلافی که دارند تو را داور کنند و آن‌گاه در دلشان از حکمی که کرده‌ای ملالی نیابند و بی‌چون و چرا تسلیم شوند

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ
لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا

وَإِذَا لَأَتَيْنَهُمْ مِّن لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا

وَأَلْهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَٰلِمًا

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا

وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيَبْطِئَنَّ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُّصِيبَةٌ قَالْ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُن مَعَهُمْ شَهِيدًا

وَلَٰئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

و اگر بر آنان مقرر می‌کردیم که تن به کشتن دهید یا از خانه‌های خود بیرون شوید، جز اندکی از آنان عمل نمی‌کردند و اگر پندی را که به آنان داده می‌شود به کار می‌بستند، قطعاً برایشان بهتر و در ثبات قدم مؤثرتر بود

و در آن صورت [ما هم] از پیش خود اجر بزرگی به آنها می‌دادیم

و حتماً به راهی راست هدایتشان می‌کردیم

و هر که اطاعت خدا و رسول کند، آنها با کسانی خواهند بود که خدا موهبتشان داده [که عبارتند از]: پیامبران و راستی‌پیشگان و شاهدان و صالحان، و آنان نیکو همدمانی هستند

این تفضّل از جانب خداست و آگاهی خدا کفایت می‌کند

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! سلاح خویش بگیرید و گروه گروه یا همه با هم [به سوی جهاد] رهسپار شوید

و البته از شما کسی است که سستی می‌کند و چون حادثه‌ای به شما رسد گوید: به راستی خدا به من رحم کرد که با آنها حاضر نبودم

و اگر شما را خیر [و پیروزی] از خدا برسد حتماً گوید: کاش من با آنها می‌بودم و به نوای بزرگی می‌رسیدم! گویی که میان شما و او هیچ دوستی و آشنایی نبوده است

پس کسانی که زندگی دنیا را به آخرت می‌فروشند، باید در راه خدا جنگ کنند و هر که در راه خدا بجنگد و کشته یا پیروز شود، به زودی به او پاداش بزرگی خواهیم داد

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا

و چرا در راه خدا و [نجات] مردان و زنان و کودکانی که زبون شمرده شده‌اند نمی‌جنگید؟ همانان که می‌گویند: پروردگارا! ما را از این شهری که اهلش ستمکارند بیرون ببر و از جانب خود برای ما سرپرستی بگمار و از جانب خود برای ما یآوری قرار ده

الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

آنها که ایمان آوردند در راه خدا پیکار می‌کنند و آنها که کافر شدند در راه طاغوت می‌جنگند پس با یاران شیطان بجنگید که قطعاً نیرنگ شیطان سست و ضعیف است

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا

آیا ندیدی کسانی را که به آنان گفته شد: [فعلاً] دست از جنگ بدارید و نماز برپا دارید و زکات بدهید، ولی وقتی که کارزار بر آنها مقرر شد، به ناگاه گروهی از آنها از مردم (مشرک) می‌ترسیدند مانند ترسیدن از خدا یا بالاتر از آن، و گفتند: پروردگارا! چرا بر ما جن

أَيُّنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا

هر کجا باشید مرگ شما را در خواهد یافت، هر چند در برج‌های مستحکم باشید. و اگر خیری به آنها رسد گویند: این از جانب خداست، و اگر شکست و بدی به آنها رسد گویند: این از جانب توست. بگو: همه از جانب خداوند است. [آخر] این قوم را چه شده است که نمی‌خواهند سخنی

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

هر خیری به تو رسد از جانب خداست و هر بدی به تو رسد از خود توست، و تو را به عنوان پیامبر برای مردم فرستادیم، و این بس که خداوند گواه است

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا

فَقَتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِيَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا

مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا

وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

هر که پیامبر را اطاعت کند در حقیقت خدا را اطاعت کرده، و هر که پشت کند [بدان که] ما تو را بر آنان نگهبان نفرستاده‌ایم

و [در حضور تو] می‌گویند: فرمانبرداریم! ولی چون از نزد تو بیرون روند، جمعی از آنها شبانه، غیر از آنچه تو می‌گویی در سر می‌پرورند، و خداوند آنچه را شبانه در سر می‌پرورند می‌نویسد. پس، از آنها روی بگردان و بر خدا توکل کن که پشتیبانی خدا کافی است

آیا در قرآن تدبیر نمی‌کنند؟ اگر از جانب غیر خدا بود قطعاً در آن اختلاف فراوان می‌یافتند

و چون به آنان خبری از امن یا ناامنی برسد آن را پخش می‌کنند، و حال آن که اگر آن را به پیامبر و اولیای امر خود ارجاع می‌دادند قطعاً کسانی از آنان که می‌توانند آن را استنباط کنند [صدق و کذب] آن را می‌فهمیدند، و اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود مسلماً جز شمشیر

پس در راه خدا پیکار کن که جز بر نفس خویش مکلف نیستی، و مؤمنان را [به پیکار] برانگیز، شاید خدا گزند آنان را که کافر شدند از شما باز دارد، که قدرت خدا بیشتر و کیفرش سخت‌تر است

هر که شفاعتی نیکو کند، او را از آن بهره‌ای باشد و کسی را که شفاعتی بد کند وی را از آن سهمی باشد و مسلماً خداوند بر هر چیزی مراقب و تواناست

و زمانی که به شما درود گفته شد، شما به صورتی بهتر از آن یا همانند آن را پاسخ دهید همانا خداوند حسابرس همه چیز است

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يُقْتَلُوا قَوْمَهُمْ وَلَا وَشَاءَ اللَّهُ لَسَلَطُهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا

سَتَجِدُونَ ءَاخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلًّا مَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِن لَّمْ يَعْزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا

خداوند جز او معبودی نیست. قطعاً شما را به روز رستاخیز که شکی در [وقوع] آن نیست گرد خواهد آورد، و چه کسی در سخن راستگوتر از خداست

چرا در مورد منافقان دچار دو دستگی شده‌اید؟ حال آن که خدا آنها را به سبب آنچه کردند نگونسار کرده است. آیا می‌خواهید کسی را که خدا گمراه کرده به راه آورید؟ و هر که را خدا گمراه کند هرگز راهی برایش نخواهی یافت

آنها دوست دارند شما هم مانند آنها کافر شوید تا با آنها یکسان گردید. پس، از آنها دوست مگیرید تا این که در راه خدا هجرت کنند. پس اگر رو برتافتند، هر جا آنها را یافتید بگیرید و بکشید و از آنها دوست و یاور نگیرید

مگر آنها که به گروهی پیوندند که میان شما و آنها پیمانی هست، یا در حالی نزد شما بیایند که دل‌هایشان از پیکار با شما یا با قوم خود به تنگ آمده باشد. و اگر خدا می‌خواست قطعاً آنها را بر شما چیره می‌ساخت و با شما می‌جنگیدند. پس اگر آنها از شما کناره گرفتن

گروهی دیگر را خواهید یافت که می‌خواهند از ناحیه شما و قوم خود در امان باشند، [ولی] هرگاه به فتنه دعوت شوند با سر در آن فرو می‌روند. پس اگر [از آزار] شما کنار نکشیدند و صلح نکردند و از شما دست برداشتند آنها را بگیرید و هر کجا یافتیدشان بکشید. اینان

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا
 خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ
 يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
 فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ
 فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
 حَكِيمًا

:۴
 نساء:
 ۹۲
 /۱۷۶
 ۷۴ر

۹۳

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا
 وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا
 تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبَتُّعُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ
 مِّن قَبْلُ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
 تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

۹۴

و بر هیچ مؤمنی نسرزد که مؤمنی را بکشد مگر به خطا، و هر
 که مؤمنی را به خطا بکشد باید یک بنده‌ی مؤمن را آزاد کند
 و به کسان او خونبها بپردازد، مگر این که آنها گذشت کنند.
 و اگر [مقتول] از قومی باشد که در حال جنگ با شماست و
 خود وی مؤمن است، آزاد کردن بنده

و هر که مؤمنی را به عمد بکشد، سزایش جاودانه دوزخ
 است و خدا بر او خشم گیرد و لعنتش کند و برای او عذابی
 بزرگ مهیا کرده است

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که در راه خدا گام بر
 می‌دارید پس خوب وارسی کنید و کسی را که به شما اظهار
 اسلام می‌کند نگویید تو مؤمن نیستی، که بهره‌ی ناپایدار
 زندگی دنیا را بجویید چرا که غنیمت‌های فراوان نزد
 خداست. پیش‌تر خودتان نیز همین گونه بود

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا
وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ
أَجْرًا عَظِيمًا

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمُتَلَبِّكَةَ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ
كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ
أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَسَاءَتْ مَصِيرًا

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا
يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا

فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا
غَفُورًا

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا
وَسِعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنَّ خِفْتُمْ أَنْ يُفْتِنَكُمْ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا

مؤمنان وانشسته [از جهاد] که زیانمند نیستند [و سلامت کافی دارند]، با آن مجاهدانی که با جان و مال خود در راه خدا جهاد می‌کنند یکسان نیستند. خدا جهادگران با مال و جان خویش را مرتبتی بر نشستگان برتری داده است و [البته] خدا همه را وعده‌ی نیکو داده [اما]

منزلت‌ها و آموزش و رحمتی از جانب خدا [برای آنهاست] و خداوند آمرزنده‌ی مهربان است

کسانی که فرشتگان جان آنها را- که ستمگر خویشند- می‌ستانند، به آنها گویند: [در امر دین] بر چه بودید؟ گویند: ما در زمین مستضعفان بودیم. [فرشتگان] گویند: مگر زمین خدا وسیع نبود که هجرت کنید؟ اینانند که جایگاهشان دوزخ است و بد سر انجامی است

مگر مردان و زنان و کودکان مستضعفی که نمی‌توانند چاره‌ای بیندیشند و نه راه به جایی برند

پس اینها را امید است که خدا ببخشد و خداوند خطابش آمرزنده است

و هر که در راه خدا هجرت کند، در زمین سرپناه بسیار و گشایشی [در کار] می‌یابد و هر که از خانه‌اش به منظور مهاجرت به سوی خدا و رسول او خارج شود و آن‌گاه مرگ او را دریابد، قطعاً پاداش او بر عهده‌ی خداست و خداوند آمرزنده‌ی مهربان است

و چون سفر کردید، اگر بیم داشتید که کفار به شما آسیب رسانند، مانعی نیست که نماز را کوتاه کنید. همانا کافران همواره دشمن آشکار شمایند

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ ۗ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذَىٰ مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرَضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۗ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

۴:
نساء:
۱۰۲
۱۷۶

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۗ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا

۱۰۳

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۗ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

۱۰۴

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرْنَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُن لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا

۱۰۵
۷۷ر

و چون [در هنگام خطر] در میان ایشان بودی و برایشان نماز بر پا کردی، باید یک گروه از آنان با تو [رکعت اول را] به نماز ایستند و سلاح‌های خود را بگیرند، و چون به سجده رفتند [و رکعت دوم را فرادی تمام کردند] باید پشت سر شما قرار گیرند و گروه دیگری که نما

و چون نماز را به پایان بردید، خدا را [در همه حال] ایستاده و نشسته و خوابیده یاد کنید، و همین که ایمن شدید، نماز را [تمام] بخوانید، چرا که نماز بر مؤمنان فریضه‌ای زماندار است

و در تعقیب دشمن سستی نکنید. اگر شما [از زخم‌های جنگ] درد می‌کشید، بی‌گمان آنها نیز مثل شما درد می‌کشند [با این تفاوت که] شما امیدى به خدا دارید که آنها ندارند، و خداوند دانا و حکیم است

همانا ما این کتاب را به حق بر تو نازل کردیم تا میان مردم طبق آنچه خدا به تو نشان داده است حکم کنی، و زنهار که مدافع خیااتکاران باشی

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

و از خدا آمرزش بخواه که خداوند آمرزنده‌ی مهربان است

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا

۱۰۷

و در باره‌ی کسانی که به خود خیانت می‌کنند بحث [و دفاع] نکن، زیرا خدا خیانتگر گناه پیشه را دوست ندارد

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ
إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطًا

۱۰۸

[خیانت خود را] از مردم پنهان می‌دارند و از خدا پنهان نمی‌کنند [و شرم نمی‌دارند] در صورتی که خدا در آن لحظه که شبانه به سخنان خلاف رضای او می‌پردازند با آنهاست، و خداوند بدانچه می‌کنند محیط است

هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ
يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ
وَكِيلًا

۱۰۹

هان! اینک شما در زندگی دنیا از ایشان دفاع کردید، پس چه کسی روز رستاخیز [در دفاع] از آنان با خداوند مجادله خواهد کرد یا چه کسی حامی و مدافع آنها خواهد بود

وَمَن يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ
اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا

۱۱۰

و هر که کار بدی کند یا به خود ستم کند، سپس از خداوند آمرزش بخواهد خدا را آمرزنده و مهربان خواهد یافت

وَمَن يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

۱۱۱

و هر که گناهی مرتکب شود، تنها به زیان خود کار می‌کند و خداوند آگاه و حکیم است

وَمَن يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ
أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

۱۱۲

و هر که خطا یا گناهی کند، سپس آن را به بی‌گناهی نسبت دهد، زیر بار بهتان و گناه آشکاری رفته است

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّت طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن
يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَيْءٍ
وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ
تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

۱۱۳
۷۸

و اگر فضل و مهر خدا بر تو نبود، گروهی از آنها قصد داشتند تو را [در داوری] از راه به در کنند، ولی آنها جز خود را گمراه نکنند و هیچ زیانی به تو نرسانند، و خدا کتاب و حکمت بر تو نازل کرد و آنچه را نمی‌دانستی به تو آموخت، و تفضل خداوند بر تو بزرگ است

۴
نساء،
۱۱۴
۱۷۶
حزب
۳۹

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ تَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

در بسیاری از رازگویی [های] آنها خیری نیست، مگر کسی که به صدقه یا کار نیک یا اصلاح میان مردم امر کند. و هر که برای کسب رضای خدا چنین کند، او را پاداش بزرگی خواهیم داد

۱۱۵

وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۗ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

و هر که پس از روشن شدن راه هدایت، با پیامبر ستیزه کند و راهی غیر از راه مؤمنان در پیش گیرد، وی را به همان سو که رو کرده برگردانیم و به دوزخش کشانیم که بد سر انجामी است

۱۱۶
۷۹ر

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ ۗ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

قطعا خدا این گناه را که برای او همتا گرفته شود نمی‌بخشد، ولی پایین‌تر از آن را برای هر که خواهد می‌آمرزد. و هر که برای خدا شریک بگیرد، قطعا دچار گمراهی دوری شده است

۱۱۷

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ ۖ إِلَّا إِنثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا

[مشرکان] به جای او جز [جمادات] مؤنث (لات و عزی) را نمی‌خوانند و جز شیطان سرکش را نمی‌خوانند [و بندگی نمی‌کنند]

۱۱۸

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

خدا او را لعنت کرد و او گفت: حتما از میان بندگانت سهم معینی خواهم گرفت

۱۱۹

وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا مَنِيَّتْهُمْ وَلَا مَرَنَتْهُمْ فَلْيَبْتَئِكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرَنَتْهُمْ فَلْيَغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا

و به یقین گمراهشان نمی‌کنم و به دام آرزوها می‌اندازم و وادارشان می‌کنم تا گوش چهارپایان را [به عنوان تحریم] بشکافند، و فرمان می‌دهم تا خلقت خدا را [به عنوان بدعت] تغییر دهند. و هر که شیطان را به جای خدا سرپرست خود گیرد، قطعا دستخوش زیان آشکاری شده

۱۲۰

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۗ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

[آری] شیطان وعده‌شان می‌دهد و آنها را آرزومند می‌کند، لکن شیطان به آنها جز فریب وعده نمی‌دهد

۱۲۱

أُولَٰئِكَ مَا أَوْلَاهُمُ جَهَنَّمَ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا

آنها جایگاهشان جهنم است و هیچ راه گریزی از آن نیابند

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا
وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کردند، آنها را به بهشت‌هایی که از پای درختانش نهرها جاری است، در می‌آوریم که همیشه در آن باشند. وعده‌ی خدا راست است و چه کسی از خدا در سخن راستگوتر است

لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ
سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

[اجر و کیفر الهی] به دلخواه شما و یا اهل کتاب نیست هر که بدی کند بدان کیفر شود، و برای خود غیر از خدا یار و یابوری نمی‌یابد

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

و هر که از مرد و زن کارهای شایسته کند در حالی که مؤمن باشد آنها داخل بهشت می‌شوند و ذره‌ای به آنها ستم نمی‌رود

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاَتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

چه کسی در دینداری بهتر از آن کسی است که خود را تسلیم خدا کرده و نیکوکار بود و از آیین ابراهیم حق‌گرا پیروی نمود؟ ابراهیمی که خداوند او را دوست خود گرفت

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ مُّحِيطًا

و هر چه در آسمان‌ها و زمین است از آن خداست و خدا به همه چیز احاطه دارد

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ
عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتْلَىٰ النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْتُونَهُنَّ
مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الْوَالِدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ
خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا

و نظر تو را در باره‌ی زنان می‌پرسند، بگو: خدا در باره‌ی آنها به شما فتوا می‌دهد، و نیز آنچه در کتاب بر شما خوانده می‌شود [پاسخی است] در مورد دختران یتیمی که حقوق مقرر آنها را نمی‌پردازید و میل به ازدواج با آنها ندارید و نیز [در باره‌ی] کودکان ناتو

وَإِن أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِن تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

:۴
نساء،
۱۲۸
/۱۷۶

و اگر زنی از بی‌میلی یا رویگردانی شوهر خویش بیم دارد، رواست که میان خود به گونه‌ای، صلح کنند، که صلح بهتر است، و حرص و آز در جان‌ها لانه کرده، و اگر نیکی کنید و پرهیزکار باشید، بدون شک خدا به آنچه می‌کنید آگاه است

وَلَن تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمَعْلَقَةِ وَإِن تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

۱۲۹

و شما هرگز نمی‌توانید [به لحاظ محبت قلبی] میان زنان عدالت کنید هر چند هم بکوشید پس [به یک طرف] یکسره تمایل نورزید و آن دیگر را بلا تکلیف رها کنید. و اگر سازش و تقوا را پیشه کنید، بی‌شک خدا آمرزنده و مهربان است

وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّن سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا

۱۳۰

و اگر جدا شوند، خداوند هر دو را از وسعت خویش بی‌نیاز می‌کند و او وسعت بخش حکیم است

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا

۱۳۱

و آنچه در آسمان‌ها و زمین است از آن خداست، و ما به کسانی که پیش از شما کتاب داده شدند و نیز به شما سفارش کردیم که از خدا بترسید. و اگر کافر شوید [چه باک]، آنچه در آسمان‌ها و زمین است از آن خداست و خداوند بی‌نیاز و ستوده است

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

۱۳۲

و از آن خداست آنچه در آسمان‌ها و زمین است، و خداوند در کارسازی کافی است

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا

۱۳۳

ای مردم! اگر خدا بخواهد، شما را از میان می‌برد و دیگران را می‌آورد، که خداوند بر این کار تواناست

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

۱۳۴

هر که پاداش دنیا بخواهد، [بداند که] پاداش دنیا و آخرت نزد خداست، و خداوند شنوا و بیناست

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ
وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا
أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۗ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَن تَعْدِلُوا
وَإِن تَلَوُوا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! برپا کنید عدل و داد باشید و برای خدا گواهی دهید، هر چند به زیان شما یا پدر و مادر یا نزدیکان شما باشد. اگر [طرف گواهی] توانگر یا مستمند باشد، خدا به [رعایت] آنها سزاوارتر است. پس از هوای نفس پیروی نکنید که از حق عدو

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَالْكِتَابِ
الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِن قَبْلُ
وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۗ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! به خدا و رسول او و کتابی که بر پیامبرش نازل کرده و کتابی که قبلاً نازل نموده ایمان آورید. و هر که به خدا و فرشتگان و کتاب‌های آسمانی و فرستادگان او و به روز واپسین کافر شود، بی‌گمان به گمراهی دوری افتاده است

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ
أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
سَبِيلًا

همانا کسانی که ایمان آوردند سپس کافر شدند و پس از آن ایمان آوردند و باز کافر شدند و آن‌گاه بر کفر خویش افزودند، قطعاً خداوند آنها را نخواهد بخشید و راهی به آنها نخواهد نمود

بَشِيرِ الْمُنْفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

[و] به منافقان مژده ده که عذابی دردناک برای آنهاست

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ
أَيَّبَتُّغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا

آنان که کافران را به جای مؤمنان به دوستی می‌گیرند آیا عزت را نزد آنان می‌جویند؟ ولی به یقین هر چه عزت است از آن خداست

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَن إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ
يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَعْدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا
فِي حَدِيثِ غَيْرِهِ ۗ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ
الْمُنْفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

البته خدا [این حکم را] در این کتاب بر شما نازل کرده که چون بشنوید آیات الهی مورد انکار و ریشخند قرار می‌گیرد با آنها منشینید تا سخنی دیگر آغاز کنند، چرا که در این صورت شما نیز مثل آنها خواهید شد، و مسلماً خدا منافقان و کافران را همگی در دوزخ گرد خواهد

:۴
نساء
۱۴۱
/۱۷۶

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا
أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ
نَسْتَحْوِذْكُمْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ
يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

همانان که در انتظار گرفتاری شما پس اگر شما را از خدا
نصرتی بود، گویند: مگر ما با شما نبودیم؟ و اگر کافران را
بهره‌ای بود، گویند: مگر ما مراقب شما نبودیم و از [گزند]
مؤمنان محفوظتان نداشتیم؟ پس خداوند روز قیامت میان
شما داوری می‌کند، و خدا هرگز بر

۱۴۲
۸۲ر

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا
إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ
اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا

همانا منافقان با خدا فریبکاری می‌کنند، و حال آن که خدا
فریب دهنده‌ی آنهاست، و چون به نماز برخیزند با کاهلی
برخیزند، با مردم ریاکاری می‌کنند و خدا را یاد نمی‌کنند مگر
اندکی

۱۴۳

مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ
يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

آنها میان این و آن سرگشته‌اند، نه با آن گروهند نه با این
گروه، و خدا هر که را گمراه کند، هرگز برای او راهی
نخواهی یافت

۱۴۴

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَنَا
مُبِينًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! کافران را به جای مؤمنان
دوست مگیرید. آیا می‌خواهید در پیشگاه خدا بر ضدّ خود
حجت روشنی فراهم آورید

۱۴۵

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ
نَصِيرًا

بی‌تردید منافقان در پست‌ترین طبقه از آتش‌اند و هرگز
برای آنها یابوری نخواهی یافت

۱۴۶

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا
دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

مگر کسانی که توبه کردند و راه صلاح را در پیش گرفتند و
به خدا تمسک جستند و دین خود را برای خدا خالص کردند،
پس آنها با مؤمنانند و خدا مؤمنان را اجری بزرگ خواهد داد

۱۴۷

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَعَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ
شَاكِرًا عَلِيمًا

اگر شکرگزاری کنید و ایمان آورید، خدا به عذاب شما
اقدام نمی‌کند که خداوند حق‌شناس آگاه است

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوِّءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ وَكَانَ
اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا

خداوند علنی کردن سخن در باره‌ی بدی [دیگران] را دوست ندارد مگر کسی که بر او ستم رفته باشد، و خداوند شنوای داناست

۱۴۹

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَفْوًا قَدِيرًا

اگر نیکی را عیان کنید یا نهان دارید، یا از بدی [دیگران] در گذرید، البته خداوند [نیز] بخشاینده‌ی تواناست

۱۵۰

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا
بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

همانا کسانی که خدا و پیامبرانش را انکار می‌کنند، و می‌خواهند میان خدا و رسولانش جدایی قائل شوند، و می‌گویند: ما به برخی ایمان داریم و به برخی نداریم، و می‌خواهند بین این دو، راهی [جدا] بگیرند

۱۵۱

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُّهِينًا

آنان در حقیقت کافرند، و ما برای کافران عذابی خفت‌بار آماده کرده‌ایم

۱۵۲

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

و کسانی که به خدا و فرستادگان او ایمان آوردند و میان احدی از آنها فرق نگذاشتند، خدا پاداش آنها را خواهد داد که خداوند آمرزنده‌ی مهربان است

۱۵۳
۸۳ر

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ
فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَعَاتَيْنَا مُوسَىٰ
سُلْطَانًا مُّبِينًا

اهل کتاب از تو می‌خواهند نوشته‌ای از آسمان بر آنها نازل کنی، البته از موسی، بزرگتر از این را خواستند و گفتند: خدا را آشکارا به ما بنمای! پس به سزای ظلمشان صاعقه آنها را گرفت. آن‌گاه پس از آن همه معجزات روشنگر که برای آنها آمد، گوساله پرستیدند، و ما

۱۵۴

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ
مِيثَاقًا غَلِيظًا

و کوه طور را به اعتبار پیمانشان بالای سرشان برافراشتیم و به ایشان گفتیم: فروتنانه از این دروازه وارد شوید، و گفتیم: حرمت شنبه را نشکنید [و صید نکنید] و از ایشان پیمانی محکم گرفتیم

فَمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

۱۵۶

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا

۱۵۷

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ
وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أَخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا
اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا

۱۵۸

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

۱۵۹

وَإِنَّ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۗ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا

۱۶۰

فَيُظْلَمُ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ
لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

۱۶۱

وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّوْا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَطْلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

۱۶۲

لَٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا
أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۗ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ
وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ أُولَٰئِكَ
سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا

پس به سزای پیمان شکنی‌شان، و انکار آیات خدا، و کشتن پیامبران به ناحق، و به خاطر گفتارشان که: دل‌های ما در غلاف است [لعتنتشان کردیم]، بلکه خدا به خاطر کفرشان بر دل‌های آنها مهر زد و جز اندکی ایمان نمی‌آوردند

و [نیز] به سزای کفرشان و آن تهمت بزرگی که به مریم زدند

و ادعایشان که: ما مسیح عیسی بن مریم پیامبر خدا را کشته‌ایم، در حالی که نه او را کشتند و نه بر دار کردند، بلکه [حقیقت امر] بر آنها مشتبه شد و کسانی که در باره‌ی [قتل] او اختلاف کردند، قطعا در مورد آن شک دارند و به آن آگاهی ندارند و تنها از حدس و گما

بلکه خدا او را به سوی خود بالا برد، که خداوند توانا و حکیم است

و هیچ کس از اهل کتاب نیست مگر آن که پیش از مرگش حتما به او [عیسی] ایمان می‌آورد و روز قیامت [نیز] بر آنان گواه خواهد بود

پس به خاطر ظلمی که از یهود صادر شد، و به سبب بازداشتن‌شان بسیاری [از مردم] را از راه خدا، بخشی از چیزهای پاکیزه را که بر آنان حلال بود حرام کردیم

و به خاطر ربا گرفتن‌شان که از آن نهی شده بودند و خوردن مال مردم به ناروا و ما برای کافران‌شان عذابی دردناک آماده کرده‌ایم

ولی دانشوران آنها و مؤمنان، بدانچه بر تو نازل شده و آنچه پیش از تو نازل گردیده ایمان می‌آورند، و [به ویژه] نمازگزاران، و زکات دهندگان و مؤمنان به خدا و روز بازپسین همه آنها را پاداشی بزرگ خواهیم داد

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَعَاتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا

همانا ما به تو وحی کردیم، چنان که به نوح و پیامبران پس
از او وحی نمودیم، و به ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و
یعقوب و نوادگان [او] و عیسی و ایوب و یونس و هارون و
سلیمان [نیز] وحی فرستادیم، و داود را زبور دادیم

و پیامبرانی که سرگذشت آنها را پیش‌تر با تو گفته‌ایم و
پیامبرانی که حکایتشان را با تو نگفته‌ایم و خدا با موسی به
طرز خاصی سخن گفت

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ
نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا

پیامبرانی که بشارتگر و هشدار دهنده بودند، تا مردم را
پس از [فرستادن] پیامبران، در مقابل خدا دستاویزی
نباشد [و حجت تمام شود] و خداوند شکست‌ناپذیر حکیم
است

رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ
حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

آری، خدا به [حقانیت] آنچه به تو نازل کرده گواهی می‌دهد
که آن را به علم خویش نازل کرده و فرشتگان [نیز] گواهی
می‌دهند، و گواهی خداوند کافی است

لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ وَيَعْلَمُ
وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

بی‌تردید، کسانی که کافر شدند و [مردم] را از راه خدا
بازداشتند، به گمراهی دوری افتاده‌اند

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا

همانا کسانی که کافر شدند و ستم کردند، خدا هرگز آنها را
نخواهد بخشید و به هیچ راهی هدایتشان نخواهد کرد

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا
لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا

مگر به راه دوزخ که جاودانه در آن خواهند ماند و این بر
خدا آسان است

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرًا

ای مردم! پیامبر [موعود]، حق را از سوی پروردگارتان برای
شما آورده است، پس ایمان بیاورید که برای شما بهتر
است. و اگر کافر شوید [بدانید] آنچه در آسمان‌ها و زمین
است از آن خداست، و خدا دانای حکیم است

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ
فَأَمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
 إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ
 وَكَلِمَتُهُ وَأَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
 وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ
 وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

۴
 نسا،
 ۱۷۱
 /۱۷۶

ای اهل کتاب! در دین خود غلو نکنید و در باره‌ی خدا جز حق
 نگویید. مسیح، عیسی ابن مریم فقط فرستاده‌ی خدا و کلمه
 او بود که آن را به مریم القا نمود و روحی از طرف او بود.
 پس به خدا و پیامبران او ایمان بیاورید و نگویید:
 [خداوند] سه تا است. بس کنید که برای

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
 الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ
 وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا

۱۷۲
 ۸۵ر

هرگز مسیح و فرشتگان مقرب از این ابا ندارند که بنده‌ی
 خدا باشند و هر که از عبودیت و بندگی خدا روی برتابد و
 بزرگی فروشد، همه را [در قیامت] به حضور خود جمع
 خواهد کرد

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
 وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا
 فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ
 وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

۱۷۳

اما آنها که ایمان آوردند و اعمال صالح انجام دادند،
 پاداششان را به تمامی خواهد داد و از کرم خویش برای
 آنان خواهد افزود، و اما آنها را که ابا کردند و گردنکشی
 نمودند، مجازات دردناکی خواهد کرد و برای خود غیر از خدا
 سرپرست و یآوری نخواهند یافت

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا
 إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا

۱۷۴

ای مردم! شما را از پروردگارتان برهانی آمده، و نوری
 روشنگر به سوی شما نازل کرده‌ایم

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصَمُوا بِهِ فَيَسِيذُ خِلْمَهُمْ فِي
 رَحْمَةِ مِّنْهُ وَفَضْلِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمًا

۱۷۵

اما آنها که به خدا ایمان آوردند و به او تمسک جستند، همه
 را در جوار رحمت و فضل خود در خواهد آورد و آنان را به
 سوی خودش به راهی راست هدایت خواهد نمود

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنَّ أَمْرًا هَلَكَ
 لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا
 إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا أُثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا
 تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حِظِّ
 الْأُنثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ

۴
 نساء
 ۱۷۶
 ۱۷۶

از تو فتوا می‌خواهند، بگو: خدا در باره‌ی کلاله [ارث خواهر
 و برادر] به شما پاسخ می‌دهد: اگر مردی بمیرد و فرزندی
 نداشته باشد و خواهری دارد، نصف آنچه و انواده از آن
 اوست، و او نیز از خواهر خویش اگر فرزندی نداشته باشد
 ارث می‌برد. پس اگر [ورثه] دو خواهر

۵. مائده

المآیة: سفره غذا

مدنی

۱۲۰ آیه

۲۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَأُفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ
 الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرِ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ
 إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ

۱
 حزب
 ۴۳
 ۸۶ ر
 منزل
 ۲

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! به قراردادهای [خود] وفا
 کنید. گوشت چهارپایان برای شما حلال شده است، مگر آنچه
 [حکمش] بر شما خوانده می‌شود، در حالی که نباید شکار را
 در حال احرام جایز شمارید. خدا هر چه بخواهد [و مصلحت
 بداند] حکم می‌کند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا مُحِلُّوا شَعِيرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ
 وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتِغُونَ
 فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا
 يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى
 الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۲

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! حرمت شعائر الهی، و ماه حرام
 و قربانی‌های بی‌نشان و نشاندار، و زائران بیت الحرام را که
 از پروردگارشان جویای وسعت معاش و خشنودی او هستند،
 نشکنید. و چون از احرام بیرون آمدید [می‌توانید] شکار
 کنید، و البته نباید دشمنی جماعتی ک

حَرَمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةَ وَالْمَوْقُوذَةَ وَالْمُتَرَدِّيَةَ وَالنَّطِيحَةَ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَيسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

گوشت مردار، خون، گوشت خوک، آنچه به غیر نام خدا ذبح شده، حیوان خفه شده، حیوان به کتک مرده، آنچه در اثر سقوط از بلندی مرده و آنچه با شاخ حیوان دیگری مرده، نیم خورده‌ی درنده مگر آنچه را که به موقع سر بریدید، آنچه برای بت‌ها ذبح شده و نیز تعیین قسمت سهم گ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

از تو می‌پرسند: چه چیز برای آنها حلال شده است؟ بگو: پاکیزه‌ها و نیز صید حیوانات شکاری [و سگ‌های تربیت یافته] که از آنچه خدا به شما تعلیم داده به آنها آموخته‌اید، برای شما حلال شده است. پس از آنچه این حیوانات برای شما گرفته و نگاه داشته‌اند بخورید و]

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسْلِفِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

امروز چیزهای پاکیزه برای شما حلال شد و طعام اهل کتاب برای شما حلال و طعام شما برای آنها حلال است، و [نیز ازدواج با] زنان پاکدامن با ایمان و زنان پاکدامن از کسانی که قبل از شما به آنها کتاب داده شده بر شما حلال است، به شرط آن که مهر آنها را بپردازید، د

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ
كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَايِطِ
أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ
عَلَيْكُمْ مِنْ حَرْجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
وَعَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵:
مانده
۶
۱۲۰/
۸۷ر

وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاتَّقُوا بِهِ
إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

۷

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا اَعْدِلُوا هُوَ
أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

۸

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

۹

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! چون به نماز برخاستید، صورت و دست‌های خود را تا آرنج بشویید و سر و پاهای خود را تا برآمدگی روی پا مسح کنید و اگر جنب بودید غسل کنید و اگر بیمار یا مسافر بودید، یا یکی از شما از قضای حاجت آمد، یا با زنان نزدیکی کردید و آب نی

و نعمت خدا را که بر شما ارزانی داشته و [نیز] پیمانی را که با شما بسته است به یاد آورید که گفتید: شنیدیم و فرمان بردیم، و از خدا پروا کنید که خداوند به راز دل‌ها آگاه است

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! قیام کننده برای خدا و شاهدان به عدل و داد باشید. و البته نباید دشمنی عده‌ای شما را بر آن دارد که عدالت نکنید. دادگری کنید که آن به تقوا نزدیک‌تر است، و از خدا بترسید که خدا به آنچه انجام می‌دهید آگاه است

خدا کسانی را که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند، و عده‌ی مغفرت و پاداشی بزرگ داده است

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

و کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب نمودند، آنها
اهل دوزخند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ
قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ
وَأَتَّفَقُوا لِلَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۱

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! نعمت خدا را بر خود یاد کنید
آن‌گاه که قومی کوشیدند بر شما دست درازی کنند و خدا
دستشان را از شما کوتاه کرد. و از خدا پروا دارید، و
مؤمنان باید فقط بر خدا توکل کنند

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ
عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ
وَعَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَعَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ
قَرْضًا حَسَنًا لَّا أَكْفِرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَا أَدْخِلَنَّكُمْ
جَنَّةٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ
مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

۱۲
حزب
۴۴
۸۸ر

و همانا خدا از بنی اسرائیل پیمان گرفت و از آنها دوازده
سرپرست برانگیختیم، و خدا فرمود: همانا من با شما
هستم، اگر نماز برپا دارید و زکات بدهید و به فرستادگان
من ایمان بیاورید و یاریشان کنید و به خدا قرض الحسنه
بدهید، قطعاً بدی‌هایتان را از شما می‌پوشان

فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهَا وَتَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ
وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ
عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

۱۳

پس به خاطر پیمان‌شکنی‌شان، آنها را از رحمت خویش دور
ساختیم و دل‌هایشان را سخت گردانیدیم کلمات را از
جایگاه‌های خود تحریف می‌کردند و بخشی از آنچه را به آنها
گوشزد شده بود فراموش کردند، و تو همواره به خیانت
[تازه‌ای] از ایشان آگاه می‌شوی، مگر عده‌ی کم

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيّ أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا
مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

و از کسانی که گفتند: ما نصرانی هستیم، از آنها نیز پیمان گرفتیم، ولی آنان بخش مهمی از آنچه را تذکر داده شده بودند، به فراموشی سپردند، پس ما تا روز قیامت میانشان دشمنی و کینه افکندیم، و زودا که خداوند آنها را از آنچه می‌کردند آگاه کند

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ
جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ

ای اهل کتاب! همانا فرستاده‌ی ما به سوی شما آمده است که بسیاری از حقایق کتاب آسمانی را که نهان می‌کردید برایتان روشن سازد و [البته] از بسیاری می‌گذرد. آری، از جانب خدا نور و کتاب روشنگری برای شما آمده است

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمُ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ

خدا هر کس را که در پی جلب رضای اوست، به وسیله آن [کتاب] به راه‌های امن و سلامت رهنمون می‌شود، و به خواست خود، آنها را از تاریکی‌ها به نور می‌برد و به راهی راست هدایتشان می‌کند

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ
فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ
مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

آنها که گفتند: خدا همان مسیح، پسر مریم است، مسلماً کافر شدند. بگو: اگر خدا اراده کند که مسیح، پسر مریم و مادرش و هر کس را که در زمین است، جلگی به هلاکت رساند، چه کسی می‌تواند دفاع کند؟ فرمانروایی آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آنهاست خاص خداوند است و ا

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّوهُ ۗ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ ۗ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۗ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

۵:
مانده
۱۸
/۱۲۰

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ۗ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱۹

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَقَوْمِ ۖ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۖ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَعَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ

۲۰
۸۹۹

يَقَوْمِ ۖ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

۲۱

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ

۲۲

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ ۖ أُنِعَمَ اللَّهُ عَلَيْهَا ۖ ادْخُلُوا عَلَيْهَا الْبَابَ ۖ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِ جَالِبُونَ ۗ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا ۖ إِنَّ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۲۳

و یهود و نصارا گفتند: ما پسران خدا و دوستان [ویژه‌ی] او هستیم. بگو: پس چرا او شما را به کیفر گناهانتان عذاب می‌کند؟ بلکه شما هم بشری از آنهايي هستيد که آفریده است. او هر که را بخواهد می‌بخشد و هر که را بخواهد عذاب می‌کند و حکومت آسمان‌ها و زمین و آن

ای اهل کتاب! رسول ما پس از فاصله زمانی او با پیامبران به سوی شما آمد که حق را برای شما بیان کند، تا نگوید برای ما مژده‌رسان و هشدار دهنده‌ای نیامد پس [اینک] بشیر و نذیر به سوی شما آمد، و خدا بر هر چیزی تواناست

و آن‌گاه که موسی به قوم خود گفت: ای قوم من! نعمت خدا را بر خود یاد کنید، آن‌گاه که در میان شما پیامبرانی قرار داد و شما را حاکم و صاحب اختیار خود کرد و به شما چیزهایی داد که به هیچ کس از جهانیان نداده بود

ای قوم من! به سرزمین مقدسی که خدا برای شما مقرر داشته وارد شوید و به عقب باز نگردید که زیانکار می‌گردید

گفتند: ای موسی! همانا در آن جا قومی زورمند و ستمگرند و تا آنها از آن جا بیرون نروند ما هرگز داخل آن نمی‌شویم اگر از آن جا بیرون روند ما وارد خواهیم شد

دو نفر از مردانی که از خدا می‌ترسیدند و خدایشان به آنها نعمت [عقل و ایمان] داده بود، گفتند: از آن دروازه بر آنها وارد شوید، که اگر از آن جا وارد شدید، قطعاً پیروز خواهید شد، و بر خدا توکل کنید اگر ایمان دارید

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ

[بنی اسرائیل] گفتند: ای موسی! تا وقتی که آنها در آن [سرزمین] هستند ما هرگز پای در آن ننهیم، پس تو و پروردگارت بروید و بجنگید که ما همین جا نشسته‌ایم

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي ۖ فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

[موسی] گفت: پروردگارا! من جز اختیار خود و برادر خویش را ندارم پس میان ما و این قوم نافرمان جدایی افکن

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

[خدا] فرمود: این سرزمین [مقدس] تا چهل سال بر آنها ممنوع شد. آنها در این بیابان‌ها سرگردان خواهند ماند پس تو بر این قوم نافرمان اندوه مخور

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ
مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۖ قَالَ إِنَّمَا
يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

و داستان دو فرزند آدم را به حق [به عنوان یک واقعه] بر آنها بخوان، آن‌گاه که قربانی پیش بردند. پس، از یکی پذیرفته شد و از دیگری پذیرفته نشد. [قابیل] گفت: حتما تو را خواهم کشت. [هابیل] گفت: خدا فقط از پرهیزکاران می‌پذیرد

لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَّا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ
لَأَقْتُلَنَّكَ ۖ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

اگر تو برای کشتن من دست دراز کنی، من هرگز به قتل تو دست نمی‌گشایم، همانا من از پروردگار عالمیان می‌ترسم

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ
وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

من می‌خواهم تو بار گناه من و گناه خودت را بر دوش‌کشی تا از دوزخیان گردی، و سزای ستمکاران همین است

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ
الْخَاسِرِينَ

پس نفس [سرکش او کم‌کم] وی را به قتل برادرش ترغیب کرد و او را کشت و از زیانکاران گردید

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ ۖ كَيْفَ يُورِي
سَوْءَةَ أَخِيهِ ۖ قَالَ يُؤَيِّلَتِي ۖ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
الْغُرَابِ فَأُورِيَ سَوْءَةَ أَخِي ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ

سپس خداوند زاغی را برانگیخت که زمین را [به جستجو] می‌کاوید، تا به او نشان دهد که چگونه جسد برادرش را پنهان کند. [قابیل] گفت: وای بر من! آیا عاجز بودم از این که مثل این زاغ باشم تا جسد برادرم را پنهان کنم؟! آن‌گاه از پشیمانان گشت

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا
بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا
وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ
لَمُسْرِفُونَ

۵:
مانده
۳۲
/۱۲۰

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي
الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ
فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۳۳

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۳۴

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۳۵
۹۱

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۳۶

به همین جهت بر فرزندان اسرائیل مقرر داشتیم که هر
کسی دیگری را جز به انتقام قتل یا فساد در روی زمین
بکشد، مانند آن است که همه مردم را کشته باشد، و هر که
شخصی را از مرگ نجات دهد گویی همه مردم را زنده کرده
است. و البته فرستادگان ما حجت‌های روشن برای آنه

سزای کسانی که با خدا و رسولش به جنگ بر می‌خیزند و در
زمین به فتنه و فساد می‌کوشند جز این نیست که کشته
شوند یا بردار زده شوند و یا دست و پایشان بر خلاف
یکدیگر بریده شود یا تبعید شوند. این، رسوایی آنان در
دنیاست و برای ایشان در آخرت عذابی بزرگ خواهد بو

مگر کسانی که پیش از آن که آنان را دستگیر کنید توبه
کنند، پس بدانید که خداوند بخشنده‌ی مهربان است

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از خدا بترسید و [برای
تقرب] به سوی او وسیله بجویید و در راه او جهاد کنید،
باشد که رستگار شوید

در حقیقت، کسانی که کافر شدند اگر تمام آنچه روی زمین
است و همانند آن مال آنها باشد و همه آن را برای نجات از
کیفر روز قیامت بدهند، از آنها پذیرفته نخواهد شد، و
عذاب دردناکی خواهند داشت

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

[همواره] می‌خواهند از آتش بیرون بروند، ولی از آن خارج شدنی نیستند، و برایشان عذابی پایدار هست

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

دست مرد و زن دزد را به سزای کاری که کرده‌اند، به عنوان یک مجازات الهی قطع کنید، و خدا توانا و حکیم است

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

پس هر که بعد از ستم کردنش توبه آرد و اصلاح نماید، خدا توبه او را می‌پذیرد که خدا آمرزنده‌ی مهربان است

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آیا نمی‌دانی که فرمانروایی آسمان‌ها و زمین از آن خداست؟ هر که را خواهد عذاب می‌کند و هر که را خواهد می‌بخشد و خداوند بر هر چیزی تواناست

يَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ ءَاخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

ای پیامبر! کسانی که در کفر شتاب می‌کنند تو را غمگین نسازند، چه از آنان که به زبان گفتند: ایمان آوردیم ولی قلب آنها ایمان نیاورده و چه از یهودیانی که به سخنان کذب گوش می‌سپارند [تا دستاویزی برای تکذیب تو بیابند]، آنها جاسوسان قومی دیگرند که خودشان نر

سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُمْ
بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ^ط وَإِنْ تَعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ
شَيْئًا^ط وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ

۵:
مانده
۴۲
/۱۲۰

وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ
يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

۴۳

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ
الَّذِينَ اسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا
اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا
النَّاسَ وَأَخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

۴۴
۹۲

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ
وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

۴۵

[آنها] جاسوس و گوش سپارنده به دروغند و فراوان مال
حرام می‌خورند. پس اگر نزد تو آمدند، میان آنها داوری کن،
یا [اگر صلاح نبود] آنها را به حال خود واگذار. و اگر از آنها
روی گردانی به تو هیچ زبانی نمی‌رسانند و چون داوری
کردی، به انصاف میانشان داوری کن، ب

و چگونه تو را به داوری می‌گیرند با آن که تورات نزد
آنهاست و در آن حکم خدا آمده است؟! [وانگهی] پس از آن
[از داوری تو] روی می‌گردانند. و آنها مؤمن نیستند

ما تورات را نازل کردیم که در آن نور و هدایت است.
پیامبران که مطیع فرمان خدا بودند با آن برای یهود حکم
می‌کردند، و [همچنین] علما و دانشمندان با همین کتاب که
به آنها سپرده شده بود و بر آن گواه بودند، داوری
می‌نمودند. پس، از مردم تترسید و از من بترسید

و در تورات بر آنان مقرر کردیم که جان در مقابل جان،
چشم در برابر چشم، بینی در برابر بینی، گوش در برابر
گوش، دندان در برابر دندان و زخم‌ها را قصاص باید کرد.
و هر که از قصاص در گذرد، آن کفاره‌ی [گناهان] او خواهد
بود. و هر که مطابق آیات الهی داوری نکند

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۗ وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۗ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

۵:
مانده
۴۶
/۱۲۰

و از پی پیامبران پیشین عیسی بن مریم را فرستادیم که تورات پیش از خود را تصدیق داشت، و انجیل را به او دادیم که در آن نور و هدایت بود و مصدق تورات پیش از خود، و هدایت و پندی برای پارسایان بود

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۗ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

۴۷

و باید اهل انجیل مطابق آنچه خدا در آن نازل کرده حکم کنند و هر که مطابق آیات الهی حکم نکند، آنها قطعاً از اطاعت خدا بیرون رفته‌اند

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ۗ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۗ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۗ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۗ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ إِلَىٰ اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۗ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

۴۸

ما این کتاب (قرآن) را به راستی و حق بر تو نازل کردیم که مصدق و نگهبان کتاب‌های پیش از خود است. پس میان آنها بر طبق آنچه خدا نازل کرده داوری کن، و به جای حقی که از جانب خدا آمده از هوس‌های آنها پیروی مکن. ما برای هر یک از شما شریعت و راه روشنی قرار دادیم

وَأِنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۗ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ۗ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۗ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

۴۹

و میان آنها مطابق آنچه خدا نازل کرده حکم کن و از هوس‌هایشان پیروی مکن، و از ایشان برحذر باش که مبادا تو را از برخی چیزها که خدا بر تو نازل کرده است غافل سازند. پس اگر پشت کردند، بدان که خدا می‌خواهد سزای پاره‌ای از گناهانشان را به آنها برساند، و به ر

أَفْحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۗ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

۵۰

آیا آنها خواهان حکم جاهلیت‌اند؟ و برای قومی که یقین دارند، حکم چه کسی از حکم خدا بهتر است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! یهود و نصارا را [تکیه گاه و]
دوستان خود نگیرید آنها دوستان و هوادار یکدیگرند و هر
که از شما آنها را به دوستی گیرد از آنهاست. همانا خداوند
ظالمان را هدایت نمی‌کند

و لیکن بیمار دلان را می‌بینی که در [دوستی] آنها می‌شتابند
و می‌گویند: می‌ترسیم حادثه بدی برای ما پیش آید [و به
کمک آنها نیازمند شویم]. ولی شاید خدا پیروزی یا حادثه
دیگری از جانب خود [برای مسلمین] پیش آورد و این دسته
از آنچه در دل نهان داشتند پشیمان

و کسانی که ایمان آورده‌اند می‌گویند: آیا این [منافقان]
بودند که با تأکید به خدا قسم می‌خوردند که واقعا با شما
هستند؟ [آری] اعمال آنها تباہ شد و زیانکار گردیدند

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ
نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ
مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فَأَصْبَحُوا
خَاسِرِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَسَوْفَ
يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ
عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ
لَآئِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

ولی و سرپرست شما تنها خدا و رسول اوست و کسانی که
ایمان آورده‌اند همانها که نماز را برپا می‌دارند و در حال
رکوع زکات می‌دهند [علی علیه السلام]

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْغَالِبُونَ

و هر که ولایت خدا و رسول او و کسانی را که ایمان
آورده‌اند بپذیرد [از حزب خداست]، و بی‌تردید حزب خدا
پیروزند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هُزُوعًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ
أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! کسانی را که دین شما را به
بازیچه گرفته‌اند- چه از کسانی که پیش از شما کتاب داده
شده‌اند و چه از کافران- دوستان خود مگیرید، و از خدا
بترسید اگر واقعا مؤمنید

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوعًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

و چون [با اذان] به نماز ندا دهید، آن را به مسخره و بازی می‌گیرند. این از آن روست که آنها مردمی نابخردند

بگو: ای اهل کتاب! آیا [علت این که] بر ما خرده می‌گیرید؟ جز این است که ما به خدای یگانه و به آنچه بر ما نازل شده و آنچه پیش از این نازل گردیده، ایمان آورده‌ایم؟ و این به خاطر آن است که اغلب شما نافرمانید

بگو: آیا شما را از چیزی که عقوبتش نزد خدا از این هم بدتر است خبر بدهم؟ کسانی که خدا آنها را از رحمتش دور ساخت و بر آنان خشم گرفت و برخی از ایشان را به میمون‌ها و خوک‌ها مسخ نمود، و آنان که طافوت و بت را پرستیدند. اینانند که موقعیت آنها [خیلی] بدتر است

و چون نزد شما آیند گویند: ایمان آوردیم در حالی که با کفر وارد شده‌اند و با کفر بیرون رفته‌اند، و خدا به آنچه کتمان می‌کنند آگاه‌تر است

و بسیاری از آنها را می‌بینی که در گناه و تعدی و حرام‌خواری سبقت می‌گیرند واقعا بد عمل می‌کنند

چرا علما و دانشمندان، آنها را از سخنان گناه آلود و خوردن مال حرام باز نمی‌دارند؟ به راستی زشت است آنچه انجام می‌دادند

و یهود گفتند: دست خدا بسته است. دست‌های خودشان بسته باد! و به سزای این [ناروا] که گفتند از رحمت خدا دور گشتند بلکه دو دست او باز است، هرگونه بخواهد می‌بخشد. و به تحقیق آنچه از جانب خدا بر تو نازل شده بر کفر و طغیان بسیاری از آنان می‌افزاید، و تا روز

۵۹

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ

۶۰

قُلْ هَلْ أَنْبِئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ

۶۱

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ءَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

۶۲

وَتَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۶۳

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ الْأَثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

۶۴

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ

و اگر اهل کتاب ایمان آورده و تقوا پیشه کرده بودند، قطعاً گناهانشان را می‌بخشیدیم و آنها را به باغ‌های پر نعمت داخل می‌ساختیم

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ

و اگر آنها [احکام] تورات و انجیل و آنچه را که از جانب پروردگارشان به سوی آنها نازل شده، برپا می‌کردند، بی‌تردید از بالای سر و از زیر پایشان روزی می‌خوردند. از آنها گروهی میانه رو و معتدل هستند ولی بسیاری از ایشان بد عمل می‌کنند

يَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۗ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ
فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۗ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ای پیامبر! آنچه از جانب پروردگارت بر تو نازل شده ابلاغ کن و اگر نکنی رسالت او را انجام نداده‌ای، و خدا تو را از [گزند] مردم نگاه می‌دارد. همانا خدا گروه کافران را هدایت نمی‌کند

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُتِمُّوا التَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۗ فَلَا تَأْسَ عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

بگو: ای اهل کتاب! تا وقتی که [احکام] تورات و انجیل و آنچه را از پروردگارتان به سوی شما نازل شده برپا نکنید هیچ اعتباری ندارید، و [هشدار که] آنچه از جانب پروردگارت بر تو نازل شده، بی‌گمان بر کفر و طغیان بسیاریشان می‌افزاید. پس بر قوم کافر اندوه مخور

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصْرِيُّ مَنْ
ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

بی‌گمان، آنها که [صوری] ایمان آوردند و آنها که یهودی شدند و مسیحیان و صابئی‌ها، هر که [از اینان] به خدای یگانه و روز جزا ایمان [واقعی] بیاورد و عمل نیکو انجام دهد، نه ترسی بر آنهاست و نه غمگین می‌شوند

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا
إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا
يَقْتُلُونَ

به تحقیق ما از بنی اسرائیل پیمان گرفتیم و پیامبرانی به سوی آنها فرستادیم، [اما] هرگاه پیامبری تعلیماتی برای آنها آورد که دلخواهشان نبود، گروهی را دروغگو شمردند و گروهی را کشتند

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا
يَعْمَلُونَ

و پنداشتند که گرفتاری و آزمایشی در کار نیست، لذا [از
درک حقایق] کور و کر شدند. سپس [چون متنّبّه شدند]
خدا به آنها عطف توجه کرد. باز بسیاری از آنها کور و کر
شدند، و خدا به آنچه انجام می‌دهند بصیر است

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ
الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن
يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

آنها که گفتند: خدا همان مسیح، پسر مریم است، کافر
شدند، در حالی که مسیح می‌گفت: ای بنی اسرائیل! خدای
یگانه را که پروردگار من و شماست پرستید، که هر کس به
خدا شرک آورد، [بداند که] خدا مسلماً بهشت را بر او حرام
کرده و جایگاه او جهنم است، و ستمکاران را ه

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا
إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

به تحقیق، کسانی که [به تثلیث قائل شده] گفتند: خدا
سوم سه [خدا] ست، کافر شدند، و حال آن که هیچ معبودی
جز خدای یکتا نیست. و اگر از آنچه می‌گویند دست
برندارند، حتما عذاب دردناکی به کسانی از ایشان که کافر
شدند خواهد رسید

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

چرا به سوی خدا توبه نمی‌کنند و از او آمرزش نمی‌خواهند؟
و خداوند آمرزنده‌ی مهربان است

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
وَأُمُّهُ وَصِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظِرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ
لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَلَيْ يُؤْفَكُونَ

مسیح پسر مریم جز پیامبری نبود که پیش از او [نیز]
پیامبرانی گذشتند و مادرش زن بسیار درستکاری بود و هر
دو [مانند انسان‌های دیگر] غذا می‌خوردند. بنگر چگونه
آیات را برای آنها توضیح می‌دهیم، آن‌گاه ببین چگونه [از
حقیقت] منحرف می‌شوند

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا
نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بگو: آیا غیر از خدا چیزی را که مالک سود و زیان شما
نیست می‌پرستید؟ و خداوند، همو شنوای داناست

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَىٰ ذَٰلِكَ بَأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرَهْبَانًا وَآنَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

بگو: ای اهل کتاب! در دین خود به ناحق غلو و زیاده‌روی نکنید، و از هوا و هوس قومی که پیش از این، هم خود گمراه شدند و هم بسیاری را گمراه کردند و از راه راست به دور افتادند، پیروی نکنید

آن کسان از بنی اسرائیل که به کفر گراییدند، بر زبان داود و عیسی بن مریم لعنت شدند. این از آن روست که [آنها] سرکشی کردند و پیوسته تجاوز می‌نمودند

آنها یکدیگر را از اعمال زشتی که مرتکب می‌شدند باز نمی‌داشتند. به راستی آنچه می‌کردند بد بود

بسیاری از آنها را می‌بینی که با کافران دوستی می‌کنند، به راستی آنچه نفس [سرکش] آنها برایشان پیش فرستاده زشت است که خدا بر ایشان خشم گرفت و ایشان در عذاب جاودانه خواهند ماند

و اگر به خدا و پیامبر و آنچه بر او نازل شده ایمان می‌آوردند، آنها را دوست خود نمی‌گرفتند، ولی [دریغاً که] بسیاری از آنان نافرمان هستند

مسلمانان یهودیان و مشرکان را از همه مردم در عداوت با مؤمنان سخت‌تر خواهی یافت، و بی‌تردید نزدیک‌تر از همه به مهر و محبت مؤمنان، کسانی را خواهی یافت و البته آنان گفتند: ما نصرانی هستیم، این از آن روست که از ایشان کشیشان و راهبانی هستند و البته آنان تکبر

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ
الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَأَمَنَّا فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشَّاهِدِينَ

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ
يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

فَأَتَّبَعَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَأْمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتٍ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ
بِهِ مُؤْمِنُونَ

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ
يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ ۖ إِطْعَامُ عَشْرَةِ
مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ
تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفَرَةُ
أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و چون آیاتی را که بر این پیامبر نازل شده بشنوند،
چشمانشان را بینی به جهت آن که حق را شناخته‌اند اشک
می‌بارد. گویند: بار الها، ایمان آوردیم، پس ما را با گواهان
بنویس

چرا به خدا و دین حق که سوی ما آمده ایمان نیاوریم، در
حالی که آرزو داریم پروردگارانمان با گروه صالحان قرینمان
کند

پس خداوند به پاس آنچه گفتند، بهشت را پاداششان داد
که از پای درختانش نهرها جاری است و در آن جاودان
بمانند، و این پاداش نیکوکاران است

و کسانی که کافر شدند و آیات ما را دروغ پنداشتند آنان
دوزخی‌اند

ای مؤمنان! چیزهای پاکیزه را که خدا برای شما حلال کرده
حرام نکنید و از حد مگذرید که خداوند متجاوزان را دوست
نمی‌دارد

و از آنچه خدا روزی شما کرده حلال و پاکیزه بخورید، و از
خدایی که به او ایمان دارید، پروا داشته باشید

خدا شما را به سوگندهای بیهوده‌تان بازخواست نمی‌کند،
ولی به سوگندی که با قصد می‌خورید [و می‌شکنید] مواخذه
می‌کند. پس کفاره‌ی آن اطعام ده مسکین است، از غذاهای
متوسطی که به کسان خود می‌خورانید، یا پوشاندن آنها، یا
آزاد کردن بنده‌ای و هر که [اینها را] نی

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ
وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ

ای مؤمنان! حق این است که شراب و قمار و بت‌های نصب
شده و تیرهای بخت‌آرما، پلیدی [و] از عمل شیطان هستند،
پس از آنها دوری کنید تا رستگار شوید

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي
الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيُصَدِّكُمْ عَنِ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ

جز این نیست که شیطان می‌خواهد با شراب و قمار، میان
شما دشمنی و کینه افکند و از یاد خدا و از نماز بازتان
دارد. پس آیا دست بردار هستید

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ

و اطاعت خدا و اطاعت رسول کنید و [از گناه] برحذر باشید،
اگر پشت کردید بدانید که پیامبر ما فقط عهده‌دار ابلاغ
روشن است

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا
طَعَمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا
وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُوْحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

بر کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند، در
باره‌ی آنچه [پیش از حکم تحریم] خورده‌اند گناهی نیست،
به شرط آن که پرهیزکار و مؤمن گردند و کارهای شایسته
کنند، سپس [از محرمات] پرهیز نمایند و [به تحریم آن]
مؤمن باشند، سپس [با جدیت] پرهیزکاری

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَلْبُوتَكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ
تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ
وَإِلَّا فَالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ای مؤمنان! خدا شما را به [تحریم] صیدی که در دسترس
شما و نیزه‌های شماس است می‌آزماید، تا معلوم دارد چه کسی
در نهان از او پروا می‌دارد. پس هر که بعد از این [دستور]
تجاوز کند، او را عذابی دردناک خواهد بود

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَن
قَتَلَهُ مِنكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدِيًّا بَلِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّرَةٌ
طَعَامٌ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكِ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهٖ
عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

ای مؤمنان! وقتی که احرام دارید شکار را مکشید، و هر
کس از شما عمداً آن را بکشد، باید کفاره‌ای معادل آن از
چهارپایان بدهد، که دو نفر عادل از خودتان [معادل بودن]
آن را تصدیق کنند و به عنوان قربانی به کعبه برسد [و
قربانی شود]، یا [او را] کفاره‌ای [مانند

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ
وَحُرْمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

صید دریا و خوراک آن برای شما حلال شد تا برای شما و مسافران بهره‌ای باشد. و شکار بیابان مادام که احرام دارید، بر شما حرام شده است و از خدایی که به سوی او محشور می‌شوید پروا کنید

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَدَّ ذَلِكُمْ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

خداوند، کعبه آن خانه حرمت دار و نیز ماه‌های حرام و قربانی‌های بی‌نشان و نشاندار را مایه قوام کار مردم قرار داده است. این بدان سبب است که بدانید خداوند هر چه را که در آسمان‌ها و زمین است می‌داند و خدا به همه چیز واقف است

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

بدانید که خداوند هم سخت کیفر است و هم بسیار آمرزنده و مهربان

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ

پیامبر جز ابلاغ، تعهدی ندارد، و خدا آنچه را عیان کنید یا نهان کنید می‌داند

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ
الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

بگو: پلید و پاکیزه یکسان نیستند، هر چند کثرت پلید تو را به شگفت آورد. پس ای صاحبان خرد! از خدا بترسید، باشد که رستگار شوید

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ
تَسْؤُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَلُ الْقُرْءَانُ تُبَدَّ
لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

ای مؤمنان! از چیزهایی نپرسید که اگر برای شما فاش گردد موجب اندوهتان می‌شود. و اگر به هنگام نزول قرآن از آن بپرسید [حکم آن] برای شما روشن خواهد شد. خدا از آن [سوالات بیجا] درگذشت و خداوند آمرزنده‌ی بردبار است

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ

پیش از شما هم گروهی از این پرسش‌ها کردند، آن‌گاه [که برایشان بیان گردید] بدان کافر شدند

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ
وَالكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

خداوند [حکمی به عنوان] بحیره و سائبه و وصیله و حام مقرر نداشته است، و لیکن کافرانند که بر خدا دروغ می‌بندند و بیشترشان تعقل نمی‌کنند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ عِبَادَةً أُولُو كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

و چون به ایشان گفته شود: به سوی آنچه خدا نازل کرده و
به سوی پیامبر بیاوید، گویند: آنچه پدران خویش را بر آن
یافته‌ایم ما را بس است. آیا اگر چه پدرانشان چیزی
نمی‌دانستند و راهی نیافته بودند [باز پیروی آنها می‌کنند]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن
ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! مراقب خودتان باشید، وقتی
که شما هدایت یافتید، بیراهه رفتن دیگران به شما زیان
نمی‌رساند. بازگشت همه شما به سوی خداست و از آنچه
می‌کرده‌اید آگاهتان می‌سازد

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ
الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ
مِن غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ
مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ إِنْ أُرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا
نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّ مِنَ الْآثِمِينَ

ای مؤمنان! چون یکی از شما را مرگ فرا رسد، به هنگام
وصیت دو تن عادل از [همکیشان] خودتان را شاهد
بگیرید، و چنانچه در سفر بودید و دچار حادثه مرگ شدید
[و مسلمانی نیافتید] دو تن از غیر [همکیشان] شما شاهد
باشند، و اگر [در صداقت آنها] شک کردید آنها را ن

فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَءَاخِرَانِ يُقْرَمَانِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ لَشَهَدَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا أَعْتَدْنَا إِنَّا إِذًا
لَّ مِنَ الظَّالِمِينَ

و اگر معلوم شد که آنان دستخوش خیانت شده‌اند، دو تن
دیگر از کسانی که بر آنها ستم رفته است و از نزدیکان
[متوقی] هستند به جای آنان قیام کنند و به خداوند سوگند
بخورند که شهادت ما قطعاً از شهادت آن دو درست‌تر است
و ما از حق تجاوز نکرده‌ایم و در غیر این

ذَٰلِكَ أَدَّبْنَا أَن يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهٍ أَوْ يَخَافُوا أَن تُرَدَّ
أَيْمَانُ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ وَأَسْمِعُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

این روش برای آن که شهادت به صورت درست ادا شود، یا
شاهدان بترسند که مبادا سوگندی بعد از سوگند آنها به
میان آید، به صواب نزدیک‌تر است. و از خدا بترسید و
[این پندها را] بشنوید و [بدانید که] خداوند گروه فاسقان
را هدایت نمی‌کند

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا
إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ

روزی که خدا همه پیامبران را جمع کند و گوید: [از ناحیه
امت‌ها] چه پاسخی به شما داده شد؟ گویند: ما را هیچ علمی
نیست، همانا تو خودت از رازهای نهان آگاهی

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ
وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ
وَكَهَلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي
فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ
وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي
إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

[یاد کن] آن‌گاه که خداوند گفت: ای عیسی بن مریم!
موهبت مرا بر خودت و بر مادرت به یاد آور، آن‌گاه که تو را
به روح القدس یاری دادم که در گهواره [به اعجاز] و در
میانسالی [به وحی] با مردم سخن می‌گفتی، و آن‌گاه که به تو
کتاب و حکمت و تورات و انجیل را آم

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا
ءَامِنًا وَأَشْهَدُ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ

و چون به حواریون الهام کردم که به من و پیامبرم ایمان
آورید. گفتند: ایمان آوردیم و گواه باش که ما فرمانبرداریم

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ
أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقُونِ اللَّهَ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

[و] آن وقت که حواریون گفتند: ای عیسی بن مریم! آیا
پروردگارت می‌تواند برای ما مانده‌ای از آسمان نازل کند؟
گفت: از خداوند پروا کنید اگر مؤمنید

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ
صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ

گفتند: می‌خواهیم از آن بخوریم و دل‌هایمان مطمئن شود و
بدانیم که به ما قطعاً راست گفته‌ای و خود از شاهدان آن
باشیم

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ
السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ
وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزَّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ
فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
أُخَذُونِي وَأُمَّيْ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا
يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتَ قُلْتُهُ فَقَدْ
عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ
أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ

مَا قُلْتَ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ وَإِنْ تُعْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

عیسی بن مریم گفت: خداوندا! پروردگارا! برای ما از آسمان
مانده‌ای بفرست که هم عیدی برای اولین و آخرین ما و هم
حجت و نشانه‌ای از تو باشد، و به ما روزی بخش که تو
بهترین روزی دهندگانی

خداوند گفت: من آن را بر شما خواهم فرستاد، ولی هر کس
از شما پس از آن کافر شود او را چنان عذابی کنم که هیچ
یک از جهانیان را عذاب نکرده باشم

و [یاد کن] آن‌گاه که خدا گوید: ای عیسی بن مریم! آیا تو به
مردم گفتی من و مادرم را به جای خدا به عنوان دو معبود
بپرستید؟ گوید: منزهی تو، مرا نشاید که آنچه حق من
نیست بگویم. اگر من این را گفته بودم بیشک می‌دانستی.
تو آنچه در ضمیر من است می‌دانی، ول

من به آنان نگفتم جز آنچه به من امر کردی که: خدا را که
پروردگار من و شماست پرستید، و تا وقتی که در میانشان
بودم بر آنان شاهد و ناظر بودم پس چون مرا برگرفتی، تو
خود مراقب آنان بودی، و تو بر همه چیز شاهدی

اگر آنها را عذاب کنی، بندگان تواند و اگر از آنان درگذری
این تویی که شکست‌ناپذیر و حکیمی

خدا فرمود: امروز روزی است که صدق راستگویان
سودشان دهد. برای آنها باغ‌هایی است که از پای درختانش
نهرها جاری است که جاودانه در آنند. هم خدا از آنها
خشنود است و هم آنها از خدا خشنودند، و این کامیابی
بزرگ است

فرمانروایی آسمان‌ها و زمین و آنچه در میان آنهاست از آن
خداوند است، و او بر هر کاری تواناست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
۱۰۲۲
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ۗ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

۲
هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا ۗ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى
عِنْدَهُ ۗ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

۳
وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ
وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

۴
وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضِينَ

۵
فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

۶
أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي
الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ
مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

۷
وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَابٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

۸
وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَقُضِيَ الْأَمْرُ
ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ

ستایش خدای را که آسمان‌ها و زمین را آفرید و تاریکی‌ها
و روشنایی را پدید آورد، با این همه کافران برای
پروردگارشان همتا قرار می‌دهند

او کسی است که شما را از گل آفرید، سپس [برای شما]
عمری مقرر داشت، و اجل حتمی نزد اوست، آن‌گاه شما [باز
هم در قدرت او] شک می‌کنید

و او در آسمان‌ها و زمین خداست. نهان و آشکار شما و آنچه
را کسب می‌کنید می‌داند

هیچ آیه‌ای از آیات پروردگارشان به سوی آنها نمی‌آمد مگر
این که از آن رویگردان بودند

و همانا حق را چون برایشان آمد تکذیب کردند، پس به
زودی اخبار آنچه بدان استهزا می‌کردند به سویشان خواهد
آمد

آیا ندیدند که پیش از آنها چه بسیار اقوامی را هلاک کردیم
که در روی زمین به آنها تمکینی دادیم که به شما ندادیم و
آسمان را بر آنها بارانیدیم و نهرها در زیر پاهایشان روان
ساختیم؟ آن‌گاه آنان را به سزای گناهانشان نابود کردیم و
از پی آنان قومی دیگر پدید آورد

و اگر مکتوبی بر کاغذی بر تو نازل می‌کردیم و آنها آن را با
دست خود لمس می‌کردند، [باز هم] کافران می‌گفتند: این
چیزی جز یک سحر آشکار نیست

و گفتند: چرا فرشته‌ای بر او نازل نشده؟ و اگر فرشته‌ای
نازل می‌کردیم، قطعا کار [آزمایش] پایان می‌گرفت و دیگر
مجال و مهلتی داده نمی‌شدند

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبَسُونَ

و اگر فرستاده‌ی خویش را فرشته‌ای می‌کردیم، حتما وی را به صورت مردی قرار می‌دادیم و [قهر] امر را همچنان بر آنها مشتبه می‌ساختیم [باز می‌گفتند: این هم بشری است]

و پیش از تو پیامبرانی به استهزا گرفته شدند، پس کیفر این استهزا، گریبان ریشخند کنندگان را گرفت

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

بگو: در زمین سیر کنید، سپس بنگرید که سر انجام تکذیب کنندگان چگونه بوده است

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

بگو: آنچه در آسمان‌ها و زمین است برای کیست؟ بگو: از آن خداست. او رحمت را بر خود مقرر داشته و مسلما شما را در روز قیامت که شکی در آن نیست گرد می‌آورد. کسانی که خویشتن را در زیان افکندند ایمان نمی‌آورند

قُلْ لِمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

و آنچه در شب و روز قرار گرفته از آن اوست، و او شنوای داناست

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بگو: آیا غیر خدا را که آفریدگار آسمان‌ها و زمین است سرپرست خود گیرم، در حالی اوست که می‌خورد و خورنده نمی‌شود؟ بگو: دستور یافته‌ام نخستین کسی باشم که تسلیم شده و [گفته است که] هرگز از مشرکان مباش

قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ اتَّخَذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بگو: من اگر پروردگارم را نافرمانی کنم، از عذاب روزی بزرگ بیم دارم

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

هر کس در آن روز [عذاب] از وی برگردانده شود، حقا [خدا] به او رحم کرده است، و این کامیابی آشکار است

مَنْ يُصِرْ فَعَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

و اگر خداوند به تو گزندی رساند، کسی جز او برطرف کننده‌ی آن نیست و اگر خیری به تو رساند، او بر هر کاری تواناست

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و او بر بندگان خویش قاهر و چیره است، و او حکیم آگاه است

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

قُلْ أَى شَىءٍ أَكْبَرُ شَهَدَةً ۖ قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۗ
وَأُوحِيَ إِلَىٰ هَذَا الْقُرْآنِ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ ۗ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ
لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ ءَالِهَةً أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا
هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّى بَرِىءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ ۖ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَآءَهُمْ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ
شُرَكَآؤُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

ثُمَّ لَمْ تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا
مُشْرِكِينَ

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۗ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ ءَايَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا
إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ ۗ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
وَمَا يُشْعُرُونَ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا
نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

بگو: کدام چیز گواهی‌اش بزرگ‌تر است؟ بگو: خدا میان من
و شما گواه است، و این قرآن به من وحی شده است که شما
و هر کس را که [این پیام] به او برسد بدان هشدار دهم.
آیا شما شهادت می‌دهید که با خدا خدایان دیگری هست؟
بگو: من چنین شهادتی نمی‌دهم. بگو: فقط او م

کسانی که کتابشان داده‌ایم، او [پیامبر] را می‌شناسند آن
سان که فرزندان خود را می‌شناسند. کسانی که خود را به
زیان افکنده‌اند ایمان نمی‌آورند

و کیست ستمکارتر از کسی که بر خدا دروغ بندد یا آیات او
را تکذیب کند؟ بی‌تردید ستمکاران رستگار نمی‌شوند

و روزی که همه آنها را گرد آوریم، آن‌گاه به مشرکان گوییم:
کجایند شریکان شما که آنها را [شریک خدا] می‌پنداشتید

سپس پاسخ و عذر آنها جز این نیست که بگویند: به خدایی
که پروردگار ماست [سوگند] ما مشرک نبودیم

بنگر که چگونه به خود دروغ گفتند و آنچه می‌بافتند از
[دست] آنها بر باد رفت

و از ایشان کسانی هستند که به [ظاهر] به تو گوش
می‌دهند، و ما بر دل‌هایشان سرپوش قرار داده‌ایم که فهم
آن نکنند و در گوششان سنگینی نهاده‌ایم. و اگر تمام
نشانه‌های حق را ببینند باز به آن ایمان نمی‌آورند، تا جایی
که چون نزد تو آیند که با تو جدال کنند، کاف

و آنان [مردم را] از آن باز می‌دارند و [خود نیز] از آن دور
می‌شوند، ولی جز خودشان را هلاک نمی‌کنند و نمی‌دانند

و کاش آنها را هنگامی که برابر آتش نگاه داشته می‌شوند
می‌دیدى که می‌گویند: ای کاش بازگردانده می‌شدیم و دیگر
آیات پروردگار خویش را انکار نمی‌کردیم و از مؤمنان
می‌شدیم

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرْتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُودُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَّبَائِ الْمُرْسَلِينَ

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

[چنین نیست] بلکه آنچه در گذشته پنهان می‌داشتند بر آنان آشکار شده، و اگر هم بازگردانده شوند، بی‌شک به همانچه از آن نهی شده بودند، بر می‌گردند، و بی‌تردید ایشان دروغگویند

و گفتند: ما را حیاتی جز همین زندگی دنیوی نیست و ما زنده شدنی نیستیم

و اگر می‌دیدید آن‌گاه را که ایشان در پیشگاه پروردگارشان نگاه داشته شوند [به آنها گوید: آیا این [برانگیخته شدن] حق نیست؟ گویند: چرا، سوگند به پروردگارمان. گوید: پس به خاطر انکاری که می‌کردید عذاب را بچشید

کسانی که لقای خدا را دروغ شمردند قطعاً زبان کردند و چون رستخیز ناگهان بر آنها در آید، گویند: ای دریغ بر ما از آن کوتاهی که در [دنیا] کردیم. و اینان بار گناهان خود را به دوش می‌کشند. وه، چه بد باری می‌کشند

و زندگی دنیا جز بازیچه و سرگرمی نیست، و قطعاً سرای آخرت برای کسانی که پرهیزکاری کنند بهتر است، پس آیا نمی‌اندیشید

ما نیک می‌دانیم که آنچه ایشان می‌گویند تو را [سخت] غمگین می‌کند ولی در واقع آنها تو را تکذیب نمی‌کنند، بلکه ظلم پیشگان آیات خدا را انکار می‌کنند

بی‌تردید، پیش از تو نیز پیامبرانی تکذیب شدند، ولی بر آنچه تکذیب شدند و آزار دیدند صبر کردند تا نصرت ما به ایشان رسید. و سخنان خداوند را تغییر دهنده‌ای نیست، و البته از اخبار پیامبران به تو رسیده است

و چنانچه اعراض آنها بر تو گران می‌آید، پس اگر می‌توانی نقبی در زمین یا نردبانی در آسمان فراهم آور تا معجزه‌ای [دیگر] بر آنان بیاوری [چنین کن]. و اگر خدا می‌خواست آنها را [به اجبار] بر هدایت گرد می‌آورد، پس زنهار از نادانان مباش

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمٌّ أَمْثَالِكُمْ مَا فَرَقْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُومٌ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاءِ اللَّهُ يُضِلِّلْهُ وَمَنْ يَشَاءُ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بَلْ إِلَٰهَ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

تنها کسانی [دعوت تو را] اجابت می‌کنند که گوش شنوا دارند، [ولی اینها مردگانند] و مردگان را خداوند [در قیامت] بر می‌انگیزد و سپس به سوی او بازگردانده می‌شوند

و گفتند: چرا معجزه‌ای [که ما می‌خواهیم] از پروردگارش بر او نازل نمی‌شود؟ بگو: بی‌تردید خداوند قادر است که معجزه‌ای نازل کند، ولی اکثرشان نمی‌دانند

و هیچ جنبنده‌ای در زمین و هیچ پرنده‌ای که با دو بال خویش پرواز می‌کند نیست، مگر این که آنها [نیز] گروه‌هایی مانند شما هستند. ما در این کتاب از [توضیح] چیزی فروگذار نکرده‌ایم، آن‌گاه [همه] به سوی پروردگارش محشور می‌گردند

و کسانی که آیات ما را تکذیب کردند، کران و لالانی در تاریکی‌ها هستند. خدا هر که را بخواهد بیراه می‌گذارد و هر که را بخواهد بر راه راست قرارش می‌دهد

بگو: اگر راست می‌گویید، به من بگویید اگر شما را عذاب الهی و یا قیامت فرا رسد، آیا جز خدا کسی را می‌خوانید

بلکه تنها او را می‌خوانید، و اگر بخواهد، آنچه را که درخواست می‌کنید [از شما] برطرف می‌سازد، [ولی] آنچه را [امروز] شریک او می‌سازید، فراموش خواهید کرد

البته، به سوی امت‌های پیش از تو [نیز] پیامبرانی فرستادیم و آنها را به تنگدستی و ناخوشی دچار ساختیم، شاید تضرع و زاری کنند

پس چرا هنگامی که عذاب ما به سراغشان آمد زاری و خاکساری نکردند، بلکه دل‌هاشان سخت شد و شیطان کارهایی را که می‌کردند در نظرشان بی‌اراست

پس چون هشدارهایی را که به آنها داده شده بود فراموش کردند، درهای همه چیز را [برای امتحان] بر آنان گشودیم، و چون بدانچه داده شده بودند سرمست شدند، ناگاه گرفتارشان کردیم و در آن هنگام یکباره نومید شدند

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس ریشه گروهی که ستم کردند برکنده شد، و سپاس
خدای را که پروردگار عالمیان است

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نُصْرَفُ الْأَيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ

بگو: چه می‌گویید، اگر خدا چشم و گوش شما را بستاند و بر
دل‌هایتان مهر نهد، کدام معبودی غیر از خداوند آنها را به
شما بر می‌گرداند؟ ببین چگونه آیات خود را گوناگون بیان
می‌کنیم باز آنها روی می‌گردانند

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ

بگو: به نظر شما اگر عذاب الهی ناگهان یا آشکارا به
سراغتان بیاید آیا جز قوم ستمکار نابود می‌شوند

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ط فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

و ما پیامبران را صرفا [به عنوان] بشارتگر و بیم رسان
می‌فرستیم، پس کسی که ایمان آورد و اصلاح کند، نه خوفی
بر آنهاست و نه محزون می‌شوند

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

و کسانی که آیات ما را تکذیب کردند، به سزای
نافرمانی‌شان عذاب [ما] آنها را در خواهد گرفت

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ط إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

بگو: به شما نمی‌گویم که خزاین خدا نزد من است، و نه
غیب می‌دانم و نه به شما می‌گویم که فرشته‌ام. جز از آنچه
به من وحی می‌شود پیروی نمی‌کنم. بگو: آیا کور و بینا
یکسانند؟ پس آیا نمی‌اندیشید

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

و کسانی را که از محشور شدن به سوی پروردگارشان
اندیشناکند به این [قرآن] هشدار ده، که غیر از او برای
آنها هیچ یاور و واسطه‌ای نیست، باشد که پروا کنند

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ط مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ

و کسانی را که بامداد و شامگاه پروردگار خود را می‌خوانند
و رضای او را می‌جویند طرد مکن، نه از حساب آنها چیزی بر
توست و نه چیزی از حساب تو بر آنهاست که پردازشان کنی و
از ستمکاران شوی

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا مِّنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ

و بدین گونه آنها را به یکدیگر آزمودیم، تا سر انجام [در باره‌ی مؤمنان] بگویند: آیا اینانند که خدا از میان ما موهبتشان داده است؟ مگر نه این است که خدا شاکران را بهتر می‌شناسد

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

و چون کسانی که به آیات ما ایمان دارند، پیش تو آیند، بگو: سلام بر شما، پروردگارتان رحمت را بر خود مقرر داشته است که هر کس از شما به نادانی کار بدی انجام دهد و سپس از آن توبه کند و به صلاح آید، [بداند که] خدا مسلماً آمرزنده و مهربان است

وَكَذَلِكَ نَفِصِّلُ الْآيَاتِ لِيَتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ

و بدین‌سان آیات خود را به روشنی بیان می‌داریم، تا راه و رسم گناهکاران آشکار گردد

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قُلْ لَّا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

بگو: همانا من از پرستش کسانی که شما غیر از خدا می‌خوانید نهی شده‌ام. بگو: از هوس‌های شما پیروی نمی‌کنم، زیرا در این صورت قطعاً به گمراهی می‌افتم و از ره یافتگان نخواهم بود

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ أُلْحِكُمْ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ

بگو: بی‌تردید، من بر حجتی روشن از پروردگار خود هستم که شما آن را تکذیب کردید. آنچه را [از عذاب خدا] که شما خواستار شتاب در آنید نزد من نیست. فرمان جز به دست خدا نیست که حق را بیان می‌کند و او بهترین داوران است

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ

بگو: اگر چیزی که شتاب در آن را می‌خواهید نزد من بود، قطعاً میان من و شما کار یکسره می‌شد، و خدا به ستمکاران آگاه‌تر است

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

و کلیدهای غیب نزد اوست. کسی جز او آن را نمی‌داند، و هر چه در خشکی و دریاست می‌داند، و هیچ برگ‌ی نمی‌افتد مگر آن که بدان آگاه است، و هیچ دانه‌ای در تاریکی‌های زمین و هیچ تر و خشکی نیست مگر این که در کتابی روشن [درج] است

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقَّ ۚ لَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ
الْحَاسِبِينَ

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِّنْ ظُلْمَتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ وَتَضَرَّعًا وَخُفْيَةً لِّئِن أَنْجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُّشْرِكُونَ

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و او کسی است که روح شما را در شب [به وقت خواب] بر می‌گیرد و آنچه را در روز کرده‌اید می‌داند، سپس شما را در روز بر می‌انگیزد تا مهلت معین سر آید. سپس بازگشت شما به سوی اوست و آن‌گاه شما را از [نتیجه] آنچه می‌کردید آگاه می‌سازد

و او بر بندگان خود غالب است و بر شما محافظانی می‌فرستد، تا وقتی که مرگ یکی از شما فرا رسد، فرستادگان ما جانش را می‌ستانند و [در انجام وظیفه] کوتاهی نمی‌کنند

آن‌گاه به سوی خداوند، مولای حقیقی‌شان بازگردانده می‌شوند. بدانید که حکم از آن اوست و او سریع‌ترین حساب‌رسان است

بگو: چه کسی شما را از ظلمات خشکی و دریا می‌رهاند، در حالی که او را [علنی] و نهانی به زاری می‌خوانید که اگر ما را از این [مهلکه] نجات داد، بی‌گمان از شاکران خواهیم شد

بگو: خداست که شما را از آن مهلکه و هر بلایی نجات می‌دهد، آن‌گاه شما شرک می‌ورزید

بگو: او تواناست که بر شما عذابی از بالا یا زیر پایتان بفرستد یا شما را دچار تفرقه سازد و شرارت بعضی از شما را به بعضی دیگر بچشاند. بنگر چگونه آیات را به صورت‌های گوناگون بیان می‌داریم باشد که آنها فهم کنند

و قوم تو آن (قرآن) را تکذیب کردند در حالی که آن حق است، بگو: من نگهبان شما نیستم [که شما را به ایمان اجبار کنم]

هر خبری را وقت وقوعی هست و به زودی خواهید دانست

و چون کسانی را ببینی که در آیات ما [به سوء نیت] پرگویی می‌کنند، از آنان روی برتاب تا به سخنی غیر از آن پردازند، و اگر شیطان [آن را] از یاد تو برد، بعد از آن که متذکر شدی با قوم ستمکار منشین

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

و چیزی از حساب آنان (ستمکاران) بر عهده‌ی پرهیزکاران نیست، و لیکن یادآوری [و ارشاد لازم] است تا شاید بترسند

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

و کسانی را که دین خود را بازیچه و سرگرمی گرفته و زندگی دنیا فریبشان داده است رها کن، و تو با آن [قرآن] پندشان ده تا مبادا کسی به سبب کاری که کرده به عذاب الهی دچار شود، که او را جز خدا یاور و شفاعتگری نباشد، هرگونه عوضی دهد از او نگیرند. آنان کسانی

۷۰

قُلْ أَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا اللَّهُ كَالَّذِي أُسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُوَ أَصْحَبُ يَدْعُونَهُوَ إِلَى الْهُدَىٰ اثْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

بگو: آیا به جای خداوند چیزی را بپرستیم که نه سودی به ما رساند و نه زبانی و بعد از آن که خدا هدایتمان کرده عقبگرد کنیم؟ مانند کسی که شیاطین او را زمین‌گیر کرده [و از حرکت بازداشته‌اند] که سرگشته مانده است، [در حالی که] یارانی هم دارد که وی را به هدای

۷۱
۱۱۵

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

و این که [گفته است]: نماز به پا کنید و از او پروا دارید، و او کسی است که به سوی وی محشور می‌شوید

۷۲

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

و اوست که آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید، و روزی که [به قیامت] گوید باش، وجود می‌یابد، گفته او شدنی است. و روزی که در صور دمیده شود، حاکمیت و فرمان از آن اوست. دانای پنهان و پیداست، و او حکیم و آگاه است

۷۳

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازِرْ أَتَّخِذُ اصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي
أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و آن‌گاه که ابراهیم به پدرش آزر گفت: آیا بتان را به
خدایی می‌گیری؟ حقیقت این است که من، تو و قومت را در
گمراهی آشکار می‌بینم

وَكَذَلِكَ نُرِيّ إِبْرَاهِيمَ مَلَكَوَتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ
مِنَ الْمُوقِنِينَ

و بدین سان ملکوت آسمان‌ها و زمین را به ابراهیم نشان
می‌دادیم تا [بصیرت یابد] و تا از اهل یقین شود

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ

پس چون شب بر او تاریک شد، ستاره‌ای دید. [برای احتیاج
با مشرکان] گفت: این پروردگار من است، آن‌گاه چون افول
کرد، گفت: زوال پذیران را دوست ندارم

فَلَمَّا رَأَىٰ الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ لَمِنَ لَمٍ
يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

و چون ماه را تابان دید، گفت: این پروردگار من است، و
چون فرو شد، گفت: اگر پروردگارم مرا هدایت نکند
بی‌گمان از گمراهان خواهم شد

فَلَمَّا رَأَىٰ الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا
أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

پس وقتی که خورشید را طالع دید، گفت: این پروردگار من
است، این بزرگ‌تر است. و چون افول کرد، گفت: ای قوم!
همانا من از آنچه شریک خدا می‌پندارید بیزارم

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

به راستی من خالصانه روی دل به سوی کسی داشته‌ام که
آسمان‌ها و زمین را آفرید و من از مشرکان نیستم

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا
أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يُشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

و قومش با او به جدال برخاستند. گفت: آیا با من در باره‌ی
خدا حاجه می‌کنید، در صورتی که او مرا به راه راست
هدایت کرده؟ و من از [شر] آنچه شریک او می‌سازید بیم
ندارم، مگر آن که پروردگارم چیزی بخواهد [و مرا
بترساند]. دانش خدای من همه چیز را فرا گرفته ا

وَكَيفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ
بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ ءَعَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ
أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۖ إِنَّ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و چگونه از آنچه شریک خدا کرده‌اید بترسم، در صورتی که
شما از این کارتان نمی‌ترسید که برای خدا چیزی را شریک
می‌کنید که خدا در باره‌ی آن حجتی برای شما نازل نکرده
است. پس کدام یک از ما دو گروه به ایمنی سزاوارتر است
اگر می‌دانید

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا ءِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ ٱلْأَمْنُ
وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَهَا ءِبْرَهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
مِّن نَّشَآءٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

وَوَهَبْنَا لَهُ ۖ وَءِيسَٰقَ وَيَعْقُوبَ ۗ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن
قَبْلُ ۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ ۚ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ ۚ وَأَيُّوبَ ۚ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ
وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي ٱلْمُحْسِنِينَ

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ ۗ كُلٌّ مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ

وَءِيسَمَاعِيلَ ۚ وَٱلْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۗ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَىٰ
ٱلْعَٰلَمِينَ

وَمِن ءَابَآئِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ ۖ وَإِخْوَانِهِمْ ۖ وَءَجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

ذَٰلِكَ هُدَىٰ ٱللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۚ مَن يَشَآءُ ۚ مِن عِبَادِهِ ۚ وَلَوْ
أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

أُولَٰئِكَ ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَ ۚ وَٱلنَّبُوَّةَ ۚ فَإِن
يَكْفُرُ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا
بِكَٰفِرِينَ

أُولَٰئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَىٰ ٱللَّهُ فَبُهِدْنَاهُمْ أَقْتَدِهِ ۗ قُلْ لَّا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ أَجْرًا ۗ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ

کسانی که ایمان آوردند و ایمان خویش را به ستم (شرک) نیالودند، امنیت مخصوص آنهاست و هم آنان هدایت یافتگانند

و آن (اسلوب بیان) حجت ماست که به ابراهیم در برابر قومش دادیم. هر که را بخواهیم درجه‌ها بالا می‌بریم. بی‌گمان پروردگار تو حکیم و داناست

و اسحاق و یعقوب را به او بخشیدیم [و] همه را هدایت کردیم، و نوح را از پیش هدایت کرده بودیم، و از نسل او داود و سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون را هدایت کردیم، و بدین‌سان نیکوکاران را پاداش می‌دهیم

و همچنین زکریا و یحیی و عیسی و الیاس را که همگی از صالحان بودند

و اسماعیل و یسع و یونس و لوط را، جملگی را بر جهانیان برتری دادیم

و از پدران و فرزندان و برادرانشان [نیز مشمول برتری قرار دادیم] و آنان را برگزیدیم و به راه راست هدایت کردیم

این هدایت خداست که هر کس از بندگان خویش را بخواهد بدان هدایت می‌کند، و اگر [آنها] شرک می‌ورزیدند، قطعاً آنچه انجام می‌دادند تباہ می‌شد

آنها کسانی بودند که کتاب و حکمت و پیامبری به آنها داده بودیم پس اگر اینان [قریش] به این [اصول و شرایع آسمانی] کفر ورزند [آئین حق متروک نمی‌ماند بلکه]، قومی [دیگر] را نگاهبان آن می‌کنیم که بر آن کافر نباشند

آنان کسانی بودند که خدا هدایتشان کرد، پس به هدایت آنان اقتدا کن. بگو: برای این [رسالت] از شما مزدی نمی‌خواهم، که این جز اندرزی برای جهانیان نیست

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ
 مِّن شَيْءٍ ۗ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ
 نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ ۖ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ
 كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا ءَابَاؤُكُمْ ۗ قُلِ اللَّهُ
 ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ

۶
 انعام
 ۹۱
 /۱۶۵
 ۱۱۳

و خدا را چنان که سزاوار منزلت اوست نشناختند، آن‌گاه که
 گفتند: خدا بر هیچ بشری چیزی نازل نکرده است. بگو: چه
 کسی آن کتابی را که موسی آورده نازل کرد؟ که برای مردم
 نور و هدایتی بود، اما شما آن را به صورت پراکنده در
 کاغذها قرار داده، [قسمتی را] آشکار و بس

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
 وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۗ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

۹۲

و این کتابی که ما آن را نازل کردیم، مبارک و مصدق
 کتاب‌هایی است که پیش از آن آمده و برای این است که
 مردم مکه و حومه آن را هشدار دهی. و کسانی که به آخرت
 ایمان دارند به قرآن نیز ایمان می‌آورند، و آنان بر نمازهای
 خویش مراقبت دارند

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ
 وَلَمْ يُوْحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ ۗ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۗ وَلَوْ
 تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا
 أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنفُسَكُمْ ۗ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا
 كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ ءَايَاتِهِ
 تَسْتَكْبِرُونَ

۹۳

و چه کسی ستمکارتر است از آن که بر خدا دروغ بزند، یا
 بگوید: به من وحی شده، ولی چیزی بر او وحی نشده و کسی
 که گوید: به زودی نظیر آنچه خداوند نازل کرده، نازل
 خواهم کرد؟ و کاش این ستمکاران را در سكرات مرگ
 می‌دیدید که فرشتگان [بر آنان] دست گشوده‌اند [و نهی

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ
 مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ ۗ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ
 شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَؤُا ۗ لَقَدْ
 تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

۹۴

و همانا [در ابتدای ورود به عالم دیگر به آنها گفته شود]
 البته تکتک به نزد ما آمده‌اید، چنان که نخستین بار شما را
 همین گونه آفریدیم، و آنچه به شما عطا کرده بودیم پشت
 سر گذاشتید، و شفیعیانی را که در میان خودتان شرکای خدا
 می‌پنداشتید با شما نمی‌بینیم، و

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۗ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۗ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَالِي ۗ تُوَفَّكُونَ

۹۶

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
حُسْبَانًا ۗ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

۹۷

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ
الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۹۸

وَهُوَ الَّذِي أَذْشَاكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

۹۹

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ
شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ
النَّخْلِ مِنَ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ ۗ انظُرُوا إِلَىٰ
ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ

۱۰۰

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ۗ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ
وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ

۱۰۱

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ
لَهُ صَاحِبَةٌ ۗ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۱۱۴

همانا خدا شکافندهی بذرها و هسته‌هاست. زنده را از مرده
بیرون آورد و بیرون آرندهی مرده از زنده است. این است
خدای شما، پس کجا منحرف می‌شوید

او شکافندهی صبح است و شب را [وقت] آرامش ساخته، و
خورشید و ماه را وسیله حساب کردن قرار داده است. این
نظم‌بندی [خدای] توانای داناست

و اوست که ستارگان را برای شما قرار داد تا به وسیله آنها
در تاریکی‌های خشکی و دریا راه یابید. آری، ما آیات [خود]
را برای اهل دانش به تفصیل بیان کرده‌ایم

و او کسی است که شما را از یک تن پدید آورد، پس [برخی
از شما در دنیا] مستقرند و [برخی] در ودیعتگاه قرار دارند
[که هنوز از صلب یا رحم خارج نشده‌اند]. به راستی ما
آیات [خود] را برای مردمی که می‌فهمند به تفصیل بیان
کرده‌ایم

و اوست که از آسمان آبی فرستاد، پس بدان هر چیز
رویدنی را برآوردیم، و از آن [جوانه و ساقه‌ای] سرسبز
خارج ساختیم که از آن دانه‌های روی هم چیده بیرون
می‌آوریم. و از شکوفه نخل، خوشه‌های نزدیک به هم و
بوستان‌هایی از انگور و زیتون و انار، همگون و ناهمگون

و برای خدا از جنیان، که آنها را خدا آفریده شریکانی
انگاشتند و بی‌خردانه برای او پسران و دختران ساختند.
منزه است خدا و از آنچه وصف می‌کنند فراتر است

ابداع کنندهی آسمان‌ها و زمین است. چگونه او را پسری
باشد، حال آن که او را همسری نبوده و او همه چیز را
آفریده و او به همه چیز آگاه است

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

این است خدای یکتا که پروردگار شماست. معبودی جز او نیست. خالق همه چیز است، پس او را بپرستید که او نگهبان [و مدبّر] همه چیز است

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ

دیدگان، او را در نیابند و اوست که دیدگان را در می‌یابد و او باریک بین و آگاه است

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ
وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

به راستی شما را روشنگری‌هایی از سوی پروردگارتان آمده است پس هر که چشم باز کند [و بنگرد] به سود خود اوست، و هر که کوری کند [و ننگرد] به زیان اوست و من محافظ شما نیستم

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِيُقُولُوا دَرَسَتْ وَلِيُبَيِّنَہُ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ

و بدین‌سان آیات [خود] را گوناگون بیان می‌داریم، تا سر انجام [از روی عناد] بگویند: تو درس گرفته‌ای و نیز برای این که آن را برای قومی که می‌فهمند روشن ساخته باشیم

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ

آنچه را از پروردگارت به تو وحی شده پیروی کن، که خدایی جز او نیست، و از مشرکان روی برتاب

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا
أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

و اگر خدا می‌خواست شرک نمی‌آوردند، و ما تو را نگهبان آنها نکرده‌ایم و تو عهده‌دار امور آنها نیستی

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا
بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و کسانی را که غیر خدا را می‌خوانند، دشنام ندهید که از سر دشمنی و نادانی، خداوند را دشنام دهند. بدین‌سان برای هر امتی عملشان را بیاراستیم، سپس بازگشت آنها به سوی پروردگارشان است و ایشان را از آنچه انجام می‌دادند آگاه خواهد ساخت

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيَوْمِنَ
بِهَا قُلٌ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا
جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

و به خداوند قسم‌های مؤکد خوردند که اگر معجزه‌ای سوی آنها بیاید، حتما به آن ایمان می‌آورند. بگو: معجزات صرفاً در اختیار خداست، و شما چه می‌دانید که اگر معجزه‌ای هم بیاید باز ایمان نیاورند

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

و دل‌ها و دیدگان‌شان را [به خاطر عنادی که دارند] می‌گردانیم [پس ایمان نمی‌آورند] همچنان که نخستین بار هم به آن ایمان نیاوردند و آنها را در طغیان‌شان رها می‌کنیم که سرگشته و کوردل بمانند

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيَوْمِنَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ

و اگر ما [همه] فرشتگان را به سوی آنها می‌فرستادیم، و مردگان با آنان به سخن می‌آمدند، و همه چیز را فوج فوج در برابرشان گرد می‌آوردیم، باز هم ایمان نمی‌آوردند، مگر این که خدا بخواهد، و لیکن بیشترشان نمی‌دانند

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۗ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

و بدین‌گونه برای هر پیامبری دشمنانی از شیاطین انس و جن برگماشتیم که برای فریب، بر یکدیگر سخنان فریبنده القا می‌کنند، و اگر پروردگار تو می‌خواست چنین نمی‌کردند. پس ایشان را با افتراپی که می‌بندند رها کن

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْعَدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ

و [نتیجه‌ی این وسوسه‌ها] برای این است که قلوب کسانی که به آخرت ایمان ندارند به آن گفتار [باطل] مایل شود و به آن دل خوش دارند و آنچه را در صدد ارتکاب آن هستند، مرتکب شوند

أَفَعَيِّرَ اللَّهُ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ ۗ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

پس آیا داوری غیر از خدا جوییم؟ در حالی که اوست که این کتاب را به تفصیل به سوی شما نازل کرده است. و کسانی که کتابشان داده‌ایم، می‌دانند که قرآن از جانب پروردگار تو به حق نازل شده است. پس هرگز از اهل تردید مباش

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۗ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و سخن پروردگارت از لحاظ صدق و عدل تمام و کمال است، و کلمات او را تغییر دهنده‌ای نیست و او شنوای داناست

وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۗ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

و اگر از بیشتر مردم روی زمین پیروی کنی، تو را از راه خدا به در می‌کنند، آنها صرفاً از وهم و گمان پیروی می‌کنند و جز این نیست که به گزاف و حدس سخن می‌گویند

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

مسلم‌ا پروردگار تو بهتر می‌داند چه کسی از راه او منحرف می‌شود، و همو به راه یافتگان داناتر است

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ۗ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ ۗ مُؤْمِنِينَ

پس اگر به آیات او ایمان دارید، از ذبحی که نام خدا بر آن یاد شده است بخورید

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ
فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ
كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بَغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُعْتَدِينَ

وَذَرُوا ظَهْرَ الْأِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأِثْمَ
سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ
وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّدْ لَكُمْ
أَطْعَمْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

أَوْ مَنْ كَانَ مِيثًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا
كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا
وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ
الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا
يَمْكُرُونَ

و شما را چه شده که از ذبحی که نام خدا بر آن یاد شده
است نمی‌خورید؟ در حالی که خدا آنچه را بر شما حرام کرده
برایتان شرح داده است، جز آنچه بدان ناچار شدید. و به
راستی بسیاری به هوس‌های خویش، بدون آگاهی [مردم
را] گمراه می‌کنند. آری، پروردگار تو به [حال

و گناه را چه آشکار و چه پنهان ترک کنید [زیرا] آنها که گناه
می‌کنند، به زودی سزای اعمالی را که مرتکب می‌شدند
خواهند دید

و از ذبحی که نام خدا بر آن یاد نشده است مخورید، چرا که
آن قطعاً نافرمانی است، و بی‌گمان شیاطین دوستان خود را
وسوسه می‌کنند تا با شما مجادله کنند، و اگر اطاعتشان کنید
همانا شما [هم] مشرکید

آیا کسی که مرده بود و زنده‌اش کردیم و برایش نوری
پدید آوردیم که با آن در میان مردم راه برود، مانند کسی
است که گویا در تاریکی‌هاست و از آن بیرون آمدنی
نیست؟ بدین‌سان برای کافران اعمالی که انجام می‌دادند،
جلوه یافته است

و بدین‌گونه در هر شهری رؤسای تبهکارش را گماشتیم [و
همه گونه امکانات به آنها دادیم] که عاقبت در آن به
فریبکاری دست یازند. و آنها صرفاً به خودشان نیرنگ
می‌زنند و درک نمی‌کنند

و چون آیتی سوبیشان آید گویند: هرگز ایمان نمی‌آوریم،
مگر آن که نظیر آنچه به رسولان خدا داده شده به ما نیز
داده شود. خدا بهتر می‌داند رسالتش را کجا قرار دهد. به
زودی کسانی که مرتکب گناه شدند، به سزای این که مکر
می‌کردند دچار خفت در پیشگاه خدا و عذابی

۶
انعام
۱۲۵
۱۶۵

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ وَيُشْرِحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ وَيَجْعَلَ صَدْرَهُ ضَيْقًا حَرَجًا كَأَتَمَّا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

۱۲۶

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

۱۲۷
حزب
۵۸

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۲۸

وَيَوْمَ يُحْشِرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْجِنَّ قَدْ أَسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

۱۲۹

وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۱۳۰
۱۱۷۹

يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

۱۳۱

ذَلِكَ أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ

پس هر که را خدا بخواهد هدایت کند، سینه‌اش را برای اسلام بگشاید و هر که را بخواهد در گمراهی [و] گذارد، سینه‌اش را تنگ و تنگ‌تر گرداند چنان که گویی در آسمان بالا می‌رود. خدا این چنین بر کسانی که ایمان نمی‌آورند پلیدی می‌نهد

و راه راست پروردگار تو همین است. ما آیات [خود] را برای مردمی که پند می‌گیرند، به روشنی بیان داشته‌ایم

برای آنها نزد پروردگارشان سرای سلامت است، و او دوستدار و یاور آنهاست به خاطر اعمالی که انجام می‌دادند

و روزی که همه آنها را گرد می‌آورد [و می‌گوید]: ای گروه جنیان! از آدمیان، پیروان زیادی فراهم آوردید، و هواخواهان آنان از آدمیان گویند: پروردگارا! برخی از ما از دیگری بهره گرفت، و به اجلی که برای ما مقرر کرده بودی رسیدیم. [خدا] فرماید: جایگاه شما آت

و این گونه برخی از ستمکاران را به سزای اعمالی که مرتکب می‌شدند به بعضی دیگر وا می‌گذاریم

ای گروه جن و انس! مگر رسولانی از خودتان سوی شما نیامدند که آیات مرا بر شما می‌خواندند و شما را از دیدار امروزتان بیم می‌دادند؟ گویند: بر ضدّ خویش گواهی می‌دهیم [که آری آمدند]، و زندگی دنیا فریبشان داد و ضدّ خود گواهی دادند که کافر بوده‌اند

این [اتمام حجت] از آن روست که پروردگار تو هیچ‌گاه [اهل] شهرها را به ستم هلاک کننده نبوده است در حالی که مردم آن غافل باشند

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

و برای هر یک [از بندگان] برای آنچه انجام داده‌اند [نزد خدا] رتبه‌هایی است، و پروردگار تو از آنچه می‌کنند غافل نیست

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ ءَاخِرِينَ

و پروردگار تو غنی و صاحب رحمت است، اگر بخواهد شما را می‌برد و پس از شما هر چه [از آفریدگان خود] را بخواهد جانشین می‌کند آن چنان که شما را نیز از نسل گروهی دیگر پدید آورد

إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِيٌ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

آنچه به شما وعده داده می‌شود حتما خواهد آمد، و شما [بر خواست خدا] غالب نخواهید شد

قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ وَاخِرَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

بگو: ای قوم من! هر چه در توان دارید به کار گیرید که من نیز در کارم، [اما] به زودی خواهید دانست که عاقبت آن سرا برای کیست. و یقیناً ستمکاران رستگار نمی‌شوند

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

و برای خدا آنچه از زراعت و دام‌ها که او آفریده سهمی گذاشتند، [و سهمی برای بت‌ها] و به خیال خود گفتند: این سهم خدا و این هم برای بت‌های ماست. پس آن سهمی که مخصوص بت‌هایشان بود به خدا نمی‌رسید، ولی آنچه برای خدا بود به بت‌ها می‌رسید [و سهم خدا را به بت

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

و معبودانشان این گونه برای بسیاری از مشرکان، کشتن فرزندانشان را جلوه دادند تا هلاکشان کنند و دینشان را بر آنان مشوش سازند. و اگر خدا می‌خواست چنین نمی‌کردند، پس ایشان را با دروغ‌هایی که می‌بافند رها کن

۶
انعام
۱۳۸
۱۶۵

وَقَالُوا هَذِهِ اَنْعَمٌ وَّحَرَّتْ جِجْرًا لَا يَطْعَمُهَا اِلَّا مَنْ نَشَاءُ
بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَمٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَاَنْعَمٌ لَا يَذْكُرُونَ اَسْمَ
اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

۱۳۹

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ اَلْاَنْعَمِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَّمُحَرَّمٌ
عَلَىٰ اَزْوَاجِنَا وَاِنْ يَكُنْ مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ
وَصَفَّهُمْ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ

۱۴۰

قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّحَرَّمُوْا
مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ اَفْتِرَاءً عَلٰى اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا وَّمَا كَانُوْا
مُهْتَدِيْنَ

۱۴۱
حزب
۵۹
۱۱۸

وَهُوَ الَّذِيْ اَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَّغَيْرَ مَّعْرُوشَاتٍ
وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اَكْلُهُ وَالزَّيْتُوْنَ وَالرَّمَانَ
مُتَشَبِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَبِهٍ كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَا اَثْمَرَ وَاَتُوْا
حَقَّهٗ وَّيَوْمَ حَصَادِهٖٓ وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ

۱۴۲

وَمِنَ الْاَنْعَمِ حُمُوْلَةٌ وَّفَرِّشًا كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا
تَتَّبِعُوْا خُطُوَاتِ الشَّيْطٰنِ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ

و به پندار خویش گفتند: این‌ها چهارپایان و زراعت‌هایی
ممنوع هستند و جز کسی که ما بخواهیم از آن نمی‌خورد، و
چهارپایانی هستند که سواری آنها حرام شده و [حال]
چهارپایانی را نیز بدون ذکر نام خدا ذبح می‌کنند [و این
احکام را] بر خدا می‌بندند. به زودی خدا آ

و گفتند: آنچه در شکم این دام‌هاست صرفاً از آن مردان
ماست و بر زنان ما حرام است، و اگر مرده باشد، همه در آن
شریکند. به زودی خداوند توصیف آنان [از دین] را سزا
خواهد داد. بی‌گمان او حکیم آگاه است

محققا کسانی که فرزندان خود را به سفاقت و نادانی
کشتند و آنچه را خدا روزیشان کرده بود، از روی افترا به
خدا حرام کردند، سخت زیان دیدند. به راستی آنها گمراه
شدند و راه یافته نبودند

و اوست که باغ‌هایی از درختان داربستی [مانند انگور] و
بدون داربست و نخل و زراعت با میوه‌های گوناگون، و
زیتون و انار، مشابه و غیر مشابه را پدید آورد. شما از
میوه‌ی آن به هنگامی که بار می‌دهد بخورید، و روز چیدنش
حق آن را [به مستمندان] بپردازید ولی زی

و از چهارپایان برای شما باربر و حیوانات کوچک [تر بهره ده]
بیافرید. از آنچه خدا روزیتان کرده است بخورید، و از
گام‌های شیطان پیروی نکنید که او دشمن آشکار شماست

ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ قُلْ
ءَالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

هشت جفت [بر شما حلال است] از گوسفند دو تا، و از بز
دو تا. بگو: آیا نرهای آنها را حرام کرده یا ماده‌ها را، یا آنچه
را رحم ماده‌ها در بر دارد؟ [چرا از خود حکم می‌سازید؟]
اگر راست می‌گویید مرا از روی علم آگاه سازید

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ
الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ
شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْتُمُ اللَّهَ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

و از شتر دو تا، و از گاو دو تا. بگو: آیا نرهای آنها را حرام
کرده یا ماده‌ها را یا آنچه را رحم ماده‌ها در بر دارد؟ یا شما
شاهد زمانی که خدا شما را به این حکم [ناروا] توصیه کرد؟
پس چه کسی ستمکارتر از آن کس است که بر خدا دروغ
بندد تا مردم را بی‌هیچ دان

قُلْ لَا آجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا
أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ
رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ
وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

بگو: در آنچه به من وحی شده چیزی را که خوردنش بر
خورنده‌ای حرام باشد نمی‌یابم، مگر این که مردار یا خون
ریخته یا گوشت خوک باشد که بی‌شک آن پلید است، یا
ذبحی که از روی نافرمانی نام غیر خدا بر آن یاد شده باشد.
اما هر که بدون زیاده‌خواهی و سرکشی ناچار گر

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ
حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُرُهُمَا أَوْ
الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَعْضِهِمْ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ

و بر یهودیان هر [حیوان] ناخن‌داری را حرام کردیم، و از
گاو و گوسفند، پیه آنها را بر آنان تحریم نمودیم، به
استثنای پیه‌هایی که بر پشت آنها یا بر روده‌هاست یا آنچه
به استخوان چسبیده باشد. این [تحریم] را به جرم
سرکشی‌شان، به آنها کیفر دادیم و بی‌شک م

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

پس اگر تو را تکذیب کردند، بگو: پروردگارتان صاحب
رحمتی وسیع است، ولی عذاب او از گروه گناهکاران
برگردانده نشود

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا
وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ
لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ

مشرکان خواهند گفت: اگر خدا می‌خواست، نه ما و نه
پدران ما شرک نمی‌آوردیم و چیزی را تحریم نمی‌کردیم.
پیشینیان آنها نیز همین گونه تکذیب کردند، تا آن که عذاب
ما را چشیدند. بگو: آیا نزد شما دانشی هست که آن را برای
ما آشکار کنید؟ [ولی حق این است که] شما

۱۴۸

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ

بگو: برهان رسا و روشن مخصوص خداست [که برای کسی
بپانه‌ای باقی نمی‌گذارد] و اگر اراده می‌کرد شما را جملگی
[به جبر] هدایت می‌نمود

۱۴۹

قُلْ هَلَمْ شُهَدَاءَكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا
فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

بگو: گواهان خود را که شهادت می‌دهند که خدا این چیزها
را حرام کرده است بیاورید، پس اگر آنها شهادت دادند تو
با آنها شهادت مده و از هوا و هوس کسانی که آیات ما را
تکذیب کردند و از امیال کسانی که به آخرت ایمان ندارند و
برای پروردگارشان همتا و معادل می‌تر

۱۵۰

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ إِلَّا تَشْرِكُوا بِهِ
شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ
مَنْ نَزَرْتُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ ذَالِكُمْ وَصَدَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بگو: بیایید تا آنچه را که پروردگارتان بر شما حرام کرده
برایتان بخوانم: که چیزی را با او شریک نکنید، و با پدر و
مادر نیکی کنید و فرزندان خویش را از [بیم] تنگدستی
نکشید که ما شما و آنها را روزی می‌دهیم و به کارهای
بسیار زشت، چه علنی و چه پوشیده نزدی

۱۵۱
حزب
۶۰
۱۲۰هـ

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَلِّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

و به مال یتیم جز به نیکوترین صورت نزدیک نشوید، تا او
به مرحله رشد خود برسد. و حق پیمانانه و وزن را به انصاف،
ادا کنید. ما هیچ کس را جز به قدر توانش تکلیف نمی‌کنیم.
و چون سخن گویند دادگری کنید، هر چند [در باره‌ی]
خویشان باشد و به پیمان خدا وفا کنید. ا

و همانا راه راست من همین است، پس از آن پیروی کنید و
به راه‌های [متفرقه] نروید که موجب تفرقه و جدایی از راه
او شود. این است آنچه خدا شما را به آن سفارش کرد،
باشد که شما پرهیزکار شوید

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَلَّكُمْ بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

سپس به موسی کتاب دادیم، برای اتمام نعمت بر کسی که
نیکی کرد و برای این که [حکم] هر چیزی را بیان نماییم، و
هدایت و رحمتی است، باشد که آنان به لقای پروردگارشان
ایمان بیاورند

و این مبارک کتابی است که ما آن را نازل کردیم پس پیرو
آن باشید و تقوا پیشه کنید، امید که شما مشمول رحمت
[خدا] گردید

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ
وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ
يُؤْمِنُونَ

تا مبدا بگویند: کتاب آسمانی، فقط بر دو طایفه پیش از ما
نازل شد و همانا ما از آموختن آنها غافل بودیم

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ

یا این که بگویند: اگر کتاب آسمانی بر ما نازل می‌شد، قطعاً
از آنها راه یافته‌تر بودیم پس اینک از خدایان حجت و
هدایت و رحمتی سوی شما آمده است. پس کیست
ستمکارتر از آن کس که آیات خدا را تکذیب کند و از آن
روی گرداند؟ به زودی کسانی را که از آیات ما روی می

أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن
كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ
فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَن آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَضِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

آیا جز این انتظار دارند که فرشتگان به سویشان بیایند یا پروردگارت بیاید، یا پاره‌ای از آیات (معجزات) پروردگار تو ظاهر گردد؟ [اما] روزی که برخی آیات پروردگارت بیاید، برای کسی که قبلاً ایمان نیاورده و یا در ایمان خویش عمل خیری فراهم نکرده باشد، ایمان آو

تحقیقا کسانی که دینشان را دستخوش تفرقه ساختند و فرقه فرقه شدند، تو را با آنان کاری نیست، سر و کارشان فقط با خداست آن‌گاه به کاری که انجام می‌دادند آگاهشان خواهد کرد

هر کس کار نیکی بیاورد، ده چندان آن پاداش دارد، و هر کس کار بدی بیاورد، جز مانند آن مجازات نشود، و بر آنها ستم نرود

بگو: مسلماً پروردگارم مرا به راه راست، دینی استوار که همان آیین ابراهیم حفرگراست، هدایت نمود و او از مشرکان نبود

بگو: بی‌گمان، نماز و عبادات من، و زندگی و مرگ من همه برای خدا پروردگار جهانیان است

که شریکی ندارد و به همین امر دستور یافته‌ام و من نخستین مسلمانم

بگو: آیا جز خدا پروردگاری بجویم، در حالی که او پروردگار همه چیز است؟ و هیچ کس [گناهی] جز به زیان خود مرتکب نمی‌شود، و هیچ کس بار دیگری را بر دوش نمی‌گیرد، سپس بازگشت شما به سوی پروردگارتان است آن‌گاه شما را به آنچه در آن اختلاف می‌کردید آگاهتان می

و اوست کسی که شما را در زمین جانشین [یکدیگر] نمود و بعضی را بر بعضی دیگر به مراتبی برتری داد تا شما را در داده‌هایش به شما بیازماید، بی‌گمان پروردگار تو زود کیفر و همو آمرزنده‌ی مهربان است

إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

۱۵۹

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

۱۶۰

قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِثْلَهُ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

۱۶۱

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۱۶۲

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

۱۶۳

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَىٰ رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

۱۶۴

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوكُمْ فِي مَا ءَاتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

۱۶۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْمَصِّ

الف، لام، میم، صاد

كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ
بِهِ ۚ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

کتابی است که به سوی تو نازل شده، پس در سینه تو از [تبلیغ] آن هیچ تنگی و تردید نباشد، تا بدان هشدار دهی و برای مؤمنان تذکاری باشد

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ
أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

از آنچه از جانب پروردگارتان به سوی شما نازل شده پیروی کنید و از غیر او به عنوان سرپرستان پیروی نکنید. چه اندک پند می‌گیرید

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

و چه بسیار شهرها که [مردم] آن را هلاک نمودیم و عذاب ما شب هنگام یا در خواب نیمروز به آنها رسید

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
ظَالِمِينَ

و هنگامی که عذاب ما بر آنان آمد سخنشان جز این نبود که گفتند: بی‌تردید ما ستمکار بودیم

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

پس قطعاً از کسانی که [پیامبران] به سوی آنان فرستاده شده‌اند خواهیم پرسید، و از فرستادگان نیز خواهیم پرسید

فَلَنَقْصَنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ

و بی‌شک [داستانشان را] از روی علم برای آنها نقل خواهیم کرد و ما [از احوال آنها] غایب نبوده‌ایم

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

و در آن روز [معیار] سنجش، حق است پس هر که اعمال وزن شده‌اش سنگین شد هم آنان رستگار اند

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا
كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

و هر که اعمال وزن شده‌اش سبک شد، آنان کسانی هستند که خود را ارزان باخته‌اند، چرا که به آیات ما ستم می‌کردند

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَةً
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

و به راستی شما را در زمین مکنت دادیم، و برای شما در آن انواع معیشت‌ها نهادیم، [اما] کمتر قدردانی می‌کنید

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّن
السَّاجِدِينَ

و همانا ما شما را خلق کردیم، سپس صورتتان بخشیدیم، آن‌گاه به فرشتگان گفتیم: برای آدم سجده کنید پس سجده کردند جز ابلیس که از سجده‌کنندگان نشد

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۗ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

قَالَ فَأَهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

قَالَ فِيمَا أُغْوِيْتَنِي لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

ثُمَّ لَا تَأْتِيَنَّهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

قَالَ أَخْرَجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۗ لَمَنِ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

وَيَعَادِمُ اسْكُنِ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

فَدَلَّلَهُمَا بِغُرُورٍ ۖ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۗ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ

فرمود: چه چیز تو را از سجده کردن بازداشت وقتی که به تو امر کردم؟ گفت: من از او بهترم مرا از آتش آفریدی و او را از گل

گفت: از آن جا فرو شو، که تو را نرسد در آن تکبر نمایی پس بیرون شو که تو از فرومایگانی

گفت: مرا تا روزی که [مردم] برانگیخته می‌شوند مهلت ده

گفت: همانا تو از مهلت یافتگانی

گفت: پس به خاطر این که مرا به بیراهه افکندی، من هم برای [گمراهی] آنها حتما بر سر راه راست تو خواهم نشست

آن‌گاه از پیش روی و پشت سرشان و از طرف راست و چپشان به سراغ آنها می‌آیم، و اکثرشان را سپاسگزار نخواهی یافت

فرمود: نکوهیده و مطرود از آن [مقام] بیرون شو که هر کس از آنان تو را پیروی کند، بی‌تردید جهنم را از همه شما پر خواهد کرد

و ای آدم! تو با همسر خویش در آن باغ منزل کن، و از هر جا که خواهید بخورید، ولی به این یک درخت نزدیک نشوید که از ستمکاران خواهید شد

پس شیطان آن دو را وسوسه کرد تا زشتی‌های پوشیده‌ی آنان را برایشان نمایان کند، و گفت: پروردگارتان شما را از این درخت منع نکرد جز برای آن که [مبادا] فرشته گردید یا از جاودانان شوید

و برای آنها سوگند یاد کرد که: من قطعا از خیر خواهان شما هستم

پس آن دو را با فریب به سقوط کشانید پس چون از آن درخت چشیدند، زشتی‌هایشان بر آنان آشکار شد و بر آن شدند که با برگ‌های بهشت، خویشان را ببوشانند، و پروردگارشان آنها را ندا داد: مگر شما را از آن درخت منع نکردم و به شما نگفتم که شیطان دشمن آشکار شماست

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ

قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

يَبْنَیٰٓءَادَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُورِي سَوَءَاتِكُمْ
وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

يَبْنَیٰٓءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم
مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَءَاتِهِمَا إِنَّهُ
يَرِيكُم هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا
الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا ءَابَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا
بَهَا قُلْ إِنَّا لِلَّهِ لَا يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ أَتَقُولُونَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا
الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ

گفتند: پروردگارا! ما بر خویشتن ستم کردیم، و اگر بر ما
نبخشایی و به ما رحم نکنی، بیشک از زیانکاران خواهیم
شد

فرمود: پایین روید که شما دشمن یکدیگرید و برای شما در
زمین، تا وقتی معین قرارگاه و برخورداری است

فرمود: در آن زندگی می‌کنید و در آن می‌میرید و از آن
بیرون آورده می‌شوید

ای فرزندان آدم! به راستی ما برای شما لباسی فرو
فرستادیم که هم زشتی‌های شما را می‌پوشاند و هم زینت
شماست ولی جامه تقوا همان بهتر است. این از آیت‌های
خداست، باشد که پند گیرند

ای فرزندان آدم! مبدا شیطان شما را به فتنه اندازد، چنان
که پدر و مادر شما را از بهشت بیرون راند که جامه‌ی
[بندگی] آنها را از تنشان بر می‌کند تا زشتی‌شان را بر آنها
نماین کند. بیشک او و گروهش از آن جا که آنها را
نمی‌بینید شما را می‌بینند. ما شیاطی

و چون کار بسیار زشتی کنند، می‌گویند: پدران خود را بر آن
یافتیم و خدا ما را بدان فرمان داده است. بگو: مسلما خدا
به کار زشت فرمان نمی‌دهد، آیا چیزی را که نمی‌دانید به
خدا نسبت می‌دهید

بگو: پروردگارم به انصاف فرمان داده است و این که نزد
هر مسجدی [و هنگام هر نمازی] روی خود را [به سوی او]
فرا دارید و خدا را با خالص کردن دین و طاعت برای او
بخوانید. همان گونه که شما را پدید آورد بر می‌گردید

گروهی را هدایت کرد و گروهی گمراهی بر آنها محقق شد
آنها شیاطین را به جای خدا ولی خود گرفتند و می‌پندارند
که راه یافته‌اند

يَبْنِيْ عَادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ

ای فرزندان آدم! نزد هر مسجدی زینت خود را برگزید و
بخورید و بنوشید و زیاده‌روی نکنید که او اسرافکاران را
دوست نمی‌دارد

بگو: چه کسی زینت الهی را که خدا برای بندگانش پدید
آورده و روزی‌های پاکیزه و مطبوع را حرام کرده است؟ بگو:
این نعمت‌ها در زندگی دنیا برای کسانی است که ایمان
آورده‌اند [هر چند دیگران نیز استفاده می‌کنند] ولی روز
قیامت مخصوص ایشان است. ما این گونه، آیات

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ
الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ۗ كَذٰلِكَ نَفِصِّلُ الْآيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ

بگو: پروردگار من تنها کارهای زشت را، چه آشکار و چه
پنهان، حرام کرده و گناه و زیاده‌خواهی به ناحق را، و [نیز]
این که چیزهایی را که دلیلی در باره‌ی آن نازل نشده،
شریک خدا سازید و یا چیزی را که نمی‌دانید به خدا نسبت
دهید

قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ
وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ
بِهٖ سُلْطٰنًا وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

و برای هر امتی دوره و مدتی است، پس چون مدتشان به
سر آید لحظه‌ای پس و پیش نمی‌افتند

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۗ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا
يَسْتَقْدِمُوْنَ

ای فرزندان آدم! چون پیامبرانی از خودتان سوی شما آیند
که آیات مرا بر شما حکایت کنند، هر کس پرهیزکاری کند و
به صلاح آید، نه بیمی بر آنهاست و نه غمگین شوند

يَبْنِيْ عَادَمَ اِمَّا يٰٓتِيْنَكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَاقُصُوْنَ عَلَيْكُمْ
ءَايٰتِيْ فَمَنْ اٰتَقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَّلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ

و کسانی که آیات ما را تکذیب کردند و از پذیرش آن تکبر
ورزیدند، آنها اهل آتشند و در آن جاودانند

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَاَسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
النَّارِ ۗ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ

پس ستمکارتر از آن کس که بر خدا دروغ بدهد یا آیات او
را تکذیب کند؟ اینان کسانی هستند که نصیبشان از آنچه
مکتوب شده به ایشان خواهد رسید، تا آن‌گاه که
فرستادگان ما سوی ایشان آیند که جانشان بگیرند، گویند:
کجایند معبودهایی که به جای خدا می‌خواندید؟ گویند:

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِآيٰتِهٖ
اُولٰٓئِكَ يِنٰلُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ ۗ حَتّٰى اِذَا جَآءَتْهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوْا اٰيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ
قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا
أَدَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِنُهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
أَضَلُّونَا فَعَاتِبِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ
وَلَكِن لَّا تَعْلَمُونَ

۷
اعراف
۳۸
/۲۰۶

وَقَالَتْ أُولَهُمْ لِأُخْرِنُهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

۳۹

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ
أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ
الْحِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

۴۰
۱۲۶

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ

۴۱

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۴۲

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا
أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَتُودُوا أَنْ
تَلَکُمُ الْجَنَّةُ أَوْرِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۴۳

گوید: شما هم در جمع گروه‌هایی از جن و انس که پیش از
شما گذشتند به آتش داخل شوید. هر بار که گروهی داخل
شود، همکیشان خود را لعنت کند، تا وقتی که همگی در آن
جا به هم رسند، پسینان آنها (پیروان) در باره‌ی
پیشینیانشان (پیشوایان) گویند: پروردگارا! اینها بو

و پیشوایان به پیروانشان گویند: شما را بر ما امتیازی
نیست، پس به سزای آنچه انجام می‌دادید عذاب را بچشید

همانا کسانی که آیات ما را تکذیب کردند و از پذیرش آن
تمرد نمودند، درهای آسمان به رویشان باز نشود، و به
بهشت داخل نشوند مگر آن که شتر در سوراخ سوزن داخل
شود، و بدین‌سان مجرمان را کیفر می‌دهیم

برای آنها بستری از جهنم و از رویشان لحاف‌های آتش است
و این گونه بیدادگران را سزا می‌دهیم

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کردند، - که
البته هیچ کس را جز به قدر توانش تکلیف نمی‌کنیم - آنها
اهل بهشت‌اند و در آن ماندگارند

و از سینه‌هایشان هر کینه‌ای که باشد می‌زداییم [و] از زیر
[پای] شان نهرها جاری است، و می‌گویند: حمد خدایی را که
ما را به این [نعمت‌ها] رهنمون شد، و اگر خدا ما را هدایت
نکرده بود، راه نمی‌یافتیم. بی‌شک فرستادگان پروردگاران
حقیقت را آوردند. و به آنها

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا
وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا
نَعَمْ فَإِنَّهُمْ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسِيمَتِهِمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَمْ
يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا
تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا
مَا أَعْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

أَهْوَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا
مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى
الْكَافِرِينَ

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتُهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
فَالْيَوْمَ نَنسَلُهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

و اهل بهشت دوزخیان را آواز دهند که ما آنچه را
پروردگاران به ما وعده داده بود درست یافتیم آیا شما
[نیز] وعده‌ی پروردگارتان را درست یافتید؟ گویند: آری.
پس ندا دهنده‌ای میان آنها آواز دهد که لعنت خدا بر
ظالمان باد

همانان که [مردم را] از راه خدا باز می‌دارند و آن را [با
القای شبهات] منحرف می‌خواهند و آخرت را منکرند

و میان آن دو [گروه] حجابی است، و بر اعراف مردانی [والا
مقام] هستند که هر دو [گروه] را از سیمایشان
می‌شناسند، و بهشتیان را که هنوز وارد آن نشده و به آن
امید بسته‌اند، آواز می‌دهند که: سلام بر شما

و چون چشمشان به جانب دوزخیان گردانده شود، گویند:
پروردگارا! ما را با ستمکاران قرار مده

و اهل اعراف مردانی را که آنان را از سیمایشان
می‌شناسند، ندا دهند و گویند: [دیدید که] جمعیت شما و
آن همه گردنکشی که می‌کردید، به حال شما سودی نداشت

آیا اینانند کسانی که سوگند یاد می‌کردید که خدا آنها را
مورد رحمت خود قرار نمی‌دهد؟ [آن‌گاه به مؤمنان گویند:]
به بهشت در آید، نه بیمی بر شماست و نه اندوهگین
می‌شوید

و اهل دوزخ بهشتیان را آواز دهند که از آب یا از آنچه خدا
روزیتان کرده بر ما فرو ریزید. گویند: خدا آنها را بر کافران
حرام کرده است

همان کسانی که دین خویش را سرگرمی و بازیچه گرفتند و
زندگی دنیا فریبشان داد. پس امروز آنان را از یاد می‌بریم
همان‌طور که دیدار امروزشان را از یاد بردند و آیات ما را
انکار می‌کردند

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و به راستی ما برای آنان کتابی آوردیم که آن را بر اساس علم و دانش تفصیل دادیم تا برای قومی که ایمان می‌آورند هدایت و رحمتی باشد

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ
نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ
شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

آیا آنها جز در انتظار تأویل آنند؟ روزی که تأویل آن بیاید، کسانی که پیش‌تر آن را به فراموشی سپردند گویند: حقا فرستادگان پروردگاران حق را آوردند، پس آیا برای ما شفیعیانی هست که شفاعت ما کنند، یا بازگردانده شویم تا غیر از آنچه می‌کردیم انجام دهیم؟ [آری

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ
الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

همانا پروردگار شما آن خدایی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز آفرید سپس بر عرش استیلا یافت. روز را به شب می‌پوشاند که شتابان از پی آن است، و خورشید و ماه و ستارگان را [آفرید] که مسخر فرمان او هستند. آگاه باش که خلق و امر از آن اوست. پاینده است خد

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

پروردگار خود را به زاری و نهانی بخوانید که او متجاوزان را دوست نمی‌دارد

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا
وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ

و در زمین از پس اصلاح آن فساد نکنید، و او را با بیم و امید بخوانید که رحمت خدا به نیکوکاران نزدیک است

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا
أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ
فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

و اوست که بادها را پیشاپیش [باران] رحمتش مژده‌رسان می‌فرستد، تا آن‌گاه که ابرهای گرانبار را بردارند، آن را به سوی سرزمین مرده برانیم و آب از آن فرود آورده، با آن، همه گونه محصولات برآوریم. مردگان را نیز همین گونه بیرون می‌آوریم، باشد که متذکر شوید

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

و سرزمین پاک، گیاه آن به اذن پروردگارش [نیکو] برآید و آن [زمینی] که ناپاک است جز حاصلی ناچیز بر نیاورد. بدین‌سان آیات خود را برای مردمی که شاکرند گوناگون بیان می‌کنیم

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

همانا نوح را به سوی قومش فرستادیم. پس گفت: ای قوم من! خدا را بپرستید که برای شما معبودی جز او نیست. همانا من از عذاب روزی بزرگ بر شما بیمناکم

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

سران قومش گفتند: به راستی ما تو را در ضلالتی آشکار می‌بینیم

قَالَ يَتَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

گفت: ای قوم من! هیچ گونه گمراهی در من نیست، بلکه من فرستاده‌ای از جانب پروردگار عالمیانم

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

پیام‌های پروردگار خویش را به شما می‌رسانم و اندرزتان می‌دهم و از خدا چیزها می‌دانم که شما نمی‌دانید

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

آیا تعجب کردید که بر مردی از خودتان تذکاری از جانب پروردگارتان آمده که شما را هشدار دهد و برای این که پرهیزکار شوید و شاید مورد رحمت قرار گیرید

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

پس او را تکذیب کردند، و ما او و کسانی را که با وی در کشتی بودند نجات دادیم، و آنها را که آیات ما را تکذیب نمودند غرق کردیم. به تحقیق آنها قومی کوردل بودند

وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

و به سوی قوم عاد، برادرشان هود را [فرستادیم]. گفت: ای قوم من! خدا را بپرستید که برای شما معبودی جز او نیست، پس آیا پروا نمی‌کنید

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

سران قومش که کافر شدند، گفتند: بی‌تردید ما تو را در سفاخت می‌بینیم و جدّاً تو را از دروغگویان می‌پنداریم

قَالَ يَتَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

گفت: ای قوم من، مرا هیچ سفاختی نیست، بلکه من فرستاده‌ای از جانب پروردگار عالمیانم

أَبْلَغُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ

پیام‌های پروردگارم را به شما می‌رسانم و من برای شما خیرخواهی امین هستم

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصُطَةً ۖ فَأَذْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۶۹

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤَنَا فَأَنَّا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

۷۰

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۖ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ ۖ فَانظُرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

۷۱

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا ۖ وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

۷۲

وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ هَذِهِ نَاقَةٌ ۖ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَةٌ ۖ فَذُرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ ۖ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ

۷۳
۱۳۱

آیا تعجب کردید که بر مردی از خودتان تذکاری از جانب پروردگارتان آمده تا شما را هشدار دهد؟ و به یاد آورید زمانی را که خدا شما را از پس قوم نوح جانشین آنان کرد، و در آفرینش بر توانایی شما افزود، پس نعمت‌های خدا را یاد کنید شاید رستگار شوید

گفتند: آیا سراغ ما آمده‌ای که تنها خدا را بپرستیم و آنچه پدرانتان می‌پرستیدند رها کنیم؟ اگر راست می‌گویی آنچه را به ما وعده می‌دهی بیاور

گفت: بی‌گمان عذاب و خشمی [سخت] از پروردگارتان بر شما حتمی‌گردید. آیا در باره‌ی عنوان‌های بی‌معنایی که شما پدرانتان برای بت‌ها ساخته‌اید و خدا بر آن هیچ حجتی نازل نکرده است، با من مجادله می‌کنید؟ پس منتظر باشید که من هم با شما از منتظرانم

پس او و کسانی را که با وی بودند به رحمت خویش نجات دادیم و آنها را که آیات ما را تکذیب کردند و مؤمن نبودند ریشه‌کن نمودیم

و به سوی قوم ثمود، صالح برادرشان را [فرستادیم]. گفت: ای قوم من! خدا را بپرستید که برای شما معبودی جز او نیست. اینک برای شما از جانب پروردگارتان حجتی آشکار آمده است. این، ماده شتر خدا معجزه‌ای برای شماست، پس آن را بگذارید تا در زمین خدا بخورد، و گزند

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَاتَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

و یاد آورید هنگامی را که از پس قوم عاد شما را جانشین آنان کرد، و در این سرزمین جایتان داد که در دشت‌های آن کاخ‌ها می‌سازید و از کوه‌ها خانه‌هایی می‌تراشید. پس نعمت‌های خدا را به یاد آورید و در این سرزمین سر به فساد برندارید

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوْا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ ؕ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ ؕ مُؤْمِنُونَ

سران قوم که سرکشی می‌کردند، به گروهی از ایمان آوردگان که ضعیف شمرده می‌شدند، گفتند: آیا مطمئن هستید که صالح از طرف پروردگارش فرستاده شده است؟ گفتند: بی‌تردید ما به آنچه وی بدان رسالت یافته مؤمن هستیم

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي ءَامَنْتُمْ بِهِ ؕ كَافِرُونَ

آنان که گردنکشی کردند گفتند: ما به چیزی که شما به آن ایمان آورده‌اید، کافریم

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصَلِّحُ اتِّتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

پس آنها شتر را پی کردند و [بدین‌سان] از فرمان پروردگار خویش سرباز زدند و گفتند: ای صالح! اگر از پیامبران هستی، آنچه را به ما وعده می‌دهی برای ما بیاور

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَلِيمِينَ

پس زمین لرزه آنها را بگرفت و در خانه‌هایشان در جای مردند

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ

پس [صالح] از ایشان روی برتافت و گفت: ای قوم من! به راستی من پیام پروردگارم را به شما رساندم و شما را نصیحت کردم، و لیکن شما خیرخواهان را دوست نمی‌دارید

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ؕ أَتَأْتُونَ الْفَلْحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

و لوط را [فرستادیم] که به قوم خود گفت: آیا عمل زشتی را مرتکب می‌شوید که پیش از شما هیچ یک از جهانیان مرتکب نشده‌اند

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

شما از روی شهوت، به جای زنان به سراغ مردان می‌روید، آری شما مردمی تجاوز پیشه‌اید

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۗ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

ولی پاسخ قومش جز این نبود که گفتند: آنها را از شهر خود بیرون کنید آنها کسانی‌اند که به پاکی تظاهر می‌کنند

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ ۖ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

پس او را با کسانی‌اش نجات دادیم، جز همسرش را که از واپس ماندگان شد

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

و بر سر آنان باران [عذاب] بارانیدیم، پس بین عاقبت گناهکاران چگونه بود

وَالِإِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۚ قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۗ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ ۖ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ۖ بَعَدَ إِصْلَاحُهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

و به سوی [قوم] مدین برادرشان شعیب را [فرستادیم]. گفت: ای قوم من! خدا را بپرستید که برای شما هیچ معبودی جز او نیست. همانا شما را از جانب پروردگارتان حجت روشنی آمده است. پس پیمان‌ه و وزن را تمام دهید و از کالای مردم نگاهید و در زمین از پس اصلاح آن فسا

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِ ۖ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ ۗ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

و بر سر هر راهی کمین نکنید که مردم را بترسانید و کسی را که به خدا ایمان آورده از راه خدا بازدارید و در پی انحراف راه او باشید، و به یاد آرید وقتی را که اندک بودید پس او افزوتان کرد، و بنگرید که عاقبت کار اهل فساد چگونه شد

وَإِن كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِآلِذِي الْأَرْسِلَتْ بِهِ ۖ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

و اگر طایفه‌ای از شما به این آیین که من برای آن فرستاده شده‌ام، ایمان آورده و طایفه دیگر ایمان نیاورده‌اند، پس صبر کنید تا خدا میان ما داوری کند که او بهترین داوران است

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يَشْعِيبَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِي
مِلَّتِنَا قَالَ أُولَٰئِكَ كَفَرْنَا

سران قوم او که سرکشی کردند، گفتند ای شعیب! به یقین تو و کسانی را که با تو ایمان آورده‌اند از شهر خود بیرون می‌کنیم، مگر آن که به آیین ما بازگردید. گفت: حتی اگر دوست نداشته باشیم

اگر پس از آن که خدا ما را از آیین شما رها کرده، به آن بازگردیم، قطعاً بر خدا دروغ بسته‌ایم، و ما را نسزد که به آن بازگردیم، مگر آن که خدا، پروردگار ما بخوهد. علم پروردگاران همه چیز را فرا گرفته است. ما بر خدا توکل کرده‌ایم. بار الها! میان ما و قوما

مهربان قوم او که کافر بودند گفتند: اگر از شعیب پیروی کنید، در این صورت بی‌تردید زیانکار خواهید شد

قَدْ أَفْتَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ
نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا
أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

پس زلزله آنها را در گرفت و صبحگاهان در خانه‌های خود در جای مردند

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا
إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ

آنها که شعیب را تکذیب کردند، گویی هرگز در آن دیار نبوده‌اند. آنها که شعیب را تکذیب کردند، همانا زیانکاران بودند

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

آن‌گاه [شعیب] از آنان روی گرداند و گفت: ای قوم من! حقیقت این است که من پیام‌های پروردگارم را به شما رساندم و اندر زتان دادم، پس چگونه بر قوم کافر تأسف بخورم

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي
وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ ءَأَسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ

و ما در هر [شهر و] دیاری که پیامبری فرستادیم، ساکنان آن را به سختی و بیماری گرفتار کردیم تا مگر زاری کنند [و رو به خدا آرند]

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ

آن‌گاه به جای محنت‌ها خوشی آوردیم تا آن که وضعشان خوب شد [باز متنبه نشدند] و گفتند: البته به پدران ما [هم از گردش روزگار] رنج و خوشی می‌رسید. پس ناگهان، در آن حال که غافل بودند ایشان را بگرفتیم

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
ءَابَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

و اگر اهل شهرها ایمان آورده و تقوا پیشه می‌کردند،
برکاتی از آسمان و زمین به رویشان می‌گشودیم، ولی آنها
تکذیب کردند پس ما نیز ایشان را به سزای آنچه می‌کردند
گرفتار ساختیم

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ

مگر مردم این شهرها ایمنند که عذاب ما شب هنگام زمانی
که در خوابند سراغشان بیاید

أَوْ آمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ

و آیا مردم این دیار ایمنند که عذاب ما در روز روشن به
سراغشان بیاید در حالی که به بازی سرگرم‌اند

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْخَاسِرُونَ

مگر از مکر و تدبیر خدا ایمن شده‌اند؟ که جز زیانکاران از
تدبیر خدا ایمن ننشینند

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّو
نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ

آیا برای آنان که این سرزمین را از پیشینیان به ارث
برده‌اند روشن نکرده است که اگر بخواهیم آنها را به سزای
گناهانشان عقوبت می‌کنیم و بر دل‌هایشان مهر می‌نهمیم تا
دیگر نشنوند

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا ۗ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۗ
كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

این شهرهاست که ما خبرهای آن را بر تو نقل می‌کنیم. به
حقیقت پیامبرانشان با حجت‌های روشن به سویشان آمدند،
ولی آنها به آنچه قبلاً تکذیب کرده بودند ایمان نمی‌آوردند.
این گونه خداوند بر دل‌های کافران مهر می‌نهد

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۗ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ
لَفَاسِقِينَ

و ما بیشترشان را پای بند تعهد نیافتیم و جدّاً بیشترشان را
نافرمان یافتیم

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۗ
فَظَلَمُوا بِهَا ۗ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

آن‌گاه از پس ایشان موسی را با آیات خویش به سوی
فرعون و سران قومش فرستادیم، ولی در حق آن [آیات]
ستم کردند. اینک بنگر که عاقبت مفسدان چگونه گشت

وَقَالَ مُوسَىٰ يٰفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

و موسی گفت: ای فرعون! بی‌تردید من فرستاده‌ای از جانب
پروردگار عالمیان

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَرٍ عَلِيمٍ

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ
الْغَالِبِينَ

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ

قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ
وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلِقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
يَأْفِكُونَ

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَغَلِبُوا هنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ

شایسته است که در باره‌ی خداوند جز حق نگوییم. همانا برای شما معجزه‌ای از جانب پروردگارتان آورده‌ام، پس بنی اسرائیل را با من بفرست

گفت: اگر راست می‌گویی و معجزه‌ای آورده‌ای، آن را بیاور

پس عصای خویش بیفکند که در دم اژدهایی واقعی شد

و دست خود [از گریبان] برآورد که ناگه برای ناظران درخشان گردید

سران قوم فرعون گفتند: به راستی این جادوگری ماهر است

می‌خواهد شما را از سرزمیتتان بیرون کند. اینک چه رأی می‌دهید

گفتند: [کار] او و برادرش را به تأخیر انداز، و مأموران جمع‌آوری را به شهرها بفرست

تا هر چه ساحر ماهر است نزد تو آورند

جادوگران به حضور فرعون آمدند. گفتند: اگر ما غالب شدیم آیا حتما مزدی خواهیم داشت

گفت: آری، البته شما از مقربان خواهید بود

گفتند: ای موسی! تو اول می‌افکنی یا ما بیفکنیم

گفت: شما بیفکنید. و چون افکندند، مردم را چشم بندی کردند و آنها را ترساندند و سحر بزرگی آوردند

و به موسی وحی کردیم که عصای خویش بیفکن. پس همان دم ساخته‌های آنها را [یک به یک] می‌بلعید

پس حقیقت ثابت شد و کاری که می‌کردند بر باد رفت

این جا بود که شکست خوردند و با خواری برگشتند

و ساحران [بی‌اختیار] به سجده افتادند

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

گفتند: ما به پروردگار عالمیان ایمان آوردیم

۱۲۲

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

پروردگار موسی و هارون

۱۲۳

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرَتُمْوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

فرعون گفت: پیش از آن که به شما رخصت دهم به او ایمان آوردید؟! حتما این توطئه‌ای است که در شهر به راه انداخته‌اید تا ساکنانش را از آن بیرون کنید، پس به زودی خواهید دانست

۱۲۴

لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

حتما، و یقینا دست‌ها و پاهایتان را چپ و راست قطع می‌کنم، آن‌گاه شما را جملگی به دار می‌زنم

۱۲۵

قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

گفتند: [هر چه می‌خواهی بکن] ما به سوی پروردگارمان باز می‌گردیم

۱۲۶

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّفْنَا مُسْلِمِينَ

و تو از ما انتقام نمی‌گیری مگر برای این که ما به آیات پروردگارمان - وقتی برای ما آمد- ایمان آوردیم. بار الها! بر ما صبوری ببار و مسلمانمان بمیران

۱۲۷
۱۳۶ ر

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرَكَ وَعَالِهَتِكَ قَالَ سَتَقْتُلُ أَبْنَاءَهُمْ وَتَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

سران قوم فرعون گفتند: آیا موسی و قوم او را وا می‌گذاری که در زمین فساد کنند و تو و خدایانت را واگذارند؟ گفت: به زودی پسرانشان را می‌کشیم و زنانشان را زنده می‌گذاریم که بی‌تردید ما بر آنان تسلط داریم

۱۲۸

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

موسی به قوم خود گفت: از خداوند مدد بجویید و استقامت ورزید که زمین از آن خداست، آن را به هر کس از بندگانش که بخواهد به ارث می‌دهد، و فرجام [نیکو] از آن پرهیزکاران است

۱۲۹

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عُدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

گفتند: پیش از آن که سوی ما بیایی و بعد از آن که آمدی همواره آزار شده‌ایم. [موسی] گفت: امید است پروردگارتان دشمن شما را هلاک کند و شما را در [این] سرزمین جانشین [آنان] گرداند تا ببیند چگونه عمل می‌کنید

۱۳۰
۱۳۷ ر

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

و به راستی فرعونیان را به خشکسالی و کاهش محصولات دچار کردیم تا به خود آیند

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحُسْنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و چون ناز و نعمت به آنها می‌رسید می‌گفتند: این حق ماست، و چون گزندى به ایشان می‌رسید، به موسی و پیروان او فال بد می‌زدند. آگاه باش که بخت بد آنها نزد خداست ولی اکثرشان نمی‌فهمند

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

و گفتند: هرگاه که معجزه‌ای برای ما بیاوری که به وسیله آن سحرمان کنی ما به تو ایمان نخواهیم آورد

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْذَّمَ عَائِتٍ مُّفْصَلَتٍ فَأَسْتَكَبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

پس طوفان و ملخ و شپش و وزغ‌ها و خون را که معجزاتی از هم جدا بودند برایشان فرستادیم، باز هم سرکشی کردند و قومی بزهکار بودند

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمُوسَىٰ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِنِ كَشَفْتِ عَنَّا الرِّجْزَ لِنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

و چون بلا بر آنها واقع شد، گفتند: ای موسی! پروردگار خویش را بدان عهدی که با تو دارد برای ما بخوان که: اگر عذاب را از ما برداری قطعاً به تو ایمان می‌آوریم و حتماً بنی اسرائیل را با تو می‌فرستیم

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

اما هنگامی که عذاب را تا موعدی که آنان به آن می‌رسیدند از آنها برمی‌داشتیم، باز هم پیمان خود می‌شکستند

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

ما هم سر انجام از آنان انتقام گرفتیم و در دریا غرقشان ساختیم، چرا که آیات ما را تکذیب کردند و از آن غفلت می‌ورزیدند

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۗ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ ۗ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

و به آن گروهی که تضعیف می‌شدند، مشرق‌ها و مغرب‌های [آن] سرزمین را که برکت داده بودیم واگذاشتیم و وعده‌ی نیک پروردگار تو در حق بنی اسرائیل، به پاس صبوریشان تحقق یافت و آنچه را که فرعون و قوم او می‌ساختند و آنچه را که بر می‌افراشتند ویران کردیم

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ
آِلِهَةٌ قَالِ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِفَاعِلُونَ

قَالَ أَغْيِرَ اللَّهُ إِبْعِيكُمُ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُم مِّنْ عَالٍ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُم سُوءَ
الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ

وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأْتَمَمْنَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِّقَاتِ
رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلُفْنِي فِي
قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي
إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِنِي وَلَكِنِ أَنْظِرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ
مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ
دَكًّا وَحَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ
إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

و بنی اسرائیل را از دریا عبور دادیم. پس [در راه] به
قومی رسیدند که بت‌های خویش را پرستش می‌کردند.
گفتند: ای موسی! برای ما نیز معبودی بساز چونان که آنها
معبودهایی دارند. گفت: به راستی شما قومی هستید که
نادانی می‌کنید

بی‌تردید اینها [که می‌بینید] کارشان بر باد است و آنچه
می‌کنند باطل است

گفت: آیا غیر از خدا معبودی برای شما بجویم در صورتی که
او شما را بر عالمیان برتری داد

و [فراموش نکنید] هنگامی را که شما را از فرعونیان نجات
دادیم. آنان شما را عذاب سختی می‌کردند، پسرانتان را
می‌کشتند و زناتان را زنده می‌گذاشتند، و در این
[گرفتاری‌ها] از پروردگارتان امتحان بزرگی بود

و با موسی سی شب وعده کردیم و آن را به ده شب دیگر
کامل نمودیم پس میقات پروردگارش در چهل شب به سر
آمد. و موسی به برادرش هارون گفت: میان قوم من نایب
من باش و به اصلاح [کارشان] پرداز و طریق مفسدان را
پیروی مکن

و چون موسی به وعده‌گاه ما آمد و پروردگارش با او سخن
گفت، عرض کرد: بار الها! خود را به من بنمای که تو را
بنگرم. گفت: هرگز مرا نخواهی دید، لیکن به این کوه بنگر،
پس اگر در جایش برقرار ماند مرا خواهی دید، سپس همین
که پروردگار او بر کوه تجلی کرد، آن را

قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي أُصْطَفِيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي
وَبِكَلِمِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ

گفت: ای موسی! من تو را به رسالت‌های خویش و سخن
گفتم [با تو]، بر مردم برگزیدم، پس آنچه را به تو دادم
بگیر و از شاکران باش

و برای وی در الواح از هرگونه اندرزی و شرحی برای هر
چیز نوشتیم [و گفتیم:] پس آن را محکم بگیر و قوم خود را
فرمان ده که بهترینش را به کار گیرند، و به زودی جایگاه
فاسقان را به شما نشان خواهم داد

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا
لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَا خُذُوا بِأَحْسَنِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

۱۴۵

و به زودی کسانی را که در [این] سرزمین به ناحق بزرگی
می‌کنند از آیات خود منصرف خواهم کرد. آنها اگر همه
معجزه‌ها را هم ببینند به آن ایمان نمی‌آورند، و اگر راه
رشد را ببینند آن را پیش نمی‌گیرند، و اگر راه ضلالت را
ببینند آن را پیش می‌گیرند. این از آن

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ
الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الْعِغْيِ يَتَّخِذُوهُ
سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

۱۴۶

و کسانی که آیات ما و دیدار آخرت را تکذیب کردند،
اعمالشان تباه است. آیا جز آنچه را که عمل می‌کردند کبیر
می‌بینند

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْأٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ هَلْ
يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۴۷

و قوم موسی در غیاب او از زیورهای خود تندیس گوساله‌ای
ساختند که صدای گاو داشت. مگر نمی‌دیدند که با آنها
سخن نمی‌گوید و به راهی هدایتشان نمی‌کند؟ آن را
[معبود] گرفتند در حالی که ستمکار بودند

وَآخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِنۢ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا
لَّهُ خُوَارٌّ اَلْمَ يَرَوْنَ اَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا
اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظٰلِمِيْنَ

۱۴۸
۱۳۹۰

و چون پشیمان شدند و دیدند که واقعا گمراه شده‌اند
گفتند: اگر خدایمان بر ما رحم نیابد و ما را نیامزد قطعا از
زیانکاران خواهیم شد

وَلَمَّا سَقَطَ فِيْ اَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوْا لَئِن لَّمْ
يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ

۱۴۹

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي ۖ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونِي ۖ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و چون موسی خشمناک و اندوهگین به نزد قوم خود بازگشت، گفت: پس از من بد جانشینانی برایم بودید! آیا در باره‌ی امر پروردگار خویش [و تمدید میعاد] عجله کردید؟ و الواح را بینداخت و سر برادرش را گرفته به سوی خود می‌کشید. [هارون] گفت: ای پسر مادرم! این قوم،

[موسی] گفت: بار الها! من و برادرم را بیامرز و ما را در [پناه] رحمت خود در آور، و تو از همه مهربانان مهربان‌تری

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

همانا کسانی که گوساله را پرستیدند به زودی خشمی از پروردگارشان و ذلتی در زندگی دنیا به آنان خواهد رسید، و دروغسازان را این گونه سزا می‌دهیم

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ

و کسانی که کارهای بد کردند و پس از آن توبه آوردند و مؤمن شدند، قطعاً پروردگار تو از پی آن آمرزنده و مهربان است

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَعَامَنُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

و چون خشم موسی فرو نشست، الواح را برداشت، و در نوشته‌های آن برای خدا ترسان هدایت و رحمتی بود

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأُلُوحَ ۖ وَفِي نُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْتَابُونَ

و موسی از میان قوم خود هفتاد مرد برای وعده‌گاه ما برگزید، و چون زلزله آنها را گرفت، گفت: پروردگارا! اگر می‌خواستی آنها و مرا پیش از این هلاک می‌کردی. آیا ما را به خاطر آنچه سفیهان ما کرده‌اند هلاک می‌کنی؟ این جز امتحان تو نیست هر که را خواهی بدان گم

وَأَخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذتَهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِيَّيَّ أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا ۖ إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ ۖ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

وَكَتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا
إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ^ط وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

و در این دنیا و در آخرت برای ما نیکی بنویس، که ما به تو بازگشته‌ایم. گفت: عذاب خویش را به هر که خواهم مریسانم، و رحمتم همه چیز را فرا گرفته است. پس به زودی آن را برای کسانی که تقوا پیشه‌اند و زکات می‌دهند، و کسانی که به آیات ما ایمان دارند، مقرر خوا

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ
مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْحَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ
الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

همان کسانی که از این رسول، پیامبر درس ناخوانده پیروی می‌کنند که [وصف] او را نزد خویش در تورات و انجیل مکتوب می‌یابند، که آنها را به کار پسندیده فرمان می‌دهد و از کار ناپسند منع می‌کند و پاکیزه‌ها را برایشان حلال و پلیدی‌ها را بر آنان حرام می‌کند،

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ
مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي^ط وَيُمِيتُ^ط
فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

بگو: ای مردم! من فرستاده‌ی خدا به سوی همه شما هستم همان که فرمانروایی آسمان‌ها و زمین از آن اوست. هیچ معبودی جز او نیست، زنده می‌کند و می‌میراند. پس به خدا و رسول او، آن پیامبر امی که به خدا و کلمات او ایمان دارد، ایمان بیاورید و از او پیروی کنید،

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

و از قوم موسی گروهی هستند که به حق هدایت می‌کنند و به آن حکم می‌دهند

وَقَطَعْنَاهُمْ أَثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
 إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُۥ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
 فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ أَثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
 مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْعَمَمَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ
 وَالسَّلْوَىٰ كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا
 وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

۰۷
 اعراف
 ۱۶۰
 /۲۰۶

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
 وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ
 خَطِيئَتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

۱۶۱

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
 فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

۱۶۲

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ
 فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا
 يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

۱۶۳
 ۱۴۲

و آنان را به دوازده عشیره که هر یک شاخه‌ای بود تقسیم کردیم، و به موسی آن‌گاه که قومش از او آب خواستند وحی کردیم که با عصایت به سنگ بزن. آن‌گاه از آن دوازده چشمه جوشید که هر گروهی آبخور خویش را بشناخت و ابر را سایانشان نمودیم و برایشان من و سلوی نا

و آن‌گاه که به ایشان گفته شد: در این شهر مسکن گزینید و در هر جا از آن خواستید بخورید و بگویید: [بار الها! گناهان ما را فرو ریز، و از این دروازه فروتنانه وارد شوید تا گناهاتان را بیامرزیم و البته به پاداش نیکوکاران خواهیم افزود

پس کسانی از آنها که ستم کردند، سخن را به غیر آنچه که به آنها گفته شده بود تغییر دادند. پس ما به سزای آن ستم‌ها که می‌کردند، از آسمان عذابی برایشان فرستادیم

و از آنها در باره‌ی [ساکنان] شهری که در ساحل دریا بود سؤال کن، آن‌گاه که در روز شنبه سنت می‌شکستند چون روز شنبه ماهیان آنها روی آب ظاهر می‌شدند و روزهای غیر شنبه به طرف آنها نمی‌آمدند. بدین‌سان ما آنان را به خاطر آن که نافرمانی می‌کردند آزمایش و گرف

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ
مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ قَالُوا مَعذِرَةٌ إِيَّاي رَبِّكُمْ ۖ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ ۖ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهَوُّا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن
يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۗ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِّنْهُمْ الْأَصْلِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونِ
ذَلِكَ ۖ وَبَلَّوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ
مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَن لَا
يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ۗ وَالِدَارُ الْأُخْرَىٰ
خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ
أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

و آنگاه که گروهی از ایشان [به نهی‌کنندگان از منکر] گفتند: چرا قومی را پند می‌دهید که خداوند هلاک کننده یا عذاب کننده‌ی آنان به عذابی شدید است؟ گفتند: [پند دادن ما] برای اعتذار [و رفع مسئولیت] در پیشگاه پروردگارتان است و به این امید که پرهیزکاری کنن

و چون پندی را که به ایشان داده شده بود از یاد بردند، ما نهی کنندگان از منکر را نجات دادیم و ستمکاران را به عذاب بدی گرفتار نمودیم، چرا که نافرمانی می‌کردند

و چون در برابر آنچه از آن نهی شده بودند، سرکشی کردند، به آنها گفتیم: بوزیگانی رانده شده باشید

و [یاد آر] آن‌گاه که پروردگارت اعلام نمود تا روز قیامت بر یهودیان کسی را خواهد گماشت که به آنها سخت‌ترین عذاب را بچشاند. قطعاً پروردگار تو زود کیفر است و همو آمرزگار مهربان است

و آنان را در زمین به صورت گروه‌هایی پراکنده ساختیم بعضی از آنان صالح و بعضی پایین‌ترند، و آنها را به خوشی‌ها و ناخوشی‌ها آزمودیم، باشد که [به راه حق] بازگردند

آن‌گاه بعد از آنان نسلی به جایشان نشستند و وارث کتاب [آسمانی] شدند که متاع دنیای پست را [به نامشروع] می‌گیرند و می‌گویند: ما بخشیده خواهیم شد، و اگر متاع دیگری همانند آن به ایشان برسد باز آن را می‌گیرند. آیا از آنها در کتاب، که محتوای آن را آموخت

و کسانی که به کتاب آسمانی تمسک می‌جویند و نماز برپا می‌دارند [بدانند که] ما پاداش اصلاحگران را ضایع نخواهیم کرد

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ زُلَّةٌ وَظُنُّوا أَنَّهُوَ وَقِعٌ بِهِمْ
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا
أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن
بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا
فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِينَ

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ
هُوَ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ
تَتْرِكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَاقْصِصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا
يَظْلِمُونَ

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيٌّ وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

و [یاد کن] هنگامی را که کوه را کندیم و بالای سرشان قرار دادیم که گویی سایبانی بود، و پنداشتند که بر سرشان خواهد افتاد. [گفتیم:] آنچه به شما داده‌ایم با جدیت بگیرید و محتوای آن را به خاطر بسپارید، امید که پرهیزکار شوید

و آن‌گاه که پروردگار تو از پسران آدم، از پشت‌هایشان، نسل و نژاد آنها را برگرفت و آنها را بر خودشان گواه کرد که: آیا من پروردگار شما نیستم؟ [آنها به زبان فطرت] گفتند: چرا! گواهی دادیم. تا در روز رستاخیز نگویید ما از آن غافل بودیم

یا بگویید: همانا پدران ما پیش از این شرک آوردند و ما نسلی [دنباله‌رو] از پی ایشان بودیم، آیا ما را به سبب کاری که باطل اندیشان کرده‌اند مجازات می‌کنی

و این گونه، آیات را [به روشنی] شرح می‌دهیم، باشد که [به راه حق] بازگردند

و خبر آن کس (بلعم باعورا) را که آیات خویش (اجابت دعا) را به او داده بودیم برایشان بخوان که از آن عاری گشت، و شیطان در پی او افتاد پس از گمراهان شد

و اگر می‌خواستیم [مقام] وی را با این آیات بالا می‌بردیم، ولی او به زمین دل بست و از هوای نفس خویش پیروی کرد. پس حکایت وی، حکایت سگ است که اگر بر آن بتازی، زبان برآورد و اگر رهایش کنی باز هم زبان برآورد. این حکایت قومی است که آیات ما را تکذیب کردند

زشت است حکایت قومی که آیات ما را تکذیب نمودند و به خود ستم می‌کردند

هر که را خدا هدایت کند، او هدایت یافته است و هر که را گمراه کند، هم آنان زیانکارند

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْعَافِلُونَ

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

وَأْمَلِي لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِم مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِآيٍ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَلُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَّا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَّا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً ۖ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

همانا بسیاری از جنیان و آدمیان را [گویی] برای دوزخ آفریده‌ایم، [چرا که] دل‌هایی دارند که با آن فهم نمی‌کنند و چشم‌هایی دارند که با آن نمی‌بینند، و گوش‌هایی دارند که با آن نمی‌شنوند. آنها چون چهارپایانند بلکه گمراه‌ترند، و آنان غافلانند

و زیباترین نام‌ها به خداوند تعلق دارد، پس او را بدانها بخوانید، و کسانی را که در نام‌های او بی‌راهه می‌روند واگذارید که به زودی به سزای آنچه می‌کردند خواهند رسید

و از کسانی که بیافریدیم گروهی هستند که به حق هدایت می‌کنند و به حق حکم می‌دهند

و کسانی که آیات ما را تکذیب کردند، اندک اندک، از جایی که خود نفهمند به دامشان می‌کشیم

و به آنها فرصت می‌دهم، که مکر و تدبیر من بسی محکم است

آیا فکر نکردند که یارشان [پیامبر] جنونی ندارد؟ او جز هشدار دهنده‌ای آشکار نیست

آیا در ملکوت آسمان‌ها و زمین و آنچه خدا آفریده ننگریستند، و این که شاید اجلشان نزدیک شده باشد؟ پس به کدامین سخن، بعد از قرآن ایمان می‌آورند

هر که را خدا گمراه کند، برای او هیچ راهبری نیست، و آنها را در طغیانشان سرگردان رها می‌کند

از تو در باره‌ی قیامت می‌پرسند که چه وقت برپا می‌شود؟ بگو: علم آن تنها نزد پروردگار من است و جز او آن را به موقع خود آشکار نمی‌سازد. [تحقق آن] در آسمان‌ها و زمین سنگین است و جز به طور ناگهانی به سراغتان نمی‌آید. از تو چنان می‌پرسند که گویی تو از آ

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ
كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ
السُّوءُ إِنَّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

بگو: من مالک سود و زیان خود نیستم، مگر آنچه خدا
خواسته باشد، و اگر غیب می‌دانستم سود فراوانی
می‌انداختم و هیچ زبانی به من نمی‌رسید. من صرفاً برای
قومی که ایمان می‌آورند بیم‌رسان و بشارت دهنده‌ام

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلٌ خَفِيًّا فَهَمَرَّتْ
بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

اوست که شما را از نفس واحدی آفرید و جفت وی را از او
پدید آورد تا بدان آرام گیرد. پس چون با او بیامیخت، باری
سبک گرفت و با آن مدتی سر کرد. و چون سنگین شد، هر
دو از خداوند، پروردگار خویش خواستند که: اگر فرزند
شایسته‌ای به ما دهی قطعاً از سپاسگزاران خوا

فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا
فَتَعَلَى اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

اما هنگامی که فرزند [سالم و] شایسته‌ای به آنها داد، برای
خدا در موهبتی که داده بود شریکانی قائل شدند، ولی خدا
از آنچه شریک او می‌کنند بالاتر است

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

آیا موجوداتی را شریک او می‌سازند که چیزی نمی‌آفرینند و
خود آفریده می‌شوند

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

و نه می‌توانند آنها را یاری دهند و نه خودشان را یاری کنند

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ
أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَالِتُونَ

و اگر آنها را به هدایت دعوت کنید از شما پیروی نمی‌کنند.
چه آنها را بخوانید یا خاموش باشید، بر شما یکسان است

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَأَدْعُوهُمْ
فَلَيْسَتْ جِبُوبًا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

همانا کسانی را که سوای خدا می‌خوانید بندگانی مانند
شمایند. پس آنها را بخوانید، و اگر راست می‌گویید باید
شما را پاسخ دهند

أَلَمْ أَرْجُلُ يَمْسُونَ بِهَا أَمْ لَمْ أَيْدٍ يَبِطْشُونَ بِهَا أَمْ لَمْ
أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَمْ أَأْذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا
شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ

آیا پاهایی دارند که با آن راه روند؟ یا دست‌هایی دارند که
با آن کاری کنند؟ یا چشمانی دارند که با آن ببینند؟ و یا
گوش‌هایی دارند که با آن بشنوند؟ بگو: شرکای خود را
بخوانید، سپس در حق من [هر چه می‌توانید] نیرنگ کنید و
مهلتم ندهید

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

بی‌تردید سرپرست من خداوند است که این کتاب را نازل کرده و او شایستگان را سرپرستی می‌کند

۱۹۷

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

و کسانی را که به جای او می‌خوانید، نه می‌توانند شما را نصرت دهند و نه خودشان را یاری کنند

۱۹۸

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا ۚ وَتَرْهَبُهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

و اگر آنها را به هدایت بخوانید نمی‌شنوند، و می‌بینی [مانند مجسمه] به سوی تو می‌نگرند ولی نمی‌بینند

۱۹۹

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

عفو را پیشه کن و به نیکی فرمان ده و از نادان‌ها رخ برتاب

۲۰۰

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و اگر از شیطان وسوسه‌ای تو را برانگیخت، به خداوند پناه ببر [که] بی‌شک او شنوای داناست

۲۰۱

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

البته، هنگامی که پرهیزکاران گرفتار وسوسه شیطانی شوند به یاد [خدا] می‌افتند و ناگهان بینا و بصیر می‌شوند

۲۰۲

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

و [اما مشرکان] برادرانشان [از شیاطین] آنها را به ضلالت می‌کشانند و هیچ کوتاهی نمی‌کنند

۲۰۳

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ قَالُوا لَوْلَا أُجْتَبِيَّتْهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي ۚ هَذَا بَصَائِرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و هرگاه برای آنان آیه‌ای نیاوری، گویند: چرا [از پیش خود] آن را برنگزیدی؟ بگو: من فقط از چیزی پیروی می‌کنم که از پروردگارم به من وحی می‌شود. این [قرآن] روشنگری‌هایی از پروردگار شما است و هدایت و رحمتی است برای قومی که ایمان می‌آورند

۲۰۴

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و چون قرآن خوانده شود، به آن گوش [جان] بسپارید و خاموش باشید تا مشمول رحمت شوید

۲۰۵

وَأذْكَرُ رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ

و پروردگار خویش را در ضمیر خود و به آرامی هر صبح و شام با خوف و زاری یاد کن و از غافلان مباش

۲۰۶

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ ۖ وَيُسَبِّحُونَهُ ۖ وَهُوَ يَسْجُدُونَ ۝

به یقین، کسانی که نزد پروردگار تو [و در مقام قرب معنوی] هستند از بندگی او سر تتابند و تسبیحش گویند و برای او سجده کنند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ ۗ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ ۗ فَأَتَقُوا
اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۗ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا
تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ
الْمُؤْمِنِينَ لَكُرْهُونَ

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ ۗ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى
الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ
أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُحِقَّ
الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ ۖ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

از تو در باره‌ی غنیمت‌ها می‌پرسند، بگو: غنیمت‌ها از آن خدا و رسول است. پس از خدا پروا دارید و روابط خود را اصلاح کنید و از خدا و رسولش اطاعت کنید اگر مؤمن هستید

مؤمنان فقط آن کسانی که چون یاد خدا شود دل‌هایشان ترسان شود و چون آیات او بر آنها تلاوت شود ایمانشان را بیفزاید و بر خدای خویش توکل کنند

همانان که نماز را برپا دارند و از آنچه روزیشان داده‌ایم انفاق کنند

آنها مؤمن حقیقی هستند، و ایشان را نزد پروردگارشان منزلت‌ها و آمرزش و روزی کریمانه است

همان گونه که پروردگارت تو را [برای جنگ بدر] به حق از خانهات بیرون فرستاد ولی گروهی از مؤمنان به شدت کراهت داشتند

آنها پس از روشن شدن حق [و ضرورت جهاد] باز با تو در باره آن مجادله می‌کنند گویی به سوی مرگ رانده می‌شوند و خود می‌نگرند

و [فراموش نکنید] آن زمان را که خداوند به شما وعده می‌داد که یکی از آن دو گروه نصیب شماست، ولی شما دوست داشتید [کاروان] غیر مسلح نصیب شما گردد، و خدا می‌خواست که با سخنان خویش حق را پایدار سازد و ریشه کافران را برکند

تا حق را تثبیت کند و باطل را زایل گرداند، هر چند مجرمان خوش نداشته باشند

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّينَ

۱۰

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا
النَّصْرُ إِلَّا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

۱۱
۱۴۷۲

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُم رِجْسَ الشَّيْطَانِ
وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ

۱۲

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ
ءَامَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ

۱۳

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۱۴

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ

۱۵

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا
تُوَلُّوهُمْ الْأَدْبَارَ

۱۶

وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ
فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ

[یاد آورید] هنگامی را که از خدای خود کمک می‌خواستید،
پس او دعای شما را اجابت کرد که من با هزار فرشته که از
پی یکدیگر در آیند مددکار شمایم

و خداوند آن را جز بشارتی برای شما قرار نداد، تا دل‌های
شما به آن اطمینان یابد، و نصرت و پیروزی تنها از جانب
خداست. [و] مسلماً خداوند شکست‌ناپذیر حکیم است

و آن‌گاه که شما را بدان خواب سبک که امانی از جانب وی
بود فرو می‌پوشانید، و از آسمان بارانی بر شما می‌فرستاد
که با آن پاکتان کند و آلودگی شیطان را از شما بزدايد و
دل‌هایتان را محکم و گام‌هایتان را بدان استوار سازد

آن‌گاه که پروردگارت به فرشتگان وحی می‌کرد که من با
شما، پس مؤمنان را مقاومت بخشید به زودی در دل‌های
کافران هراس خواهد افکند، و فراز گردن‌ها [یشان] را
بزنید و سر انگشتانشان را قطع کنید

این از آن روست که آنها با خدا و رسول او به مخالفت
برخاستند، و هر که با خدا و رسولش به مخالفت برخیزد
مسلماً خداوند سخت کیفر است

اینها [عقوبت] است پس آن را بچشید و [بدانید] که برای
کافران عذاب آتش است

ای مؤمنان! هنگامی که با انبوه کافران رو به رو شدید،
هرگز به آنها پشت نکنید

و هر کس در آن هنگام به آنان پشت کند- مگر آن که به
هدف کناره‌جویی برای نبرد مجدد یا پیوستن به گروه
[خودی] باشد- [چنین کسی] قطعاً به خشم الهی گرفتار
گشته و جایگاه او دوزخ است و بد سرنوشتی است

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ
اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ
لَّكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدًا وَلَنْ نُعْغِيَنَّ عَنْكُمْ شَيْئًا
وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ
وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ
لِمَا يُحْيِيكُمْ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ
وَأَنَّهُ رَئِيفٌ يُعْشِرُونَ

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً
وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

این شما نبودید که آنها را کشتید بلکه خداوند آنها را
کشت، و وقتی [ریگها را] انداختی این تو نبودى که
انداختی بلکه خدا بود که انداخت، تا مؤمنان را بدین وسیله
به امتحان خوبی از جانب خود بیازماید. همانا خداوند شنوای
داناست

[دلیلش] این بود، و این که خداوند سست کننده‌ی نقشه
کافران است

[ای مشرکان!] اگر پیروزی می‌خواهید، اینک پیروزی به
سراغ شما آمده [و اسلام پیروز شده است نه شما] و اگر
[از کفر] باز ایستید همان برای شما بهتر است، و اگر باز
گردید [ما هم] باز می‌گردیم و سپاه شما هر چند انبوه
باشد، هرگز از هیچ جهت شما را بی‌نیاز نمی‌کن

ای مؤمنان! از خدا و رسول او اطاعت کنید و از او روی
نگردانید در حالی که [سخنان او را] می‌شنوید

و مانند کسانی نباشید که گفتند شنیدیم ولی نمی‌شنیدند

به راستی بدترین جنبندگان نزد خداوند ناشنوایان گنگی
هستند که تعقل نمی‌کنند

و اگر خداوند خیری در آنها سراغ داشت گوششان را شنوا
می‌کرد، و اگر هم شنوا می‌کرد باز با حال اعراض پشت
می‌کردند

ای مؤمنان! ندای خدا و پیامبر را آن‌گاه که شما را به پیامی
حیاتبخش می‌خواند، اجابت کنید، و بدانید که خدا میان
انسان و دل او حایل می‌گردد [و همه چیز را می‌داند] و به
حضور او گرد آورده می‌شوید

و از فتنه‌ای بترسید که تنها دامن ستمگران شما را
نمی‌گیرد، و بدانید که خداوند سخت کیفر است

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِبَنَصِرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَأَعْلَمُوا أَنَّ مَا أَمْوَالِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ فَتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّبِعُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ أَثْبِتْنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

و [یاد کنید] هنگامی را که در [این] سرزمین گروهی اندک و مستضعف بودید و بیم آن داشتید که مردم شما را از میان بردارند ولی او شما را پناه داد و به نصرت خویش یا©ن کرد و از نعمت‌های پاکیزه به شما روزی داد، باشد که شاکر باشید

ای مؤمنان! به خدا و پیامبر خیانت نورزید و دانسته به امانات خود خیانت نکنید

و بدانید که اموال و اولادتان [وسیله] آزمایش است و پادش بزرگ نزد خداوند است

ای مؤمنان! اگر از خداوند پروا کنید، برای شما نیروی تشخیص حق از باطل قرار می‌دهد و بدی‌هایتان را می‌پوشاند و شما را می‌آموزد و خداوند صاحب بخشش بزرگ است

و [یادآور] وقتی را که کافران در حق تو نیرنگ می‌کردند تا تو را در بند کشند یا بکشند یا بیرون کنند، و آنها نیرنگ می‌کردند و خدا هم نیرنگ می‌کرد و خداوند از همه نیرنگ‌کنندگان ماهرتر است

و چون آیات ما بر آنها تلاوت شود می‌گویند: به خوبی شنیدیم، اگر می‌خواستیم ما نیز همانند آن را می‌گفتیم، این [قرآن] جز افسانه‌های پیشینیان نیست

و [یادآور] هنگامی را که گفتند: پروردگارا! اگر این [کتاب] حق و از سوی توست، بر ما از آسمان سنگی ببار یا ما را عذاب دردناکی بیاور

و تا تو در میان آنها هستی خدا بر آن نیست که آنها را عذاب کند و تا آنها استغفار می‌کنند خدا عذاب‌کننده‌ی آنها نیست

وَمَا لَهُمْ إِلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَائِهِمْ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و چرا خدا عذابشان نکند، در حالی که مردم را از مسجد
الحرام باز می‌دارند در صورتی که متولیان آن نبوده‌اند.
متولیان مسجد جز پارسایان نمی‌باشند ولی اکثر آنان
نمی‌فهمند

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

و نماز ایشان در کنار خانه خدا جز سوت کشیدن و کف زدن
نبود پس به سزای انکارتان عذاب را بچشید

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

همانا کافران اموال خود را صرف می‌کنند تا مردم را از راه
خدا باز دارند و باز هم [در آینده] خرج خواهند کرد و
عاقبت، حسرتی برای آنان خواهد گشت و سر انجام مغلوب
می‌شوند. و کسانی که کافر شدند به سوی جهنم گردآوری
خواهند شد

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ
عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

تا خداوند ناپاک را از پاک جدا سازد، و ناپاک‌ها را روی هم
گذارد و هم را انباشته کند و یکجا در دوزخ افکند. اینانند
که زیانکارانند

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ
يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ

به کافران بگو: اگر باز ایستند، گذشته آنها بخشوده خواهد
شد، و اگر بازگردند سنت خدا در حق گذشتگان جاری شده
است، [در باره‌ی آنها نیز جاری می‌شود]

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلَّهُ لِلَّهِ
فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و با آنها بجنگید تا دیگر فتنه‌ای نباشد و دین یکسره از آن
خدا گردد. پس اگر [از کفر] باز ایستادند، بی‌تردید خداوند
به آنچه انجام می‌دهند بیناست

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ
التَّصِيرُ

و اگر روی گردانند، بدانید که خداوند مولای شماست. که
نیکو مولا و نیکو یآوری است

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَ لِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ
ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ
الْجُمُعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و بدانید هر گونه غنیمتی به دست آوردید، یک پنجم آن
برای خدا و پیامبر و از آن خویشاوندان و یتیمان و
تنگدستان و در راه ماندگان است، اگر به خدا و به آنچه بر
بنده‌ی خود در روز جدایی [حق از باطل]، روزی که آن دو
گروه با هم رو در رو شدند، نازل کردیم ایمان آ

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ
أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِأَخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِن
لِّيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْنَةٍ
وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَن بَيْنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

آن‌گاه که شما نزدیک‌تر [به مدینه] بودید و آنها دورتر، و
کاروان [تجاری] پایین‌تر از شما بود، و اگر شما با یکدیگر
و وعده‌ی [جنگ] گذاشته بودید، قطعاً در باره‌ی قرار جنگ [به
خاطر کثرت دشمن] اختلاف می‌کردید، ولی [چنین شد] تا
خدا کاری را که می‌بایست آنجا

إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرْنَكَهُمْ كَثِيرًا
لَّفَسَلْتُمْ وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ

[یاد کن] آن‌گاه که خداوند تعداد آنان را در خوابت به تو
اندک نشان می‌داد و اگر شمارشان را بسیار نشان می‌داد
مسلمانا سست می‌شدید و حتما در کار [جنگ] منازعه
می‌کردید، ولی خدا [شما را] به سلامت داشت، چرا که او به
راز دل‌ها آگاه است

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّقِيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا
وَيُقَلِّلْكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَىٰ
اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

و آن‌گاه در هنگامی که با هم رو به رو شدید، آنها را در
چشم شما کم نشان داد و شما را [نیز] در چشم آنها کم
می‌نمود، [که جنگ اتفاق افتد] تا خداوند کاری را که باید
انجام گیرد تحقق بخشد [و دشمن شکست بخورد] و کارها
به خداوند باز می‌گردد

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيْتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! چون با گروهی [از دشمن]
رویارو شدید پایداری کنید و خدا را بسیار یاد کنید، باشد
که رستگار شوید

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنزَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ^ط وَأَصْبِرُوا^ج إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

از خدا و رسولش اطاعت کنید و با هم نزاع نکنید که سست شوید و هیبت شما از بین برود، و صبر پیشه کنید که خدا با صابران است

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَرِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ^ج وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

و مانند کسانی نباشید (کفار قریش) که با سرکشی و خودنمایی به مردم از خانه‌هایشان [به سوی بدر] خارج شدند و [مردم را] از راه خدا باز می‌داشتند، و خدا به آنچه می‌کنند احاطه دارد

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ^ط الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌّ لَكُمْ^ط فَلَمَّا تَرَآتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ^ط إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ^ج وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

و [یاد کن] هنگامی را که شیطان اعمال آنها را برایشان بیار است و گفت: امروز کسی از این مردم بر شما پیروز نخواهد شد، و من یار و پناه شمایم. پس همین که دو گروه، رویارو شدند [شیطان] به عقب برگشت و گفت: من از شما بیزارم، [من از حضور فرشتگان] چیزی را می

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ^ط دِينَهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

آن‌گاه که منافقان و کسانی که در دل‌هایشان بیماری است می‌گفتند: این [مسلمان] ها را دینشان مغرور کرده است. و هر که بر خدا توکل کند، به یقین خداوند شکست‌ناپذیر حکیم است

وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

کاش می‌دیدید آن دم که فرشتگان جان کافران را می‌ستانند، [چگونه] بر صورت‌ها و پشت‌هایشان می‌زنند و [می‌گویند]: بچشید عذاب سوزان را

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ

این به سزای اعمالی است که با دستان خویش پیش فرستاده‌اید و خدا هرگز بر بندگان ستمگر نیست

كَذَّابِ ءَالِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ^ج كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ^ج إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

مانند رسم فرعونیان و کسانی [رفتار می‌کنند] که پیش از ایشان بودند و به آیات خدا کافر شدند پس خدا به خاطر گناهانشان آنها را گرفتار ساخت بی‌گمان خدا نیرومند سخت کیفر است

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

این بدان سبب است که خداوند هیچ‌گاه نعمتی را که بر قومی ارزانی داشته تغییر نمی‌دهد، مگر این که آنچه را در خود دارند تغییر دهند، و خداوند شنوای داناست

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَآلِ الْأَيْمَانِ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ

مانند رسم فرعونیان و کسانی [رفتار می‌کنند] که پیش از ایشان بودند، که آیات پروردگار خویش را منکر شدند و ما هم به کیفر گناهانشان آنها را هلاک نمودیم و فرعونیان را غرق ساختیم و همه آنان ستمکار بودند

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

بی‌تردید، بدترین جنبنندگان نزد خدا کسانی هستند که کافر شدند پس آنها ایمان نمی‌آورند

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ

همان کسانی که از ایشان پیمان گرفتی، ولی هر بار پیمان خود را می‌شکنند و هیچ پروا نمی‌کنند

فَإِذَا تَثَقَفَتْهُمُ فِي الْحَرْبِ فَشَرِدُوا بِهِنَّ مِمَّنْ خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ

پس اگر در جنگ بر آنان دست یافتی با [تاختن بر] آنان کسانی را که پشت سر آنها بودند متفرق ساز، باشد که عبرت گیرند

وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ

و هرگاه از قومی بیم خیانت [در پیمان] داشتی، تو هم مثل خودشان پیمانشان را لغو کن، چرا که خداوند خائنان را دوست نمی‌دارد

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ

و کافران گمان نکنند که جلو افتاده‌اند آنان هیچ وقت نمی‌توانند [خدا را] عاجز کنند

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ ۚ عَدُوُّ اللَّهِ وَعَدُوُّكُمْ وَعَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

و تا می‌توانید در برابر آنها نیرو و اسب‌های آماده و زین کرده، بسیج کنید تا با آن، دشمن خدا و دشمن خودتان و دیگر دشمنان را که آنها را نمی‌شناسید و خدا می‌شناسد، بترسانید و هر چه در راه خدا انفاق کنید به تمامی به شما بازگردانده می‌شود و بر شما ستم نمی‌کند

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و اگر به صلح راضی شدند تو نیز بدان راضی باش و بر خدا تکیه کن که او شنوای داناست

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ
بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ

و اگر بخواهند تو را بفریبند خداوند تو را بس است. او کسی است که تو را به نصرت خویش و به مؤمنان نیرو بخشد

و دل‌هایشان را الفت داد، که اگر تو دارایی زمین را یکجا هزینه می‌کردی نمی‌توانستی دل‌هایشان را الفت دهی، و این خدا بود که میان آنان الفت انداخت، [و] او شکست‌ناپذیر حکیم است

ای پیامبر! خداوند و مؤمنانی که پیرویت کردند تو را بس است

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

ای پیامبر! مؤمنان را به جهاد برانگیز. اگر از شما بیست نفر صابر باشند بر دویست نفر غالب می‌شوند، و اگر از شما صد نفر باشند بر هزار نفر از کافران پیروز می‌گردند، زیرا آنها قومی هستند که نمی‌فهمند

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرِضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

اکنون خدا به شما تخفیف داد و معلوم داشت که در شما ضعفی هست، پس اگر از شما صد نفر با استقامت باشند بر دویست نفر پیروز می‌گردند، و اگر از شما هزار نفر باشند به خواست خدا بر دو هزار غلبه می‌کنند، و خداوند با صابران است

أَلَكُنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

هیچ پیامبری مجاز نیست اسیر داشته باشد [و نیروی خود را مشغول اسیران کند] تا آن وقت که سیطره‌ی خود را در منطقه تثبیت کند. شما دنیای عرضی را می‌خواهید و خدا [برای شما] آخرت را می‌خواهد، و خداوند شکست‌ناپذیر حکیم است

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ سَرَىٰ لَهُوَ سَرَىٰ حَتَّىٰ يُخِجَنَّ فِي الْأَرْضِ
تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

اگر پیش‌تر حکم [مهلت] صادر نشده بود، مسلماً در آنچه [از اسیران] گرفته‌اید، بر شما عذابی بزرگ می‌رسید

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

اینک، از آنچه به غنیمت برده‌اید، حلال و پاکیزه بخورید و از خدا پروا دارید که خداوند آمرزنده‌ی مهربان است

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ
اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ
وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

ای پیامبر! به اسیرانی که در دست شما هستند بگو: اگر
خدا در دل‌هایتان خیر و نیکی سراغ داشته باشد، بهتر از
آنچه از شما گرفته شده عطایان می‌کند و بر شما می‌بخشد
و خداوند آمرزگار مهربان است

و اگر بخواهند به تو خیانت کنند، البته پیش از این نیز به
خدا خیانت کرده‌اند پس [خدا تو را] بر آنها تمکّن و غلبه
داد، و خداوند دانای حکیم است

وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ
مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

بی‌تردید، کسانی که ایمان آوردند و هجرت نمودند و در راه
خدا با مال و جان خود جهاد کردند و آنان که [مهاجران را]
پناه دادند و یاری نمودند، آنان دوستان و حامی یکدیگرند،
و کسانی که ایمان آوردند ولی هجرت نکردند، برای شما در
باره آنها هیچ دوستی و تعهدی نیست

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَالَّذِينَ ءَوْلَيْكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِّنْ وَلِيَّتِهِم
مِّنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و کافران نیز دوست و حامی یکدیگرند. اگر [این همیاری]
را انجام ندهید، فتنه و فساد بزرگی در زمین روی خواهد
داد

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفَعَّلُوهُ تَكُنْ
فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ

و آنان که ایمان آوردند و هجرت کردند و در راه خدا جهاد
نمودند، و آنها که پناه دادند و یاری کردند، آنانند که به
راستی مؤمنند و برایشان مغفرت و روزی کریمانه خواهد
بود

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

و کسانی که بعدا ایمان آوردند و همراه شما هجرت نمودند
و جهاد کردند، آنان از شمایند، و خویشاوندان در کتاب خدا،
بعضی‌شان بر دیگری اولویت دارند. [و] خدا به هر چیزی
دانااست

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي
كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ
مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ

وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ
اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ
لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ
وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْعًا
وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى
مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ
فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ
كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ

این [اعلان] بیزاری است از طرف خدا و رسولش به آن
مشرکانی که با ایشان پیمان بسته‌اید

پس چهار ماه [دیگر با امنیت] در [این سر] زمین بگردید و
بدانید که شما هیچ‌گاه نمی‌توانید خدا را عاجز کنید و خدا
رسواگر کافران است

و این اعلانی است از ناحیه خدا و رسول او به مردم در روز
حج اکبر که خدا و رسولش از مشرکان بیزارند. پس اگر
توبه کنید برای شما بهتر است، و اگر رو برتابید بدانید که
شما خدا را عاجز نتوانید کرد و کافران را به عذابی دردناک
بشارت ده

مگر آن مشرکانی که با آنها پیمان بستید و سپس چیزی از
پیمان شما را نکاستند و با هیچ کس بر ضد شما همدست
نشدند، پس پیمان آنان را تا پایان مدتشان تمام کنید.
همانا خداوند پرهیزکاران را دوست دارد

پس چون ماه‌های حرام به سر آمد، هر جا مشرکان را یافتید
بکشید و دستگیرشان کنید و به محاصره در آورید و در
همه جا به کمینشان بنشینید اما اگر توبه کردند و نماز برپا
داشتند و زکات دادند، راهشان را باز کنید که خداوند
بخشنده‌ی مهربان است

و اگر کسی از مشرکان از تو پناه خواست پناهش ده تا کلام
خدا را بشنود سپس او را به نقطه امنش برسان، زیرا آنها
مردمی نادانند

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَمُوا
لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

چگونه مشرکان را نزد خدا و رسول او پیمانی تواند بود؟
مگر آنها که کنار مسجد الحرام با ایشان پیمان بسته‌اید،
پس تا هنگامی که با شما بر سر پیمان ایستادند، بر سر
پیمانتان بایستید [زیرا] خداوند پرهیزکاران را دوست
دارد

كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا
ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ
فَاسِقُونَ

چگونه [عهدی داشته باشند] در حالی که اگر بر شما ظفر
یابند، نه قرابتی را در باره‌ی شما مراعات می‌کنند و نه
پیمانی را، شما را به زبان خویش راضی می‌کنند اما
دل‌هایشان امتناع دارد و بیشترشان فاسقند

أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَن سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ
سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنها آیات خدا را به بهایی اندک فروختند پس [مردم را] از
راه او بازداشتند، به راستی آنها بد عمل می‌کردند

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ

آنها در باره‌ی هیچ مؤمنی قرابت و پیمانی را رعایت نمی‌کنند
و آنها واقعا متجاوزند

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَعَآتُوا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي
الدِّينِ وَنُفِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

پس اگر توبه کردند و نماز به پا داشتند و زکات دادند،
برادران دینی شما هستند، و ما آیات [خود] را برای قومی
که می‌فهمند توضیح می‌دهیم

وَإِن نَّكثُوا أَيْمَانَهُمْ مِّن بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ
فَقَتَلُوا أُمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَأَيْمَنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ

و اگر قسم‌های خود را پس از پیمان خویش شکستند و به
آیین شما طعنه زدند، با سران کفر بجنگید [چرا که] آنها
پای‌بند سوگندها نیستند، باشد که [از پیمان‌شکنی] باز
ایستند

أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ
وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أُولَٰئِكَ أَلَّخَشُونَهُمْ فَأَلَلَهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِن
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

چرا با گروهی که قسم‌های خود را شکستند و در بیرون
راندن رسول خدا کوشیدند، نمی‌جنگید؟ در حالی که آنها
بودند که بار اول [جنگ را] با شما آغاز کردند. آیا از آنها
می‌ترسید؟ اگر مؤمنید خدا سزاوارتر است که از او بترسید

قَتَلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ

با آنها بجنگید تا خدا به دست شما عذابشان کند و خوارشان سازد و شما را بر آنها نصرت دهد و دل‌های مؤمنان را آرام بخشد

وَيَذْهَبُ غِيْظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و خشم دل‌هایشان را ببرد، و خدا بر هر که بخواهد [به رحمت] باز می‌گردد، و خداوند دانای حکیم است

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

آیا پنداشته‌اید که به حال خود رها می‌شوید [و امتحان نمی‌شوید]؟ در حالی که خدا هنوز کسانی از شما را که جهاد کردند و غیر از خدا و رسول و مؤمنان، همرازی نگرفتند، معلوم نداشته است؟ و خدا به آنچه انجام می‌دهید آگاه است

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ

مشرکان که شاهد کفر خویشند حق ندارند مسجدهای خدا را آباد کنند. آنها اعمالشان باطل است و در آتش جاودانند

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

مساجد خدا را تنها کسی آباد می‌کند که به خدا و روز واپسین ایمان آورده و نماز برپا داشته و زکات داده و جز از خدا ترسیده است، پس امید است که اینان از هدایت یافتگان باشند

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

آیا آب دادن به حاجیان و آباد کردن مسجد الحرام را مانند [کار] کسی قرار داده‌اید که به خدا و روز واپسین ایمان آورده و در راه خدا جهاد کرده است؟ [این دو] نزد خدا یکسان نیستند، و خداوند بیدادگران را هدایت نمی‌کند

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

آنها که ایمان آوردند و هجرت نمودند و با مال و جان خود در راه خدا جهاد کردند، نزد خدا منزلتی والاتر دارند و هم آنان کامروایانند

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ

پروردگارشان آنها را به رحمت و رضوان خویش و بهشتی که در آن نعمت‌های دایم دارند، نوید می‌دهد

که تا ابد در آن خواهند بود [و] بی‌تردید اجری عظیم نزد خداوند است

۲۲ خَلِيدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اگر پدران و برادراتان کفر را بر ایمان ترجیح دادند [آنها را] به دوستی نگیرید، و هر کس از شما آنها را دوست بگیرد، پس آنان به راستی ستمکارند

۲۳ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَءِخْوَانَكُمْ ءَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

بگو: اگر پدران و پسران و برادران و زنان و خویشان شما و اموالی که به دست آورده‌اید و تجارتی که از کسادهایم دارید و سراهایی که به آن دلخوشید، نزد شما از خدا و پیامبرش و جهاد در راه او محبوب‌تر است پس منتظر باشید تا خدا حکم خویش را صادر کند، و خداوند ق

۲۴ قُلْ إِن كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَءَبْنَاؤُكُمْ وَءِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ أُقْتِرْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

همانا خداوند شما [مؤمنان] را در موارد بسیاری یاری کرده است و [نیز] در روز حنین، آن هنگام که کثرت جمعیتتان شما را مغرور ساخت ولی از شما مشکلی را رفع نکرد، و زمین با همه فراخی بر شما تنگ آمد، سپس پشتکنان گریختید

۲۵ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبْتَكُمْ كَثَرْتُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ

آن‌گاه خداوند آرامش خویش را بر فرستاده‌ی خود و بر مؤمنان نازل کرد، و سپاهی فرو فرستاد که آنها را نمی‌دیدید، و کافران را عذاب کرد، و سزای کافران همین است

۲۶ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

سپس خدا بعد از آن [واقعه] توبه هر کس را که بخواهد می‌پذیرد، و خداوند آمرزنده‌ی مهربان است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا ۖ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِن شَاءَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! حق این است که مشرکان ناپاکند، پس نباید از سال آینده به مسجد الحرام نزدیک شوند، و اگر [در این قطع رابطه] از تنگدستی بیم دارید، اگر خدا بخواهد زودا که از فضل خویش بی‌نیازتان کند که خداوند دانای حکیم است

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۖ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

با کسانی [از اهل کتاب] که به خدا و روز واپسین ایمان نمی‌آورند و آنچه را خدا و رسولش حرام کرده، حرمت نمی‌دارند و به دین حق نمی‌گیرند، کارزار کنید، تا زمانی که به دست [خود] خاکسارانه جزیه دهند

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ ۗ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ۗ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ ۗ يُضْلَهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ ۗ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ

و یهود گفتند: عزیر پسر خداست، و نصارا گفتند: مسیح پسر خداست. این سخن [باطلی] است که بر زبان می‌آورند و به گفتار کسانی که پیش از این کافر شدند شباهت دارد. خدا بکشدشان، به کجا منحرف می‌شوند

اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمُّرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۗ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ سُبْحٰنَهُ ۖ عَمَّا يُشْرِكُونَ

[هم اینان] علما و راهبان خود و مسیح پسر مریم را به جای خدا اربابان خود گرفتند، با آن که دستور داشتند جز خدای یگانه را که معبودی جز او نیست نپرستند. او منزّه است از آنچه شریکش می‌سازند

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ
يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى
الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا
كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ
يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ
كَأَفَّةً كَمَا يُقْتَلُونَكُمْ كَأَفَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

میخواهند نور خدا را با دهان‌های خود خاموش کنند ولی
خداوند نمی‌گذارد تا این که نور خود را کامل کند و هر چند
کافران خوش ندارند

او کسی است که رسول خود را با هدایت و دین حق فرستاد
تا آن را بر هر چه دین است پیروز گرداند، هر چند مشرکان
خوش ندارند

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! بسیاری از علمای یهود و
راهبان قطعاً اموال مردم را به ناحق می‌خورند و [آنان را] از
راه خدا باز می‌دارند. و کسانی را که زر و سیم می‌اندوزند و
در راه خدا انفاق نمی‌کنند، به عذابی دردناک نویدشان ده

روزی که آن را در آتش دوزخ سرخ کنند و پیشانی و پهلو و
پشتشان را با آن داغ نهند [و گویند:] این است آنچه برای
خود می‌اندوختید، پس بچشید آنچه را که می‌اندوختید

همانا تعداد ماه‌ها نزد خدا، آن روزی که آسمان‌ها و زمین را
بیافرید، در کتاب الهی، دوازده ماه بود، که از آن‌ها چهار ماه
حرام است. [و] آیین درست همین است، پس در آن ماه‌ها
بر خود ستم نکنید، و [نیز] همان طور که مشرکان جملگی به
جنگ با شما بر می‌خیزند شما ه

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِعُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ
الْآخِرَةِ فَمَا مَتَعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي
أَثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ
مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا
وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَاللَّهُ هِيَ الْعُلْيَا
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

جز این نیست که جابه‌جا کردن [ماه‌های حرام] افزونی در
کفر است که کافران با آن گمراه می‌شوند، آن را یک سال
حلال می‌شمارند و یک سال حرام می‌دانند، تا با عده‌ی
ماه‌هایی که خدا حرام کرده است برابر کنند، در نتیجه ماهی
را که خدا حرام کرده حلال می‌کنند. زشت

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! شما را چه شده است که
وقتی به شما گفته می‌شود: در راه خدا بسیج شوید، به
زمین می‌جسبید؟ آیا به جای آخرت به زندگی دنیا راضی
شده‌اید؟ در حالی که زندگی دنیا در برابر آخرت جز اندکی
نیست

اگر بسیج نشوید، [خدا] شما را به عذابی دردناک مجازات
می‌کند، و گروهی دیگر را به جای شما می‌آورد و او را هیچ
زیانی نمی‌رسانید، و خدا بر هر چیزی تواناست

اگر او را یاری نکنید، البته خدا یاریش کرد، آن دم که
کافران او را [از مکه] بیرون کردند [که یک همراه بیشتر
نداشت و او] دومین دو نفر بود، آن‌گاه که آنها در غار
بودند، وقتی به همراه خود [ابو بکر] می‌گفت: اندوه مدار
که خدا با ماست. پس خدا آرامش خود را ب

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سبکبار و گرانبار [برای جهاد] بیرون روید و با مال و جانتان در راه خدا جهاد کنید که این برایتان بهتر است اگر بدانید

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

اگر غنایمی [دست یافتنی و] نزدیک و سفری کوتاه بود، البته از پی تو می‌آمدند، ولی راه پر مشقت به نظرشان دور آمد، و زودا که به خدا سوگند خورند که اگر می‌توانستیم حتما با شما بیرون می‌آمدیم. خویشتن را هلاک می‌کنند و خدا می‌داند که آنها دروغگویند

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِينَ

خدا تو را ببخشد، چرا پیش از آن که راستگویان بر تو روشن شوند و دروغگویان را بازشناسی، به آنان اجازه دادی [در جهاد شرکت نکنند]

لَا يَسْتَعِذْنَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَن يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

کسانی که به خدا و روز واپسین ایمان دارند، برای جهاد با مال و جانشان از تو رخصت و عذر نمی‌خواهند، و خدا پرهیزکاران را می‌شناسد

إِنَّمَا يَسْتَعِذْنَكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَرْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ

تنها کسانی از تو رخصت می‌خواهند که به خدا و روز واپسین ایمان ندارند و دل‌هایشان به شک افتاده و در شک خود سرگردانند

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِن كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ

و اگر آنها عزم بیرون رفتن داشتند، قطعاً برای آن ساز و برگی تدارک می‌دیدند، ولی خداوند بسیج شدن آنها را خوش نداشت پس آنها را [با سلب توفیق] بازداشت و [به آنها] گفته شد: با نشستگان بنشینید

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا وُضْعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

اگر با شما بیرون آمده بودند جز تردید و تباهی در کارتان نمی‌افزودند، و در بین شما رخنه می‌کردند تفرقه و فتنه می‌انداختند، و در میان شما برای خود جاسوسانی دارند، و خداوند به [حال] ستمکاران آگاه است

لَقَدْ ابْتَعُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ

در حقیقت، پیش از این هم فتنه‌جویی کردند و کارها را بر تو آشفتہ ساختند تا این که حق آمد و امر خدا ظاهر شد، در حالی که آنها کراهت داشتند

وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أُنذُن لِي وَلَا تَفْتِنِي ۗ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

و از آنها کسی است که می‌گوید: مرا اجازه ده [که بمانم] و در فتنه‌ام مینداز. آگاه باش که آنان در فتنه افتاده‌اند و بی‌تردید جهنم بر کافران احاطه دارد

إِن تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۖ وَإِن تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ

اگر تو را نیکی رسد آنها را بدحال می‌کند، و اگر مصیبتی به تو رسد می‌گویند: ما تصمیم خود را از پیش گرفته‌ایم، و شادمان باز می‌گردند

قُلْ لَن يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

بگو: هرگز به ما جز آنچه خدا برای ما مقرر داشته نمی‌رسد، او مولای ماست، و مؤمنان باید بر خدا توکل کنند

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ ۖ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَن يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ ۗ أَوْ يَأْتِيَنَا فَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ

بگو: آیا برای ما جز یکی از این دو نیکی [پیروزی یا شهادت] را انتظار می‌برید؟ ولی ما انتظار داریم که خدا از جانب خویش و یا به دست ما شما را عذابی برساند. پس منتظر باشید که ما نیز با شما منتظریم

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّن يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِن كُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ

بگو: [اگر] انفاق کنید به رغبت یا اکراه، هرگز از شما پذیرفته نمی‌شود همانا شما قومی نافرمان هستید

وَمَا مَنَعَهُمْ أَن تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ ۗ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ

و چیزی مانع قبول انفاق‌هایشان نشد، جز این که آنها خدا و رسول او را منکر شدند و جز با کسالت نماز نمی‌گزارند و جز به کراهت انفاق نمی‌کنند

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

پس مبادا اموال و اولاد آنها تو را به شگفت آورد! جز این نیست که خدا می‌خواهد در زندگی دنیا با اینها عذابشان کند و جانشان در حال کفر برآید

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ مِّنكُمْ وَلَكِنَّهُمْ
قَوْمٌ يَفْرُقُونَ

و به خدا سوگند می‌خورند که قطعاً از شما هستید، ولی از شما نیستند، بلکه گروهی هستند که [از شما] ترس دارند

لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مُدْخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ
يَجْمَحُونَ

اگر پناهگاه یا غار یا گریزگاهی پیدا می‌کردند، شتابان به سوی آن روی می‌آوردند

وَمِنْهُمْ مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا
وَإِنْ لَّمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ

و برخی از آنان [در تقسیم] صدقات بر تو خرده می‌گیرند، پس اگر از آن به ایشان عطا شود راضی می‌شوند و اگر از آن به ایشان داده نشود یکباره خشمگین می‌گردند

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
سَيُوتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ

و اگر آنها به آنچه خدا و پیامبرش [از صدقات] به ایشان داده راضی می‌شدند و می‌گفتند: خدا ما را بس است، زودا که خدا از فضل خویش و نیز پیامبرش به ما عطا کند و ما مشتاق خداوندیم [برای آنها بهتر بود]

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا
وَالْمَوْلَاةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

صدقه‌ها [زکات مال] فقط به فقرا و بینوایان و عاملان جمع‌آوری زکات و دلجویی شدگان و آزادی بردگان، و وامداران، و [صرف] در راه خدا و در راه ماندگان تعلق دارد که این فریضه‌ای از جانب خدا است، و خداوند دانای حکیم است

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ
لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و از ایشان کسانی هستند که پیامبر را آزار می‌دهند و می‌گویند: او [سراپا] گوش است. بگو: او گوش [فرا دهنده‌ی] خوبی برای شماست، [چرا که] هم به خدا ایمان داشته و هم مؤمنان را باور دارد و برای کسانی از شما که ایمان آورده‌اند رحمتی است، و کسانی که رسول خدا

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ

برای شما به خدا سوگند می‌خورند که شما را راضی کنند، و حال آن که اگر مؤمن بودند سزاوارتر این بود که خدا و رسول او را راضی کنند

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَلِيدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ

آیا ندانسته‌اند که هر کس با خدا و پیامبرش دشمنی کند آتش جهنم برای اوست که در آن جاودانه است؟ این است آن رسوایی بزرگ

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزَّوْا إِنَّا لِلَّهِ مُخْرِجُ مَا تَحْذَرُونَ

منافقان از آن بیم دارند که سوره‌ای بر ضد آنها نازل شود و به آنچه در دل دارند آگاهشان سازد. بگو: مسخره کنید، بی‌تردید خداوند افشاگر چیزی است که از آن بیم دارید

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَعَائِيَتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ

و اگر از ایشان سؤال کنی [چرا استهزا می‌کردید]، مسلماً خواهند گفت: ما صرفاً به شوخی حرف می‌زدیم و تفریح می‌کردیم. بگو: آیا خدا و آیات او و رسولش را مسخره می‌کردید

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفَ عَن طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

عذر نیاورید به راستی بعد از ایمانتان کافر شدید. اگر از تقصیر گروهی از شما بگذریم، گروهی دیگر را عذاب خواهیم کرد، چرا که آنان تبهکار بودند

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُم مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

مردان و زنان منافق همه از یکدیگرند که امر به منکر و نهی از معروف می‌کنند و دست‌های خود را [از انفاق] بسته می‌دارند. خدا را فراموش کرده‌اند و او هم فراموششان کرده است. آری، منافقان همان فاسقانند

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

خدا به مردان و زنان منافق و به کافران، آتش جهنم را وعده داده است که در آن جاودانه‌اند. همین برای ایشان بس است، و خداوند لعنتشان کرده و برای آنان عذابی دایم است

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا
 وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا
 اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي
 خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

۹
 توبه
 ۶۹
 /۱۲۹

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
 إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمُ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
 يَظْلِمُونَ

۷۰

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ
 اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

۷۱

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
 وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۷۲

[شما منافقان] مانند آن کسانی هستید که پیش از شما بودند. [و] نیرویی افزون‌تر از شما داشتند و دارایی و اولادشان بیشتر بود. آنان از بهره‌ی خود استفاده کردند، شما نیز همان طور که پیشینیان بهره‌مند شدند از بهره‌ی خود استفاده کرده‌اید، و شما بیهوده گفت

آیا خبر کسانی که پیش از آنان بودند: قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و اهل مدین و شهرهای زیر و رو شده به ایشان نرسیده است؟ پیامبرانشان حجت‌های روشن برایشان آوردند و چنین نبود که خدا بر آنان ستم کند، بلکه آنها بودند که به خود ستم می‌کردند

و مردان و زنان با ایمان یار و دوستدار یکدیگرند که امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند و نماز به پا می‌دارند و زکات می‌دهند و از خدا و پیامبرش فرمان می‌برند. آنان را خدا به زودی مشمول رحمت قرار می‌دهد [و] خداوند شکست‌ناپذیر، حکیم است

خداوند به مردان و زنان با ایمان، بهشت‌هایی را که از پای درختانش نهرها جاری است، که همیشه در آنند و سراهایی پاکیزه در جنات عدن وعده داده است، ولی رضوان خدا [از همه] برتر است، این همان کامیابی بزرگ است

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَهْدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاَعْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا وَنَهُمْ جَهَنَّمَ وِبِئْسَ الْمَصِيرُ

ای پیامبر! با کافران و منافقان جهاد کن و بر آنان سخت بگیر
و جایگاهشان دوزخ است، و چه بد سر انجامی است

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا
بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أُوْمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمْ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ
يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

۷۴

به خدا سوگند می‌خورند که [چیزی] نگفته‌اند، ولی قطعاً
سخن کفرآمیز گفته‌اند و پس از اسلامشان کافر شدند و
تصمیم به چیزی گرفتند (قتل پیامبر) که به آن نرسیدند.
آنها فقط از این انتقام گرفتند که خدا و رسولش آنها را با
فضل خود بی‌نیاز کرد! [پس به جای شکر انت

وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَيْنَ عَاتِنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ

۷۵
حزب
۸۰

بعضی از آنها با خدا عهد بستند که اگر از کرم خویش به ما
عطا کند، قطعاً صدقه خواهیم داد و بی‌تردید از صالحان
خواهیم شد

فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ

۷۶

اما هنگامی که از فضل خویش به آنان بخشید، بدان بخل
ورزیدند، و به اعراض روی برتافتند

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ
مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

۷۷

پس [این رفتار] روحیه نفاق را تا روزی که خدا را ملاقات
کنند در دل‌هایشان قرار داد، بدین سبب که با خدا خلف
وعده کردند و به این خاطر که دروغ می‌گفتند

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمُ
الْغُيُوبِ

۷۸

آیا ندانسته‌اند که خدا راز و نجوایشان را می‌داند و خدا
داننده‌ی غیب‌هاست

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ
وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ
مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۷۹

کسانی که به مؤمنانی که داوطلبانه صدقات می‌دهند طعنه
می‌زنند و آنان را که بیش از استطاعت خویش نمی‌یابند [که
احسان کنند] مسخره‌شان می‌کنند، خدا نیز آنها را مسخره
می‌کند و آنها را عذابی دردناک است

أَسْتَغْفِرَ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَعْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَانُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ

[می‌خواهی] برایشان آموزش بخواه، یا برایشان آموزش نخواه، اگر هفتاد بار هم برایشان آموزش بخواهی، خدا هرگز آنها را نخواهد بخشید. این به سبب آن است که آنها خدا و رسول او را انکار کردند، و خداوند مردم نافرمان را هدایت نمی‌کند

آنها که در خانه‌ها نشستند و از همراهی با رسول خدا [در جهاد] تخلف ورزیدند خوشحال شدند و از جهاد با مال و جان خود در راه خدا کراهت داشتند، و گفتند: در این گرما به جنگ نروید. بگو: آتش جهنم سوزان‌تر است، اگر می‌فهمیدند

پس به سزای آنچه کسب می‌کردند باید کم بخندند و بسیار بگریند

و اگر خدا تو را به سوی گروهی از آنها برگردانید و از تو برای اعزام شدن [به جنگ دیگری] اذن خواستند، بگو: هرگز با من راهی [جنگ] نخواهید شد، و هرگز همراه من با هیچ دشمنی نبرد نخواهید کرد، زیرا شما از همان اول به ماندن رضایت دادید، پس [حالا هم] با واما

و هرگز بر هیچ یک از آنها که بمیرد نماز نخوان و بر سر گورش نایست، چرا که آنان به خدا و پیامبر او کافر شدند و در حال فسق مردند

و اموال و اولاد آنها تو را به شگفت نیندازند، جز این نیست که خدا می‌خواهد در دنیا با اینها عذابشان کند و جانشان در حال کفر برآید

و چون سوره‌ای نازل شود که به خدا ایمان آورید و در کنار پیامبرش جهاد کنید، توانگران‌شان از تو رخصت خواهند و گویند: بگذار ما با خانه نشینان باشیم

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّتِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأَوْلِيَّتِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَعِذُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءٌ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

راضی شدند که با خانه‌نشینان باشند، و بر دل‌هایشان مهر زده شده است از این رو نمی‌فهمند

ولی پیامبر و کسانی که با او ایمان آورده‌اند، با مال و جانشان جهاد کردند، و ایستادند که خوبی‌ها برای آنان است، و هم آنان رستگار اند

خدا برای آنان باغ‌هایی آماده کرده است که از پای درختانش نهرها جاری است و در آن جاودانه‌اند [و] این کامیابی بزرگ است

و عذرخواهان بادیه نشین آمدند تا به آنان اجازه‌ی [ترک جهاد] داده شود، و کسانی که به خدا و فرستاده‌ی او دروغ گفتند [نیز در خانه] نشستند. زودا که آن دسته از آنان را که کافر شدند عذابی دردناک برسد

بر ضعیفان و بیماران و آنها که چیزی نمی‌یابند [تا در راه جهاد] انفاق کنند ایرادی نیست در صورتی که برای خدا و پیامبرش مخلصانه خیرخواهی کنند، که بر نیکوکاران ملامتی نیست، و خداوند آمرزنده‌ی مهربان است

و نه بر آنها که چون نزد تو آمدند که سوار [و اعزامشان] کنی، گفتی: چیزی ندارم که بر آن سوارتان کنم، و آنها برگشتند در حالی که از غم این که چیزی ندارند [برای جهاد] خرج کنند چشمانشان اشک می‌ریخت

ایراد فقط بر کسانی است که توانگرند و از تو اجازه می‌خواهند [در جهاد شرکت نکنند]. آنها به این رضایت داده‌اند که با بازماندگان [خانه‌نشین] باشند، و خدا بر دل‌هایشان مهر زده است، پس آنها نمی‌فهمند

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ
تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هنگامی که به سوی آنان بازگردید برای شما عذر می‌آورند،
بگو: عذر نیاورید که هرگز باورتان نخواهیم داشت، همانا
خدا ما را از اخبار شما مطلع کرده است و زود باشد که خدا
و رسولش عملتان را ببینند، آن‌گاه به سوی دانای نهان و
آشکار بازگردانده می‌شوید و از آنچه

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ
فَاعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا وَلَهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ

وقتی به سوی آنان بازگشتید برای شما به خدا سوگند
می‌خورند تا از ایشان صرف نظر کنید، پس از آنان روی
گردانید آنها پلیدند و به سزای آنچه مرتکب می‌شدند
جایشان دوزخ است

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِن تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

برای شما سوگند می‌خورند تا از آنها راضی شوید. اگر شما
هم از ایشان راضی شوید، قطعاً خدا از قوم نافرمان راضی
نخواهد شد

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

بادیه‌نشینان عرب در کفر و نفاق از دیگران سخت‌ترند، و
سزاوارترند که حدود آنچه را خدا بر پیامبرش نازل کرده
است ندانند، و خداوند دانای حکیم است

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ
الدَّوَابِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و برخی از بادیه‌نشینان هستند که آنچه را در راه خدا
هزینه می‌کنند غرامت می‌شمارند و برای شما پیشامدهای
بد را انتظار می‌برند. پیشامد بد تنها بر آنهاست، و خدا
شنوای داناست

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا
يُنْفِقُ قُرْبَتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۗ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ ۗ
سَيَدْخِلُهمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و برخی از بادیه‌نشینان هستند که به خدا و روز واپسین
ایمان دارند و آنچه را انفاق می‌کنند مایه تقرب به خدا و
دعاهای پیامبر می‌دانند. بدانید که این انفاق مایه تقرب
آنان است. به زودی خداوند ایشان را در جوار رحمت
خویش در آورد، که خدا آمرزنده‌ی مهربان است

:۹
توبه
۱۰۰
/۱۲۹
۱۶۸

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ

۱۰۱

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ
الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ

۱۰۲

وَعَاخِرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَعَاخِرَ
سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۰۳

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ
عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۱۰۴

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ
الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

۱۰۵

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ

۱۰۶

وَعَاخِرُونَ مَرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و پیشگامان نخستین از مهاجران و انصار و کسانی که به نیکی پیرویشان کردند، خدا از ایشان خشنود و آنها از او خشنودند، و برای آنان باغهایی آماده کرده که از پای درختانش نهرها جاری است و همیشه در آنند. این است کامیابی بزرگ

و گروهی از بادیه نشینان که اطراف شمایند منافقند، و از ساکنان مدینه نیز عده‌ای سخت بر نفاق خو کرده‌اند. تو آنها را نمی‌شناسی، ما آنها را می‌شناسیم. به زودی دوبار عذابشان خواهیم کرد، سپس به عذابی بزرگ برگردانده می‌شوند

و دیگری هستند که به گناهان خود معترفند، [آنان] کار شایسته و ناشایسته را به هم آمیختند امید است خدا توبه آنها را بپذیرد، که بی‌تردید خدا بخشنده‌ی مهربان است

از اموال آنها صدقه بگیر تا بدان پاکشان کنی و رشدشان دهی، و دعایشان کن که دعای تو آرامشی برای آنهاست، و خدا شنوای داناست

آیا ندانسته‌اند که تنها خداست که از بندگانش توبه را می‌پذیرد و صدقات را می‌ستاند؟ و خداست که توبه‌پذیر مهربان است

و بگو: [هر کاری می‌خواهید] بکنید که به زودی خدا و رسول او و مؤمنان کردار شما را خواهند دید، و به زودی به سوی دانای نهان و آشکار بازگردانده می‌شوید، پس شما را به آنچه انجام می‌دادید آگاه خواهد کرد

و عده‌ای دیگر کارشان به مشیت خدا واگذار شده است که یا عذابشان می‌کند یا توبه‌شان را می‌پذیرد، و خدا دانای حکیم است

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
 وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
 لَكَاذِبُونَ

:۹
 توبه
 ۱۰۷
 /۱۲۹

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ
 أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ
 يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ

۱۰۸

أَفَمَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ
 مَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارٍ
 جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

۱۰۹

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ
 قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۱۱۰

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمْ
 الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَا
 عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ
 بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ
 وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۱۱۱
 حزب
 ۸۲
 ۱۶۹

و کسانی [هستند] که مسجدی اختیار کردند که باعث زیان
 زدن و کفر و پراکندگی میان مؤمنان است، و نیز کمینگاهی
 برای کسانی که با خدا و پیامبر او از پیش در جنگ بودند
 می‌باشد و [اکنون] سخت سوگند می‌خورند که جز نیکی
 قصدی نداشته‌ایم، ولی خدا گواهی می‌دهد که آنها

هرگز در آن [مسجد] نایست [زیرا] مسجدی که از روز اول
 بر تقوا بنا شده شایسته‌تر است که در آن نماز کنی. در آن
 جا مردانی هستند که دوست دارند خود را پاک سازند، و
 خدا کسانی را که خواهان پاکی‌اند دوست می‌دارد

آیا کسی که بنیاد کار خود را بر پایه تقوا و رضای خدا نهاده
 بهتر است یا کسی که بنای خود را بر لب پرتگاهی فرو
 ریختنی نهاده و با آن در آتش دوزخ سرنگون می‌گردد؟ و
 خدا گروه ظالمان را هدایت نمی‌کند

آن بنایی که برافراشتند همواره به صورت شک [و نفاق]ی
 در دلشان بر جای خواهد ماند، مگر این که دل‌هایشان پاره
 پاره شود [و بمیرند]، و خدا دانای حکیم است

همانا خدا از مؤمنان جان و مالشان را به بهای بهشت
 خریداری کرد آنان در راه خدا می‌جنگند و می‌کشند و کشته
 می‌شوند. این در تورات و انجیل و قرآن وعده‌ی حقی بر
 عهده‌ی خدا است، و چه کسی از خدا به عهد خویش
 وفادارتر است؟ پس به این معامله‌ای که با خدا کرده‌ای

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ
السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

[آن مؤمنان] همان توبه کنندگان، عبادت پیشگان، ستایشگران، روزه‌داران، رکوع کنندگان و سجده کنندگان، امر کنندگان به معروف و نهی کنندگان از منکر و پاسداران مقررات الهی‌اند، و مؤمنان را مژده رسان

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ
كَانُوا أَوْلَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ
الْحَجِيمِ

پیامبر و کسانی که ایمان آورده‌اند نمی‌باید برای مشرکان- پس از آن که برایشان آشکار گردید که آنها اهل دوزخند- طلب آمرزش کنند، هر چند خویشاوند باشند

وَمَا كَانَ أَسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا
إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

و طلب آمرزش ابراهیم برای پدرش جز به خاطر وعده‌ای که به او داده بود صورت نگرفت، ولی هنگامی که برای او روشن شد که وی دشمن خداست از او بی‌زاری جست. به راستی ابراهیم بسی نیایشگر و بردبار بود

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ
مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

و خدا چنین نیست که قومی را پس از آن هدایت کرده گمراه کند [و ب‌ی‌راه گذارد] تا این که، آنچه را که باید [از آن] بپرهیزند بر آنها روشن سازد. بی‌تردید خدا به هر چیزی داناست

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا
لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

همانا خداست که فرمانروایی آسمان‌ها و زمین از آن اوست، زنده می‌کند و می‌میراند، و برای شما جز خدا یار و یاور نیست

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ
فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

همانا خدا بر پیامبر و مهاجران و انصار که در آن ساعت دشوار از او پیروی کردند عنایت کرد، بعد از آن که چیزی نمانده بود که گروهی از آنها دلشان بلغزد [و ترک جهاد کنند]، سپس بر آنها عنایت کرد و توبه‌شان را پذیرفت، چرا که او نسبت به مؤمنان رئوف و مهربان است

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
بِمَا رَحُبَّتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمُ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ
مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

:۹
توبه
۱۱۸
/۱۲۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

۱۱۹
۱۷۰ر

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَن
يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْعَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن
نَفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مُخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ
وَلَا يَنَالُونَ مِنَ عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

۱۲۰

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا
إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۲۱

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَآفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ
مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا
رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ

۱۲۲
حزب
۸۳

و نیز بر آن سه تن [عنایت کرد] که [از جهاد] واپس نهاده
شدند [و مردم از آنها بریدند] تا بدانجا که زمین با همه
فراخی بر آنها تنگ شد و از خود به تنگ آمدند و دانستند
که از خدا، جز به سوی او پناهی نیست. آنگاه خدا به آنها
بازگشت تا توبه کنند. بی‌تردید خدا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از خدا پروا کنید و با
راستگویان باشید

مردم مدینه و بادیه‌نشینان اطرافش را نرسد که از رسول
خدا تخلف کنند و جان خود را عزیزتر از جان او بدانند. این
از آن روست که در راه خدا هیچ تشنگی و رنج و گرسنگی
به آنها نرسد و در هیچ مکانی که کافران را به خشم می‌آورد
قدم نگذارند و از دشمن ضربه‌ای نخورن

و هیچ هزینه کوچک و بزرگی خرج نمی‌کنند و هیچ وادی را
نمی‌پیمایند مگر این که به حساب آنان نوشته می‌شود، تا
خدا آنها را بهتر از آنچه می‌کردند پاداش دهد

و مؤمنان را وظیفه نیست که همگی [به سوی جهاد] کوچ
کنند، پس چرا از هر گروهی از آنان، طایفه‌ای کوچ نمی‌کنند
تا در دین دانا شوند و چون بازگشتند قوم خود را انذار
کنند شاید آنها از معاصی بر حذر باشند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَعَلِّمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! با کافرانی که مجاور شما هستند پیکار کنید، و آنها باید در شما شدت و قاطعیت بیابند، و بدانید که خدا با پرهیزکاران است

وَإِذَا مَا أَنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ
هَذِهِ ءِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ

و چون سوره‌ای نازل شود، بعضی از آنها می‌گویند: این سوره بر ایمان کدام یک از شما افزود؟ اما کسانی که ایمان آورده‌اند بر ایمانشان می‌افزاید و شادمان می‌شوند

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ
وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ

ولی کسانی که در دلشان بیماری است، بر پلیدی‌شان پلیدی افزود و در حال کفر مردند

أُولَٰئِكَ يَرْوَنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا
يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ

آیا نمی‌بینند که آنها در هر سال یک یا دو بار امتحان می‌شوند، ولی نه توبه می‌کنند و نه متذکر می‌شوند

وَإِذَا مَا أَنْزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَاكُمْ
مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ أَنْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

و چون سوره‌ای نازل گردد، بعضی به بعضی دیگر نگاه کنند [و گویند:] آیا کسی شما را می‌بیند؟ سپس [مخفیانه] باز می‌گردند. خدا نیز دل‌هایشان را [از حق] بازگرداند، زیرا آنها گروهی هستند که نمی‌فهمند

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ
حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

همانا شما را پیامبری از خودتان آمد که رنج و زیان‌تان بر او گران است، به [هدایت] شما اصرار دارد و به مؤمنان دلسوز و مهربان است

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

پس اگر پشت کردند، بگو: خدا مرا بس است که معبودی جز او نیست، بر او توکل کردم و او صاحب عرش بزرگ است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّتِّلِكَ ءَايَتِ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

الف، لام، را. اینها آیات کتاب حکمت آموز است

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ
النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ
قَالَ الْكٰفِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ

آیا برای مردم شگفت آور است که به مردی از خودشان وحی کردیم که: مردم را بترسان و مؤمنان را بشارت ده که نزد پروردگارشان پایگاهی رفیع دارند؟ کافران گفتند: بی‌تردید، این مرد افسونگری آشکار است

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا
مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ

پروردگار شما آن خدایی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز آفرید، آن‌گاه به عرش پرداخت. کار جهان را تدبیر می‌کند. بی‌اجازه‌ی او شفاعت‌گری نیست. این خدای یکتا پروردگار شمامست، پس او را بپرستید. آیا پند نمی‌گیرید

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا
كَانُوا يَكْفُرُونَ

بازگشت همه‌ی شما به سوی اوست. وعده‌ی خدا حق است. هموست که آفرینش را آغاز می‌کند سپس آن را باز می‌گرداند تا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند به انصاف جزا دهد. و کسانی که کافر شدند، به سزای کفرشان آشامیدنی از آب جوشان و عذابی دردناک خواه

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ
لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا
بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

اوست کسی که خورشید را درخشان و ماه را تابان کرد و برای آن منزل‌هایی تقدیر نمود تا عدد سال‌ها و حساب [کارها] را بدانید. خدا اینها را جز به درستی نیافریده است. او آیات خود را برای قومی که می‌دانند شرح می‌دهد

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ

به راستی در آمد و شد شب و روز و آنچه خدا در آسمان‌ها و زمین آفریده برای اهل تقوا نشانه‌هایی است

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ

همانا کسانی که دیدار ما را باور ندارند و به زندگی دنیا دل
خوش کرده و بدان دل آرام شده‌اند و کسانی که از آیات ما
غافلند

أُولَئِكَ مَا لَهُمْ أَلْتَارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

آنها جایشان جهنم است به سزای آنچه می‌کرده‌اند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بِأَيْمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

همانا کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند،
پروردگارشان به سبب ایمانشان آنها را هدایت می‌کند. از
پای [قصرها] شان در بهشت‌های پر نعمت نهرها روان است

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَعَآخِرُ
دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

در آن جا دعایشان این است: بار خدایا! تو منزهی. و
درویشان در آن جا سلام است، و پایان دعایشان این است:
سیاس خدای را که پروردگار جهانیان است

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِأَخَيْرٍ لَقُضِيَ
إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ

اگر خدا با همان شتابی که مردم برای خود خیر را می‌طلبند
در رساندن شر به آنان تعجیل می‌کرد، قطعاً مرگشان فرا
رسیده بود. پس کسانی را که دیدار ما را باور ندارند در
طغیانشان رها می‌کنیم تا سرگشته بمانند

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا
فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ
كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و چون به آدمی گزند رسد، ما را [در همه حال] به پهلو
خفته یا نشسته و یا ایستاده می‌خواند، و چون گرفتاری‌اش
را برطرف ساختیم چنان می‌رود که گویی اصلاً ما را برای
محتی که بدو رسیده نخوانده است. این گونه برای
اسرافکاران اعمالی که انجام می‌دادند زینت داد

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونََ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
الْمُجْرِمِينَ

و همانا نسل‌های پیش از شما را هنگامی که ستم کردند
هلاک نمودیم. پیامبران‌شان دلایل آشکار برایشان آوردند،
ولی بر آن نبودند که ایمان بیاورند. این گونه مردم بزهکار
را جزا می‌دهیم

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ

آن‌گاه شما را پس از آنان در زمین جانشین کردیم تا بنگریم
چگونه عمل می‌کنید

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَنتَ بِقُرْءَانٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِن تِلْقَائِي نَفْسِي ۚ إِنَّهُ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَّوْمٍ عَظِيمٍ

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ وَّ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِكُكُمْ بِهِ ۚ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

و چون آیات ما که روشنگر است بر آنها خوانده می‌شود، آنها که دیدار ما را باور ندارند می‌گویند: قرآنی غیر از این بیاور یا آن را عوض کن، بگو: مرا نمی‌رسد آن را از پیش خود عوض کنم، من جز آنچه را که به من وحی می‌شود پیروی نمی‌کنم. اگر پروردگارم را نافرمان

بگو: اگر خدا می‌خواست آن را بر شما نمی‌خواندم و [خدا هم] شما را بدان آگاه نمی‌کرد. همانا پیش از این در میان شما عمری زندگی کرده‌ام، چرا تعقل نمی‌کنید

پس کیست ستمکارتر از آن کس که بر خدا دروغ بندد یا آیات او را تکذیب کند؟ حقیقت این است که مجرمان رستگار نمی‌شوند

و غیر از خدا چیزهایی را می‌پرستند که نه سودشان می‌رساند و نه زیان، و می‌گویند: اینها شفیعان ما در نزد خداوند. بگو: آیا خدا را از چیزی خبر می‌دهید که در آسمان‌ها و زمین سراغ ندارد؟ او منزّه و برتر است از آنچه شریک وی می‌سازند

و مردم جز یک امت نبودند، پس اختلاف کردند. و اگر پیش‌تر حکم [مهلت] از جانب پروردگارت صادر نشده بود، قطعاً در آنچه بر سرش اختلاف دارند میانشان فیصله داده شده بود [و همگی هلاک می‌شدند]

و می‌گویند: چرا معجزه‌ای [که ما می‌خواهیم] از جانب پروردگارش بر او نازل نمی‌شود؟ بگو: علم غیب تنها از آن خداست، [شما که بهانه‌جویی می‌کنید] پس منتظر باشید که من هم با شما از منتظرانم

وَإِذَا أَدْفَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ
مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ
مَا تَمْكُرُونَ

و چون مردم را پس از آسیبی که به ایشان رسیده رحمتی
بچشانیم، به ناگاه آنها را می‌بینی که در آیات ما مکر و
بداندیشی می‌کنند. بگو: مکر خدا سریع‌تر است، و مسلماً
رسولان ما (فرشتگان) آنچه مکر می‌کنید می‌نویسند

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي
الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ
عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ
بِهِمْ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنِ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

او کسی است که شما را در خشکی و دریا سیر می‌دهد، تا
وقتی که در کشتی باشید و به سبب بادی خوش [و موافق]
آنها را به حرکت در آورد و به آن شاد گردند، ناگهان طوفان
سختی بر آنها بوزد و موج از هر طرف بر آنها بتازد، و بدانند
که در محاصره افتاده‌اند، در آن حا

فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا
النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ
إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

پس همین که نجاتشان داد، ناگهان در زمین به ناحق
سرکشی می‌کنند. ای مردم! سرکشی شما فقط به زیان خود
شماست. تنها بهره‌ای [کوتاه] از زندگی دنیا می‌برید و
عاقبت بازگشت شما به سوی ما خواهد بود، پس شما را از
آنچه انجام می‌دادید با خبر خواهیم کرد

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ
بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا
أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ
عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن
لَّمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

در حقیقت مثل زندگی دنیا مثل بارانی است که از آسمان
نازل کردیم، پس گیاهان زمین از آنچه مردم و چهارپایان
می‌خورند با آن در آمیخت، [و سیراب شد] تا چون زمین
رونق و زینت خود را گرفت و صاحبان زمین احساس کردند
که محصولات را در چنگ خود دارند، [به ناگاه] فرم

وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ

و خداوند به سرای سلامت [و بهشت] می‌خواند و هر که را
بخواهد به راه راست هدایت می‌کند

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

برای آنان که کار نیک کرده‌اند عاقبت نیکوتر و بیش از آن هست، و سیه رویی و خواری چهره‌هایشان را نمی‌گیرد. آنها اهل بهشتند و در آن جاودانه خواهند بود

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و کسانی که کارهای بد کردند، جزای هر بدی همانند آن است و خواری آنها را فرا می‌گیرد. در مقابل خدا هیچ کس حامی آنها نیست. چنان شوند که گویی چهره‌هایشان با پاره‌هایی از شب ظلمانی پوشیده شده است. آنها اهل آتشند و در آن جاودانند

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَائِكُمْ فزَيْلَنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ

و روزی که همه آنها را گرد می‌آوریم، آن‌گاه به کسانی که شرک ورزیده‌اند می‌گوییم: شما و شریکانتان در جای خود بایستید. سپس آنها را از هم جدا می‌کنیم، و شریکان آنها می‌گویند: [در حقیقت] شما ما را نمی‌پرستیدید [بلکه هوای نفس خود را می‌پرستیدید]

فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ

و خدا به شهادت میان ما و شما کافی است. حقیقتا ما از عبادت شما بی‌خبر بودیم

هُنَالِكَ تَبْلُغُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقِّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

آن جاست که هر کسی آنچه را از پیش فرستاده است باز یابد و [همه] به سوی خدا، مولای حقیقی خود بازگردانده شوند و آنچه به دروغ می‌ساختند از دستشان برود

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأُمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

بگو: کیست که از آسمان و زمین به شما روزی می‌دهد؟ یا کیست مالک گوش‌ها و چشم‌ها و کیست که زنده را از مرده و مرده را از زنده بر می‌آورد؟ و کیست که تدبیر امور می‌کند؟ حتما خواهند گفت: خدا. بگو: پس چرا [از شرک] پرهیز نمی‌کنید

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَلَىٰ تَصْرُفُونَ

پس آن خدای یکتا، پروردگار حقیقی شماست، و از حق که بگذری جز ضلال چیست؟ پس به کجا منحرف می‌شوید

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

این گونه سخن پروردگارت در باره‌ی کسانی که نافرمانی [و لجاجت] کردند به حقیقت پیوست که آنها ایمان نخواهند آورد

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ
اللَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ
يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّن لَّا
يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ
شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِن
تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ
مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَن
أَسْتَطَعْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظَّالِمِينَ

وَمِنْهُمْ مَّن يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّن لَّا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدِينَ

وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ
مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا
لَا يَعْقِلُونَ

بگو: آیا از معبودان شما کسی هست که آفرینش را آغاز
کند و سپس آن را برگرداند؟ بگو: خداست که آفرینش را
آغاز می‌کند و باز آن را بر می‌گرداند، پس به کجا منحرف
می‌شوید

بگو: آیا از معبودان شما کسی هست که به سوی حق رهبری
کند؟ بگو: خداست که به سوی حق رهبری می‌کند. پس آیا
کسی که به سوی حق رهبری می‌کند سزاوارتر است مورد
پیروی قرار گیرد یا کسی که راه نمی‌یابد مگر آن که
هدایتش کنند؟ شما را چه شده است، چگونه حکم می‌کنید

و بیشترشان فقط تابع گمانند، و گمان به هیچ وجه [آدمی
را] از حقیقت بی‌نیاز نمی‌گرداند. همانا خدا به آنچه می‌کنند
دانااست

و چنان نیست که این قرآن از جانب غیر خدا به دروغ
ساخته شده باشد، بلکه تصدیق کتاب‌هایی است که پیش از
آن آمده و شرح و توضیح آنهاست و تردیدی در آن نیست و
از پروردگار جهانیان است

آیا می‌گویند: آن را به دروغ ساخته است؟ بگو: اگر راست
می‌گویید، سوره‌ای مانند آن بیاورید و هر که را جز خدا
می‌توانید [به یاری] فراخوانید

بلکه چیزی را دروغ شمردند که به علم آن نرسیده‌اند و
هنوز واقعیتش برایشان روشن نشده است. کسانی هم که
پیش از آنان بودند همین گونه تکذیب کردند. پس بنگر
عاقبت ستمگران چگونه بود

و برخی از آنان به قرآن ایمان می‌آورند و برخی ایمان
نمی‌آورند، و پروردگار تو مفسدان را بهتر می‌شناسد

و اگر تو را تکذیب کردند، بگو: عمل من از آن من است و
عمل شما از آن شماست، و شما از آنچه من انجام می‌دهم به
دورید و من از آنچه شما انجام می‌دهید به دورم

و برخی از آنها [به ظاهر] به تو گوش فرا می‌دهند، اما مگر
تو می‌توانی کران را شنوا کنی هر چند تعقل نکنند

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

وَأَمَّا نُرْيَتِكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيْتِكَ فَالْيَنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ

أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنْتُمْ بِهِ ءَأَلْتَنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُوَ أَحَقُّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

و برخی از آنها به تو می‌نگرند [ولی نمی‌بینند]، مگر تو کوران را هدایت توانی کرد هر چند که نبینند

خدا به مردم هیچ ستمی نمی‌کند، لیکن مردم به خودشان ستم می‌کنند

و روزی که آنها را گرد می‌آورد، چنان که گویی تنها ساعتی از روز در دنیا بوده‌اند، [در حدی که] یکدیگر را ببینند و شناسایی کنند. [بنابر این] کسانی که لقای خدا را دروغ شمردند زیان کردند و هدایت نیافتند

و اگر پاره‌ای از آنچه را که به آنها وعده می‌دهیم به تو نشان دهیم یا تو را بمیرانیم، در هر صورت بازگشتشان به سوی ماست، پس [بدانند که] خدا بر آنچه می‌کنند ناظر است

و هر امتی را پیامبری است، پس هنگامی که پیامبرشان بیاید [حجت بر آنها تمام و] میانشان به عدالت داوری می‌شود و به آنها ستم نمی‌رود

و می‌گویید: اگر راست می‌گویید، این وعده چه وقت است

بگو: من برای خود زیان و سودی در اختیار ندارم مگر آنچه را که خدا بخواهد. هر امتی را اجلی محدود است که وقتی اجلشان به سر رسید، نه ساعتی از آن تأخیر کنند و نه پیشی گیرند

بگو: به من بگویید، اگر عذاب او شب یا روز به سراغتان بیاید [آیا می‌توانید آن را دفع کنید]؟ پس مجرمان برای چه به [آن عذاب] عجله می‌کنند

سپس آیا آن‌گاه که عذاب واقع شد به آن ایمان می‌آورید؟ آیا حالا؟ در صورتی که قبلاً [به تمسخر] شتاب در آن را می‌خواستید

آن‌گاه به کسانی که ستم کردند گفته شود: عذاب ابدی را بچشید. آیا جز به کیفر آنچه می‌کردید مجازات می‌شوید

و از تو می‌پرسند: آیا آن عذاب راست است؟ بگو: آری! به خدا قسم که آن یقیناً راست است و شما نمی‌توانید مانع آن شوید

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۗ
وَأَسْرَوْا التَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ ۗ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

هُوَ يُحْيِي ۚ وَيُمِيتُ ۚ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۚ وَشِفَاءٌ
لِّمَا فِي الصُّدُورِ ۚ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ ۚ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ
حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَآلِلَّهِ أَذِنَ لَكُمْ ۗ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ
اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ
مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۚ وَمَا
يَعْزُبُ عَن رَّبِّكَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

و اگر هر کسی که ستم کرده، آنچه در زمین است از آن او باشد، حتما آن را [برای نجات خود] فدیة می‌دهد، و هنگامی که عذاب را ببینند پشیمانی خود را نهان دارند و میانشان به انصاف داوری شود و ستمی بر آنها نرود

بدانید که هر چه در آسمان‌ها و زمین است از آن خداست. بدانید که وعده‌ی خدا حق است، ولی بیشترشان نمی‌دانند

او زنده می‌کند و می‌میراند و به سوی او برگردانده می‌شوید

ای مردم! به راستی برای شما از جانب پروردگارتان موعظه‌ای آمده است و شفایی برای آنچه در دل‌هاست و هدایت و رحمتی برای مؤمنان

بگو: به فضل و رحمت خدا، باید خوشحال شوند که این از آنچه می‌اندوزند بهتر است

بگو: به من بگویید، آن روزی‌هایی که خدا برای شما نازل کرده و شما برخی از آن را حرام و برخی را حلال قرار داده‌اید، آیا خدا به شما اجازه داده است یا بر خدا دروغ می‌بندید

آنها که به خدا دروغ می‌بندند به روز قیامت چه گمان می‌برند [جز عذاب را؟] همانا خدا نسبت به مردم، صاحب کرم است اما بیشتر آنها سپاسگزار نیستند

در هیچ کاری وارد نمی‌شوی و هیچ قرآنی از جانب او نمی‌خوانی و هیچ عملی نمی‌کنی جز این که همان لحظه که بدان می‌پردازید ما ناظر شماییم، و هموزن ذره‌ای در زمین و نه در آسمان از خدای تو پوشیده نیست، و نه کوچکتر از آن و نه بزرگتر، مگر آن که در مکتوبی روش

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آگاه باشید که اولیای خدا را نه بیمی است و نه اندوهگین می‌شوند

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

همانان که ایمان آوردند و پرهیزکاری می‌کردند

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

برای ایشان در زندگی این دنیا و در آخرت بشارت است. وعده‌های خدا را تغییری نیست. این است آن کامیابی بزرگ

وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

سخن آنها تو را محزون نکند! عزت به تمامی از آن خداست، او شنوای داناست

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

آگاه باش که هر که در آسمان‌ها و هر که در زمین است از آن خداست، و کسانی که غیر از خدا شریکانی [برای او] می‌خوانند، از چه پیروی می‌کنند؟ آنها صرفاً از پندار پیروی می‌کنند و جز دروغ نمی‌گویند

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

اوست که شب را برایتان پدید آورد تا در آن بیارامید و روز را [چشم‌اندازی] روشن گردانید. بی‌تردید در اینها برای مردمی که می‌شنوند نشانه‌هاست

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا أْتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

گفتند: خدا فرزندی گرفته است، منزّه است او. بی‌نیاز است او. آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است از آن اوست. شما بر این گفته حجت ندارید. آیا چیزی را که نمی‌دانید به خدا نسبت می‌دهید

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

بگو: آنان که به خدا دروغ می‌بندند، یقیناً رستگار نمی‌شوند

مَتَّعُ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

برخورداری [اندکی] در این دنیاست، سپس بازگشتشان به سوی ماست، آن‌گاه به خاطر این که کفر می‌ورزیدند عذاب سختشان می‌چشانیم

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِنْ كَانَ كَبْرَ
عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ
فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرَكُمْ
عَلَيْكُمْ غَمَّةً ثُمَّ أَقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ

و خبر نوح را بر آنها بخوان، آن‌گاه که به قوم خود گفت: ای قوم من! اگر قیام و حضور من در میان شما و تذکراتم در باره‌ی آیات الهی بر شما گران آمده است، [باید بدانید که] من بر خدا توکل کرده‌ام پس کار و نیرو و معبودهایتان را یکجا کنید تا کارتان بر خودتان

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ
وَأَمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

و اگر پشت کردید، من از شما مزدی نخواستم، که مزد من جز بر خدا نیست و دستور یافته‌ام که از اهل تسلیم باشم

فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ
خَلْفَ وَاعْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ

اما او را تکذیب کردند و ما او و کسانی را که در کشتی با او بودند نجات دادیم و آنها را جانشین [کافران] کردیم و کسانی را که آیات ما را تکذیب کردند غرق نمودیم. پس بنگر که عاقبت بیم داده شدگان چسان شد

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ
عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ

آن‌گاه از پی او رسولانی را به سوی قومشان فرستادیم که برایشان حجت‌ها آوردند، ولی آنها بر آن نبودند تا به چیزی که قبلاً تکذیبش کرده بودند ایمان بیاورند. ما بدین سان بر دل‌های متجاوزان مهر غفلت می‌نهم

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

آن‌گاه از پی آنان موسی و هارون را با آیات خویش به سوی فرعون و اشراف او فرستادیم، ولی آنها بزرگی کردند و قومی عصیانگر بودند

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ

پس چون حق از نزد ما سویشان آمد، گفتند: به راستی این جادویی آشکار است

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا
يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ

موسی گفت: آیا در باره‌ی حق، اکنون که برای شما آمده می‌گویید: [این سحر است؟] در حالی که ساحران رستگار نمی‌شوند

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا وَتَكُونَ
لَكُمْمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ

گفتند: آیا به سوی ما آمده‌ای تا ما را از آیینی که پدرانمان را بر آن یافته‌ایم بازگردانی و در این سرزمین بزرگی مخصوص شما دو تن باشد؟ و ما هرگز به شما ایمان‌آور نیستیم

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُنُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

و فرعون گفت: همه جادوگران دانا و ماهر را پیش من آرید

۸۰ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ

و چون جادوگران آمدند، موسی به آنها گفت: آنچه قرار است بیفکنید، بیفکنید

۸۱ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُّوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيَبْطِلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ

چون بیفکندند، موسی گفت: آنچه آورده‌اید جادوست و خدا به زودی باطلش می‌کند که خدا کار مفسدان را به سامان نمی‌رساند

۸۲ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

و خدا با کلمات خویش حق را تثبیت می‌کند، هر چند مجرمان خوش نداشته باشند

۸۳ فَمَا ءَامَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ

و جز گروهی از فرزندان قوم موسی به او ایمان نیاوردند، آن هم با ترسی از فرعون و اشراف وی که مبادا عقوبتشان کند. به راستی فرعون در [آن] سرزمین خیلی سرکش و از افراطکاران بود

۸۴ وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ

و موسی گفت: ای قوم من! اگر به خدا ایمان آورده‌اید، فقط بر او توکل کنید اگر سر تسلیم دارید

۸۵ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

گفتند: تنها بر خدا توکل کردیم. پروردگارا! ما را مایه آزمون و آزار قوم ستمگر قرار مده

۸۶ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

و ما را به رحمت خویش از قوم کافر رهایی بخش

۸۷ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

و به موسی و برادرش وحی کردیم که برای قوم خود در مصر خانه‌هایی ترتیب دهید و خانه‌های خویش را [به خاطر امنیت] رو به روی هم قرار دهید و نماز برپا دارید و مؤمنان را مژده ده

۸۸ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

و موسی گفت: پروردگارا! تو فرعون و مهترانش را در زندگی دنیا زینت و مال و منال داده‌ای، پروردگارا، تا [بندگانت را] از راه تو گمراه کنند. پروردگارا! اموالشان را نابود و دل‌هایشان را سخت گردان که ایمان نیاورند تا عذاب دردناک را ببینند

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ فَاَسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ
بَغِيًّا وَعَدْوًا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَأَمِنْتُ أَنَّهُو لَّا إِلَهَ
إِلَّا الَّذِي ءَأَمِنْتُ بِهِء بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

ءَأَلْتَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ ءَايَةً وَإِنَّ
كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَن ءَايَاتِنَا لَغَافِلُونَ

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبَوَّأً صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ
الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

فَإِن كُنْتَ فِي شَكِّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ
الْكِتَابَ مِن قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِن رَبِّكَ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ
الْخَاسِرِينَ

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

فرمود: دعای شما دو تن اجابت شد، پس استقامت کنید و
به راه جاهلان نروید

و بنی اسرائیل را از دریا عبور دادیم. پس فرعون و
سپاهش از سر ظلم و تجاوز آنها را دنبال کردند، تا چون
غرق شدند در رسید، گفت: ایمان آوردم که هیچ معبودی
نیست جز همان که بنی اسرائیل به او ایمان آوردند و من از
تسلیم شدگانم

آیا حالا [ایمان می‌آوری؟] در حالی که پیش از این نافرمانی
کردی و از تباهکاران بودی

ما امروز پیکرت را [از آب] می‌رهانیم تا عبرت آیندگان
شوی، و همانا بسیاری از مردم از آیت‌های ما بی‌خبرند

به راستی ما بنی اسرائیل را در جایگاهی راستین و شایسته
جای دادیم و از نعمت‌های پاکیزه روزیشان کردیم پس آنها
اختلاف نکردند مگر پس از آن که علم برایشان حاصل شد.
همانا پروردگار تو روز قیامت در باره‌ی آنچه اختلاف
می‌کردند میانشان حکم خواهد کرد

و اگر در آنچه به سوی تو نازل کرده‌ایم تردید داری، از آنها
که کتاب [آسمانی] پیش از تو را می‌خوانند سؤال کن،
[بدان که] حق از جانب پروردگارت به سوی تو آمده است،
پس از تردید کنندگان مباش

و از کسانی که آیات خدا را تکذیب کردند مباش که از
زیانکاران می‌شوی

همانا کسانی که سخن پروردگارت (وعده‌ی عذاب) در باره‌ی
آنها تحقق یافته است ایمان نمی‌آورند

گرچه هر گونه معجزه‌ای برایشان می‌آمد [ایمان نمی‌آوردند]
تا این که عذاب دردناک را ببینند

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَةً ءَامَنْتَ فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ
لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ ءَعَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ
تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ
عَلَىٰ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ
وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ
فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ
الْمُؤْمِنِينَ

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ
الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي
يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ
فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ

چرا هیچ شهری نبود که [به موقع] ایمان بیاورد تا ایمان او
سودش دهد؟ مگر قوم یونس که وقتی ایمان آوردند عذاب
خواری را در زندگی دنیا از آنها برداشتیم و تا مدتی [از
زندگی دنیا] برخوردارشان کردیم

و اگر پروردگار تو می‌خواست، قطعا کسانی که در زمین‌اند
همه آنها یکسره [به اجبار] ایمان می‌آوردند. حال آیا تو
مردم را مجبور می‌کنی که مؤمن شوند

و هیچ کس را نرسد که جز به اذن [و توفیق] خدا ایمان
بیاورد، و [خدا] پلیدی را بر کسانی می‌نهد که نمی‌اندیشند

بگو: بنگرید که در آسمان‌ها و زمین چه [آیت] هاست، ولی
این آیت‌ها و هشدارها قومی را که ایمان نمی‌آورند سود
نمی‌بخشد

پس آیا آنها جز نظیر سرگذشت کسانی را که پیش از آنها در
گذشتند انتظار می‌برند؟ بگو: منتظر باشید که من [نیز] با
شما از منتظرانم

سپس [هنگام نزول عذاب] فرستادگان خود و کسانی را که
گرویده‌اند نجات می‌دهیم، زیرا بر عهده‌ی ماست که مؤمنان
را نجات دهیم

بگو: ای مردم! اگر در دین من تردید دارید، [بدانید که]
من آنهایی را که جز خدا می‌پرستید نمی‌پرستم، بلکه خدایی
را می‌پرستم که جان شما را می‌ستاند و فرمان یافته‌ام که
از مؤمنان باشم

و [به من امر شده] که با گرایش به حق به این دین روی
آور و هرگز از مشرکان مباش

و جز خدا چیزی را که سود و زیانی به تو نمی‌رساند مخوان،
که اگر چنین کنی، در آن صورت قطعا از ستمکارانی

وَإِن يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَن أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ كِتَبٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

وَإِن أَسْتَعْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينٍ يَسْتَعْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

و اگر خدا زبانی به تو برساند، هیچ کس جز او برطرف کننده‌ی آن نیست، و اگر برای تو خیری بخواهد، کرم او را هیچ بازدارنده‌ای نخواهد بود. آن را به هر کس از بندگان که بخواهد می‌رساند، و او آمرزنده‌ی مهربان است

بگو: ای مردم! پیام حق از جانب پروردگارتان برای شما آمده است. پس هر که هدایت پذیرد تنها به سود خویش هدایت می‌شود و هر که گمراه شود فقط به زیان خود گمراه می‌گردد، و من بر شما نگهبان نیستم

و از آنچه بر تو وحی می‌شود پیروی کن و صبور باش تا خدا داوری کند، و او بهترین داوران است

الف، لام، را. کتابی است که آیات آن استحکام یافته، سپس از جانب حکیمی آگاه توضیح داده شده است

که جز خدا را نپرستید و من شما را از جانب او بیم دهنده و مژده رسانم

و دیگر این که از پروردگارتان آمرزش بخواهید سپس به درگاه او روی کنید تا شما را از بهره‌ای نیکو تا مدتی معین بهره‌مند سازد و به هر صاحب فضیلتی فضل او را [به تناسب کمالش] عطا کند. و اگر رویگردان شوید، من از عذاب روزی بزرگ بر شما بیمناکم

بازگشت شما به سوی خداست و او بر هر چیزی تواناست

آگاه باش که آنها سینه‌های خود را خم می‌کنند [و سر به زیر می‌اندازند] تا خود را از او [و شنیدن کلام خدا] پنهان دارند. آگاه باش، آن‌گاه که جامه‌هایشان را بر سر می‌کشند [تا به خیال خود پنهان بمانند] خدا هر آنچه را نپنهان می‌دارند یا عیان می‌کنند، می‌داند.

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

و هیچ جنبنده‌ای در زمین نیست جز آن که روزی آن بر
خداست و قرارگاه اصلی و جایگاه موقت [و محل انتقال] آن
را می‌داند. همه در کتابی روشن موجود است

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِنْ
قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

و اوست کسی که آسمان‌ها و زمین را در شش روز آفرید و
عرش او بر آب بود، تا ببازماید که کدام یک از شما
نیکوکارتر است. و اگر بگویید: شما پس از مرگ زنده
می‌شوید، مسلماً کسانی که کافر شدند خواهند گفت: این
جز سحری آشکار نیست

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا
يَجْبِسُهُ ۗ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

و اگر عذاب را تا چند گاهی از آنان به تأخیر اندازیم، [به
ریشخند] خواهند گفت: چه چیزی مانع آن می‌شود؟ آگاه
باش، روزی که عذابشان فرا رسد از آنها بازگردانده نشود،
و آنچه مسخره‌اش می‌کردند آنها را فرا گیرد

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
لَيَكْفُرُ

و اگر از جانب خود رحمتی به انسان بچشانیم، سپس آن را
از وی سلب کنیم بسیار مایوس می‌شود و کفران می‌ورزد

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ
السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۗ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ

و اگر پس از محنتی که به او رسیده نعمتی به او بچشانیم،
حتماً خواهد گفت: گرفتاری‌ها از من دور شد [و دیگر بر
نمی‌گردد] به راستی او سرمست و فخر فروش است

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

مگر کسانی که شکیبایی کردند و کارهای شایسته انجام
دادند که آنان را آمرزش و پاداشی بزرگ است

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ ۗ صَدْرُكَ أَنْ
يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۗ إِنَّمَا أَنْتَ
نَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

چه بسا [ابلاغ] برخی آیات را که به تو وحی می‌شود [به خاطر
عدم پذیرش آنها] ترک کنی و دلت از آن جهت که می‌گویند:
چرا بر او گنجی فرستاده نشده یا فرشته‌ای همراه او نیامده
است، تنگ شود. ولی تو فقط هشدار دهنده‌ای و خدا بر
همه چیز مراقب است

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ
وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

آیا می‌گویند: این [قرآن] را به دروغ بافته است؟ بگو: اگر راست می‌گویید [شما هم] ده- سوره‌ی ساخته شده همانند آن را بیاورید و غیر از خدا هر که را می‌توانید فرا خوانید

پس اگر پاسخ شما را ندادند، بدانید که آنچه نازل شده به علم خداست و هیچ معبودی جز او نیست، پس آیا تسلیم می‌شوید

فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

هر که زندگی این دنیا و تجمل آن را بخواهد [مزد] اعمالشان را به تمامی در همین دنیا به آنها می‌دهیم و چیزی از آن کم داده نمی‌شوند

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ

اینان کسانی هستند که در آخرت جز آتش برایشان نخواهد بود و آنچه در دنیا انجام داده‌اند بر باد رفته و آنچه عمل می‌کردند باطل است

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلُّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آیا کسی که از جانب پروردگارش بر حجتی روشن است و شاهدی از [جانب خدا] در پی اوست، و پیش از او نیز کتاب موسی که پیشوا و رحمتی بود [گواه او است، دروغ می‌بافد] ؟ آنها [که در پی حقیقت‌اند] به آن ایمان می‌آورند و هر که از گروه‌ها به آن کافر شود آتش وعده‌گا

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

و کیست ستمکارتر از آن کسی که بر خدا دروغ بزند؟ آنان بر پروردگارشان عرضه می‌شوند، و شاهدان می‌گویند: همین کسانی که بر پروردگارشان دروغ بستند. هان، لعنت خدا بر ظالمان باد

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

همانان که [مردم را] از راه خدا باز می‌دارند و راه خدا را منحرف می‌خواهند و آخرت را هم باور ندارند

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا
يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ
يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِذِ ابْنَىٰ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۗ إِنَّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ
الْيَوْمِ

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا
مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّى الرَّأْيِ
وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَاوَنِي رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِهِ فَعَمِيَتْ عَلَيْكُمْ أَنْزَلْنَا مُوَاهَا وَأَنْتُمْ لَهَا
كَرِهُونَ

آنها در زمین عاجز کننده‌ی خدا نبودند و جز خدا سرپرستی
نداشتند. عذاب برای آنان دو چندان می‌شود، که نه توان
شنیدن [آیات حق را] داشتند و نه می‌دیدند

آنها هستند که خویشتن را ارزان باختند و آنچه به دروغ
برساخته بودند از دست دادند

و ناگزیر آنها در آخرت [از همه] زیانکارترند

بی‌گمان کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کردند و
به پروردگارشان خاضعانه دل بستند، اهل بهشتند و در آن
جاودانه خواهند بود

مثل این دو گروه مثل کور و کر و بینا و شنواست، آیا در
مثل یکسانند؟ پس آیا پند نمی‌گیرید

و به راستی نوح را به سوی قومش فرستادیم، [که بگوید]
من برای شما بیم‌رسانی آشکارم

که جز خدا را نپرستید همانا من از عذاب روزی دردناک بر
شما بیمناکم

پس سران قومش که کافر شدند، گفتند: ما تو را جز بشری
مثل خود نمی‌بینیم، و نمی‌بینیم کسی جز فرومایگان ما
بدون تأمل از تو پیروی کرده باشد، و نمی‌بینیم که شما را
بر ما فضیلتی باشد، بلکه شما را دروغگو می‌انگاریم

گفت: ای قوم من! به من بگویید اگر از پروردگارم حجتی
روشن داشته باشم و مرا از نزد خود رحمتی داده باشد که
بر شما پوشیده است، [باز هم مرا انکار می‌کنید؟] آیا
[می‌توانیم] شما را به [پذیرفتن] آن مجبور سازیم، در حالی
که از آن اکراه دارید

وَيَقَوْمٍ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا
أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرْبُكُمْ
قَوْمًا تَجْهَلُونَ

وَيَقَوْمٍ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا
أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ
يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ
الظَّالِمِينَ

قَالُوا يَنْوُحُ قَدْ جَدَلْنَا فَاكْثَرْتَ جِدَلْنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ
اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَبَهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا
بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ
فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

وَأَصْنَعُ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرَقُونَ

و ای قوم من! بر این [رسالت] مالی از شما درخواست نمی‌کنم، مزد من فقط با خداست، و کسانی را که ایمان آورده‌اند از خود نمی‌رانم [و] آنها قطعاً خدای خویش را ملاقات خواهند کرد، و لیکن من شما را مردمی نادان می‌بینم

و ای قوم من! اگر آنها را طرد کنم، چه کسی مرا در برابر خدا یاری خواهد کرد؟ آیا توجه نمی‌کنید

و به شما نمی‌گویم خزاین الهی نزد من است، و غیب هم نمی‌دانم و نمی‌گویم من فرشته‌ام، و در باره‌ی کسانی که در چشم شما خوار می‌آیند، [مثل شما] نمی‌گویم که خدا هرگز خیرشان نخواهد داد. خدا به آنچه در ضمیر آنهاست آگاه‌تر است. [پس اگر طردشان کنم] من در آن ص

گفتند: ای نوح! واقعا با ما جدال کردی، و بسیار هم جدال کردی پس اگر راست می‌گویی آنچه را به ما وعده می‌دهی بر سر ما بیاور

گفت: تنها خداست که اگر بخواهد آن را برای شما می‌آورد و شما عاجز کننده‌ی [او] نیستید

و اگر من بخواهم شما را اندرز دهم، در صورتی که خداوند [به سزای کفرتان] بخواهد گمراهتان کند، اندرز من شما را سودی نخواهد بخشید. او پروردگار شماست و به سوی او بازگردانده می‌شوید

آیا [در باره‌ی قرآن] می‌گویید: آن را خود بافته است؟ بگو: اگر آن را بافته باشم، گناهم بر عهده‌ی من است و من از گناهانی که شما می‌کنید بیزارم

و به نوح وحی شد که از قوم تو جز آنها که [تاکنون] ایمان آورده‌اند دیگر کسی ایمان نخواهد آورد، پس از آنچه می‌کنند غمگین مباش

و کشتی را زیر نظر ما و به اشاره‌ی ما بساز، و در باره‌ی کسانی که ستم کردند با من سخن مگوی که آنها غرق شدنی هستند

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا
مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا
تَسْخَرُونَ

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا أَحْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ
زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ
وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ
رَّحِيمٌ

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ أَبْتَهُ وَكَانَ
فِي مَعْزِلٍ يُبْنِي أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ

قَالَ سَاوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَْعَصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ
الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
مِنَ الْمُغْرَقِينَ

وَقِيلَ يَا رَجُلُ أَأَنتَ الَّذِي تَدْعُنَا إِلَىٰ تَرْكِ الْمَاءِ وَمَا بِكَ مِنَ الْمَاءِ
شَيْءٌ وَإِنَّا بِمَا تَدْعُنَا إِلَىٰهِ كَافِرِينَ
وَقِيلَ يَا رَجُلُ أَأَنتَ الَّذِي تَدْعُنَا إِلَىٰ تَرْكِ الْمَاءِ وَمَا بِكَ مِنَ الْمَاءِ
شَيْءٌ وَإِنَّا بِمَا تَدْعُنَا إِلَىٰهِ كَافِرِينَ

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ
الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ

و [نوح] کشتی را می‌ساخت و هر بار که اشرافی از قومش
بر او می‌گذشتند مسخره‌اش می‌کردند. گفت: اگر ما را
مسخره کنید، ما [نیز] شما را همان‌گونه که مسخره می‌کنید
مسخره خواهیم کرد

به زودی خواهید دانست که عذاب [الهی] سراغ چه کسی
می‌آید که خوارش سازد و عذابی پایدار بر سرش فرود آید

تا آن‌گاه که فرمان ما در رسید و تنور جوشیدن گرفت،
فرمودیم: از هر جفتی [از حیوانات] دو تا و خاندان خود را-
مگر کسی که قبلا در باره‌ی او حکم صادر شده- و نیز
کسانی را که ایمان آورده‌اند در کشتی سوار کن و جز عده‌ی
کمی با او ایمان نیاوردند

و [نوح] گفت: در آن سوار شوید. به نام خداست حرکت آن
و به نام خداست ایستادن آن [و] پروردگار من آمرزنده‌ی
مهربان است

و آن [کشتی] آنها را در میان امواجی همچون کوه‌ها می‌برد،
و نوح پسرش را که در کناری بود صدا زد: ای پسرک من! با
ما سوار شو و با کافران مباش

گفت: به زودی به کوهی پناه خواهم برد که مرا از آب در
امان نگاه دارد. [نوح] گفت: امروز از فرمان خداوند هیچ
نگاه دارنده‌ای نیست مگر کسی که [خدا بر او] رحم کند. و
موج میانشان حایل شد و از غرق شدگان گردید

و گفته شد: ای زمین! آب خود فرو بر، و ای آسمان
بازایست، و آب فروشد و کار پایان یافت و [کشتی] بر
جودی قرار گرفت و گفته شد: مرگ بر ستمگران

و نوح پروردگار خود را ندا کرد و گفت: پروردگارا! پسر من از
خاندان من است و قطعا وعده‌ی تو راست است و تو بهترین
داورانی

قَالَ يَنْوُحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ
فَلَا تَسْأَلِنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّي أَخْشَىٰ أَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ

فرمود: ای نوح! در حقیقت او از کسان تو نیست، او عملی ناصالح است، پس چیزی را که بدان علم نداری از من نخواه. من به تو اندرز می‌دهم که مبادا از جاهلان باشی

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخَاسِرِينَ

گفت: پروردگارا! من به تو پناه می‌برم که از تو چیزی نخواهم که بدان علم ندارم، و اگر مرا نیامرزی و بر من ترحم نکنی از زیانکاران می‌شوم

قِيلَ يَنْوُحُ أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ
مِّمَّن مَّعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

گفته شد: ای نوح! [از کشتی] فرود آی با سلامت و برکاتی از ما بر تو و بر گروه‌هایی که با تواند، و گروه‌هایی نیز هستند که برخوردارشان خواهیم کرد، آن‌گاه عذاب دردناکی از ما به آنها خواهد رسید

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
وَلَا قَوْمَكَ مِن قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

این‌ها از خبرهای غیب است که به تو وحی می‌کنیم. پیش از این نه تو آن را می‌دانستی و نه قوم تو. پس صبوری کن که عاقبت [نیک] از آن پرهیزکاران است

وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ
إِلَهِ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ

و به سوی قوم عاد، برادرشان هود را [فرستادیم]. گفت: ای قوم من! خدا را بپرستید که شما را هیچ خدایی جز او نیست، [و] شما [در شرک به خدا] دروغبافانی بیش نیستید

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي
فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ای قوم من! برای این کار از شما مزدی نمی‌خواهم. مزد من فقط با آن کسی است که مرا آفرید. پس آیا تعقل نمی‌کنید

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمِينَ

و ای قوم من! از پروردگار خویش آمرزش بخواهید و به درگاه او توبه کنید تا از آسمان بر شما باران پیاپی فرستد و نیرویی بر نیروی شما بیفزاید، و خلافکارانه روی برنمایید

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ
قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

گفتند: ای هود! برای ما دلیل روشنی نیاورده‌ای، و ما به گفته تو از خدایان خویش دست بردار نیستیم و ما هرگز تو را باور نداریم

إِنْ نَقُولُ إِلَّا أَعْتَرْنَاكَ بِبَعْضِ آيَاتِنَا بِسُوءِ قَوْلِ إِيَّانِي أَشْهَدُ
اللَّهُ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ

۵۵

مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ

۵۶

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ
عَاخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

۵۷

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ

۵۸

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

۵۹

وَتِلْكَ ءَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا
أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

۶۰

وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا إِنْ ءَادًا
كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بُعْدًا لِعَادِ قَوْمِ هُودٍ

۶۱

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا
فَأَسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ

۶۲

قَالُوا يَصَلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ
نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ
مُرِيبٍ

[چیزی] جز این نمی‌گوییم که بعضی از خدایان ما به تو آسیب رسانده‌اند. گفت: من خدا را گواه می‌گیرم و [شما نیز] شاهد باشید که من از آنچه شریک او می‌کنید بیزارم

پس همگی [در باره] من نیرنگ کنید سپس مهلتم ندهید

بی‌گمان، من بر خداوند که پروردگار من و پروردگار شماست توکل کردم. هیچ جنبنده‌ای نیست مگر این که خداوند گیرنده‌ی زمام هستی اوست. به راستی پروردگار من بر راه راست است

پس اگر روی بگردانید، به یقین [بدانید] آنچه را که به منظور آن به سوی شما فرستاده شده‌ام به شما رساندم و پروردگار من قومی غیر از شما را جانشین [شما] خواهد کرد و به او ضرری نتوانید زد. بی‌شک پروردگار من حافظ هر چیزی است

و چون فرمان ما در رسید، هود و کسانی را که با او گروهی بودند به رحمتی از جانب خود نجات دادیم و آنها را از عذابی سخت رهانیدیم

و این [قوم] عاد بودند که آیات پروردگارش را انکار کردند و فرستادگانش را نافرمانی نمودند و از فرمان هر جبار دشمن حق پیروی کردند

و [سر انجام] در این دنیا و روز قیامت با لعنت و نفرین بدرقه شدند. آگاه باشید که عادیان به پروردگارش کافر شدند. ای طرد و هلاک باد بر عادیان، قوم هود

و به سوی [قوم] ثمود، برادرشان صالح را [فرستادیم]. گفت: ای قوم من! خدا را بپرستید که برای شما هیچ معبودی جز او نیست. اوست که شما را از زمین پدید آورد و شما را به عمران آن وا داشت. پس از او آمرزش بخواهید، آن‌گاه به درگاه او توبه کنید که پروردگار من [

گفتند: ای صالح! به راستی تو پیش از این میان ما مایه امید بودی، آیا ما را از پرستش آنچه پدرانمان می‌پرستیدند باز می‌داری؟ و بی‌گمان ما از آنچه تو ما را بدان می‌خوانی سخت دچار شکیم و [نسبت به آن] مرددیم

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَآتَنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ^ط فَمَا تَزِيدُونِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ

وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ^ط فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ^ط ذَلِكَ وَعَدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَرِهِمْ جَاثِمِينَ

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا^ط آلَ إِنْ تَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ^ط آلَا بُعْدًا لِثَمُودَ

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ^ط فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيدٍ

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً^ط قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ

وَأَمْرَانُهُ^ط قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ

گفت: ای قوم من! چه می‌گویید اگر [در این فراخوان] بر حجتی روشن از پروردگار خود باشم و از جانب خود رحمتی به من داده باشد، چه کسی در برابر خدا مرا یاری می‌کند اگر او را نافرمانی کنم؟ پس شما مرا جز خسارت نمی‌افزایید

و ای قوم من! این ماده شتر خداست که برای شما معجزه‌ای است. پس بگذاریدش در زمین خدا بچرد و آسیبش نرسانید که عذابی زودرس شما را فرا خواهد گرفت

اما آن شتر را پی کردند و [صالح] گفت: سه روز در خانه‌هایتان بهره برید [تا عذاب فرا رسد]. این وعده‌ای بی‌دروغ است

پس همین که فرمان ما سر رسید، صالح و کسانی را که با او ایمان آورده بودند به رحمت خود از بلا و رسوایی آن روز نجات دادیم. به یقین پروردگار تو همو توانای شکست‌ناپذیر است

و آن صیحه مرگبار کسانی را که ستم کرده بودند فرا گرفت و در خانه‌هایشان بر جای مردند

[چنان که] گویا اصلا در آن جا نبوده‌اند. آگاه باشید که ثمودیان به پروردگارشان کافر شدند. هان! طرد و هلاک باد ثمودیان را

و به راستی فرستادگان ما برای ابراهیم مژده آوردند. گفتند: سلام بر تو. [او نیز در جواب] گفت: سلام بر شما. و طولی نکشید که گوساله‌ای بریان پیش آورد

و چون دید دستشان به غذا نمی‌رود آنها را غیر عادی یافت و از آنها احساس ترس کرد. گفتند: مترس که ما به سوی قوم لوط فرستاده شده‌ایم

و زن او ایستاده بود. [از خوشحالی] بخندید و ما وی را به اسحاق و از پی اسحاق به یعقوب مژده دادیم

قَالَتْ يَوَيْلَتِي ءَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ

قَالُوا أَتَعْجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكَتُهُ وَعَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجْدِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ

وَجَاءَهُمْ قَوْمُهُمْ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَتَقَوْمَ هَتُولَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَظْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكِ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ

قَالَ لَوْ أَنِّي لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ ءَاوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَاسْرِبْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتِكَ إِنَّهُ وَمُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ

گفت: ای وای بر من! آیا من فرزند می‌آورم در حالی که پیرزنم و این شوهرم پیرمرد است؟ واقعا این چیز بسیار عجیبی است

گفتند: آیا از کار خدا تعجب می‌کنی؟ رحمت خدا و برکات او بر شما خانواده است. همانا او ستوده‌ی بزرگوار است

پس وقتی ترس از ابراهیم برفت و بشارت به او رسید، در باره‌ی قوم لوط با ما [به قصد شفاعت] چون و چرا می‌کرد

همانا ابراهیم بردبار و بسیار نیايشگر و توبه کار بود

ای ابراهیم! از این [درخواست] صرف نظر کن که فرمان پروردگارت آمده و عذابی برگشت ناپذیر به سراغشان خواهد آمد

و چون فرستادگان ما نزد لوط آمدند از [آمدن] آنان بدحال شد و در کارشان فرو ماند و گفت: امروز روز سختی است

و قوم او شتابان [به قصد مزاحمت مهمانان] به سوی او هجوم آوردند، در حالی که پیش از آن [هم] مرتکب زشتی‌ها می‌شدند. [لوط] گفت: ای قوم من! اینان دختران منند آنان برای شما پاکیزه‌ترین [با آنها ازدواج کنید]، پس از خدا بترسید و مرا در کار مهمانانم رسوا مکن

گفتند: تو خوب می‌دانی که ما را به دختران تو حاجتی نیست و تو خوب می‌دانی که ما چه می‌خواهیم

[لوط] گفت: ای کاش در برابر شما قدرتی می‌داشتم یا به تکیه‌گاهی قوی پناه می‌بردم

گفتند: ای لوط! ما فرستادگان پروردگار تویم. آنها هرگز به تو دست نخواهند یافت. پس پاسی از شب گذشته خانواده‌ات را حرکت ده و کسی از شما پشت سرش را نگاه نکند مگر زنت را که هر چه به آنها برسد به او نیز خواهد رسید. همانا موعد آنها صبح است. آیا صبح نزدیک نی

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِّن سَجِيلٍ مَّنْضُودٍ

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بَبَعِيدٍ

وَالِى مَدِينٍ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِنَ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَتَّقُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُّكُمْ
بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ

وَيَقَوْمٍ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
بِخَفِيضٍ

قَالُوا يَشْعِيبُ أَصَلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرِكَ مَا يَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا
أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ

قَالَ يَاقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَى بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ
رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ
إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

پس چون فرمان ما آمد، آن [شهر] را زیر و رو کردیم و بر
آن سنگ‌هایی از سجیل پی‌درپی باران‌دیم

[سنگ‌هایی] که نزد پروردگارت نشاندار بود و آن از [سایر]
ستمگران به دور نیست

و به سوی [اهل] مدین برادرشان شعیب را [فرستادیم].
گفت: ای قوم من! خداوند را پرستید که برای شما جز او
معبودی نیست، و پیمان‌ه و ترازو را مکاهید، به راستی شما
را در نعمت و خوشی می‌بینم، ولی از عذاب روزی فراگیر بر
شما بیمناکم

و ای قوم من! پیمان‌ه و ترازو را به انصاف تمام دهید و از
اجناس مردم نگاهید و در زمین سر به فساد بر مدارید

اگر مؤمن باشید آنچه خدا [از کسب حلال] برای شما باقی
گذارده بهتر است و من بر شما نگاهبان نیستم

گفتند: ای شعیب! آیا نمازت تو را بر آن می‌دارد که آنچه را
پدرانمان می‌پرستیدند رها کنیم یا در اموال خود هر طور
که بخواهیم عمل نکنیم؟ همانا تو مردی بردبار و فرزانه‌ای
[پس چرا ما را محدود می‌کنی]

گفت: ای قوم من! چه می‌گویید اگر از جانب پروردگارم
دلیلی روشن داشته باشم و او مرا موهبتی نیکو (نبوت) عطا
کرده باشد [آیا می‌توانم از فرمانش سرپیچی کنم؟] من
نمی‌خواهم در آنچه شما را از آن باز می‌دارم خود خلاف آن
کنم و تا آن جا که بتوانم جز اصلاح نمی‌خوا

وَيَقَوْمٍ لَا يُجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمَ لُوطٍ مِّنْكُمْ
بِعِيدٍ

و ای قوم من! دشمنی با من شما را بر آن ندارد [کاری کنید]
که به شما آن رسد که به قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح
رسید، و قوم لوط از شما چندان دور نیست

۹۰

وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

و از پروردگار خود آمرزش بخواهید، سپس به سوی او
بازگردید که پروردگار من مهربان و دوستدار [بندگان]
است

۹۱

قَالُوا يَشْعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُّكَ فِينَا
ضَعِيفًا وَّلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ

گفتند: ای شعیب! بسیاری از آنچه را که می‌گویی نمی‌فهمیم
و ما به راستی تو را در میان خود ناتوان می‌بینیم، و اگر [به
احترام] عشیره‌ات نبود سنگسارت می‌کردیم، و تو بر ما
غالب نیستی

۹۲

قَالَ يَقَوْمِ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ
وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

گفت: ای قوم من! آیا عشیره‌ی من در نزد شما عزیزتر از
خداست که او را پشت سر نهاده‌اید؟ بی‌تردید پروردگار من
به آنچه می‌کنید احاطه دارد

۹۳

وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُجْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي
مَعَكُمْ رَقِيبٌ

و ای قوم من! شما هر چه در توان دارید عمل کنید، من
[نیز] عمل می‌کنم. به زودی خواهید دانست که به چه کسی
عذابی رسد که رسوایش کند؟ و دروغگو کیست؟ منتظر
باشید که من نیز با شما منتظرم

۹۴

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِّنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَرِهِمْ
جَاثِمِينَ

و چون فرمان ما آمد، شعیب و کسانی را که با او ایمان
آورده بودند به رحمت خویش نجات دادیم و کسانی را که
ستم کرده بودند صیحه می‌بارید و در خانه‌هایشان به رو
افتادند [و هلاک شدند]

۹۵

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَا بُعْدًا لِّمَدْيِنَ كَمَا بَعَدَتِ ثَمُودُ

گویی هرگز در آن [خانه‌ها] نبوده‌اند. همان که طرد و هلاک
باد [مردم] مدین را، همان گونه که ثمود هلاک شدند

۹۶

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

و به راستی موسی را با آیات خود و حجتی روشن فرستادیم

۹۷

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ
بِرَشِيدٍ

به سوی فرعون و سران قوم وی، ولی آنها از فرمان فرعون
پیروی کردند و فرمان فرعون هدایتگر نبود

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ

روز قیامت پیشاپیش قومش می‌رود و آنها را به آتش وارد می‌کند، و بد جای ورودی است

وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِنَسِ الرَّقْدِ الْمَرْفُودِ

و در این دنیا و روز قیامت به لعنت بدرقه شدند، و بد عطایی نصیبشان شد

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ

این از خبرهای آن شهرهاست که آن را بر تو حکایت می‌کنیم. برخی از آنها برپا هستند و برخی ویران شده‌اند

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ

و ما به آنها ستم نکردیم، بلکه آنها [بودند که] به خودشان ستم کردند. پس چون فرمان پروردگارت آمد، خدایانی که به جای خدا می‌خواندند هیچ مشکلی را از آنها دور نکردند و جز بر هلاکشان نیفزودند

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ

و این گونه است گرفتار کردن پروردگارت آن‌گاه که مردم شهرها را به سزای ظلمشان گرفتار می‌کند. بی‌تردید مجازات خداوند دردناک و سخت است

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ

قطعاً در این [یادآوری‌ها] برای کسی که از عذاب آخرت می‌ترسد عبرتی است. آن [روز] روزی است که مردم برای آن گرد آورده شوند و آن [روز] روز حضور و شهود است

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ

و ما آن را جز تا زمانی محدود به تأخیر نمی‌اندازیم

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ

روزی فرا رسد که هیچ کس جز به اذن او سخن نگوید، پس بعضی از مردم تیره‌بخت و برخی نیک‌بخت‌اند

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ

اما کسانی که تیره‌بخت شدند، برایشان در آتش ضجه و ناله است

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ

تا آسمان‌ها و زمین برپاست در آن ماندگار خواهند بود، مگر آن که پروردگار تو بخواهد، که بی‌تردید خدای تو هر چه را خواهد کننده است

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرٌ مَّجْدُودٍ

و اما کسانی که نیک‌بخت شدند، تا آسمان‌ها و زمین برپاست جاودانه در بهشت خواهند بود، مگر آن که پروردگارت بخواهد، که این عطایی قطع ناشدنی است

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا
يَعْبُدُ ءَابَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوْفُوهُم نَصِيبُهُمْ غَيْرَ
مَنْقُوصٍ

پس در مورد آنچه ایشان می‌پرستند در تردید مباش. آنها
جز مانند آنچه را که پدرانشان قبل از می‌پرستیدند
نمی‌پرستند و ما قطعاً بهره‌ی آنها را کامل و بی‌کم و کاست
خواهیم داد

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِّنْهُ
مُرِيبٍ

و همانا ما به موسی کتاب [آسمانی] دادیم، پس در مورد آن
اختلاف شد، و اگر پیش‌تر وعده‌ی [مهلت] از جانب خدا
صادر نشده بود، حتماً میانشان داوری می‌شد، و همانا ایشان
در باره‌ی آن سخت در شک و تردیدند

وَإِنَّ كَلًّا لَّمَّا لَيُوفِينَهُم رَبُّكَ أََعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ

و قطعاً پروردگارت [حاصل] اعمال همه را تماماً به آنها
خواهد داد، [و] او به آنچه می‌کنند آگاه است

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

پس همان گونه که فرمان یافته‌ای پایداری کن و نیز هر که
با تو رو به سوی خدا آورده است. و سرکشی نکنید که او به
آنچه می‌کنید بیناست

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم
مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

و به کسانی که ستم کرده‌اند تمایل نشان ندهید که آتش
[دوزخ] شما را می‌گیرد در حالی که غیر از خدا شما را مولا و
سرپرستی نیست و آن‌گاه یاری نخواهید شد

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي الْتَهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ
يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ

و در دو طرف روز و اوایل شب نماز را برپا دار، که نیکی‌ها
بدی‌ها را از بین می‌برد. این تذکری برای پند گیرندگان
است

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

و صبر کن که خدا پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کند

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَنَّهُونَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَرُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ

از چه رو در میان نسل‌های پیش از شما خردمندانی نبودند
که [مردم را] از فساد در زمین نهی کنند [تا گرفتار عذاب
نشوند]؟ جز اندکی از کسانی از آنها که نجاتشان دادیم
(پیامبران و پیروانشان). و کسانی که ستم کردند، [طبعا] به
دنبال رفاه و خوشگذرانی رفتند و اهل

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ

و از سنت خدای تو نبوده است که شهرها را در حالی که
مردمش اصلاح‌گرند به ستم هلاک کند

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ وَلَا يَزَالُونَ
مُخْتَلِفِينَ

و اگر پروردگار تو می‌خواست، همه مردم را [به اجبار] یک
امت [و بر یک دین] قرار می‌داد، و حال آن که آنها همواره
در اختلافند

مگر کسی که پروردگارت به او مرحمتی کند، و برای همین
آنان را خلق کرده است، و سخن پروردگارت بر این رفته
است که حتما جهنم را از جن و انس [نافرمان] یکسره پر
خواهم کرد

و هر کدام از سرگذشت‌های پیامبران را که بر تو حکایت
می‌کنیم، چیزی است که دلت را بدان استوار می‌گردانیم، و
در این [سرگذشت‌ها] حق برای تو آمده و مؤمنان را اندرز
و تذکری است

و به کسانی که ایمان نمی‌آورند بگو: با هر امکانی که دارید
عمل کنید که ما هم عمل خواهیم کرد

و منتظر باشید که ما نیز منتظریم

و نهان آسمان‌ها و زمین از آن خداست، و تمام کارها [سر
انجام] به او بازگردانده می‌شود. پس او را پرستش کن و بر
او توکل نمای، و پروردگار تو از آنچه می‌کنید غافل نیست

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

۱۱۹

وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ
وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ ۗ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

۱۲۰

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ

۱۲۱

وَأَنْتَظِرُونَ

۱۲۲

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ
فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

۱۲۳

الف، لام، را. اینها آیات کتاب روشنگر است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّتِلْكَ ءَايَةُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

۱
۱۹۳

ما آن را قرآنی عربی نازل کردیم، باشد که شما بیندیشید

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

۲

ما بهترین سرگذشت را به موجب این قرآن که به تو وحی
کردیم بر تو حکایت می‌کنیم، و تو بی‌تردید پیش از آن از
بی‌خبران بودی

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا
الْقُرْءَانَ ۗ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ الْعَافِلِينَ

۳

[یاد کن] زمانی را که یوسف به پدرش گفت: ای پدر! همانا
من در خواب یازده ستاره را با خورشید و ماه دیدم، آنها را
دیدم که برای من سجده می‌کنند. اتی رأیت: ای پدر من!
همانا من دیدم. رأیت (رای): دیدم. احد عشر كوكبا: یازده
ستاره. ساجدين جمع ساجد: سجده کنان.

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ

۴

قَالَ يَبْنِي لَا تَقْضُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آئِلٍ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِّلسَّالِينَ

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْه فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُو لَنَصِحُونَ

أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَع وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُو لَحَافِظُونَ

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ

قَالُوا لَئِن أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ

[يعقوب] گفت: ای پسرک من! خوابت را برای برادرانت حکایت مکن که برای تو حيله‌ای می‌اندیشند همانا شیطان برای انسان دشمنی آشکار است

و این گونه، پروردگارت تو را بر می‌گزیند و از تعبیر خواب‌ها به تو می‌آموزد و نعمتش را بر تو و بر خاندان یعقوب تمام می‌کند، همان گونه که قبلا بر پدران تو ابراهیم و اسحاق تمام کرد. همانا پروردگار تو دانای حکیم است

به راستی در ماجرای یوسف و برادرانش برای سؤال کنندگان عبرت‌هاست

آن‌گاه که گفتند: یوسف و برادرش نزد پدرمان با آن که ما جمعی نیرومند هستیم محبوب‌ترند. قطعاً پدر ما در گمراهی آشکاری است

یوسف را بکشید یا او را به سرزمینی [دور] بیندازید تا توجه پدرتان معطوف شما گردد و پس از او مردمی صالح باشید

یکی از آنها گفت: یوسف را مکشید. اگر کاری می‌کنید، او را در نهانخانه چاه بیفکنید تا یکی از کاروان‌ها او را برگیرد

گفتند: ای پدر! تو را چه شده است که ما را بر یوسف امین نمی‌دانی در حالی که ما قطعاً خیرخواه او هستیم؟

فردا او را با ما بفرست تا در چمن گردش و بازی کند و ما به خوبی نگهبان او خواهیم بود

گفت: این که او را ببرید، سخت مرا اندوهگین می‌کند و می‌ترسم از او غافل شوید و گرگ او را بخورد

گفتند: اگر گرگ او را بخورد با این که ما گروهی نیرومند هستیم، البته در این صورت ما زیانکار خواهیم بود

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ

و وقت غروب گریان نزد پدر خود آمدند

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا
فَاكْغَلَهُ الدِّبْتُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ

گفتند: ای پدر! ما رفتیم مسابقه دهیم و یوسف را پیش
اثاث خود نهادیم، آن‌گاه گرگ او را خورد، ولی تو سخن ما را
هر چند راستگو باشیم باور نخواهی کرد

وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ
أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا
تَصِفُونَ

و بر پیراهن وی خونی دروغین آوردند، [یعقوب] گفت: [نه]
، بلکه نفس شما کاری را برای شما آراسته است. پس اینک
صبری نیکو [بتر است]، و بر آنچه توصیف می‌کنید از
خداوند یاری می‌خواهم

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَى
هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةَ الْعِلْمِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

و کاروانی آمد و آب آورشان را فرستادند، پس او دلو خود
را انداخت. گفت: مژده باد! این یک پسر بچه است. و او را
به عنوان کالایی پنهان داشتند، و خدا به آنچه می‌کردند آگاه
بود

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ
الزَّاهِدِينَ

و او را به بهای ناچیزی، چند درهمی، فروختند و در [مورد]
آن بی‌رغبت بودند [چون می‌دانستند صاحب دارد]

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِأُمْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ
عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ
فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ
عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و آن کس از مصر که او را خریده بود به همسرش گفت:
جایگاه او را گرامی بدار، شاید به حال ما سودمند باشد یا او
را به فرزندی اختیار کنیم. و بدین گونه ما یوسف را در آن
سرزمین تمکن بخشیدیم، و تا به او تأویل رویاها را
بیاموزیم، و خدا بر کار خویش غالب است و

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجِّزِي
الْمُحْسِنِينَ

و چون به حدّ رشد رسید، او را حکمت و دانش عطا کردیم،
و نیکوکاران را چنین پاداش می‌دهیم

وَرَاوَدْتُهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنِ نَفْسِهِ ۚ وَعَلَقَتِ الْأَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ

و آن زنی که یوسف در خانه‌اش بود از او کام خواست، و درها را محکم بست و گفت: بیا که از آن توام. یوسف گفت: پناه بر خدا! او پروردگار من است [و] جایگاه مرا نیکو داشته است. قطعاً ستمکاران رستگار نمی‌شوند

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَعَا بُرْهَانَ رَبِّهِ ۚ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُخْلِصِينَ

و آن زن آهنگ وی کرد، و یوسف نیز اگر برهان پروردگارش را ندیده بود آهنگ او می‌کرد. [و وی را می‌زد و متهم می‌شد] چنین کردیم تا بدی و زشتکاری را از او بازگردانیم، او از بندگان خالص شده‌ی ما بود

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصُهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَا
الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ
أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و آن دو به سوی در از یکدیگر پیشی گرفتند، و زن پیراهن وی را از پشت بدرید، و در کنار در آقای زن را یافتند. زن گفت: جزای کسی که قصد بدی به خانواده‌ی تو کرده جز این که زندانی یا کیفر دردناکی شود چه خواهد بود

قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي ۚ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ
كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

یوسف گفت: او از من کام خواست. و شاهی از خانواده‌ی آن زن شهادت داد که اگر پیراهن او از جلو چاک خورده، زن راست گفته و او از دروغگویان است

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ
الصَّادِقِينَ

و اگر پیراهنش از پشت دریده شده، زن دروغ گفته و او از راستگویان است

فَلَمَّا رَعَا قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ
كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ

پس چون [شوهرش] دید پیراهن او از پشت چاک خورده گفت: بی‌شک، این از مکر شما زنان است، که مکر شما بزرگ است

يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا ۖ وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ ۖ إِنَّكِ كُنْتِ
مِنَ الْخَاطِئِينَ

ای یوسف! از این [پیشامد] درگذر، و ای زن تو نیز برای گناه خود استغفار کن که تو از خطاکاران بوده‌ای

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتْلَهَا عَنِ
نَفْسِهِ ۖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۖ إِنَّا لَنَرْنَهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و زنانی در شهر گفتند: زن عزیز از غلام خود کام می‌خواهد و سخت دلدادگی او شده است، به راستی ما او را در گمراهی آشکاری می‌بینیم

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ
مُتَّكِنًا وَعَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ
عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ
حَسَّ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَنِ
نَفْسِهِ فَاَسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ
وَلَيَكُونًا مِّنَ الصَّغِيرِينَ

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا
تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ وَفَصَّرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُنَّهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرْنِي آعْصِرُ
خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرْنِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْهُ نَبَأُوا بِهِ فَمَا رَأَوْا مِنَ الْمُحْسِنِينَ

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ
قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

پس همین که [همسر عزیز] مکرشان را بشنید، در پی آنان فرستاد و محفلی برایشان آماده ساخت و به هر یک از آنها [میوه و] کاردی داد و به یوسف گفت: بر آنان درآی. پس چون زنان او را دیدند [حیران وی شده] بزرگش یافتند [و از شدت هیجان] دست‌های خود را بریدند و گفت

گفت: این همان است که در باره‌ی او ملامت می‌کردید. آری، من از او کام خواستم و او خویشتن نگاه داشت، و اگر آنچه را دستورش می‌دهم نکند، قطعاً زندانی خواهد شد و حتماً از حقیران خواهد گردید

[یوسف] گفت: پروردگارا! زندان برای من از آنچه مرا به آن می‌خوانند محبوب‌تر است، و اگر مکرشان را از من بازنگردانی به سوی آنان میل خواهم کرد و از نادانان خواهم شد

پس پروردگارش دعای او را اجابت کرد و مکر زنان را از او بگردانید. آری او شنوای داناست

آن‌گاه پس از دیدن همه نشانه‌های [پاکی یوسف] به نظرشان رسید که او را تا چندی به زندان افکنند

و دو جوان با یوسف وارد زندان شدند. [روزی] یکی از آنها گفت: من خویشتن را به خواب دیدم که [انگور برای] شراب می‌فشارم، و دیگری گفت: من خود را به خواب دیدم که بر روی سرم نان می‌برم و پرندگان از آن می‌خورند، ما را از تعبیرش آگاه کن که ما تو را از نیکوکار

گفت: تا غذایی را که روزی خواهید شد برایتان بیاورند، من از تعبیر آن پیش از آن که وقوع یابد شما را آگاه می‌سازم، و این از آن چیزهایی است که پروردگارم به من آموخته است. من آیین قومی را که به خداوند ایمان ندارند و منکر آخرتند رها کرده‌ام

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا
أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

و از آیین پدران خویش ابراهیم و اسحاق و یعقوب پیروی کرده‌ام. برای ما سزاوار نیست که چیزی را شریک خدا کنیم. این از کرم خدا بر ما و بر مردم است، ولی بیشتر مردم ناسپاسند

يَصَلِحِي السِّجْنِ ءَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ

ای دو رفیق زندانی‌ام! آیا خدایان پراکنده بهترند یا خدای یگانه قهار

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا
لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

شما غیر خدا، جز نام‌هایی را که خود و پدرانتان آنها را نامیده‌اید، نمی‌پرستید که خداوند بر آن هیچ دلیلی نازل نکرده است. حکم فقط از آن خداست [و] فرمان داده است غیر او را نپرستید. این دین استوار است، ولی بیشتر مردم نمی‌دانند

يَصَلِحِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ وَخَمْرًا وَأَمَّا
الْآخَرَ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ
الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ

ای دوستان زندانی من! اما یکی از شما خواجه خود را شراب می‌دهد و اما دیگری بردار می‌شود و مرغان از سر او می‌خورند. موضوعی که شما دو تن از من نظر خواستید قطعی و حتمی است

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ
فَأَنسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ

و به یکی از آن دو که می‌دانست آزاد شدنی است گفت: مرا نزد صاحب خود یاد کن، ولی شیطان یادآوری او را در نزد صاحبش از خاطر وی برد، در نتیجه [یوسف] چند سالی در زندان ماند

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ
عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ
أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِن كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ

و شاه گفت: من در خواب دیدم که هفت گاو فربه را هفت گاو لاغر می‌خورند، و هفت خوشه سبز و هفت خوشه خشکیده‌ی دیگر. ای مهتران! اگر خواب تعبیر می‌کنید، در باره‌ی خواب من نظر بدهید

قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَلَمِينَ

۴۵

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنْبِئُكُمْ
بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ

۴۶

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ
يَابِسَتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ

۴۷

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي
سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ

۴۸

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعُ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ
إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ

۴۹

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ
يَعْصِرُونَ

۵۰
۱۹۹

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَيَّ
رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَأَلِ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي
بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ

۵۱

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتَنَّ يُوسُفُ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ
حَشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ
أَلَنْ حَصَحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ
الصَّادِقِينَ

۵۲

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ
الْخَائِنِينَ

گفتند: [اینها] خواب‌های آشفته است و ما به تعبیر
خواب‌های آشفته آگاه نیستیم

و آن کس از آن دو زندانی که نجات یافته بود و پس از
مدتی یوسف را به خاطر آورد گفت: من از تعبیر آن خبرتان
می‌دهم، پس مرا [به زندان] بفرستید

ای یوسف! ای مرد راستین! در باره‌ی این خواب که هفت گاو
فربه را هفت گاو لاغر می‌خورند و هفت خوشه سبز و هفت
خوشه خشکیده‌ی دیگر، برای ما تعبیر کن تا نزد مردم
برگردم شاید آنها [از تعبیر این خواب] آگاه شوند

گفت: هفت سال با جدیت و به طور متوالی می‌کارید، پس
هر چه درو کردید آن را در خوشه‌اش نگاه دارید، جز اندکی
را که می‌خورید

آن‌گاه پس از آن، هفت سال قحطی می‌آید که آنچه از پیش
برای آن سال‌ها کنار گذاشته‌اید می‌خورند جز اندکی از آنچه
ذخیره می‌کنید

سر انجام پس از آن، سالی فرا می‌رسد که باران فراوان
نصیب مردم می‌شود و در آن سال [بر اثر فراوانی، از
میوه‌ها] عصاره می‌گیرند

و پادشاه گفت: او را نزد من آورید. پس هنگامی که آن
فرستاده نزد وی آمد، [یوسف] گفت: نزد آقای خویش
برگرد و از او بپرس ماجرای آن زنانی که دست‌های خود را
بریدند چه بود؟ همانا پروردگار من به مکرشان آگاه است

پادشاه [به زنان] گفت: قصه شما آن دم که از یوسف کام
خواستید چه بود؟ گفتند: منزه است خدا! ما از او هیچ بدی
سراغ نداریم. زن عزیز گفت: اکنون حقیقت آشکار شد. من
بودم که از او کام خواستم و بی‌شک او از راستگویان است

آن [به خاطر این است] تا او بداند که من در غیاب، به او
خیانت نکردم و خدا کید خائنان را به جایی نمی‌رساند

وَمَا أُبْرِي نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

۵۴

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ

۵۵

قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ

۵۶

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نَصِيبٌ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

۵۷

وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

۵۸

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

۵۹

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتُتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

۶۰

فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ

۶۱

قَالُوا سُرِرُوا عَنهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ

۶۲

وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا أُنْقَلِبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

۶۳

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُبِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَّكَتْلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

و من خود را تبرئه نمی‌کنم، چرا که مسلماً نفس [آدمی] پیوسته به بدی‌ها امر می‌کند، مگر آن که پروردگارم رحم کند. همانا پروردگار من آمرزنده‌ی مهربان است

و شاه گفت: او را نزد من آورید تا وی را [ندیم] ویژه‌ی خود سازم. پس چون با وی به سخن پرداخت گفت: تو امروز نزد ما صاحب مقام و مورد اعتمادی

[یوسف] گفت: سرپرستی خزانه‌های [این] سرزمین را به من بسپار که من نگهبانی کاردانم

و بدین گونه یوسف را در [آن] سرزمین قدرت دادیم که در هر جا از آن می‌خواست منزل می‌کرد. [و همه جا نفوذ داشت] ما رحمت خود را به هر کس خواهیم ارزانی می‌داریم و اجر نیکوکاران را ضایع نمی‌سازیم

و البته اجر آخرت برای کسانی که ایمان آوردند و پرهیزکاری می‌کردند [از این هم] بهتر است

و برادران یوسف [به مصر] آمدند و بر او وارد شدند او آنان را شناخت ولی آنها وی را نشناختند

و چون توشه آنها را آماده کرد، گفت: [نوبت آینده] آن برادری را که از پدر دارید نزد من آورید. مگر نمی‌بینید که من پیمان‌ها را تمام می‌دهم و من بهترین میزبانانم

پس اگر او را نزد من نیاورید پیش من پیمان‌های نخواهید داشت و به من نزدیک نشوید

گفتند: او را [با هر ترفندی] از پدرش خواهیم خواست و حتما این کار را می‌کنیم

یوسف به غلامان خود گفت: [پرداختی و] سرمایه آنها را در بارهایشان بگذارید تا پس از بازگشت به خانواده‌ی خویش آن را بشناسند، شاید که [دوباره] برگردند

و چون نزد پدرشان بازگشتند، گفتند: ای پدر! پیمان‌ها [و سهم غله] از ما منع شد. برادرمان را با ما بفرست تا سهم خویش بگیریم، و ما حتما نگهبان او خواهیم بود

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

[یعقوب] گفت: آیا در باره‌ی او از شما خاطر جمع باشم همان طور که پیش‌تر در باره‌ی برادرش به شما اطمینان کردم؟ [ولی] خداوند بهترین حافظ است و او مهربان‌ترین مهربانان است

و هنگامی که بارهای خود را باز کردند، دیدند که سرمایه‌شان پس داده شده است. گفتند: ای پدر! دیگر چه می‌خواهیم؟ این سرمایه ماست که به ما پس داده‌اند. [بگذار برویم] برای کسان خود آذوقه می‌آوریم و برادرمان را [نیز] حفاظت می‌کنیم و [با بردن او] یک بار شتر

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضِعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبِغِي هَذِهِ بِضِعْتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ

گفت: هرگز او را با شما نخواهم فرستاد تا به من پیمان اکید از خدا بدهید که او را حتما نزد من خواهید آورد، مگر آن که گرفتار حادثه‌ای شوید. پس چون پیمان خود را بدو دادند، گفت: خدا بر آنچه می‌گوییم و کیل [و شاهد] است

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُو مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

و گفت: ای پسران من! از یک دروازه داخل نشوید و از دروازه‌های مختلف وارد شوید، و من شما را از [تقدیر] خدا حتی اندکی بی‌نیاز نمی‌کنم. حکم، حکم خداست و من بر او توکل کرده‌ام، و اهل توکل باید تنها بر او توکل کنند

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنِّي بَابٍ وَاحِدٍ وَّادْخُلُوا مِنِّي أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةً وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

و چون از آن جا که پدرشان دستور داده بود وارد شدند، [این ترفند] هیچ حادثه الهی را نمی‌توانست از آنها دور سازد، جز این که نیازی در روح یعقوب را برآورده کرد [و خشنودش نمود]، و او با تعالیم ما بسیار دانا بود، ولی اکثر مردم نمی‌دانند

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَلَهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و هنگامی که بر یوسف وارد شدند، برادرش [بنیامین] را به نزد خود جای داد و گفت: همانا من برادر توام، پس از کارهایی که [برادرانت] می‌کردند غمگین مباش

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيُّهَا الْعَيْرِ إِنَّكُمْ لَسَّرِقُونَ

پس چون بارهایشان را آماده کرد، جام را در باردان
برادرش نهاد. آن‌گاه منادی بانگ در داد: ای کاروانیان!
بی‌گمان شما دزد هستید

۷۱ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ

آنان رو به سویشان کردند و گفتند: چه گم کرده‌اید

۷۲ قَالُوا نَفَقِدُ صُوعًا الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا
بِهِ زَعِيمٌ

گفتند: پیمان‌ه شاه را گم کرده‌ایم، و برای هر کس که آن را
بیاورد یک بار شتر خواهد بود، و من [منادی] ضامن آن
هستم

۷۳ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا
سَارِقِينَ

گفتند: به خدا سوگند، شما خوب می‌دانید که ما نیامده‌ایم
در این سرزمین فساد کنیم، و ما دزد نبوده‌ایم

۷۴ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُوَ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

گفتند: پس اگر دروغ گفته باشید کیفر دزد چیست

۷۵ قَالُوا جَزَاؤُهُوَ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُوَ كَذَلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمِينَ

گفتند: سزایش آن است که هر که [جام] در بار وی یافت
شد او خودش سزای آن است. ما ستمکاران را این گونه
کیفر می‌دهیم

۷۶ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ
أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ
الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ
ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

آن‌گاه [یوسف] پیش از بار برادرش، به جست و جوی بار
آنان پرداخت سپس آن [جام] را از بار برادرش [بنیامین]
بیرون آورد. [آری] این گونه یوسف را تدبیر آموختیم، زیرا
در آیین شاه نمی‌توانست برادرش را بازداشت کند، مگر
این که خدا بخواهد [و چنین راهی به او نش

۷۷ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ
فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا تَصِفُونَ

گفتند: اگر او دزدی کرده [تعجب ندارد]، پیش از این
برادرش نیز دزدی کرده بود. یوسف این سخن [تلخ] را در
دل نگاه داشت و به رویشان نیاورد. گفت: وضع شما بدتر
[از این] است، و خدا به آنچه توصیف می‌کنید آگاه‌تر است

۷۸ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُوَ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا
مَكَانَهُوَ إِنَّا نَرْنَكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

گفتند: ای عزیز! او پدري سالخورده دارد، پس یکی از ما را
به جای او بگیر، که ما تو را از نیکوکاران می‌بینیم

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَّعْنَا عِنْدَهُ إِنَّآ إِذَا لَظَلِمُونَ

گفت: پناه بر خدا که جز آن کس را که کالای خود را نزد وی یافته‌ایم بازداشت کنیم، زیرا در این صورت حتما ستمکار خواهیم بود

فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْتِقًا مِّنَ اللَّهِ وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَن أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكَمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

پس چون از او نومید شدند، نجواکنان کنار کشیدند. بزرگشان گفت: مگر نمی‌دانید که پدرتان از شما به نام خدا پیمان اکید گرفته است و قبلا هم در حق یوسف چه تقصیری کرده‌اید؟ پس من هرگز از این جا خارج نمی‌شوم تا پدرم به من رخصت دهد یا این که خداوند در حق من حک

أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ

پیش پدرتان بازگردید و بگویید: ای پدر! پسر دزدی کرده است، و ما جز به آنچه می‌دانستیم گواهی ندادیم، و نگاهبان غیب هم نبودیم

وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

و از مردم شهری که در آن بودیم و کاروانی که همراهش آمدیم جویا شو، و ما قطعاً راستگو هستیم

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

گفت: [چنین نیست] بلکه نفس شما کاری را برای شما آراسته است. صبری جمیل [لازم است] امید که خداوند همه آنها را سوی من باز آورد، که او دانای حکیم است

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِي عَلَىٰ يُوسُفَ وَأَبِيصَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ

و از آنها روی گرداند و گفت: ای افسوس بر یوسف! و همچنان که اندوه خود را فرو می‌خورد، چشمانش از غصه سپید شد

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ

گفتند: به خدا سوگند، تو پیوسته یوسف را یاد می‌کنی تا سر انجام یا بیماری شوی یا خود را هلاک کنی

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

گفت: من شرح درد و اندوه خویش را تنها با خدا می‌گویم، و از خداوند چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید

يَبْنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْيَسُوا
مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْيِسُ مِنَ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْكَافِرُونَ

ای پسران من! بروید و از یوسف و برادرش جست و جو کنید و از رحمت خدا نومید نشوید، که از رحمت خداوند جز کافران نومید نمی‌شوند

پس چون برادران بر او وارد شدند، گفتند: هان ای عزیز! ما و کسانمان را فقر و قحطی گرفته و سرمایه‌ای ناچیز آورده‌ایم، پس پیمان‌ه ما را کامل کن و به ما صدقه بده که خدا صدقه دهندگان را پاداش می‌دهد

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ
وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُزَجَّلَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ

گفت: آیا دانستید با یوسف و برادرش چه کردید آن‌گاه که جاهل بودید

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ

گفتند: آیا واقعا تو همان یوسفی؟ گفت: آری، من یوسفم و این برادر من است. به راستی خدا بر ما منت نهاده است. بی‌گمان هر که تقوا و صبر پیشه کند، خدا پاداش نیکوکاران را تباہ نمی‌کند

قَالُوا أَيْتَّكَ لَا أَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ
مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

گفتند: به خدا سوگند که واقعا خدا تو را بر ما برتری داده و ما جداً خطاکار بوده‌ایم

قَالُوا تَأَلَّه لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ

گفت: امروز ملامتی بر شما نیست. خدا شما را می‌آمرزد و او مهربان‌ترین مهربانان است

قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَعْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ
الرَّحِيمِينَ

این پیراهن مرا ببرید و بر صورت پدرم بیفکنید تا بینا شود، و کسان خود را همگی نزد من آورید

أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا
وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ

و چون کاروان [از مصر] به راه افتاد، پدرشان گفت: اگر مرا به کم خردی متهم نکنید، من بوی یوسف را می‌شنوم

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا
أَنْ تُفَنِّدُون

گفتند: به خدا سوگند که تو هنوز در خطای سابق خود هستی

قَالُوا تَأَلَّه إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۖ قَالَ
أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

پس چون مژده‌رسان آمد، آن پیراهن را بر صورت او انداخت و او بینا شد. گفت: آیا به شما نگفتم که من از [الطاف] خدا آن می‌دانم که شما نمی‌دانید

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ

گفتند: ای پدر! برای گناهان ما آمرزش بخواه که ما خطاکار بوده‌ایم

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

گفت: به زودی از پروردگارم برای شما آمرزش خواهم خواست که بی‌تردید او آمرزنده‌ی مهربان است

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُسُفَ عَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوِيهِ وَقَالَ ادْخُلُوا
مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ

پس چون بر یوسف وارد شدند، پدر و مادر خود را به آغوش کشید و گفت: وارد مصر شوید که به خواست خدا در امان خواهید بود

وَرَفَعَ أَبْوِيهِ عَلَىٰ الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ
هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ
أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ
مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي
لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

و پدر و مادر خود را بر تخت نشاند و همه آنها در برابر او به سجده افتادند و یوسف گفت: ای پدر! این تعبیر خوابی است که قبلا دیده بودم و اینک پروردگارم آن را راست گردانید، و به من احسان نمود که مرا از زندان بیرون آورد و شما را از بادیه [کنعان به این جا]

رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ ۖ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ

پروردگارا! تو به من بهره‌ای از فرمانروایی دادی و راز تعبیر خواب‌ها به من آموختی. ای پدید آورنده‌ی آسمان‌ها و زمین! تو در دنیا و آخرت مولای منی، مرا مسلمان بمیران و قرین شایستگان ساز

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ
أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمَكُرُونَ

این از خبرهای مهم غیب است که به تو وحی می‌کنیم، و تو هنگامی که آنان در کار خویش همداستان شدند و حيله می‌کردند نزدشان نبودی

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

و بیشتر مردم، هر چند که تو اصرار داشته باشی، مؤمن نخواهند شد

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

و تو بر این کار پاداشی از آنها نمی‌خواهی. این [قرآن] جز پندی برای جهانیان نیست

وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

و چه بسیار نشانه‌ها در آسمان‌ها و زمین است که بر آنها می‌گذرند در حالی که از آنها رویگردانند [و توجه نمی‌کنند]

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ

و بیشترشان به خدا ایمان نمی‌آورند جز این که همچنان مشرکند

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

آیا ایمن از آنند که عذاب فراگیر خدا به ایشان رسد، یا قیامت ناگهان آنها را در حال بی‌خبری دریابد

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بگو: این راه من است. من و پیروانم از روی بصیرت [مردم را] به سوی خدا دعوت می‌کنیم، و خدا پاک و منزّه است و من از مشرکان نیستم

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و پیش از تو [نیز] نفرستادیم جز مردانی از اهل شهرها را که به آنان وحی می‌کردیم. آیا در زمین گردش نکردند تا عاقبت کار کسانی را که پیش‌تر بوده‌اند بنگرند؟ و قطعاً سرای آخرت برای پارسایان بهتر است. آیا نمی‌اندیشید

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّى مَنْ نَّشَاءُ ۗ وَلَا يَرُدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

تا آن جا که فرستادگان [از ایمان کافران] نومید شدند و [مردم] پنداشتند که به آنها دروغ گفته شده، در این هنگام یاری ما به آنها رسید. پس هر که را خواسته بودیم نجات یافت، و عذاب ما از قوم گنهکار برگشت ندارد

لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

البته در سرگذشت آنها برای خردمندان درس عبرتی است. این [قرآن] سخنی نیست که ساخته شده باشد، بلکه تصدیق‌کننده‌ی آن [کتابی] است که پیش روی آن است، و شرح و بیان هر چیز است، و هدایت و رحمتی است برای مردمی که ایمان می‌آورند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرَّةَ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

۱
۲۰۵۵

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ
تُوقِنُونَ

۲

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَواسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ
الْثَمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

۳

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ
وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِصِلُ
بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ

۴

وَإِنْ تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَعْنَا لَفِي خَلْقٍ
جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ فِي
أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۵
حزب
۱۰۰

الف، لام، میم، را. این آیات کتاب [خدا] است، و آنچه از پروردگارت به سوی تو نازل شده حق است، ولی بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند

خداوند کسی است که آسمان‌ها را بدون ستون‌هایی که ببینید برافراشت. آن‌گاه به عرش پرداخت و خورشید و ماه را مسخر کرد. هر یک برای مدتی معین روانند. [خداوند] کارها را تدبیر می‌کند و آیات خود را شرح می‌دهد، امید که به لقای پروردگارتان یقین کنید

و اوست که زمین را بگسترده و در آن کوه‌های استوار و رودها پدید آورد، و در آن از هر گونه میوه‌ای جفت جفت آفرید. شب را بر روز می‌پوشاند. قطعا در اینها آیاتی است برای مردمی که تفکر کنند

و در زمین قطعه‌هایی در کنار هم قرار دارد [که با هم متفاوتند] و باغ‌هایی از انگور و زراعت و نخل‌هایی از یک ریشه و غیر یک ریشه، که همه آنها با یک آب سیراب می‌شوند، و بعضی را بر بعضی دیگر در محصول برتری می‌دهیم. بی‌گمان در اینها برای مردمی که تعقل می‌کنند

و اگر تعجب کنی، سخن آنها عجب است که: آیا وقتی خاک شدیم، واقعا به آفرینش تازه‌ای وارد می‌شویم؟ اینان کسانی هستند که به پروردگارشان کافر شدند و زنجیرها در گردنشان است، و آنها اهل آتشند و در آن ماندگار خواهند بود

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمُ الْمَثَلَتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّْمَا
أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ

عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ
مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ
مِنْ وَاٍلٍ

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ
الثِّقَالَ

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ
الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ
وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

و از تو پیش از نیکی بدی را به شتاب می‌خواهند، با این که
پیش از آنها عقوبت‌ها [ی عبرت‌آموز] نازل شده است. همانا
پروردگار تو نسبت به مردم با وجود ظلمشان صاحب آمرزش
است، و [در عین حال] پروردگار تو سخت کیفر است

و آنان که کافر شدند می‌گویند: چرا معجزه‌ای از جانب
پروردگارش بر او نازل نمی‌شود؟ [ای پیامبر!] تو فقط
هشدار دهنده‌ای و هر قومی را راهنمایی است

خدا می‌داند هر ماده‌ای چه باری [در رحم] دارد، و آنچه را
که رحم‌ها می‌کاهند یا می‌افزایند نیز می‌داند، و هر چیزی
نزد او به اندازه است

دانای نهان و آشکار، و بزرگ و بلند مرتبه است

[برای او] یکسان است، از شما هر که سخن نهان دارد و هر
که آن را آشکار کند، و آن که به شب پنهان باشد و در روز
راه رود

و برای انسان تعقیب‌کنندگانی [از فرشتگان] است که او را
از پیش رو و پشت سر به امر خدا حفاظت می‌کنند. بی‌تردید
خداوند سرنوشت قومی را تغییر نمی‌دهد تا آنها وضع خود
را تغییر دهند. و چون خدا برای قومی بدی خواهد، آن را
بازگشتی نیست، و جز خدا کارسازی برای آ

او کسی است که برق را برای بیم و امید به شما نشان
می‌دهد و ابرهای سنگین را پدید می‌آورد

و رعد به حمد او و فرشتگان [جملگی] از بیم او تسبیح
می‌گویند، و صاعقه‌ها را می‌فرستد و هر که را بخواهد بدان
آسیب می‌رساند، ولی آنها [با مشاهده‌ی این آیات] باز هم
در باره‌ی خدا مجادله می‌کنند در حالی که او سخت کیفر
است

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسِطٍ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ ۗ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۗ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُهُ خَلَقَ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أوديةً بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا ۗ وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ ۗ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقِّقَ وَالْبَاطِلَ ۗ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً ۗ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ ۗ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَهُم جَهَنَّمُ ۗ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

دعوت حق [و راستین] از آن اوست، و معبودهایی را که به جای خدا می‌خوانند هیچ جوابی به آنها نمی‌دهند، مگر مانند کسی که دو دستش را به سوی آب باز کرده که آب به دهانش رسد، اما نمی‌رسد، و دعوت کافران جز در گمراهی نیست

و هر که در آسمان‌ها و زمین است، خواه و ناخواه، و [همچنین] سایه‌هایشان، بامدادان و شامگاهان برای خدا سجده می‌کنند

بگو: پروردگار آسمان‌ها و زمین کیست؟ بگو: خدا. بگو: پس چرا غیر او سرپرستانی گرفته‌اید که اختیار سود و زیان خود را ندارند؟ بگو: آیا کور و بینا یکسانند؟ یا تاریکی‌ها و نور برابرند؟ آیا برای خدا همتیانی قرار داده‌اند که مانند آفرینش او آفریده‌اند و این

از آسمان آبی فرو فرستاد، پس دره‌ها و مسیل‌ها به وسعت خود جاری شدند، و سیلاب، کف بالا آمده‌ای برداشت، و از آنچه [از فلزات] بر آتش ذوب می‌کنند تا زیور و کالایی سازند نیز مانند آن کفی است. خداوند حق و باطل را چنین مثل می‌زند. اما کف به کنار می‌رود، ول

کسانی که پروردگارشان را اجابت کردند برای آنها بهترین [پاداش] است، و کسانی که او را اجابت نکردند، اگر همه آنچه در زمین است و همانندش از آن آنها باشد، حتما آن را برای بازخرید خویش خواهند داد. آنها را حساب بدی است و جایشان دوزخ است و بد آرامگاهی است

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ
أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

۲۰

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ

۲۱

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ

۲۲

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ
أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ

۲۳

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ

۲۴

سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعَمَ عُقْبَى الدَّارِ

۲۵

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ
الْعَنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

۲۶

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَعٌ

۲۷

۲۰۸۲

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ
إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ

۲۸

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ
تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

پس آیا کسی که می‌داند آنچه از جانب پروردگارت به سوی
تو نازل شده حق است، مانند آن کسی است که کور [دل]
است؟ فقط خردمندان متذکر می‌شوند

همانان که به عهد خدا وفا می‌کنند و پیمان [خدا] را
نمی‌شکنند

و کسانی که هر آنچه را خداوند به پیوستن آن فرمان داده
می‌پیوندند و از پروردگارشان می‌ترسند و از بدی حساب
بیم دارند

و کسانی که برای طلب رضای پروردگارشان صبوری کردند و
نماز برپا داشتند و از آنچه روزیشان دادیم در نهان و عیان
انفاق کردند، و بدی را به نیکی برطرف ساختند، نیک
فرجامی سرای آخرت برای آنهاست

بهشت‌های جاودانی که آنها با پدران و همسران و
فرزندانشان که درستکارند در آن داخل می‌شوند، و
فرشتگان از هر دری بر آنها وارد می‌شوند

[و می‌گویند:] سلام بر شما به خاطر صبرتان. پس چه نیک
است فرجام آن سرای

و کسانی که پیمان خدا را پس از تحکیم آن می‌شکنند، و
آنچه را خدا به پیوستن آن فرمان داده می‌گسلند و در
زمین فساد می‌کنند، آنها برایشان لعنت است و آنان راست
بد فرجامی سرای آخرت

خداوند روزی را برای هر که بخواهد وسعت می‌دهد یا تنگ
می‌کند، و آنها به زندگی دنیا سرمست شدند، در حالی که
زندگی دنیا در برابر آخرت جز متاعی اندک نیست

و کسانی که کافر شدند می‌گویند: چرا از جانب پروردگارش
معجزه‌ای بر او نازل نشد؟ بگو: خداست که هر که را
بخواهد براه می‌گذارد و هر که را توبه کند و باز گردد، به
سوی خویش هدایت می‌کند

همانان که ایمان آوردند و دل‌هایشان به یاد خدا آرام
می‌گیرد. آگاه باش که با یاد خدا دل‌ها آرام گیرد

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ مَّآبٍ

کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند، پاکیزه‌ترین [زندگی] و سر انجام نیکو برای آنهاست

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٍ

بدین گونه تو را در میان امتی فرستادیم که پیش از آن امت‌هایی گذشته‌اند، تا آنچه را به تو وحی کرده‌ایم بر آنها بخوانی، در حالی که آنها به خدای رحمان کافر می‌شوند. بگو: او پروردگار من است. معبودی جز او نیست. بر او توکل کرده‌ام و رویکرد من به سوی اوست

وَلَوْ أَنَّ قُرْعَانَ سُورَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُفِّمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَل لِّلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِيسِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَن لَّو يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

و اگر قرآنی بود که کوه‌ها بدان به راه می‌افتادند یا زمین بدان تکه تکه می‌گردید یا مردگان با آن به سخن می‌آمدند [باز ایمان نمی‌آوردند]، بلکه رشته همه کارها به دست خداست. آیا کسانی که ایمان آورده‌اند [از ایمان اینان] مأیوس نشده [و ندانسته] اند که اگ

وَلَقَدْ أَسْتَهْزَيْتَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

و بی‌گمان فرستادگان پیش از تو نیز مسخره شدند، پس به کسانی که کافر شدند مهلت دادم، آن‌گاه آنها را عقوبت کردم پس [بنگر که] عقوبت من چگونه بود

أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُل سَمُّهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بَظَهَرَ مِن الْقَوْلِ بَل زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ

آیا کسی که مراقب عملکرد هر فردی است [شریک دارد]؟ و حال آن که برای خدا شریکانی قرار دادند. بگو: آنها را [به اوصافشان] نام ببرید آیا چیزی را به او خبر می‌دهید که از وجود آن در زمین بی‌خبر است یا سخنی سطحی و بیهوده می‌گویید؟ آری، در نظر کافران مکرشان ز

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ

برای آنها در زندگی دنیا عذابی است، و عذاب آخرت قطعاً دشوارتر است، و ایشان را در برابر خدا هیچ حافظی نیست

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
أُكْلُهَا دَائِمٌ وَظُلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
الْكَافِرِينَ النَّارُ

وصف بهشتی که به پرهیزکاران وعده داده شده این است
که از زیر درختانش نهرها جاری است [و] میوه‌ها و سایه‌اش
دائمی است. این سر انجام تقوایبندگان است، و عاقبت
کافران دوزخ است

وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ
الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ
وَلَا أُشْرِكُ بِهِ ۚ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابِدُ

و کسانی که به آنان کتاب آسمانی داده‌ایم، از آنچه به تو
نازل شده شاد می‌شوند، و برخی از گروه‌ها بخشی از آن را
انکار می‌کنند. بگو: جز این نیست که من دستور یافته‌ام
خدا را بپرستم و به او شرک نوزم. به سوی او دعوت
می‌کنم و بازگشت من به سوی اوست

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ

و بدین‌سان این [قرآن] را فرمانی به زبان عربی نازل
کردیم، و اگر پس از دانشی که برای تو آمده، از هوس‌های
آنها پیروی کنی، در برابر خدا هیچ دوست و مدافعی نخواهی
داشت

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً
وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ
كِتَابٌ

و همانا پیش از تو نیز رسولانی فرستادیم و برای آنها
همسران و فرزندان قرار دادیم، و هیچ پیامبری را نرسد
که معجزه‌ای بیاورد جز به اذن خدا. و برای هر زمانی
نوشته‌ای [و برای هر امری موعدی] است

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ۗ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

خدا آنچه را خواهد محو می‌کند و [آنچه را خواهد] تثبیت
می‌کند، و اصل کتاب نزد اوست

وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

و اگر پاره‌ای از آنچه را که به آنها وعده می‌دهیم به تو نشان
دهیم یا تو را [پیش از کیفرشان] بمیرانیم، جز این نیست
که بر تو ابلاغ است و بر ما حساب

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۗ وَاللَّهُ
يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ ۗ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

آیا ندیدند که ما پیوسته به سراغ زمین می‌آییم و از اطراف
آن می‌کاهیم [و تمدن‌ها و شخصیت‌های آنها را از بین
می‌بریم]؟ و خداست که حکم می‌کند و حکم او را هیچ تأخیر
اندازه‌ای نیست، و او سریع الحساب است

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا ۗ يَعْلَمُ مَا
تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ

و پیش از آنها نیز کسانی طرح‌ها و نقشه‌ها کشیدند، ولی
تمام نقشه‌ها و تدبیرها از آن خداست که می‌داند هر کسی
چه می‌کند. و کافران به زودی خواهند دانست عاقبت سرای
آخرت از آن کیست

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
 بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

و کسانی که کافر شدند می‌گویند: تو پیامبر نیستی. بگو:
 شهادت خدا و آن کسی که علم کتاب نزد اوست میان من و
 شما کافی است

صفحه ۷

۵۲ آیه

مکی

ابراهیم: ابراهیم

۱۴ . ابراهیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
 النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

۱
 ۲۱۱۲

الف، لام، را. [این] کتابی است که آن را به سوی تو نازل
 کردیم تا مردم را به اذن پروردگارشان از تاریکی‌ها به سوی
 روشنائی در آوری، به راه آن شکست‌ناپذیر ستوده

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ
 لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

۲

خدایی که هر چه در آسمان‌ها و هر چه در زمین است از آن
 اوست، و وای بر کافران از عذابی سخت

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن
 سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

۳

همانان که زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح می‌دهند و از راه
 خدا باز می‌دارند و آن را منحرف می‌خواهند. آنها سخت در
 گمراهی هستند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ ۗ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ
 اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۴

و ما هیچ پیامبری را جز به زبان قومش نفرستادیم، تا
 [حقایق را] برای آنها بیان کند. پس خدا هر که را بخواهد
 گمراه و هر که را بخواهد هدایت می‌کند، و او
 شکست‌ناپذیر حکیم است

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
 إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ
 صَبَّارٍ شَكُورٍ

۵

و همانا موسی را با آیات خود فرستادیم که: قوم خود را از
 تاریکی‌ها به سوی روشنائی بیرون آور، و روزهای [عبرت
 انگیز] الهی را به آنان یادآوری کن که قطعا در این
 [یادآوری] برای هر صبر پیشه شکرگزاری عبرت‌هاست

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
أَنْجَاكُمْ مِنْ عَالٍ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ
بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ^ط وَلَئِن
كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ
اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِء وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^ط
يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى قَالُوا إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَنِ مُّبِينٍ

و آن‌گاه که موسی به قوم خود گفت: نعمت خدا را که بر شما
ارزانی داشت به یاد آورید، آن‌گاه که شما را از فرعونیان
نجات داد که بر شما عذاب سخت روا می‌داشتند و پسرانتان
را سر می‌بریدند و زنانتان را زنده می‌گذاشتند، و در این
[برای شما] از جانب پروردگارتان آر

و آن‌گاه که پروردگارتان اعلام کرد که اگر واقعا سپاسگزاری
کنید، البته نعمت شما را افزون خواهیم کرد، و اگر ناسپاسی
کنید عذاب من بسیار سخت است

و موسی گفت: اگر شما و هر که در زمین است همگی کافر
شوید، به یقین خدا بی‌نیاز و شایسته ستایش است

آیا خبر کسانی که پیش از شما بودند: قوم نوح و عاد و ثمود
و کسانی که پس از آنان بودند و تنها خدا آنها را می‌شناسد،
به شما نرسیده است؟ پیامبرانشان دلایل روشن برایشان
آوردند، ولی آنها دست بر دهان گرفتند و گفتند: ما به آنچه
شما مأموریت دارید کافریم و از آن

پیامبرانشان گفتند: مگر در بارهی خدا- پدید آورنده‌ی
آسمان‌ها و زمین- شکی هست؟! شما را دعوت می‌کند تا
بخشی از گناهانتان را ببخشاید و اجل شما را تا مدتی معین
به تأخیر اندازد. گفتند: شما جز بشری مانند ما نیستید،
می‌خواهید ما را از آنچه پدرانمان می‌پرستی

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

پیامبرانشان به آنها گفتند: ما جز بشری مثل شما نیستیم، ولی خدا بر هر که از بندگانش بخواهد منت می‌نهد [و مقام رسالت می‌دهد]، و ما را نرسد که جز به اذن خدا برای شما معجزه‌ای بیاوریم، و مؤمنان باید بر خدا توکل کنند و بس

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَىٰ اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنْصِرَنَّ
عَلَىٰ مَا آذَيْنُونَا وَعَلَىٰ اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

و چرا بر خدا توکل نکنیم و حال آن که ما را به راه‌هایمان رهبری کرده است؟ و ما بر آزاری که به ما رساندید البته صبر خواهیم کرد، و اهل توکل باید تنها بر خدا توکل کنند

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ
لَتَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ

و کسانی که کافر شدند، به پیامبرانشان گفتند: [یا] شما را از سرزمین خود بیرون می‌کنیم، یا به کیش ما باز می‌گردید. پس پروردگارشان به آنها وحی کرد که حتما ستمگران را هلاک خواهیم کرد

وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ
مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ

و قطعاً شما را پس از ایشان در [آن] سرزمین اسکان خواهیم داد. این برای کسی است که از مقام من بترسد و از تهدیدم بیمناک باشد

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

و آنها پیروزی خواستند و [سر انجام] هر زورگوی لجوجی ناکام شد

مِّنْ وَرَآئِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ

از پشت سرش جهنم است، و از آب چرک و خونش می‌نوشانند

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ ۗ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۗ وَمِنْ وَرَآئِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

آن را جرعه جرعه می‌نوشد و نمی‌تواند آن را فرو برد، و مرگ از هر طرف به سویش می‌آید اما مردنی نیست، این عذابی سنگین به دنبال دارد

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۖ أَعْمَلُهُمْ كَرَمَادٍ أُشْتَدَّتْ بِهِ
الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۗ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۗ
ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

مثل کسانی که به پروردگار خود کافر شدند، اعمالشان همچون خاکستری است که در روز طوفانی باد شدیدی بر آن بوزد، که به چیزی از آنچه کسب کرده‌اند دست نیابند. این همان گمراهی دور است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَاءُ
يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

آیا ندیدی که خدا آسمان‌ها و زمین را به حق آفریده است؟
اگر بخواهد شما را می‌برد و خلق تازه‌ای می‌آورد

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

و این بر خدا دشوار نیست

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
أَجْرَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ

و [در قیامت] همگی در برابر خدا حاضر شوند. پس
ضعیفان به گردنکشان گویند: ما پیروان شما بودیم، آیا شما
[می‌توانید] چیزی از عذاب خدا را از ما دفع کنید؟
می‌گویند: اگر خدا ما را هدایت کرده بود، قطعاً شما را
هدایت می‌کردیم. حال چه بی‌تابی کنیم یا صبوری کنی

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ
الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ
سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي
وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ
إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

و شیطان هنگامی که کار از کار گذشت، گوید: در حقیقت
خدا به شما وعده‌ی راست داد، و من هم به شما وعده دادم
و با شما خلاف کردم، و مرا بر شما هیچ تسلطی نبود جز این
که شما را دعوت کردم و اجابت نمودید. پس مرا ملامت
نکنید و خود را ملامت کنید. من فریادرس شما

وَأَدْخَلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا
سَلَامٌ

و کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند، به
بهشت‌هایی در آورده می‌شوند که از پای درختانش نهرها
جاری است که به خواست پروردگارش در آن جا جاودانه
به سر می‌برند، و درودشان در آن جا سلام است

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ

آیا ندیدی خدا چگونه مثل زده است؟ گفتار و اعتقاد پاکیزه
مانند درختی پاک است که ریشه‌اش استوار و شاخه‌اش در
آسمان است

تُوْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

[و] میوه‌اش را هر دم به اذن پروردگارش می‌دهد، و خدا
برای مردم مثل‌ها می‌زند، شاید متوجه شوند

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ
الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ

و مثل گفتار ناپاک چون درختی ناپاک است که از روی زمین
کنده شده و قراری ندارد

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

خداوند کسانی را که ایمان آورده‌اند، در زندگی دنیا و در
آخرت با سخن و اعتقاد استوار ثابت می‌گرداند، و ستمگران
را گمراه می‌کند و خدا هر چه بخواهد انجام می‌دهد

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ
دَارَ الْبَوَارِ

آیا ندیدی کسانی را که نعمت خدا را به کفر تبدیل کردند و
قوم خود را به سرای هلاکت و نابودی در آوردند

جَهَنَّمَ يَصَلَوْنَهَا وَيَبْسُ الْقَرَارُ

[همان] جهنمی که وارد آن می‌شوند و بد قرارگاهی است

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ
مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ

و برای خدا ماندهایی قرار دادند تا [مردم را] از راه او
گمراه سازند. بگو: [اکنون] برخوردار شوید که قطعاً
بازگشت شما به سوی آتش است

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ
وَلَا خِلاَلٌ

به بندگان من که ایمان آورده‌اند بگو نماز را بر پا دارند و از
آنچه روزیشان کرده‌ایم در نهان و آشکار انفاق کنند پیش
از آن که روزی فرا رسد که در آن نه داد و ستدی باشد و
نه رفاقتی

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ

خداست که آسمان‌ها و زمین را آفرید و از آسمان آبی
فرستاد و به وسیله آن از میوه‌ها برای شما روزی بیرون
آورد، و کشتی را مسخر شما کرد تا به فرمان او در دریا
حرکت کند، و نهرها را مسخر شما نمود

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ

و خورشید و ماه را که پیوسته در حرکتند به تسخیر شما در
آورد، و شب و روز را [نیز] مسخر شما ساخت

وَعَاتِلْكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ

و از هر آنچه از او خواسته‌اید به شما داده است. و اگر نعمت‌های خدا را بشمارید نمی‌توانید [همه] آن را به شمار آورید. حقا که انسان ستم‌پیشه ناسپاس است

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ ءَامِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

و آن‌گاه که ابراهیم گفت: پروردگارا! این شهر را ایمن گردان و من و فرزندانم را از پرستش بتان دور بدار

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضَلَّلَنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۖ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي ۖ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

پروردگارا! آنها بسیاری از مردم را گمراه کرده‌اند پس هر که از من پیروی کرد بی‌گمان او از من است، و هر که نافرمانی کرد همانا تو آمرزنده و مهربانی

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ

پروردگارا! من برخی فرزندانم را در دره‌ای بی‌آب و علف در جوار خانه مکرم تو اسکان دادم پروردگارا! تا نماز را به پا دارند. پس دل‌هایی از مردم را به سوی آنها مایل گردان و از میوه‌ها روزیشان ده تا شکر گزارند

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعَلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

پروردگارا! بی‌گمان، هر چه را نمان کنیم یا عیان کنیم تو میدانی و هیچ چیز در زمین و آسمان بر خدا پنهان نمی‌ماند

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ

ستایش خدای را که در وقت پیری، اسماعیل و اسحاق را به من عطا کرد. به راستی پروردگار من شنونده‌ی دعاست

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

پروردگارا! مرا به پا دارنده‌ی نماز کن و فرزندان مرا نیز. پروردگارا! و دعای مرا بپذیر

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

پروردگارا! من و پدر و مادرم و همه مؤمنان را در آن روز که حساب بر پا می‌شود ببامرز

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِيلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

و مپندار که خدا از آنچه ستمکاران می‌کنند غافل است جز این نیست که آنها را برای روزی که چشم‌ها در آن خیره می‌شود مهلت می‌دهد

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ

در حالی که گردن کشیده سر به هوا راه می‌روند و چشمشان بر هم نمی‌آید و [از وحشت] دل‌هایشان تهی است

و مردم را از روزی بترسان که عذاب الهی به سراغشان می‌آید پس آنان که ستم کردند می‌گویند: پروردگارا! ما را تا چندی مهلت بخش تا دعوت تو را پاسخ گوییم و از رسولان پیروی کنیم. [گفته شود:] آیا شما نبودید که پیش‌تر سوگند می‌خوردید که شما را فنایی نیست

و در خانه‌های کسانی که بر خود ستم کردند ساکن شدید، و برای شما روشن گردید که با آنها چگونه معامله کردیم، و مثل‌ها برای شما زدیم [باز هم بیدار نشدید]

و آنها نهایت نیرنگ خود را به کار زدند و مکرشان نزد خدا [معلوم] است، هر چند از مکرشان کوه‌ها از جا کنده شود

پس خدا را خلاف کننده‌ی وعده‌ی خویش با پیامبرانش مپندار چرا که خداوند شکست‌ناپذیر انتقام‌گیر است

روزی که زمین به زمین دیگر و آسمان‌ها [به آسمان‌های دیگر] مبدل شود، و [مردم] در برابر خدای یگانه قهار ظاهر شوند

و گناهکاران را در آن روز می‌بینی که در زنجیرها بسته شده‌اند

جامه‌هایشان از مس گداخته [یا قیر] است و صورت‌هایشان را آتش می‌پوشاند

تا خدا هر کس را به آنچه انجام داده کیفر دهد. به راستی که خدا در حساب سریع است

این [قرآن] پیامی روشنی برای مردم است، و برای این که بدان انذار شوند و بدانند که تنها او معبود یگانه است، و تا صاحبان خرد پند گیرند

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّحِبِّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ ۗ أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ

وَسَاكِنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ

وَقَدْ مَكَرُوا مَكَرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكَرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكَرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخِيفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ ۗ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

هَذَا بَلَاغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ ۗ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ الْوَاحِدُ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الف، لام، را. این آیات کتاب و قرآن روشنگر است

الرَّتِّلِكَ ءَايَاتِ الْكِتَابِ وَقُرْءَانٍ مُّبِينٍ

چه بسا کسانی که کافر شدند آرزو می‌کنند که ای کاش
مسلمان بودند

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ

آنها را بگذار تا بخورند و بهره‌گیرند و آرزوها سرگرمشان
کند، ولی به زودی خواهند دانست

ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِيهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

و هیچ شهری را هلاک نکردیم مگر این که برای آن اجلی
معین بود

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ

هیچ امتی از اجل خویش نه پیش می‌افتد و نه پس می‌ماند

مَا نَسِيقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْجِرُونَ

و گفتند: ای کسی که قرآن بر او نازل شده، تو به یقین
دیوانه‌ای

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ

اگر راست می‌گویی چرا فرشته‌ها را نزد ما نمی‌آوری

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

ما فرشتگان را جز به حق نمی‌فرستیم و در آن هنگام دیگر
مهلت داده نمی‌شوند

مَا نُنزِلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنظَرِينَ

بی‌تردید ما خود این قرآن را نازل کردیم و قطعا ما خود
نگهدار آنیم

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

و البته، پیش از تو نیز در میان گروه‌های پیشینیان
[پیامبرانی] فرستادیم

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ

و هیچ پیامبری برایشان نمی‌آمد جز آن که او را مسخره
می‌کردند

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

بدین‌سان آن [قرآن] را در دل‌های مجرمان راه می‌دهیم

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

[با این حال] به آن ایمان نمی‌آورند، و روش پیشینیان نیز
[بر این] رفته است [که پیامبران را تکذیب می‌کردند]

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ

و اگر دری از آسمان بر آنان می‌گشودیم که در آن پیوسته
بالا می‌رفتند

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ

قطعا می‌گفتند: جز این نیست که ما چشم‌بندی شده‌ایم،
بلکه ما گروهی جادو زده‌ایم

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ

۱۷ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

۱۸ إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ وَشِهَابٌ مُبِينٌ

۱۹ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَوْتَيْنَاهَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ

۲۰ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعْيِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَزَقِينَ

۲۱ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ

۲۲ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

۲۳ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُهُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

۲۴ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

۲۵ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

۲۶ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

۲۷ وَالْجَبَّارِ فَخَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ تَارِ السَّمُومِ

۲۸ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

۲۹ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ وَسَجِدِينَ

۳۰ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

۳۱ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

و همانا ما در آسمان برج‌هایی قرار دادیم و آن را برای تماشاگران آراستیم

و آن را از [ورود] هر شیطان مطرودی نگاه داشتیم

مگر آن کس که دزدیده گوش فرا دهد که شهابی روشن او را دنبال می‌کند

و زمین را گسترديم و در آن کوه‌های استوار افكندیم و در آن از هر چیز متناسب [نیاز انسان] رویاندیم

و در آن برای شما و برای آن که روزی رسان وی نیستید اسباب زندگانی پدید آوردیم

و هر چه هست، خزینه‌های آن نزد ماست و ما آن را جز به اندازه‌ی معین نازل نمی‌کنیم

و بادها را بارور کننده فرستادیم و از آسمان آبی نازل کردیم و شما را بدان سیراب نمودیم، در حالی که شما ذخیره کننده‌ی آن نبودید

و بی‌تردید، این ماییم که زنده می‌کنیم و می‌میرانیم و ما وارث [همه] هستیم

و ما به خوبی رفتگان شما را شناخته‌ایم و بازماندگان شما را نیز شناخته‌ایم

و مسلما پروردگار تو هموست که آنها را محشور خواهد کرد، [و] او حکیم داناست

همانا انسان را از گلی خشکیده، از لجن مانده‌ی بدبوی آفریدیم

و جن را پیش از آن از آتش نافذ آفریدیم

و [یاد کن] هنگامی را که پروردگار تو به فرشتگان گفت: من آفریننده بشری از گل خشکیده، از لجن مانده‌ی بدبوی خواهم بود

پس وقتی آن را پرداختم و از روح خود در آن دمیدم برای او به سجده در افتید

پس فرشتگان همگی یکسره سجده کردند

جز ابلیس که سرباز زد از این که با سجده کنندگان باشد

قَالَ يٰٓاِبْلِیۡسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوۡنَ مَعَ السَّٰجِدِیۡنَ

۳۳

قَالَ لَمۡ اَكُنۡ لِلسُّجۡدِ لِبَشَرٍۭ خَلَقْتَهُۥ مِنۡ صَلۡصَلٍۭ مِّنۡ حَمَآءٍ مَّسۡنُوۡنٍ

۳۴

قَالَ فَاخۡرُجۡ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِیۡمٌ

۳۵

وَاِنَّ عَلَیۡكَ الَّلَعۡنَةَ اِلَیۡ یَّوۡمِ الدِّیۡنِ

۳۶

قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرۡنِیۡ اِلَیۡ یَّوۡمِ یُبۡعَثُوۡنَ

۳۷

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنۡظَرِیۡنَ

۳۸

اِلَیۡ یَّوۡمِ الْوَقۡتِ الْمَعۡلُوۡمِ

۳۹

قَالَ رَبِّ بِمَاۤ اَعۡوَجۡتَنِیۡ لِاَزۡیۡنَ لَهُمۡ فِی الْاَرۡضِ وَاَءۡوَجِیۡنَهُمۡ اَجۡمَعِیۡنَ

۴۰

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخۡلَصِیۡنَ

۴۱

قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَیۡ مُّسۡتَقِیۡمٍ

۴۲

اِنَّ عِبَادِیۡ لَیۡسَ لَكَ عَلَیۡهِمۡ سُلۡطٰنٌ اِلَّا مَنۡ اَتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِیۡنَ

۴۳

وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَّوَعِدُهُمۡ اَجۡمَعِیۡنَ

۴۴

لَهَا سَبۡعَةُ اَبۡوَابٍ لِکُلِّ بَابٍ مِّنۡهُمۡ جُزۡءٌ مَّقۡسُوۡمٌ

۴۵
۲۲۱ ر

اِنَّ الْمُتَّقِیۡنَ فِیۡ جَنۡتٍ وَعُیُوۡنٍ

۴۶

اُدۡخُلُوۡهَا بِسَلٰمٍ ؕ اٰمِنِیۡنَ

۴۷

وَنَزَعَنَا مَا فِیۡ صُدُوۡرِهِمۡ مِّنۡ غِلٍّ اِخۡوَانًا عَلَیۡ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِیۡنَ

۴۸

لَا یَمَسُّهُمۡ فِیۡهَا نَصَبٌ وَّمَا هُمۡ مِنْهَا بِمُخۡرَجِیۡنَ

۴۹

نَبِیُّ عِبَادِیۡ اَنِّیۡ اَنَا الْعَفُوۡرُ الرَّحِیۡمُ

۵۰
حزب
۱۰۶

وَ اَنَّ عَذَابِیۡ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِیۡمُ

۵۱

وَنَبِّئُهُمۡ عَنۡ ضِیۡفِ اِبۡرٰهِیۡمَ

گفت: ای ابلیس! تو را چه شده است که با سجده کنندگان نباشی

گفت: من آن نیستم که برای بشری که او را از گلی خشک، از لجن مانده‌ی بدبوی آفریده‌ای سجده کنم

گفت: پس از آن جا بیرون شو که بی‌شک تو مطرودی

و بر توست لعنت و نفرین تا روز قیامت

گفت: ای پروردگار من! پس تا روزی که [مردم] برانگیخته می‌شوند مهلتم ده

گفت: تو از مهلت یافتگانی

تا روز وقت معین

گفت: پروردگارا! به سبب آن که مرا گمراه کردی، من هم [باطل را] در روی زمین حتما برایشان می‌آرایم و همه را گمراه می‌کنم

مگر بندگان خالص شده‌ی تو را از میان آنها

[خدای] گفت: این سنت و راه راستی است بر عهده‌ی من

که تو را بر بندگان من تسلطی نیست، جز کسانی از گمراهان که تو را پیروی کنند

و قطعاً جهنم وعده‌گاه همه آنهاست

آن را هفت در است و برای هر دری، گروه معینی از آن [گمراه] ها تقسیم شده‌اند

بی‌گمان، پرهیزکاران در باغ‌ها و چشمه‌ساراند

[به آنها گویند] به سلامت و ایمنی داخل آن شوید

و هر کینه‌ای را از سینه آنها برداشتیم، که برادرانه بر تخت‌ها رو به روی هم قرار گیرند

در آن جا رنجی به آنان نرسد و نه از آن بیرون رانده می‌شوند

به بندگان من خبر ده که همانا من آمرزنده‌ی مهربانم

و این که عذاب من عذابی دردآور است

و آنها را از مهمانان ابراهیم خبر کن

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلِّمًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ

۵۳

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

۵۴

قَالَ أَبَشِّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ تَبَشِّرُونَ

۵۵

قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفٰنِطِينَ

۵۶

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ ۖ إِلَّا الضَّالُّونَ

۵۷

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

۵۸

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

۵۹

إِلَّا عَالِ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ

۶۰

إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ ۚ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغٰبِرِينَ

۶۱

فَلَمَّا جَاءَ عَالِ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ

۲۲۲

۶۲

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ

۶۳

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ

۶۴

وَأْتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ

۶۵

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ
مِنْكُمْ أَحَدٌ وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ

۶۶

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ
مُّصْبِحِينَ

۶۷

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ

۶۸

قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ

۶۹

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ

۷۰

قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِينَ

هنگامی که بر او وارد شدند و سلام گفتند. گفت: همانا ما از شما بیمناکیم

گفتند: مترس که ما تو را به پسری دانا مزده می‌دهیم

گفت: آیا با این که مرا پیری فرا رسیده است بشارتم می‌دهید؟ به چه بشارت می‌دهید

گفتند: ما تو را به حق بشارت دادیم، پس از نومیدان مباش

گفت: چه کسی جز گمراهان، از رحمت پروردگارش نومید می‌شود

گفت: ای فرستادگان! پس کار شما چیست

گفتند: ما به سوی مردمی گناهکار فرستاده شده‌ایم

مگر خاندان لوط که ما قطعاً همه آنها را نجات می‌دهیم

جز زنش را که مقدر کرده‌ایم وی از بازماندگان [در عذاب] باشد

پس چون فرستادگان نزد خاندان لوط آمدند

لوط گفت: شما مردمی ناشناس هستید

گفتند: ما همان را برای تو آورده‌ایم که در آن تردید می‌کردند [نزول عذاب را]

و ما برای تو خبر راست آورده‌ایم و قطعاً ما راست گوییم

بنابر این، در پاسی از شب خاندان خود را حرکت ده و خود از پی ایشان روانه شو، و کسی از شما به پشت سر ننگرد، و همان جا که دستور داده می‌شوید بروید

و او را از این امر آگاه کردیم که صبحگاهان همه آنها ریشه کن خواهند شد

و اهل شهر شادی‌کنان سر رسیدند

لوط گفت: اینان مهمانان منند، پس آبرویم مریزید

و از خدا پروا کنید و مرا خوار نسازید

گفتند: مگر تو را از [مهمانی و پناه دادن] مردمان منع نکرده‌ایم

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

گفت: اینان دختران منند، [با آنها ازدواج نمایید] اگر کاری می‌کنید

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ

به جان تو سوگند که آنها در مستی خود سرگشته بودند

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ

پس به هنگام طلوع آفتاب [میحی مرگبار] آنها را فرا گرفت

فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سَجِيلٍ

پس آن شهر را زیر و رو کردیم و بر آنان سنگ‌هایی از سجیل بارانیدیم

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ

به یقین، در این [کیفر] برای هوشیاران عبرت‌هاست

وَإِنَّهَا لِبَسِيلٍ مُّقِيمٍ

و ویرانه‌های آن هنوز بر سر راهی است که بر جای مانده

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

بی‌گمان، در این برای مؤمنان عبرتی است

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ

و به راستی اهل «ایکه» ستمگر بودند

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ

پس از آنها انتقام گرفتیم، و آن دو شهر اکنون بر رهگذری آشکار است

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ

و اهل حجر (قوم صالح) نیز پیامبران را تکذیب کردند

وَعَاتَيْنَهُمْ عَآئِنَتَنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

و آیات خود را به آنها دادیم ولی از آن رویگردان بودند

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ

و برای خود از کوه‌ها خانه‌هایی می‌تراشیدند که در امان به‌مانند

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ

پس صبحدم میحی [مرگبار] آنها را در گرفت

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

و آنچه [از امکانات] به دست آورده بودند به کارشان نیامد

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ ۖ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ

و ما آسمان‌ها و زمین و آنچه را که میان آن دو است جز به حق نیافریدیم، و یقیناً قیامت آمدنی است، پس [با آنها] بساز، سازشی نیکو

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

پروردگار تو همان آفریدگار آگاه است

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ

و به راستی تو را سبع المثانی (سوره‌ی فاتحه) و قرآن بزرگ عطا کردیم

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِٓٓٓ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ ۖ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ

چشمان خود را به امکاناتی که به گروه‌هایی از آنها داده‌ایم خیره مکن، و برای ایشان اندوه مخور، و بال محبت خود را بر مؤمنان بگستر

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ

و بگو: من همان هشدار دهنده‌ی آشکارم [به عذابی سخت]

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ

آن سان که بر تجزیه‌گران [آیات الهی] نازل کردیم

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِضِينَ

همانان که قرآن را بخش بخش کردند [برخی را قبول، برخی را مردود و برخی را شعر یا سحر نامیدند]

پس سوگند به پروردگارت که همه آنها را بازخواست خواهیم کرد

۹۲ فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

از آنچه انجام می‌دادند

۹۳ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

پس آنچه را بدان دستور می‌یابی آشکار کن و از مشرکان روی بگردان

۹۴ فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

ما شرّ مسخره کنندگان را از تو دور می‌سازیم

۹۵ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ

همانان که با خدا معبود دیگری قرار می‌دهند، اما به زودی خواهند دانست

۹۶ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

و ما به خوبی می‌دانیم که تو از آنچه می‌گویند دلتنگ می‌شوی

۹۷ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرَكَ بِمَا يَقُولُونَ

پس با ستایش پروردگارت تسبیح گوی و از سجده کنندگان باش

۹۸ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّجِدِينَ

و پروردگارت را بندگی کن تا وقتی که تو را مرگ فرا رسد

۹۹ وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ

فرمان [عذاب] خدا آمد، پس شتاب در آن را طلب نکنید. او منزّه و فراتر است از آنچه [با وی] شریک می‌سازند

فرشتگان را با روح (حامل وحی) به امر خود، بر هر کس از بندگانش که بخواهد نازل می‌کند که [مردم را] بیم دهید که معبودی جز من نیست، پس از من بترسید

يُنزِلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ أَنْ أَنْذِرُوهُ أَنَّهُۥ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ

آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید. او از هر چه با وی شریک می‌سازند فراتر است

۳ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ

انسان را از نطفه‌ای آفرید و آن‌گاه او ستیزه‌گری آشکار است

۴ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍۢ فَاِذَا هُوَ خٰصِيْمٌ مُّبِيْنٌ

و چهارپایان را برای شما آفرید که در آنها برایتان گرمی [پشم] و سودهایی است و از آنها تغذیه می‌کنید

۵ وَالْاَنْعٰمَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ

و در آنها برای شما زیبایی [و شکوهی] است، آن‌گاه که [آنها را] از چراگاه باز می‌آورید و هنگامی که به چرا می‌فرستید

۶ وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تُرِيْحُوْنَ وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَعُوفٌ رَّحِيمٌ

و بارهای سنگین شما را به شهری که جز با مشقت جانکاه
نمی‌توانستید بدانجا برسید حمل می‌کنند. به راستی
پروردگار شما رئوف و مهربان است

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا
تَعْلَمُونَ

و اسبان و استران و خران را [آفرید] تا بر آنها سوار شوید
و [شما را] زینتی باشند، و چیزهایی می‌آفریند که نمی‌دانید

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
أَجْمَعِينَ

و بر خداست که راه راست را نشان دهد، و برخی راه‌ها
منحرف است، و اگر خدا می‌خواست مسلماً همه شما را [به
اجبار] هدایت می‌کرد

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ
شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ

اوست که از آسمان آبی فرستاد که از آن می‌نوشید و از آن
درخت و گیاه می‌روید که در آن [چهارپایان را] می‌چرانید

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

و با آن برای شما کشت و زیتون و نخل‌ها و انگورها و هر
نوع میوه‌ای می‌رویاند. قطعاً در اینها برای مردمی که
می‌اندیشند آیتی است

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

و شب و روز و خورشید و ماه را برای شما رام کرد، و
ستارگان مسخر فرمان اویند. مسلماً در اینها برای مردمی که
تعقل می‌کنند شواهدی است

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

و آنچه را که در زمین به رنگ‌های گوناگون برای شما پدید
آورد [مسخر شما ساخت]. بی‌تردید در اینها برای مردمی که
پند می‌گیرند نشانه‌ای است

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاحِرَ
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و اوست آن که دریا را مسخر [شما] ساخت تا از آن گوشت
تازه بخورید و از آن زیوری استخراج کنید که آن را
می‌پوشید، و کشتی‌ها را در دریا شکافنده‌ی آب می‌بینی، و
برای این است که از کره خدا روزی بطلبید و به این امید
که شکرگزار باشید

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسِي أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَرَ سُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

و در زمین کوههایی استوار افکند تا شما را نلرزاند، و رودها و راهها پدید آورد تا شما راه خود را پیدا کنید

۱۶

وَعَلَّمَتْ وَيَالْتَجِمُ هُمْ يَهْتَدُونَ

و نیز علاماتی [قرار داد]، و با ستارگان، آنها راه می‌یابند

۱۷

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

پس آیا آن که می‌آفریند مانند کسی است که نمی‌آفریند؟ چرا متوجه نمی‌شوید

۱۸

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

و اگر نعمت‌های خدا را شماره کنید، نمی‌توانید آنها را به آخر رسانید. بی‌شک خداوند آمرزنده‌ی مهربان است

۱۹

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

و خدا آنچه را نپنهان می‌کنید و آنچه را عیان می‌سازید می‌داند

۲۰

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

و معبودهایی را که غیر خدا می‌خوانند چیزی را خلق نمی‌کنند، بلکه خودشان آفریده می‌شوند

۲۱

أَمْوَاتٌ غَيْرٌ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

مردگانی بی‌جانند، و نمی‌فهمند چه زمانی برانگیخته خواهند شد

۲۲
۲۲۶ر

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ
مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

معبود شما معبودی یگانه است، پس کسانی که به آخرت ایمان نمی‌آورند دل‌هایشان منکر [حق] است و ایشان متکبرند

۲۳

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْتَكْبِرِينَ

شکی نیست که خداوند آنچه را پنهان می‌دارند و آنچه را عیان می‌سازند می‌داند. بی‌تردید او گردنکشان را دوست نمی‌دارد

۲۴

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَآذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا اسْطِيرُ الْأَوْلِيَيْنِ

و چون به آنها گفته شود: پروردگارتان چه نازل کرده است؟ گویند: افسانه‌های پیشینیان

۲۵

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ
يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

تا روز قیامت، هم بار گناهان خود را به تمامی بردارند و هم سهمی از بار کسانی را که بدون علم گمراهشان می‌کنند. آگاه باش که بد باری را می‌کشند

۲۶
۲۲۷ر

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ
فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ
حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

همانا کسانی هم که پیش از آنها بودند مکر کردند و خدا به سراغشان آمد و از پایه‌ها بر بنیانشان زد، و سقف بر سرشان فرود آمد و عذاب از آن جا که حدس نمی‌زدند بر آنان فرا رسید

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشْتَقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ

الَّذِينَ تَتَوَفَّوهُمْ الْمَلَكُتُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ

الَّذِينَ تَتَوَفَّوهُمْ الْمَلَكُتُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَكُتُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

سپس روز قیامت رسوایشان سازد و گوید: کجایند آن شریکان من که در باره‌ی آنها مناقشه می‌کردید؟ آنها که علم داده شده‌اند گویند: در حقیقت امروز رسوایی و بدبختی بر کافران است

همانان که فرشتگان جانشان را در حالی که ستمگر خویشند بستانند، پس سر تسلیم فرود آرند [و گویند]: ما هیچ کاری بدی نمی‌کردیم. آری، مسلماً خدا به آنچه می‌کردید داناست

پس از درهای دوزخ وارد شوید و در آن همیشه بمانید، و راستی بد است جایگاه متکبران

و به کسانی که تقوا پیشه کردند گفته شود: پروردگارتان چه نازل کرد؟ گویند: خیر و خوبی. برای آنها که در این دنیا نیکی کردند پاداش خوبی است، و سرای آخرت حتماً بهتر است، و سرای پرهیزکاران نیکوست

بهشت‌های جاودان که در آن داخل می‌شوند و نهرها از پای درختانش جاری است. در آن جا هر چه بخواهند برایشان فراهم است. بدین گونه خداوند پرهیزکاران را پاداش می‌دهد

همانان که فرشتگان جانشان را در حالی که پاکیزه‌اند می‌ستانند و می‌گویند: سلام بر شما، به پاداش آنچه می‌کردید به بهشت درآید

آیا [کافران] جز این انتظار دارند که فرشتگان سوبشان بیایند یا فرمان [عذاب] پروردگارت بیاید؟ کسانی که پیش از آنها بودند نیز چنین کردند، و خداوند به آنان ستم نکرد بلکه آنها به خویشتن ستم می‌کردند

پس کیفر بدی‌هایی که کردند به آنها رسید، و آنچه مسخره‌اش می‌کردند گریبانشان را گرفت

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۱۶
نحل
۳۵
۱۲۸
۲۲۸

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ

۳۶

إِنْ تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

۳۷

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدَّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

۳۸

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَازِبِينَ

۳۹

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ وَكُنْ فَيَكُونُ

۴۰

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جُزْءَ الْأَخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۴۱
۲۲۹

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۴۲

و مشرکان گفتند: اگر خدا می‌خواست، نه ما و نه پدرانمان هیچ چیزی را غیر از او نمی‌پرستیدیم و بی‌خواست او چیزی را حرام نمی‌کردیم. کسانی که پیش از آنها بودند نیز چنین کردند، ولی آیا پیامبران وظیفه‌ای جز ابلاغ آشکار بر عهده دارند

و ما در هر امتی رسولی برانگیختیم که [بگوید]: خدا را بپرستید و از طغیانگر دوری کنید. پس برخی از آنان را خدا هدایت کرد و برخی نیز سزاوار گمراهی گشتند پس در زمین بگردید و ببینید عاقبت تکذیب کنندگان چگونه بوده است

اگر بر هدایت آنها اصرار ورزی، [بدان که] خدا کسی را که گمراه کرده [و به خودش وا گذاشته] هدایت نمی‌کند و برای ایشان هیچ یابوری نخواهد بود

و به خدا قسم خوردند، قسم‌های مؤکد که هر کس بمیرد خدا زنده‌اش نمی‌کند. چرا [زنده می‌کند] و این وعده‌ی حقی است که بر عهده‌ی اوست ولی بیشتر مردم نمی‌دانند

تا آنچه را در مورد آن اختلاف دارند برایشان روشن سازد، و تا کافران بدانند که دروغگو بوده‌اند

همانا سخن ما به چیزی که آن را خواسته باشیم این است که به آن بگوییم: باش، پس می‌باشد

و کسانی که پس از ستم‌دیدگی، به خاطر خدا مهاجرت کردند بی‌تردید آنان را در دنیا جای نیکویی می‌دهیم و بیشک پاداش آخرت بزرگ‌تر است اگر می‌دانستند

همانان که صبوری کردند و بر خدای خویش توکل می‌کنند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ
الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا
نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ
الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلُوبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ عَنِ
الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿۱﴾

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ
فَأَيُّيَ فَاَرْهَبُونَ

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ
تَتَّقُونَ

وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۗ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ
تَجْعَرُونَ

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُونَ

و پیش از تو نفرستادیم جز مردانی را که به ایشان وحی
می‌کردیم، پس اگر نمی‌دانید از اهل ذکر (و آگاهان)
بپرسید

[آنها را] با حجت‌ها و کتاب‌ها [فرستادیم] و این قرآن را به
سوی تو فرستادیم تا برای مردم آنچه را که به سوبشان
نازل شده است بیان کنی و امید که بیندیشند

پس آیا کسانی که نقشه‌های بد کشیدند ایمن شده‌اند از
این که خدا آنها را در زمین فرو برد یا عذاب از جایی که
نمی‌فهمند سراغشان بیاید؟

یا هنگام [توطئه و] مشغولیتشان که کاری نتوانند بکنند
گریبانشان را بگیرد

یا این که آنها را به تدریج و در حال خوف [از آمدن بلا]
بگیرد [که در آن مهلت توبه هست] چرا که خدای شما
رئوف و مهربان است

آیا چیزهایی را که خدا آفریده ندیدند که چگونه
سایه‌هایشان از راست و چپ می‌گردد و فروتنانه برای خدا
سجده می‌آورند و تخلف نمی‌کنند

[نه تنها سایه‌ها بلکه] هر چه در آسمان‌ها و هر چه در زمین
از جنبدگان و فرشتگان است همه خدا را سجده می‌کنند و
تکبر نمی‌ورزند

از پروردگارشان که بر آنها سیطره دارد می‌ترسند و هر چه
دستور می‌یابند همان می‌کنند

و خدا فرمود: دو معبود برای خود نگیرید. جز این نیست که
[معبود شما] همان خدای یگانه است، پس تنها از من
بترسید

و آنچه در آسمان‌ها و زمین است از آن اوست، و دین و
بندگی نیز همیشه برای اوست، پس آیا از غیر خدا
می‌ترسید

و هر چه نعمت دارید از جانب خداست، و آن‌گاه وقتی که
محتتی به شما رسد به درگاه او لابه و زاری می‌کنید

سپس چون آن محنت را از شما برداشت، آن وقت گروهی
از شما به پروردگارشان شرک می‌آورند

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

تا نعمتی را که به آنها داده‌ایم انکار کنند. پس فعلا بهره گیرید ولی زود است که بدانید

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَفْتَرُونَ

و از آنچه به ایشان روزی داده‌ایم نصیبی برای معبودانی که نمی‌شناسند معین می‌کنند. به خدا سوگند حتما از آن دروغ‌ها که می‌سازید باز خواست می‌شوید

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

و برای خدا دخترانی قائل می‌شوند. منزّه است او. و برای خودشان آنچه را میل دارند قرار می‌دهند

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

و هرگاه یکی‌شان به دختر مزده یابد رویش سیاه می‌گردد در حالی که خشم و اندوه خود را فرو می‌خورد

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

از ناگواری خبری که بشارتش داده‌اند از قوم خود متواری می‌شود که آیا او را به خواری نگاه دارد یا در خاک پنهانش کند؟ وه، چه بد داوری می‌کنند

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّ ۗ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

صفت زشت برای کسانی است که به آخرت ایمان نمی‌آورند و بهترین وصف از آن خداست و او مقتدر حکیم است

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

و اگر خداوند مردم را به خاطر ظلمشان مؤاخذه می‌کرد، جنبنده‌ای بر روی زمین باقی نمی‌گذاشت، و لیکن [کیفر] آنها را تا وقتی معین به تأخیر می‌اندازد، و چون اجلشان فرا رسید نه ساعتی از آن تأخیر کنند و نه پیش افتند

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ

و برای خدا چیزهایی قرار می‌دهند که خود از آن کراهت دارند و زبانشان دروغ‌پردازی می‌کند که برای آنها عاقبت خوبی است، بلکه ناگزیر آتش [جهنم] برای آنهاست و به سوی آن پیش فرستاده خواهند شد

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

سوگند به خدا که به سوی امت‌های پیش از تو [رسولانی] فرستادیم ولی شیطان اعمالشان را برایشان آراست و امروز هم سرپرستشان هموست و برایشان عذابی دردناک است

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و ما این کتاب را بر تو نازل نکردیم مگر برای این که آنچه را در آن اختلاف دارند برایشان بیان کنی و هدایت و رحمتی باشد برای مردمی که ایمان می‌آورند

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ
بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّرِيبِينَ

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا
وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ
الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ
بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْضِ
الْعُمْرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ
فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ
سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ

و خدا از آسمان آبی فرود آورد و با آن زمین را پس از
مردنش زنده کرد. قطعا در این امر برای مردمی که بشنوند
حجتی است

و در دامها قطعا برای شما عبرتی است: از آنچه در شکم
آنهاست، از میان علفهای جویده و خون، شیر خالصی به شما
می‌نوشانیم که برای نوشندگان گواراست

و از میوه‌ی نخلها و انگورها خمر [مستی بخش ناپاک] و
روزی پاکیزه تهیه می‌کنید. همانا در اینها برای مردمی که
تعقل کنند حجتی است

و پروردگار تو به زنبور عسل الهام کرد که: از کوهها و
درختان و از داربست‌هایی که [مردم] می‌سازند لانه‌هایی
بگیر

سپس از همه میوه‌ها بخور و راه‌های پروردگارت را مطیعانه
طی کن. از شکم آنها شربتی رنگارنگ بیرون می‌آید که در
آن شفای مردم است. به راستی در این [امر] برای مردمی
که تفکر می‌کنند نشانه‌ی [علم و قدرت] هست

و خدا شما را آفرید، سپس جان شما را می‌گیرد، و برخی از
شما به پست‌ترین دوران عمر می‌رسد تا [سر انجام] هر چه
را آموخته است از یاد ببرد. به راستی خدا دانای تواناست

و خدا بعضی از شما را [به خاطر تفاوت تلاش‌ها و امتحان]
در روزی بر بعضی دیگر فزونی داده است، ولی کسانی که
فزونی داده شده‌اند حاضر نیستند روزی خود را به بردگان
خود بازدهند تا در آن با هم مساوی باشند. آیا نعمت خدا را
انکار می‌کنند [و شرک می‌ورزند]

و خداوند برای شما از خودتان همسرانی قرار داد و از
همسرانتان برای شما پسران و نوادگانی پدید آورد و از
پاکیزه‌ها روزیتان داد. آیا [باز هم] به باطل می‌گروند، و به
نعمت خدا کافر می‌شوند

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

و به جای خدا چیزهایی را می‌پرستند که مالک هیچ رزقی از
آسمان‌ها و زمین برای آنها نیستند و توانایی ندارند

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

پس برای خدا مثل‌ها [ی ناروا و شرک آمیز] نزنید، خدا
میداند و شما نمی‌دانید

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَن
رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ
يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

خدا بنده‌ی مملوکی را مثال زده که هیچ کاری از او بر
نمی‌آید، و کسی را که از جانب خویش رزق نیکویش
داده‌ایم که از آن در نهان و عیان انفاق می‌کند، آیا این دو
یکسانند؟ [خدا نیز با چیزی یکسان نیست] ستایش از آن
خداست اما بیشترشان نمی‌دانند

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ
شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ
يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

و خدا مثل [دیگری] زد: دو مردند که یکی از آنها گنگ است
و هیچ کاری از او بر نمی‌آید و سربار مولای خویش است هر
جا او را می‌فرستد خیری نمی‌آورد. آیا او با کسی که به
عدالت فرمان می‌دهد و خود بر راه راست است یکسان
است

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ
الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و غیب آسمان‌ها و زمین از آن خداست، و کار قیامت جز
مانند یک چشم بر هم زدن یا نزدیک‌تر از آن نیست همانا
خدا بر هر چیزی قادر است

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ

و خداوند شما را از شکم مادرانتان بیرون آورد در حالی که
چیزی نمی‌دانستید، و برای شما گوش و دیدگان و دل‌ها
قرار داد تا شکر گزارید

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ
إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آیا پرندگان را ننگریستند که [چگونه] در فضای آسمان
مسخرند؟ جز خدا [با ساختاری که به آنها داده] احدی آنها را
نگاه نمی‌دارد. به راستی در این [امر] برای مردمی که ایمان
می‌آورند نشانه‌های [قدرت] است

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِثْعًا إِلَى حِينٍ

و خداوند برای شما از خانه‌هایتان، اسباب آرامش شما را پدید آورد و از پوست دام‌ها برایتان [خیمه و] خانه پدید آورد که با آنها در روز کوچ کردن و روز اقامتتان سبکبار باشید [و به آسانی جا به جا شوید]. و از پشم‌ها و کرک‌ها و موهای آنها اثاث و کالا [پدید آور

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ

و خداوند از آنچه آفریده برای شما سایه‌سارها فراهم آورد و از کوه‌ها برایتان پناهگاه‌هایی قرار داد و برای شما جامه‌هایی پدید کرد که از گرما نگاهتان دارد و جامه‌هایی [چون زره] که در [جنگ‌ها و] سختی‌های شما حفظتان کند. این گونه نعمت خویش را بر شما تمام

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ

پس اگر روی برتابند، فقط ابلاغ آشکار بر عهده‌ی توست

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ

نعمت خدا را می‌شناسند آن‌گاه منکر آن می‌شوند و بیشترشان کافرند

وَيَوْمَ نَبَعْتُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

و روزی که از هر امتی گواهی برانگیزیم، سپس به کسانی که کافر شده‌اند نه رخصتی داده می‌شود و نه عذرشان پذیرفته می‌گردد

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

و چون کسانی که ستم کرده‌اند عذاب را ببینند، نه عذابشان سبک شود و نه مهلت داده شوند

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِن دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ

و چون مشرکان شریکان خود را ببینند گویند: پروردگارا! اینها همان شریکان ما هستند که آنها را به جای تو می‌خواندیم. ولی شریکان این سخن را به خودشان بر می‌گردانند که شما حقا دروغ‌گویید

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلْمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و در آن روز در برابر خدا سر تسلیم افکنند و دروغ‌هایی که می‌ساختند بر باد رود

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ

کسانی که کفر ورزیدند و از راه خدا بازداشتند، به سزای
آن که فساد می‌کردند عذابی بر عذابشان می‌افزاییم

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا
بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِّكُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

و [یاد کن] روزی را که در هر امتی گواهی از خودشان بر
آنها برانگیزیم و تو را هم بر این امت گواه آوریم، و این
کتاب را که بیانگر همه چیز و برای مسلمانان رهنمود و
رحمت و بشارتی است بر تو نازل کردیم

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ
عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

همانا خداوند به عدل و احسان و بخشش به خویشان فرمان
می‌دهد و از فحشا و زشتکاری و ستم نهی می‌کند. شما را
پند می‌دهد، باشد که بیدار شوید

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ
تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
مَا تَفْعَلُونَ

و چون با خدا پیمان بستید بدان وفا کنید و سوگندهای خود
را پس از محکم ساختن آنها نشکنید در حالی که خدا را بر
خود ضامن قرار داده‌اید. بی‌شک خدا از آنچه می‌کنید آگاه
است

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِن بَعْدِ قُوَّةٍ أَنكَاثًا
تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ
أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۗ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

و مانند آن زنی نباشید که رشته خود را پس از محکم
تاییدن از هم واکرد که سوگندهای خود را به خاطر این که
گروهی جمعیتشان افزون‌تر از دیگری است [بشکنید و
پیمان خود را با پیامبر لغو کنید و آن را] وسیله تقلب میان
خود قرار دهید. جز این نیست که خدا شما را بدی

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن يُضِلُّ مَن
يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۗ وَلِتَسَّئَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و اگر خدا می‌خواست، همه شما را یک امت قرار می‌داد،
ولی هر که را بخواهد گمراه می‌کند و هر که را بخواهد
هدایت می‌کند، و حتما از آنچه انجام می‌دادید سؤال
خواهید شد

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوَاءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ لَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ

إِنَّهٗ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

إِنَّمَا سُلْطٰنُهٗ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهٗ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ

وَإِذَا بَدَّلْنَا ءَايَةً مَّكَانَ ءَايَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

و سوگندهای خود را دستاویز تقلب میان خود قرار ندهید تا مبدا گامی پس از استواریش بلغزد و به سزای آن که [مردم را] از راه خدا بازداشته‌اید آثار سوء آن را بچشید و برای شما عذابی بزرگ باشد

و پیمان خدا را به بهای ناچیزی بفروشید همانا آنچه نزد خداست همان برای شما بهتر است اگر می‌دانستید

آنچه نزد شماست تمام شدنی است و آنچه نزد خداست ماندنی است، و قطعاً به کسانی که شکیبایی کرده‌اند اجرشان را بر اساس بهترین کاری که می‌کردند می‌دهیم

هر کس از مرد یا زن کار شایسته کند- در حالی که مؤمن باشد- قطعاً او را با زندگی پاکیزه‌ای حیات حقیقی می‌بخشیم و مسلماً اجرشان را بر پایه بهترین کاری که می‌کردند می‌دهیم

پس آن‌گاه که قرآن بخوانی از شیطان مطرود به خدا پناه بر

چرا که او را بر کسانی که ایمان آورده‌اند و بر خدای خود توکل می‌کنند تسلطی نیست

تسلط او تنها بر کسانی است که او را سرپرست می‌گیرند و بر کسانی است که به خدا شرک می‌ورزند

و چون حکمی را به جای حکم دیگر بیاوریم در حالی که خدا به آنچه نازل می‌کند داناتر است، می‌گویند: جز این نیست که تو دروغبافی. نه بلکه بیشتر آنان نمی‌دانند

بگو: آن را روح القدس از طرف پروردگارت به حق نازل کرده تا کسانی را که ایمان آورده‌اند ثابت قدم کند و برای مسلمانان هدایت و بشارتی باشد

وَلَقَدْ نَعَلْمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي
يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ
مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْعَقْلُونَ

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

و ما به خوبی می‌دانیم که آنان می‌گویند: جز این نیست که
بشری او را تعلیم می‌دهد. [نه چنین نیست، زیرا] زبان
کسی که این نسبت را به او می‌دهند عجمی است و این
قرآن به زبان عربی روشن است

مسلمان کسانی که به آیات خدا ایمان نمی‌آورند، خداوند آنها
را هدایت نمی‌کند و ایشان را عذابی دردناک است

تنها کسانی دروغ می‌بافند که به آیات خدا ایمان ندارند و
آنها خود دروغگویند

هر کس پس از ایمانش، به خدا کافر شود [جزایش دوزخ
است] جز کسی که تحت فشار [واقع] شده ولی دلش به
ایمان محکم است آری کسی که سینه خود را به کفر
بگشاید، خشمی از خدا بر آنهاست و ایشان را عذابی بزرگ
خواهد بود

این بدان سبب است که آنها زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح
دادند و این که خدا قوم کافر را هدایت نمی‌کند

آنان کسانی هستند که خدا بر دل‌ها و شنوایی و دیدگانشان
مهر نهاده و آنها همان غافلانند

شکی نیست که آنها در آخرت زیانکار خواهند بود

اما پروردگار تو نسبت به کسانی که پس از آن همه رنج
دیدن، هجرت نمودند و سپس جهاد کردند و شکیبایی
ورزیدند، بی‌تردید خدای تو بعد از آن نسبت به ایشان
بخشنده و مهربان است

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَدِلُ عَن نَّفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

روزی که هر کسی می‌آید در حالی که از خود دفاع می‌کند، و هر کسی در برابر آنچه کسب کرده است بی‌کم و کاست پاداش می‌یابد و بر آنها ستم نمی‌رود

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

و خداوند شهری را مثل زده است که امن و آرام بود و رزقش به وفور از هر طرف به آن می‌رسید، اما کفران نعمت خدا کردند و خدا هم به سزای آنچه انجام می‌دادند طعم گرسنگی و هراس را به [مردم] آن چشاند

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ

و همانا فرستاده‌ای از خودشان به سوی آنها آمد، اما او را تکذیب کردند، پس در حالی که ظالم بودند آنها را عذاب در گرفت

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

پس، از آنچه خدا شما را روزی کرده است حلال و پاکیزه بخورید و نعمت خدا را شکر گزارید اگر تنها او را بندگی می‌کنید

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

جز این نیست که خدا مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را که به غیر نام خدا ذبح شده بر شما حرام کرده است. پس کسی که به خوردن آنها ناگزیر شود و از حد [ضرورت و حکم خدا تجاوز] نکند، قطعاً خداوند آمرزنده‌ی مهربان است

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتِكُمْ أَلْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ أَلْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ أَلْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

و در باره آنچه زبانتان به دروغ و بی‌سند توصیف می‌کند، نگوئید این حلال است و آن حرام، تا بر خدا دروغ بسته باشید. زیرا کسانی که بر خدا دروغ می‌بندند رستگار نمی‌شوند

مَتَّعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

بهره‌ی کمی است [که در این دنیا نصیبشان می‌شود] ولی عذابی دردناک در انتظار آنهاست

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

و ما بر یهودیان آنچه را پیش‌تر بر تو حکایت نمودیم حرام کرده بودیم، و ما در حق آنها ستم نکردیم بلکه آنها خود به خویشتن ستم می‌کردند

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

سپس پروردگار تو نسبت به کسانی که از روی جهالت گناه کردند و آن‌گاه از پس آن توبه نمودند و درستکاری کردند، البته پروردگارت بعد از آن آمرزنده‌ی مهربان است

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ

به راستی ابراهیم [به تنهایی] یک امت و مطیع خدا و موحد بود و از مشرکان نبود

شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ أَجْتَبَلَهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

و شکرگزار نعمت‌های او بود و خدا او را برگزید و به راهی راست هدایتش کرد

وَعَاتَيْنَهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ

و او را در دنیا نیکی دادیم و بی‌تردید در آخرت هم از شایستگان است

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ

سپس به تو وحی کردیم که از آیین ابراهیم حق گرای پیروی کن، و او از مشرکان نبود

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

[تحریم‌های] شنبه فقط بر کسانی مقرر شد که در باره‌ی [صید] آن اختلاف کردند، و قطعاً پروردگار تو روز رستاخیز میان آنها در باره‌ی آنچه بر سرش اختلاف می‌کردند حکم خواهد کرد

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

مردم را با حکمت و اندرز نیکو به راه پروردگارت فراخوان و با آنان به نکوترین شیوه مجادله کن. بی‌تردید پروردگار تو به حال کسی که از راه او منحرف شده داناتر است و هدایت یافتگان را نیز بهتر می‌شناسد

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ
لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ

و اگر سزا می‌دهید، مانند آنچه با شما کرده‌اند سزا دهید، و اگر صبوری کنید بی‌شک همان برای صابران بهتر است

وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي
ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

و صبور باش که صبر تو جز به توفیق خدا نیست، و بر ایشان محزون مباش و از آن مکاری که می‌کنند دل تنگ مدار

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

بی‌تردید خدا با کسانی است که پارسایی کرده‌اند و کسانی که نیکوکارند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ وَمِنَ آيَاتِنَا
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

۱
جزء ۱۵
حزب
۱۱۳
۲۴۰
منزل
۴

وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ آلَا
تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيَلًا

۲

ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

۳

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ
مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقًا كَبِيرًا

۴

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي
بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا

۵

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ
وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا

۶

إِنِ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا
جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْأُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا

۷

منزه است آن که بنده‌ی خود را شبی از مسجد الحرام به سوی مسجد الاقصی که حومه آن را برکت داده‌ایم سیر داد، تا آیات خویش را به او بنماییم که همانا او شنوای بیناست

و به موسی کتاب دادیم و آن را برای بنی اسرائیل وسیله هدایت ساختیم که زنهار غیر من و کیل و سرپرست نگیرید

[شما] نسل کسانی هستید که آنها را [در کشتی] با نوح برداشتیم. به راستی او بنده‌ای شکرگزار بود

و به بنی اسرائیل در آن کتاب اعلام کردیم که بی‌گمان دوبار در زمین فساد خواهید کرد و به طغیان بزرگی دست خواهید زد

پس آن‌گاه که وعده‌ی اولین آن دو فرا رسید، بندگانی از خود را که جنگاورانی نیرومندند بر شما برانگیزیم تا [برای تعقیب شما] داخل خانه‌ها را جست جو کنند، و این وعده انجام شدنی است

آن‌گاه دوباره غلبه بر آنها را به شما بازگردانیم و شما را با اموال و پسران یاری دهیم و تعداد نفرات شما را بیشتر کنیم

[حال] اگر نیکی کنید، به خود نیکی کرده‌اید و اگر بدی کنید به خود بد کرده‌اید، پس وقتی وعده‌ی [کیفر] بعدی فرا رسد [چنان بر شما بتازند] که از اندوه صورتتان را زشت گردانند و وارد مسجد [الاقصی] شوند، چنان که بار اول داخل شده بودند و به هر چه دست یابند یک

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

[اگر توبه کردید] امید است که پروردگارتان بر شما رحمت آورد، و اگر [به فساد] باز گشتید ما نیز باز می‌گردیم. و دوزخ را برای کافران زندان قرار داده‌ایم

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

بی‌تردید، این قرآن به آیین که استوارتر است راه می‌نماید و به آن مؤمنانی که کارهای شایسته می‌کنند مژده می‌دهد که پاداشی بزرگ برایشان خواهد بود

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

و برای کسانی که به آخرت ایمان نمی‌آورند عذابی دردناک آماده کرده‌ایم

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
عَجُولًا

و آدمی [بدون فکر] بدی را همان گونه می‌طلبد که نیکی را می‌طلبد، و انسان همواره شتابزده است

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ ۗ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا
آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۗ وَكُلُّ شَيْءٍ فَصَلْنَاهُ تَفْصِيلًا

و شب و روز را دو نشانه قرار دادیم، پس نشانه شب را محو [و تیره] کردیم و نشانه روز را ظاهر و روشن قرار دادیم تا از پروردگارتان روزی بطلبید و شمار سال‌ها و حساب [اوقات] را بدانید، و هر چیزی را به طور کامل توضیح دادیم

وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ ۗ فِي عُنُقِهِ ۗ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا

و کارنامه هر انسانی را به گردنش آویخته‌ایم، و روز قیامت برای او نامه‌ای که آن را گشوده می‌بیند بیرون می‌آوریم

أَفْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

[گفته شود] نامهات را بخوان. کافی است که امروز خود حسابرس خویش باشی

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَأَتَمَّا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّ فَأَتَمَّا يَضِلُّ
عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ
نَبْعَثَ رَسُولًا

هر که به راه آید، تنها به سود خود به راه آمده، و هر که بیراهه رود تنها به ضرر خود بیراهه رفته است و هیچ حمل کننده‌ای بار گناه دیگری را بر نمی‌دارد، و ما عذاب کننده نبوده‌ایم تا وقتی که رسولی بفرستیم

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا

و چون بخواهیم شهری را هلاک کنیم خوشگذران‌های آن را وا می‌داریم [و آزاد می‌گذاریم] تا در آن فسق و فساد کنند پس عذاب الهی بر آن محقق می‌گردد و آن را به طور کامل فرو می‌کوبیم

وَكَم أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
بِدُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

و چه بسیار نسل‌هایی را پس از نوح هلاک نمودیم، و همین بس که پروردگار تو به گناهان بندگانش آگاه و بیناست

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ
ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا

هر کس خواهان دنیای زود گذر است، به زودی هر که را خواهیم نصیبی از آن می‌دهیم، سپس جهنم را برایش مقرر می‌کنیم تا نکوهیده و مطرود در آن وارد شود

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا

و هر کس آخرت خواهد و با سعی لازم برای آن بکوشد- در حالی که مؤمن باشد- آنانند که از سعیشان قدردانی خواهد شد

كُلًّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ
رَبِّكَ مَحْظُورًا

همه را، این گروه و آن گروه را از عطای پروردگارت مدد می‌بخشیم، و عطای پروردگار تو از کسی منع نشده است

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ
دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

بنگر که چگونه بعضی‌شان را بر بعضی دیگر برتری دادیم، و البته آخرت به لحاظ درجات، عظیم‌تر و از نظر برتری، بزرگ‌تر است

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُومًا

با خدا معبود دیگری قرار مده که نکوهیده و وانهاده فرو نشینی

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا
يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
أُفٍّ وَلَا تَنْهَرَهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

و پروردگار تو مقرر داشته که جز او را نپرستید و با پدر و مادر احسان کنید. اگر یکی از آن دو یا هر دو در کنار تو به پیری رسند، به آنها اف مگو! و آنها را به خشونت مران و با آنها کریمانه سخن بگوی

وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا
كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

و از سر مهربانی بال فروتنی بر آنان بگستر و بگو: پروردگارا! آنها را رحمت آور، چنان که مرا در کودکی پرورش دادند

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا

پروردگارتان بهتر می‌داند که در ضمیر شما چیست. اگر اهل صلاح باشید، قطعاً او آمرزنده‌ی توبه‌کاران است

وَعَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبْدِرْ
تَبْدِيرًا

و حق خویشاوند و تنگدست و به راه مانده را بده و ولخرجی و اسراف مکن

إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ط وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ
كَفُورًا

چرا که اسرافکاران برادران شیاطینند، و شیطان در برابر خدای خویش کفر پیشه است

وَمَا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ مَّن نَّرَزَقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنْ قَتَلْتُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيرًا

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُنْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا

و اگر به امید رحمت [و وسعت رزق] از جانب پروردگارت، از [انفاق] به آنها روی می‌گردانی، پس با ایشان سخنی نرم گوی

نه دستت را [به خست] به گردن خویش ببند و نه [به سخاوت] یکباره بگشای که ملامت زده و حسرت خورده بمانی

بی‌تردید، خدای تو روزی را برای هر که خواهد گشایش دهد یا تنگ گیرد همانا او به بندگان خویش آگاه و بیناست

و فرزندانتان را از بیم تنگدستی نکشید، ما آنها و شما را روزی می‌دهیم. قطعاً کشتن آنها خطایی بزرگ است

و به زنا نزدیک مشوید به درستی که آن فحشا و راهی بد است

و کسی را که خداوند [کشتن وی را] حرام کرده نکشید جز به حق، و هر کس به ستم کشته شود، به ولیّ او تسلطی داده‌ایم، پس او نباید در [مکافات] قتل زیاده‌روی کند، همانا او حمایت شده است

و به مال یتیم نزدیک نشوید مگر به طریقی که بهتر است، تا آن‌گاه که به حدّ بلوغش برسد، و به پیمان وفا کنید که پیمان بازخواست شدنی است

و چون پیمان‌ه کنید پیمان‌ه را تمام دهید و با ترازوی درست وزن کنید، که این بهتر و سر انجامش نیکوتر است

و چیزی را که بدان علم نداری پیروی مکن، همانا گوش و چشم و قلب، همه آنها مورد سؤال واقع خواهند شد

و در روی زمین به نخوت راه مرو، تو هرگز زمین را نخواهی شکافت و در بلندی به کوه‌ها نخواهی رسید

همه اینها گناهش نزد پروردگارت ناخوشایند است

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا

۴۰

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْءَانِ لِيَذَّكُرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا

۴۱

۲۴۴ر

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ ءِالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَبَّتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا

۴۲

سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا

۴۳

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوٰتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِۦ وَلَكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۗ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

۴۴

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا

۴۵

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْءَانِ وَحْدَهُ وَلَوَّاْ عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا

۴۶

تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ ۚ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰٓ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا

۴۷

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا

۴۸

وَقَالُوا ءَأِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرُفَاتًا ءَأِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

۴۹

اینها از جمله حکمت‌هایی است که پروردگارت به تو وحی کرده است، پس با خدا معبود دیگری قرار مده که ملامت زده و مطرود در جهنم افکنده می‌شوی

آیا پروردگارتان پسران را خاص شما کرده و خود از فرشتگان دخترانی اختیار نموده است؟ حقاّ که شما سخنی بس بزرگ بر زبان می‌آورید

و به تحقیق ما در این قرآن [حقایق را] گونه‌گون بیان کردیم تا پند گیرند، اما آنها را جز رمیدن نمی‌افزاید

بگو: اگر با او چنان که می‌گویند خدایان دیگری بود، در آن صورت حتما به سوی صاحب عرش راهی می‌جستند [تا قدرت را به دست گیرند]

او پاک و منزّه است و از آنچه می‌گویند بسی برتر است

آسمان‌های هفتگانه و زمین و هر کس در آنهاست او را تسبیح می‌گویند، و هیچ موجودی نیست مگر این که به ستایش او تسبیح می‌گوید، ولی شما تسبیحشان را نمی‌فهمید. به راستی که او بردبار و آمرزنده است

و چون قرآن بخوانی، میان تو و کسانی که به آخرت ایمان نمی‌آورند حجابی نامرئی قرار می‌دهیم

و بر دل‌هایشان پرده‌ها نهاده‌ایم تا آن را نفهمند، و در گوش‌هایشان سنگینی. و هنگامی که در قرآن پروردگار خود را به یگانگی یاد کنی با نفرت پشت می‌کنند

هنگامی که به تو گوش می‌سپارند ما بهتر می‌دانیم به چه منظور گوش می‌دهند، و نیز آن‌گاه که نجوا می‌کنند وقتی که ستمگران می‌گویند: شما جز مردی افسون شده را پیروی نمی‌کنید

بین چگونه برای تو مثل‌ها زدند و گمراه شدند، در نتیجه راه به جایی نتوانند برد

و گفتند: آیا وقتی ما استخوان و خاک شدیم، دگر بار به آفرینش تازه‌ای زنده خواهیم شد

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا

بگو: سنگ باشید یا آهن

۵۱

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا
قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ
وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا

یا هر مخلوقی از آنچه در خاطر شما بزرگ می‌نماید [بالاخره برانگیخته خواهید شد]. باز خواهند گفت: چه کسی ما را باز می‌گرداند؟ بگو: همان کس که بار اول شما را آفرید. پس سرهایشان را به سوی تکان داده خواهند گفت: آن در چه زمانی خواهد بود؟ بگو: شاید نزدیک باش

۵۲

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا
قَلِيلًا

روزی که شما را فرا می‌خواند، پس با ستایش او اجابتش می‌کنید، و می‌پندارید که جز اندکی [در دنیا] توقف نکرده‌اید

۵۳
۲۴۵

وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ
بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا

و به بندگان من بگو سخنی را که بهتر است بگویند، که شیطان میانشان را به هم می‌زند، به راستی که شیطان برای آدمی دشمنی آشکار است

۵۴

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأُ يَرْحَمَكُم أَوْ إِن يَشَأُ
يُعَذِّبِكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا

پروردگارتان به شما داناتر است، اگر بخواهد رحمتتان می‌کند یا اگر بخواهد عذابتان می‌کند، و ما تو را بر آنان و کیل نفرستاده‌ایم

۵۵

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا
بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ وَعَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

و پروردگار تو به [احوال] هر کس که در آسمان‌ها و زمین است داناتر است. و به تحقیق بعضی از انبیا را بر بعضی برتری بخشیدیم، و به داود زبور دادیم

۵۶

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ
الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

بگو: کسانی را که به جای او [معبود خود] پنداشته‌اید بخوانید، ولی آنها نمی‌توانند از شما دفع زیان کنند و نه تغییر دهند

۵۷

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ
أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ
كَانَ مَحْدُورًا

آن کسانی را که ایشان می‌خوانند [مانند ملائکه و غیره] خود به سوی خدایشان وسیله می‌جویند که کدامشان به او نزدیک‌ترند؟ و به رحمت خدا امیدوارند و از عذابش می‌ترسند همانا عذاب پروردگارت حذر کردنی است

۵۸

وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ
مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

و هیچ شهری نیست جز این که ما آن را [در صورت نافرمانی] پیش از روز قیامت به هلاکت می‌رسانیم یا به عذابی سخت گرفتار می‌سازیم. این [عقوبت] در کتاب الهی به قلم رفته است

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ
وَعَاتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخْوِيفًا

۶۰

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّعْيَا
الَّتِي أَرَيْنَكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي
الْقُرْآنِ وَنُحُوفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا

۶۱
۲۴۶۹

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ
ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا

۶۲

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا

۶۳

قَالَ أَذْهَبُ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً
مَوْفُورًا

۶۴

وَأَسْتَفْزِرُ مَنْ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ
بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدهُمْ وَمَا
يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

۶۵

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا

۶۶

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ إِنَّهُ وَكَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

و [چیزی] ما را از فرستادن معجزات [درخواستی مشرکان] باز نداشت جز این که پیشینیان، آن را دروغ پنداشتند و ما به قوم ثمود آن ماده شتر را به عنوان یک حجت روشن دادیم ولی به آن ستم کردند، و ما معجزه‌ها را صرفاً برای بیم دادن می‌فرستیم

و آن‌گاه که به تو گفتیم: به راستی پروردگارت بر مردم احاطه دارد، و خوابی را که به تو نمایاندم و نیز آن درخت نفرین شده در قرآن را صرفاً برای امتحان مردم قرار دادیم، و ما آنها را می‌ترسانیم اما آنها را جز سرکشی بزرگ نمی‌افزاید

و هنگامی که به فرشتگان گفتیم: برای آدم سجده کنید. پس همه سجده کردند، جز ابلیس که گفت: آیا کسی را که از گل آفریده‌ای سجده کنم

گفت: به من بگو، آیا این همان است که بر من برتری دادی؟ اگر تا روز قیامت مهلتم دهی، قطعاً نسل او را افسار می‌زنم جز اندکی را

گفت: برو، هر کس از آنان تو را پیروی کند، مسلماً جهنم سزایتان خواهد بود که سزایی تمام است

و از ایشان هر که را توانستی به آوای خود تحریک کن و با سواران و پیادگانت بر آنها بتاز، و با آنها در اموال و اولاد شریک شو، و به ایشان وعده بده، ولی شیطان جز از روی فریب به آنها وعده نمی‌دهد

به یقین، تو را بر بندگان [صالح] من تسلطی نیست، و کفالت پروردگارت بس است

پروردگار شما کسی است که کشتی را در دریا برای شما به حرکت در می‌آورد تا از فضل او روزی بجویید همانا او همواره به شما مهربان است

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا
فَلَمَّا نَجَّكُم إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا

أَقَامِنْتُمْ أَنْ يَحْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْهَمٍّ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِئْمِينِهِ
فَأُولَٰئِكَ يَفْرَهُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ
سَبِيلًا

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَٰنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ
عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ حَلِيلًا

وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا

إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ
لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

و چون در دریا به شما خطری برسد، آن که را می‌خوانید گم می‌شود جز او، و چون خدا شما را به سوی خشکی نجات داد روی می‌گردانید و انسان بسیار ناسپاس است

مگر ایمن شده‌اید از این که شما را در کنار خشکی به زمین فرود برد یا بر شما طوفانی از سنگریزه‌ها بفرستد که برای خود مدافعی نیابید

یا مگر ایمن شده‌اید از این که بار دیگر شما را به دریا بازگرداند و تندبادی شکننده بر شما بفرستد و به سزای کفرتان شما را غرق کند، آن‌گاه برای نجات خود در برابر ما پی‌گیری کننده نیابید

و به راستی ما فرزندان آدم را گرامی داشتیم و آنها را در خشکی و دریا سیر دادیم و از نعمت‌های پاکیزه روزی بخشیدیم و آنها را بر بسیاری از مخلوقات خود برتری دادیم، برتری کامل

روزی که هر گروهی را با امامشان فرا می‌خوانیم، پس هر که نامه او به دست راستش داده شود آنها نامه‌ی خود را می‌خوانند و ذره‌ای به آنها ستم نمی‌رود

و هر که در این دنیا کور [دل] باشد در آخرت هم کور و گمراه‌تر خواهد بود

و همانا نزدیک بود در آنچه به تو وحی کرده‌ایم تو را متزلزل کنند که غیر آن را به ما منسوب داری که در آن صورت تو را به دوستی می‌گرفتند

و اگر استوارت نکرده بودیم همانا نزدیک بود کمی به سوی آنها متمایل شوی

در آن صورت حتما تو را دو چندان [در این] زندگی و دو چندان را [بعد از] مرگ عذاب می‌چشاندیم، آن‌گاه در برابر ما برای خود یآوری نمی‌یافتی

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبُثُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا

قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

وَلَيْنُ شِئْنَا لَنُدْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا

و همانا نزدیک بود تو را از این سرزمین برکنند تا تو را از آن بیرون برانند، و هرگاه چنین می‌کردند آنها پس از تو جز اندک زمانی باقی نمی‌ماندند

[مانند] سنت [ما در حمایت] پیامبرانی که پیش از تو فرستادیم، و برای سنت و قانون ما تغییری نخواهی یافت

نماز را از زوال آفتاب تا نهایت تاریکی شب برپادار، و نیز نماز صبح را، که نماز صبح مشهود [فرشتگان] است

و پاسی از شب را زنده بدار که نافله‌ای مخصوص تو است، باشد که پروردگارت تو را به مقامی ستوده برساند

و بگو: پروردگارا! مرا در هر کاری به درستی وارد کن و به درستی خارج ساز، و از جانب خود برایم حجتی یاری بخش پدید آور

و بگو: حق آمد و باطل نابود شد. بی‌شک باطل نابود شدنی است

و از قرآن آنچه را برای مؤمنان شفا و رحمت است نازل می‌کنیم، ولی ستمگران را جز زیان نمی‌افزاید

و چون به انسان نعمت ارزانی داریم روی می‌گرداند و دوری می‌گزیند، و چون به وی بدی رسد نومید می‌گردد

بگو: هر کس بر حسب ساختار روحی خود عمل می‌کند، و پروردگار شما بهتر می‌داند چه کسی راه یافته‌تر است

و از تو در باره‌ی روح می‌پرسند، بگو: روح از [عالم بالا و] فرمان خدای من است و شما از علم جز اندکی داده نشده‌اید

و اگر می‌خواستیم، قطعاً آنچه را به تو وحی کرده‌ایم می‌بردیم، آن‌گاه در باره‌ی آن برای خویش در برابر ما مدافعی نمی‌یافتی

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ وَكَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا

مگر به رحمتی از جانب پروردگارت که تفضل او در حق تو بزرگ است

۸۸

قُل لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْحِجْنُ عَلَيَّ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ ۚ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

بگو: اگر همه انس و جن فراهم آیند که نظیر این قرآن را بیاورند نمی‌توانند مانند آن را بیاورند، هر چند آنها پشتیبان یکدیگر باشند

۸۹

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

بی‌شک ما در این قرآن برای مردم از هر گونه مثل و نمونه آوردیم اما بیشتر مردم ابا کرده، جز کفر و انکار [اظهار] نداشتند

۹۰

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

و گفتند: ما هرگز به تو ایمان نخواهیم آورد تا آن که از زمین چشمه‌ای برای ما بجوشانی

۹۱

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا

یا باغی از خرما و انگور داشته باشی که از لابه‌لای آن به فراوانی نهرها جاری سازی

۹۲

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتِ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بِلِلِّهِ وَالْمَلَكَةِ قَبِيلًا

یا چنان که ادعا می‌کنی آسمان را پاره پاره بر سر ما بیفکنی یا خدا و فرشتگان را در برابر ما حاضر آوری

۹۳

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرِفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا

یا برای تو خانه‌ای زرین باشد یا به آسمان بالا روی، و البته بالا رفتن تو را هم باور نخواهیم کرد مگر این که بر ما نوشته‌ای نازل کنی که آن را بخوانیم. بگو: پاک است پروردگار من! آیا من جز بشری فرستاده [شده] هستم

۹۴

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

و مانع ایمان آوردن مردم— هنگامی که هدایت سوبیشان آمد— جز این نبود که گفتند: آیا خداوند بشری را به رسالت مبعوث کرده است؟

۹۵

قُل لَّوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمشُونَ مُتَمِِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّن السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا

بگو: اگر در روی زمین فرشتگانی بودند که آسوده خاطر راه می‌رفتند، البته بر آنها نیز از آسمان فرشته‌ای را به عنوان پیامبر می‌فرستادیم

۹۶

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

بگو: همین بس که خداوند میان من و شما گواه است، همانا او به حال بندگانش آگاه و بیناست

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ
أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ ۗ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
عُمِيًّا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّا وُهِمَ بِهِمْ جَهَنَّمَ كُفَّاتٌ لِّمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
سَعِيرًا

ذَٰلِكَ جَزَاءُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا
عِظْمًا وَرُفَاتًا أَعِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ
عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى
الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ
خَشِيَّةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَعَلَٰ بَنِي
إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ
مَسْحُورًا

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا

فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِرَ مِنْ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ
جَمِيعًا

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اأَسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ
وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا

و هر که را خدا هدایت کند رهیافته اوست، و هر که را
گمراه کند جز خدا برایشان سرپرستی نخواهی یافت، و روز
قیامت آنها را به رو افتاده و چشم بسته و لال و کر محشور
میکنیم. جایگاهشان دوزخ است که هر دم آتش آن فرو
نشیند، شراره‌ای تازه برایشان می‌افزاییم

سزایشان همین است، چرا که آنها آیات ما را انکار کردند و
گفتند: آیا وقتی ما استخوان و خاک شدیم باز در آفرینشی
جدید زنده خواهیم شد

آیا ندانسته‌اند خدایی که آسمان‌ها و زمین را آفریده قادر
است همانند آنها را بیافریند و برای آنها اجلی معین کرده
است که شکی در آن نیست؟ ولی ستمگران، سر باز زده، جز
کفر و انکار [نخواستند]

بگو: اگر شما مالک گنج‌های رحمت پروردگار من بودید، در
آن صورت از بیم هزینه کردن قطعا امساک می‌کردید، و
آدمی همواره بخیل است

و همانا ما به موسی نه معجزه‌ی آشکار دادیم- پس از بنی
اسرائیل بپرس- آن‌گاه که موسی نزد آنها آمد و فرعون به
او گفت: ای موسی! من جدا تو را جادو شده می‌پندارم

گفت: تو نیک می‌دانی که این آیات را که مایه بینش‌هاست
جز پروردگار آسمان‌ها و زمین نازل نکرده است، و راستی
ای فرعون! من تو را هلاک شده می‌پندارم

پس فرعون تصمیم گرفت تا آنها را از سرزمین مصر بیرون
کند و ما، او و هر که را با وی بود همه را غرق کردیم

و پس از او به بنی اسرائیل گفتیم: در این سرزمین ساکن
شوید، پس وقتی وعده‌ی آخرت فرا رسید همه شما را با هم
می‌آوریم

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ
تَنْزِيلًا

قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ
قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوا بِهَا
وَأَتَّبِعْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ
شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وِئٌ مِّنَ الدُّلِّ وَكَبِيرُهُ
تَكْبِيرًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهُ
عِوَجًا

قِيمًا لِّئِنْدَرَأَسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا

مَّكِيثِينَ فِيهِ أَبَدًا

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا

و آن [قرآن] را به حق نازل کردیم و به حق هم نازل شد، و
تو را جز بشارت دهنده و بیم رسان نفرستادیم

و قرآنی که بخش بخش بر تو نازل کردیم تا آن را بر مردم
آرام آرام بخوانی و آن را به تدریج نازل کردیم

بگو: خواه به آن ایمان بیاورید خواه نیاورید، بی‌گمان کسانی
که پیش از آن علم داده شده‌اند هنگامی که این کتاب بر
آنها تلاوت شود سجده‌کنان بر چانه‌ها به خاک افتند

و می‌گویند: منزّه است پروردگار ما، که وعده‌ی پروردگاران
قطعا انجام شدنی است

و گریه‌کنان بر چانه‌ها به خاک افتند و خشوعشان افزون
شود

بگو: الله را بخوانید یا رحمان را بخوانید، هر کدام را
خواندید بهترین نام‌ها برای اوست، و نمازت را زیاد بلند یا
خیلی آهسته بخوان و میان آن دو راهی معتدل بگیر

و بگو: ستایش خدای را که نه فرزندى گرفته و نه در
فرمانروایی شریکی دارد و نه از زبونی او را یآوری بوده، و
او را به بزرگداشتی تمام بزرگ دار

ستایش خدای را که این کتاب [آسمانی] را بر بنده‌ی خود
نازل کرد و هیچ گونه انحرافی در آن ننهاد

[کتابی] راست و درست، تا به عقوبتی سخت از نزد خود
هشدار دهد و مؤمنان را که کارهای شایسته می‌کنند نوید
بخشد که ایشان را پاداشی نیکوست

که جاودانه در آن خواهند بود

و تا کسانی را که گفتند: خداوند فرزندى گرفته است،
هشدار دهد

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا

نه آنان و نه پدرانشان به این [گفتار] دانشی ندارند. سخن بزرگی است که از دهانشان بیرون می‌آید. [و] جز دروغ نمی‌گویند

فَلَعَلَّكَ بَخِيعُ نَفْسِكَ عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا

چه بسا تو از پی [اعراض] آنها، اگر به این گفتار ایمان نیاورند، خود را از اندوه هلاک کنی

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

همانا ما آنچه را که بر زمین است زینتی برای آن قرار دادیم تا امتحانشان کنیم که کدام یک از ایشان بهتر عمل می‌کنند

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا

و ما [سر انجام] آنچه را که بر روی زمین است قطعاً بیابانی خشک و بایر خواهیم کرد

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا

آیا پنداشته‌ای که اصحاب کهف و سنگ نوشته از آیات عجیب ما بودند

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا

آن‌گاه که آن جوانان به سوی غار پناه بردند و گفتند: پروردگارا! ما را از جانب خود رحمتی عطا کن و در کارمان برای ما رشد و تعالی فراهم ساز

فَضْرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا

پس در آن غار سالیانی چند بر گوش‌هایشان [پرده‌ی خواب] زدیم

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا

آن‌گاه آنها را برانگیختیم تا معلوم داریم کدام یک از آن دو گروه مدت ماندنشانشان را بهتر حساب می‌کنند

ثَنُّ نَفْسٍ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى

ما خبرشان را به حق بر تو حکایت می‌کنیم. آنها جوانانی بودند که به پروردگار خود ایمان آوردند و ما نیز بر هدایتشان افزودیم

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا هَا تَقْدُ فُلْنَا إِذَا شَطَطًا

و بر دل‌هایشان قوت بخشیدیم آن‌گاه که [در مقابل مشرکان] قیام کردند و گفتند: پروردگار ما پروردگار آسمان‌ها و زمین است، غیر او هرگز معبودی را نخواهیم خواند که در این صورت حتما ناحق گفته‌ایم

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ مِّنْ أَظْلَمِ مِمَّنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

اینان قوم ما هستند که غیر او معبودانی اختیار کرده‌اند، چرا بر [الوهیت] آنها دلیل روشنی نمی‌آورند؟ پس کیست ظالم‌تر از کسی که بر خدا دروغ ببندد

وَإِذْ أَعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْرَأُ إِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ
مَرْفَقًا

۱۸
کهف
۱۶
/۱۱۰

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَّوَّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ
وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ
ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرَشِدًا

۱۷
حزب
۱۱۸

وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ
الشَّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعَتْ
عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْت مِنْهُمْ فِرَارًا وَكَلِمَاتٍ مِنْهُمْ رُعْبًا

۱۸
۲۵۴ر

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ
لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا
لَبِئْتُمْ فَأَبَعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ
فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا

۱۹

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ
وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا

۲۰

و چون از آنها و از آنچه جز خدا می‌پرستند کناره گرفتید،
پس به غار پناه جویید تا پروردگارتان از رحمت خود بر شما
بگسترد و برای شما در کارتان گشایشی فراهم سازد

و خورشید را می‌بینی که وقتی طلوع می‌کند از غارشان به
سمت راست میل می‌کند، و چون غروب می‌کند از سمت
چپشان می‌گذرد و آنها در جایی فراخ از آن غار بودند. این
از نشانه‌های قدرت خداست. هر که را خدا هدایت کند، او
هدایت یافته است و هر که را گمراه کند هرگز بر

و آنان را بیدار می‌پنداشتی، در حالی که خفته بودند. و آنها
را به پهلوی راست و چپ می‌گرداندیم، و سگشان بر آستانه
غار دو دست خود را گشاده بود. اگر بر آنها مشرف می‌شدی،
[و از نزدیک می‌دیدی]، بی‌تردید به آنها پشت کرده
می‌گریختی و وجودت از بیمشان آکنده می

و این چنین آنان را برانگیختم تا میان خود از یکدیگر
پرستش کنند. یکی از آنها گفت: چه مدت [این جا]
مانده‌اید؟ گفتند: روزی یا مقداری از روز مانده‌ایم. [سر
انجام] گفتند: پروردگارتان بهتر می‌داند چه مدت مانده‌اید.
اینک یکی از خودتان را با این پولتان به شه

چرا که آنها اگر بر شما دست یابند سنگسارتان می‌کنند یا
شما را به کیش خود باز می‌گردانند و در آن صورت هرگز
رستگار نخواهید شد

۱۸ :
کف
۲۱
/۱۱۰

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ
السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا
أَبْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ
أَمْرِهِمْ لِنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا

و بدین سان [اهل شهر را] بر آنها واقف کردیم تا بدانند که
وعدهی خدا راست است و در [وقوع] قیامت تردیدی نیست
و این هنگامی بود که [مردم] در میان خود در بارهی امر
[معاد] مناقشه داشتند پس [مشرکان] گفتند: بر آنها بنایی
بسازید [تا کسی از آنها آگاه نشود]

به زودی خواهند گفت: سه تن بودند و چهارمی شان سگشان
بود، و می‌گویند: پنج تن بودند و ششمی شان سگشان-
تیری به ناپیدا [می‌زنند]- و می‌گویند: هفت تن بودند و
هشتمی شان سگشان بود. بگو: پروردگارم به وعده آنها
آگاه‌تر است و جز شمار اندکی تعداد آنها را نمی‌دان

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ
كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ
رَبِّي أَعْلَمُ بَعْدَتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا
مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا

۲۲

و هیچ وقت در بارهی کاری مگوی که فردا چنین می‌کنم

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَآئٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا

۲۳
۲۵۵ر

مگر آن که [بگویی:] اگر خدا خواهد. و وقتی فراموش
کردی، پروردگار خویش را یاد کن و بگو: امید است خدایم
مرا به چیزی که به صواب نزدیک‌تر از این باشد، هدایت
کند

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ
يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا

۲۴

و سیصد سال در غارشان درنگ کردند و نه سال نیز
افزودند

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا

۲۵

بگو: خدا به مدتی که درنگ کردند آگاه‌تر است. غیب
آسمان‌ها و زمین خاص اوست. راستی، چه بینا و شنواست!
آنان را جز او سرپرستی نیست، و او در حکم خود کسی را
شریک نمی‌سازد

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَبْصَرُ بِهِ وَأَسْمَعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي
حُكْمِهِ أَحَدًا

۲۶

و از کتاب پروردگارت آنچه را که به تو وحی شده است
تلاوت کن. کلمات او را تغییر دهنده‌ای نیست، و هرگز جز او
پشت و پناهی نخواهی یافت

وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ
وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

۲۷

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ^ط وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا

:۱۸
کهف
۲۸
/۱۱۰

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ^ط فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ
فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا^ج
وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ^ج بِئْسَ
الْشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا

۲۹

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ
أَحْسَنَ عَمَلًا

۳۰

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُجَلَّوْنَ
فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِن
سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ
وَحَسَنَتْ مُرْتَفَقًا

۳۱

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ
أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا

۳۲
حزب
۱۱۹
۲۵۶ر

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِم مِّنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا
خِلَالَهُمَا نَهْرًا

۳۳

وَكَانَ لَهُ ثَمْرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ
مِنكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا

۳۴

و با کسانی که پروردگارشان را صبح و شام می‌خوانند و
خشنودی او را می‌جویند شکیبایی کن، و برای تجمل زندگی
دنیا چشم از ایشان بر مگیر، و از آن کس که قلبش را از
یاد خودمان غافل ساخته‌ایم و از پی هوای نفس خود می‌رود
و اساس کارش بر تجاوز است اطاعت مکن

و بگو: [سخن] حق از پروردگار شماس، پس هر که خواهد
ایمان بیاورد و هر که خواهد کافر شود، که ما برای
ستمگران آتشی آماده کرده‌ایم که سراپرده‌های آن ایشان
را احاطه کند و اگر فریادرسی خواهند، به آبی چون مس
گداخته که چهره‌ها را بریان می‌کند فریادرسی شوند،

بی‌تردید، کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند،
ما پاداش کسی را که نیکوکاری کرده است ضایع نمی‌کنیم

آنانند که بهشت‌های ابدی مخصوص ایشان است که از زیر
[قصرها] شان نهرها جاری است. در آن جا با دستبندهای
زرین آراسته می‌شوند و جامه‌های سبز از حریر نازک و حریر
ضخیم می‌پوشند، در حالی که بر تخت‌ها تکیه زده‌اند. خوش
پاداش و نیکو استراحتگاهی است

و برای آنها [داستان] دو مردی را مثل بزنی که به یکی از
آنها دو باغ انگور دادیم و پیرامون آنها را با درختان خرما
پوشاندیم و میان آنها کشتزاری پدید آوردیم

هر دو باغ محصول خود را بی‌هیچ کم و کاست می‌داد و میان
آن دو نهری جاری ساختیم

و او را محصولات [گوناگون] بود. پس به دوست خود که با
او گفت و گو می‌کرد گفت: من به مال از تو بیشتر و به افراد
از تو نیرومندترم

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ
هَذِهِ أَبَدًا

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا
مِّنْهَا مُنْقَلَبًا

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا
حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَهَا غُورًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُوَ طَلَبًا

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا
وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي
أَحَدًا

وَلَمْ تَكُن لَّهُوَ فِئَةً يَنْصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ
مُنْتَصِرًا

هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا

و او در حالی که ستمکار به نفس خویش بود [مغرورانه] به
باغ خود در آمد و گفت: گمان ندارم که این [باغ] هرگز
زوال پذیرد

و گمان ندارم که قیامت برپا شود، و اگر هم به نزد
پروردگارم بازگردانده شوم، قطعاً جایگاهی بهتر از این
خواهم یافت

رفیقش که با او گفت و گو می‌کرد به وی گفت: آیا به کسی
که تو را از خاک و سپس از نطفه آفریدی، آن‌گاه تو را به
صورت مردی بیاراست کافر شدی؟

اما من [می‌گویم]: الله پروردگار من است و هیچ کس را
شریک پروردگار خویش نمی‌سازم

و چرا وقتی داخل باغت شدی نگفتی: هر چه خدا خواهد
[همان شود] و هیچ نیرویی جز به تأیید خدا نیست؟ اگر مرا
به مال و فرزند کمتر از خود می‌بینی

امید است که پروردگارم بهتر از باغ تو را به من دهد، و بر
آن باغ آفتی از آسمان بفرستد تا به زمینی بایر و بی‌گیاه
بدل شود

یا آب آن در زمین فرو رود که هرگز نتوانی آن را به دست
آوری

و [سر انجام] میوه‌هایش نابود شد. آن‌گاه برای آنچه در باغ
هزینه کرده بود، دست حسرت بر دست می‌سایید در حالی
که همه داربست‌ها و در و دیوار آن فرو ریخته بود و [به
حسرت] می‌گفت: ای کاش کسی را شریک پروردگار خود
نساخته بودم

و گروهی نداشت که او را در برابر خدا یاری دهند و خود
نیز قدرت دفاع نداشت

آن جا ثابت شد که حاکمیت از آن خدای حق است. او در
پاداش دادن بهتر و در فرجام نیکوتر است

و برایشان زندگی دنیا را مثل بزن که مانند آبی است که آن
را از آسمان فرستادیم، پس گیاه زمین با آن در آمیخت [و
سرسبز شد] و آن‌گاه خشکید که بادهای آن را به هر سو
می‌پراکند، و خدا بر هر چیزی قادر است

الْمَالِ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا

مال و فرزندان زینت زندگی دنیایند، و نیکی‌های ماندگار، ثوابش نزد پروردگار تو بهتر و امید بخش‌تر است

وَيَوْمَ نَسِیرُ الْجِبَالِ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا

و روزی که کوه‌ها را به حرکت در آوریم، و زمین را صاف و هموار بینی، و آنان را گرد آوریم و هیچ یک از آنها را فروگذار نکنیم

وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا

و همه در یک صف به [پیشگاه] پروردگارت عرضه شوند [و به آنها گفته شود]: اکنون نزد ما [تنها] آمده‌اید همان گونه که اول بار شما را آفریدیم، ولی گمان می‌کردید که هرگز برای شما موعد [دیدار] نخواهیم نهاد

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

و کارنامه‌ها را در میان گذارند، آن‌گاه مجرمان را از آنچه در آن است هراسان بینی، و گویند: ای وای بر ما! این چه کارنامه‌ای است که هیچ [کار] کوچک و بزرگی را وانگذاشته مگر این که آن را برشمرده است! و آنان کرده‌های خویش را آماده می‌یابند، و پروردگار تو ب

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

و آن‌گاه که به فرشتگان گفتیم: برای آدم سجده کنید. پس همه سجده کردند، جز ابلیس که از جنیان بود و از فرمان پروردگارش سر بتافت. آیا با این حال او و ذریه‌اش را به جای من اولیای خود می‌گیرید و حال آن که آنها دشمن شمايند؟ ستمکاران [شیطان را] بد جانشینی [ب

مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ تُتَّخَذُونَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا

آنها را نه در آفرینش آسمان‌ها و زمین شاهد ساختم و نه در آفرینش خودشان، و من آن نیستم که گمراه کنندگان را دستیار خود گیرم

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا

و روزی که خدا فرماید: آنهایی را که می‌پنداشتید شریکان منند [به یاری خود] ندا دهید. پس آنها را ندا دهند ولی اجابتشان نکنند، و ما میان آنها کانون مهلکه‌ای قرار داده‌ایم [که از هم جدا افتند]

وَرَاءَ الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرَفًا

و گناهکاران آتش دوزخ را می‌بینند و در می‌یابند که در آن افتادنی هستند، و از آن راه گریزی نمی‌یابند

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

۵۵

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا
رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

۵۶

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي
وَمَا أَنْذَرُوا هُزُورًا

۵۷

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا
أَبَدًا

۵۸

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلْ
لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا

۵۹

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
مَوْعِدًا

۶۰

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَتْلِهِ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ
أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا

۶۱

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي
الْبَحْرِ سَرَبًا

و به راستی در این قرآن برای مردم از هر گونه مثلی آوردیم، ولی انسان بیش از هر چیزی، جدال کننده است

و چیزی مانع مردم نشد از این که وقتی هدایت به سویشان آمد ایمان بیاورند و از پروردگارشان آموزش بخواهند جز این که همان بلاها بر سرشان بیاید که بر پیشینیان آمد یا عذاب رویاروییشان درآید [تا به خود آیند]

و ما پیامبران را جز مزده دهندگان و بیم‌رسانان نمی‌فرستیم. و کسانی که کافر شدند به باطل مجادله می‌کنند تا به وسیله آن حق را پایمال کنند. [آنها] آیات من و آنچه را بدان بیم داده شده‌اند به ریشخند گرفتند

کیست ظالم‌تر از کسی که آیات پروردگارش به وی تذکر داده شود و او اعراض کند و آنچه را که پیش فرستاده از یاد ببرد؟ ما بر دل‌های آنان پوشش‌هایی [از قساوت] قرار دادیم که آن (قرآن) را نفهمند و در گوش‌هایشان سنگینی نهادیم. و اگر به سوی هدایت دعوتشان کنی، د

و پروردگار تو آمرزنده و صاحب رحمت است. اگر مردم را به عملشان می‌گرفت، حتما عذاب را زودتر به آنها می‌رسانید، ولی برای آنها موعدی است که هرگز از آن گریزی نمی‌یابند

و مردم آن شهرها را چون بیدادگری کردند هلاک کردیم و برای هلاکتشان موعدی نهادیم

و هنگامی که موسی به جوان [همراه] خود گفت: همچنان خواهم رفت تا به محل تلاقی دو دریا برسم، هر چند مدتی طولانی به راه خود ادامه دهم

پس چون به محل تلاقی آن دو دریا رسیدند، ماهی خود را [که برای تغذیه بود] فراموش کردند، پس [ماهی] راه خود را در دریا پیش گرفت

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ ءَاتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسِنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا

۶۳

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا

۶۴

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ءَاتِيْنَهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا

۶۵

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا

۶۶

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

۶۷

وَكَيفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ ۗ خُبْرًا

۶۸

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا

۶۹

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَن شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا

۷۰

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا ۗ قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا

۷۱
۲۶۱ ر

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

۷۲

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا

۷۳

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ ۗ قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا

۷۴

و چون از آن جا گذشتند، موسی به جوان همراه خود گفت: غذایمان را بیاور که راستی ما از این سفر خستگی بسیار دیدیم

گفت: آیا به یاد داری؟ وقتی کنار آن صخره جا گرفته بودیم، من [به آب افتادن] ماهی را فراموش کردم [که با تو بگویم] و جز شیطان فراموشم نساخت از این که یادآور آن شوم، و ماهی به طور عجیبی راه خود را در دریا پیش گرفت

گفت: این همان [جایگاه خضر] است که به دنبالش بودیم، آن‌گاه پی‌جویانه رد پای خود را گرفتند و برگشتند

تا این که [خضر] بنده‌ای از بندگان ما را یافتند که از جانب خود به او رحمتی عطا کرده و از نزد خود به او دانشی آموخته بودیم

موسی به او گفت: آیا از پی تو بیایم تا از حکمتی که تعلیم شده‌ای به من بیاموزی

گفت: تو هرگز نمی‌توانی همراه من شکیبایی کنی

و چگونه می‌توانی امری را که به اسرارش احاطه نداری تحمل کنی

گفت: اگر خدا خواهد شکیبا خواهی یافت و در هیچ کاری تو را نافرمانی نخواهم کرد

گفت: پس اگر از پی من آمدی، از چیزی سؤال مکن تا خود از آن با تو سخن آغاز کنم

پس به راه افتادند، تا وقتی که سوار کشتی شدند [خضر] آن را سوراخ کرد. موسی گفت: آیا کشتی را سوراخ کردی تا سرنشینانش را غرق کنی؟ واقعا به کار ناروایی مبادرت کردی

گفت: آیا نگفتم که تو هرگز نمی‌توانی همراه من شکیبایی کنی

موسی گفت: به سبب آنچه فراموش کردم مرا مواخذه مکن و در کارم بر من سخت مگیر

پس برفتند تا به نوجوانی برخوردند، پس [خضر] او را کشت. موسی گفت: آیا بی‌گناهی را بی‌آن که کسی را کشته باشد کشتی؟ واقعا کار منکری مرتکب شدی

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

گفت: آیا به تو نگفتم که هرگز نمی‌توانی همراه من
شکیبایی کنی

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ
مِنَ لُدِّي عُدْرًا

موسی گفت: اگر از این پس چیزی از تو پرسیدم، دیگر با
من همراهی نکن و از جانب من البته معذور خواهی بود

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ
يُضَيِّقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ ۖ
قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا

پس راه افتادند، تا وقتی که به مردم قریه‌ای رسیدند، از
اهل آن غذا خواستند، ولی آنها از مهمان کردنشان ابا
کردند. پس در آن جا دیواری یافتند که می‌خواست فرو
ریزد. [خضر] آن را به پا داشت. موسی گفت: اگر
می‌خواستی، برای این کار مزدی می‌گرفتی

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ
تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

گفت: این [زمان] جدایی میان من و توست. هم اینک تو را
از باطن آنچه که نتوانستی بر آن صبر کنی خبردار می‌کنم

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ
أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا

اما آن کشتی، مال بینوایانی بود که [با آن] در دریا کار
می‌کردند، پس خواستم آن را معیوب کنم، چون پشت
سرشان پادشاهی بود که هر کشتی [سالمی] را به زور
می‌گرفت

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا
طُغْيَانًا وَكُفْرًا

و اما آن نوجوان، پدر و مادرش هر دو مؤمن بودند، پس
ترسیدیم مبادا آن دو را به طغیان و کفر بکشاند

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَوَةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا

پس خواستیم که پروردگارش آن دو را به پاک‌تر و
مهربان‌تر از او عوض دهد

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ
كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ
عَنْ أَمْرِي ۚ ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

و اما آن دیوار از آن دو پسر بچه یتیم در آن شهر بود، و
زیر آن گنجی برای آن دو وجود داشت، و پدرشان مردی
شایسته بود، پس پروردگار تو خواست آن دو یتیم به حدّ
رشد برسند و گنج خویش را بیرون آورند، که رحمتی بود از
پروردگار تو. و این کارها را از پیش خود نکردم

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِّنْهُ
ذِكْرًا

و از تو در باره‌ی ذو القرنین می‌پرسند. بگو: به زودی خبری
از او برای شما خواهم خواند

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُوَ فِي الْأَرْضِ وَعَاتَيْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا

۸۵ فَأَتْبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ

وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَبْدَأُ الْقُرْنَيْنِ بِمَا آتَىٰ تَعَذَّبَ وَإِنَّمَا

أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا

قَالَ إِنَّمَا مَن ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ

عَذَابًا نُكْرًا

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ

لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا

۸۹ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ

نَجْعَلْ لَهُمْ مِّن دُونِهَا سِتْرًا

كَذَٰلِكَ ۗ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا

۹۲ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا

يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

قَالُوا يَبْدَأُ الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي

الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ

سَدًّا

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ

وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ

أَنْفُخُوا ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا

۹۷ فَمَا اسْطَلْعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَتَلْعُوا لَهُ وَنَقَبًا

ما وی را در زمین تمکن دادیم و از هر چیزی وسیله‌ای به او عطا کردیم

پس وسیله‌ای را پی گرفت

تا آن‌گاه که به غروبگاه خورشید رسید، به نظرش آمد که خورشید در چشمه‌ای گل‌آلود و سیاه غروب می‌کند، و نزدیک آن قومی را یافت. گفتیم: ای ذو القرنین! یا [اینان را] عقوبت می‌کنی یا میانشان [روش] نیکویی پیش می‌گیری [اختیار با توست]

گفت: اما هر که ستم کند به زودی عذابش خواهیم کرد، سپس به سوی پروردگارش بازگردانده می‌شود، آن‌گاه او را عذابی سخت خواهد کرد

و اما هر که ایمان بیاورد و کار شایسته کند پاداشی هر چه نیکوتر خواهد داشت و به او از فرمان خود تکلیفی آسان خواهیم گفت

سپس وسیله‌ای دیگر را پی گرفت

تا آن‌گاه که به طلوعگاه خورشید رسید، آن را دید بر قومی طلوع می‌کند که برای آنها در برابر آن پوششی قرار نداده بودیم [و هیچ گونه سایبانی نداشتند]

این گونه بود و ما به آنچه نزد وی [از امکانات] بود احاطه داشتیم

باز وسیله‌ای را پی گرفت

تا وقتی که به میان دو سدّ (دو کوه) رسید، در کنار آن قومی را یافت که هیچ سخنی را نمی‌فهمیدند

گفتند: ای ذو القرنین! یاجوج و ماجوج سخت در زمین فساد می‌کنند، آیا ممکن است برای تو هزینه‌ای قرار دهیم تا میان ما و آنها سدّی بسازی

گفت: تمکّنی که پروردگارم به من داده بهتر است پس مرا به نیروی خویش کمک دهید تا میان شما و آنها سدّ [محکمی] بسازم

پاره‌های آهن برای من بیاورید. تا آن‌گاه که میان دو کوه را [انباشت و] برابر نمود، گفت: [در آن] بدمید. تا آن وقت که آن را سرخ و گداخته کرد، گفت: حالا مس مذاب برایم بیاورید تا روی آن بریزم

پس نتوانستند از آن سدّ بالا روند و نتوانستند آن را سوراخ کنند

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّيٰ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّيٰ جَعَلَهُ دَكَّآءَ
وَكَانَ وَعْدُ رَبِّيٰ حَقًّا

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجٌ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِيٰ وَكَانُوا لَا
يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِّن دُونِي
أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نُزُلًا

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
يُحْسِنُونَ صُنْعًا

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِٗ فَحَبِطَتْ
أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي
هُزُورًا

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ
الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا

قُل لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّلْكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن
تُنْفَذَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَٰهُ
وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا
وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ أَحَدًا

گفت: این [سدسازی] رحمتی از جانب پروردگار من است، ولی چون وعده‌ی پروردگارم فرا رسد آن [سد] را در هم کوبد، و وعده‌ی پروردگار من حق است

و در آن روز آنها را چنان رها کنیم که در یکدیگر موج زنند، و همین که در صور دمیده شد آنها را چنان که باید جمع می‌کنیم

و آن روز جهنم را چنان که باید بر کافران عرضه می‌کنیم

همان کسانی که چشمانشان از یاد من در پرده بود و توانایی شنیدن [حق را] نداشتند

آیا کسانی که کافر شدند پنداشته‌اند که می‌توانند به جای من بندگانم را سرپرست بگیرند؟ ما جهنم را برای پذیرایی کافران آماده کرده‌ایم

بگو: آیا شما را از آنها که در کردار زیانکارترند آگاه سازیم

کسانی هستند که سعیشان در زندگی دنیا هدر رفته و با این حال می‌پندارند که کار نیک انجام می‌دهند

آنان کسانی‌اند که آیات پروردگارشان و لقای او را انکار کردند، در نتیجه اعمالشان تباه گردید و روز قیامت برای آنها میزانی برپا نمی‌کنیم

این است سزایشان که همان جهنم است، چرا که کافر شدند و آیات من و پیامبرانم را به ریشخند گرفتند

بی‌گمان کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کردند باغ‌های فردوس جای پذیرایی آنهاست

در آن جاودانه باشند و از آن جا انتقال نطلبند

بگو: اگر دریا برای [ثبت] کلمات پروردگارم مرکب می‌گشت، بی‌شک دریا تمام می‌شد پیش از آن که کلمات پروردگارم تمام شود، هر چند دریای دیگری نیز کمک بیاوریم

بگو: جز این نیست که من بشری مثل شما هستم [با این تفاوت] که به من وحی می‌شود که خدای شما خدایی یگانه است. پس هر کس به لقای پروردگارش امید دارد باید عمل شایسته کند و کسی را در عبادت پروردگارش شریک نسازد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
كَهَيْعَصَ

کاف، ها، یا، عین، صاد

۱
۲۶۴۳

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ وَزَكْرِیَّا

۲

این، یاد کرد رحمت پروردگار تو در باره‌ی بنده‌اش
زکریاست

إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَنِدَاءً خَفِيًّا

۳

آن‌گاه که [زکریا] پروردگارش را به آوای آهسته ندا کرد

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَأُشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ
أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

۴

گفت: پروردگارا! استخوانم سست و سرم از پیری سپید
گشته است و هرگز در دعای تو- ای پروردگار من- [از
اجابت] بی‌بهره نبوده‌ام

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوْلَىٰ مِن وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ
لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا

۵

و من پس از خود، از بستگانم [نسبت به حفظ آیین تو]
بی‌مناکم، و زخم نازاست، پس مرا از جانب خود فرزندی عطا
کن

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ عَالِ يَعْقُوبَ ۗ وَأَجْعَلُهُ رَبِّ رَضِيًّا

۶

که هم وارث من باشد و هم وارث خاندان یعقوب، و ای
پروردگار من! او را پسندیده گردان

يٰۤاِزْكُرِيَّا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اَسْمُهُ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ
قَبْلُ سَمِيًّا

۷

ای زکریا! ما تو را به پسری که نامش یحیی است مژده
می‌دهیم که قبلاً همنامی برای او قرار نداده‌ایم

قَالَ رَبِّ اَنْتَ اَنْتَ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ
بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا

۸

گفت: پروردگارا! چگونه مرا پسری خواهد بود حال آن که
زخم نازاست و من از پیری به فرتوتی رسیده‌ام

قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هٰٓئِيْنٍ وَقَدْ خَلَقْتِكُمْ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ تَكُ شَيْئًا

۹

گفت: فرمان چنین است. خدای تو فرموده: این بر من آسان
است، و خودت را نیز پیش از این من آفریدم که چیزی
نبودی

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ۗ قَالَ اٰيٰتُكَ اِلَّا نُكَلِّمُ النَّاسَ
اَلَّذِيْنَ هُمْ اِلٰهٌ لِّسَانًا وَيُحَسِّبُوْنَ اَلْحِسَابَ

۱۰

گفت: پروردگارا! برای من نشانه‌ای قرار ده. فرمود: نشانه
تو این است که سه شبانه [روز] با این که تندرستی با
مردم تکلم نتوانی کرد

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا
بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ خَلْقَةَ النَّاسِ وَالْاَنْعَامِ
بِسْمِ رَبِّكَ الْعَلِيِّ

۱۱

پس زکریا از محراب به میان قوم خویش بیرون آمد و به
آنها اشاره کرد که صبح و شام خدا را تسبیح گویند

يٰٓيٰحَيُّ خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ ۗ وَّءَاتَيْنٰهُ الْحُكْمَ صَيِّا

۱۳

وَحٰنَا مِّنْ لَّدُنَّا وَرَكُوۡةٌ ۗ وَكَانَ تَقِيًّا

۱۴

وَبَرًّاۗ بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا

۱۵

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا

۱۶

۲۶۵

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مَرْيَمَ اِذْ اُنْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا

۱۷

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا ۗ فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا

۱۸

قَالَتْ اِنِّيْٓ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

۱۹

قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكَ لِاَهْبَ لَكَ غُلٰمًا زَكِيًّا

۲۰

قَالَتْ اَنْىُّ يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَلَمْ يَمَسُّنِيْٓ اَبْسَرٌۭ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا

۲۱

قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هَيِّٓنٍ ۗ وَلِنَجْعَلَهُۥٓ اٰيَةًۭ لِلنَّاسِ وَرَحْمَةًۭۭ مِّنَّا ۗ وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا

۲۲

حزب

۱۲۳

فَحَمَلَتْهُۡ فَانْتَبَذَتْۢ بِهٖٓ مَكَانًا قَصِيًّا

۲۳

فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۗ قَالَتْ يٰلَيْتَنِىْ مِثُّ قَبْلِ هٰذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا

۲۴

فَنَادٰهَا مِنْ تَحْتِهَا اَلَا تَحْزَنِىْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا

۲۵

وَهٰزِيْٓ اِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا

[گفتیم:] ای یحیی! کتاب [خدا] را محکم بگیر، و او را در کودکی حکمت دادیم

و نیز از جانب خود مهربانی و پاکی [به او دادیم] و او پرهیزکار بود

و با پدر و مادر خود نیکرفتار بود و سرکش و عصیانگر نبود

و درود بر او روزی که زاده شد و روزی که می‌میرد و روزی که زنده برانگیخته می‌شود

و در این کتاب از مریم یاد کن، آن‌گاه که از کسان خود در ناحیه شرقی [بیت المقدس] خلوت گزید

و میان خود و آنها پرده‌ای افکند [تا خلوتگاه عبادتش باشد] پس روح خود را به سوی او فرستادیم تا به شکل بشری خوش اندام بر او نمایان شد

مریم گفت: من از تو به خدای رحمان پناه می‌برم اگر پرهیزکار باشی

گفت: من فقط فرستاده‌ی پروردگار توام برای این که به تو پسر پاکیزه‌ای ببخشم

گفت: چگونه مرا پسری باشد با آن که دست بشری به من نرسیده و بدکار نبوده‌ام

گفت: [فرمان] چنین است. پروردگار تو فرمود: آن بر من آسان است و برای این است که او را آیتی برای مردم قرار دهیم و رحمتی از جانب ما باشد و این امری حتمی است

پس مریم به او حامله شد و با او در نقطه‌ای دور دست خلوت گزید

آن‌گاه درد زایمان او را به سوی تنه نخلی کشاند. گفت: ای کاش پیش از این مرده بودم و یکسره فراموش شده بودم

پس از طرف پایین پایش او را صدا زد که: غم مدار، پروردگارت زیر پای تو چشمه آبی پدید آورده است

و این تنه نخل را به طرف خود تکان ده، که بر تو رطب تازه بریزد

فَكُلِيْ وَأَشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا ۖ فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا
فَقُولِيْ إِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا

فَأْتَتْ بِهِۦ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُۥ ۚ قَالُوا يَمْرَيْمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا
فَرِيًّا

يَأْتُحَتَّ هَدْرُونَ مَا كَانَ أَبُوْكَ أَمْرًا سَوِيًّا وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ
بَغِيًّا

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۗ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَآتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا
دُمْتُ حَيًّا

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۗ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۗ سُبْحٰنَهُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا
فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۗ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي
ضَلٰلٍ مُّبِينٍ

و بخور و بنوش و چشم روشن دار. پس اگر کسی از آدمیان
را دیدی بگو: من برای خدای رحمان روزه نذر کرده‌ام و
امروز مطلقا با بشری سخن نخواهم گفت

پس [مریم] در حالی که او را در آغوش گرفته بود به نزد
قومش آورد. گفتند: ای مریم! به راستی چیز تازه و
ناپسندی آورده‌ای

ای خواهر هارون! نه پدرت مرد بدی بود و نه مادرت زنی
بدکاره

پس به سوی نوزاد اشاره کرد. گفتند: چگونه با کودکی که
در گهواره است سخن بگوییم؟

[کودک] گفت: منم بنده‌ی خداوند که به من کتاب داده و
مرا پیامبر قرار داده است

و هر جا که باشم مرا وجودی مبارک ساخته، و تا زنده‌ام مرا
به نماز و زکات سفارش کرده است

و مرا نسبت به مادرم نیکوکار کرده و زورگو و نافرمانم
نگردانیده است

و درود بر من روزی که زاده شدم و روزی که می‌میرم و
روزی که زنده برانگیخته می‌شوم

این است ماجرای عیسی پسر مریم، همان سخن حقی که در
آن تردید می‌کنند

خدا را نسزد که فرزندی بگیرد. منزّه است او. چون کاری
را اراده کند، به آن فقط می‌گوید: باش و می‌شود

و بی‌تردید، الله پروردگار من و پروردگار شماست، پس او
را بندگی کنید که راه راست همین است

اما گروه‌هایی از میان آنها اختلاف کردند، پس وای برای
کافران از حضور در روزی بزرگ

روزی که پیش ما آیند چه شنوا و چه بینا خواهند بود، ولی
ستمگران امروز در گمراهی آشکارند

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

وَأذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا

قَالَ أَرَأَيْتُ أَنْتَ عَنْ ءَالِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنْتَه لَأَرْجُمَنَّكَ وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا

قَالَ سَلِمْتُ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا

وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا

فَلَمَّا أَعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْבُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُوَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُم لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا

وَأذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا

و آنها را از روز حسرت آنگاه که کار تمام می‌شود بترسان، و حال آن که هم اکنون غافلند و ایمان نمی‌آورند

ماییم که زمین را با هر که در آن است به میراث می‌بریم و همه به سوی ما بازگردانده می‌شوند

و در این کتاب ابراهیم را یاد کن. به راستی او پیامبری بسیار راستگو [و درست کردار] بود

هنگامی که به پدرش گفت: ای پدر! چرا چیزی را می‌پرستی که نمی‌شنود و نمی‌بیند و از تو نیازی را برطرف نمی‌سازد

ای پدر! به راستی مرا از دانش [وحی، حقایقی] به دست آمده که تو را نیامده است، پس از من پیروی کن تا تو را به راهی راست هدایت نمایم

ای پدر! شیطان را می‌پرست که شیطان نسبت به خدای رحمان نافرمان بوده است

ای پدر! من از آن می‌ترسم که از جانب خدای رحمان عذابی به تو رسد و تو یار شیطان گروی

گفت: ای ابراهیم! آیا تو از خدایان من بی‌زاری؟ اگر دست برد نداری تو را سنگسار خواهم کرد، و مدت زیادی از من دور شو

[ابراهیم] گفت: سلام بر تو، به زودی من از خدایم برای تو آمرزش می‌طلبم، که او با من بسیار مهربان است

و از شما و از آن چیزها که به جای خدا می‌خوانید کناره می‌گیرم و پروردگار خود را می‌خوانم. امیدوارم که در خواندن پروردگارم بی‌پاسخ نمانم

و چون از آنها و از آنچه سوای خدا می‌پرستیدند کناره گرفت، اسحاق و یعقوب را به او عطا کردیم و همه را پیامبر نمودیم

و آنها را از رحمت خویش بهره‌مند ساختیم، و نام نیک و بلندی [در میان امت‌ها] برایشان قرار دادیم

و در این کتاب از موسی یاد کن، همانا او خالص شده و فرستاده‌ای پیامبر بود

وَنَدَيْتَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا

۵۳

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا

۵۴

وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

۵۵

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا

۵۶

وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

۵۷

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا

۵۸

سجده

مستحب

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝

۵۹

حزب

۱۲۴

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا

۶۰

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا

۶۱

جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا

۶۲

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا ۖ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

۶۳

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا

۶۴

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ ۖ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

و از جانب راست طور او را ندا دادیم و رازگویان نزدیکش ساختیم

و به رحمت خویش برادرش هارون پیامبر را [برای مساعدت] به او بخشیدیم

و در این کتاب از اسماعیل یاد کن، همانا او خوش وعده و رسول [و] پیامبری بود

و خاندان خود را به نماز و زکات فرمان می‌داد و نزد پروردگارش مورد رضایت بود

و در این کتاب از ادريس یاد کن که او راستگو و پیامبر بود

و ما او را به مقامی بلند ارتقا دادیم

آنان گروهی از پیامبران بودند که خداوند به آنها نعمت [هدایت] داد از فرزندان آدم و از کسانی که همراه نوح بر کشتی سوار کردیم و از فرزندان ابراهیم و یعقوب و از کسانی که هدایت نمودیم و برگزیدیم، که هرگاه آیات خدای رحمان برایشان تلاوت می‌شد سجده‌کنان و گر

آن‌گاه کسانی‌جانشین اینان شدند که نماز را ضایع کردند و شهوات را پیروی نمودند که به زودی [سزای] گمراهی را خواهند دید

مگر کسانی که توبه کردند و ایمان آوردند و کار شایسته انجام دادند، که آنها به بهشت داخل شوند و هیچ‌گونه ستمی بر ایشان نرود

بهشت‌های جاودانی که خدای رحمان بندگانش را به نادیده وعده داده است بی‌تردید وعده‌ی او آمدنی است

در آن جا سخن بیهوده نشنوند جز درود، و صبح و شام روزیشان در آن جا برقرار است

این همان بهشتی است که به هر یک از بندگان ما که پرهیزگار باشد به میراث دهیم

و [جبرئیل گفت:] ما جز به فرمان پروردگار تو فرود نمی‌آییم. از آن اوست گذشته و آینده‌ی ما و آنچه میان این دو است. و پروردگار تو فراموشکار نیست

رَّبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

اوست پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آن دو است، پس او را بندگی کن و در عبادت او شکیبا باش. آیا همنامی برای او می‌شناسی

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا

و انسان می‌گوید: آیا وقتی مردم، راستی از گور زنده بیرون آورده خواهم شد

أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا

آیا انسان به خاطر نمی‌آورد که ما او را قبلا آفریدیم در حالی که چیزی نبود

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ
جَهَنَّمَ جِثِيًّا

پس به پروردگارت سوگند که حتما آنها را همراه شیاطین گرد می‌آوریم، آن‌گاه همه را به زانو نشسته پیرامون جهنم حاضر می‌کنیم

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا

وانگهی از هر گروه کسانی را که در بر خدای رحمان سرکش‌تر بودند بیرون می‌کشیم

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا

آن‌گاه ما کسانی را که برای سوختن در آتش سزاوارترند بهتر می‌شناسیم

وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

و همه شما بدون استثنا وارد جهنم می‌شوید که این کار بر خدای تو حتمی و قطعی است

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

سپس کسانی را که تقوا پیشه کردند نجات می‌دهیم و ظالمان را به زانو درآمده در آن رها می‌کنیم

وَإِذَا تُلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

و چون آیات روشن ما بر آنها تلاوت شود، کسانی که کافر شدند به مؤمنان گویند: کدام یک از ما دو گروه جایگاهش بهتر و محفلش نیکوتر است

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنَا وَرِعِيًّا

و چه بسیار اقوامی را پیش از آنها نابود کردیم که هم ساز و برگی بهتر و هم منطری نیکوتر داشتند

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا
رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ
هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا

بگو: هر که در ضلالت باشد، باید خدای رحمان او را تا زمانی مهلت و بهره دهد، تا وقتی که آنچه را به آنها وعده داده می‌شود با چشم خود ببینند، یا عذاب [این دنیا] یا قیامت را، و آن روز خواهند دانست چه کسی جایش بدتر و سپاهش ناتوان‌تر است

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَتُ الصَّالِحَاتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا

و خداوند بر هدایت کسانی که هدایت را پذیرفتند، می‌افزاید. و نیکی‌های ماندگار در پیشگاه پروردگارت از نظر پاداش و عاقبت بهتر است

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا

۷۸

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

۷۹

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا

۸۰

وَنَرِيئُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا

۸۱

وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ عَالِهَةً لَّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا

۸۲

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

۸۳

۲۶۹۰

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا

۸۴

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا

۸۵

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا

۸۶

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وِرْدًا

۸۷

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

۸۸

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

۸۹

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا

۹۰

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ
الْجِبَالُ هَدًّا

۹۱

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

۹۲

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

۹۳

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِيَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا

۹۴

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

۹۵

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا

آیا دیدی آن کسی را که به آیات ما کفر ورزید و گفت: قطعا
به من مال و فرزند بسیار داده خواهد شد

آیا از غیب خبر یافته یا نزد خدای رحمان پیمانی گرفته است

چنین نیست، آنچه را می‌گویند خواهیم نوشت و عذابش را
تداوم خواهیم داد

و آنچه را می‌گویند [از اولاد و امکانات] از او به ارث می‌بریم
و نزد ما تنها می‌آید

و به جای خدا معبودانی اختیار کردند تا سبب عزتشان باشد

چنین نیست زودا که [آن معبودان] عبادت ایشان را انکار
کنند و مخالف آنها شوند

آیا ندانستی که ما شیاطین را بر کافران فرستادیم تا آنها را
[با وسوسه‌ها] شدیداً تحریک کنند

پس بر [عذاب] آنها شتاب مکن، ما برای آنها دقیقاً روز
شماری می‌کنیم

روزی که پرهیزکاران را به مهمانی و دیدار به سوی خدای
رحمان فراهم آریم

و مجرمان را تشنه‌گام، به سوی دوزخ برانیم

آنها مالک شفاعت نیستند، جز آن کس که نزد خدای رحمان
پیمانی گرفته باشد

و گفتند: خدای رحمان فرزندی گرفته است

واقعا چیز زشتی بر زبان آوردید

نزدیک است آسمان‌ها از این سخن بشکافند و زمین چاک
خورد و کوه‌ها فرو ریخته درهم بشکنند

که برای خدای رحمان فرزند قایل شدند

و حال آن که خدای رحمان را نشاید که فرزند گیرد

در آسمان‌ها و زمین هیچ کسی نیست مگر آن که بنده‌وار
نزد خدای رحمان می‌آید

بی‌شک همه آنها را بر شمرده و کامل شمرده است

و روز قیامت همه آنها به نزد او تنها خواهند آمد

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ
وُدًّا

فَاتِمَا يَسِّرَنَّهٗ بِلسَانِكَ لِئُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا
لُدًّا

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ نُحِشُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ
تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

۲۰ . طه طه: طه مکی ۱۳۵ آیه ۱۰ صفحه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

طه

طا، ها

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ لِتَشْقَىٰ

ما قرآن را بر تو نازل نکردیم که به زحمت افتی

إِلَّا تَذَكِّرَهُ لِمَن يَخْشَىٰ

مگر پندی برای آن کس که [از خدا] می‌ترسد

تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَىٰ

نازل شده‌ای است از طرف آن که زمین و آسمان‌های بلند را
آفرید

الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اُسْتَوٰى

خدای رحمان، بر عرش استیلا یافت

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ
الْأَرْضِ

آنچه در آسمان‌ها و زمین است و آنچه میان آن دو و آنچه
زیر خاک است، از آن اوست

وَإِن تَجَهَّرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَىٰ

و اگر سخن به آواز گویی [یا آهسته]، بی‌تردید او نهان و
نهان‌تر را می‌داند

اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ

خدای یکتا جز او معبودی نیست و بهترین نام‌ها [و صفات
برتر] از آن اوست

وَهَلْ أَتٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

و آیا حکایت موسی به تو رسیده است

إِذْ رَأٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي
ءَاتِيكُمْ مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًىٰ

آن‌گاه که آتشی دید، پس به خانواده‌ی خود گفت: درنگ
کنید که من آتشی دیده‌ام، شاید شعله‌ای از آن برایتان
بیاورم یا در [روشنایی] آتش راهی بیابم

فَلَمَّا أَتٰهَا نُودِيَ يٰمُوسَىٰ

پس چون به آن رسید، ندا داده شد: ای موسی

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًىٰ

همانا من پروردگار تو هستم. پس هر دو کفش خود را
در آور که [اینک] تو در وادی مقدس «طوی» هستی

وَأَنَا أَخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمُوسَىٰ

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَنَازِبُ أُخْرَىٰ

قَالَ أَلْقَاهَا يَمُوسَىٰ

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۗ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ

وَأَضْمَمْنَا يَدَكَ إِيَّاءَ جُنَاحِكَ فَتَخْرِجُ بَيِّضًا مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ

لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ

أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي

وَأَحْلَلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِي

يَفْقَهُوا قَوْلِي

وَأَجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي

هَارُونَ أَخِي

أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ

وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ

و من تو را برگزیده‌ام، پس بدانچه وحی می‌شود گوش فرا دار

این منم خداوند [یکتا] که خدایی جز من نیست، پس مرا پرستش کن و به یاد من نماز بپادار

قیامت حتما آمدنی است. می‌خواهم وقت آن را پنهان دارم تا هر کسی به موجب آنچه می‌کوشد جزا داده شود

پس هرگز نباید کسی که به آن ایمان ندارد و از هوای خویش پیروی کرده، تو را از [ایمان به] آن باز دارد که هلاک بشوی

ای موسی! آن چیست به دست راست تو

گفت: این عصای من است، بر آن تکیه می‌کنم و با آن برای گوسفندانم برگ می‌تکانم، و نیازهای دیگری هم برای من در آن هست

گفت: آن را بینداز ای موسی

پس آن را انداخت و ناگاه ماری شد که به سرعت می‌خزید

گفت: آن را بگیر و مترس، به زودی آن را به صورت اولش باز می‌گردانیم

و دست خویش در بغل کن، تا بی‌هیچ گزندی [به عنوان] معجزه‌ای دیگر سفید [و درخشان] بیرون آید

تا پاره‌ای از آیات بزرگ‌تر خود را به تو نشان دهیم

به سوی فرعون برو که او طغیان کرده است

گفت: پروردگارا! سینه‌ام را وسعت بخش

و کارم را برایم آسان ساز

و گره از زبانم بگشای

تا سخنم را دریابند

و برای من دستیاری از کسانم قرار ده

هارون برادرم را

پشت من را بدو محکم کن

و او را در کارم شریک ساز

تا تو را فراوان تسبیح گوئیم

و تو را بسیار یاد کنیم

بی‌تردید تو بر حال ما ناظر بوده‌ای

گفت: ای موسی! خواسته‌ات به تو داده شد

و البته یک بار دیگر هم بر تو عنایت کردیم

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ

آن‌گاه که به مادرت آنچه وحی شد وحی کردیم

۳۹

أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَآقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ ۗ وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً
مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي

که او را در صندوقی بنه، و آن را به دریا بیفکن تا دریا او را به ساحل اندازد و دشمن من و دشمن وی او را برگیرد. و بر تو از جانب خود مهری [در دل‌ها] افکندم تا زیر نظر من پرورش یابی

۴۰

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۗ
فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَقَتَلْتَ نَفْسًا
فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۗ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ
مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يٰمُوسَىٰ

آن‌گاه که خواهرت [در پی صندوق تو] راه می‌رفت و می‌گفت: آیا کسی را به شما نشان دهم که سرپرستی او را عهده دار شود؟ پس تو را به آغوش مادرت بازگرداندیم تا چشمش روشن شود و اندوه نخورد، و شخصی [از فرعونیان] را کشتی و ما تو را از اندوه رهانیدیم، و بارها ت

۴۱

وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي

و تو را برای خود پروردم

۴۲

أَذْهَبُ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي

اینک تو و برادرت با آیات من بروید و در یاد من سستی مکنید

۴۳

أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

به سوی فرعون بروید که او به سرکشی برخاسته است

۴۴

فَقُولَا لَهُ وَقَوْلَا لَيْتَا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَىٰ

و با او سخنی نرم گویید، شاید پند گیرد یا بترسد

۴۵

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطَّعَىٰ

گفتند: پروردگارا! ما می‌ترسیم که بر ما پیشدستی کند یا سر به طغیان بردارد

۴۶

قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ

گفت: مترسید، من همراه شما هستم، می‌شنوم و می‌بینم

۴۷

فَأْتِيَاهُ فَقَوْلَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا
تُعَذِّبُهُمْ ۗ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۗ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدَىٰ

پس نزد او بیایید [من آنجا حاضرم] و بگویید: ما دو فرستاده‌ی پروردگار تویییم، پس بنی اسرائیل را با ما بفرست و آزارشان مده، همانا ما برای تو از سوی پروردگارت معجزه‌ای آورده‌ایم، و درود بر آن کس که از هدایت پیروی کند

۴۸

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

همانا به ما وحی شده که عذاب بر کسی است که تکذیب کند و روی گرداند

۴۹

قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمَْا يٰمُوسَىٰ

فرعون گفت: پروردگار شما دو نفر کیست ای موسی!

۵۰

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ۗ ثُمَّ هَدَىٰ

گفت: پروردگار ما کسی است که آفرینش هر چیزی را به او عطا کرده سپس هدایتش نموده است

۵۱

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ

گفت: پس سرنوشت مردمان نخستین که [ایمان نیاوردند] چه می‌شود

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى

گفت: علم آن در کتابی نزد پروردگار من است. پروردگارم نه دچار خطا می‌شود و نه فراموش می‌کند

۵۳

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ
شَتَّىٰ

خدایی که زمین را برایتان آسایشگاه قرار داد و برای شما در آن راه‌ها کشید و از آسمان آبی فرستاد، پس با آن انواع مختلف از روییدنی‌ها را بیرون آوردیم

۵۴

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

بخورید و دام‌هایتان را بچرانید که قطعا در این‌ها عاقلان را نشانه‌هایی [عبرت آور] است

۵۵

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً
أُخْرَىٰ

شما را از زمین آفریدیم و [با مرگ] در آن بازتان می‌گردانیم و بار دیگر از آن بیرون می‌آوریم

حزب
۱۲۶
۲۷۲۲

۵۶

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ

البته ما همه آیات خود را به او [فرعون] نشان دادیم ولی او آنها را تکذیب کرد و سر باز زد

۵۷

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكِ يَا مُوسَىٰ

گفت: آیا نزد ما آمده‌ای تا ما را با سحر خود از دیارمان بیرون کنی ای موسی!

۵۸

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ ۚ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا
تُخْلِفُهُ ۖ وَنَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوَىٰ

ما هم قطعا برای تو جادویی مانند آن می‌آوریم پس میان ما و خودت محل قراری بگذار که نه ما آن را خلاف کنیم و نه تو، آن هم در زمینی هموار

۵۹

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْتَةِ وَأَنَّ مُجَشِّرَ النَّاسِ ضُحَىٰ

گفت: موعد شما روز جشن باشد که مردم پیش از ظهر گردآورده می‌شوند

۶۰

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ۖ ثُمَّ أَتَىٰ

پس فرعون برگشت و تمام شگرد خود را گرد آورد، سپس باز آمد

۶۱

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيَلِكُمْ لَا تَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
فَيَسْحَتَكُمْ بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ

موسی به آنان گفت: وای بر شما! بر خدا دروغ نبندید که خدا شما را با عذابی [سخت] هلاک می‌کند. و هر که دروغ سازد بی‌تردید نومید و زیانکار شده است

۶۲

فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ

پس [ساحران] میان خود در باره‌ی کارشان اختلاف پیدا کردند و به نجوا پرداختند

۶۳

قَالُوا إِنَّ هَٰذِهِ لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ
أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَىٰ

[فرعونیان] گفتند: قطعا این دو تن ساحرند و می‌خواهند شما را با سحر خود از دیارتان بیرون کنند و آیین والای شما را براندازند

۶۴

فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوْا صَفًّا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ
اسْتَعْلَىٰ

پس شگردهای خود را فراهم آورید و در یک صف پیش آیدید که بی‌تردید امروز هر که فایق آید رستگار شده است

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ

۶۶

قَالَ بَلْ أَلْقُوا ۖ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ

۶۷

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ

۶۸

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ

۶۹

وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفُ مَا صَنَعُوا ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ

۷۰

فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا ءَأَمَّنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ

۷۱

قَالَ ءَأَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۗ إِنَّهُ لَكَبِيرِكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۖ فَلَأَقْطِعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ

۷۲

قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا ۖ فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ ۗ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

۷۳

إِنَّا ءَأَمَّنَّا بِرَبِّنَا لِيُغْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۗ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

۷۴

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

۷۵

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ

۷۶

جَنَّاتٍ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ

[ساحران] گفتند: ای موسی! یا تو می‌افکنی یا ما اولین کسی باشیم که می‌افکند

گفت: [نه] بلکه شما بیندازید. پس ناگاه ریسمان‌ها و چوبدستی‌هایشان از جادوی آنان چنان به نظر او آمد که آنها به شتاب می‌خزند

و موسی در خود احساس ترس کرد

گفتیم: مترس که تو حتما برتری

و آنچه در دست راست داری بینداز تا هر چه را ساخته‌اند ببلعد، [زیرا] آنچه آنها ساخته‌اند صرفاً ترفند جادوگر است و جادوگر هر جا رود رستگار نمی‌شود

پس ساحران به سجده افتادند [و] گفتند: به پروردگار موسی و هارون ایمان آوردیم

[فرعون] گفت: آیا پیش از آن که به شما اذن دهم به او ایمان آوردید؟ قطعاً او بزرگ شماسست که به شما سحر آموخته است. پس حتما دست‌ها و پاهایتان را مخالف [یکدیگر از چپ و راست] قطع می‌کنم و یقیناً شما را بر تنه‌های نخل دار می‌زنم و خوب خواهید دانست کیفر کدام

گفتند: ما هرگز تو را بر آن نشانه‌های روشنی که برای ما آمده و بر آن کس که ما را پدید آورده ترجیح نخواهیم داد، پس هر حکمی که می‌خواهی بکن، تو فقط در این زندگی دنیا حکم می‌رانی

ما به پروردگار خویش ایمان آوردیم تا از گناهان ما و این سحری که بر ما تحمیل کردی در گذرد، و خداوند بهتر و پایدارتر است

[زیرا] هر که گنهگار به پیشگاه پروردگارش درآید، بی‌تردید او را جهنم است که در آن نه بمیرد و نه زندگی یابد

و هر که با ایمان نزد وی آید و اعمال صالح کرده باشد، چنین کسانی برایشان درجات والا خواهد بود

بهشت‌های جاویدی که از پای درختانش نهرها جاری است که در آن جاودانه باشند، و این پاداش کسی است که پاکی بجوید

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ
طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ

و همانا به موسی وحی کردیم که بندگانم را شبانه روانه کن
و راهی خشک در دریا برای آنان باز کن که نه از تعقیب
دشمن خواهی ترسید و نه [از غرق شدن] می‌هراسی

[پس] فرعون با لشکریانش از پی آنها رفتند و موجی از دریا
که بر آنها افتاد، آنها را فرا گرفت

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَعَشِيَهُمْ مِّنَ اللَّيْلِ مَا عَشِيَهُمْ

و فرعون قوم خود را گمراه کرد و به جایی نرسانید

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ

ای بنی اسرائیل! به حقیقت ما شما را از دشمنان رهانیدیم
و با شما در کنار راست کوه طور [برای نزول تورات] وعده
کردیم و بر شما من و سلوی فرستادیم

يَبْنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِّنْ عَدُوِّكَمْ وَوَعَدْنَاكُمْ
جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ

از پاکیزه‌های آنچه روزیتان کرده‌ایم بخورید و در آن
سرکشی نکنید که خشم من بر شما فرود آید و هر که خشم
من بر او فرود آید قطعا سقوط کرده است

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۗ وَمَنْ يَحِلِّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ

و بی‌تردید من آمرزگار کسی هستم که توبه کند و ایمان
آورد و کار نیکو کند و آن‌گاه به راه [راست] آید

وَإِنِّي لَعَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ

و ای موسی! چه چیز موجب شد تو جلوتر از قومت [به
وعده‌گاه] بشتابی

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنِ قَوْمِكَ يٰمُوسَىٰ

گفت: اینک آنها پشت سر منند، و من به حضورت شتافتم-
ای پروردگار من- تا خشنود شوی

قَالَ هُمْ أَوْلَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ

فرمود: ما از پس تو قومت را امتحان کردیم و سامری آنها را
گمراه کرد

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ

پس موسی خشمگین و اندوهناک به سوی قوم خود
بازگشت و گفت: ای قوم من! آیا پروردگارتان به شما وعده‌ی
نیکو نداده بود؟ آیا مدت [درنگ من در کوه طور] بر شما
طولانی شد؟ یا خواستید خشمی از پروردگارتان بر شما فرود
آید که وعده‌ی مرا خلاف کردید

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ
يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ
أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ
مَوْعِدِي

گفتند: ما به اختیار خود وعده‌ی تو را خلاف نکردیم، ولی
محموله‌هایی از زیور آلات قوم [فرعون] را بر دوش ما
نهادند پس آنها را [در کوره‌ی آتش] انداختیم و سامری نیز
[آنچه دانست] انداخت

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْزَارًا مِّنْ
زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِي

پس برای آنان پیکر گوساله‌ای ساخت که صدای گاو داشت،
پس [او و پیروانش] گفتند: خدای شما و خدای موسی
همین است که فراموش کرد

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا
نَفْعًا

مگر نمی‌بینند که [گوساله] پاسخ آنها را بر نمی‌گرداند و به
حالشان سود و زبانی ندارد

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ
رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

و پیش از آن هارون نیز با تأکید به آنها گفته بود: ای قوم
من! جز این نیست که شما با این گوساله امتحان شده‌اید و
بی‌تردید پروردگار حقیقی شما خدای رحمان است، پس پیرو
من باشید و فرمان مرا اطاعت کنید

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَٰكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ

گفتند: ما همچنان بر پرستش آن خواهیم بود تا موسی به
نزد ما بازگردد

قَالَ يَهْرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا

موسی گفت: ای هارون! وقتی دیدی آنها گمراه شدند چه
چیز مانع تو شد

أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي

که از من پیروی نکنی؟ آیا امر مرا نافرمانی کردی

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ
تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

گفت: ای پسر مادرم! ریش و سر مرا مگیر، من از آن
ترسیدم که بگویی میان بنی اسرائیل تفرقه انداختی و
سخنم را رعایت نکردی

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَلِيمُ

گفت: ای سامری! این چه کاری بود که کردی

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ
الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي

گفت: من چیزی دیدم که آنها ندیدند، پس مشتی از رد پای
فرستاده [خدا، جبرئیل] برداشتم و آن را [در آتش]
انداختم و نفس من این گونه برایم بیاراست

قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ
لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ نُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا

گفت: پس دور شو که تو تا زنده هستی باید [چنان مریض
شوی که] هر کس به تو نزدیک شود [بگویی به من دست
نزنید! و تو را وعده‌گاه [عذابی] است که هرگز در مورد آن
با تو تخلف نشود، و [اینک] به آن معبودی که در عبادتش
بودی بنگر که آن را می‌سوزانیم سپس [خاکستر]

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

معبود شما تنها آن خدایی است که جز او معبودی نیست و
علم او همه چیز را در بر گرفته است

كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا

۱۰۰

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا

۱۰۱

خَالِدِينَ فِيهِ ۖ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا

۱۰۲

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ ۚ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا

۱۰۳

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا

۱۰۴

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا

۱۰۵
۲۷۵ر

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا

۱۰۶

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا

۱۰۷

لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا

۱۰۸

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ ۖ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا

۱۰۹

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أِذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

۱۱۰

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ۗ عِلْمًا

۱۱۱

حزب
۱۲۸

۱۱۲

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا

۱۱۳

وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا

این گونه از اخبار مهم گذشته بر تو حکایت می‌کنیم، و همانا از طرف خود به تو [در قرآن] ذکری داده‌ایم

هر کس از آن روی برتابد، روز قیامت بار گناهی بر دوش می‌کشد

پیوسته در آن حال می‌مانند، و بد باری در روز قیامت خواهند داشت

روزی که در صور دمیده شود، و آن روز مجرمان را با چشم کبود محشور می‌کنیم

میان خود آهسته با هم می‌گویند: شما در دنیا جز ده روز به سر نبرده‌اید

ما داناتریم به آنچه می‌گویند آن‌گاه که رهیافته‌ترین آنها می‌گوید: فقط یک روز مانده‌اید

و از تو در باره‌ی کوه‌ها می‌پرسند. بگو: پروردگارم آنها را [در قیامت]، به طور کامل از هم می‌پاشد

پس آنها را به صورت بابر و هموار وا می‌گذارد

که در آن نه پستی بینی و نه بلندی

در آن روز مردم از پی آن منادی [الهی] بدون تخطی، حرکت می‌کنند، و صداها در مقابل خدای رحمان خاشع می‌گردد، و جز صدای آهسته [و زیر لب] چیزی نمی‌شنوی

آن روز شفاعت بی‌فایده است، مگر [شفاعت] آن کس که خدای رحمان به او اذن دهد و از گفته او راضی باشد

خداوند آینده و گذشته‌شان را می‌داند و آنان به او احاطه علمی ندارند

و در آن روز چهره‌ها در برابر [خدای] زنده‌ی پاینده خاضع شوند و هر که بار ستم برداشت مایوس و زیانکار گردد

و هر کس کارهای شایسته به جا آورد در حالی که مؤمن باشد، نه از ستمی می‌هراسد و نه از پایمال شدن

و این گونه آن را قرآنی عربی نازل کردیم و در آن از انواع هشدارها سخن آوردیم، شاید تقوا پیش گیرند یا پندی برای آنها پدید آرد

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُل رَّبِّ زِدْنِي عِلْمًا

پس بلند مرتبه است خدا آن فرمانروای که حق و در
خواندن قرآن پیش از آن که وحی آن بر تو پایان یابد شتاب
مکن، و بگو: پروردگارا! بر دانشم بیفزای

۱۱۵

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا

و ما از پیش با آدم پیمان بستیم، ولی فراموش کرد و ما
برای او عزمی [راسخ] نیافتیم

۱۱۶
۲۷۶ر

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ

و چون به فرشتگان گفتیم: برای آدم سجده کنید. پس
[همه] سجده کردند جز ابلیس که ابا کرد

۱۱۷

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ

سپس گفتیم: ای آدم! بی‌گمان، این برای تو و همسرت
دشمنی [خطرناک] است، زنهار تا شما را از بهشت به در
نکند که تیره‌بخت شوی

۱۱۸

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ

همانا تو را [در آن جا این نعمت] است که نه گرسنه شوی و
نه برهنه مانی

۱۱۹

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ

و هم این که در آن جا نه تشنه می‌شوی و نه آفتاب زده

۱۲۰

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةٍ
الْحُلْدِ وَمَلِكٍ لَا يَبْلَىٰ

پس شیطان او را وسوسه کرد، گفت: ای آدم! آیا تو را به
درخت جاودانگی و فرمانروایی بی‌زوال راه بنمایم

۱۲۱

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ

آن‌گاه از آن درخت خوردند و برهنگی آنان برایشان نمایان
شد و چسباندن برگ‌های بهشت را بر خود آغاز کردند، و
[این‌گونه] آدم پروردگار خود را عمیان کرد و بیراهه رفت

۱۲۲

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَقَتَابَ عَلَيْهِ وَهْدَىٰ

سپس پروردگارش او را برگزید و بر او ببخشد و هدایتش
کرد

۱۲۳

قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فِيمَا
يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدَىٰ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا
يَشْقَىٰ

گفت: هر دو از آن جا پایین روید که دشمن یکدیگر خواهید
بود. پس اگر برای شما از جانب من رهنمودی برسد، هر
کس از راهنمایی من پیروی کند نه گمراه می‌شود و نه
تیره‌بخت

۱۲۴

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَىٰ

و هر که از یاد من روی بگرداند، بی‌تردید زندگی سختی
خواهد داشت و روز رستاخیز نابینا محسورش می‌کنیم

۱۲۵

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

می‌گویند: پروردگارا! چرا مرا نابینا محسور کردی حال آن که
بینا بودم

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا^ط وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنِ بِآيَاتِ رَبِّهِ^ج
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسْكِنِهِمْ^ب إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النَّهْيِ

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا^ط وَمِنْ عَآنَآئِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافِ
النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ^ب أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ^ب وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا^ط لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا^ط
نَحْنُ نَرْزُقُكَ^ط وَالْعَقَبَةُ لِلتَّقْوَىٰ

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ^ب مِّنْ رَبِّهِ^ب أَوْ لَمْ تأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ^ب مَا فِي
الصُّحُفِ الْأُولَىٰ

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ^ب مِّنْ قَبْلِهِ^ب لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا
أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا^ب فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ^ب مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذَلَّ
وَنُخْرَىٰ

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا^ط فَسَتَعْلَمُونَ^ط مَنْ أَصْحَابُ
الصِّرَاطِ السَّوِيِّ^ط وَمَنِ اهْتَدَىٰ

می‌فرماید: بدین‌سان بود که آیات ما به تو رسید ولی آنها را فراموش کردی و همان گونه امروز فراموش می‌شوی

و بدین‌سان هر که را زیاده‌روی کرده و به آیات پروردگارش ایمان نیاورده است سزا می‌دهیم، و قطعا عذاب آخرت سخت‌تر و پایدارتر است

آیا به ایشان راه نمود که چه بسیار مردمی را پیش از آنها هلاک نمودیم که اینک در خانه‌های آنها راه می‌روند؟ به راستی برای خردمندان در این امر عبرت‌هاست

و اگر از جانب پروردگارت سخنی [مبنی بر مهلت] نگذشته بود و سر رسیدی معین در کار نبود، حتما [عذاب] بر آنها [در همین دنیا] لازم می‌شد

پس بر آنچه می‌گویند صبور باش، و پیش از طلوع آفتاب و قبل از غروب آن پروردگارت را تسبیح گوی، و از ساعات شب و حوالی روز به نیایش پرداز، باشد که [از الطاف الهی] خشنود گردی

و زنهار چشم مدوز به آنچه از زینت زندگی دنیا به گروهی از آنان داده‌ایم، تا آنها را در آن امتحان کنیم، و روزی پروردگار تو بهتر و پایدارتر است

و کسان خود را به نماز فرمان ده و بر آن پافشاری کن. از تو روزی نمی‌خواهیم، ما [خود] به تو روزی می‌دهیم، و عاقبت [خیر] از برای پرهیزکاری است

و گفتند: چرا از جانب پروردگارش معجزه‌ای برای ما نمی‌آورد؟ آیا دلیل روشنی که در کتاب‌های پیشین است برای آنها نیامده است

و اگر ما پیش از این به عذابی هلاکشان می‌کردیم، قطعاً می‌گفتند: پروردگارا! چرا پیامبری به سوی ما نفرستادی تا پیش از آن که به خواری و رسوایی افتیم از آیات تو پیروی کنیم

بگو: همگی در انتظاریم، پس منتظر باشید. زودا که بدانید رهروان راه راست کیانند و هدایت یافتگان کدامند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ

مردم را وقت حسابشان نزدیک شده و آنها همچنان در غفلت و بی‌خبری رویگردانند

۲

مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ

هیچ پند تازه‌ای از پروردگارشان برایشان نیامد مگر این که بازی‌کنان آن را گوش دادند

۳

لَا هِيَّةَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ

در حالی که دل‌هایشان [به دنیا] مشغول بود. و آنها که ظلم کردند، پنهانی نجوا کردند که: آیا این جز بشری مانند شماست؟ آیا دیده و دانسته به جادو روی می‌آورید

۴

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

[پیامبر] گفت: پروردگار من هر گفتاری را در آسمان و زمین می‌داند، و شنوای دانا اوست

۵

بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمِ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ

بلکه گفتند: خواب‌های پریشان است، بلکه آن را بر بافته، نه بلکه او شاعر است. پس باید برای ما معجزه‌ای بیاورد همان گونه که پیشینیان فرستاده شدند

۶

مَا ءَامَنْتُ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

قبل از آنها [نیز مردم] هیچ شهری که آنها را هلاک نمودیم، [به معجزه‌های ما] ایمان نیاوردند، پس آیا اینان ایمان می‌آورند

۷

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسَئَلُوا أَهْلَ الدِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

و پیش از تو نیز نفرستادیم مگر مردانی را که به آنها وحی می‌کردیم. پس اگر خود نمی‌دانید از اهل ذکر [و کتاب دانان] بپرسید

۸

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ

و آنان را جسدی قرار ندادیم که طعام نخورند، و عمر جاویدان هم نداشتند

۹

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ

سپس وعده‌ی خود را بر آنها محقق کردیم و آنها و هر که را خواستیم نجات دادیم و تجاوزکاران را هلاک نمودیم

۱۰

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

همانا ما کتابی به سوی شما نازل کردیم که یاد شما در آن است، آیا نمی‌اندیشید

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
ءَاخِرِينَ

فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَكِنِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَلْمِيْنَ

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبِينِ

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُوًا لَّاتَّخَذْنَهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ
وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ ۗ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ

أَمْ اتَّخَذُوا ءَالِهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ

لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءَالِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ
مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ
فَهُمْ مُّعْرِضُونَ

و چه بسیار شهرهایی را که [مردمش] ستمکار بودند درهم شکستیم و پس از آنها قومی دیگر پدید آوردیم

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

[به استهزا گفته می‌شد]، نگریزید و به زندگی خوش و به خانه‌های خود برگردید تا شاید [فقرا] از شما حاجت خواهند [و شما هم ندهید]

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

سخنشان پیوسته همین بود تا آنان را درو کردیم و خاموش ساختیم

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

و آسمان و زمین و آنچه را که میان آن دو است بازی‌کنان نیافریدیم

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

اگر می‌خواستیم مشغولیتی بگیریم، قطعاً آن را از نزد خود اختیار می‌کردیم

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

بلکه حق را بر سر باطل می‌افکنیم پس آن را درهم می‌شکند و ناگهان آن نابود می‌گردد. وای بر شما از آنچه وصف می‌کنید

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

و هر که در آسمان‌ها و زمین است از آن اوست، و کسانی که نزد اویند از پرستش وی سرباز نمی‌زنند و ملول نمی‌شوند

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

آیا برای خود خدایانی از زمین اختیار کرده‌اند که آنها حیات دوباره می‌دهند

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

اگر در زمین و آسمان غیر از خدای یگانه خدایان دیگری می‌بود، قطعاً زمین و آسمان تباہ می‌شد. پس منزه است خدا – صاحب عرش– از آنچه وصف می‌کنند

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

[خدا] از آنچه می‌کند بازخواست نمی‌شود، ولی آنها بازخواست می‌شوند

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

و پس چون عذاب ما را احساس کردند، به ناگاه از شهر می‌گریختند

آیا به جای او خدایانی برای خود گرفته‌اند؟ بگو: برهاتان را بیاورید. این [حجت خواهی] سخن و تذکار کسانی است که با منند و تذکار کسانی است که پیش از من بودند. اما بیشترشان حق را نمی‌شناسند و لذا از آن رویگردانند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

۲۶

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ

۲۷

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ

۲۸

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

۲۹
حزب
۱۳۰

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكِ نَجْوَىٰ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْوَىٰ الظَّالِمِينَ

۳۰
۲۸۰

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

۳۱

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

۳۲

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ

۳۳

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

۳۴

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۖ أَفَأَيْنَ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ

۳۵

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۖ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

و پیش از تو هیچ پیامبری نفرستادیم جز این که به او وحی می‌کردیم که: خدایی جز من نیست، پس مرا بپرستید

و گفتند: خدای رحمان فرزندی گرفته است، منزّه است او، بلکه [فرشتگان و اولیا] بندگانی ارجمندند

که در سخن بر او پیشی نمی‌گیرند و به فرمان او کار می‌کنند

آنچه پیش رو و پشت سرشان است می‌داند، و جز برای کسی که [خدا] رضایت دهد شفاعت نمی‌کنند و از مهابت او هراسانند

و هر که از آنها بگوید: من معبودی غیر از خدا هستم، او را به جهنم کیفر می‌دهیم. [آری] ستمکاران را این گونه سزا می‌دهیم

آیا کسانی که کافر شدند، ندیدند که آسمان‌ها و زمین بسته بودند [و آب و گیاه نمی‌دادند] و ما آنها را شکافتیم و هر چیز زنده‌ای را از آب پدید آوردیم؟ پس آیا ایمان نمی‌آورند

و در زمین کوههایی استوار نهادیم تا زمین آنان را نلرزاند، و در آن راههایی فراخ پدید آوردیم تا راه خود را بیابند

و آسمان را سقفی محفوظ قرار دادیم، ولی آنها از [مطالعه] نشانه‌های آن رویگردانند

و اوست آن که شب و روز و خورشید و ماه را آفرید، که هر کدام در مداری معین شناورند

و پیش از تو برای هیچ بشری جاودانگی [در دنیا] مقرر نکردیم، آیا اگر تو مردی آنها جاوید می‌ماند

هر نفسی چشنده‌ی مرگ است، و شما را با خیر و شر می‌آزماییم [ویژه]، و به سوی ما بازگردانده می‌شوید

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُؤًا أَهْدَا
الَّذِي يَذُكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ

و کسانی که کافر شدند، چون تو را ببینند جز به مسخرهات
نگیرند [و گویند]: آیا این همان کس است که خدایاتان را
[به بدی] یاد می‌کند؟ در حالی که آنان خود یاد خدای رحمان
را منکرند

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا
تَسْتَعْجِلُونِ

انسان [گوی] از شتاب آفریده شده است! به زودی آیات
خود را به شما نشان می‌دهم، پس عجله نکنید

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و می‌گویند: این وعده [ی قیامت] کی خواهد بود اگر راست
می‌گویید

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونَ عَنْ وُجُوهِهِمْ
النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

اگر کافران می‌دانستند زمانی را که نه می‌توانند آتش را از
چهره و پشت خود باز دارند و نه یاری می‌شوند [در آمدن
قیامت شتاب نمی‌کردند]

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ
يُنظَرُونَ

بلکه [قیامت] ناگهان بر آنها فرا می‌رسد و میبوه‌تشان
می‌کند، که نه می‌توانند آن را برگردانند و نه به آنها مهلت
داده می‌شود

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

و همانا پیامبرانی هم که پیش از تو بودند مورد استهزا
قرار گرفتند، پس کسانی که ایشان را تمسخر می‌کردند،
همان عذابی که مسخره‌اش می‌کردند دامانشان را گرفت

قُلْ مَنْ يَكْلُوْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ
ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ

بگو: چه کسی شما را شب و روز از [قهر خدای] رحمان حفظ
می‌کند؟ بلکه آنها از یاد پروردگارشان رویگردانند

أَمْ لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّن دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ

آیا برایشان خدایانی است که در برابر ما از آنها دفاع کنند؟
[آن خدایان] نه می‌توانند خود را یاری کنند و نه از جانب ما
حمایت می‌شوند

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا
يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ

بلکه ما آنان و پدرانشان را برخوردار کردیم، تا آن جا که
عمرشان طولانی شد [و موجب غرورشان گردید]. آیا
نمی‌بینند که ما به سراغ زمین می‌آییم و آن را از هر طرف
می‌کاهیم [و مردمش را می‌بریم]؟ آیا پس آنها پیروزند

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذِرُونَ

وَلَيْنَ مَسَّتْهُمُ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

قَالُوا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَعَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّعِبِينَ

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ

بگو: من تنها با وحی [الهی و قرآن] شما را هشدار می‌دهم ولی کران چون بیم داده شوند دعوت را نمی‌شنوند

و اگر شمه‌ای از عذاب پروردگارت به آنها برسد، حتما خواهند گفت: ای وای بر ما، به راستی ما ستمکار بودیم

و ترازوهای عدل را در روز رستاخیز می‌نهییم، پس هیچ کس اندک ستمی نمی‌بیند، و اگر [عملی] هموزن دانه خردلی هم باشد آن را می‌آوریم، و کافی است که ما حسابرس باشیم

و بی‌شک به موسی و هارون [کتاب] فرقان دادیم که برای پرهیزگاران روشنایی و یادآوری بود

[همان] کسانی که از پروردگارشان در نهان پروا دارند و از قیامت بیمناکند

و این [قرآن] ذکر مبارکی است که آن را نازل کرده‌ایم، پس آیا شما آن را انکار می‌کنید

و همانا ما از پیش به ابراهیم رشد و کمالش را عطا کردیم و ما به [شایستگی] او دانا بودیم

آن‌گاه که به پدر خود و قومش گفت: این مجسمه‌هایی که شما به پرستش آنها معتکفید چیستند

گفتند: پدران خود را پرستشگر آنها یافتیم

گفت: قطعاً شما و پدرانتان در گمراهی آشکاری بوده‌اید

گفتند: آیا [سخن] حق را برای ما آورده‌ای یا از بازیگرانی

گفت: آری [حق را آورده‌ام]، پروردگارتان پروردگار آسمان‌ها و زمین است که آنها را پدید آورده و من بر این [واقعیت] از گواهانم

و [در دل گفت:] به خدا سوگند پس از آن که پشت کردید و رفتید، قطعاً برای بت‌های شما چاره‌ای خواهم کرد

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

۵۹

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ

۶۰

قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ وَابِرَاهِيمَ

۶۱

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ

۶۲

قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا اِبْرَاهِيمَ

۶۳

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ وَكَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ

۶۴

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ

۶۵

ثُمَّ نَكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ

۶۶

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ

۶۷

أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

۶۸

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

۶۹

قُلْنَا يَبْنَازُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ اِبْرَاهِيمَ

۷۰

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

۷۱

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

۷۲

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۗ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ

پس آنها را خرد کرد، جز بزرگشان را، تا به سوی او مراجعه کنند [که حق را روشن کند]

گفتند: چه کسی با خدایان ما چنین کرده است؟ او واقعا از ستمکاران است

گفتند: شنیده‌ایم جوانی که به او ابراهیم گفته می‌شود از آنها به بدی یاد می‌کند

گفتند: پس او را در برابر چشم مردم حاضر کنید تا آنها [به جرم او] گواهی دهند

گفتند: ای ابراهیم! آیا تو با خدایان ما چنین کرده‌ای

گفت: نه، بلکه این کار را بزرگ آنها کرده است. اگر حرف می‌زنند از خودشان بپرسید

پس به خویشان بازگشتند و [به یکدیگر] گفتند: در حقیقت شما خودتان ستمکارید

سپس سر افکنده شدند [و گفتند: تو خوب میدانی که اینها سخن نمی‌گویند]

گفت: پس آیا سوای خدا چیزی را می‌پرستید که هیچ سود و زبانی به شما نمی‌رساند

اف بر شما و بر آنچه غیر از خدا می‌پرستید، پس چرا نمی‌اندیشید

گفتند: اگر می‌خواهید کاری کنید او را بسوزانید و خدایاتان را نصرت دهید

گفتیم: ای آتش! برای ابراهیم سرد و سلامت باش

و خواستند به او نیرنگی بزنند ولی ما آنها را زیانکارتر [و بازنده‌ی اصلی] قرار دادیم

و او و لوط را [با مهاجرت] به سوی سرزمینی که در آن برای مردم برکت گذاشته‌ایم، نجات دادیم

و اسحاق و یعقوب را به عنوان عطیه به او بخشیدیم و همه را شایسته قرار دادیم

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ

و آنها را پیشوایانی کردیم که [مردم را] به فرمان ما هدایت می‌کردند، و به ایشان انجام دادن کارهای نیک و برپا داشتن نماز و ادای زکات را وحی کردیم و آنان پرستشگر ما بودند

وَلَوْ ظَاءَاتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي
كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا فَلَسِقِينَ

و به لوط داوری و دانش عطا کردیم و او را از آن شهری که مردمش کارهای پلید می‌کردند نجات دادیم. به راستی آنها مردمی بدکار و فاسق بودند

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

و او را در رحمت خویش داخل کردیم همانا او از شایستگان بود

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

و نوح را یاد کن آن‌گاه که پیش از این ندا کرد و ما او را اجابت کردیم و وی را با خانواده‌اش از آن بلای بزرگ نجات دادیم

وَنَصْرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
سَوِيًّا فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

و او را در مقابل مردمی که آیات ما را تکذیب کردند نصرت دادیم، آنها مردم بدکاری بودند، پس همه آنها را غرق ساختیم

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ
غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ

و داود و سلیمان را [یاد کن]، هنگامی که در باره‌ی آن کشتزار که گوسفندان قوم، شبانه در آن چریده بودند داوری می‌کردند و ما شاهد حکمتشان بودیم

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ
دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ

پس شیوه‌ی داوری را به سلیمان فهماندیم و هر یک را حکم و دانش عطا کردیم، و کوه‌ها و پرندگان را با داود مسخر کردیم که با او تسبیح می‌گفتند، و ما انجام دهنده‌ی این کار بودیم

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنَ بَأْسِكُمْ
فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ

و برای شما به داود فن زره‌سازی آموختیم تا شما را از خطرات جنگتان حفظ کند. پس آیا سپاسگزار هستید

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ

و تندباد را مسخر سلیمان کردیم که به فرمان او به سوی سرزمینی که در آن برکت نهاده بودیم روان می‌گشت، و ما به هر چیزی آگاه بودیم

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يُعْوِضُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ^ط وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ

و عده‌ای از شیاطین برای او غواصی می‌کردند و غیر از آن نیز کارهایی انجام می‌دادند، و ما مراقب اوضاع آنها بودیم [تا از فرمان سلیمان تمرد نکنند]

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

و ایوب را [یاد کن]، هنگامی که پروردگارش را ندا داد که مرا رنج و عسرت گرفته است و تو از همه مهربانان مهربان‌تری

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ وَفَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَعَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَبِيدِينَ

پس دعای او را اجابت نمودیم و آسیب وارد شده بر او را برطرف کردیم، و خانواده‌ی او و نظیرشان را همراه با آنان مجدداً به وی عطا کردیم تا رحمتی از جانب ما و تذکری برای خداپرستان باشد

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ^ط كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ

و اسماعیل و ادریس و ذو الکفل را [یاد کن] که همه از صابران بودند

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا^ط إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ

و آنها را در جوار رحمت خود در آوردیم، همانا آنان از شایستگان بودند

وَذَا التَّوْنِ إِذْ ذَهَبَ مُغْلَبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

و ذو التّون (یونس) را [یاد کن]، آن‌گاه که خشمگین [از میان مردم خود] برفت و پنداشت که ما هرگز بر او تنگ نمی‌گیریم، [که ماهی او را بلعید]، پس درون تاریکی‌ها ندا در داد که معبودی جز تو نیست. منزّهی تو. به راستی که من از ستمکاران بودم

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ

پس دعایش را اجابت کردیم و او را از اندوه رهایی دادیم، و مؤمنان را چنین نجات می‌دهیم

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

و زکریّا را [یاد کن]، هنگامی که پروردگار خود را خواند: پروردگارا! مرا تنها [و بی‌فرزند] مگذار و تو بهترین وارثانی

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ وَيْحَى وَأَصْلَحْنَا لَهُ وَزَوَّجْنَاهُ بِمَرْيَمَ وَوَهَبْنَا لَهُمُ الْإِسْرَافِيَّةَ وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ

پس دعای او را اجابت نمودیم و یحیی را بدو بخشیدیم، و همسرش را برای او شایسته [و آماده‌ی حمل] کردیم همانا آنها در کارهای نیک پیشقدم بودند و با بییم و امید ما را می‌خواندند و در برابر ما خاشع بودند

وَالَّتِي أَحْصَنْتَ فَرَجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا
وَأَبْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

و [به یاد آور] آن بانو (مریم) را که دامنش را پاک داشت،
پس از روح خویش در او دمیدیم و او و پسرش را برای
جهانیان آیتی قرار دادیم

[گفتیم:] این است آیین شما که آیینی یگانه است [با یک
هدف و یک خدا]، و من پروردگار شمایم، پس مرا بپرستید

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

ولی آنها امر [دین] خویش را میان خود قطعه قطعه کردند
[و فرقه‌ها شدند، ولی] همه آنان به سوی ما باز می‌گردند

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَاغِبُونَ

پس هر که کارهای شایسته انجام دهد و مؤمن باشد، سعی
او ناسپاسی نخواهد شد، و ما نویسنده‌ی اعمال او هستیم

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ وَكِتَابُونَ

و مردم شهری که آن را هلاک کرده‌ایم محال است بازگشتی
داشته باشند

وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

تا وقتی که [راه] یاجوج و ماجوج گشوده شود و آنها از هر
بلندی بتازند

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِمَّنْ كُلِّ حَدْبٍ
يَنْسِلُونَ

و آن وعده‌ی راستین [قیامت] نزدیک می‌شود و به ناگاه
چشمان کسانی که کافر شدند خیره می‌شود [و می‌گویند:]
ای وای بر ما که از این روز غافل بودیم! بلکه ما ستمگر
بوده‌ایم

وَأَقْرَبَ الْوَعْدِ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُيَوَّلْنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
ظَالِمِينَ

در حقیقت شما و آنچه غیر از خدا می‌پرستید، هیزم
دوزخید و همه در آن وارد می‌شوید

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا
وَارِدُونَ

اگر اینها خدا بودند وارد جهنم نمی‌شدند، و حال آن که
جملگی در آن ماندگارند

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلهةَ مَا وَرَدُواهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ

آنها را در آن جا ناله‌هایی [دردناک] است و ایشان در آن جا
چیزی نمی‌شنوند

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ

البته کسانی که قبلا از جانب ما به آنها وعده‌ی نیکو داده
شده، از آن [عذاب] دور نگاه داشته شدگانند

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا^ط وَهُمْ فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
خَالِدُونَ

صدای دوزخ را نمی‌شنوند و در آنچه دل‌هایشان بخواهد جاودانند

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْنَهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا
يَوْمَكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

آن دلهره‌ی بزرگ‌تر آنها را غمگین نکند و فرشتگان استقبالشان کنند [و گویند:] این همان روزی است که به شما وعده داده می‌شد

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ
خَلْقِ نُعِيدُهُ^و وَعَدَّا عَلَيْنَا^ع إِنَّا كُنَّا فَعَلِينَ

روزی که آسمان را چون طومار نوشته‌ها درهم می‌پیچیم. چنان که نخستین بار [مخلوقات را] بیافریدیم آن را باز می‌گردانیم. این وعده‌ای بر عهده‌ی ما است، و ما بی‌تردید انجام دهنده‌ی آنیم

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا
عِبَادِي الصَّالِحُونَ

و همانا در زبور پس از تورات نوشتیم که زمین را بندگان شایسته ما به ارث خواهند برد

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ

به راستی در این سخن برای خداپرستان پیام روشنی است

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

و ما تو را جز رحمتی برای جهانیان نفرستادیم

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ^و وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ

بگو: جز این نیست که به من وحی می‌شود که خدای شما خدایی یگانه است، حال آیا شما تسلیم می‌شوید

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ^ط وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ
بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ

پس اگر روی برتافتند، بگو: به همه شما به طور یکسان اعلام کردم و من چه می‌دانم آیا آنچه وعده داده می‌شوید نزدیک است یا دور

إِنَّهُ^و يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

آری او، هم سخن آشکار را می‌داند و هم آنچه را نمان می‌دارید می‌داند

وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّ^وهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَعَ إِلَىٰ حِينِ

و نمی‌دانم، شاید آن [تاخیر عذاب] برای شما آزمایشی و [مهلت] برخورداری تا زمانی [معین] باشد

قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ^ط وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا
تَصِفُونَ

[پیامبر] گفت: ای خدای من! به حق داوری کن [و ظالمان را کیفر ده]، و پروردگار ما خدای رحمان، در برابر آنچه توصیف می‌کنید، مورد استمداد است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

ای مردم! از پروردگارتان پروا کنید همانا زلزله قیامت
واقعه بزرگی است

روزی که آن را ببینید، [از هول آن] هر شیر دهنده‌ای شیر
خواره‌اش را از یاد می‌برد و هر آبستنی بار خود را [بر
زمین] می‌نهد، و مردم را مست می‌بینی حال آن که مست
نیستند، بلکه عذاب خدا شدید است

يَوْمَ تَرُونَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ
ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ
وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

و برخی از مردم در باره‌ی خدا بدون هیچ دانشی مجادله
می‌کنند و از هر شیطان سرکش‌ی پیروی می‌نمایند

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ
شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ

بر وی (شیطان) مقرر شده که هر کس او را ولی بگیرد
بی‌تردید او را گمراه کند و به عذاب آتش بکشد

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ
عَذَابِ السَّعِيرِ

ای مردم! اگر در رستاخیز شک دارید [توجه کنید که] همانا
ما شما را از خاک، سپس از نطفه، سپس از لخته خونی آن‌گاه
از پاره گوشتی شکل یافته و شکل نیافته، آفریدیم تا
[قدرت خود را] برای شما روشن سازیم، و هر چه را
بخواهیم تا زمانی معین در رحم‌ها نگاه می‌داری

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا
خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عِلْقَةٍ ثُمَّ مِّن
مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنَّبِّينَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ
مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
أَشْدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ
الْعُمُرِ لَكُمْ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ
هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأُنْتَبَتْ مِّن
كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

ثَانِي عِظْفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ^ط وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ^ط فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ^ط اطْمَأَنَّ بِهِ^ط وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ^ط انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

يَدْعُوا لَمَن ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلِبِئْسَ الْعَشِيرُ

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ^ط مَا يَغِيظُ

این [قدرت نماییها] از آن روست که خدا حق است و اوست که مردگان را زنده می‌کند و هم اوست که بر هر چیزی تواناست

[و این] که بی‌تردید قیامت در پیش است و شکی در آن نیست و خدا هر که را در گورهاست بر می‌انگیزد

و از میان مردم کسی است که بدون هیچ دانش و بی‌هیچ رهنمود و کتاب روشنی در باره‌ی خدا به مجادله می‌پردازد

از سر نخوت پشت می‌کند تا [مردم را] از راه خدا گمراه کند. در این دنیا برای او خواری است و روز رستاخیز عذاب آتش سوزان را به او می‌چشانیم

[گفته شود:] این به سزای آن چیزی است که به داستان خود پیش فرستاده‌ای، و البته خداوند به بندگان خویش ستمگر نیست

و از مردم کسی است که خدا را در حاشیه [و با تردید] می‌پرستد حال اگر خیری [از دینداری] به او رسد بدان آرام گیرد، و چون امتحانی برای او پیش آید [از دین] روی برتابد. او در دنیا و آخرت زیانکار است و این همان خسارت آشکار است

به جای خدا چیزی را می‌خواند که نه زبانی به او می‌رساند و نه سودش می‌دهد. گمراهی دور همین است

کسی را می‌خواند که زیانش نزدیکتر از سود اوست. وه، چه بد سرپرستی و چه بد معاشری است!

بی‌گمان، خدا کسانی را که گرویده و کارهای شایسته کرده‌اند به بهشت‌هایی در می‌آورد که از پای درختانش نهرها جاری است. خدا هر چه خواهد انجام می‌دهد

هر کس گمان می‌کرد که خدا پیامبرش را در دنیا و آخرت هرگز یاری نخواهد کرد [و حال که می‌بیند یاری کرده، به خشم آمده است] پس ریسمانی به بالا بکشد، آن‌گاه خود را حلق آویز کرده، آن را قطع کند و آن‌گاه بنگرد که آیا این نقشه خشم او را از میان می‌برد

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ

و بدین گونه قرآن را به صورت آیاتی روشنگر نازل کردیم، و خداست که هر که را بخواهد راه می‌نماید

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ وَالنَّصْرَى
وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

همانا کسانی که ایمان آوردند و کسانی که یهودی شدند و صابئی‌ها و مسیحیان و زرتشتیان و کسانی که شرک ورزیدند، بی‌تردید خداوند روز قیامت میانشان داوری خواهد کرد همانا خدا بر هر چیزی گواه است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي
الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ ۗ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ
وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۗ

آیا ندیدی که هر کس در آسمان‌ها و هر که در زمین است و خورشید و ماه و تمام ستارگان و کوه‌ها و درختان و جنبندگان و بسیاری از مردم برای خدا سجده می‌کنند؟ و بسیاری هم [آبا دارند که] عذاب در باره‌ی آنان حتمی است. و هر که را خدا خوار کند، او را اکرام کننده

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ ۗ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن تَارٍ يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ
الْحَمِيمُ

اینان (مؤمنان و کافران) دو خصم‌اند که در باره‌ی پروردگارشان به خصومت برخاسته‌اند. پس کسانی که کافر شدند، جامه‌هایی از آتش برایشان بریده شده است و از بالای سرشان آب جوشان ریخته می‌شود

يُصْهَرُ بِهِ ۗ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ

به نحوی که هم آنچه در شکم آنهاست با آن گداخته می‌شود و هم پوستشان

وَالَهُمْ مَقْلَعٌ مِّن حَدِيدٍ

و آنها را گرزهای آهنین است

كَلَّمَآ أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا
عَذَابَ الْحَرِيقِ

هر بار بخواهند از [کثرت] اندوه از آن بیرون آیند به آن بازگردانده می‌شوند و [گفته می‌شود:] بچشید عذاب آتش سوزان را

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ فِيهَا مِن أَسَاوِرَ مِّن ذَهَبٍ
وَلؤلؤًا ولباسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

همانا خدا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند به بهشت‌هایی داخل می‌کند که نهرها از پای درختانش جاری است. در آن جا با دستبندهای زرین و مروارید آراسته شوند و لباسشان در آن جا حریر است

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

و به گفتار پاک هدایت شده و به راه [خدای] ستوده هدایت گردیده‌اند

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ
وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

بی‌تردید کسانی که کافر شدند و [مردم را] از راه خدا و مسجد الحرام- که آن را برای مردم، چه مقیم آن و چه مسافر، یکسان قرار داده‌ایم- باز می‌دارند، [در خور عذابند]، و هر که بخواهد در این سرزمین به ستم کجروی کند، او را از عذابی دردناک می‌چشانیم

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا
وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

و چون برای ابراهیم جایگاه کعبه را آماده کردیم [گفتیم: در این کانون توحید] چیزی را شریک من نکن، و خانه‌ام را برای طواف کنندگان و قیام کنندگان [به عبادت] و رکوع کنندگان و سجده کنندگان پاک دار

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ
مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

و میان مردم ندای حج ده تا پیاده و سوار بر مرکب‌های لاغر [تندرو] از هر راه دوری به سوی تو آیند

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا
الْبَائِسَ الْفَقِيرَ

تا ناظر منافع خود باشند و نام خدا را در روزهای معین، بر [ذبح] آنچه از چهارپایان روزیشان کرده است یاد کنند پس از آنها بخورید و به درمانده‌ی مستمند بخورائید

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ
الْعَتِيقِ

سپس باید آلودگی خود را بزدایند و به نذرهایشان وفا کنند و برگرد خانه‌ی کهن طواف نمایند

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعِظْكُمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُوَ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ
وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُتَىٰ عَلَيْكُمْ ۗ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

این است [آنچه مقرر شده] و هر کس مقررات خدا را بزرگ دارد، آن برای او نزد پروردگارش بهتر است. و چهارپایان برای شما جز آنچه [حرمت آن] بر شما خوانده می‌شود حلال است، پس از پلیدی که بت‌ها هستند دوری کنید و از گفتار باطل اجتناب ورزید

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا
خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي
مَكَانٍ سَحِيقٍ

ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْ شَعَيْرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ
الْعَتِيقِ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ
مِّنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ ۗ فَالْهُكْمُ لِلَّهِ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ
الْمُخْبِتِينَ

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا
أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

وَالْبَدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۗ
فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۗ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعِ وَالْمُعْتَرِّ ۗ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا
لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ
مِنْكُمْ ۗ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا
هَدَيْنَاكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ
كُفُورٍ

در حالی که مخلصان خدا باشید، نه مشرک به او. و هر کس
به خدا شرک آورد، بدان ماند که گویی از آسمان افتاده و
مرغان، او را می‌ربایند یا تندباد، او را به نقطه‌ای دور پرتاب
می‌کند

این است [سخن حق]، و هر کس شعائر خدا را بزرگ دارد
بی‌تردید آن نشانه تقوای دل‌هاست

در آن [قربانی‌ها] برای شما منافی است [چون شیر و
پشم] تا زمانی معین، سپس محل [قربانی] آنها در کنار
خانه‌ی کهن است

و برای هر امتی قربانگاهی قرار دادیم تا نام خدا را بر
[ذبح] چهارپایانی که روزی آنها کرده است ببرند، پس
[بدانید که] خدای شما خدای یگانه است، پس به فرمان او
گردن نهید. و فروتنان را بشارت ده

همانان که چون نام خدا یاد شود دل‌هایشان هراس یابد، و
آنان که بر مصیبتی که بر سرشان آید صابرند و برپا
دارندگان نمازند و از آنچه روزیشان داده‌ایم انفاق می‌کنند

و [قربانی] شتران فربه را برای شما از جمله شعائر خدا
قرار دادیم، در آنها برای شما خیر است. پس نام خدا را بر
[ذبح] آنها در حالی که ایستاده‌اند ببرید، و چون به پهلو
افتادند [و جان دادند] از آنها بخورید و فقیر قانع و فقیر
سائل را اطعام کنید. این گونه آ

هرگز گوشت و خون آنها به خدا نخواهد رسید و لیکن تقوای
شماست که به او می‌رسد. این گونه آنها را مسخر شما کرد
تا خدا را به خاطر آن که هدایتان نموده به بزرگی یاد کنید.
و نیکوکاران را مژده ده

قطعا خداوند از کسانی که ایمان آورده‌اند دفاع می‌کند
[زیرا] خدا هیچ خیانتکار کفر پیشه‌ای را دوست ندارد

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِإِنْتِهَابِ ظُلْمِ اللَّهِ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ

به کسانی که جنگ بر آنها تحمیل شده اذن [جهاد] داده شده است، چرا که مورد ظلم قرار گرفته‌اند، و البته خدا بر نصرت آنها تواناست

کسانی که به ناحق از خانه‌هایشان بیرون رانده شدند، چرا که می‌گفتند: پروردگار ما خداست. و اگر خدا بعضی از مردم را با بعضی دیگر دفع نمی‌کرد، صومعه‌ها و کلیساها و کنیسه‌ها و مساجدی که نام خدا در آنها بسیار ذکر می‌شود سخت ویران می‌شد، و قطعاً خدا به کسی که

کسانی که چون در زمین به آنها توانایی دهیم نماز برپا می‌دارند و زکات می‌دهند و امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند، و سر انجام همه کارها با خداست

و اگر تو را تکذیب کنند، البته پیش از آنها قوم نوح و عاد و ثمود نیز [پیامبران خود را] تکذیب کردند

و نیز قوم ابراهیم و قوم لوط

و همچنین اهل مدین و موسی نیز تکذیب شد پس کافران را مهلت دادم، سپس گریبان آنها را گرفتم [بنگر] عقوبت من چگونه بود

و چه بسیار شهرها را که ستمکار بودند هلاکشان کردیم، و اینک آن شهرها بر سقف‌هایش فرو ریخته است، و بسا چاه‌های آب که رها شده و قصرهای افراشته [که بی‌صاحب مانده‌اند]

آیا در زمین گردش نکردند تا صاحب دل‌هایی شوند که با آن بیندیشند یا گوش‌هایی که با آن بشنوند؟ در حقیقت چشم‌ها کور نمی‌شود، و لیکن دل‌هایی که در سینه‌هاست کور می‌شود

۴۰

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

۴۱

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

۴۲

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ

۴۳

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ

۴۴

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

۴۵

فَكَأَيِّنَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ

۴۶

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَىٰ الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَىٰ الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى
الْمَصِيرِ

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم ۗ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ ۗ
فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ
بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ

و از تو تقاضای تعجیل در عذاب می‌کنند، با آن که هرگز خدا
از وعده‌اش تخلف نمی‌کند، و در حقیقت یک روز [از قیامت]
نزد پروردگار تو مانند هزار سال است از آنچه می‌شمارید

و چه بسیار شهرها که به آنها مهلت دادم در حالی که
ستمکار بودند، سپس گرفتارشان کردم، و بازگشت به سوی
من است

بگو: ای مردم! من برای شما فقط هشدار دهنده‌ای آشکارم

پس، آنها که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند آموزش
و روزی نیکو برای ایشان خواهد بود

و کسانی که در [تخریب] آیات ما کوشیدند که ما را عاجز
کنند، آنها اهل دوزخ‌اند

و پیش از تو نیز هیچ رسول و پیامبری را نفرستادیم جز
این که هرگاه آرزو می‌کرد [و طرحی برای اهداف رسالت
خود می‌ریخت] شیطان در خواسته او القای [شبهه و یأس]
می‌کرد، [اما] خدا آنچه را شیطان القا می‌کرد محو
می‌گردانید، سپس خدا آیات خود را استوار می‌ساخت.

تا آنچه را که شیطان القا می‌کند آزمودنی برای بیماردلان و
سنگدلان قرار دهد، و ستمگران در ستیز بزرگی [با حق]
گرفتارند

و تا دانش یافتگان بدانند، که قرآن حق است و از جانب
پروردگار توست و به آن بگروند و دل‌هایشان در برابر آن
خاضع گردد. و خداوند بی‌تردید راهنمای مؤمنان به راه
راست است

و کسانی که کافر شدند همواره از بابت آن در شک‌اند تا
آن‌گاه که قیامت بر آنها در رسد یا عذاب روز عقیم به
سراغشان بیاید [که قادر به جبران گذشته نباشند]

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ التَّعِيمِ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

لَيَدْخِلْنَهُمْ مُّدْخَلَ بَرِّضَتِهِمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُؤٌ غَفُورٌ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

در آن روز فرمانروایی از آن خداست [و] میانشان حکم می‌کند. سپس کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند در باغ‌های پر ناز و نعمت خواهند بود

و کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند، برای آنان عذابی خفت‌بار خواهد بود

و آنها که در راه خدا مهاجرت کردند، سپس کشته شدند یا مردند، قطعاً خداوند به آنها رزقی نیکو می‌بخشد، و بی‌تردید خداوند بهترین روزی دهندگان است

آنان را حتماً به جایگاهی که آن را می‌پسندند وارد می‌کند، و شک نیست که خداوند دانای بردبار است

این [حکم خداست] و هر کس به آن اندازه که به او ستم شده مجازات کند و سپس باز بر او ستم کنند، قطعاً خدا او را نصرت دهد همانا خدا بخشنده‌ی آمرزنده است

این [نصرت مظلوم] از آن روست که خدا [قادر است چیزی را بر دیگری غالب کند چنان که] شب را در روز داخل می‌کند [و ظلمت مغلوب می‌شود] و روز را در شب در می‌آورد و این که خدا شنوای بیناست

این از آن روست که خدا خود حق است و آنچه به جای او می‌خوانند باطل است، و این خداست که والا و بزرگ است

آیا ندیدی که خدا از آسمان آبی می‌فرستد آنگاه زمین سرسبز می‌گردد؟ آری، خداوند باریک بین و آگاه است

آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است از آن اوست، و در حقیقت خداست که بی‌نیاز و ستوده است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۖ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

آیا ندیدی که خدا آنچه را در زمین است مسخر شما کرده و کشتی‌ها در دریا به امر او می‌روند و آسمان را نگاه می‌دارد که جز به اذن او بر زمین نیفتد؟ بی‌تردید خداوند نسبت به مردم رئوف و مهربان است

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۚ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ

و اوست آن که شما را زنده کرد، سپس شما را می‌میراند و آن‌گاه دوباره زنده‌تان می‌کند. حقا که انسان سخت ناسپاس است

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۖ فَلَا يُنْزِعُكَ فِي الْأَمْرِ ۖ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ

ما برای هر امتی عبادتی قرار دادیم که بدان عمل می‌کنند پس نباید با تو در این امر مجادله کنند. و به سوی پروردگارت بخوان که تو به راستی بر هدایتی مستقیم هستی

وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

و اگر با تو مجادله کنند بگو: خدا به آنچه می‌کنید داناتر است

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

خدا روز قیامت میان شما در مورد آنچه اختلاف می‌کردید حکم خواهد کرد

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ

آیا ندانسته‌ای که خداوند آنچه را در آسمان و زمین است می‌داند؟ اینها همه در کتابی [که علم الهی است مسطور] است. قطعاً این امر بر خدا آسان است

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ ۖ سُلْطَنَا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ ۖ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ

و به جای خدا چیزی را می‌پرستند که بر [تأیید] آن حجتی نازل نکرده و بدان آگاهی ندارند. و ستمکاران را هیچ یابوری نیست

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ۚ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتُلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۚ قُلْ أَفَأَنْبِيئُكُمْ بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكُمُ النَّارِ وَعَدَّهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

و چون آیات روشن ما بر آنها تلاوت شود، در چهره‌ی کسانی که کافر شدند آثار ترشرویی و انکار را خواهی دید. چیزی نمانده است که بر کسانی که آیات ما را بر ایشان تلاوت می‌کنند حمله‌ور شوند. بگو: آیا شما را به بدتر از این [که در کمین شماسست] خبر بدهم؟ آن آتش د

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِن
يَسْلُبُهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَّا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ
وَالْمَطْلُوبُ

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أُرْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعَبَدُوا رَبَّكُمْ
وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۷۷﴾

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ
سَمَّكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ
شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ
فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

ای مردم مثلی زده شده است، پس بدان گوش فرا دهید: کسانی را که جز خدا می‌خوانید، هرگز مگسی را خلق نتوانند کرد هر چند برای آفریدن آن گرد آیند، و اگر آن مگس چیزی از آنها برباید نمی‌توانند آن را پس بگیرند. طالب و مطلوب هر دو ناتوانند

منزلت خدا را چنان که در خور اوست نشناختند. به راستی خدا نیرومند شکست ناپذیر است

خدا از میان فرشتگان رسولانی بر می‌گزیند و از مردم نیز. بی‌گمان خدا شنوای بیناست

آنچه پیش رویشان و آنچه پشت سرشان است (گذشته و آینده‌ی آنها را) می‌داند و همه کارها به خدا بازگردانده می‌شود

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! رکوع کنید و سجده آورید و پروردگارتان را بندگی کنید و کار خیر انجام دهید، باشد که رستگار شوید

و در راه خدا چنان که شایسته اوست جهاد کنید. او شما را برگزید و بر شما در این دین سختی قرار نداد که آیین پدرتان ابراهیم است. او شما را از پیش و هم در این قرآن مسلمان نامید تا این پیامبر بر شما گواه باشد و شما بر مردم گواه باشید. پس نماز را بر پا داری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ

به راستی که مؤمنان رستگار شدند

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ

آنان که در نمازشان خاشع اند

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ

و آنان که از بیهوده رویگردانند

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ

و آنان که زکات می‌پردازند

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ

و کسانی که شرمگاه خود را حفظ می‌کنند

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ

مگر در مورد همسرانشان یا کنیزانی که مالک آنها شده‌اند
که در این صورت بر آنان ملامتی نیست

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

پس کسانی که سوای این را بجویند، آنان حتما متجاوزند

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

و آنان که امانت‌ها و پیمان خود را رعایت می‌کنند

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

و آنان که بر نمازهایشان محافظت دارند

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ

آنها هستند که وارثان‌اند

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

[وارثانی] که فردوس را به ارث می‌برند و در آن جاودان
می‌مانند

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ

و همانا انسان را از عصاره‌ای از گل آفریدیم

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

سپس او را به صورت نطفه‌ای در جایگاهی استوار قرار
دادیم

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
ءَاخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

آن‌گاه نطفه را لخته خونی کردیم، و لخته خون را به پاره
گوشتی مبدل نمودیم پس آن را استخوان‌ها کردیم، آن‌گاه
به استخوان‌ها گوشتی پوشاندیم، سپس آن را آفرینشی
دیگر دادیم [و در آن روح دمیدیم]. پس پرخیر و پاینده
است خدایی که بهترین آفرینندگان است

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ

سپس شما بعد از این [مراحل] قطعاً خواهید مرد

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ

آن‌گاه شما روز رستاخیز برانگیخته می‌شوید

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ
غَافِلِينَ

و به راستی ما بالای سر شما هفت راه [هفت آسمان]
آفریدیم و ما از آفرینش غافل نبوده‌ایم

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا
عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ

و از آسمان به اندازه، آب نازل کردیم، و آن را در زمین جای دادیم و ما مسلماً برای از بین بردن آن قادریم

پس برای شما به وسیله آن، باغ‌هایی از نخل و انگور پدیدار کردیم که در آنها برای شما میوه‌های فراوان است و از آنها می‌خورید

و نیز درختی [برای شما پدید آوردیم] که از طور سینا بر می‌آید و روغن [زیتون] می‌دهد و خورشی برای خورندگان است

و البته برای شما در چهارپایان درس عبرتی است از آنچه در شکم آنهاست به شما [شیر] می‌نوشانیم و برای شما در آنها منافع زیادی است و از آنها می‌خورید

و بر آنها و بر کشتی‌ها سوار می‌شوید

به راستی نوح را به سوی قومش فرستادیم، پس [به آنها] گفت: ای قوم من! خدا را بندگی کنید، که شما را غیر او خدایی نیست. آیا [از او] نمی‌ترسید

و اشراف قومش که کافر بودند گفتند: این جز بشری همانند شما نیست، می‌خواهد بر شما برتری جوید، و اگر خدا می‌خواست قطعاً فرشتگانی می‌فرستاد. ما در میان پدران گذشته خود چنین چیزی نشنیده‌ایم

او نیست جز مردی که جنون دارد، پس تا چندی در باره‌اش منتظر بمانید

نوح گفت: پروردگارا! مرا در برابر این که تکذیب می‌کنند یاری کن

پس به او وحی کردیم که زیر نظر ما و با وحی ما کشتی بساز، و چون فرمان ما رسید و تنور به فوران آمد، از هر نوع حیوانی دو تا [نر و ماده]، و همچنین خانواده‌ات را روانه کشتی کن، به جز کسی از آنان که حکم عذاب بر او صادر شده است، و در باره‌ی کسانی که ظلم کرد

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا
فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

۱۹

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدَّهْنِ وَصِبْغٍ
لِّلْأَكْلِينَ

۲۰

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

۲۱

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

۲۲

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

۲۳
۲۹۶

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ
مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ

۲۴

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فترَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ

۲۵

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ

۲۶

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَّوْحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ
أَمْرُنَا وَفَارَ التُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي
الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرَقُونَ

۲۷

فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أُنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّنا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَقُلِ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءآخِرِينَ

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ؕ أَفَلَا تَتَّقُونَ

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلاَّ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ

وَلَئِن أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ

أَيَعِدْكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنَّكُمْ مُّخْرَجُونَ

إِن هِيَ إِلاَّ حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

إِن هُوَ إِلاَّ رَجُلٌ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ وَبِمُؤْمِنِينَ

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصْبِحَنَّ نَدِيمِينَ

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا ءآخِرِينَ

و چون تو با همراهانت بر کشتی نشستی، بگو: ستایش خدایی را که ما را از چنگ گروه ستمگران رهانید

و بگو: پروردگارا! مرا در جایی پر برکت فرود آور، که تو بهترین فرود آرندگانی

در حقیقت، در این [ماجرا] عبرت‌هایی است، و ما همواره آزمایش کننده بوده‌ایم

سپس بعد از آنان نسل‌هایی دیگر پدید آوردیم

و در میانشان پیامبری از خودشان روانه کردیم که خدا را بپرستید، جز او برای شما معبودی نیست. آیا پروا نمی‌کنید

و اشراف قومش که کافر شدند و دیدار آخرت را دروغ پنداشتند و در زندگی دنیا آنها را متنعم ساخته بودیم، گفتند: این، بشری جز همانند شما نیست، از آنچه شما می‌خورید، می‌خورد، و از آنچه می‌نوشید، می‌نوشد

و اگر از بشری مثل خودتان اطاعت کنید، البته در آن صورت زیانکارید

آیا به شما وعده می‌دهد که وقتی مردید و خاک و استخوان شدید باز شما [از گور، زنده] بیرون آورده می‌شوید

دور است، دور، آنچه وعده داده می‌شوید

جز همین زندگانی دنیوی ما، هیچ نیست [گروهی] می‌میریم و [و گروهی به جای آنها] زنده می‌شویم و ما [مجددا] زنده شدنی نیستیم

او جز مردی که بر خدا دروغ می‌بندد نیست و ما او را باور نداریم

گفت: پروردگارا! در برابر این که تکذیبیم کردند، مرا یاری کن

فرمود: به همین زودی سخت پشیمان خواهند شد

پس صیحه آنها را، به حق فرو گرفت و آنها را [چون] خاشاکی قرار دادیم. پس نفرین بر گروه ستمکاران

آن‌گاه پس از آنان نسل‌های دیگری پدید آوردیم

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْرِوْنَ

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلًّا مَا جَاءَ أُمَّةً رَّسُولَهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِيهِۦ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عٰبِدُونَ

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهٗ ءَآيَةً وَعَوٰىنَهُمَا إِلَىٰ رَبِّوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

يٰٓأَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَاعْمَلُوا صٰلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

وَإِنَّ هٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

فَذَرَهُمْ فِيۢ عَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِۦ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنَٰ

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرٰتِ بَل لَّا يَشْعُرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشِيَةِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَّا يُشْرِكُونَ

هیچ امتّی از اجل خود، نه پیش می‌افتد و نه تأخیر می‌کند

سپس پیامبران خود را پی‌درپی فرستادیم. هر بار که پیامبری به سوی امتش آمد تکذیبش کردند، ما نیز آنها را از پی یکدیگر هلاک نمودیم و آنها را عبرت‌ها و داستان‌ها کردیم. پس نابود باد قومی که ایمان نمی‌آورند

سپس موسی و برادرش هارون را با آیات خود و حجتی آشکار فرستادیم

به سوی فرعون و سران قوم او، ولی تکبّر نمودند و مردمی گردنکش بودند

پس گفتند: آیا به دو انسانی که مثل ما هستند ایمان بیاوریم در حالی که قومشان بردگان ما هستند

در نتیجه آن دو را تکذیب کردند و از هلاک شدگان گشتند

و به راستی ما به موسی کتاب آسمانی دادیم، باشد که هدایت یابند

و پسر مریم و مادرش را آیتی ساختیم و آن دو را در سرزمین مرتفعی که جای زیستن و دارای آب جاری بود، جای دادیم

ای پیامبران! از پاکیزه‌ها بخورید و کار شایسته کنید که من به آنچه انجام می‌دهید آگاهم

و این آیین همه شماست، آیین یگانه (با یک هدف و با یک خدا)، و من پروردگار شمایم، پس از من پروا دارید

ولی آنها دینشان را میان خود شعبه‌ها کردند و [فرقه‌ها شدند که] هر فرقه‌ای به آنچه نزدشان است دلخوش‌اند

پس آنها را تا چندی در ورطه گمراهی‌شان رها کن

آیا می‌پندارند که آنچه از مال و پسران که بدیشان می‌دهیم

در رساندن نیکی‌ها شتاب می‌کنیم؟ نه، بلکه آنها نمی‌فهمند

همانا کسانی که از مهابت پروردگارشان ترسانند

و کسانی که به آیات پروردگارشان ایمان می‌آورند

و آنان که به پروردگارشان شرک نمی‌آورند

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْأَخْيَارَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۗ وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي عَمْرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ

لَا تَجْعَرُوا أَلْيَوْمَ ۖ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنصَرُونَ

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ ۗ سَمِرًا تَهْجُرُونَ

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُۥ مُنْكَرُونَ

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ ۗ جِنَّةٌ ۗ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

وَلَوْ أَتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۗ بَلْ أَتَيْنَهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رَبُّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُونَ

و کسانی که آنچه [از مال و جان] می‌دهند، در حالی می‌دهند که دل‌هایشان ترسان است از این که به سوی پروردگارشان باز خواهند گشت

آنان در کارهای نیک می‌شتابند و هم آنان در انجام آن پیشتازند

و هیچ کس را جز به قدر توانش تکلیف نمی‌کنیم، و نزد ما کتابی است که به حق سخن می‌گوید، و آنان مورد ستم قرار نمی‌گیرند

نه، بلکه دل‌های آنان از این [حقیقت] در غفلت است، و آنان کارهای [ناروای دیگری] جز این دارند که پیوسته مرتکب می‌شوند

و آنانی که در راه نیک می‌شتابند و هم آنان در انجام آن پیشتازند

تا وقتی که عیاشان آنها را به عذاب گرفتار ساختیم، به ناگاه ناله‌های دردناک سر می‌دهند

و آنانی که در راه نیک می‌شتابند و هم آنان در انجام آن پیشتازند

امروز زاری مکنید که قطعا شما از جانب ما یاری نخواهید شد

و آنانی که در راه نیک می‌شتابند و هم آنان در انجام آن پیشتازند

و آنانی که در راه نیک می‌شتابند و هم آنان در انجام آن پیشتازند

همانا آیات من بر شما خوانده می‌شد و شما به عقب خود بر می‌گشتید

و آنانی که در راه نیک می‌شتابند و هم آنان در انجام آن پیشتازند

و متکبران در شب‌نشینی خود از آن بد می‌گفتید

و آنانی که در راه نیک می‌شتابند و هم آنان در انجام آن پیشتازند

آیا در این سخن تفکر نکرده‌اند، یا چیزی برای آنها آمده که برای پدران پیشین آنها نیامده است

و آنانی که در راه نیک می‌شتابند و هم آنان در انجام آن پیشتازند

یا پیامبر خود را در دست نشناخته‌اند که انکارش می‌کنند

و آنانی که در راه نیک می‌شتابند و هم آنان در انجام آن پیشتازند

یا می‌گویند او جنون دارد؟ نه [چنین نیست] بلکه او [دین] حق را برایشان آورده، ولی بیشترشان حقیقت را خوش ندارند

و آنانی که در راه نیک می‌شتابند و هم آنان در انجام آن پیشتازند

و اگر حق از هوس‌های آنها پیروی می‌کرد، قطعا آسمان‌ها و زمین و هر که در آنهاست تباه می‌شد، ولی ما پندنامه‌شان (قرآن) را بدیشان دادیم اما آنها از [آنچه مایه] یادآوریشان است رویگردانند

و آنانی که در راه نیک می‌شتابند و هم آنان در انجام آن پیشتازند

آیا از ایشان مزدی می‌خواهی؟ ولی مزد پروردگارت بهتر است که بهترین روزی دهندگان است

و آنانی که در راه نیک می‌شتابند و هم آنان در انجام آن پیشتازند

و به راستی تو حقا آنها را به راه راست می‌خوانی

و آنانی که در راه نیک می‌شتابند و هم آنان در انجام آن پیشتازند

و کسانی که به آخرت ایمان ندارند، حتما از راه [درست] منحرف‌اند

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِّنْ ضُرٍّ لَّلْجُؤِ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتَلَفُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ

قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَعَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا سَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

قُل لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۗ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۗ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۗ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ

و اگر به آنها رحم کنیم و بلایی که بدان گرفتارند از ایشان برطرف سازیم، باز در طغیان خود، سرگشته لجاجت می‌ورزند

و به راستی ایشان را گرفتار عذاب کردیم [تا بیدار شوند]، ولی در مقابل پروردگارشان، نه فروتنی کردند، و نه تضرع می‌کردند

تا وقتی که دری از عذاب سخت به رویشان می‌گشاییم، که به ناگاه از همه جا قطع امید کنند

و اوست [خدایی] که برای شما گوش و چشم و دل پدید آورد، اما کمتر سپاسگزاری می‌کنید

و اوست که شما را در زمین پدید آورد و به سوی او محشور می‌شوید

و اوست آن که زنده می‌کند و می‌میراند و آمد و شد شب و روز از اوست، پس چرا تعقل نمی‌کنید

بلکه آنها نیز همان سخنان گفتند که پیشینیان می‌گفتند

گفتند: آیا چون مردیم و خاک و استخوان شدیم، واقعا باز برانگیخته می‌شویم

درست همین را قبلا ما و پدرانمان وعده داده شده‌ایم اینها جز افسانه‌های پیشینیان نیست

بگو: اگر می‌دانید [بگویید] زمین و هر که در آن است به چه کسی تعلق دارد

به زودی خواهند گفت: از آن خداست. بگو: پس آیا متذکر نمی‌شوید

بگو: کیست پروردگار آسمان‌های هفتگانه و صاحب عرش بزرگ

به زودی خواهند گفت: از آن خداست. بگو: پس آیا پروا نمی‌کنید

بگو: اگر می‌دانید، فرمانروایی همه موجودات در دست کیست، در حالی که او پناه دهد و به کسی [از عذاب او] پناه داده نشود

خواهند گفت: از آن خداست. بگو: پس چگونه دستخوش افسون می‌شوید

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ
إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يَصِفُونَ

عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ

أَدْفَعِ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونَ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا
وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا
يَتَسَاءَلُونَ

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي
جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ

بلکه حقیقت را برایشان آوردیم و قطعا آنان دروغگویند

خدا فرزندی اختیار نکرده و با او معبودی دیگر نیست، و اگر
چنین می‌بود قطعا هر خدایی آنچه را آفریده بود با خود
می‌برد، و حتما بعضی از آنان بر بعضی دیگر برتری
می‌جستند، منزّه است خدا از آنچه وصف می‌کنند

دانای نهران و آشکار است، پس برتر است از آنچه با او
شریک می‌گردانند

بگو: پروردگارا! اگر عذابی را که به آنها وعده داده می‌شود
به من بنمودی

بار خدایا! مرا [در این عذاب‌ها] با قوم ستمکار قرار مده

و بی‌تردید ما قادریم عذابی را که به آنها وعده می‌دهیم به
تو نشان دهیم

سخن بد [آنها] را به طریقی که نیکوتر است دفع کن، ما به
آنچه وصف می‌کنند داناتریم

و بگو: پروردگارا! از وسوسه‌های شیاطین به تو پناه می‌برم

و ای پروردگار من! از حضور آنها نزد من، به تو پناه می‌آورم

تا آن‌گاه که مرگ هر یک از ایشان فرا رسد می‌گوید:
پروردگارا! مرا باز گردانید

شاید من در آنچه پشت سر گذاشته‌ام، کار نیکی انجام
دهم. حاشا، این سخنی است که او [لفظاً] گوینده‌ی آن است
و پشت سرشان برزخی است تا روزی که برانگیخته شوند

پس آن‌گاه که در صور دمیده شود، دیگر آن روز میانشان
نسبت خویشاوندی وجود ندارد و از حال یکدیگر نمی‌پرسند

پس هر که میزان اعمالش سنگین باشد، آنها حقا
رستگاران‌اند

و هر که میزان اعمالش سبک باشد، آنان کسانی‌اند که به
خویشتن زیان زده‌اند و همیشه در جهنم می‌مانند

آتش چهره‌ی آنها را می‌سوزاند و آنها در آن زشت منظرند

أَلَمْ تَكُنْ عَائِيَّتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ

[گفته شود:] مگر آیات من بر شما تلاوت نمی‌شد و شما آنها را تکذیب می‌کردید

۱۰۶ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ

می‌گویند: پروردگارا! بدبختی‌مان بر ما چیره شد و ما مردمی گمراه بودیم

۱۰۷ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ

پروردگارا! ما را از این آتش بیرون آر، پس اگر [به خلاف] برگشتیم، در آن صورت ستمگر خواهیم بود

۱۰۸ قَالَ أَحْسُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ

خدا گوید: دور شوید در آن، و با من سخن نگویند

۱۰۹ إِنَّهُوَ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

همانا گروهی از بندگان من بودند که می‌گفتند: پروردگارا! ایمان آوردیم، پس بر ما ببخشای و به ما رحم کن که تو بهترین مهربانانی

۱۱۰ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِحْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ
تَضْحَكُونَ

اما شما آنها را به ریشخند گرفتید تا این که [شما را رها کردند و] ذکر مرا از یاد شما بردند و شما همچنان بر آنان می‌خندیدید

۱۱۱ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ

من امروز آنها را برای این که صبر کردند پاداششان دادم، که بی‌تردید ایشان‌اند کامیابان

۱۱۲ قُلْ كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

[خداوند] فرماید: چه مدت به حساب سال‌ها در زمین به سر بردید

۱۱۳ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِينَ

گویند: یک روز یا پاره‌ای از یک روز به سر بردیم، پس از حسابگران بپرس

۱۱۴ قُلْ إِنْ لَّبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

گوید: جز اندکی درنگ نکرده‌اید، اگر به درستی می‌دانستید

۱۱۵ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
تُرْجَعُونَ

پس آیا پنداشته‌اید که شما را بیهوده آفریده‌ایم و شما به نزد ما بازگردانده نمی‌شوید

۱۱۶ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْكَرِيمِ

پس خدا والاست، آن فرمانروایی که حق است، هیچ خدایی جز او نیست، و او پروردگار [و صاحب] عرش کریم است

۱۱۷ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا
حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

هر که با خدای یکتا معبود دیگری را بخواند که هیچ برهانی برای آن ندارد، حساب او فقط نزد پروردگارش خواهد بود. بی‌گمان کافران رستگار نمی‌شوند

۱۱۸ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

و بگو: پروردگارا! ببخشای و رحمت‌آور که تو بهترین مهربانانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

سوره‌ای است که آن را نازل کرده، [احکامش را] واجب نموده، در آن آیاتی روشن آوردیم تا شما پند گیرید

زن زناکار و مرد زناکار، هر یک از آن دو را صد تازیانه بزنید، و اگر به خدا و روز واپسین ایمان دارید مبادا در دین خدا نسبت به آن دو دستخوش ترحم گردید، و باید گروهی از مؤمنان در کیفر آن دو حضور یابند

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَهِدَ عَذَابُهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

مرد زناکار جز زن زناکار یا مشرک را به همسری نمی‌گیرد، و زن زناکار را جز مرد زناکار یا مشرک نمی‌گیرد، و این [ازدواج] بر مؤمنان حرام شده است

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

و کسانی که به زنان پاکدامن نسبت زنا می‌دهند، سپس چهار شاهد نمی‌آورند، به آنها هشتاد تازیانه بزنید و هیچ‌گاه شهادتی از آنها نپذیرید، و اینها بی‌شک فاسق‌اند

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

مگر کسانی که بعد از آن توبه کرده و اصلاح نمودند که خداوند البته آمرزنده‌ی مهربان است

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

و کسانی که همسران خود را به زنا متهم می‌کنند، و جز خودشان شاهدان دیگری ندارند، گواهی یکی از آنها چهار بار گواهی، با سوگند به خداست [مبنی بر این] که بی‌تردید او از راستگویان است

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

و بار پنجم بگوید: لعنت خدا بر او باد اگر از دروغگویان باشد

وَالْخَمِيسَةُ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

و از آن [زن] کیفر را بر می‌دارد این که چهار بار به خدا سوگند یاد کند که شوهر او حتما از دروغگویان است

وَيَذَرُوهَا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

و بار پنجم بگوید که خشم خدا بر او باد اگر [مرد] از راستگویان باشد

وَالْخَمِيسَةُ أَنْ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ

و اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود و این که خدا توبه‌پذیر حکیم است [هلاک می‌شدید]

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا
لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ

همانا کسانی که آن تهمت عظیم را [در باره‌ی یکی از زنان پیامبر] به میان آوردند، دسته‌ای از شما بودند. آن تهمت را برای خود شرّ مپندارید، بلکه آن برای شما خیر و مصلحت است. بر عهده‌ی هر فردی از آنها سهمی از گناه است، و آن که بخش عمده‌ی آن دروغ‌سازی را بر

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ
خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ

چرا هنگامی که آن [تهمت] را شنیدید، مردان و زنان مؤمن نسبت به خودشان گمان نیک نبردند و نگفتند: این تهمتی آشکار است

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ
فَوَلَّيْتِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ

چرا بر آن [ادعا] چهار شاهد نیاوردند؟ پس حالا که شاهدان را نیاوردند، اینان خود در پیشگاه خدا دروغ‌گویند

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

و اگر فضل خدا و رحمتش در دنیا و آخرت شامل شما نمی‌شد، قطعاً به [سزای] بهتانی که وارد آن شدید، به شما عذابی بزرگ می‌رسید

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ

آن‌گاه که آن [بهتان] را از زبان یکدیگر می‌گرفتید و خبری را که بدان علم نداشتید، دهان به دهان می‌گفتید و می‌پنداشتید که کاری کوچک و ساده است، در حالی که آن [امر] نزد خدا بسی بزرگ بود

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا
سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ

و [گر نه] چرا وقتی آن را شنیدید نگفتید: ما را شاید که در این باره سخن گوئیم، [خداوندا] منزه‌ی تو، این تهمتی بزرگ است

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

خدا شما را اندرز می‌دهد که دیگر هیچ‌گاه، نظیر آن را تکرار نکنید اگر مؤمنید

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و خدا برای شما آیات را بیان می‌کند و خدای دانای حکیم است

إِنَّ الَّذِينَ يُجِبُونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

کسانی که دوست دارند زشتکاری در حق مؤمنان شایع شود، برای آنها در دنیا و آخرت عذابی پردرد خواهد بود، و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ رَّحِيمٌ

و اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود، و این که خدا رؤوف و مهربان است [هلاک می‌شدید]

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطْوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
خُطْوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از گام‌های شیطان پیروی نکنید، و هر کس پیروی گام‌های شیطان کند، [بداند که] او قطعاً به فحشا و منکر امر می‌کند. و اگر فضل خدا و رحمتش بر شما نبود، هرگز کسی از شما پاک نمی‌شد، ولی خداست که هر کس را بخواهد پاک می‌گرداند، و خد

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَن يُؤْتُوا أُولِي
الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْفُوا
وَلِيَصْفَحُوا ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

و صاحبان بخشش و توانگران شما نباید از دادن [مال] به خویشاوندان و تهیدستان و مهاجران راه خدا کوتاهی کنند، و باید عفو کنند و چشم‌پوشند. مگر دوست ندارید که خدا شما را ببامرزد؟ و خدا آمرزنده‌ی مهربان است

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

بی‌گمان کسانی که به زنان پاکدامن بی‌خبر [از فحشا] و با ایمان، نسبت زنا می‌دهند، در دنیا و آخرت لعنت شده‌اند و برای آنها عذابی سخت خواهد بود

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

روزی که زبان‌ها و دست‌ها و پاهایشان بر ضد آنها در باره‌ی آنچه انجام می‌دادند شهادت می‌دهند

يَوْمَ يَدْرَأُ يَوْمَهُمُ اللَّهُ بِدِينِهِمْ أَحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
الْمُبِينُ

آن روز خدا جزای واقعی آنها را بی‌کم و کاست می‌دهد، و می‌فهمند که خداوند همان حق آشکار است

الْحَبِيثَاتُ لِلْحَبِيثِينَ وَالْحَبِيثُونَ لِلْحَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ
لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا
يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

زنان پلید برای مردان پلید و مردان پلید برای زنان پلیدند، و زنان پاک برای مردان پاک و مردان پاک برای زنان پاک‌اند. آنها از آنچه (تهمت زنا) در باره‌شان می‌گویند برکنارند. برای آنها آمرزش و رزق کریمانه خواهد بود

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ
تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۗ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! به خانه‌هایی که خانه‌های شما نیست، [سرزده] داخل نشوید، تا آشنایی دهید و اجازه خواهید و بر اهل آن سلام کنید. این برای شما بهتر است، باشد که پند گیرید

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ
وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِحُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ
ءَابَائِهِنَّ أَوْ ءَابَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ
إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ
أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا
يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَىٰ
اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

و اگر در خانه کسی را نیافتید، داخل آن نشوید تا به شما اجازه داده شود و اگر به شما گفته شد: برگردید، برگردید، که آن برای شما پاکیزه‌تر است، و خدا به آنچه انجام می‌دهید داناست

بر شما گناهی نیست که به خانه‌های غیر مسکونی [و اماکن عمومی] که کالایی در آن دارید داخل شوید، و خدا آنچه را عیان کنید و آنچه را نهان دارید می‌داند

به مردان با ایمان بگو: دیده [از نامحرم] فرونهند و پاکدامنی خود را حفظ کنند، که این برای آنها پاکیزه‌تر است. همانا خدا به آنچه می‌کنند آگاه است

و به زنان با ایمان بگو: دیدگان خود را [از نامحرم] فرو بندند و دامان خویش را حفظ کنند و زینت خود را جز آنچه نمایان است [مانند دست و صورت] آشکار ن سازند، و باید روسری‌های خود را بر سینه‌های خویش فرو اندازند و زینت و آرایش خود را آشکار نکنند جز برای شو

وَأَنْكِحُوا الْأَيَّمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

و زنان و مردان مجرد خود و بردگان و کنیزان درستکارتان
را همسر دهید. اگر تنگدست باشند، خداوند آنها را به
فضل خویش بی‌نیاز خواهد کرد، و خدا گشایشگر داناست

و کسانی که امکانات زناشویی نمی‌یابند، باید عفت بورزند تا
خدا آنها را از کرم خویش بی‌نیاز گرداند. و از مملوکان شما،
کسانی که خواستار مکاتبه [باز خرید] خویش هستند، اگر
در آنها خیری (توانایی) یافتید، قرار بازخرید آنها را
بنویسید، و از مالی که خدا به شما

و البته به سوی شما آیاتی روشنگر، و سرگذشتی از کسانی
که پیش از شما درگذشتند و موعظه‌ای برای اهل تقوا نازل
کردیم

وَلَيْسَتَعْفَىٰ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۗ وَعَأْتُوهُمْ مِّنْ
مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ ۗ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى
الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتُغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَمَنْ
يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

خدا نور آسمان‌ها و زمین است. مثل نور او (خصلت ایمان و
هدایت) چون چراغدانی است که در آن چراغی و آن چراغ
در شیشه‌ای است. آن شیشه گویی اختری درخشان است
که از درخت با برکت زیتونی که نه شرقی است و نه غربی
[بلکه در وسط باغ آفتاب می‌خورد] افروخته می‌شود. رو

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

[آن نور هدایت] در خانه‌هایی است که خدا رخصت داده که
ارجمندش دارند و نام خدا در آنها یاد شود. در آن خانه‌ها
هر بامداد و شامگاه او را نیایش می‌کنند

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا
مِصْبَاحٌ ۗ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۗ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا
غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَىٰ
نُورٍ ۗ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ ۗ يُسَبِّحُ لَهُ
فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ
الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ
وَالْأَبْصَارُ

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ
وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيَعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ
مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ
فَوَقَّعَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لِّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن
فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن
نُّورٍ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالصَّيْرِ
صَقَّتْ كُلُّ قَدِّ عِلْمٍ صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَفْعَلُونَ

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ
رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ
عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ

مردانی که نه تجارت و نه داد و ستدی آنها را از یاد خدا و
برپا داشتن نماز و دادن زکات غافل نمی‌کند، و از روزی که
دل‌ها و دیده‌ها در آن دگرگون می‌شود بیم دارند

تا خدا بهتر از آنچه انجام داده‌اند به ایشان جزا دهد و از
کرم خود افزونشان کند، و خدا هر کس را بخواهد بی‌حساب
روزی می‌دهد

و کسانی که کافر شدند، اعمالشان چون سرابی در بیابانی
هموار است که تشنه آن را آب می‌پندارد، تا چون بدان
رسد می‌بیند آن چیزی نبوده، و خدا را نزد آن می‌یابد و
جزای او را به تمام می‌دهد. و خدا سریع الحساب است

یا [اعمالشان] مانند تاریکی‌هایی در دریای عمیق و پهناور
است که موجی آن را می‌پوشاند، و روی آن موجی دیگر
است و بر فرازش ابری است. ظلمت‌هایی است که بر روی
یکدیگر قرار گرفته است. وقتی دستش را بیرون آورد
ممکن نیست آن را ببیند. و هر که را خدا برایش نوری ق

آیا ندیده‌ای که هر که در آسمان‌ها و زمین است، و نیز
مرغانی که در پروازند خدای را تسبیح می‌گویند، همگی دعا
و نیایش خود را می‌دانند، و خدا به آنچه می‌کنند آگاه است

و فرمانروایی آسمان‌ها و زمین از آن خداست و بازگشت
[همه] به سوی خداست

آیا ندیده‌ای که خدا ابرهایی را می‌راند، سپس میان اجزای
آن پیوند می‌دهد، آن‌گاه ابری انبوه پدید می‌آورد، پس
باران را می‌بینی که از لای‌به‌لای آن بیرون می‌آید؟ و از
آسمان، از ابرهای کوه پیکر که در آن است تگرگی نازل
می‌کند، و هر که را بخواهد با آن می‌زن

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

۴۵

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ
وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ
يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۴۶

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۴۷

وَيَقُولُونَ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

۴۸

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ

۴۹

وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ

۵۰

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُۥٓ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

۵۱
۳۰۷۲

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُقَلِّحُونَ

۵۲

وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَائِزُونَ

۵۳
حزب
۱۴۳

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُل لَّا
تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

خداست که شب و روز را جابه‌جا می‌کند. به راستی در این
[تبدیل] برای صاحبان بصیرت درس عبرتی است

و خداست که هر جنبنده‌ای را از آب آفرید. پس پاره‌ای از
آنها بر روی شکم راه می‌روند، و پاره‌ای از آنها بر روی دو پا
و بعضی از آنها بر روی چهار پا راه می‌روند. خدا هر چه
بخواهد می‌آفریند. بی‌تردید خدا بر هر چیزی تواناست

البته ما آیاتی روشن‌گر نازل کردیم، و خدا هر که را بخواهد
به راه راست هدایت می‌کند

و می‌گویند: به خدا و رسول او ایمان آوردیم و فرمان
بردیم، آن‌گاه دسته‌ای از ایشان پس از این [ادعا] باز
می‌گردند، و آنها مؤمن نیستند

و چون به سوی خدا و پیامبر او خوانده شوند تا میان آنها
داوری کند، ناگاه دسته‌ای از آنها روی بر می‌تابند

و اگر [در موارد نزاع] حکم به سود آنان باشد، مطیعانه به
سوی او می‌آیند

آیا در دل‌هایشان بیماری است یا به شک افتاده‌اند، یا از آن
می‌ترسند که خدا و فرستاده‌اش به آنها ستم کنند؟ نه،
بلکه خودشان ستمکارند

[اما] سخن مؤمنان، وقتی به سوی خدا و پیامبرش خوانده
شوند تا میانشان داوری کند، تنها این است که می‌گویند:
شنیدیم و فرمان بردیم، و اینان همان رستگارانند

و هر که خدا و فرستاده‌ی او را فرمان برد و از خدا بترسد و
از [مخالفت امرش] بپرهیزد، اینانند که کامیاب خواهند بود

و با سوگندهای سخت خود قسم خوردند که اگر به آنها
فرمان دهی، بی‌شک [برای جهاد] بیرون خواهند آمد. بگو:
سوگند مخورید. اطاعتی نیکو و خالصانه [از پیامبر لازم]
است البته خداوند به آنچه می‌کنید آگاه است

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

بگو: اطاعت خدا کنید و پیامبر را فرمان برید، پس اگر روی برتایید، پیامبر مسئول چیزی است که بر او تکلیف شده و شما مسئول چیزی هستید که بدان تکلیف شده‌اید. اما اگر اطاعتش کنید، هدایت خواهید یافت. و بر پیامبر [حکمی] جز ابلاغ آشکار نیست

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا أُسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

خدا به کسانی از شما که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند، وعده داده است که حتما آنها را در زمین جانشین کند، چنان که اسلافشان را جانشین کرد، و دینشان را که برایشان پسندیده، برای آنها استقرار بخشد و خوفشان را به ایمنی بدل سازد، آنان مرا عبادت می‌کنن

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و نماز را برپا کنید و زکات بدهید و پیامبر را فرمان برید تا مشمول رحمت شوید

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ

گمان نکنید کسانی که کافر شدند، ناتوان کننده‌ی ما در زمین هستند، جایگاهشان آتش است، و بد سر انجامی است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيرَةِ وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! بردگان شما و کسانی از شما که به سن بلوغ نرسیده‌اند، باید در سه وقت از شما اجازه بگیرند: پیش از نماز صبح و هنگام ظهر که لباس از تن بیرون می‌کنید و بعد از نماز عشا. این سه وقت، خلوت شماست. در غیر این مواقع، نه بر شما و نه ب

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَعِزُّوْا كَمَا
اسْتَعِزَّنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۗ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و چون کودکان شما به سن بلوغ رسیدند، باید همانند کسانی که پیش از ایشان [در همین شرایط] اجازه می‌گرفتند، کسب اجازه کنند. خدا آیات خود را این گونه برای شما بیان می‌کند، و خدا دانای حکیم است

و بر زنان از کار افتاده‌ای که امید زناشویی ندارند گناهی نیست که پوشش خود را کنار نهند، در صورتی که زینت نمایی نکنند، و عفت ورزیدن برای آنها بهتر است، و خدا شنوای داناست

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ۗ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

بر نابینا و لنگ و بیمار و بر خودتان ایرادی نیست که از خانه‌های خود [و فرزندان و زنان] بخورید، یا از خانه‌های پدرانتان، یا خانه‌های مادرانتان، یا خانه‌های برادرانتان، یا خانه‌های خواهرانتان، یا خانه‌های عمه‌هایتان، یا خانه

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْهُنَّ مَفَاتِحُهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ء وَإِذَا كَانُوا
مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ء فَإِذَا
أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرُ
لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

جز این نیست که مؤمنان [واقعی] کسانی هستند که به خدا و پیامبرش گرویده‌اند، و هنگامی که با پیامبر در کاری عمومی گرد آیند، جایی نمیروند مگر از او اجازه بگیرند. در حقیقت کسانی که از تو کسب اجازه می‌کنند، آنانند که به خدا و پیامبرش ایمان دارند. پس چون بر

صدا کردن پیامبر را میان خود مانند صدا کردن [معمولی] یکدیگر قرار ندهید. خدا کسانی از شما را که در پناه یکدیگر دزدانه در می‌روند خوب می‌شناسد. پس کسانی که خلاف امر او می‌کنند، باید بترسند که یا بلایی به ایشان برسد، یا عذابی دردناک

آگاه باشید که آنچه در آسمان‌ها و زمین است از آن خداست. به یقین می‌داند شما در چه حالی هستید، و آگاه است از روزی که به سوی او بازگردانده می‌شوند و آنها را از حقیقت آنچه انجام داده‌اند خیر می‌دهد و خدا به هر چیزی داناست

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلِيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ ء أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ء قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ء وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ

۲۵. فرقان الفرقان: فرقان مکی ۷۷ آیه ۸ صفحه

پرخیر و پاینده است آن [خدایی] که بر بنده‌ی خود [کتاب] جدا کننده‌ی حق و باطل را نازل کرد تا برای جهانیان هشدار دهنده باشد

خدایی که فرمانروایی آسمان‌ها و زمین از آن اوست، و فرزندی اختیار نکرده و برای او شریکی در فرمانروایی نبوده است، و هر چیزی را آفریده و حد و اندازه‌ای برای آن تدبیر نموده است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ ء لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ
نَذِيرًا

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ
تَقْدِيرًا

وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكُ إِفْكِكَ أَفْتَرْتَهُ وَأَعَانَهُ
عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخِرُونَ ۖ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا

وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۖ أَكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمَلَّى عَلَيْهِ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ
غَفُورًا رَحِيمًا

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْسِي فِي
الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ وَنَذِيرًا

أَوْ يُلَقَىٰ إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّتِ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ فُصُورًا

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

و به جای او خدایانی برای خود گرفتند که چیزی نمی‌آفرینند
و خود آفریده می‌شوند، و برای خود اختیار زبان و سودی
ندارند، و اختیار مرگ و زندگی و تجدید حیات ندارند

و کسانی که کافر شدند، گفتند: این [کتاب]، جز دروغی که
آن را بریافته، و گروهی دیگر او را بر آن یاری کرده‌اند،
نیست. حقا که به جانب ستم و دروغ [بزرگی] رو آوردند

و گفتند: افسانه‌های پیشینیان است که به درخواست او
برایش نوشته‌اند، و هر صبح و شام بر او خوانده می‌شود.
[تا حفظ کند]

بگو: آن را کسی نازل کرده که راز نهران را در آسمان‌ها و
زمین می‌داند، و همو آمرزنده‌ی مهربان است

و گفتند: این چه پیامبری است که غذا می‌خورد و در بازارها
راه می‌رود؟! چرا فرشته‌ای به سوی او نازل نشده تا همراه
وی هشدار دهنده باشد

یا گنجی به طرف او افکنده شود، یا باغی داشته باشد که از
[بارو بر] آن بخورد. و ستمکاران گفتند: شما جز مردی
افسون شده را پیروی نمی‌کنید

بنگر چگونه برای تو مثل‌ها زدند و گمراه شدند، در نتیجه
نمی‌توانند راهی بیابند

پر خیر و پاینده است خدایی که اگر می‌خواست، تو را بهتر از
این می‌داد باغ‌هایی که جویبارها از پای درختانش روان
است، و برای تو کاخ‌ها پدید می‌آورد

[اینها بهانه است]، بلکه آنها رستاخیز را تکذیب کردند، و
برای هر که رستاخیز را دروغ خواند، آتش افروخته آماده
کرده‌ایم

إِذَا رَأَتْهُمْ مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَرَفِيْرًا

چون دوزخ آنها را از فاصله‌ای دور ببیند، خشم و خروشی از آن می‌شنوند

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقْرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا

و چون آنها را در جای تنگی از آن، زنجیر شده بیندازند، آن جا فریاد «وا هلاکا» سر می‌دهند

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيْرًا

امروز یک بار وا هلاکا مگویید و بسیار وا هلاکا بگویید

قُلْ أَذَلِكْ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيْرًا

بگو: آیا این [عقوبت] بهتر است یا بهشت جاویدانی که به پرهیزکاران وعده داده شده، بهشتی که پاداش و محل بازگشت آنهاست

لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا

هر چه بخواهند در آنجا دارند و جاودانه در آنند، وعده‌ی تعهد شده‌ای است بر پروردگار تو

وَيَوْمَ يُحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللّٰهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيْلَ

و روزی که آنها را با چیزهایی که به جای خدا می‌پرستند [از فرشتگان و انسان‌ها] محشور می‌کند، سپس می‌گوید: آیا شما این بندگان مرا گمراه کردید، یا آنها خود گمراه شدند

قَالُوا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَعَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا

می‌گویند: منزهی تو. ما را نسزد که جز تو دوستی برای خود بگیریم، ولی تو آنها و پدرانشان را برخوردار کردی تا این که یاد تو را فراموش کردند و قومی هلاک شده گشتند

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِم مِّنكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيْرًا

قطعاً [خدایاتان] آنچه را می‌گویید دروغ خوانده‌اند، و اکنون نه می‌توانید عذاب را از خود دفع کنید و نه خود را یاری نمایید، و هر که از شما ستم کند، عذابی سهمگین به او می‌چشانیم

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيْرًا

و پیش از تو پیامبران را نفرستادیم جز این که آنها نیز غذا می‌خوردند و در بازارها راه می‌رفتند، و ما شما [مردم] را وسیله آزمایش یکدیگر قرار داده‌ایم آیا صبری می‌کنید؟ و پروردگار تو بیناست

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكَةُ
أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًا كَبِيرًا

يَوْمَ يَرُونَ الْمَلَكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
حِجْرًا مَّحْجُورًا

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا

وَيَوْمَ تَشْقَى السَّمَاءُ بِالْغَمِّ وَنُزِلَ الْمَلَكَةُ تَنْزِيلًا

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيرًا

وَيَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي أُتَّخِذْتُ مَعَ
الرَّسُولِ سَبِيلًا

يَوَيْلَتِي لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ وَكَانَ الشَّيْطَانُ
لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا

وَقَالَ الرَّسُولُ يَرَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ
مَهْجُورًا

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
هَادِيًا وَنَصِيرًا

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً
كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ ۖ فُؤَادَكَ ۗ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا

و کسانی که به لقای ما امید ندارند گفتند: چرا فرشتگان بر
ما نازل نشدند؟ یا پروردگاران را نمی‌بینیم؟ راستی که آنها
در باره‌ی خویشتن تکبر ورزیدند و طغیان کردند، طغیانی
بزرگ

روزی که فرشتگان را ببینند، بشارتی در آن روز برای
مجرمان نخواهد بود و [به التماس] می‌گویند: ما را امان
دهید و معاف دارید

و به سراغ اعمالی که کرده‌اند می‌رویم و آن را چون گردی
پراکنده بر باد می‌دهیم

آن روز جایگاه اهل بهشت بهتر و استراحتگاهشان نیکوتر
است

و روزی که آسمان با ابرهایش بشکافد و فرشتگان چنان که
باید فرستاده شوند

آن روز فرمانروایی، واقعی و از آن [خدای] رحمان است و
روزی است که بر کافران بسی دشوار خواهد بود

و روزی که ستمکار دست‌های خود را به دندان گزد و گوید:
ای کاش با پیامبر راهی پیش می‌گرفتم

ای وای بر من، کاش فلانی را دوست خود نگرفته بودم

همانا مرا از قرآن پس از آن که برای من آمده بود دور
ساخت و شیطان همواره خوار کننده و فرو گذارنده‌ی انسان
بوده است

و پیامبر گوید: پروردگارا! قوم من این قرآن را رها کردند

و این گونه برای هر پیامبری دشمنی از میان مجرمان قرار
دادیم، و همین بس که پروردگارت راهنما و یاور [تو] باشد

و کسانی که کافر شدند گفتند: چرا قرآن یکجا بر او نازل
نشده است؟ این گونه [فرستادیم] تا دل تو را به وسیله
آن استوار گردانیم و آن را به تدریج بر تو خواندیم

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا

و برای تو هیچ مثلی نمی‌آورند مگر آن که [پاسخی] حق و تفسیری نیکوتر برایت می‌آوریم

الَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا

کسانی که به رو افتاده به سوی جهنم رانده می‌شوند، در بدترین جایگاه و بی‌راهه‌ترین راه قرار دارند

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ وَآخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا

و به راستی ما به موسی کتاب آسمانی عطا کردیم و برادرش هارون را همراه او مددکارش کردیم

فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَىٰ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا

پس گفتیم: به سوی قومی بروید که آیات ما را تکذیب کردند پس ما آنان را به سختی هلاک نمودیم

وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ ءَايَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

و قوم نوح را آن‌گاه که پیامبران را تکذیب کردند غرقشان کردیم و آنها را برای مردم عبرتی ساختیم، و برای ستمکاران عذابی پر درد آماده کرده‌ایم

وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا

و نیز عادیان و ثمودیان و اصحاب رسّ و نسل‌های بسیاری را که میان این جماعت‌ها بودند [هلاک کردیم]

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَلُ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا

و برای همه آنان مثل‌ها زدیم و [چون پند نگرفتند] همه را به طور کامل نابود کردیم

وَلَقَدْ آتَوْا عَلَىٰ الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوِيًّا ۖ فَلَمَّ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلًا كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا

و قطعاً بر شهری که باران بلا بر آن بارانده شد گذر کرده‌اند آیا آن را نمی‌دیدند؟ لکن آنها زنده شدن [خود] را باور نداشتند

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوعًا أَهْلًا هَٰذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا

و چون تو را ببینند، جز به ریشخندت نگیرند که آیا این همان کسی است که خدا او را به رسالت فرستاده است؟

إِن كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا

چیزی نمانده بود که ما را از خدایانمان اگر بر آنها ایستادگی نمی‌کردیم گمراه سازد. به زودی هنگامی که عذاب را ببینند خواهند دانست چه کسی گمراه‌تر است

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۖ وَأَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا

آیا آن کس که هوای نفس خود را معبود خویش گرفته است دیدی؟ آیا تو ضامن او هستی

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالَّذِينَ نَعِمَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ تَذِيرًا

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا^ط وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ^ط وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا

آیا گمان می‌کنی که بیشترشان می‌شنوند یا می‌اندیشند؟ آنان جز مانند ستوران نیستند، بلکه گمراه‌ترند

آیا ننگریستی که پروردگارت چگونه سایه را امتداد داده است؟ و اگر می‌خواست آن را ساکن قرار می‌داد [که یکسره شب باشد]، آن‌گاه خورشید را نمایانگر آن قرار دادیم

سپس آن [سایه] را اندک اندک به سوی خود بازگرفتیم

و اوست کسی که شب را برای شما پوشش و خواب را استراحت و روز را [زمان] برخاستن [برای کسب و کار] قرار داد

و اوست آن کس که باده‌ها را پیش از باران رحمتش بشارت دهنده فرستاد، و از آسمان آبی [پاک و] پاک کننده نازل کردیم

تا با آن زمین مرده را زنده کنیم و آن را به آفریده‌های خویش، چهارپایان و آدمیان بسیار بنوشانیم

و به راستی ما آن [آب] را در میان مردم گردانیدیم تا [به نعمت خدا] توجه کنند، اما بیشتر مردم سرباز زدند و جز ناسپاسی نکردند

و اگر می‌خواستیم قطعا در هر شهری هشدار دهنده‌ای بر می‌انگیزتیم [لیکن تأثیر نداشت]

پس از کافران اطاعت مکن و به وسیله قرآن با ایشان به جهادی بزرگ بپرداز

و اوست کسی که دو دریا را به هم پیوست، این یکی شیرین و گوارا و آن یکی شور و تلخ است، و میان آن دو مانع و حایل جدا کننده قرار داد [که همدیگر را دفع می‌کنند]

و اوست کسی که از آب بشری آفرید و او را دارای پیوند نسبی و سببی گردانید، و پروردگار تو توانا بوده است

و غیر از خدا چیزی را می‌پرستند که نه سودشان می‌دهد و نه زیانشان می‌رساند، و کافر همواره بر ضد پروردگار خود پشتیبان [باطل] است

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

و تو را جز بشارت دهنده و بیم رسان نفرستادیم

۵۷

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

بگو: من بر این رسالت اجری از شما طلب نمی‌کنم مگر کسی که بخواهد راهی به سوی پروردگار خود در پیش گیرد [که همین مزد من است]

۵۸

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۚ وَكَفَىٰ بِهِ ۚ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا

و بر آن زنده که نمی‌میرد توکل کن و به ستایش او تسبیح گوی و همین بس که او به گناهان بندگانش آگاه است

۵۹

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ۚ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ الْعَرْشِ ۗ الرَّحْمَنُ فَسَأَلْ بِهِ خَبِيرًا

همان کسی که آسمان‌ها و زمین و آنچه را که میان آن دو است، در شش روز آفرید، آن گاه به عرش پرداخت. او رحمن است. [حقیقت حال را] از او بپرس که باخبر است

۶۰

سجده

مستحب

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۗ

و چون به آنها گفته شود: خدای رحمان را سجده کنید، می‌گویند: رحمان چیست؟ آیا آن را که تو به ما فرمان می‌دهی سجده کنیم؟! و [دعوت تو] بر نفرتشان می‌افزاید

۶۱

۳۱۵ر

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا

پرخیز و پاینده است آن کسی که در آسمان برج‌هایی نهاد، و در آن چراغی و ماهی تابان قرار داد

۶۲

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا

و اوست که شب و روز را از پی هم قرار داد، برای هر کس که بخواهد پند گیرد یا سپاسگزار باشد

۶۳

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

و بندگان خدای رحمان کسانی‌اند که روی زمین به فروتنی راه می‌روند، و چون جاهلان [به ناروا] خطابشان کنند، سلام گویند [و در گذرند]

۶۴

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا

و آنانند که شب را در حال سجده و قیام به روز آورند

۶۵

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۗ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

و کسانی‌اند که می‌گویند: پروردگار ما! عذاب جهنم را از ما بگردان که عذابش سخت و دائمی است

۶۶

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

به راستی آن بد قرارگاه و جایگاهی است

۶۷

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا

و کسانی‌اند که چون انفاق و هزینه کنند، نه زیاده‌روی می‌کنند و نه خست می‌ورزند، و میان این دو به راه اعتدال باشند

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
أَثَامًا

و کسانی‌اند که با خدا معبود دیگری نخوانند، و کسی را که
خدا [خونش را] حرام کرده جز به حق نکشند، و زنا نکنند. و
هر کس چنین کند عقوبت [گناه خود] را خواهد دید

برای او در روز قیامت عذاب دو چندان می‌شود و تا ابد با
خواری در آن می‌ماند

۶۹ يُضَعَّفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِءَ مُهَانًا

مگر کسی که توبه کند و ایمان آورد و کار شایسته کند. پس
آن‌اند که خدا بدی‌هاشان را به حسنات تبدیل می‌کند، و
خدا آمرزنده‌ی مهربان است

۷۰ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ
اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

و هر کس توبه کند و کار شایسته انجام دهد، به طور نیکو
به سوی خدا باز می‌گردد

۷۱ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

و کسانی‌اند که گواهی دروغ نمی‌دهند و چون بر ناپسندی
بگذرند کریمانه عبور می‌کنند [و آلوده نمی‌شوند]

۷۲ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

و کسانی‌اند که چون به آیات پروردگارشان تذکر داده
شوند، کر و کور بر آن نیفتند

۷۳ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا
وَعُمِّيَانًا

و کسانی‌اند که می‌گویند: پروردگارا! به ما از همسران و
فرزندانمان آن ده که مایه روشنی چشمان ما باشد، و ما را
پیشوای پرهیزکاران گردان

۷۴ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ
أَعْيُنٍ وَأَجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا

این‌اند که به پاس آن که صبر کردند غرغه بهشت را پاداش
می‌گیرند و در آن جا با سلام و درود مواجه می‌شوند

۷۵ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا حَمِيمًا
وَسَلَامًا

در آن جا جاودانه خواهند ماند. چه خوش قرارگاه و مقامی
است

۷۶ خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

بگو: اگر دعا و عبادت شما نباشد، پروردگارم هیچ اعتنایی به
شما نمی‌کند، شما [آیات خدا و پیامبران را] تکذیب کردید،
پس به زودی [کیفر آن] دامنگیر و ملازم شما خواهد شد

۷۷ قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ۗ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ
فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّم

طا، سین، میم

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

این آیات کتاب روشنگر است

لَعَلَّكَ بَخِيعٌ نَفْسِكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

شاید تو از این که مشرکان ایمان نمی‌آورند جان خود را هلاک سازی

إِن نَّشَأْ نُزِّلَ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ ءَايَةٌ فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا

اگر بخواهیم، معجزه‌ای از آسمان بر آنها نازل می‌کنیم تا در برابر آن خاضعانه گردن نهند

خَاضِعِينَ

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُحَدِّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ

و هیچ تذکر جدیدی از سوی خدای رحمان برایشان نمی‌آید جز این که از آن روی بر می‌تابند

مُعْرِضِينَ

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

همانا [آن را] تکذیب کردند، پس به زودی اخبار آنچه مسخره‌اش می‌کردند بدیشان خواهد رسید

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

آیا به زمین ننگریستند که چه بسیار از گونه‌های گیاهان زیبا در آن رویانده‌ایم

كَرِيمٍ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

قطعا در این [رویاندن] عبرتی است ولی بیشترشان مؤمن نیستند

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و حقا پروردگار تو همان شکست ناپذیر مهربان است

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ اتَّبِعْ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

و [یاد کن] هنگامی را که پروردگارت موسی را ندا داد که به سوی قوم ستمکار بیا

قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَّقُونَ

[به سوی] قوم فرعون. آیا [از کفر و سرکشی] نمی‌پرهیزند

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

گفت: پروردگار! خوف آن دارم که تکذیبیم کنند

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ

و سینه‌ام تنگ می‌شود و زبانم [به گفتار] روان نیست. پس به هارون [نیز پیام] فرست

وَلَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

و آنان بر گردن من خونی دارند، پس می‌ترسم مرا بکشند

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُونَ

گفت: نه، چنین نیست، [تو و هارون] آیات ما را [برای آنها] ببرید که ما همراه شما شنونده‌ایم

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس به سوی فرعون بیاوید [من آنجا حاضریم] و بگویید: ما فرستاده‌ی پروردگار جهانیانیم

أَنْ أُرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

که فرزندان اسرائیل را با ما بفرست

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ

فرعون گفت: آیا تو را از کودکی در میان خود بزرگ نکردیم، و سالیانی از عمرت را در میان ما نبود

وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ

و آن کرده‌ی خویش را کردی [و کسی را کشتی] در حالی که تو از ناسپاسان بودی. کودکی. لبثت (لبث): توقف کردی، ماندی. فینا: در میان ما. عمرک: عمرت. سنین جمع سنه: سالها. فعلت فعلتک: انجام دادی آن کارت را، کار خود را کردی. کافر: کفران کننده، ناشکر

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ

۲۱

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

۲۲

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ

۲۳

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

۲۴

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّكُمْ مُوقِنِينَ

۲۵

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ ۗ أَلَا تَسْتَمِعُونَ

۲۶

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

۲۷

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ

۲۸

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّكُمْ تَعْقِلُونَ

۲۹

قَالَ لَئِن أُتِّخِذتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ

۳۰

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ

۳۱

قَالَ فَأْتِ بِهِ ۗ إِنَّ كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

۳۲

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

۳۳

وَنَزَعَ يَدَهُ ۗ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ

۳۴

۳۱۸

قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ حَوْلَهُ ۗ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ

۳۵

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ۗ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

۳۶

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

۳۷

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ

۳۸

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

۳۹

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُّجْتَمِعُونَ

گفت: آن را هنگامی مرتکب شدم که از ناآگاهان بودم
[نمی‌دانستم مشتی سبب قتل است]

و چون از شما ترسیدم گریختم، پس پروردگارم به من
داوری و دانش داد و مرا از پیامبران قرار داد

و آن هم نعمتی است که بر من منت می‌نهدی که فرزندان
اسرائیل را بنده‌ی خود ساخته‌ای

فرعون گفت: رب العالمین چیست

گفت: او پروردگار آسمان‌ها و زمین و پدیده‌های میان آن دو
است، اگر اهل یقین باشید

فرعون به اطرافیان خود گفت: آیا نمی‌شنوید [چه می‌گویید]

[موسی دوباره] گفت: پروردگار شما و پروردگار پدران
پیشین شماست

گفت: واقعا این پیامبری که به سوی شما فرستاده شده
دیوانه است

موسی گفت: اوست پروردگار مشرق و مغرب و آنچه میان
آنهاست، اگر تعقل کنید

گفت: اگر خدایی غیر از من اختیار کنی، قطعا تو را از
زندانیان قرار می‌دهم

گفت: حتی اگر برای تو حجتی روشن بیاوریم

گفت: آن را بیاور اگر راست می‌گویی

پس عصای خود بیفکند و در دم اژدهایی هویدا گشت

و دستش را بیرون کشید و به ناگاه آن برای تماشاگران
درخشان گشت

فرعون به سران قومش که اطراف او بودند گفت: واقعا این
ساحری بسیار داناست

می‌خواهد با سحر خود شما را از سرزمیتان بیرون کند،
اکنون چه رأی می‌دهید

گفتند: [تصمیم در باره‌ی] او و برادرش را تأخیر بینداز و
مأموران جمع‌آوری را به شهرها بفرست

تا هر ساحر ماهری را نزد تو بیاورند

پس ساحران برای موعد روزی معین گردآوری شدند

و به مردم گفته شد: آیا شما هم [در این صحنه] فراهم
می‌آیید

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحْرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

تا شاید ما از جادوگران پیروی کنیم اگر آنان پیروز شدند

۴۱

فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَيِّنَ لَنَا لِأَجْرٍ إِنْ كُنَّا
مُخِّنُ الْغَالِبِينَ

و چون ساحران آمدند به فرعون گفتند: آیا واقعا برای ما
مزدی خواهد بود اگر ما غالب آییم

۴۲

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

گفت: آری و حتما در این صورت از مقربان خواهید شد

۴۳

قَالَ لَهُم مُوسَى الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ

موسی به آنها گفت: آنچه افکندنی هستید بیفکنید

۴۴

فَالْقُوا حِبَالَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ

پس ریسمان‌ها و چوبدستی‌هایشان را انداختند و گفتند: به
عزت فرعون که ما حتما پیروزیم

۴۵

فَالْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

پس موسی عصایش را انداخت و در دم هر چه را به صورت
غیر واقعی ساخته بودند می‌بلعید

۴۶

فَالْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ

پس ساحران به حالت سجده افتادند

۴۷

قَالُوا ءَأَمَّنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

گفتند: به پروردگار عالمیان ایمان آوردیم

۴۸

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

پروردگار موسی و هارون

۴۹

قَالَ ءَأَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي
عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَلَا أَصْلَبَنَّاكُمْ أَجْمَعِينَ

گفت: آیا پیش از آن که به شما اجازه دهم به او ایمان
آوردید؟ قطعا او همان بزرگ شماست که به شما سحر
آموخته است، پس به زودی خواهید دانست. حتما دست‌ها
و پاهای شما را به عکس یکدیگر خواهم برید و همه‌تان را
به دار خواهم آویخت

۵۰

قَالُوا لَا ضَيْرٌ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

گفتند: باکی نیست، ما به سوی پروردگار خود باز می‌گردیم

۵۱

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ

ما امید داریم که پروردگار ما گناهانمان را بر ما ببخشد،
چرا که ما اولین مؤمنان شدیم

۵۲

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ

و به موسی وحی کردیم که بندگان مرا شبانه حرکت ده، که
شما مورد تعقیب هستید

۵۳

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

پس فرعون مأموران جمع‌آوری را به شهرها فرستاد

۵۴

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ

[و گفت:]: همانا اینها عده‌ای ناچیزند

۵۵

وَأَنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ

و راستی آنها ما را به خشم آورده‌اند

۵۶

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَازِرُونَ

و ما همگی آماده‌ی پیکار هستیم

۵۷

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّنْ جَنَّتِ وَعُيُونٍ

پس ما آنها را از باغ‌ها و چشمه‌سارها بیرون کردیم

۵۸

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

و از گنج‌ها و اقامتگاه‌های نیکو

۵۹

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

بدین‌سان بنی اسرائیل را وارث آنها کردیم

۶۰

فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ

پس هنگام برآمدن آفتاب از پی آنها رسیدند

فَلَمَّا تَرَأَى الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرِكُونَ

۶۲ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

۶۳ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ
فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالظَّوْدِ الْعَظِيمِ

۶۴ وَأَرْزَلْنَا ثَمَّ الْأَخْرِينَ

۶۵ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ وَأَجْمَعِينَ

۶۶ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْأَخْرِينَ

۶۷ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

۶۸ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

۶۹ وَآتَلَ عَلَيْهِمُ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ

۷۰ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ ۖ مَا تَعْبُدُونَ

۷۱ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُّ لَهَا عَٰكِفِينَ

۷۲ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمُ إِذْ تَدْعُونَ

۷۳ أَوْ يَنْفَعُونَكُمُ أَوْ يَضُرُّونَ

۷۴ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ

۷۵ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

۷۶ أَنْتُمْ وءَابَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ

۷۷ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ

۷۸ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ

۷۹ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

۸۰ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

۸۱ وَالَّذِي يُمَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ

۸۲ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

۸۳ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّٰلِحِينَ

و چون دو گروه همدیگر را دیدند، یاران موسی گفتند: ما قطعاً گرفتار خواهیم شد

گفت: چنین نیست، بی‌تردید پروردگارم با من است و به زودی هدایت‌م خواهد کرد

آن‌گاه به موسی وحی کردیم که با عصای خود بر دریا بزنی. پس از هم شکافت و هر قسمت آن چون کوهی عظیم گردید

و گروه دیگر (فرعونیان) را به آن جا نزدیک کردیم

و موسی و همه همراهانش را نجات دادیم

سپس گروه دیگر را غرق کردیم

مسلمان در این [واقعه] عبرتی بود ولی بیشترشان مؤمن نبودند

و قطعاً پروردگار تو شکست‌ناپذیر مهربان است

و بر آنان خبر مهم ابراهیم را بخوان

آن‌گاه که به پدر خود و قومش گفت: چه می‌پرستید

گفتند: بت‌هایی را می‌پرستیم و همواره ملازم عبادت آنهایم

گفت: آیا وقتی آنها را می‌خوانید از شما می‌شنوند

یا به شما سود و زیان می‌رسانند

گفتند: [نه]، بلکه پدران خود را یافتیم که چنین می‌کردند

گفت: آیا در آنچه می‌پرستیده‌اید تأمل کرده‌اید

شما و نیاکان گذشته شما

آن [معبود] ها دشمنان منند، مگر پروردگار جهانیان [که ولی من است]

همان کسی که مرا آفریده و او هدایت‌م می‌کند

و کسی که او مرا اطعام می‌کند و آبم می‌دهد

و چون بیمار شوم او مرا شفا می‌دهد

و کسی که مرا می‌میراند و سپس زنده‌ام می‌کند

و کسی که امید دارم روز جزا خطایم را بر من ببخشد

پروردگارا! مرا حکمتی عطا کن و مرا به نیکان ملحق گردان

وَأَجْعَلِ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

و برای من در میان آیندگان زبان صدق و ثناگو قرار ده

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ

و مرا از وارثان بهشت پر نعمت گردان

وَأَغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُوَ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ

و بر پدرم ببخشای که او از گمراهان بود

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ

و روزی که [مردم] برانگیخته می‌شوند مرا خوار مگردان

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ

روزی که نه مال سود می‌دهد و نه فرزندان

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

مگر کسی که با دلی [پاک و] سالم به سوی خدا بیاید

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ

و [آن روز] بهشت برای پرهیزکاران نزدیک آورده شود

وَبُرَزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ

و جهنم برای گمراهان نمایان شود

وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

و به آنها گفته شود: کجا بندگان آنچه عبادت می‌کردید

مِن دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُم أَوْ يَنْتَصِرُونَ

[معبودانی] غیر از خدا؟ آیا یا©ن می‌کنند یا خود را یاری می‌دهند

فَكُفِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ

پس آنها و همه گمراهان به حالت سرنگون در آن [آتش] افکنده شوند

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ

و نیز همه سپاهیان ابلیس

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ

آنها در آن جا در حالی که با یکدیگر ستیزه می‌کنند گویند

تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

سوگند به خدا که ما در گمراهی آشکاری بودیم

إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

آن‌گاه که شما [معبودان] را با پروردگار جهانیان برابر می‌داشتیم

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ

و ما را جز مجرمان گمراه نکردند

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ

و اکنون ما را هیچ شفيعی نیست

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ

و نه دوست مهربانی

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

ای کاش ما را برگشتی بود تا از مؤمنان می‌شدیم

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

حقا در این [سرنوشت] درس عبرتی است، ولی اکثر آنان مؤمن نبودند

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و به راستی پروردگار تو شکست‌ناپذیر مهربان است

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ

قوم نوح، پیامبران را تکذیب کردند

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

آن زمان که برادرشان نوح به آنها گفت: آیا [از خدا] پروا نمی‌کنید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

من برای شما فرستاده‌ای امین هستم

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

و بر این [رسالت] اجری از شما طلب نمی‌کنم اجر من جز بر پروردگار جهانیان نیست

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس از خدا پروا کنید و مرا فرمان برید

قَالُوا أَنْوَمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ

گفتند: آیا به تو ایمان بیاوریم و حال آن که فرومایگان از تو پیروی کرده‌اند

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

نوح گفت: مرا بدانچه آنها می‌کردند چه دانشی است

۱۱۳

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ

حسابشان جز بر پروردگار من نیست، اگر می‌فهمیدید

۱۱۴

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ

و من طرد کننده‌ی مؤمنان نیستم

۱۱۵

إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

من صرفا هشدار دهنده‌ای آشکار هستم

۱۱۶

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَنْوُحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ

گفتند: ای نوح! اگر دست برداری، قطعا از جمله سنگسار شدگان خواهی شد

۱۱۷

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ

گفت: پروردگار! قوم من مرا تکذیب کردند

۱۱۸

فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجَّيْنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

پس میان من و آنها فیصله ده، و من و مؤمنان همراه مرا نجات بخش

۱۱۹

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ

پس او و هر که را در آن کشتی پر شده با او بود نجات دادیم

۱۲۰

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ

سپس بعد از آنها بازماندگان را غرق کردیم

۱۲۱

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

قطعا در این [ماجرا] درس عبرتی بود ولی اکثرشان مؤمن نبودند

۱۲۲

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و همانا پروردگار توست که توانای مهربان است

۱۲۳
۳۲۲

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ

عادیان پیامبران را تکذیب کردند

۱۲۴

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ

آن‌گاه که برادرشان هود به آنها گفت: آیا [از خدا] پروا نمی‌دارید

۱۲۵

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

من برای شما فرستاده‌ای امین هستم

۱۲۶

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس از خدا پروا کنید و مرا فرمان برید

۱۲۷

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و بر این [رسالت] اجری از شما طلب نمی‌کنم، اجر من جز بر پروردگار جهانیان نیست

۱۲۸

أَتَّبِعُونَ بِكُلِّ رِيحٍ عَايَةَ تَعْبَثُونَ

آیا بر هر بلندی [بنا و] نشانه‌ای از سر بازیچه می‌سازید

۱۲۹

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

و کاخ‌های استوار می‌گیرید که گویا همیشه خواهید ماند

۱۳۰

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ

و وقتی کسی را عقوبت می‌کنید جبارانه عقوبت می‌کنید

۱۳۱

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس از خدا پروا دارید و مرا فرمان برید

۱۳۲

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ

و بترسید از آن کس که شما را با آنچه [خود] می‌دانید یاری داد

۱۳۳

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ

شما را به دادن چهارپایان و پسران مدد کرد

۱۳۴

وَجَنَّتِ وَعُيُونٍ

و به باغ‌ها و چشمه‌ساران

۱۳۵

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

من از عذاب روزی هولناک بر شما می‌ترسم

۱۳۶

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ

گفتند: برای ما یکسان است، خواه ما را اندرز دهی یا اندرز ندهی، [ایمان نخواهیم آورد]

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ

[گفتند] این جز شیوه‌ی پیشینیان نیست

۱۳۸ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ

و ما عذاب نخواهیم شد

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً^ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

پس تکذیبش کردند و هلاکشان کردیم. قطعا در این [ماجرا] درس عبرتی است و اکثر آنان مؤمن نبودند

۱۴۰ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و به راستی پروردگار تو توانای مهربان است

۱۴۱ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ

ثمودیان پیامبران را تکذیب کردند

۱۴۲ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ صَلِّحْ أَلَا تَتَّقُونَ

آن‌گاه که برادرشان صالح به آنها گفت: آیا [از خدا] پروا نمی‌کنید

۱۴۳ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

من برای شما فرستاده‌ای امین هستم

۱۴۴ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونَ

پس از خدا پروا کنید و از من فرمان برید

۱۴۵ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ^ط إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

و بر این [رسالت] اجری از شما طلب نمی‌کنم، اجر من جز بر پروردگار جهانیان نیست

۱۴۶ أَتُرْكُونَ فِي مَا هَلَهْنَا ءَامِنِينَ

آیا [می‌پندارید که] شما را در این نعمت‌هایی که این جاست آسوده رها می‌کنند

۱۴۷ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ

در این باغ‌ها و چشمه ساران

۱۴۸ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَهَا هَضِيمٌ

و کشتزارها و نخل‌ها که میوه‌هایشان لطیف است

۱۴۹ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ

و برای خود از کوه‌ها ماهرانه و سرمستانه خانه‌هایی می‌تراشید

۱۵۰ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونَ

پس از خدا پروا کنید و از من فرمان برید

۱۵۱ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ

و فرمان مسرفان را اطاعت نکنید

۱۵۲ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

همانها که در زمین فساد می‌کنند و اصلاح نمی‌کنند

۱۵۳ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحَرِينَ

گفتند: جز این نیست که تو از سحر شدگانی

۱۵۴ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ

تو جز بشری مانند ما نیستی معجزه‌ای بیاور اگر راست می‌گویی

۱۵۵ قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

گفت: این ماده شتری است که یک روز نوبت آب حق او، و یک روز معین حق شماست

۱۵۶ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ

و به آن گزندی نرسانید که عذاب روزی هولناک شما را فرا گیرد

۱۵۷ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ

پس آن را پی کردند و پشیمان گشتند

۱۵۸ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً^ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

آنگاه آنها را عذاب در گرفت قطعا در این [ماجرا] عبرتی است و اکثر آنان مؤمن نبودند

۱۵۹ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و به راستی پروردگار تو شکست‌ناپذیر مهربان است

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ

قوم لوط فرستادگان را تکذیب کردند

۱۶۱ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ

آن‌گاه که برادرشان لوط به آنها گفت: آیا [از خدا] پروا نمی‌کنید

۱۶۲ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

من برای شما فرستاده‌ای امین هستم

۱۶۳ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس از خدا پروا کنید و از من فرمان برید

۱۶۴ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

و بر این [رسالت] اجری از شما طلب نمی‌کنم اجر من جز بر پروردگار جهانیان نیست

۱۶۵ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ

آیا از میان جهانیان با مردها در می‌آمیزید

۱۶۶ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ

و همسرانی را که پروردگارتان برای شما آفریده‌ و می‌گذارید؟ بلکه شما مردمی تجاوز کارید

۱۶۷ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ

گفتند: ای لوط! اگر دست بر نداری، قطعاً [از شهر] اخراج خواهی شد

۱۶۸ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ

گفت: به راستی من از مخالفان عمل شمایم

۱۶۹ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ

پروردگارا! من و کسان مرا از آنچه می‌کنند نجات بخش

۱۷۰ فَنجَّيناهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

پس او و کسانش را همگی نجات دادیم

۱۷۱ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ

جز پیرزنی که در میان بازماندگان بود

۱۷۲ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ

سپس دیگران را سخت هلاک کردیم

۱۷۳ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ

و باران [عذاب] بر ایشان بارانیدیم و باران انذار شدگان، بد بارانی است

۱۷۴ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

قطعاً در این [عقوبت] عبرتی است و اکثر آنان مؤمن نبودند

۱۷۵ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و به راستی پروردگار تو شکست‌ناپذیر مهربان است

۱۷۶ كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ

اهل «ایکه» فرستادگان را تکذیب کردند

۱۷۷ إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ

آن‌گاه که شعیب به آنان گفت: آیا [از خدا] پروا نمی‌کنید

۱۷۸ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

من برای شما فرستاده‌ای امین هستم

۱۷۹ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس از خدا پروا کنید و از من فرمان برید

۱۸۰ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

و بر این [رسالت] اجری از شما طلب نمی‌کنم اجر من جز بر پروردگار جهانیان نیست

۱۸۱ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ

پیمان‌ها را تمام دهید و از کم فروشان مباشید

۱۸۲ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ

و با ترازوی درست بسنجید

۱۸۳ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

و اجناس مردم را کم ندهید و در زمین سر به فساد بر ندارید

وَأَتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْحَبِيلَةَ الْأُولِينَ

۱۸۵ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

۱۸۶ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

۱۸۷ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

۱۸۸ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً لِّأَكْفِ كَثْرَةَ قَوْمِي وَاللَّذِينَ هُمْ أَغْنَىٰ عَنِّي مِثْلُ مَثَلِ هَٰؤُلَاءِ ذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتًا مَّوَدَّعِينَ وَإِن لِّمَن يَخْتَصِمُ عَنِّي ذُرِّيَّتًا لَّيَّةٌ لَّآيَةً ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۸۹ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُم عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

۱۹۰ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ

۱۹۱ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

۱۹۲ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۗ

۱۹۳ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

۱۹۴ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ

۱۹۵ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ

۱۹۶ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولِينَ

۱۹۷ أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ آيَةٌ أَن يَعْلَمَهُ عُلَمَاؤُ بَنِي إِسْرَائِيلَ

۱۹۸ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ

۱۹۹ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِم مَّا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ

۲۰۰ كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

۲۰۱ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

۲۰۲ فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۲۰۳ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ

۲۰۴ أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

۲۰۵ أَفَرَأَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ

۲۰۶ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَّا كَانُوا يُوعَدُونَ

و از [نافرمانی] کسی که شما و نسل‌های گذشته را آفرید پروا کنید

گفتند: جز این نیست که تو از سحر شدگانی

و تو جز بشری مانند ما نیستی و بی‌شک تو را از دروغگویان می‌دانیم

پس قطعه‌ای از آسمان بر سر ما بیفکن اگر از راستگوییانی

شعیب گفت: پروردگارم به آنچه می‌کنید دانانتر است

پس او را تکذیب کردند و عذاب روز ابر [آتشبار] آنها را بگرفت. به راستی که آن، عذاب روزی بزرگ بود

قطعا در این [عقوبت] درس عبرتی است و بیشتر آنان مؤمن نبودند

و همانا پروردگار تو شکست ناپذیر مهربان است

و به راستی که این [قرآن] نازل شده‌ی پروردگار جهانیان است

روح الامین آن را نازل کرده است

بر قلب تو، تا از بیم دهندگان باشی

به زبان عربی روشن

و قطعا [توصیف] آن در نوشته‌های پیشینیان آمده است

آیا این برای آنها دلیل و نشانه نیست که علمای بنی اسرائیل آن را می‌دانند [و می‌شناسند]

و اگر آن را بر برخی از غیر عرب‌ها نازل می‌کردیم

و آن را برایشان می‌خواند به آن ایمان نمی‌آوردند

بدین سان قرآن را در دل‌های گناهکاران راه دادیم [تا حجت تمام شود]

[اما] به آن ایمان نمی‌آورند تا وقتی که عذاب پردرد را ببینند

که به طور ناگهانی به سراغشان بیاید در حالی که توجه ندارند

[و در آن هنگام] می‌گویند: آیا ما را مهلتی داده خواهد شد

آیا به عذاب ما عجله می‌کنند

به ما بگو که اگر سالیانی آنها را از زندگی برخوردار کنیم

آن‌گاه عذاب موعود بر سرشان بیاید

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ

آنچه از زندگی برخوردار شده بودند چه [عذابی را] از آنها دفع خواهد کرد

۲۰۸ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ

و [اهل] هیچ شهری را هلاک نکردیم مگر این که برای آنها هشدار دهندگانی بود

۲۰۹ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ

تا آنان را تذکر دهند، و ما ستمکار نبوده‌ایم [که اتمام حجت نکنیم]

۲۱۰ وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيْطَانُ

و آن [قرآن] را شیاطین نازل نکرده‌اند

۲۱۱ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ

و آنها را نسزد و نمی‌توانند

۲۱۲ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ

بی‌تردید آنها از شنیدن [وحی] منع شده‌اند

۲۱۳ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ

پس با خدا معبودی دیگر مخوان که از عذاب شدگان می‌گرددی

۲۱۴ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ

و خویشان نزدیک را هشدار ده

۲۱۵ وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

و برای آن مؤمنانی که تو را پیروی کرده‌اند بال [محبت] بگستر

۲۱۶ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ

و اگر تو را نافرمانی کردند بگو: من از آنچه می‌کنید بیزارم

۲۱۷ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

و بر [خدای] عزیز مهربان توکل کن

۲۱۸ الَّذِي يَرِنُّكَ حِينَ تَقُومُ

خدایی که چون [به عبادت] بر می‌خیزی تو را می‌بیند

۲۱۹ وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجْدِينَ

و حرکت تو را در میان سجده کنندگان [می‌بیند]

۲۲۰ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

او همان شنوای داناست

۲۲۱ هَلْ أَنْبِئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيْطَانُ

آیا شما را خبر دهم که شیاطین بر چه کسی نازل می‌شوند

۲۲۲ تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ

بر هر دروغزن گناهکار نازل می‌شوند

۲۲۳ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ

شنیده‌های [خویش] را القا می‌کنند و بیشترشان دروغگویند

۲۲۴ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ

و شاعران را گمراهان پیروی می‌کنند

۲۲۵ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ

آیا ندیده‌ای که آنان در هر وادی [از افکار خیالی] سرگردانند

۲۲۶ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ

و آنان چیزهایی می‌گویند که انجام نمی‌دهند

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا

مگر کسانی که ایمان آورده، کارهای شایسته نموده، خدا را بسیار یاد کردند و پس از ستم دیدن به دفاع و نصرت خواهی برخاستند. و کسانی که ستم کردند به زودی خواهند

۲۲۷ وَأَنْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا^ظ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ

دانست به کدام بازگشتگاهی بر می‌گردند

مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طا، سین. این آیات قرآن و کتاب روشنگر است

طَسَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْقُرْءَانِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

که هدایت و بشارتی برای مؤمنان است

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَهمانان که نماز برپا می‌دارند و زکات می‌دهند و ایشان به
آخرت یقین دارندإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيْنًا لَهُمْ أَعْمَلَهُمْ فَهُمْ
يَعْمَهُونَبی‌تردید کسانی که به آخرت ایمان نمی‌آورند کارهایشان را
در نظرشان آراسته‌ایم، از این رو ایشان سرگشته‌اندأُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ
الْأَخْسَرُونَآنان کسانی‌اند که عذاب سختی برایشان خواهد بود و در
آخرت از همه زیانکارترند

وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْءَانَ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ عَلِيمٍ

و حقا این قرآن از سوی حکیمی دانا بر تو القا می‌شود

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِيهِ ۖ إِنِّي ءَانَسْتُ نَارًا سَاءَتِيكُمْ مِّنْهَا
بِخَبْرٍ أَوْ ءَاتِيكُمْ بِسِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ[یاد آر] هنگامی را که موسی به خانواده‌ی خود گفت: من
آتشی دیدم، به زودی برای شما خبری از آن خواهم آورد یا
شعله آتشی برای شما می‌آورم تا گرم شویدفَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا
وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَچون نزد آن آمد، ندایی برخاست که: مبارک باد آن که در
آتش است و آن که در اطراف آن است (موسی و فرشتگان)
, و منزّه است خدا پروردگار جهانیان

يَمُوسَىٰ إِنَّهُ ۗ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ای موسی! این منم خدای شکست ناپذیر حکیم

وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ
يُعَقِّبْ يَمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَو عصایت را بیفکن. پس چون دیدش همانند ماری [به
سرعت] می‌خزد، پشت کرده گریخت و به عقب خود نگاه
نکرد. [خطاب شد:] ای موسی! مترس که رسولان نزد من
نمی‌ترسند

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ

مگر کسی که ستم کند، آن‌گاه بدی را به نیکی تبدیل نماید،
پس البته من آمرزنده‌ی مهربانموَأَدْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۗ فِي
تِسْعِ ءَايَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَو دستت را در گریبان‌ت کن تا بی‌هیچ عیبی، سفید و
درخشان بیرون آید، [این] در زمره‌ی معجزات نه گانه‌ای
است [که تو با آنها] به سوی فرعون و قومش [فرستاده
می‌شوی] همانا آنان قومی فاسقند

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ ءَايَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

پس هنگامی که آیات ما روشنگرانه به سویشان آمد، گفتند:
این سحری آشکار است

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ
الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ التَّمَلِّ قَالَتْ نَمَلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ
ادْخُلُوا مَسَكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَتِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهَدَ أَمْ كَانَ مِنَ
الْغَائِبِينَ

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَنِ
مُّبِينٍ

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِءَ وَجِئْتُكَ
مِن سَيِّئِ بَنِي إِعْرَابٍ

و با آن که باطنشان بدان یقین داشت، از روی ظلم و تکبر
آن را انکار کردند. پس ببین عاقبت مفسدان چگونه شد

و به راستی به داود و سلیمان دانشی عطا کردیم، و گفتند:
ستایش خدایی را که ما را بر بسیاری از بندگان مؤمنش
برتری داده است

و سلیمان وارث داود شد، و گفت: ای مردم! ما زبان
پرنندگان را تعلیم یافته‌ایم و از هر چیزی [بهره‌ای] داده
شده‌ایم. راستی این همان تفضل آشکار است

و برای سلیمان سپاهیان از جن و انس و پرنندگان
گردآوری شدند تا آنها یک جا جمع شوند [و در اختیار
باشند]

تا آن‌گاه که به وادی مورچگان رسیدند، مورچه‌ای گفت: ای
مورچگان! به خانه‌هایتان داخل شوید، مبادا سلیمان و
سپاهیان‌ش بدون توجه شما را پایمال کنند

سلیمان از گفتار او تبسمی کرد و خندید و گفت: پروردگارا!
مرا بر آن دار تا نعمتی را که به من و پدر و مادرم ارزانی
داشته‌ای شکر کنم و عمل صالحی که می‌پسندی انجام دهم،
و مرا به رحمت خویش در جمع بندگان شایسته‌ات در آور

و جویای حال پرنندگان شد و گفت: چرا من هدهد را
نمی‌بینم؟ آیا از غایبان است

حتما او را به عذابی سخت عذاب می‌کنم یا سرش را می‌برم،
مگر آن که دلیل روشنی برای من بیاورد

پس دیری نپایید که [هدهد آمد و] گفت: به چیزی دست
یافته‌ام که تو به آن دست نیافته‌ای، و از سرزمین سبا برای
تو خبر یقینی آورده‌ام

إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمَلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتِيَةٌ إِلَىٰ كِتَابِ كَرِيمٍ

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأُتُونِي مُسْلِمِينَ

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرََّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ

من [آن جا] زنی را یافتم که بر آنها سلطنت می‌کند و از هر نعمتی به او داده شده است و تختی بزرگ دارد

او و قومش را چنین یافتم که به جای خدا برای خورشید سجده می‌کنند، و شیطان اعمالشان را برای آنها آراسته و آنها را از راه [راست] بازداشته است، از این رو آنها هدایت نمی‌یابند

[کار شیطان این بود] که آنها سجده نکنند برای خدایی که پنهانی‌ها را در آسمان‌ها و زمین بیرون می‌آورد و آنچه را که نهان می‌دارید یا عیان می‌سازید می‌داند

خداوندی که هیچ خدایی جز او نیست، صاحب عرش بزرگ است

[سلیمان] گفت: خواهیم دید آیا راست گفته‌ای یا از دروغ‌گویان بوده‌ای

این نامه مرا ببر و به طرف آنها بیفکن، آن‌گاه از آنها دور شو و بنگر چه پاسخ می‌دهند

[ملکه سبا] گفت: ای سران کشور! نامه‌ای ارجمند به سوی من انداخته شده است

که آن از طرف سلیمان و به نام خداوند هستی بخش مهربان است

[و در آن آمده است] که بر من برتری مجوید و مطیعانه به سوی من آیید

گفت: ای سران قوم! نظر خود را در این امر به من بگویید که من [تاکنون] بی‌حضور شما تصمیم قطعی نگرفته‌ام

گفتند: ما صاحبان قدرت و سخت جنگاورییم و اختیار کار با توست، پس بنگر چه فرمان می‌دهی

[ملکه] گفت: پادشاهان چون به شهری در آیند، آن را تباہ و عزیزانش را خوار می‌گردانند و این گونه عمل می‌کنند

و اینک من هدیه‌ای به سویشان می‌فرستم و منتظر می‌مانم که فرستادگان با چه [پاسخی] باز می‌گردند

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنَ قَالَ ائْتِدُونِنِ بِمَالٍ فَمَا آتَيْنِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُم بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ

أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمِ كَافِرِينَ

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن سَاقِيهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و چون [فرستاده] نزد سلیمان آمد، گفت: آیا مرا به مال مدد می‌دهید؟ آنچه خدا به من عطا کرده بهتر است از آنچه به شما داده است. بلکه شما به هدیه‌تان دلخوشید

[اکنون] به سوی آنها بازگرد که قطعا سپاهیبانی برسرشان می‌آوریم که در برابر آنها تاب ایستادگی نداشته باشند و از آن دیار به خواری و زبونی بیرونشان می‌کنیم

[سپس] گفت: ای سرکردگان! کدام یک از شما تخت او را پیش از آن که به حالت تسلیم نزد من آیند برابیم می‌آورد

عفریتی از جن گفت: من آن را پیش از آن که از جایت برخیزی نزد تو حاضر می‌کنم، و من بر این توانا و امینم

کسی که نزد او علمی از کتاب بود، گفت: من آن را پیش از آن که چشم خود را بر هم زنی نزد تو می‌آورم. پس چون سلیمان آن تخت را نزد خود حاضر دید، گفت: این از فضل پروردگار من است، تا مرا بیازماید که آیا سپاس می‌گزارم یا ناسپاسی می‌کنم و هر که سپاس گزارد تنها

گفت: تخت ملکه را برایش ناشناس سازید تا ببینیم آیا پی می‌برد یا از آنهاست که پی نمی‌برند

پس وقتی ملکه آمد بدو گفته شد: آیا تخت تو همین گونه است؟ گفت: گویا این خود آن است، و ما پیش از این هم [به قدرت سلیمان] واقف شده بودیم و تسلیم بوده‌ایم

و او را آنچه به جای خدا می‌پرستید [از ایمان به خدا] بازداشته بود، همانا او از گروه کافران بود

به او گفته شد: وارد کاخ شو. پس چون آن را دید، پنداشت نهر آبی است، و جامه از دو ساق خویش بالا زد [تا از آب بگذرد] سلیمان گفت: این کاخی میقلی شده از بلورهاست. [ملکه] گفت: پروردگارا! من به خود ستم کردم و اینک با سلیمان تسلیم خداوند، پروردگار جهانیان شد

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ

قَالَ يَاقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَ قَالَ طَئِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا وَمَكْرًا مَّكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَلْحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

أَيِّنَّكُمْ لَأَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

و به راستی به سوی ثمود برادرشان صالح را فرستادیم که خدا را بپرستید اما آنها دو گروه شدند و به خصومت برخاستند

گفت: ای قوم من! چرا پیش از رحمت، خواهان شتاب در عذابید؟ چرا از خدا طلب آموزش نمی‌کنید تا مورد رحمت قرار گیرید

گفتند: ما تو و هر که را با توست به فال بد گرفته‌ایم. گفت: فال [نیک و بد] شما نزد خداست، بلکه شما مردمی هستید که امتحان می‌شوید

و در آن شهر، نه دسته بودند که در آن سرزمین فساد می‌کردند و به اصلاح نمی‌پرداختند

گفتند: بیایید به نام خدا هم قسم شوید که حتماً به «صالح» و کسانش شیخون می‌زنیم، سپس به خونخواه وی [به دروغ] خواهیم گفت: ما در محل قتل کسانش حاضر نبودیم و ما قطعاً راست می‌گوییم

و نیرنگی طرح کردند و ما نیز نیرنگی تدبیر کردیم و خبر نداشتند

پس بنگر که عاقبت نیرنگشان چگونه شد، که ما آنها و قومشان را همگی هلاک کردیم

و این هم خانه‌های خالی آنهاست به سزای ظلمی که کردند. قطعاً در این [امر] برای مردمی که بدانند عبرتی است

و کسانی را که ایمان آورده و پرهیزکاری می‌کردند نجات دادیم

و [یاد کن] لوط را که چون به قوم خود گفت: آیا به فحشا روی می‌آورید در حالی که [نتایج شوم آن را] می‌بینید

آیا شما به جای زنان، از روی شهوت به سراغ مردان می‌آیید؟ بلکه شما مردمی جهالت پیشه‌اید

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

۵۷

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ قَدَّرْنَا لَهَا مِنَ الْغَابِرِينَ

۵۸

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ

۵۹

۳۳۱ ر

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ ءَآلَهُ خَيْرٌ
أَمَّا يُشْرِكُونَ

۶۰

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ
تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ ءَآلَهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ

۶۱

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا
رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ ءَآلَهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۶۲

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ ءَآلَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا
تَذَكَّرُونَ

۶۳

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ
بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ ءَآلَهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

ولی پاسخ قومش غیر از این نبود که گفتند: خاندان لوط را از شهرتان بیرون کنید که آنها مردمی هستند که پاکی می‌ورزند [و مقدس مآبند]

پس او و خانواده‌اش را نجات دادیم، جز زنش را که مقدر کردیم از بازماندگان باشد

و باران [عذاب] برایشان باران‌دیم و باران بیم داده شدگان، بد بارانی است

بگو: سپاس برای خداست، و سلام بر آن بندگانش که برگزیده است. آیا خدا بهتر است یا آنچه [با او] شریک می‌کنند

یا آن کس که آسمان‌ها و زمین را خلق کرد و برای شما آبی از آسمان نازل نمود، سپس به وسیله آن باغ‌های با شکوهی رویانیدیم که رویانیدن درختانش کار شما نبود؟ آیا با این خداوند خدایی است؟ بلکه آنها گروهی هستند که [از حق] عدول می‌کنند

یا آن که زمین را قرارگاه کرد و در آن نهرها پدید آورد و برای آن کوه‌های استوار قرار داد و میان دو دریا حایلی گذاشت؟ آیا با این خداوند خدایی است؟ بلکه بیشترشان نمی‌دانند

یا کیست که درمانده را، چون وی را بخواند اجابت می‌کند و گرفتاری را برطرف می‌سازد و شما را در زمین جانشین می‌کند؟ آیا با این خداوند خدایی است؟ چه کم متذکر می‌شوید

یا کیست که شما را در تاریکی‌های صحرا و دریا هدایت می‌کند و کیست که پیشاپیش باران رحمتش، بادها را به مژده می‌فرستد؟ آیا با این خداوند خدایی است؟ خداوند فراتر از چیزی است که با او شریک می‌کنند

أَمَّنْ يَبْدُوْا أَلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُرْ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ
وَالْأَرْضِ ۗ أَعِلَّهُ مَعَ اللّٰهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللّٰهُ وَمَا
يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۗ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَا ۗ بَلْ هُمْ
مِنْهَا عَمُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَعِذَا كُنَّا تُرَابًا وَعَابَاؤُنَا أَنِنَا لَمُخْرَجُونَ

لَقَدْ وَعِدْنَا هَذَا نَحْنُ وَعَابَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۗ إِن هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ
الْأَوَّلِينَ

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ ۗ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي
تَسْتَعْجِلُونَ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَشْكُرُونَ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

إِنَّ هَذَا الْقُرْءَانَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

یا آن کس که خلقت را آغاز می‌کند و سپس آن را
برمی‌گرداند و آن کس که از آسمان و زمین به شما روزی
می‌دهد؟ آیا با این خداوند خدایی است؟ بگو: برهان خویش
را بیاورید اگر راست می‌گویید

بگو: جز خدا، هر که در آسمان‌ها و زمین است غیب
نمی‌داند و نمی‌دانند کی برانگیخته می‌شوند

بلکه علم آنها در باره‌ی آخرت به پایان رسیده [که آن را
انکار می‌کنند]؟ بلکه ایشان در [اصل] آن تردید دارند.
بلکه آنها در آن زمینه کوردل‌اند

و کسانی که کافر شدند گفتند: آیا وقتی که ما و پدرانمان
خاک شدیم، حتما [زنده از گور] بیرون آورده می‌شویم

البته به ما و پدرانمان نیز قبلا همین را وعده داده بودند.
اینها جز افسانه‌های پیشینیان نیست

بگو: در زمین بگردید و بنگرید عاقبت گنه‌پیشگان چگونه
شد

و بر آنان غم مخور و از نیرنگ‌هایی که می‌زنند تنگدل مباش

و می‌گویید: این وعده کی خواهد بود اگر راست می‌گویید

بگو: شاید برخی از آنچه شتاب در آن را می‌خواهید در
تعقیب شما باشد

و راستی پروردگارت نسبت به مردم، صاحب کرم است ولی
بیشترشان سپاس نمی‌دارند

و بی‌تردید پروردگار تو آنچه را سینه‌هایشان پنهان می‌دارد
و آنچه را آشکار می‌کنند می‌داند

و هیچ پنهانی در آسمان و زمین نیست مگر این که در کتابی
روشن (لوح محفوظ) ثبت است

بی‌گمان، این قرآن بسیاری از چیزهایی را که بنی اسرائیل
در آن اختلاف دارند برایشان حکایت می‌کند

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

و به راستی که آن برای مؤمنان هدایت و رحمت است

۷۸

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

البته پروردگار تو طبق حکم خود میان آنان داوری می‌کند و او شکست‌ناپذیر داناست

۷۹

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ الْحَقِّ الْمُبِينِ

پس بر خدا توکل کن که تو واقعا بر حق آشکار هستی

۸۰

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الصَّمَّةَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

البته تو نمی‌توانی مردگان را شنوا کنی و نمی‌توانی ندای دعوت را به گوش کران برسانی هنگامی که پشت می‌کنند و روی بر می‌تابند

۸۱

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَن صَلَاتِهِمْ ۖ إِنَّ تَسْمَعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

و تو هدایت کننده‌ی کوردلان از گمراهی‌شان نیستی. تو فقط به گوش کسانی توانی رساند که به آیات ما ایمان دارند و خود [مطیع و] تسلیمند

۸۲

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ

و چون وعده‌ی عذاب بر ایشان واقع شود، جنبنده‌ای را از زمین برای ایشان بیرون می‌آوریم که با آنها تکلم می‌کند [و می‌گوید]: مردم [چنان که باید] به آیات ما یقین نمی‌کنند

۸۳

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ

و آن روز که از هر امتی گروهی را که آیات ما را تکذیب می‌کردند گرد می‌آوریم و آن گاه نگاه داشته می‌شوند [تا همه به هم ملحق شوند]

۸۴

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ إِذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

تا زمانی که [به پای حساب] بیایند، خدا می‌گوید: آیا آیات مرا تکذیب کردید بی‌آن که بدان احاطه علمی داشته باشید؟ این چه کاری بود که می‌کردید

۸۵

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ

و حکم عذاب بر ایشان واقع گردد به سبب ظلمی که کردند. پس ایشان دم بر نیارند

۸۶

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آیا ندیده‌اند که ما شب را پدید آوردیم تا در آن بیاسایند و روز را روشنی بخش گردانیدیم؟ قطعاً در این [امر] برای مردمی که ایمان می‌آورند مایه‌های عبرت است

۸۷

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلُّ أَتَوِّهٍ دَاخِرِينَ

و روزی که در صور دمیده شود، پس هر که در آسمان‌ها و هر که در زمین است به هراس افتد، مگر آن کس که خدا بخواهد. و جملگی خاضعانه به سوی او می‌آیند

۸۸

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۗ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۗ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

و کوه‌ها را می‌بینی و آنها را ساکن می‌انگاری در حالی که مانند ابر در حرکتند. این صنع خداست که هر چیزی را در کمال استواری پدید آورده. و او به آنچه می‌کنید مسلماً آگاه است

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعِ يَوْمِئِذٍ
عَامِنُونَ

هر کس [عمل] نیکی آورد، پاداشی بهتر از آن خواهد داشت، و آنها آن روز از هراسی بزرگ در امانند

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و هر کس [عمل] بدی آورد [با] صورت‌هایشان در آتش دوزخ واژگون شوند. [گفته می‌شود:] آیا جز آنچه می‌کردید سزا داده می‌شوید

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ
شَيْءٍ ۗ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

من مأمورم که تنها خداوند این شهر را که آن را گرامی داشته و هر چیزی از آن اوست پرستش کنم، و فرمان یافته‌ام که از مسلمانان باشم

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ ۗ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ
وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ

و این که قرآن را [بر شما] تلاوت کنم. پس هر که هدایت پذیرد به سود خود هدایت یافته و هر که گمراه شود، پس بگو: من فقط از هشدار دهندگانم

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ ۗ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

و بگو: ستایش از آن خداست. به زودی آیاتش را به شما نشان خواهد داد آن را خواهید شناخت. و پروردگار تو از آنچه می‌کنید غافل نیست

۲۸. قصص

القَصَص: داستان‌ها

مکی

۸۸ آیه

۱۲ صفحه

طا، سین، میم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طسّم

این آیات کتاب روشنگر است

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

ما از خبر مهم موسی و فرعون برای مردمی که ایمان می‌آورند به درستی بر تو می‌خوانیم

نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

همانا فرعون در زمین سربرافراشت و مردم آن را چند فرقه‌ای کرد. گروهی از آنها را به زبونی می‌کشید، پسرانشان را سر می‌برید و زنانشان را زنده می‌گذاشت. به راستی که وی از فسادکاران بود

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ
طَائِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ

و می‌خواستیم بر کسانی که در زمین به زبونی کشیده شده‌اند منت نهمیم و آنها را پیشوایان [مردم] گردانیم و ایشان را وارثان [زمین] کنیم

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُّوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ
أَيِّمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
مِنْهُم مَّا كَانُوا يَحْذَرُونَ

و در زمین قدرتشان دهیم و به فرعون و هامان و سپاهشان چیزی را که از آن حذر داشتند نشان دهیم

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ
فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۗ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ
وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

و به مادر موسی الهام کردیم که او را شیر ده و چون بر [جان] او ترسیدی به دریایش بیفکن و ترس و اندوه مدار که ما او را به تو باز می‌گردانیم و از پیمبرانش قرار می‌دهیم

فَأَلْتَقِطْهُ ۖ وَءَالَ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ إِنَّ
فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ

پس خاندان فرعون او را [از آب] گرفتند تا سر انجام دشمن جان آنان و مایه اندوهشان گردد. آری فرعون و هامان و سپاهشان خطاکار بودند

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِّيَ وَلَكَ ۖ لَا تَقْتُلُوهُ
عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

و همسر فرعون گفت: [این کودک] نور چشم من و تو خواهد بود، او را مکشید، امید است که ما را سودی دهد، یا او را به فرزندی بگیریم، ولی آنها خبر نداشتند [چه می‌کنند]

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِغًا ۗ إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ ۖ لَوْلَا أَن
رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

و مادر موسی را دل تهی شد، که اگر دلش را قوی نکرده بودیم تا از مؤمنان باشد چیزی نمانده بود که راز را فاش سازد

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ ۖ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ ۖ عَن جُنُبٍ وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ

و به خواهر موسی گفت: از پی او برو. پس او را از دور می‌نگریست در حالی که آنها متوجه نبودند

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ
أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ ۖ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ ۖ نَلِّصْحُونَ

و ما شیر دایگان را از پیش بر او حرام کرده بودیم. پس [خواهرش آمد و] گفت: آیا شما را بر خانواده‌ای راهنمایی کنم که او را برایتان سرپرستی کنند و خیرخواهش باشند

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ ۖ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ
اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

پس او را به مادرش بازگردانیم تا چشمش [بدو] روشن شود و غم نخورد و بداند که وعده‌ی خدا درست است، ولی بیشترشان نمی‌دانند

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

و چون به رشد و کمال خویش رسید و برومند شد، به او
حکمت و دانش عطا کردیم و نیکوکاران را چنین پاداش
می‌دهیم

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا
رَجُلَيْنِ يَخْتَلِمَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ ۚ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۗ
فَأَسْتَغْنَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ ۚ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۗ فَوَكَرَهُ
مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۗ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّهُ
عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ

و او در وقت سرگرمی اهل شهر، وارد آن جا شد و دو مرد
را دید که زد و خورد می‌کردند یکی از پیروان او و دیگری
از دشمنانش بود. آن کس که از پیروانش بود بر ضد کسی
که دشمنش بود از وی استمداد کرد. پس موسی مشتکی بر
او زد و کارش را ساخت. گفت: این کار شیطان است، چ

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ۗ إِنَّهُ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

گفت: پروردگارا! من بر خویشتم ستم کردم، مرا ببخش!
پس [خدا] از او درگذشت که او آمرزنده‌ی مهربان است

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ

گفت: پروردگارا! به پاس نعمتی که بر من ارزانی داشتی
هرگز پشتیبان مجرمان نخواهم شد

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اُسْتَنْصَرَهُ
بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ ۗ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَعَوِيُّ مُّبِينٌ

او در شهر، ترسان و نگران [از تعقیب، آن شب را] صبح
کرد. ناگهان [دید] همان کسی که دیروز از وی استمداد
کرده بود باز هم به فریاد از وی مدد می‌خواهد. موسی به او
گفت: به راستی که تو آشکارا [ماجرای او] گمراهی

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ
أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ۗ إِنَّ تُرِيدُ إِلَّا
أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ
الْمُصْلِحِينَ

و چون خواست به سوی آن که دشمن هر دوشان بود
حمله‌ور شود، گفت: ای موسی! آیا می‌خواهی مرا بکشی،
چنان که دیروز یکی را کشتی؟ تو می‌خواهی در [این سر]
زمین فقط گردنکشی‌کنی و نمی‌خواهی از اصلاحگران باشی

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ
يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ

و از دور دست شهر مردی شتابان بیامد و گفت: ای موسی!
سران قوم در مورد کشتن تو به مشورت نشسته‌اند، پس
از شهر خارج شو که من از خیرخواهان تو هستم

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۗ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ

پس ترسان و نگران از آن [شهر] بیرون شد و گفت: ای
پروردگار من! مرا از قوم ستمکار رهایی بخش

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
السَّبِيلِ

و چون به جانب شهر مدین روی نهاد گفت: امید است
پروردگارم مرا به راه راست هدایت کند

و چون به آب مدین رسید، گروهی از مردم را بر [گرد] آن
یافت که [دام‌های خود را] آب می‌دادند، و پشت سرشان دو
زن را یافت که [گوسفندان خود را] از آب باز می‌دارند.
گفت: کار شما چیست؟ گفتند: [ما به گوسفندان خود] آب
نمی‌دهیم تا شبانان [گوسفندانشان را] بازگردا

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ
وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۗ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۗ قَالَتَا
لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِرَ الرِّعَاءُ ۗ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ

پس برای آن دو [گوسفندانشان را] برای آن دو آب داد،
آن‌گاه به سوی سایه برگشت و گفت: پروردگارا! من به هر
[رزق و] خیری که برایم بفرستی سخت نیازمندم

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ
مِّنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ

پس یکی از آن دو در حالی که از روی حیا گام برمی‌داشت
نزد وی آمد و گفت: پدرم تو را می‌طلبد تا پاداش آن که
برای ما آب دادی به تو بپردازد. و چون موسی نزد وی آمد و
سرگذشت خود را بر او حکایت کرد، گفت: مترس که از
گروه ستمکاران نجات یافتی

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ ۗ قَالَتْ إِنَّ أَبِي
يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ
عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ ۗ نَجَوْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ

یکی از آن دو دختر گفت: ای پدر! او را استخدام کن همانا
بهترین کسی که استخدام می‌کنی، کسی است که نیرومند و
امین است

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَعِجْ ۗ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَعَجَرْتَ
الْقَوِيُّ الْأَمِينُ

[شعیب] گفت: من می‌خواهم یکی از این دو دختران خود را
به نکاح تو در آورم، به این شرط که هشت سال برای من کار
کنی، و اگر ده سال را به پایان رسانی [اختیار] از جانب
توست، و نمی‌خواهم بر تو سخت بگیرم، و مرا اگر خدا
بخواهد از صالحان خواهی یافت

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ
تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَجٍ ۗ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۗ وَمَا
أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ عَلَيْكَ ۗ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ

[موسی پذیرفت و] گفت: این [قرارداد] میان من و تو باشد
که هر یک از دو مدت را به انجام رسانیدم بر من تعدی و
تحمیلی نباشد و خدا بر آنچه می‌گوییم و کیل است

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ۗ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ
عَلَيَّ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ۚ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ نَارًا ۗ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي
آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

۳۵

فَلَمَّا أَتَتْهَا نُودِيَ مِنَ شَاطِئِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن يَمُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ

۳۱

وَأَن أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدَبِّرًا
وَلَمْ يُعَقِّبْ ۚ يَمُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۗ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ

۳۲

أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
وَأَضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۗ فَذَنُوكَ بُرْهَنَانِ مِّن
رَّبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

۳۳

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ

۳۴

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا
يَصَدِّقُنِي ۗ إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ

۳۵

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا
يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيٰتِنَا ۚ أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغٰلِبُونَ

و چون موسی آن مدت را به پایان رسانید و با خانواده‌ی خویش راهی [مصر] شد، از جانب کوه طور آتشی دید! به خانواده‌ی خود گفت: این جا بمانید که من آتشی دیدم، شاید از آن خبری یا شعله‌ای برایتان بیاورم تا گرم شوید

پس چون به نزد آتش آمد، از جانب راست وادی، در آن جایگاه مبارک، از درخت ندا داده شد که: ای موسی! همانا من خداوند، پروردگار جهانیان هستم

که عصای خود را بیفکن. پس چون دید آن مثل ماری [به سرعت] می‌خزد، به عقب بازگشت و به پشت سر نگاه نکرد. [خطاب شد:] ای موسی! پیش آی و مترس که تو از ایمنانی

دست خود را به گریبانت ببر تا سفید [و درخشان] و بی‌گزند بیرون آید و دست و بازویت را به خود بچسبان تا ترس تو فرو نشیند [و مضطرب نباشی] و اینها دو برهان از جانب پروردگار توست [که باید] به سوی فرعون و مهترانش [ببری]، زیرا آنها قومی نافرمان‌اند

گفت: پروردگارا! من کسی از ایشان را کشته‌ام، پس می‌ترسم مرا بکشند

و برادرم هارون از من زبان آورتر است، پس او را با من به عنوان مددکار بفرست تا مرا تصدیق کند همانا بیم آن دارم که مرا تکذیب کنند

فرمود: به زودی بازویت را به وسیله برادرت محکم خواهیم کرد و برای شما دو [نفر]، سلطه‌ای قرار خواهیم داد که با [وجود] آیات ما به شما دست نخواهند یافت شما و هر که شما را پیروی کند پیروزی

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيَّنَّتِ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوْلِيَانِ

۳۷

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

۳۸

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ آلِهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ آلِ اللَّهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

۳۹

وَأَسْتَكْبِرُ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

۴۰

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

۴۱

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ

۴۲

وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ

۴۳
۳۳۸

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

پس چون موسی معجزات روشن ما را برای آنها آورد، گفتند: این جز سحری ساختگی نیست و ما این را در میان پدران نخستین خود نشنیده‌ایم

و موسی گفت: پروردگار من بهتر می‌داند چه کسی هدایت را از نزد او آورده و [بهتر می‌داند] عاقبت نیک آن سرا برای چه کسی است مسلماً ظالمان رستگار نمی‌شوند

و فرعون گفت: ای بزرگان قوم! من برای شما معبودی جز خویشتن نمی‌شناسم پس ای هامان! برایم بر گل آتش بیفروز [و آجر بپز] و برجی [بلند] برای من بساز تا شاید به سوی خدای موسی سرکشم، و من جدا او را از دروغگویان می‌انگارم

و او و سپاهیانش در زمین به ناحق سرکشی کردند و پنداشتند که ایشان به سوی ما بازگردانده نمی‌شوند

پس ما او و سپاهیانش را گرفتیم و آنها را در دریا افکندیم، پس بنگر که فرجام ستمکاران چگونه شد

و آنها را پیشوایانی قرار دادیم که به سوی آتش می‌خواندند، و روز رستاخیز یاری نخواهند شد

و در این دنیا لعنتی بدرقه آنها کردیم و روز قیامت آنان از [جمله] زشت رویانند

و به راستی پس از آن که نسل‌های نخستین را هلاک کردیم، به موسی کتاب دادیم که مردم را بصیرت‌ها و هدایت و رحمت باشد، به امید آن که ایشان پند گیرند

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ وَمَا
كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

و تو در جانب غربی [طور] نبودی آن‌گاه که امر [پیامبری] را
به موسی واگذاشتیم، و از حاضران [در آن صحنه] نبودی

لیکن ما نسل‌هایی به وجود آوردیم و عمرشان طولانی شد [و
آثار انبیا فراموش گردید] و تو در میان اهل مدین اقامت
نداشتی تا [از وضع آنان آگاه باشی و] آیات ما را [در این
مورد] برای آنها [مشرکان مکه] بخوانی لیکن ما بودیم که
پیامبران را می‌فرستادیم [و تو را ف

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ
ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءآيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا
مُرْسَلِينَ

و آن دم که [موسی را] ندا دادیم، تو در کنار طور نبودی،
ولی [این آیات] رحمتی از پروردگار تو است، تا قومی را که
هیچ انذار کننده‌ای پیش از تو برایشان نیامده است بیم
دهی، باشد که آنها پند گیرند

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ
لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ

و اگر به کیفر آنچه به دست خود پیش فرستادند مصیبتی
به آنها نمی‌رسید، که سپس بگویند: پروردگار! چرا رسولی
به سوی ما نفرستادی تا از آیات تو پیروی کنیم و از مؤمنان
باشیم، [تو را به جانب ایشان نمی‌فرستادیم]

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءآيَاتِكَ وَنَكُونَ مِّنَ
الْمُؤْمِنِينَ

پس چون حق از جانب ما برایشان آمد، گفتند: چرا نظیر
آنچه به موسی داده شد به او داده نشده است؟ آیا اینان
پیش از این به آنچه به موسی داده شده بود کافر نشدند؟
گفتند: [تورات و قرآن] دو جادویی هستند که پشتیبان
یکدیگرند، و گفتند: ما به همه کافریم

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا
سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ

بگو: پس کتابی از جانب خداوند بیاورید که از این دو
هدایت کننده‌تر باشد تا از آن پیروی کنم اگر راست
می‌گویید

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّن عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

پس اگر تو را اجابت نکردند، بدان که فقط هوس‌های خود
را پیروی می‌کنند و کیست گمراه‌تر از آن که به غیر از
هدایت خدا از هوای نفس خود پیروی کند؟ بی‌تردید خدا
مردم ستمگر را هدایت نمی‌کند

فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ
أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

و به راستی برای ایشان، سخن از پی سخن آوردیم به امید آن که پند گیرند

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ

کسانی که پیش از این [قرآن] کتابشان دادیم آنها به آن ایمان می‌آورند

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَأَمَّا بِهِ ءِِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ

و چون [قرآن] بر ایشان تلاوت شود می‌گویند: بدان ایمان آوردیم که آن درست است و از طرف پروردگار ماست ما پیش از آن هم تسلیم بوده‌ایم

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

آنان به پاس آن که صبر کردند، و بدی را با نیکی دفع می‌کنند و از آنچه روزی‌شان کرده‌ایم انفاق می‌کنند، دوبار پاداش داده می‌شوند

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ

و چون سخن بیهوده بشنوند از آن روی بر می‌تابند و می‌گویند: اعمال ما از آن ما و اعمال شما از آن شماست سلام بر شما، ما طالب [معاشرت] جاهلان نیستیم

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

در حقیقت تو هر که را دوست داری نمی‌توانی [به اجبار] هدایت کنی، لیکن خداست که هر کس را بخواهد هدایت می‌کند، و او هدایت‌پذیران را بهتر می‌شناسد

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهَدَىٰ مَعَكَ نُتَخَضَّفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا ءَأَمِنَّا يُجَبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و گفتند: اگر با تو از هدایت پیروی کنیم از سرزمین خود ربه‌ی [و تبعید] خواهیم شد. آیا آنها را در حرمی امن جای نداده‌ایم که فرآورده‌های هر چیزی که رزقی از جانب ماست به سوی آن سرازیر می‌شود؟ ولی بیشترشان نمی‌دانند

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِّن بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ

و چه بسیار شهرهایی را که [از شدت رفاه] در زندگی خویش طغیان کرده بودند هلاک کردیم، و این خانه‌های آنهاست که بعد از ایشان جز اندکی مورد سکونت قرار نگرفت، و وارثان، خود ما بودیم

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَأَيَّتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

و پروردگار تو هرگز ویرانگر شهرها نبوده است تا آن‌گاه که در مرکز آنها پیامبری برانگیزد که آیات ما را بر ایشان تلاوت کند و ما ویران‌کننده‌ی شهرها نبودیم مگر آن که مردمش ستمکار بودند

وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنْتُهَا وَمَا
عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

أَفَمَن وَعَدَّنَاهُ وَعَدًّا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَاهُ مَتَّعًا
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا
أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُم فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا
الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ

فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ
الْمُفْلِحِينَ

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ
اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ ۗ وَلَهُ
الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

و آنچه به شما داده شده است، کالای زندگی دنیا و زینت آن
است، ولی آنچه نزد خداست بهتر و ماندنی‌تر است پس آیا
نمی‌اندیشید

آیا کسی که وعده‌ی نیکو به او داده‌ایم و او دیدار کننده آن
است، مانند کسی است که از متاع زندگی دنیا بهره‌مندش
گردانیدیم، سپس او روز قیامت از جمله احضار شدگان
[برای کیفر] خواهد بود

و روزی که آنها را ندا می‌دهد و می‌گوید: آن شریکان من که
می‌پنداشتید کجایند

آنان که حکم عذاب برایشان حتمی شده می‌گویند:
پروردگارا! اینانند کسانی که گمراهشان کردیم گمراهشان
کردیم هم چنان که خود گمراه شدیم. [ما از آنها] به سوی
تو بی‌زاری می‌جوییم. اینان ما را نمی‌پرستیدند [بلکه هوای
نفس خود را می‌پرستیدند]

و گفته شود: شریکان خود را فراخوانید. پس آنها را
می‌خوانند، ولی پاسخشان نمی‌دهند و عذاب را می‌بینند [و
آرزو می‌کنند] کاش هدایت یافته بودند

و روزی را که خدا آنها را ندا می‌دهد و می‌گوید: فرستادگان
را چه پاسخ دادید

پس در آن روز خبرها برایشان پوشیده بماند، پس از
یکدیگر نیز نمی‌پرسند

و اما کسی که توبه کند و ایمان آورد و به کار شایسته
بپردازد، امید که از رستگاران شود

و پروردگار تو هر چه بخواهد می‌آفریند و بر می‌گزیند، و
آنها را اختیاری نیست. منزّه است خدا و فراتر است از
چیزی که [با او] شریک می‌کنند

و پروردگار تو آنچه را سینه‌هایشان مستور می‌دارد و آنچه
را آشکار می‌کنند می‌داند

و اوست خداوند جز او معبودی نیست، و حمد در دنیا و
آخرت از آن اوست، و حاکمیت نیز از آن اوست، و به سوی
او بازگردانده می‌شوید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ

بگو: چه می‌پندارید؟ اگر خدا شب را تا روز رستاخیز بر شما
ادامه دهد، جز خداوند کدامین معبود برای شما روشنی
می‌آورد؟ آیا نمی‌شنوید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِاللَّيْلِ تَسْكُونُونَ فِيهِ
أَفَلَا تُبْصِرُونَ

بگو: چه می‌پندارید؟ اگر خدا روز را تا روز قیامت بر شما
ادامه دهد، جز خدا کدامین معبود برای شما شبی می‌آورد
که در آن آرام گیرید؟ آیا نمی‌بینید

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و از رحمت خداست که شب و روز را برای شما پدید آورد تا
در این [یک] بیارامید و [در آن یک] از کرم او [روزی]
بجوید و باشد که شکر گزارید

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

و روزی که [خداوند] ندایشان می‌دهد و می‌گوید: کجايند
آن شریکانی که برای من می‌پنداشتید

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا
أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و از هر امتی گواهی جدا می‌کنیم و می‌گوییم: برهان خود را
بیاورید. پس بدانند که حق از آن خداست و آنچه افترا
می‌بستند از دستشان می‌رود

إِنَّ قُرُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَعَاتَيْنَهُ مِنْ
الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ
لَهُمْ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ

قارون از قوم موسی بود و بر آنان ستم کرد، و از گنجینه‌ها
آن قدر به او داده بودیم که کلیدهای آنها بر گروهی
نیرومند سنگینی می‌کرد، آن‌گاه که قوم وی بدو گفتند:
سرمستی مکن که خدا سرمستی کنندگان را دوست
نمی‌دارد

وَأَتَّبِعْ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ
الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

و در آنچه خدا به تو داده سرای آخرت را بطلب و سهم خود
را [نیز] از دنیا فراموش مکن و همان‌طور که خدا به تو
احسان کرده احسان کن و در زمین فساد مجوی، که خدا
فسادگران را دوست نمی‌دارد

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَو لَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

[قارون] گفت: من اینها را از روی علمی که نزد من است یافته‌ام. آیا ندانست که خدا نسل‌هایی را پیش از او نابود کرد که از او قوی‌تر و مال اندوزتر بودند؟ مجرمان از گناهانشان پرسیده نمی‌شوند [و بی‌حساب دوزخ می‌روند]

پس قارون با تجملات خود بر قومش برآمد. کسانی که طالب زندگی دنیا بودند گفتند: ای کاش، مثل آنچه به قارون داده شده به ما داده می‌شد واقعا او صاحب بهره‌ای عظیم است

و دانش یافتگان گفتند: وای بر شما! پاداش خدا برای کسی که ایمان آورده و کار شایسته کرده بهتر است، و آن را جز صابران در نیابند

آن‌گاه قارون را با خانه‌اش در زمین فرو بردیم و او در برابر خدا هیچ گروهی نداشت که یاری‌اش کنند و خود از انتقام گیرندگان نبود [که از خود دفاع کند]

و کسانی که دیروز موقعیت او را آرزو می‌کردند صبح‌گاه می‌گفتند: عجب، مثل این که خدا روزی را برای هر کس از بندگانش بخواهد گسترش می‌دهد یا تنگ می‌گیرد. اگر خدا بر ما منت نهاده بوده ما را [نیز به زمین] فرو برده بود. عجب، گویی که کافران هرگز رستگار نم

آن سرای آخرت است که برای کسانی قرار می‌دهیم که در زمین خواستار برتری جویی و فساد نیستند، و عاقبت [خوش] از آن پرهیزگاران است

هر که نیکی بیاورد، برای او بهتر از آن خواهد بود، و هر که بدی آورد، آنها که بدی کردند جز آنچه کرده‌اند کیفر نیینند

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

۷۹

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ

۸۰

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ

۸۱

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأُمْسِ يَقُولُونَ وَيُكَانَنَّ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيُكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

۸۲

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

۸۳

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِمَّا مَنَّ اللَّهُ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۸۴

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي
أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ
رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ ءَايَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ إِلَيْكَ وَادُّعْ
إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ
هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۹. عنكبوت

العنكبوت: عنكبوت

مکی

۶۹ آیه

۹ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الف، لام، میم

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ

بی‌تردید، همان که این قرآن را بر تو واجب کرد تو را به
جایگاهت [مکه] باز می‌گرداند. بگو: پروردگارم کسی را که
هدایت آورده و کسی را که در گمراهی آشکار است بهتر
می‌شناسد

و تو امید نداشتی که این کتاب بر تو القا شود، جز این که
رحمتی از پروردگار تو باشد. پس هرگز پشتیبان کافران
مباش

مبادا تو را از [تبلیغ] آیات خدا بعد از آن که بر تو نازل
شده است بازدارند، و به سوی پروردگارت دعوت کن، و
زنهار از مشرکان مباش

و با خداوند معبود دیگری مخوان. خدایی جز او نیست. جز
ذات او همه چیز فانی است. فرمان از آن اوست و به سوی
او بازگردانده می‌شوید

آیا مردم پنداشتند همین که گفتند ایمان آوردیم به حال
خود رها می‌شوند و مورد آزمایش قرار نمی‌گیرند

و به یقین کسانی را که پیش از اینان بودند آزمودیم، پس
خدا حتما آنها را که راست گفتند می‌شناسد و [نیز]
دروغگویان را می‌شناسد

آیا کسانی که مرتکب زشتی‌ها می‌شوند می‌پندارند که بر ما
پیشی می‌گیرند؟ چه بد داوری می‌کنند

کسی که به دیدار خدا امید دارد، به یقین زمان [دیدار]
خدا آمدنی است، و او شنوای داناست

و هر که بجوشد تنها به سود خود می‌کوشد، همانا خداوند از
جهانیان سخت بی‌نیاز است

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کردند، قطعاً گناهانشان را از آنها می‌زداییم و بهتر از آنچه می‌کردند پاداششان می‌دهیم

و به انسان سفارش کردیم که به پدر و مادر خود نیکی کند. و اگر آنها کوشیدند تا تو چیزی را شریک من کنی که بدان علم نداری، از ایشان اطاعت مکن. بازگشت شما به سوی من است و شما را به کارهایی که می‌کردید آگاه می‌کنم

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند، البته آنان را در گروه شایستگان در می‌آوریم

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ

و از مردم کسانی هستند که می‌گویند: به خدا ایمان آورده‌ایم، و چون در راه خدا اذیت شوند، آزار مردم را مانند عذاب خدا قرار می‌دهند، و اگر از جانب پروردگار تو یاری رسد حتما خواهند گفت: ما با شما بودیم. مگر خدا به آنچه در دل‌های جهانیان است دانایتر نیست

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ۗ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ

البته خدا کسانی را که ایمان آورده‌اند می‌شناسد و منافقان را نیز نیک می‌شناسد

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ

و کسانی که کافر شدند، به کسانی که ایمان آورده‌اند گفتند: طریقت ما را پیروی کنید و باید گناهانتان را گردن بگیریم! ولی آنها چیزی از گناهانشان را به گردن نخواهند گرفت. قطعاً آنها دروغ‌گویانند

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَهُمْ مِنْ شَيْءٍ ۗ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ

و بی‌تردید بارهای گناه خودشان و بارهای دیگران را اضافه بر خود بر دوش می‌کشند، و مسلماً روز قیامت از آنچه افترا می‌بستند بازخواست خواهند شد

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ ۗ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و به راستی نوح را به سوی قومش فرستادیم. پس در میان آنها هزار سال جز پنجاه سال بماند، اما سر انجام طوفان آنها را در گرفت در حالی که ستمکار بودند. و ما هم بحاملین: ولی ایشان به گردن گیرنده نیستند. خطایا جمع خطیئه: گناهان. لیحملن: البته حتما به گردن م

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

پس او را با کشتی‌نشینان نجات دادیم و آن را برای جهانیان عبرتی ساختیم

و ابراهیم را [فرستادیم] چون به قوم خویش گفت: خدا را بپرستید و از او پروا دارید. این کار برای شما بهتر است، اگر می‌دانستید

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

جز این نیست که به جای خداوند، بت‌هایی را می‌پرستید و دروغی می‌سازید. در حقیقت، آنها را که جز خدا می‌پرستید، مالک روزی شما نیستند. پس روزی را نزد خدا بجویید و او را بپرستید و وی را سپاس گزایید که به سوی او بازگردانده می‌شوید

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

و اگر تکذیب می‌کنید، در حقیقت امت‌هایی که پیش از شما بودند نیز تکذیب کردند، و بر پیامبر جز ابلاغ آشکار وظیفه‌ای نیست

وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ

آیا ندیدند که خدا چگونه آفرینش را آغاز می‌کند، سپس آن را باز می‌گرداند؟ به راستی این [کار] بر خدا آسان است

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَإِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

بگو: در زمین بگردید و بنگرید چگونه آفرینش را آغاز کرده است. سپس خداوند [همین گونه] جهان دیگر را پدید می‌آورد. بی‌تردید خدا بر هر چیزی تواناست

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هر که را بخواهد عذاب می‌کند و هر که را بخواهد رحمت می‌کند. و به سوی او بازگردانده می‌شوید

يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ

و شما نه در زمین و نه در آسمان عاجز کننده‌گان [او] نیستید، و جز خدا نه سرپرستی دارید و نه یآوری

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

و کسانی که آیات خدا و دیدار او را منکر شدند، آنان از رحمت من نومیدند، و آنها را عذابی پردرد خواهد بود

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَسُوءُ مِنْ رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و پاسخ قوم [ابراهیم] جز این نبود که گفتند: او را بکشید
یا بسوزانید. ولی خدا او را از آتش نجات بخشید. آری در
این [ماجرا] برای مردمی که ایمان می‌آورند بسی
حجت‌هاست

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ
وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَأَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ
ذَّٰصِرِينَ

و [ابراهیم] گفت: جز این نیست که شما به خاطر دوستی [و
ارتباط] میان خودتان در زندگی دنیا به جای خدا بت‌هایی را
گرفته‌اید. ولی روز قیامت منکر یکدیگر می‌شوید و همدیگر
را لعنت می‌کنید و جایگاهتان آتش است و برای شما هیچ
یاوری نخواهد بود

فَقَامَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

پس لوط به او ایمان آورد و [ابراهیم] گفت: من به سوی
پروردگار خود هجرت می‌کنم که او شکست‌ناپذیر حکیم
است

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ
وَالْكِتَابَ وَعَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ

و اسحاق و یعقوب را به او عطا کردیم و در نسل او نبوت و
کتاب قرار دادیم و پاداش او را در این دنیا دادیم و قطعا او
در آخرت از صالحان است

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

و لوط را [فرستادیم] هنگامی که به قوم خود گفت: شما به
کار زشتی می‌پردازید که هیچ یک از مردم جهان در آن بر
شما پیشی نگرفته است

أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي
نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

آیا شما با مردها در می‌آمیزید و راه را می‌بندید و در محافل
خود پلیدکاری می‌کنید؟ ولی پاسخ قومش جز این نبود که
گفتند: عذاب خدا را بر ما بیاور اگر از راست گویانی

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ

گفت: پروردگار! مرا بر قوم تبهکار نصرت ده

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلْنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ۖ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ

و چون فرستادگان ما برای ابراهیم مژدهی [فرزند] آوردند، گفتند: البته ما هلاک کنندگان اهل این شهر خواهیم بود، چرا که مردمش ستمکار بوده‌اند

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ ۖ
وَأَهْلَهُ ۖ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

و هنگامی که فرستادگان ما به سوی لوط آمدند، از حضورشان بدحال شد و در کارشان فرو ماند. گفتند: ترس و غم مدار که البته ما تو و خاندانت را نجات می‌دهیم، جز همسرت که در میان قوم باقی می‌ماند

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلْنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ ۖ وَقِصَّ بِهِمْ ذُرْعًا ۖ
وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۖ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ ۖ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

ما بر مردم این شهر به سزای این که فسق می‌کردند عذابی از آسمان فرو خواهیم فرستاد

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ ۖ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ

و از آن شهر [ویران شده] برای مردمی که می‌اندیشند نشانه روشنی باقی گذاشتیم

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

و به سوی [مردم] مدین برادرشان شعیب را [فرستادیم]. گفت: ای قوم من! خدا را بپرستید، و به روز قیامت امید داشته باشید، و در زمین سر به فساد برندارید

وَأِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا
الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

پس او را تکذیب کردند و زلزله آنها را فرو گرفت و بامدادان در خانه‌هایشان در جا مردند

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ

و عاد و ثمود را [نیز هلاک کردیم]، و همانا [این هلاکت] از خانه‌های [ویران شده] آنان به خوبی برای شما پدیدار گردید، و شیطان کارهایشان را در نظرشان بیاراست و از راه بازیشان داشت با آن که اهل فکر و بصیرت بودند

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسْكِنِهِمْ ۖ وَزَيْنَ لَهُمْ
الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا
مُسْتَبْصِرِينَ

وَقَرُونِ وَفِرْعَوْنَ وَهَلْمَنْ^ط وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ

و قارون و فرعون و هامان را نیز [هلاک کردیم]، و به راستی موسی برای آنان حجت‌های روشن آورد، ولی آنها در زمین سرکشی کردند، اما سبقت گیرندگان [بر اراده‌ی خدا] نبودند

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ^ط فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

و همه را به گناهشان گرفتیم. پس بر بعضی از آنها طوفان ریگ فرستادیم و برخی‌شان را صیحه مرگبار گرفت و برخی را در زمین فرو بردیم و بعضی دیگر را غرق کردیم. و این خدا نبود که بر ایشان ستم کرد بلکه خودشان بر خود ستم می‌کردند

مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
أَتَّخَذَتْ بَيْتًا^ط وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ

مثل کسانی که غیر خدا را اولیا گرفتند، چون مثل عنكبوت است که خانه‌ای [بی‌دوام] برگرفت، و حقا که سست‌ترین خانه‌ها، همان خانه عنكبوت است، اگر می‌دانستند

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ^ج وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

خداوند آنچه را که جز او می‌خوانند، می‌داند و هم اوست شکست ناپذیر حکیم

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ^ط وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ

و این مثل‌ها را برای مردم می‌زنیم ولی جز دانایان آنها را در نمی‌یابند

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّلْمُؤْمِنِينَ

خداوند، آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید. قطعا در این [آفرینش] برای مؤمنان عبرتی است

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ^ط إِنَّ الصَّلَاةَ
تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ^ط وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ^ط وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

آنچه از کتاب به سوی تو وحی شده بخوان و نماز را برپا دار، که نماز [آدمی را] از زشتکاری و ناشایست باز می‌دارد، و قطعا یاد خدا مهم‌تر است. و خدا می‌داند چه می‌کنید

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

و با اهل کتاب جز به شیوه‌ای که بهتر است مجادله نکنید، مگر کسانی از آنها که ستم کردند، و بگویید: به آنچه به سوی ما نازل شده و آنچه به سوی شما نازل گردیده، ایمان آورده‌ایم و خدای ما و خدای شما یکی است و ما تسلیم اویم

و به همین ترتیب، کتاب [قرآن] را بر تو نازل کردیم. پس آنها که به ایشان کتاب داده‌ایم، بدان ایمان می‌آورند، و از آنان [که مشرکند] نیز کسانی به آن می‌گروند، و آیات ما را جز کافران انکار نمی‌کنند

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ

و تو پیش از [نزول] آن هیچ کتابی را نمی‌خواندی و با دست خود آن را نمی‌نوشتی، و گر نه باطل‌اندیشان قطعاً [در باره‌ی قرآن] به شک می‌افتادند

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخِطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لِآرْتَابِ الْمُبِطُونَ

بلکه آن آیاتی روشن است که در سینه دانشوران جای دارد، و آیات ما را جز ستمکاران انکار نمی‌کنند

بَلْ هُوَ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

و گفتند: چرا بر او از جانب پروردگارش [معجزات و] نشانه‌هایی نازل نشده است؟ بگو: جز این نیست که معجزات نزد خداست و من فقط هشدار دهنده‌ی آشکارم

وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ ءَايَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

آیا ایشان را کافی نیست که این کتاب را که بر آنها تلاوت می‌شود بر تو نازل کردیم؟ بی‌گمان در این [کار] برای مردمی که ایمان می‌آورند رحمت و یادآوری است

أَوْ لَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

بگو: کافی است که خدا میان من و شما شاهد باشد. آنچه را که در آسمان‌ها و زمین است می‌داند، و آنها که به باطل گرویدند و به خدا کافر شدند، قطعاً زیانکارند

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

۵۲
۳۴۷ ر

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ
الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۵۴

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

۵۵

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ
وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۵۶

يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ

۵۷

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

۵۸

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ
غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرٍ
الْعَمَلِينَ

۵۹

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۶۰

وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۶۱

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاَنَّىٰ يُؤْفِكُونَ

۶۲

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَإِنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۶۳

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مِّن نَّزْلِ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ
مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ

و از تو خواهان شتاب در عذابند. و اگر [آن را] موعود
مقرر نبود، بی‌گمان عذاب بدیشان می‌رسید، و البته بی‌آن
که خبردار شوند قطعا [عذاب] ناگهانی به سراغشان خواهد
آمد

از تو خواهان شتاب در عذابند، در حالی که جهنم قطعا بر
کافران احاطه دارد

آن روز که عذاب از بالای سرشان و از زیر پاهایشان آنها را
فرا می‌گیرد و [خدا] می‌فرماید: بچشید [نتیجه] آنچه را که
می‌کردید

ای بندگان من که ایمان آورده‌اید! همانا زمین من وسیع
است پس تنها مرا بپرستید [و تسلیم فشار محیط نباشید]

هر کسی چشنده‌ی مرگ است، آن‌گاه به سوی ما بازگردانده
می‌شوید

و کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند، قطعا
آنها را در غرفه‌هایی از بهشت جای می‌دهیم که از پای
درختانش نهرها جاری است، جاودانه در آن جا خواهند بود
پاداش عمل کنندگان چه نیکوست

همان کسانی که صبوری کردند و بر پروردگارشان توکل
می‌کنند

و چه بسیار جاندارانی که [نمی‌توانند] روزی خود را حمل [یا
ذخیره] کنند، خداست که آنها و شما را روزی می‌دهد، و او
شنوای داناست

و اگر از ایشان بپرسی: چه کسی آسمان‌ها و زمین را آفرید
و خورشید و ماه را مسخر نمود؟ حتما خواهند گفت: خدا.
پس به کجا بازگردانده می‌شوند

خدا برای هر یک از بندگان که بخواهد روزی را فراخ
می‌کند یا تنگ می‌گرداند همانا خدا به هر چیزی داناست

و اگر از آنها بپرسی: چه کسی از آسمان باران فرستاد و
زمین را پس از مردگی‌اش بدان زنده کرد؟ حتما خواهند
گفت: خدا. بگو: ستایش از آن خداست. با این همه،
بیشترشان نمی‌اندیشند

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

و زندگی این دنیا جز سرگرمی و بازیچه نیست، و حیات
حقیقی همانا سرای آخرت است اگر می‌دانستند

و هنگامی که بر کشتی سوار می‌شوند، خدا را با اخلاص در
دین می‌خوانند، و آن‌گاه که نجاتشان داد و به خشکی آورد،
به ناگاه همانها شرک می‌ورزند

آنچه را که به آنها داده‌ایم انکار کنند و از آنچه می‌خواهند
برخوردار شوند، اما به زودی خواهند فهمید

آیا ندیدند که ما [مکه را] حرم امنی قرار دادیم و حال آن
که مردم پیرامونشان رבוده می‌شوند [و ناامنی دارند]؟ آیا
به باطل ایمان می‌آورند و به نعمت خدا کافر می‌شوند

و کیست ستمکارتر از آن که بر خدا دروغ بندد یا حق را
آن‌گاه که به سوی او آمد تکذیب کند؟ آیا کافران را در
جهنم جایگاهی نیست

و کسانی که در راه ما مجاهدت کنند، به یقین آنها را به
راه‌های خود هدایت می‌کنیم، و بی‌تردید خدا با نیکوکاران
است

۶۵

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا
نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

۶۶

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

۶۷

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَتِيخَظُّفُ النَّاسُ مِنْ
حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ

۶۸

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُ ؕ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

۶۹

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ
الْمُحْسِنِينَ

۳۰. روم الرُّوم: روم مکی ۶۰ آیه ۷ صفحه

۱
حزب
۱۶۲
۳۴۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الف، لام، میم

۲

غُلِبَتِ الرُّومُ

رومیان مغلوب شدند

۳

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَعْلَبُونَ

در نزدیک‌ترین [نقطه این] سرزمین، ولی آنها بعد از
شکستشان، به زودی پیروز خواهند شد

۴

فِي بَضْعِ سِنِينَ ۗ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ
يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ

در ظرف چند سال. امر، امر خداست چه پیش [از پیروزی] و
چه بعد [از پیروزی] و در آن روز مؤمنان شاد می‌گردند

۵

بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

به نصرت الهی. هر که را خواهد یاری می‌دهد، و اوست
شکست‌ناپذیر مهربان. در ظرف چند سال «بضع مدتی میان
سه و نه است». لله الامر: حکم و فرمان از آن خداست.
یومئذ: در آن روز. یفرح: شاد می‌شود. یفرح المؤمنون بنصر
الله: خوشحال می‌شوند مؤمنان به خاطر یاری خدا.

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وعدۀى خداست. خدا وعده‌اش را خلاف نمی‌کند، و لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند

يَعْلَمُونَ ظَهَرَ مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ

از زندگی دنیا ظاهری را می‌شناسند و آنها از آخرت بی‌خبرند

أَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ

آیا پیش خود نیندیشیده‌اند که خدا آسمان‌ها و زمین و آنچه را که میان آن دو است، جز به حق و تا سر آمدی معین، نیافریده است؟ و [با این همه] بسیاری از مردم ملاقات پروردگارشان را سخت منکرند

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

آیا در زمین نگردیدند تا ببینند عاقبت کسانی که پیش از آنها بودند، چگونه شد؟ آنها بسی نیرومندتر از ایشان بودند، و زمین را زیر و رو کردند و بیش از آنچه آنها آبادش کردند آن را آباد ساختند، و پیامبران‌شان دلایل آشکار برایشان آوردند. بنابر این خدا بر آن نبو

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَعَاؤُ السُّوْءَىٰ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ

آن‌گاه عاقبت کسانی که زشتکاری کردند، این شد که آیات خدا را تکذیب کردند و آنها را به ریشخند می‌گرفتند

اللَّهُ يَبَدِّئُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

خداوند آفرینش را آغاز می‌کند و سپس آن را باز می‌گرداند و سپس شما به سوی او بازگردانده می‌شوید

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ

و روزی که قیامت برپا شود مجرمان [از همه جا] ناامید می‌شوند

وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ

و برای آنها از شریکانشان شفیعانی نخواهد بود و منکر شریکان خود می‌شوند

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمِدُ يُتَفَرَّقُونَ

و روزی که رستاخیز برپا شود، آن روز [بهشتیان و دوزخیان] از هم جدا می‌شوند

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ

اما کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کردند، در گلستانی شادمان می‌گردند

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

و اما کسانی که کافر شده و آیات ما و دیدار آخرت را
تکذیب کردند، همه در عذاب [الهی] احضار شدگانند

پس حمد و ثنا برای خداست آن‌گاه که به شامگاه می‌رسید و
آن‌گاه که صبح می‌کنید

۱۷ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ

و ستایش از آن اوست در آسمان‌ها و زمین و شامگاهان و
وقتی که ظهر می‌کنید

۱۸ وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

زنده را از مرده بیرون می‌آورد و مرده را از زنده بیرون
می‌آورد، و زمین را بعد از مرگش زنده می‌کند، و [شما نیز]
این گونه [از گورها] بیرون آورده می‌شوید

۱۹ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

و از نشانه‌های او این است که شما را از خاک آفرید، سپس
به ناگاه شما [به صورت] بشری پراکنده می‌شوید

۲۰ وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
تَنْتَشِرُونَ

و از نشانه‌های او این که از خودتان همسرانی برای شما
آفرید تا در کنارشان آرام بگیرید، و میاتتان دوستی و
مهربانی نهاد. آری در این [نعمت] برای مردمی که
می‌اندیشند نشانه‌هایی است

۲۱ وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

و از نشانه‌های [قدرت] او آفرینش آسمان‌ها و زمین و
اختلاف زبان‌ها و رنگ‌های شماست. قطعا در این [امور] برای
دانشوران نشانه‌هاست

۲۲ وَمِنْ ءَايَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخْتِلَافَ
الْسِّنَتِمْ وَالْوَنِيِّكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعٰلَمِينَ

و از نشانه‌های [حکمت] او خواب شما در شب و روز و طلب
[معاش] شما از فضل اوست. به راستی در این، برای
مردمی که گوش شنوا دارند دلیلی است

۲۳ وَمِنْ ءَايَاتِهِ مَنْامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَآبِتِغَاؤُكُمْ مِّنْ
فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

و از نشانه‌های او [این که] برقی را برای بیم و امید نشاتان
می‌دهد، و از آسمان باران می‌فرستد و زمین را پس از
مرگش بدان زنده می‌کند. همانا در این برای مردمی که
تعقل می‌کنند نشانه‌هاست

۲۴ وَمِنْ ءَايَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنْ
السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَانُونَ

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَّا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

و از نشانه‌های او این است که آسمان و زمین به امر او برپاست، سپس چون شما را با یک بار خواندن از زمین بخواند، در دم شما [از گورها] خارج می‌شوید

و هر که در آسمان‌ها و زمین است از آن اوست، همه فرمانبردار اویند

و اوست آن کس که آفرینش را آغاز می‌کند سپس آن را باز می‌گرداند و این [کار] برای او آسان‌تر است. و برای اوست صفت برتر در آسمان‌ها و زمین، و اوست شکست ناپذیر حکیم

[خداوند] برای شما از خودتان مثلی زده است: آیا از بردگانتان در اموالی که روزیتان کرده‌ایم شریکانی هست تا در آن [اموال] با آنها برابر باشید و همان طور که [در تصرف مال] از یکدیگر بیم دارید، از [تصرف و تعدی] آنها بترسید [پس چگونه مملوک او را شریک وی م

بلکه ستم پیشگان بی‌هیچ دانشی از هوس‌های خود پیروی کردند. پس آن را که خدا گمراه کرده، چه کسی هدایت می‌کند؟ و آنها را هیچ یابوری نیست

پس حق گرایانه، به سوی این آیین روی آور، [با همان] فطرتی که خدا مردم را بر آن سرشته است. تغییری در آفرینش خدا نیست. آیین پایدار همین است و لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند

در حالی که به سوی او [از مخالفت‌ها] بازگشت می‌کنید، [به او رو کنید]، و از او پروا دارید و نماز را برپا کنید و از مشرکان نباشید

از آنها که دین خود را قطعه قطعه کردند و فرقه‌هایی شدند [و تعجب اینجاست که] هر فرقه‌ای بدانچه نزد خود دارند، دلخوشند

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا
أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِن تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ مِّمَّا
قَدَّمْتَ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَمَا آتَيْنَا مِن رَّبٍّ لَّيْرَبُوبًا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوبًا عِنْدَ
اللَّهِ وَمَا آتَيْنَا مِن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُضْعِفُونَ

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيكُمْ هَلْ مِن شُرَكَائِكُمْ مَن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُمْ مِّن
شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ
لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

و چون مردم را زبانی رسد، پروردگار خود را با حال انابه
می‌خوانند، و آن‌گاه که از جانب خود رحمتی به آنها چشاند،
به ناگاه دسته‌ای از ایشان به پروردگار خود شرک می‌ورزند

تا به آنچه بدانها عطا کرده‌ایم کفران ورزند. [بگو:]
برخوردار شوید، اما به زودی خواهید فهمید

آیا حجتی بر آنها نازل کرده‌ایم که در باره‌ی آنچه شرک
می‌آورند سخن می‌گویید

و چون به مردم رحمتی بچشاییم، بدان شاد می‌گردند، و
چون به [سزای] آنچه دست‌هایشان پیش فرستاده زبانی به
ایشان برسد، به ناگاه آنان [از رحمت حق] نومید می‌شوند

آیا ندانسته‌اند که [این] خداست که روزی را برای هر که
بخواهد فراخ می‌کند یا تنگ می‌گرداند؟ قطعا در این [امر]
برای مردمی که ایمان می‌آورند عبرت‌هاست

پس حق خویشاوند و تنگدست و در راه مانده را ادا کن.
این [انفاق] برای کسانی که خواهان خشنودی خدایند بهتر
است، و چنین کسانی رستگارند

و آنچه [به عنوان] ربا داده‌اید تا در اموال مردم فزونی
یابد، [بدانید که] نزد خدا زیاد نمی‌شود [و برکتی ندارد]،
ولی آنچه از زکات برای رضای خدا می‌دهید، آنانند که
[مالشان را] چند برابر می‌کنند

خدا کسی است که شما را آفرید، سپس به شما روزی داد،
سپس شما را می‌میراند و پس از آن زنده می‌کند. آیا در
میان شریکان شما کسی هست که کاری از این [قبیل] کند؟
منزه است او، و فراتر است از آنچه [با وی] شریک می‌کنند

فساد و تباهی در خشکی و دریا به سبب آنچه دست‌های
مردم [از گناهان] فراهم آورده پدیدار گشت، تا [سزای]
بعضی از آنچه را کرده‌اند به آنان بچشاند، باشد که [به حق]
باز گردند

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ

بگو: در زمین بگردید و بنگرید عاقبت گذشتگان که بیشترشان مشرک بودند چگونه شد

پس روی خود را به سوی این آیین استوار، فرادار پیش از آن که روزی فرا رسد که از جانب خدا برگشتی ندارد، و در آن روز [مردم] به گروه‌هایی [بهشتی و دوزخی] تقسیم می‌شوند

هر که کفر ورزد، کفرش به زیان اوست، و کسانی که کار شایسته کنند، پس [فرجام نیک را] به سود خودشان آماده می‌کنند

تا کسانی را که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند از فضل خویش پاداش دهد همانا او کافران را دوست نمی‌دارد

و از نشانه‌های او این است که بادها را بشارت دهنده می‌فرستد، و تا بخشی از [باران] رحمتش را به شما بچشاند و تا کشتی‌ها به فرمان او روان شوند، و شما از فضل او [روزی] بجوید، باشد که شکرگزار باشید

و همانا پیش از تو فرستادگانی به سوی قومشان گسیل داشتیم، پس دلایل آشکار برایشان آوردند، آن‌گاه از کسانی که مرتکب جرم شدند انتقام گرفتیم و نصرت مؤمنان حقی است بر عهده‌ی ما

خداست که بادها را می‌فرستد، تا ابری را حرکت دهند، سپس آن را در آسمان آن‌گونه که بخواهد می‌گسترده و آن را قطعه‌هایی روی هم قرار می‌دهد، سپس باران را می‌بینی که از لابه‌لای آن بیرون می‌آید، و چون آن را به هر کس از بندگانش که خواهد برساند، به ناگاه آنان

و البته پیش از آن که باران بر ایشان نازل گردد، [آری] پیش از آن ناامید بودند

پس به آثار رحمت خدا بنگر که چگونه زمین را پس از مرگش زنده می‌کند. به یقین چنین خدایی زنده کننده‌ی مردگان است و او بر هر چیزی تواناست

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَیِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ یَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنْ اللَّهِ ^ط یَوْمَئِذٍ یَصَّدَّعُونَ

۴۳

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ یَمْهَدُونَ

۴۴

لِیَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ^ع إِنَّهُ وَ لَا یُحِبُّ الْكُفْرَیْنَ

۴۵

وَمِنْ ءَايَاتِهِ ^ع أَنْ یُرْسِلَ الرِّیَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَ لَیذِیقَنَّ مِنْ رَحْمَتِهِ ^ع وَ لَتَجْرِی أَلْفُكُ بِأَمْرِهِ ^ع وَ لَتَتَّبَعُوا مِنْ فَضْلِهِ ^ع وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۴۶

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَیِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ^ط وَ كَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

۴۷

اللَّهُ الَّذِی یُرْسِلُ الرِّیَحَ فَتُثْرِیرُ سَحَابًا فِیَبْسُطُهُ ^ط فِی السَّمَاءِ كَیْفَ یَشَاءُ وَ یَجْعَلُهُ ^ط كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ یَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ^ط فَإِذَا أَصَابَ بِهِ ^ط مَنْ یَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ^ع إِذَا هُمْ یَسْتَبْشِرُونَ

۴۸

وَ إِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ یُنزَلَ عَلَیْهِمْ ^ع مِنْ قَبْلِهِ ^ع لَمُبْلِسِينَ

۴۹

فَانظُرْ إِلَى ءَاثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَیْفَ یُحِی الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ^ع إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحِی الْمَوْتِ ^ط وَ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

۵۰

وَلَيْنِ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ

فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْأُصْمَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا
مُدْبِرِينَ

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ
بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ
قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ
كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ
إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَيْنِ
جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ

و اگر بادی [آفت زا] بفرستیم و کشت خود را زرد شده
ببینند، قطعاً از آن پس [به جای تنبّه] کافر می‌شوند

پس مسلماً تو نمی‌توانی مردگان را شنوا کنی و نمی‌توانی
دعوت [خود] را به گوش کرها برسانی هنگامی که پشت
کنند و برگردند

و تو هدایت کننده‌ی کوردلان از گمراهی‌شان نتوانی بود. تو
تنها کسانی را می‌شنوانی که به آیات ما ایمان می‌آورند و
خود [در برابر حق] تسلیم‌اند

خداست که شما را از ناتوانی آفرید [که ضعیف بودید]،
آن‌گاه پس از ناتوانی قوت بخشید، سپس بعد از قوت،
ناتوانی و پیری داد. هر چه بخواهد می‌آفریند و هموست
دانای توانا

و روزی که رستاخیز بر پا شود، مجرمان سوگند خورند که جز
ساعتی توقف نکرده‌اند. [در دنیا هم] این گونه به انحراف
کشیده می‌شدند

و کسانی که دانش و ایمان یافته‌اند، گویند: قطعاً شما در
مکتوب خدا تا روز رستاخیز به سر برده‌اید، و این همان روز
رستاخیز است ولی شما نمی‌دانستید

پس در چنین روزی پوزش آنها که ستم کردند سودی
نبخشد و عذرخواهی‌شان را نپذیرند

و به راستی در این قرآن برای مردم از هر گونه مثلی
آوردیم. و اگر برای ایشان آیتی بیاوری، آنان که کافر شدند
حتماً خواهند گفت: شما بیهوده‌گویانی بیش نیستید

این گونه، خدا بر دل‌های کسانی که جاهلند مهر می‌نهد

پس صبر پیشه کن که وعده‌ی خدا حق است، و زنهار کسانی
که [به وعده‌ی خدا] یقین ندارند، تو را به سبکسری [و خود
باختگی] وا ندارند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

۱
۳۵۵

الف، لام، میم

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

۲

اینها آیات کتاب حکمت آموز است

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ

۳

[که] هدایت و رحمتی برای نیکوکاران است

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ

۴

آنان که نماز برپا می‌دارند و زکات می‌دهند و هم ایشانند
که به آخرت یقین دارند

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۵

آنان بر هدایتی از جانب پروردگارشان استوارند و هم
ایشان رستگارانند

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۶

و برخی از مردم کسانی‌اند که سخن بیهوده را می‌خرند تا
[مردم را] بی‌هیچ دانشی از راه خدا گمراه کنند و آیات الهی
را به ریشخند گیرند برای آنان عذابی خوار کننده خواهد
بود

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَآلَىٰ مُسْتَكْبِرًا كَان لَّمْ يَسْمَعْهَا
كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۷

و چون آیات ما بر او تلاوت شود، با نخوت روی بر می‌گرداند،
چنان که گویی آن را نشنیده است، گویی در دو گوش او
سنگینی است. پس او را به عذابی دردناک بشارت ده

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ

۸

بی‌تردید کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند،
باغ‌های پر نعمت [بهشت]، برای آنهاست

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۹

که در آن جاودان می‌مانند وعده‌ی خدا حق است و اوست
شکست ناپذیر حکیم

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ
رَواسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

۱۰

آسمان‌ها را بی‌هیچ ستونی که آن را ببینید خلق کرد، و در
زمین کوه‌های استوار بیفکند تا شما را نجنباند. و در آن از
هر گونه جنبنده‌ای منتشر ساخت. و از آسمان آبی
فرستادیم و از هر نوع گیاه پر بهره‌ی نیکو در آن رویانیدیم

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ۗ بَلِ
الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۱۱

این آفرینش خداست. [اینک] به من نشان دهید آنها که
غیر اویند چه آفریده‌اند؟ [هیچ!] بلکه ستمگران در گمراهی
آشکارند

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَن يَشْكُرْ
فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۗ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

و البته لقمان را حکمت دادیم که: خدا را سپاس دار. و هر
که سپاس دارد، تنها به سود خود سپاس می‌دارد، و هر کس
کفران کند، البته خدا بی‌نیاز ستوده است

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ ۖ وَهُوَ يَعِظُهُ وَ يَبْنِيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ
الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

و هنگامی که لقمان به پسر خود در حالی که او را پند
می‌داد، گفت: ای پسرک من! به خدا شرک موز که به
راستی شرک، ظلم بزرگی است

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنًا عَلَىٰ وَهْنٍ
وَفِصْلُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ

و ما به انسان در حق پدر و مادرش سفارش کردیم مادرش
او را با ضعف روزافزون حمل کرد، و دوران شیرخوارگی او
در دو سال است. [سفارش کردیم] که شکرگزار من و پدر
و مادرت باش که سر انجام [همه] به سوی من است

وَإِن جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَن تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا
تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ
أَنَابَ إِلَيَّ ۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و اگر آن دو سعی کنند که تو چیزی را که بدان علم فلا
شریک من انگاری، فرمان ایشان مبر، و در دنیا با آنها به
نیکی معاشرت کن و راه کسی را پیروی کن که به من روی
می‌آورد و [سر انجام]، بازگشت شما به سوی من است، پس
شما را بدانچه می‌کردید آگاه می‌سازم

يَبْنِيَّ إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
لَطِيفٌ خَبِيرٌ

ای پسرک من! اگر [عمل تو] هموزن دانه خردلی و در درون
صخره‌ای یا در آسمان‌ها یا در زمین باشد، خدا آن را
می‌آورد همانا خدا بس دقیق و آگاه است

يَبْنِيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

ای پسرک من! نماز را برپا دار و به معروف وادار و از منکر
بازدار، و بر آسیبی که [در این راه] به تو رسد صبر کن.
بی‌تردید این [صبوری] از کارهای استوار است [که اراده‌ی
قوی می‌خواهد]

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۚ إِنَّ
اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

و از مردمان [به نخوت] رخ بر متاب، و در زمین به تکبر راه
مرو، که خدا هیچ خود پسند مغروری را دوست نمی‌دارد

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْظُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنْكَرَ
الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

و در راه رفتن خود میانه‌رو باش، و از صدای خود بکاه، که
بدترین بانگها بانگ خران است

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

آیا ندیدید که خدا آنچه را که در آسمان‌ها و در زمین است مسخر شما ساخته، و نعمت‌های آشکار و پنهان خود را بر شما کامل کرده است؟ [باز] برخی از مردم، بدون هیچ دانش و هدایت و کتاب روشنگری در باره‌ی خدا مجادله می‌کنند

و چون به آنها گفته شود: آنچه را که خدا نازل کرده پیروی کنید، گویند: [نه،] بلکه از آنچه پدرانمان را بر آن یافته‌ایم پیروی می‌کنیم. آیا هر چند شیطان آنها را به سوی عذاب شعله‌ور فرا خواند [باز هم از آنها پیروی می‌کنند]

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَئِكَ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

و هر کس خود را در حالی که نیکوکار باشد تسلیم خدا کند، قطعاً به محکم‌ترین دستاویز چنگ زده، و عاقبت کارها به سوی خداست

وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

و هر کس کفر ورزد، کفر او تو را غمگین نکند. بازگشتشان به سوی ماست، پس آنها را به [حقیقت] آنچه کرده‌اند آگاه خواهیم کرد. بی‌تردید خدا به راز دل‌ها آگاه است

وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزِنكَ كُفْرُهُٗٓ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

اندکی برخوردارشان می‌سازیم، سپس آنها را به عذابی شدید می‌کشانیم

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ

و اگر از آنها بپرسی: چه کسی آسمان‌ها و زمین را آفریده است؟ مسلماً خواهند گفت: خدا. بگو: ستایش از آن خداست، ولی بیشترشان نمی‌دانند

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

آنچه در آسمان‌ها و زمین است از آن خداست. همانا خداست که بی‌نیاز ستوده است

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

و اگر هر چه درخت در زمین است قلم بود و دریا [مركب و] هفت دریای دیگر به مدد آن می‌آمد، [تا کلمات خدا را بنویسند] کلمات خدا پایان نمی‌پذیرفت، قطعاً خداست که شکست ناپذیر حکیم است

وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

آفرینش و برانگیختن شما [در نزد ما] جز مانند [آفرینش] یک تن نیست. همانا خدا شنوای بیناست

مَّا خَلَقْكُمْ وَلَا بَعَثْكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ
اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

آیا ندیدی که خدا شب را در روز داخل می‌کند [و شب بلند می‌شود] و روز را در شب داخل می‌کند [و روز بلند می‌شود] و آفتاب و ماه را مسخّر ساخته و هر کدام تا زمان معینی [در مداری] روانند و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَطْلُ
وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

اینها [همه] دلیل آن است که خداوند، همو حق است و غیر از او هر چه می‌خوانند باطل است و این که خدا بلند مرتبه بزرگ است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ
مِّنْ آيَاتِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

آیا ندیدی که کشتی‌ها به نعمت خدا در دریا حرکت می‌کنند تا برخی از نشانه‌های [قدرت] خود را به شما نشان دهد؟ قطعاً در این [قدرت‌نمایی] برای هر شکیبای سپاسگزاری، نشانه‌هاست

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ

و هنگامی که آنها (سرنشینان کشتی) را موجی مانند سایبان‌ها فرا گیرد، خدا را از روی اخلاص در دین [و بندگی] بخوانند، و چون به سوی خشکی نجاتشان داد، [تنها] برخی از آنها راه مستقیم را می‌روند، و البتّه آیات ما را جز دغل‌های کفر پیشه انکار نمی‌کنند

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنِ وَالِدِهِ ۚ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ
اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ
الْغُرُورُ

ای مردم! از پروردگارتان پروا کنید و بترسید از روزی که نه پدری از فرزندش دفع بلا کند و نه فرزندى از پدرش. به یقین وعده‌ی خدا حق است پس زندگی دنیا شما را نفریبند و آن فریبنده شما را به خدا مغرور نکند

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي
الْأَرْحَامِ ۗ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي
نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

بی‌تردید، خداست که علم قیامت نزد اوست، و باران می‌فرستد، و آنچه را که در رحم‌هاست می‌داند، و کسی نمی‌داند فردا چه به دست می‌آورد، و کسی نمی‌داند به کدام سرزمین می‌میرد. در حقیقت، خدا دانای آگاه است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

۱
۳۵۸ر

الف، لام، میم

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۲

فرو فرستادن [این] کتاب، که هیچ [جای] شکی در آن نیست از طرف پروردگار جهانیان است

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

۳

آیا می‌گویند: [محمد] آن را به دروغ ساخته است؟ [نه]، بلکه آن حق است و از جانب پروردگار توست، تا مردمی را که پیش از تو بیم دهنده‌ای برایشان نیامده هشدار دهی، امید که هدایت یابند

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

۴

خدا کسی است که آسمان‌ها و زمین و آنچه را که میان آن دو است در شش روز آفرید، آن‌گاه بر عرش [قدرت] قرار گرفت، برای شما غیر از او سرپرست و شفیع نیست، پس آیا پند نمی‌گیرید

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

۵

امور [جهان] را از آسمان به سوی زمین تدبیر می‌کند، سپس [نتیجه آن] در روزی که مقدار آن هزار سال از سال‌هایی است که شما می‌شمرید، به سوی او بالا می‌رود [و دنیا پایان می‌یابد]

ذَٰلِكَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

۶

او دانای نهان و آشکار است، شکست‌ناپذیر مهربان است

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۗ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِنْ طِينٍ

۷

همان کسی که همه چیز را نیکو آفرید، و آفرینش انسان را از گل آغاز کرد

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ

۸

سپس [تداوم] نسل او را از چکیده‌ی آبی حقیر مقرر کرد

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِهِ ۗ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

۹

آن‌گاه [ساختار] او را تنظیم کرد، و از روح خویش در او دمید، و برای شما شنوایی و چشم‌ها و دل‌ها قرار داد، [ولی] اندکی سپاس می‌گذارید

وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ

۱۰

و گفتند: آیا وقتی [مردیم و] در زمین ناپدید شدیم، در آفرینش تازه‌ای خواهیم شد؟ بلکه آنها به لقای پروردگارشان کافرند

قُلْ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

۱۱
حزب
۱۶۶

بگو: فرشته مرگ که بر شما گمارده شده، جانتان را می‌ستاند، آن‌گاه به سوی پروردگارتان بازگردانده می‌شوید

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا
أَبْصِرْنَا وَسَمِعْنَا فَأَرْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَٰكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ

أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ
نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا
مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي
كُنْتُمْ بِهِ تُكذِّبُونَ

و اگر می‌دیدید هنگامی که مجرمان در پیشگاه پروردگارشان سرها را به زیر افکنده [می‌گویند]: پروردگارا! [آنچه وعده کرده بودی] دیدیم و شنیدیم، پس ما را بازگردان تا کار شایسته کنیم، که اینک ما به یقین رسیده‌ایم

و اگر می‌خواستیم، به هر کسی [از روی جبر] هدایتش را می‌دادیم، لیکن این سخن از جانب من حتمی شده است که به یقین جهنم را از همه جنیان و آدمیان [که به اختیار خود خلاف می‌کنند] آکنده سازم

پس به [سزای] آن که دیدار این روزتان را از یاد بردید [عذاب را] بچشید. ما نیز شما را از یاد برده‌ایم، و بچشید عذاب همیشگی را به خاطر اعمالی که انجام می‌دادید

تنها کسانی به آیات ما می‌گروند که چون آن را به ایشان یادآوری کنند، به حال سجده می‌افتند و به ستایش پروردگارشان تسبیح می‌گویند و آنها بزرگی نمی‌فروشند

از بسترهای خواب [برای عبادت شب] پهلو تهی می‌کنند و پروردگارشان را با خوف و رجا می‌خوانند و از آنچه روزیشان کرده‌ایم انفاق می‌کنند

پس هیچ کس نمی‌داند چه چیزی از روشنی چشم‌ها به پاداش آنچه انجام می‌دادند برایشان نهفته شده است

پس آیا کسی که مؤمن است مانند کسی است که نافرمان است؟ برابر نیستند

اما کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند، ایشان را برای پذیرایی، به خاطر آنچه انجام می‌دادند منزلگاه‌های بهشت است

و اما کسانی که نافرمانی کردند، جایگاهشان آتش است. هر بار که بخواهند از آن بیرون بیایند به درون آن بازگردانده می‌شوند و به آنها گفته می‌شود: بچشید عذاب آتشی را که دروغش می‌پنداشتید

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ
الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّنْ
لِّقَائِهِ ۗ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا
يُوقِنُونَ

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ

أَوْ لَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ
زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحِ ۖ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنظَرُونَ

فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ ۖ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ

و قطعا پیش از عذاب بزرگتر، از عذاب نزدیکتر [این دنیا] به آنها می‌چشانیم، شاید که آنها [به خدا] بازگردند

و کیست ظالم‌تر از آن کس که به آیات پروردگارش توجه داده شود و آن‌گاه از آن روی بگرداند؟ قطعا ما از مجرمان انتقام خواهیم گرفت

و به راستی [ما] به موسی کتاب دادیم پس در دیدار با او تردید مکن و آن [کتاب] را راهنمای بنی اسرائیل قرار دادیم

و نظر به این که شکیبایی کردند و به آیات ما یقین داشتند از آنها پیشوایانی قرار دادیم که به فرمان ما [مردم را] هدایت می‌کردند

البته پروردگار تو خودش روز قیامت در آنچه اختلاف می‌کردند، میانشان داوری خواهد نمود

آیا آنها را راه ننمود که چه بسیار نسل‌ها را پیش از آنها نابود کردیم که [اینان] در خانه‌های [ویران شده‌ی] آنها راه می‌روند؟ قطعا در این [امر] عبرت‌هاست. آیا نمی‌شنوند

آیا ننگریستند که ما باران را به سوی زمین بایر می‌رانیم و بدان کشتزاری را بر می‌آوریم که دام‌هایشان و خودشان از آن می‌خورند؟ آیا نمی‌بینند

و می‌گویند: این پیروزی [شما] کی خواهد بود اگر راست می‌گویید

بگو: روز فتح، ایمان کسانی که کافر شدند سودی نمی‌دهد و مهلت داده نمی‌شوند

پس، از ایشان روی برتاب و منتظر باش که آنها نیز در انتظارند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ

اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

خَبِيرًا

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ

أَزْوَاجَكُمْ أَلْفَىٰ تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ

أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللَّهُ

يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا

ءَابَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ۚ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

النَّبِيِّ أَوْلَىٰ ۚ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۖ وَأَزْوَاجُهُمْ أُمَّهَاتُهُمْ ۚ

وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَن تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ

مَعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

ای پیامبر! از خدا بترس و کافران و منافقان را اطاعت مکن.
بی‌تردید خداوند دانای حکیم است

و آنچه را که از جانب پروردگارت به تو وحی می‌شود، پیروی
کن. به یقین خداوند به آنچه می‌کنید آگاه است

و بر خدا توکل کن، و همین بس که خدا نگهدار [تو] است

خداوند برای هیچ مردی در درونش دو دل ننهاده است، و
آن زنانتان را که ظاهر می‌کنید [و آنها را مادران خود
می‌خوانید در واقع] مادران شما نگردانیده، و پسر
خواندگانتان را پسران [واقعی] شما قرار نداده است. این،
گفتار شما با دهان [و زبانتان] است، ولی خدا حق

آنها (پسر خواندگان) را به [نام] پدرانشان بخوانید، که این
نزد خدا منصفانه‌تر است، و اگر پدرانشان را نمی‌شناسید،
پس برادران دینی و دوستان شمایند، [آنها را به نام برادر
یا دوست خطاب کنید.] و بر شما در آنچه اشتباه کرده‌اید
گناهی نیست، ولی در آنچه دل‌هایتان

پیامبر نسبت به مؤمنان از خودشان مقدم‌تر است و
همسرانش [در حکم] مادران ایشانند. و خویشاوندان طبق
کتاب خدا، از مؤمنان و مهاجران نسبت به یکدیگر [در ارث]
اولویت و تقدم دارند، مگر آن که بخواهید به دوستان خود
نیکی کنید [و سهمی از مال خود را برایشان وصیت

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ
وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا
غَلِيظًا

لِيَسْئَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
أَلِيمًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ
الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا

وَإِذْ قَالَت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ
فَارْجِعُوا وَيَسْتَعِذُّنَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا
عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَفْطَارِهَا ثُمَّ سُلِواُ الْفِتْنَةَ لَأَتَوْهَا
وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلِ لَا يُؤْلُونَ إِلَّا دَبْرًا وَكَانَ
عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا

و [یاد کن] هنگامی را که از پیامبران پیمان گرفتیم و از تو
و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی بن مریم، و از [همه]
آنان پیمانی استوار گرفتیم [که در تکلیف رسالت کوتاهی
نکنند]

تا [خدا] راستگویان را از صدقشان سؤال کند، و برای
کافران عذابی دردناک آماده کرده است

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! نعمت خدا بر خودتان را یاد
کنید، آن‌گاه که شما را لشکرهایی [در بدر] آمدند، پس بر
سر آنان تندبادی و لشکرهایی که آنها را نمی‌دیدید
فرستادیم، و خدا به آنچه می‌کنید ناظر است

[یاد کنید] آن‌گاه که از بالا و پایین [شهر] تان بر شما
تاختند، و آن‌گاه که چشم‌ها خیره شد و جان‌ها به گلوگاه
رسید و به خدا گمان‌های گوناگون می‌بردید

آن جا بود که مؤمنان امتحان شدند و سخت تکان خوردند

و هنگامی که منافقان و کسانی که در دل‌هایشان بیماری
است می‌گفتند: خدا و فرستاده‌اش جز فریب به ما وعده
ندادند

و آن‌گاه که گروهی از آنان گفتند: ای مردم مدینه! دیگر
برای شما جای ماندن نیست، پس [از جبهه] برگردید. و
گروهی از آنها از پیامبر اجازه می‌خواستند و می‌گفتند:
خانه‌های ما بی‌حفاظ است، در حالی که بی‌حفاظ نبود و جز
فرار قصدی نداشتند

و اگر از اطراف [مدینه به وسیله کفار] مورد هجوم واقع
می‌شدند، سپس از آنها فتنه‌گری [و بازگشت به شرک]
خواسته می‌شد، حتماً آن را می‌پذیرفتند، و جز اندک زمانی
در آن درنگ نمی‌کردند

در حالی که آنها پیش از این با خدا پیمان بسته بودند که
پشت [به دشمن] نکنند، و پیمان خدا همواره بازخواست
شدنی است

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ
وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ
إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ
تَدَوُّرًا أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ
الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالسِّنَةِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَٰئِكَ
لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ
أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَن أُنْبِيَائِكُمْ لَوُ كَانُوا
فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا
اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا
وَتَسْلِيمًا

بگو: اگر از مرگ یا کشته شدن بگریزید، این گریز اصلا
سودی به حال شما نخواهد داشت و در آن صورت جز اندکی
[از زندگی] برخوردار نخواهید شد

بگو: چه کسی می‌تواند در برابر خدا از شما حمایت کند اگر
او برای شما بدی خواهد یا رحمت بخواند؟ و آنان غیر از
خدا برای خود یار و یآوری نخواهند، یافت

همانا خدا کسانی از شما را که از جنگ باز می‌داشتند و
کسانی را که به برادرانشان می‌گفتند: به سوی ما بیایید [و
به جنگ نروید]، به خوبی می‌شناسد و جز اندکی به جنگ تن
در نمی‌دهند

[آنها در همه چیز] بر شما بخیلند، و هنگامی که بیم [جنگ]
پیش آید، آنها را می‌بینی که به تو می‌نگرند و چشمانشان
[از ترس در حلقه] می‌گردد، مثل کسی که از مرگ بیهوش
شده باشد، و چون ترس برطرف شد، شما را به خاطر حرص
مال با زبان‌های تند [و نیش‌دار در باره

می‌پندارند که احزاب [هنوز از اطراف مدینه] نرفته‌اند و
اگر احزاب بیایند، [از ترس آنها] دوست دارند کاش در
میان باده‌نشین‌ها بودند [و پنهان می‌شدند] و از اخبار
[جنگ] شما می‌پرسیدند، و اگر در میان شما هم بودند جز
اندکی پیکار نمی‌کردند

قطعا برای شما در [رفتار] رسول خدا سرمشقی نیکوست،
برای کسی که به خدا و روز واپسین امید دارد و خدا را
فراوان یاد می‌کند

[اما] وقتی مؤمنان احزاب را دیدند، گفتند: این همان چیزی
است که خدا و فرستاده‌اش به ما وعده دادند و خدا و
رسولش راست گفتند، و جز بر ایمان و تسلیم‌شان نیفزود

مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رَجَالَ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ
مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا تَبَدِيلًا

از مؤمنان مردانی هستند که به آنچه با خدا عهد بستند صادقانه وفا کردند، پس برخی از آنها نذر خود را ادا کرده [به شهادت رسیدند] و برخی از آنها در [همین] انتظارند و هرگز پیمان خود را تغییر ندادند

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ
شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

تا خدا راستگویان را به خاطر راستی‌شان پاداش دهد، و منافقان را اگر بخواهد عذاب کند یا توبه‌شان را بپذیرد که خدا آمرزنده‌ی مهربان است

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَىٰ اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا

و خدا کافران خشمگین را دفع کرد، بی‌آن که به غنیمتی رسیده باشند و خداوند مؤمنان را از جنگ کفایت کرد [و پیرویشان داد] و خدا قوی شکست‌ناپذیر است

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ
وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا

و کسانی از اهل کتاب را که با [احزاب] همپشتی کرده بودند، از دژهایشان به زیر آورد و در دل‌هایشان هراس افکند که گروهی را می‌کشیدید و گروهی را اسیر می‌کردید

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

و زمینشان و خانه‌ها و اموالشان و سرزمینی را که در آن پا نگذاشته بودید، به ارث شما در آورد، و خدا بر هر چیزی تواناست

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلٌّ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأَسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

ای پیامبر! به همسرانت بگو: اگر خواهان زندگی دنیا و زینت آن هستید، بیایید تا برخوردارتان کنم و به خوشی و نیکی رهایتان سازم

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالِدَارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ
لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا

و اگر خواستار خدا و فرستاده‌ی وی و سرای آخرتید، به راستی خدا برای نیکوکاران شما پاداش بزرگی مهیا کرده است

يَنْسَاءَ النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ يُضَعَفُ
لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

ای همسران پیامبر! هر کس از شما مبادرت به کار زشت آشکاری کند، عذابش دو چندان خواهد بود و این بر خداوند آسان است

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِيهَا
أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا

يٰۤاَيُّهَا النِّسَاءُ اَلَيْسَ لَسْتُنَّ كَاٰحِدٍ مِّنَ النِّسَاءِ اِنْ اَتَّقَيْتُنَّ فَلَا
تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا
مَّعْرُوفًا

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْاُولٰٓئِ
وَأَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَءَاتِينَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُۥٓ اِنَّمَّا
يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا

وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ ءَايٰتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيْفًا خَبِيْرًا

اِنَّ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمٰتِ وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ
وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْقٰنِتٰتِ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالصّٰدِقٰتِ وَالصّٰبِرِيْنَ
وَالصّٰبِرٰتِ وَالْخٰشِعِيْنَ وَالْخٰشِعٰتِ وَالْمُتَّصِدِقِيْنَ
وَالْمُتَّصِدِقٰتِ وَالصّٰمِيْنَ وَالصّٰمِيٰتِ وَالْحٰفِظِيْنَ
فُرُوْجَهُمْ وَالْحٰفِظٰتِ وَالذّٰكِرِيْنَ اللّٰهَ كَثِيْرًا وَالذّٰكِرٰتِ
اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا

۳۲

۳۳

۳۴

۳۵
۳۶۵

و هر کس از شما برای خدا و رسولش، فروتنی و تسلیم
پیشه کند و کار شایسته انجام دهد، پاداش او را دو چندان
می‌دهیم و برایش روزی کریمانه‌ای فراهم ساخته‌ایم

ای همسران پیامبر! شما مانند هیچ یک از دیگر زنان
نیستید، اگر تقوا پیشه می‌کنید، پس به ناز سخن مگویید،
تا آن کس که در دلش بیماری است طمع ورزد و سخن به
متعارف گوید

و در خانه‌هایتان بنشینید، و مانند روزگار جاهلیت قدیم، با
خودنمایی ظاهر نشوید، و نماز به پا دارید و زکات بدهید، و
خدا و رسولش را اطاعت کنید. جز این نیست که خدا
می‌خواهد آلودگی را از شما اهل بیت بزداید و شما را کاملا
پاکیزه گرداند

و آنچه را که از آیات خدا و حکمت در خانه‌های شما خوانده
می‌شود یاد کنید بی‌تردید خداوند دقیق و آگاه است

بی‌گمان، مردان و زنان مسلمان، و مردان و زنان با ایمان، و
مردان و زنان اطاعت پیشه، و مردان و زنان راستگو، و
مردان و زنان شکیبیا، و مردان و زنان فروتن و مردان و زنان
صدقه دهنده، و مردان و زنان روزه‌دار، و مردان و زنان
پاکدامن، و مردان و زنانی که خدا را

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِيَ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ۗ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ ۖ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۗ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ ۗ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

و هیچ مرد و زن مؤمنی را نرسد که چون خدا و رسولش به کاری حکم دهند، برای آنها در کارشان اختیاری باشد. و هر کس خدا و رسولش را نافرمانی کند، قطعاً دچار گمراهی آشکاری گردیده است

و آن‌گاه که به آن کس که خدا نعمتش داده بود و تو در حق او احسان کرده بودی [فرزند خوانده‌ات زید]، گفتی: همسرت را نگاه دار و از خدا پروا بدار، و چیزی را که خدا عیان کننده‌ی آن بود در ضمیر خویش نهان می‌داشتی، و از مردم می‌ترسیدی، و خدا سزاوارتر است که ا

بر پیامبر در آنچه خدا برای او مقرر کرده محذوری نیست. [این] سنت خداست که از دیرباز در میان گذشتگان (پیامبران) نیز بوده و فرمان خدا همواره سنجیده و حساب شده است

[پیامبران] کسانی هستند که پیام‌های خدا را می‌رسانند و از او می‌ترسند و از هیچ کس جز خدا نمی‌ترسند، و خدا برای حسابرسی کفایت می‌کند

محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) پدر هیچ یک از مردان شما نیست، و لیکن فرستاده‌ی خدا و خاتم پیامبران است، و خدا به هر چیزی داناست

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! خدا را بسیار یاد کنید

و صبح و شام او را نیایش کنید

اوست که بر شما درود می‌فرستد و فرشتگان او نیز، تا شما را از تاریکی‌ها به سوی روشنایی بیرون آورد، و او به مؤمنان مهربان است

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ وَسَلَّمَ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا

روزی که خدا را ملاقات می‌کنند، درودشان سلام است، و خدا پاداش نفیسی برای آنها آماده کرده است

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

ای پیامبر! ما تو را شاهد و مژده رسان و بیم دهنده فرستاده‌ایم

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

و دعوت کننده به سوی خدا به خواست او، و چراغی تابان

وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بَأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا

و مؤمنان را مژده ده که برای آنها از جانب خدا تفضلی بزرگ خواهد بود

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعِ أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

و کافران و منافقان را اطاعت نکن و آزارشان را نادیده بگیر، و بر خدا توکل کن، که حمایت خدا کفایت می‌کند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! وقتی زنان مؤمن را به همسری گرفتید، آن‌گاه پیش از آن که با آنها نزدیکی کنید طلاقشان دادید، شما را بر آنها عده‌ای نیست که حسابش را نگاه دارید پس مهرشان را بدهید و به خوشی رهایشان کنید

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

ای پیامبر! ما برای تو آن همسرانی را که مهرشان را داده‌ای حلال کردیم، و کنیزانی که خدا از غنیمت جنگی در اختیار تو قرار داده، و دختران عمویت و دختران عمه‌هایت و دختران دایی تو و دختران خاله‌هایت که با تو مهاجرت کرده‌اند [ازدواج با آنها برای تو حلال است]

تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُتَوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ
أَبْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ
أَعْيُنُهُمْ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ
لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَظْرِينَ إِنَّهُ وَلَكِنَّ إِذَا دُعِيتُمْ
فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِفِينَ لِحَدِيثٍ
إِنَّ ذَالِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِيهِ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا
يَسْتَحْيِيهِ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ ذَالِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ
لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَالِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

إِنْ تَبَدُّوا شَيْئًا أَوْ تُخَفُّوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

[نوبت] هر کدام از آن زنان را که می‌خواهی به تأخیر
می‌اندازی و هر کدام را که می‌خواهی نزد خود جای می‌دهی،
و اگر هر کدام را که دور کرده بودی [دوباره] بطلبی، بر تو
باکی نیست، این نزدیک‌تر است به این که چشم‌های ایشان
روشن شود و محزون نشوند و همگی به آن

بعد از این، هیچ زنی [جز همسران کنونی‌ات] بر تو حلال
نیست، و نیز نمی‌توانی همسرانت را به همسران دیگری
مبدل سازی، هر چند جمال آنها تو را جلب کند، مگر آنچه به
ملک تو در آید [یعنی کنیزان]، و خدا بر هر چیزی مراقب
است

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! داخل خانه‌های پیامبر مشوید،
مگر آن که برای [خوردن] طعامی به شما اجازه داده شود،
[آن هم] بی‌آن که [قبل از وقت بیایید و] منتظر آماده
شدن غذا باشید، ولی هنگامی که دعوت شدید در آیید، و
وقتی غذا خوردید متفرق شوید و به گفت و

اگر چیزی را آشکار کنید یا آن را پنهان دارید، بی‌تردید
خداوند از همه چیز آگاه است

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِيءَابَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ
وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَأَتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدًا

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا
فَقَدْ أَحْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُذِنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذِينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ
فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا

مَلْعُونِينَ ۗ أَيُّنَمَا تُفُتُّوا أَخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۗ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ
تَبْدِيلًا

بر آنها در مورد پدران و پسران و برادران و برادرزاده‌ها و خواهرزاده‌هایشان و زنان [همکیش] خود و بردگان‌شان گناهی نیست [که نزدشان بی‌حجاب باشند]، و [ای زنان پیامبر!] از خدا بترسید که خدا بر هر چیزی ناظر است

بی‌گمان، خدا و فرشتگان او بر پیامبر درود می‌فرستند. ای کسانی که ایمان آورده‌اید! بر او درود فرستید و سلام گوید، سلامی [شایسته و تسلیم فرمان او باشید]

بی‌گمان، کسانی که خدا و پیامبر او را آزار می‌دهند، خدا آنها را در دنیا و آخرت لعنت کرده و برایشان عذابی خفت‌بار آماده کرده است

و کسانی که مردان و زنان مؤمن را با [نسبت دادن] گناهی که نکرده‌اند آزار می‌دهند، قطعاً تهمت و گناه آشکاری را به گردن گرفته‌اند

ای پیامبر! به زنان و دخترانت و به زنان مؤمنان بگو پوشش‌های خود را بر خود بپوش. این برای آن که [به عقیف بودن] شناخته شوند و مورد تعرض [هوسبازان] قرار نگیرند نزدیک‌تر است، و خدا آمرزنده و مهربان است

اگر منافقان و کسانی که در دل‌هایشان مرض است و شایعه افکنان در مدینه، [از کارهای خود و آزار زنان] باز نایستند، تو را سخت بر آنان می‌شورانیم که جز مدت کوتاهی نمی‌توانند در کنار تو در این شهر بمانند

مورد خشم و لعنت [خدا] هستند و هر کجا یافته شوند دستگیر و به سختی کشته می‌شوند

این سنت خدا در باره‌ی کسانی است که پیش‌تر بوده‌اند، و در سنت خدا هرگز تغییری نخواهی یافت

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۗ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

مردم از تو از وقت رستاخیز می‌پرسند، بگو: علم آن فقط نزد خداست، و تو چه می‌دانی، شاید رستاخیز نزدیک باشد

به یقین، خدا کافران را لعنت کرده و برای آنها آتشی برافروخته آماده کرده است

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا

جاودانه در آن می‌مانند نه دوستی می‌یابند و نه یآوری

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

روزی که چهره‌هایشان در آتش دگرگون شود، می‌گویند: ای کاش خدا را فرمان می‌بردیم و پیامبر را اطاعت می‌کردیم

يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ

و گویند: پروردگارا! ما پیشوایان و بزرگان خویش را اطاعت کردیم و آنها ما را از راه به در کردند

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا

پروردگارا! آنها را دو چندان عذاب ده و لعنتشان کن، لعنتی بزرگ

رَبَّنَا ءَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَّهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! مانند کسانی نباشید که موسی را [با اتهام خود] آزار دادند، و خدا او را از آنچه گفتند مبرا ساخت، و او نزد خدا آبرومند بود

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از خدا بترسید و سخن صواب گویند

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

تا کارهای شما را اصلاح کند و گناهانتان را بر شما ببخشد. و هر که خدا و رسولش را اطاعت کند، قطعاً به کامیابی بزرگی نایل آمده است

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

ما امانت [الهی و بار تکلیف] را بر آسمان‌ها و زمین و کوه‌ها عرضه کردیم، و آنها [تکویناً] از پذیرفتن آن سرباز زدند و از آن هراسیدند، ولی انسان آن را بر دوش گرفت به راستی او ستمگری نادان است

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ ۗ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

[هدف این بود] که خدا مردان و زنان منافق، و مردان و زنان مشرک را [به خاطر سربیزی از تکلیف] عذاب کند، و به مردان و زنان با ایمان توجه و عنایت کند، و خدا آمرزنده و مهربان است

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

۱
۳۷۵

يَعْلَمُ مَا يَلْبِغُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

۲

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
لَتَأْتِيََنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي
السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

۳

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

۴

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن
رَّجْزِ أَلِيمٍ

۵

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ
الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

۶

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ إِذَا
مُرِّتُمْ كُلَّ مُمْرَقٍ إِنَّا لَنَعْلَمُ لِفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ

۷

ستایش خدایی را که آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین
است از آن اوست، و در آخرت [نیز] حمد و سپاس از آن
اوست، و هم اوست حکیم آگاه

آنچه در زمین فرو می‌رود و آنچه از آن بر می‌آید و آنچه از
آسمان فرود می‌آید و آنچه در آن بالا می‌رود [همه را]
می‌داند، و اوست مهربان آمرزنده

و کسانی که کافر شدند، گفتند: ما را رستاخیز نخواهد آمد.
بگو: چرا، سوگند به پروردگارم که حتماً به سراغتان خواهد
آمد. [خدایی که] عالم غیب است و هموزن ذره‌ای، نه در
آسمان‌ها و نه در زمین، از او پوشیده نیست، و هیچ
کوچک‌تر و بزرگ‌تر از آن نیست، مگر این که

تا کسانی را که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند
پاداش دهد، آنان آمرزش و روزی کریمانه برایشان خواهد
بود

و کسانی که در [ابطال] آیات ما کوشش می‌کنند که ما را به
عجز آورند، برایشان عذابی دردناک از شکنجه است

و کسانی که از دانش بهره یافته‌اند، می‌دانند که آنچه از
جانب پروردگارت به سوی تو نازل شده، حق است و به راه
[آن خدای] شکست‌ناپذیر ستوده هدایت می‌کند

و کسانی که کافر شدند، گفتند: آیا مردی را به شما نشان
دهیم که شما را خبر می‌دهد که چون کاملاً متلاشی شدید،
قطعاً آفرینشی جدید خواهید یافت

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ۗ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ

آیا [این مرد] بر خدا دروغ بسته یا جنونی در اوست؟ [نه،] بلکه آنها که به آخرت ایمان نمی‌آورند، در عذاب و گمراهی بس دوری هستند

آیا به آنچه پیش رو و پشت سرشان از آسمان و زمین است، نگاه نکردند؟ اگر بخواهیم آنها را در زمین فرو می‌بریم، یا قطعاتی از آسمان بر سرشان می‌افکنیم. قطعا در این [هشدار] برای هر بنده‌ی توبه‌کاری عبرت است

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ۗ إِن نَّشَأُ نَخْسِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ
كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

و به راستی داود را از جانب خویش مزیتی عطا کردیم، [و گفتیم]: ای کوه‌ها و ای پرندگان! [در تسبیح] با او هم آواز شوید، و آهن را برای او نرم کردیم

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا ۗ يَجِبَالٌ أَوْبِي مَعَهُ وَالطَّيْرُ
وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ

که زره‌های فراخ بساز و بافت آن را یکنواخت کن، و کار شایسته کنید همانا من به آنچه انجام می‌دهید بینایم

أَنِ اعْمَلْ سَابِغَةً وَاقِدِرْ فِي السَّرْدِ ۗ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۗ إِنِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و باد را مسخر سلیمان کردیم که [سیر] صبحگاهش [مسیر] یک ماه و عصرگاهش [نیز مسیر] یک ماه بود، و چشمه مس مذاب را برای او روان ساختیم، و عده‌ای از جن به فرمان پروردگارشان پیش روی او کار می‌کردند، و هر که از آنها از دستور ما سر بر می‌تافت، از عذاب سوزان ب

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوها شَهْرٌ وَرَوَاحُها شَهْرٌ ۗ وَأَسَلْنَا لَهُ
عَيْنَ الْقَظْرِ ۗ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهٖ ۗ
وَمَن يَزِغُ مِنْهُمْ عَن أَمْرِنَا نَذِقُهُ مِّنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

برای او هر چه می‌خواست از معبدها و مجسمه‌ها و ظروف بزرگ مانند حوضچه‌ها و دیگ‌های ثابت می‌ساختند. ای خاندان داود! شکرگزار باشید، و تعداد کمی از بندگان من سیاست‌گزارند

يَعْمَلُونَ لَهُو مَا يَشَاءُ مِّن مَّحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجِفَانٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ ۗ اعْمَلُوا ءَالَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ
مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُ

[سلیمان با این قدرت] هنگامی که مرگ را برای او مقرر داشتیم، آنها را به مرگ او آگاه نساخت مگر موربانه‌ای که عصای او را می‌خورد. پس چون [پیکرش] فرو افتاد، جتیان دریافتند که اگر غیب می‌دانستند، در عذاب خفت بار نمی‌ماندند

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهٖ ۗ إِلَّا دَابَّةٌ
الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ ۗ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَن لَّو
كَانُوا يَعْلَمُونَ الْعَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ وَبَلَدُهُ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ

همانا برای [مردم] سبأ در محل سکونتشان نشانه [رحمتی] بود دو باغستان داشتند در جانب راست و چپ، [گفتیم:] از روزی پروردگارتان بخورید و او را شکر کنید که شهری است پاکیزه و پروردگاری آمرزگار

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِي أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ

ولی روی گردانیدند پس بر آنها سیل ویرانگر فرستادیم، و دو باغستان آنها را به دو باغی با میوه‌های تلخ و شورگز و اندکی از درخت سدر مبدل ساختیم

ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَافِرَ

این [عقوبت] را به [سزای] کفرانشان به آنها دادیم و آیا جز ناسپاس را مجازات می‌کنیم

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً
وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ

و میان آنها و میان شهرهایی که در آنها برکت نهاده بودیم، آبادی‌هایی پیدا [و نزدیک به هم] پدید آوردیم، و در آنها سیر و سفر را به اندازه کردیم [و فاصله‌ها برابر بود، و گفتیم:] شب‌ها و روزها به ایمنی در آنها سفر کنید

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعِدَ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

ولی [این مردم ناسپاس] گفتند: پروردگارا! میان سفرهایمان دوری افکن [تا درویش و غنی متمایز شوند]، و بر خویشتن ستم کردند پس آنها را افسانه‌هایی [عبرت‌آموز] گردانیدیم، و سخت تار و مارشان کردیم. قطعا در این [ماجرا] برای هر صبر پیشه‌ی سپاسگزاری عبرت‌هاست

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ
الْمُؤْمِنِينَ

و همانا شیطان گمان خود را در مورد آنها راست یافت، و جز گروهی از مؤمنان، همه از او پیروی کردند

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ

و را بر آنها تسلطی نبود، جز آن که [می‌خواستیم] کسی را که به آخرت ایمان دارد از کسی که در باره‌ی آن مردد است باز شناسیم، و پروردگار تو بر هر چیزی نگاهبان است

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ رَعِمْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ
وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِّن ظَهِيرٍ

بگو: کسانی را که به جای خدا پنداشته‌اید بخوانید آنها به اندازه‌ی ذره‌ای را نه در آسمان‌ها و نه در زمین مالک نیستند، و در آن دو هیچ شرکتنی ندارند، و از آنها کسی مددکار خدا نیست

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ
عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ
إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ
الْعَلِيمُ

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَعْجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا
تَسْتَقْدِمُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ
يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

و شفاعت در پیشگاه او سود نمی‌بخشد، مگر در باره‌ی کسی
که او را اجازه دهد تا چون هراس از دل‌هایشان برطرف
شود، [مجرمان به شافعان] گویند: پروردگارتان چه گفت؟
گویند: حق را، و او بلند مرتبه و بزرگ است

بگو: کیست که شما را از آسمان‌ها و زمین روزی می‌دهد؟
بگو: خدای، و در حقیقت ما و شما یا بر هدایتیم یا در
گمراهی آشکار

بگو: [شما] از آنچه ما گناه کرده‌ایم بازخواست نمی‌شوید، و
[ما نیز] از آنچه شما انجام می‌دهید بازخواست نخواهیم شد

بگو: پروردگاران ما و شما را [یکجا] جمع می‌کند، سپس
میان ما به حق داوری می‌کند و اوست داور دانا

بگو: کسانی را که به عنوان شریکان به او ملحق کرده‌اید، به
من نشان دهید. چنین نیست، بلکه اوست خدای
شکست‌ناپذیر حکیم

و ما تو را نفرستادیم جز بشارتگر و هشدار دهنده برای
همه مردم لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند

و می‌گویند: این وعده‌ی [قیامت] کی خواهد بود، اگر راست
می‌گویند

بگو: برای شما وعدگاه روزی است که نه ساعتی از آن تأخیر
می‌کنید و نه پیش می‌افتید

و کسانی که کافر شدند گفتند: نه به این قرآن و نه به آن
[کتاب‌هایی] که پیش از آن است هرگز ایمان نخواهیم
آورد. و ای کاش این ظالمان را هنگامی که در پیشگاه
پروردگارشان بازداشت شده‌اند ببینی که [چگونه] سخن را
به یکدیگر برمی‌گردانند [و جدل می‌کنند و] ضعی

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا اَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ

مستکبران به ضعیف شدگان گویند: مگر ما بودیم که شما را از هدایت پس از آن که به سوی شما آمد بازداشتیم؟ بلکه خودتان گناهکار بودید

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْاِيْلِ
وَالْتَّهَارِ اِذْ تَاْمُرُوْنَ اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ وَاَنْدَا
وَأَسْرُوا التَّامَةَ لَمَّا رَأُوا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَعْلَالَ فِي
أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و ضعیف شدگان به مستکبران گویند: [نه،] بلکه نیرنگ شب و روز [شما بود]، آن گاه که ما را وادار می‌کردید که به خدا کافر شویم و برای او همتیانی قرار دهیم. و هنگامی که عذاب را ببینند پشیمانی [خود] را پنهان می‌دارند و در گردن‌های کسانی که کافر شدند غل‌ها می

وَمَا اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَا اِنَّا بِمَا
اُرْسَلْتُمْ بِهِء كٰفِرُونَ

و در هیچ شهری هشدار دهنده‌ای نفرستادیم جز آن که خوشگذرانان آنها گفتند: ما به آنچه فرستاده شده‌اید کافریم

وَقَالُوا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ

و گفتند: اموال و اولاد ما [از همه] بیشتر است [و این نشانه قرب ما به خداست] و ما عذاب نخواهیم شد

قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ وَاَلَكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ

بگو: پروردگار من [جهت مصالحی] روزی را برای هر کس که بخواهد وسعت می‌دهد یا تنگ می‌گیرد [این ربطی به قرب خدا ندارد] ولی بیشتر مردم نمی‌دانند

وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰى
اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَاؤُ الْوَصْفِ
بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِي الْعُرْفَتِ اٰمِنُونَ

و اموال و فرزندانان چیزی نیست که شما را به پیشگاه ما نزدیک گرداند، مگر کسانی که ایمان آورده و کار شایسته کرده باشند، که آنها را بدانچه کرده‌اند دو برابر پاداش است و آنها در غرفه‌های [بهشتی] آسوده خاطر خواهند بود

وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِيْ اٰيٰتِنَا مُعْجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُخْضَرُونَ

و کسانی که در [ابطال] آیات ما می‌کوشند که [ما را] به عجز آورند، آنان احضار شوندگان در عذاب [الهی] خواهند بود

قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهُ
وَمَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ وَهُوَ خَيْرُ الرِّزْقِيْنَ

بگو: در حقیقت، پروردگار من روزی را برای هر کس از بندگان بخواهد وسعت می‌دهد یا برای او تنگ می‌گیرد. و هر چه انفاق کردید عوضش را خدا می‌دهد، و او بهترین روزی دهندگان است

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ
كَانُوا يَعْبُدُونَ

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ
الْحِجْنَ أَكْثَرَهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ
لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ وَقَالُوا مَا
هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرَىٰ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ
مِنْ نَذِيرٍ

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ
فَكَذَّبُوا رَسُولِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْنَىٰ وَفُرَادَىٰ ثُمَّ
تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ
بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ

و روزی که همه آنها را گرد می‌آورد، آن‌گاه به فرشتگان
می‌گوید: آیا اینان شما را می‌پرستیدند

گویند: منزهی تو! سرپرست ما تویی نه آنها، بلکه جنیان را
می‌پرستیدند بیشترشان به آنها ایمان داشتند

پس امروز برای یکدیگر سود و زبانی ندارید، و به کسانی
که ستم کرده‌اند می‌گوییم: بچشید عذاب آتشی را که آن را
دروغ می‌شمردید

و چون آیات روشن ما بر آنها خوانده شود گویند: این نیست
جز مردی که می‌خواهد شما را از آنچه پدراتان
می‌پرستیدند باز دارد، و [نیز] گویند: این جز دروغی
برباخته نیست. و کسانی که کافر شدند، در باره‌ی حق وقتی
به سویشان آمد گفتند: این جز افسونی آشکار نیست

و ما هیچ کتابی به آنها نداده بودیم که آن را بخوانند، و
پیش از تو هشدار دهنده‌ای به سویشان نفرستاده بودیم.
[که به موجب آن تو را تکذیب کنند]

و کسانی که پیش از اینان بودند [نیز] تکذیب کردند، در
حالی که اینان (اهل مکه) به ده یک آنچه [از قدرت] به آنها
داده بودیم نمی‌رسند، [با این حال] فرستادگان مرا تکذیب
کردند پس [بنگر] چگونه بود عقوبت من

بگو: من فقط به شما یک اندرز می‌دهم که: دو تا دو تا و یک
یک برای خدا به پا خیزید، سپس بیندیشید که این دوست
شما [محمد صلی الله علیه وآله] هیچ گونه جنونی ندارد. او
صرفاً شما را از عذاب سختی که در پیش است هشدار
می‌دهد

بگو: هر مزدی که از شما خواستم به نفع خودتان است، مزد
من جز بر خدا نیست و او بر هر چیزی گواه است

بگو: بی‌گمان، پروردگارم حق را [از راه وحی بر دل من]
می‌افکند و او داننده‌ی غیب‌هاست

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّلُ الْبَاطِلَ وَمَا يُعِيدُ

بگو: حق آمد و باطل از سر نمی‌گیرد و بر نمی‌گردد

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي ۗ وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ

۵۰

بگو: اگر گمراه شوم، فقط به زبان خود گمراه شده‌ام، و اگر هدایت یابم به خاطر آن است که پروردگارم به من وحی می‌کند، که او شنوا و نزدیک است

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ

۵۱

و ای کاش می‌دیدید هنگامی را که [کافران از اوضاع معاد] وحشت زده‌اند، و گریزی نمانده است و از مکانی نزدیک دستگیر می‌شوند

وَقَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ۗ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاطُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

۵۲

و گویند: [اینک] به آن [قرآن] ایمان آوردیم، ولی چگونه از مکانی دور دستیابی [به ایمان] برای آنها میسر است

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ ۗ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيدٍ

۵۳

و حال آن که پیش از این منکر آن شدند، و از جایی دور به نادیدنی، تیر انکار می‌افکندند

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّنْ
قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ

۵۴

و میان آنها و آنچه از لذایذ می‌خواستند جدایی افتاد، همان‌گونه که پیش‌تر با امثال ایشان چنین رفتار شد، زیرا آنها [در باره‌ی رستخیز] سخت در تردید بودند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِةِ
رُسُلًا أُولِي أجنحةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلثَ وَرُبْعَ ۗ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا
يَشَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱
۳۷۶

سپاس خدای را که پدید آورنده‌ی آسمان‌ها و زمین است [و] فرشتگان را رسولانی کرد که دارای بال‌های دوگانه و سه‌گانه و چهارگانه‌اند. در آفرینش، هر چه بخواهد می‌افزاید، چرا که خدا بر هر چیزی تواناست

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۗ وَمَا
يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۲

هر رحمتی را که خدا برای مردم بگشاید، بازدارنده‌ای برای آن نیست، و آنچه را که بازدارد، پس از آن، کسی قادر به فرستادن آن نیست، و او شکست‌ناپذیر حکیم است

يَأْتِيهَا النَّاسُ أَدْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ
غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ
فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ

۳

ای مردم! نعمت خدا بر خودتان را یاد کنید. آیا غیر از خدا آفریدگاری هست که شما را از آسمان و زمین روزی دهد؟ خدایی جز او نیست، پس چگونه [از حق] برگردانده می‌شوید

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو
حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ
مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ
الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ
السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ
مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

و اگر تو را تکذیب کنند، قطعاً پیش از تو [هم] فرستادگانی
تکذیب شدند، و [همه] کارها به سوی خدا بازگردانده
می‌شود

ای مردم! همانا وعده‌ی خدا حق است، پس مبادا زندگی دنیا
شما را فریب دهد، و زنهار تا [شیطان] فریبکار، شما را به
[کرم] خدا نفریبید

در حقیقت، شیطان دشمن شماست، پس او را دشمن
بگیرید. جز این نیست که او گروه خود را می‌خواند تا از
دوزخیان شوند

کسانی که کافر شدند، عذابی سخت خواهند داشت، و
کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند، برای آنها
آمزش و پاداشی بزرگ است

آیا آن کس که زشتی کردارش برای او آراسته شده و آن را
زیبا می‌بیند [مانند مؤمن نیکوکار است]؟ پس خداست که
هر که را بخواهد بپراه می‌گذارد و هر که را بخواهد
هدایت می‌کند. پس مبادا جان تو بر سر اندوه بر آنها [از
کف] برود. قطعاً خدا به آنچه می‌کنند داناست

و خدا کسی است که بادها را روانه کرد، که [همواره] ابری
را بر می‌انگیزند، و [ما] آن را به سوی سرزمین مرده
راندیم، و آن زمین را پس از مرگش به آن زنده کردیم.
برخاستن [از قبرها] نیز چنین است

هر کس عزت می‌خواهد، عزت یکسره از آن خداست.
سخنان پاکیزه به سوی او بالا می‌رود و عمل صالح، آن را بالا
می‌برد. و کسانی که زشتی‌ها را طرح‌ریزی می‌کنند عذابی
سخت خواهند داشت، و نیرنگ آنها حتماً تباه می‌شود

و خداوند شما را از خاکی آفرید، سپس از نطفه‌ای، آن‌گاه
شما را زوجها گردانید و هیچ زنی باردار نمی‌شود و بار
نمی‌نهد مگر با علم او، و هیچ کهنسالی عمر طولانی نمی‌کند و
یا از عمرش کاسته نمی‌شود، مگر آن که در کتابی [مسطور]
است. بی‌شک، این [کار] بر خدا آسا

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شْرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لِيَتَّبِعُوا مِنَ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۳۵
فاطر
۱۲
/۴۵

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ

۱۳

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

۱۴

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

۱۵
حزب
۱۷۵
۳۷۸ر

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

۱۶

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

۱۷

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمَلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يُخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

۱۸

و دو دریا یکسان نیستند: این یک، شیرین و گوارا و نوشیدنش خوشگوار و آن یک شور و تلخ است و شما از هر دو گوشت تازه می‌خورید و وسایل زینتی پوشیدنی استخراج می‌کنید، و کشتی‌ها را در آن می‌بینی که [موج‌ها را] می‌شکافند [و پیش می‌روند] تا از فضل او روزی جویی

شب را در روز داخل می‌کند [و روز بلند می‌شود] و روز را در شب وارد می‌کند، و آفتاب و ماه را تسخیر کرده است [که] هر یک تا سر آمد معینی روانند. این است خداوند که پروردگار شماست. فرمانروایی از آن اوست، و کسانی را که غیر از او می‌خوانید، مالک پوست هسته خر

اگر آنها را بخوانید، صدای شما را نمی‌شنوند، و اگر می‌شنیدند اجابتان نمی‌کردند، و روز قیامت شرک شما را انکار می‌کنند و [هیچ کس] مثل [خدای] آگاه، تو را خبردار نمی‌کند

ای مردم! شما به خدا نیازمندید، و خداست که بی‌نیاز و ستوده است

اگر بخواهد، شما را می‌برد و خلق جدیدی می‌آورد

و این [امر] برای خدا دشوار نیست

و هیچ گناهکاری، بار [گناه] دیگری را بر دوش نمی‌کشد، و اگر [شخص] گرانباری [دیگری را] برای حمل بار گناه خود بخواند، چیزی از آن برداشته نمی‌شود، هر چند خویشاوند باشد. تو تنها کسانی را که در نهان از پروردگارشان می‌ترسند و نماز برپا داشته‌اند هشدار توان

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

و نابینا و بینا یکسان نیستند

۲۰

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ

و نه ظلمت‌ها و نه روشنایی

۲۱

وَلَا الظُّلُّ وَلَا الحُرُورُ

و نه سایه و نه گرمای آفتاب

۲۲

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ
وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ

و نه زندگان یکسانند و نه مردگان. همانا خدا هر که را خواهد شنوا می‌کند، و تو کسانی را که در گورهایند شنوا نتوانی کرد

۲۳

إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ

تو صرفاً [یک] هشدار دهنده هستی

۲۴

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا
فِيهَا نَذِيرٌ

ما تو را به حق، بشارتگر و هشدار دهنده فرستادیم، و هیچ امتی نبوده مگر این که در میان آنها هشدار دهنده‌ای گذشته است

۲۵

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

و اگر تو را تکذیب کنند، قطعاً کسانی که پیش از آنها بودند [نیز] به تکذیب پرداختند پیامبرانشان دلایل آشکار و نوشته‌ها و کتاب روشنگر برای آنها آوردند

۲۶

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

آن‌گاه کسانی را که کافر شدند، گرفتار کردم، پس [بنگر] چگونه بود عقوبت من

۲۷

۳۷۹

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ
مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ
أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ

آیا ندیدی که خدا از آسمان، آبی فرستاد و بدان میوه‌هایی با رنگ‌های گوناگون پدید آوردیم؟ و برخی از کوه‌ها [و سنگ‌ها] دارای خطوط [و رگه‌هایی] سفید و سرخ و رنگ‌های مختلف و [گاه] به رنگ کاملاً سیاه هستند

۲۸

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا
يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

و از انسان‌ها و جنبنندگان و چهارپایان نیز همان طور رنگ‌هایشان گوناگون است. از بندگان خدا تنها عالمان از او می‌ترسند. آری، خداوند شکست‌ناپذیر آمرزنده است

۲۹

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرِجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ

به یقین کسانی که کتاب خدا را تلاوت می‌کنند و نماز برپا داشته و از آنچه به ایشان روزی داده‌ایم در نهان و آشکار انفاق کرده‌اند، به تجارتی امید بسته‌اند که هرگز زوال نمی‌پذیرد

۳۰

لِيُؤْفِيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

تا [خدا] پاداششان را به طور کامل به آنها بدهد و از فضل خود بر ایشان بیفزاید که او آمرزنده‌ی قدرشناس است

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

و آنچه را از کتاب به سوی تو وحی کردیم، خود حق و
تصدیق کننده‌ی [کتاب‌های] پیش از آن است. قطعا خدا
نسبت به بندگانش آگاه و بیناست

سپس این کتاب را به کسانی از بندگان خود که برگزیدیم
به میراث دادیم که از آنها برخی بر خود ستمکارند و برخی
میانهر، و گروهی به اذن خدا در نیکی‌ها پیشگامند. این
همان فضیلت بزرگ است

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ
ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِنَ
اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

بهشت‌های جاویدانی که در آن وارد می‌شوند. در آن جا با
دستبندهایی زرین و مروارید زیور می‌یابند، و در آن جا
جامه‌شان حریر است

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

و گویند: سپاس خدایی را که اندوه را از ما برد. به راستی
پروردگار ما آمرزنده و قدردان است

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
شَكُورٌ

خدایی که ما را به فضل خویش در این سرای ماندنی [و
جاویدان] در آورد که در آن جا نه رنجی به ما می‌رسد و نه
خستگی

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ
وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

کسانی که کافر شدند، آتش جهنم برای آنهاست. نه بر آنها
حکم شود تا بمیرند، و نه عذاب آن از ایشان کاسته شود.
[آری] این چنین هر کفر پیشه‌ای را عقوبت می‌کنیم

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا
وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ

و ایشان در آن جا فریاد بر می‌آورند: پروردگار! ما را بیرون
بیاور، تا غیر از آنچه می‌کردیم، کار شایسته کنیم. [گفته
شود:] آیا شما را چندان عمر ندادیم که هر که پندپذیر
است در آن مدت پند گیرد؟ و شما را هشدار دهنده هم
آمد. پس بچشید که برای ستمگران یآوری ن

وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ
الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوْ لَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ
وَجَاءَكُمُ التَّنْذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ

خداست که دانای نهان آسمان‌ها و زمین است، و اوست که
به راز دل‌ها آگاه است

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْقَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ
كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا^ط
وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا

اوست که شما را در این سرزمین جانشین گردانید. پس هر
که کافر شود کفرش به زیان اوست، و کافران را کفرشان
جز خشم و بیزاری نزد پروردگارشان نمی‌افزاید، و کافران
را کفرشان غیر از زیان نمی‌افزاید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي
مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ
ءَاتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِنَّ يَعِدُ الظَّالِمُونَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا

بگو: به من خبر دهید از شریکان خودتان که به جای خدا
می‌خوانید به من نشان دهید که چه چیزی از زمین را
آفریده‌اند، و یا آنها را در [کار] آسمان‌ها مشارکتی است، یا
به ایشان کتابی داده‌ایم که از آن دلیلی بر [حقانیت] خود
دارند؟ [هیچ کدام نیست] بلکه ستمکارا

إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ
أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

همانا خدا آسمان‌ها و زمین را نگاه می‌دارد که فرو نریزند، و
اگر [به اذن او] فرو ریختند، بعد از او هیچ کس آنها را نگاه
نمی‌دارد. اوست بردبار آمرزنده

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ
أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا
نُفُورًا

و [مشرکان] با سوگندهای سخت خود به خدا سوگند یاد
کردند که اگر بیم رسانی برای آنها بیاید، قطعاً راه یافته‌تر از
هر امتی خواهند بود، ولی چون بیم‌رسانی برایشان آمد، جز
بر رمیدنشان نیفزود

أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ
إِلَّا بِأَهْلِيهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا^ط وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

[زیرا انگیزه‌ی آنها] گردنکشی در زمین و نیرنگ زشت بود،
و نیرنگ زشت جز دامن صاحبش را نگیرد. پس آیا جز سنت
[و سرنوشت شوم] پیشینیان را انتظار می‌برند؟ و هرگز
برای سنت خدا تبدیلی نخواهی یافت، و هرگز برای سنت
خدا دگرگونی نخواهی یافت

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ
شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا

آیا در زمین نگردیدند تا عاقبت [کار] کسانی را که پیش از
ایشان بودند و نیرومندتر از آنها بودند بنگرند؟ و هیچ چیز
نه در آسمان‌ها و نه در زمین خدا را ناتوان نمی‌سازد، چرا
که او دانای تواناست

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

و اگر خدا مردم را به [سزای] آنچه انجام داده‌اند مؤاخذه می‌کرد، هیچ جنبنده‌ای را روی زمین باقی نمی‌گذاشت ولی تا مدتی معین مهلتشان می‌دهد، و چون اجلشان فرا رسيد، خدا به [کار] بندگانش بیناست

یس . ۳۶

یس: یس

مکی

۸۳ آیه

۶ صفحه

۱
۳۸۱ ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
یس

یا، سین

۲

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ

سوگند به قرآن حکیم

۳

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

که قطعا تو از پیامبرانی

۴

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

بر راهی راست

۵

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

[و این قرآن] نازل شده‌ی آن عزیز مهربان است

۶

لَشِدْرٍ قَوْمًا مَّا أَنْذَرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ

تا مردمی را بیم دهی که پدرانشان بیم داده نشدند و از این رو ناآگاهند

۷

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

[چون نپذیرفتند] وعده‌ی عذاب بی‌شک در باره‌ی اکثرشان تثبیت شد، پس ایمان نخواهند آورد

۸

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ

ما در گردن‌های آنها، تا چانه‌هایشان، غل‌هایی نهاده‌ایم، به طوری که سرهایشان را بالا نگه داشته‌اند [که زیر پایشان را نتوانند دید]

۹

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

و ما در برابرشان حایلی نهادیم و در پشت سرشان حایلی و بر چشمانشان پرده افکندیم، پس ایشان نمی‌توانند دید

۱۰

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

و تفاوتشان نمی‌کند، چه هشدارشان دهی چه هشدارشان ندهی، ایمان نمی‌آورند

۱۱

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ ۗ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

تو فقط کسی را هشدار می‌دهی که تابع قرآن باشد و از خدای رحمان در نهان بترسد. پس او را به آمرزش و پاداشی بی‌کران نوید ده

۱۲

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَءَاتَاهُمْ ۗ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

این ماییم که مردگان را زنده می‌کنیم و هر چه را از پیش فرستاده‌اند و آثارشان را می‌نویسیم، و همه چیز را در لوحی نمایان بر شمرده‌ایم

وَأَصْرِبُ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَبَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

۱۴

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ أَنْبِيَّيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ

۱۵

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِلَّا أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ

۱۶

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ

۱۷

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۱۸

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ^ط لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۹

قَالُوا طَيَّرْنَاكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ^ج بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

۲۰

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

۲۱

اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلْكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

۲۲

وَمَا لِي لَّا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۳

ءَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً إِن يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُعْنِي عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ

۲۴

إِنِّي إِذًا لَّفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۲۵

إِنِّي ءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ

۲۶

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ^ط قَالَ يَلِيَّتْ قَوْمِي يَعْلمُونَ

۲۷

بِمَا عَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ

و برای آنها (اهل مکه)، جریان آن شهر را مثل بزن، آن‌گاه که رسولان بدان جا آمدند

آن‌گاه که دو تن را به سویشان فرستادیم، ولی تکذیبشان کردند و [آنها را] با سومی تقویت نمودیم، پس گفتند: ما به سوی شما فرستاده شده‌ایم

گفتند: شما جز بشری مانند ما نیستید، و خدای رحمان چیزی فرستاده است و شما جز دروغ نمی‌گویید

گفتند: پروردگار ما می‌داند که ما واقعا به سوی شما فرستاده شده‌ایم

و بر عهده‌ی ما چیزی جز ابلاغ آشکار نیست

آنها گفتند: ما شما را به فال بد گرفته‌ایم. اگر دست بردارید، حتما سنگسارتان می‌کنیم و قطعا عذاب دردناکی از ما به شما خواهد رسید

[رسولان] گفتند: شومی شما با خود شماست. آیا اگر پندتان دهند [به فال بد می‌گیرید]؟ بلکه شما قومی افراط کار هستید

و [در این میان] مردی از دورترین جای شهر دوان دوان آمد [و] گفت: ای قوم من! از فرستادگان پیروی کنید

از کسانی که پاداشی از شما نمی‌خواهند و خود هدایت یافته‌اند، پیروی کنید

آخر چرا کسی را نپرستم که مرا آفریده است و [همه شما] به سوی او بازگردانده می‌شوید

آیا به جای او خدایانی بگیرم که اگر خدای رحمان برایم زبانی بخواهد، نه شفاعتشان مشکلی از من دفع می‌کند و نه نجاتم می‌دهند

در آن صورت من قطعا در گمراهی آشکاری خواهم بود

من به پروردگارتان ایمان آوردم، پس [اقرار] مرا بشنوید

[چون او را بکشند] گفته شد: به بهشت درآی. گفت: ای کاش، قوم من می‌دانستند

که پروردگارم چگونه مرا آمرزید و از اهل کرامتم گردانید

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَمِدُونَ

يَحْسِرَةٌ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

وَإِن كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ

وَعَايَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ

لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِمَّنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

وَعَايَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُم مُّظْلِمُونَ

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

و پس از [شهادت] وی بر قومش هیچ سپاهی از آسمان نازل نکردیم و نازل کننده نبودیم

تنها یک صیحه بود و بس، که ناگاه همه در جا خاموش و بیجان افتادند

ای افسوس بر این بندگان که هیچ فرستاده‌ای برای آنها نیامد مگر آن که او را مسخره می‌کردند

آیا ندیدند که چه بسیار نسل‌ها را پیش از آنان هلاک نمودیم که دیگر آنها به سویشان بر نمی‌گردند [و زنده نمی‌شوند]

و قطعا همه آنان در پیشگاه ما احضار خواهند شد

و زمین مرده برایشان برهانی است که آن را زنده کردیم و دانه از آن برآوردیم که از آن می‌خورند

و در آن باغ‌هایی از درختان خرما و انگور پدید آوردیم و چشمه‌ها در آن روان کردیم

تا از میوه‌ی آن و آنچه دستانشان به عمل آورده است بخورند. آیا سپاس نمی‌گذارند

پاک است آن [خدایی] که همه زوج‌ها را آفرید، از آنچه زمین می‌رویاند و از خودشان و از آنچه نمی‌شناستند

و نشانه‌ای [دیگر] برایشان شب است که روز را [مانند پوست] از آن بر می‌کنیم و به ناگاه آنان در تاریکی فرو می‌روند

و خورشید به سوی قرارگاه خویش روان است. این تقدیر آن مقتدر داناست

و برای ماه منزل‌هایی مقرر کردیم تا [به صورت هلال] چون شاخه خشک خرما [باریک شود و] به حال قبلی بازگردد

نه خورشید را سزد که به ماه رسد، و نه شب پیش گیرنده بر روز است، و هر کدام در مدار ی شناورند

وَعَايَةُ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَدُونَ

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطَعَمَهُوْا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا ۗ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

فَالْيَوْمَ لَا نُظَلِّمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و آیتی [دیگر] برای آنها این که ذرّیه آنها را در کشتی انباشته شده حمل کردیم

و برای ایشان مانند آن، چیزی آفریدیم که بر آن سوار شوند

و اگر بخواهیم غرقشان می‌سازیم که نه فریادرسی داشته باشند و نه نجات یابند

مگر رحمتی از جانب ما [شامل حالشان گردد] و تا چندی زندگی کنند

و چون به ایشان گفته شود: از آنچه در پیش رو و پشت سر دارید بترسید، باشد که مورد رحمت قرار گیرید [اعتنا نمی‌کنند]

و هیچ آیتی از آیات پروردگارشان برای آنان نمی‌آید جز این که از آن رویگردان می‌شوند

و چون به آنها گفته شود: از آنچه خدا روزیتان کرده انفاق کنید، کسانی که کافر شدند به مؤمنان می‌گویند: آیا کسی را طعام دهیم که اگر خدا می‌خواست وی را اطعام می‌کرد؟ شما جز در گمراهی آشکار نیستید

و می‌گویند: این وعده‌ی [قیامت] کی خواهد بود اگر راست می‌گویید

آنها جز یک صیحه‌ی [آسمانی] را انتظار نخواهند کشید که آنان را در حالی که سرگرم جدالند، غافلگیر می‌کند

آن‌گاه نه بتوانند وصیتی کنند و نه به نزد کسان خویش باز گردند

و [بار دیگر] در صور دمیده شود و به ناگاه از قبرها شتابان به سوی پروردگار خویش روان شوند

گویند: وای بر ما، چه کسی ما را از خوابگاهمان برانگیخت؟ این همان چیزی است که خدای رحمان وعده داده بود و پیامبران راست گفتند

آن جز یک صیحه نخواهد بود که ناگهان همگی نزد ما احضار خواهند شد

امروز بر هیچ کس هیچ ستمی نمی‌رود و جز در برابر آنچه می‌کردید پاداش نمی‌بینید

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ

اهل بهشت در این روز به شادمانی سرگرمند

۵۶

هُم وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكُونَ

آنها و همسرانشان در سایه‌ها بر تخت‌ها تکیه زده‌اند

۵۷

لَهُمْ فِيهَا فَكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ

در آن جا برای آنها [هر گونه] میوه است و هر چه دلشان بخواهد برای آنها [مهیا] ست

۵۸

سَلَّمٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ

و [آنها را] سلامی است که سخنی از پروردگار مهربان است

۵۹

وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ

[ندا آید:] امروز [از مؤمنان] جدا شوید ای تبهکاران

۶۰

حزب

۱۷۸

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىٰءَآدَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُوَ
لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

مگر با شما پیمان نبستم ای فرزندان آدم! که عبادت شیطان نکنید که وی دشمن آشکار شماست

۶۱

وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

و این که تنها مرا بندگی کنید که راه راست همین است

۶۲

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

و حقا که او بسیاری از شما را به بیراهه کشاند. چرا تعقل نمی‌کردید

۶۳

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

این همان دوزخی است که به شما وعده داده می‌شد

۶۴

أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

هم اکنون در شعله‌های آن بسوزید به سزای آن که کفر می‌ورزیدید

۶۵

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

امروز بر دهان‌هاشان مهر می‌نهییم و دست‌هایشان با ما سخن می‌گویند و پاهایشان بدانچه فراهم می‌کردند گواهی می‌دهد

۶۶

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى
يُبْصِرُونَ

و اگر می‌خواستیم، بی‌تردید چشمانشان را محو می‌کردیم، پس [با چشم بسته] در راه [نجات] بر هم سبقت می‌جستند، ولی کجا را می‌دیدند

۶۷

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا
وَلَا يَرْجِعُونَ

و اگر می‌خواستیم، قطعا آنان را بر جای خود مسخ می‌کردیم [و می‌خشکاندیم] که نتوانند پیش بروند و نه به عقب برگردند

۶۸

۳۸۵ر

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ

و هر که را عمر دراز دهیم، در آفرینش دگرگونش کنیم [که ناتوان شود]، پس آیا نمی‌اندیشند

۶۹

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ
مُّبِينٌ

و [ما] به او شعر نیاموختیم و در خور وی نیست. این [سخن] جز یادآوری و قرآنی روشن نیست

۷۰

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

تا آن را که [دلش] زنده است بیم دهد و گفتار [وعده‌ی جهنم] بر کافران تحقق یابد

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
مَلَائِكُونَ

آیا ندیدند که ما با دستان [قدرت] خود برای ایشان
چهارپایانی آفریدیم که آنها را در اختیار دارند

و آنها را برایشان رام کردیم که هم سوارشان می‌شوند و
هم از آنها تغذیه می‌کنند

و از آنها بهره‌ها و نوشیدنی‌ها دارند. پس چرا شکر
نمی‌گزارند

و به جای خدا معبودانی گرفتند به امید آن که یاری داده
شوند

[ولی این معبودان] نمی‌توانند آنها را یاری کنند، و اینان
برای آنها سپاهی احضار شده‌اند [که با هم به دوزخ در
خواهند آمد]

پس گفتار آنها تو را محزون نکند. قطعاً ما آنچه را پنهان
می‌دارند و آنچه را آشکار می‌سازند می‌دانیم

آیا این انسان نمی‌داند که او را از نطفه‌ای آفریدیم که هم
اکنون دشمنی آشکار شده است

و برای ما مثلی آورد و آفرینش خود را فراموش کرد، گفت:
چه کسی استخوان‌ها را که چنین پوسیده است زنده می‌کند

بگو: همان کسی که نخستین بار آن را آفرید زنده‌اش
می‌کند، و او به هر گونه آفرینشی آگاه است

همان [خدایی] که برایتان از درخت سبز آتش آفرید و به
ناگاه شما از آن آتش می‌افروزید

آیا کسی که آسمان‌ها و زمین را آفریده قادر نیست که
مانند ایشان را بیافریند؟ چرا، و او آفریدگار آگاه است

فرمان او هرگاه چیزی را اراده کند، تنها این است که به آن
بگوید: باش، پس می‌شود

پس منزّه است خدایی که مالکیت و حاکمیت هر چیزی به
دست اوست و به سوی او بازگردانده می‌شود

۷۲

وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ

۷۳

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

۷۴

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِيَّاهُ لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ

۷۵

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ

۷۶

فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

۷۷

أَوْ لَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُّبِينٌ

۷۸

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ
رَمِيمٌ

۷۹

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

۸۰

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ
تُوقَدُونَ

۸۱

أَوْ لَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ
يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

۸۲

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

۸۳

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالصَّفَّاتِ صَفًّا

سوگند به صف بستگان، صفی [عظیم]

۲

فَالزَّجَرَاتِ زَجْرًا

و سوگند به نهی کنندگان که به سختی طرد می‌کنند

۳

فَالْتَلَيْتِ ذِكْرًا

و سوگند به تلاوت کنندگان ذکر (و آیات الهی)

۴

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ

که قطعاً معبود شما یگانه است

۵

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ

پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آنهاست و پروردگار مشرق‌هاست

۶

إِنَّا زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ

ما آسمان نزدیکتر را به زیور اختران آراستیم

۷

وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ

و [آن را] از هر شیطان سرکش‌ی محفوظ داشتیم

۸

لَّا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ

[به طوری که] نمی‌توانند به [سخن] ساکنان عالم بالا گوش فرا دهند، و از هر سویی پرتاب می‌شوند

۹

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ

با شدت به عقب رانده می‌شوند، و برایشان عذابی پیوسته است

۱۰

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ

مگر کسی که [از سخن بالاییان] چیزی بر باید که شهابی سوراخ کننده دنبالش می‌کند

۱۱

فَأَسْتَفْتِيهِمْ أَهْمٌ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَن خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّن طِينٍ لَّازِبٍ

پس [از مشرکان] بپرس: آیا آنها از لحاظ آفرینش سخت‌ترند یا کسانی که [از فرشتگان و غیره] خلق کرده‌ایم؟ آنها را از گلی چسبنده پدید آوردیم [که ضعیفند]

۱۲

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ

بلکه [تو از انکارشان] تعجب می‌کنی، و آنها استهزا می‌کنند

۱۳

وَإِذَا دُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ

و چون به آنها پند داده شود پند نمی‌گیرند

۱۴

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ

و چون آیتی ببینند آن را به مسخره می‌گیرند

۱۵

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

و می‌گویند: این جز سحری آشکار نیست

۱۶

أَعِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

آیا چون مردیم و خاک و استخوان‌هایی شدیم، به راستی دوباره زنده می‌شویم

۱۷

أَوْ ءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

و آیا نیاکان ما نیز [زنده می‌شوند]

۱۸

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

بگو: آری، و شما [زنده می‌شوید] در حالی که خوار خواهید بود

۱۹

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ

پس آن تنها یک صیحه است و بس، و به ناگاه همه آنها [برخیزند و] بنگرند

۲۰

وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ

و می‌گویند: وای بر ما! این روز جزاست

۲۱

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تُكَدِّبُونَ

این همان روز داوری است که تکذیبش می‌کردید

۲۲

أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ

[ای فرشتگان!] گرد آورید ظالمان و همگنانشان و آنچه را که پرستش می‌کردند

۱۷۹

۳۸۷

۲۳

مِن دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ

[آری آنچه را] جز خدا [می‌پرستیدند گرد آورید] و به راه جهنم هدایتشان کنید

۲۴

وَقَفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ

و آنها را نگه دارید که بازخواست خواهند شد

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصِرُونَ

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُم مِّن سُلْطٰنٍۭ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِيْنَ

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْل رَبِّنَا إِنَّا لَذٰبِقُونَ

فَأَعْوَيْنٰكُمْ إِنَّا كُنَّا عَلٰوِيْنَ

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ

إِنَّهُمْ كَانُوْٓا إِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُوْنَ

وَيَقُولُوْنَ إِنِنَّا لَتَارِكُوْٓا ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُوْنٍ

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِيْنَ

إِنَّكُمْ لَذٰبِقُوْٓا الْعَذَابِ الْاَلِيْمِ

وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِيْنَ

اُوْلٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُوْمٌ

قَوٰكِبُهٗ وَهٖم مُّكْرَمُوْنَ

فِي جَنّٰتٍ النَّعِيْمِ

عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِيْنَ

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاْسٍ مِّن مَّعِيْنٍ

بِيْضًا لَّدَٔهٖۤ لِّلشَّرِبِيْنَ

لَا فِيْهَا عَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُوْنَ

وَعِنْدَهُمْ قَصِيْرٰتُ الطَّرْفِ عِيْنٌ

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُوْنٌ

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِيْنٌ

شما را چه شده است که یکدیگر را یاری نمی‌کنید

بلکه امروز آنها تسلیم شدگانند

و روی به یکدیگر کنند و از هم بپرسند

گویند: [پس چه شد؟] شما که از در نیکخواهی سراغ ما می‌آمدید

[مستکبران] می‌گویند: [نه،] بلکه شما [خودتان] مؤمن نبودید

و ما را بر شما هیچ تسلطی نبود، بلکه شما خود مردمی طغیانگر بودید

پس وعده‌ی پروردگارمان بر ما محقق شد و اکنون باید [عذاب را] بچشیم

پس شما را گمراه کردیم، زیرا خودمان نیز گمراه بودیم

پس بی‌تردید [همه] ایشان در آن روز در عذاب مشترکند

[آری] ما با مجرمان چنین می‌کنیم

چرا که آنان بودند که وقتی به ایشان گفته می‌شد: خدایی جز خدای یگانه نیست تکبر می‌ورزیدند

و می‌گفتند: آیا ما خدایان خویش را برای گفته شاعری مجنون رها کنیم

بلکه او حق را آورده و پیامبران را تصدیق کرده است

بی‌تردید، شما چشنده‌ی عذاب دردناک خواهید بود

و جز در برابر آنچه می‌کردید جزا نمی‌یابید

مگر بندگان خالص شده‌ی خدا

که آنها رزقی معین دارند

[انواع] میوه‌ها و آنها گرامی داشتگانند

در باغ‌های پر نعمت

بر تخت‌هایی رو به روی هم

جامی از شراب ظهور بر آنان می‌گردانند

شرابی سپید و روشن که برای نوشندگان لذت بخش است

نه در آن تباهی عقل است و نه از آن مست می‌شوند

و در کنارشان دلبرانی درشت چشم است که [به همسران خود] چشم دوزند

[سیمین تن] گویی تخم ماکیانند که در پوشش نهاده‌اند

رو به یکدیگر کنند و از همدیگر پرس و جو کنند

گوینده‌ای از آنها می‌گوید: راستی من [در دنیا] همنشینی داشتم

يَقُولُ أَيْنَكَ مِنَ الْمُصَدِّقِينَ

[که به من] می‌گفت: آیا واقعا تو [هم] از باور دارندگان

أَعِزَّا مِثْنًا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعِنَّا لَمَدِينُونَ

آیا وقتی مردیم و خاک و استخوان شدیم آیا واقعا [زنده شده] مجازات می‌شویم

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ

گوید: آیا شما سر بلند می‌کنید ببینید [او کجاست]

فَأَطَاعَ فِرْعَاءُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ

پس سر بلند می‌کند و او را در وسط آتش می‌بیند

قَالَ تَأَلَّهَ إِنْ كِدَتْ لَتُرْدِينَ

می‌گوید: به خدا سوگند چیزی نمانده بود که مرا به هلاکت اندازی

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

و اگر رحمت پروردگارم نبود، بی‌تردید من نیز از احضار شدگان [در آتش] بودم

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ

[و از روی شوق می‌گوید: آیا ما را دیگر مرگی نیست

إِلَّا مَوْتَنَا أَوْ لِي وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

جز همان مرگ نخستین ما؟ و ما عذاب نخواهیم شد

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

به راستی این همان کامیابی بزرگ است

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَمِلُونَ

برای این (رقم نعمت‌ها) باید اهل عمل بکوشند

أَذَلِّكَ خَيْرٌ نَزْلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ

آیا این برای پذیرایی بهتر است یا درخت زقوم

إِنَّا جَعَلْنَهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ

همانا ما آن [درخت] را برای ستمگران، عذاب قرار داده‌ایم

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ

[و] آن درختی است که در اعماق جهنم می‌روید

طَلَعَهَا كَأَنَّهٗ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ

میوه‌اش گویی سرهای دیوان است

فَإِنَّهُمْ لَآ يَكُلُونَ مِنْهَا فَمَا لَكُمُ مِنْهَا الْبُطُونَ

پس [دوزخیان] حتما از آن می‌خورند و شکم‌ها را از آن پر می‌کنند

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ

سپس برای ایشان بر روی آن [زقوم] مخلوطی از آب جوشان است

ثُمَّ إِنَّ مَرَجِعَهُمْ لِإِلَى الْجَحِيمِ

سپس بازگشتشان بی‌گمان به جانب آتش دوزخ است

إِنَّهُمْ أَلْفَاؤُا عَابَاءَهُمْ صَالِينَ

همانا آنها پدران خود را گمراه یافتند

فَهُمْ عَلَىٰ ءَاثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ

[و با این حال] با سرعت در پی آنها کشانده می‌شوند

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ

و البته پیش از آنها بیشتر پیشینیان گمراه شدند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنذِرِينَ

و حال آن که ما هشدار دهندگانی در میانشان فرستادیم

فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ

پس ببین فرجام هشدار داده شدگان چگونه شد

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ

به استثنای بندگان خالص شده‌ی خدا

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ

و همانا نوح ما را ندا داد و چه نیکو اجابت کننده بودیم

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

و او و کسانش را از آن محنت بزرگ رهانیدیم

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ

و [تنها] نسل او را باقی گذاشتیم

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و در میان آیندگان [آوازه‌ی نیک] او را بر جای نهادیم

سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ

درود بر نوح در میان جهانیان

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

ما این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

به راستی او از بندگان مؤمن ما بود

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ

سپس دیگران را غرق کردیم

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ

و بی‌گمان، ابراهیم از پیروان او بود

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

آن‌گاه که با دلی پاک به [پیشگاه] پروردگارش روی آورد

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ

چون به پدر و قوم خود گفت: [اینها] چیست که می‌پرستید

أَيْفَاكَ ءَالِهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ

آیا غیر از خداوند خدایان دروغین را می‌خواهید

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

پس به پروردگار جهانیان چه گمان دارید

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي التُّجُومِ

پس نظری به ستارگان افکند

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ

و گفت: من بیمارم [و با شما به مراسم عید نمی‌آیم]

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ

پس از او روی گرداندند و برگشتند

فَرَاغَ إِلَى ءَالِهِتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

پس مخفیانه به سوی خدایانشان رفت و [به ریشخند] گفت: چرا چیزی نمی‌خورید

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ

شما را چه شده که سخن نمی‌گویید

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

پس مخفیانه با دست راست ضربتی بر سر آنها کوفت [و آنها را در هم شکست]

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ

پس [قومش] شتابان به سوی او روی آوردند

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجِتُونَ

[ابراهیم] گفت: آیا آنچه را که [با دست خود] می‌تراشید، می‌پرستید

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

حال آن که خداوند هم شما را آفریده و هم آنچه را که می‌سازید

قَالُوا أَبْنَاؤُا لَهُ بُنِينًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ

گفتند: برایش بنایی بسازید و او را در جهنمی [از آتش] افکنید

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ

پس طرحی برای [نابودی] او ریختند ولی ما آنها را پست و [مغلوب] ساختیم

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ

و [ابراهیم] گفت: من به سوی پروردگارم روانم، زودا که هدایت‌م کند

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

[ای] پروردگار من! مرا [فرزندی] از شایستگان عطا کن

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ

پس پسری بردبار را به او مژده دادیم

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَىٰ قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي

و چون او همراه پدر به [سن] کار و کوشش رسید، گفت: ای پسرک من! من پیوسته در خواب می‌بینم که تو را سر می‌برم. بنگر که رأی تو چیست؟ گفت: ای پدر من! آنچه را دستور یافته‌ای انجام ده، اگر خدا بخواهد مرا از صابران خواهی یافت

أَذْبُجَكَ فَأَنْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَتَأَبَّتْ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ

سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ

پس وقتی هر دو [بر این کار] تسلیم شدند و پسر را به پیشانی بر خاک افکند

۱۰۴ وَنَدَيْتَهُ أَنْ يَا أَبْرَاهِيمَ

او را ندا دادیم که ای ابراهیم

۱۰۵ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّعْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

حقا که خوابت را تحقق بخشیدی. ما نیکوکاران را چنین پاداش می‌دهیم

۱۰۶ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

به راستی که این همان آزمایش آشکار بود

۱۰۷ وَفَدَيْنَهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

و او را در ازای قربانی بزرگ باز خریدیم

۱۰۸ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و در [میان] آیندگان برای او [آوازه‌ی نیک] بر جای نهادیم

۱۰۹ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

سلام بر ابراهیم

۱۱۰ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

این چنین نیکوکاران را پاداش می‌دهیم

۱۱۱ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

در حقیقت، او از بندگان مؤمن ما بود

۱۱۲ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ

و او را به اسحاق، پیامبری از صالحان بشارت دادیم

۱۱۳ وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۗ مُبِينٌ

و بر او و بر اسحاق برکت دادیم، و از فرزندانشان برخی نیکوکارند و برخی آشکارا بر خود ستمکارند

۱۱۴ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

و به راستی به موسی و هارون موهبت دادیم

۱۱۵ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ

و آن دو و قومشان را از محنتی بزرگ نجات دادیم

۱۱۶ وَنَصَرْنَاهُمْ فَاكُونُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

و آنان را یاری دادیم تا ایشان غالب آمدند

۱۱۷ وَعَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ

و آن دو را کتاب روشنگر دادیم

۱۱۸ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

و هر دو را به راه راست هدایت کردیم

۱۱۹ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ

و برای آن دو در [میان] آیندگان [نام نیک] بر جای نهادیم

۱۲۰ سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

سلام بر موسی و هارون

۱۲۱ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

به راستی ما نیکوکاران را چنین پاداش می‌دهیم

۱۲۲ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

آن دو از بندگان مؤمن ما بودند

۱۲۳ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

و به راستی الیاس از فرستادگان [ما] بود

۱۲۴ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ۖ أَلَا تَتَّقُونَ

هنگامی که به قوم خود گفت: آیا پروا نمی‌دارید

۱۲۵ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ

آیا بت «بعل» را می‌پرستید و بهترین آفرینندگان را وا می‌گذارید

۱۲۶ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ عَابَائِكُمْ الْأُولِينَ

خدا را [ترک می‌کنید] که پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شماست

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

اما او را تکذیب کردند و قطعا آنها از احضار شدگانند

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

مگر بندگان خالص شده‌ی خدا

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و برای او در [میان] آیندگان [آوازه‌ی نیک] بر جای نهادیم

سَلَّمَ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ

سلام بر ایاس

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

ما نیکوکاران را این گونه پاداش می‌دهیم

إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

همانا او از بندگان مؤمن ما بود

وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِينَ

و البته لوط [نیز] از پیامبران بود

إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

آن‌گاه که او و همه کسانش را نجات دادیم

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ

جز پیرزنی را که در میان باقی ماندگان [در عذاب] بود

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ

سپس دیگران را هلاک نمودیم

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ

و در حقیقت شما بر [آثار] آنان صبحگاهان می‌گذرید

وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و نیز شامگاهان. آیا تعقل نمی‌کنید

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

و همانا یونس از زمره‌ی فرستادگان بود

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ

آن‌گاه که به سوی کشتی پر [از جمعیت] بگریخت

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ

پس [یونس با سرنشینان کشتی] قرعه انداخت و خود از باختگان شد

فَأَلْتَمَمَهُ الْخَوْثُ وَهُوَ مُلِيمٌ

[او را به دریا افکندند] و ماهی او را لقمه کرد، در حالی که او ملامتگر [خویش] بود

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ

پس اگر او از تسیح‌گویان نبود

لَلَّيْثِ فِي بَطْنِهِ ۚ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ

قطعا تا روزی که برانگیخته می‌شوند، در شکم آن [ماهی] می‌ماند

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ

پس او را در حالی که ناخوش بود به خشکی انداختیم

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَّقُوطِينَ

و بر بالای [سر] او بوته کدویی رویاندیم

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ

و او را به سوی صد هزار نفر یا بیشتر [به پیامبری] فرستادیم

فَعَامَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ

پس ایمان آوردند و تا مدت زمانی برخوردارشان کردیم

فَأَسْتَفْتِيهِمَ الرِّبَّكَ الْبَنَاتِ وَلَهُمُ الْبَنُونَ

پس، از ایشان بپرس، آیا دختران برای پروردگار تو و پسران برای آنهاست

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ

آیا فرشتگان را مؤنث آفریدیم و آنها ناظر بودند

أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ

آگاه باش که اینان از دروغ پردازیشان می‌گویند

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

خدا فرزند آورده است. در حالی که آنها قطعا دروغ‌گویند

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ

آیا [خدا] دختران را بر پسران ترجیح داده است

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

شما را چه شده؟ چگونه داوری می‌کنید

۱۵۵ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

چرا متذکر نمی‌شوید

۱۵۶ أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ

یا دلیل روشنی [در اختیار] دارید

۱۵۷ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

پس کتابتان را بیاورید اگر راست می‌گویید

۱۵۸ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

و میان خدا و جن‌ها خویشاوندی انگاشتند و حال آن که جنیان نیک دانسته‌اند که خود احضار شونده‌اند

۱۵۹ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُصِفُونَ

خدا منزّه است از آنچه توصیف می‌کنند

۱۶۰ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ

مگر بندگان خالص شده‌ی خدا

۱۶۱ فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ

در واقع شما [مشرکان] و آنچه می‌پرستید

۱۶۲ مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ

نمی‌توانید بر ضد آن [هدف الهی] فتنه‌انگیز باشید

۱۶۳ اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ

مگر کسی را که به آتش وارد شدنی است

۱۶۴ وَمَا مِثًا اِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ

و هیچ یک از ما [فرشتگان] نیست مگر این که برای او مقام [و موقعیتی] معین است

۱۶۵ وَاِنَّا لَنَحْنُ الصّٰقُونَ

و البته ما [برای اطاعت خدا] به صف ایستاده‌ایم

۱۶۶ وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ

و بی‌تردید ما جملگی تسبیح‌گویان او هستیم

۱۶۷ وَاِنْ كَانُوْا لَيَقُوْلُوْنَ

و [مشرکان] به تأکید می‌گفتند

۱۶۸ لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْاَوَّلِينَ

اگر پندنامه‌ای از پیشینیان نزد ما بود

۱۶۹ لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ

قطعاً بندگان خالص شده‌ی خدا می‌شدیم

۱۷۰ فَكَفَرُوا بِهِۦٓ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

ولی [وقتی قرآن آمد] به آن کافر شدند پس به زودی خواهند دانست

۱۷۱ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ

و قطعاً وعده‌ی [نصرت] ما برای بندگان فرستاده شده‌ی ما از پیش مسلم شده است

۱۷۲ اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ

که آنان حتماً [از طرف ما] یاری شدگانند

۱۷۳ وَاِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ

و سپاه ما بی‌تردید همانها پیروزند

۱۷۴ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰی حِينٍ

پس [ای محمد!] تا مدتی از آنان [کافران] روی بگردان [تا فرمان جهاد آید]

۱۷۵ وَاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

[عاقبت] آنها را بنگر که به زودی [آنها نیز] خواهند دید

۱۷۶ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

آیا به عذاب ما عجله می‌کنند

۱۷۷ فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ

پس وقتی [عذاب ما] به آستانه آنها فرود آید، صبحگاه بیم داده شدگان بد خواهد بود

۱۷۸ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰی حِينٍ

و از ایشان تا مدتی روی بگردان

۱۷۹ وَاَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

و [عاقبتشان را] بنگر که به زودی [آنها نیز] خواهند دید

۱۸۰ سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

منزه است پروردگار تو، صاحب عزت و بزرگی، از آنچه وصف می‌کنند

۱۸۱ وَسَلَّمْ عَلٰی الْمُرْسَلِينَ

و سلام بر فرستادگان

۱۸۲ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و ستایش، ویژه‌ی خداوند، پروردگار جهانیان است

۱
۳۹۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ

صاد، سوگند به قرآن حاوی یاد [خدا و اندرز]

۲

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ

ولی آنان که کافر شدند در نخوت و مخالفت [با قرآن] اند

۳

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَّوَلَاتَ حِينَ
مَنَاصٍ

چه بسیار نسل‌هایی را پیش از آنها به هلاکت رساندیم که
فریاد بر می‌آوردند، ولی وقت گریز گذشته بود

۴

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ ۗ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا
سَاحِرٌ كَذَّابٌ

و تعجب کردند از این که بیم دهنده‌ای از خودشان به سراغ
آنها آمده است، و کافران گفتند: این ساحری بس
دروغ‌پرداز است

۵

أَجْعَلِ الْأِلٰهَةَ إِلٰهًا وَّاحِدًا ۗ إِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ

آیا او همه خدایان را یک خدا قرار داده است؟ این واقعا
چیز عجیبی است

۶

وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَسُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ ءَالِهَتِكُمْ ۗ إِنَّ
هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ

و بزرگانشان به راه افتادند [و گفتند: بروید و بر خدایان
خود پایداری کنید، این چیزی است که [از شما] خواسته
می‌شود

۷

مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ ۗ إِنَّ هٰذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ

ما در این آیین اخیر چنین سخنی شنیده‌ایم و این جز
دروغبافی نیست

۸

أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۗ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي
بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابٍ

آیا از میان همه ما قرآن بر او نازل شده است؟ بلکه آنان در
باره‌ی پندنامه من در تردیدند، بلکه هنوز عذاب مرا
نچشیده‌اند [که چنین گستاخی می‌کنند]

۹

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ

آیا گنجینه‌های رحمت پروردگار مقتدر بخشنده‌ات نزد
ایشان است

۱۰

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ فَلْيَرْتَقُوا فِي
الْأَسْبَابِ

یا فرمانروایی آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آن دو است از
آن ایشان است؟ [اگر چنین است] پس باید با نردبان‌ها
خود را بالا بکشند [و مانع وحی شوند]

۱۱

جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ

[آری اینها] در آن جا سپاه کوچک شکست خورده‌ای از همان
گروه‌ها هستند [که با رسولان مقابله کردند]

۱۲

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ

پیش از ایشان نیز قوم نوح و عاد و فرعون صاحب میخ‌ها [ی
شکنجه، پیامبران را] تکذیب کردند

۱۳

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ ۗ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ

و ثمود و قوم لوط و اصحاب ایکه [نیز به تکذیب پرداختند].
آنها دسته‌ها [ی مخالف] بودند

۱۴

إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ عِقَابٍ

هیچ یک از اینها نبودند جز این که پیامبران را تکذیب
کردند، پس عقوبت من [بر آنان] واقع شد

۱۵

وَمَا يَنْظُرُ هَتُوْلَآءِ إِلَّا صِيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ

و اینان نیز جز یک صیحه را انتظار نمی‌کشند که هیچ مهلت
[و بازگشتی] برای آن نیست

۱۶

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَآ قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ

[از روی نخوت] گفتند: پروردگارا! پیش از روز حساب،
نصیب ما را [از عذاب] هر چه زودتر بده

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ ۗ إِنَّهُ
أَوَّابٌ

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَاَعْتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ

وَهَلْ أَتَاكَ نَبُؤُا الْخِصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ
بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَحَكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ
وَأَهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً لِوَيْ نَعَجَةٍ وَاحِدَةً
فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا
مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ
فَأَسْتَغْفِرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۗ

فَغَفَرْنَا لَهُ وَاذْكُرْ لَهُ وَاذْكُرْ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّعَابِ

يَدَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَأَحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا
نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

بر آنچه می‌گویند صبر کن، و داود بنده‌ی ما را که دارای قدرت بود یاد کن. آری، او بسیار رجوع کننده [به سوی خدا] بود

ما کوه‌ها را با او مسخر ساختیم که شامگاهان و بامدادان [خدا را] نیایش می‌کردند

و پرندگان را [بر او] گرد آوریم که همه به سوی او باز می‌گشتند [و در فرمانش بودند]

و حاکمیتش را استوار کردیم و او را حکمت و داوری قاطع عطا کردیم

و آیا خبر شاکیان که از دیوار محراب [او] بالا رفتند، به تو رسید

وقتی [به طور ناگهانی] بر داود در آمدند، پس او از آنها به هراس افتاد. گفتند: تترس [ما] دو نفر شاکی هستیم که یکی از ما بر دیگری تجاوز کرده، پس میان ما به حق داوری کن و ستم روا مدار، و ما را به راه راست هدایت کن

این برادر من است، او را نود و نه میش و مرا یک میش است، پس می‌گوید: آن را هم به من واگذار، و در سخن بر من چیره شده است

[داود] گفت: قطعاً او در مطالبه میش تو که بر میش‌های خود بیفزاید بر تو ستم کرده است، و در حقیقت بسیاری از شریکان به یکدیگر ستم روا می‌دارند، مگر کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند، و اینها هم اندکند. و داود فهمید که او را [با این ماجرا] آرمو

پس بر او بخشیدیم و بی‌شک او را نزد ما تقرّب و سر انجامی نیکوست

ای داود! ما تو را در زمین جانشین [و نماینده‌ی خود] کردیم، پس میان مردم به حق داوری کن و زنهار از هوس پیروی مکن که تو را از راه خدا به در کند. البته کسانی که از راه خدا به در می‌روند، به سزای آن که روز حساب را از یاد برده‌اند عذابی سخت خواهند داشت

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ
الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي
الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا ءَايَاتِهِ ۖ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو
الْأَلْبَابِ

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّفِينَتِ الْأَيُّدُ

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ
بِالْحِجَابِ

رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ
بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ

وَعَاخِرِينَ مَّقْرِنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ

وَأذْكَرُ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ ۗ أَنِّي مَسْنِي الشَّيْطَانُ
بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ

و آسمان و زمین و آنچه را که میان این دو است به باطل
نیافریدیم. این گمان کسانی است که کافر شدند، پس وای
بر کافران از آتش

آیا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند،
همانند مفسدان در زمین می‌کنیم، یا پرهیزکاران را چون
فاجران قرار می‌دهیم

[این] کتابی مبارک است که آن را به سوی تو نازل کردیم تا
در آیات آن بیندیشند و خردمندان پند گیرند

و سلیمان را به داود عطا کردیم، چه نیکو بنده‌ای! به راستی
او بسیار رجوع کننده [به سوی خدا] بود

آن‌گاه که نزدیک غروب، اسب‌های اصیل تندرو را به او
عرضه کردند

[سلیمان] گفت: واقعا من دوستی و توجه به اسبان را بر یاد
پروردگارم مقدم داشتم تا این که [اول وقت نماز گذشت و
خورشید] در پرده نهان شد

[گفت:]: اسب‌ها را نزد من باز آورید، آن‌گاه بنا کرد به دست
کشیدن بر ساق‌ها و گردن آنها [به علامت وقف کردن]

و همانا سلیمان را آزمودیم و بر تخت او جسد [بی‌جان
فرزندش] را بیفکندیم، سپس به توبه باز آمد

گفت: پروردگار!! مرا ببخش و حکومتی به من ارزانی دار که
هیچ کس را پس از من سزاوار نباشد. همانا این تویی که
بسیار بخشنده‌ای

پس باد را در اختیار او قرار دادیم که به فرمان او هر جا
می‌خواست به نرمی روان می‌شد

و دیوان را که بتا و غواص بودند [مسخر او کردیم]

و دیگر دیوان [متمرد] را به زنجیر بسته [تحت فرمانش در
آوردیم]

[گفتیم:]: این عطای ماست، پس بی‌حساب [به هر کس
خواهی] ببخش و یا امساک کن

و قطعا برای او در پیشگاه ما تقرب و فرجامی نیکوست

و بنده‌ی ما ایوب را یادآور، آن‌گاه که پروردگارش را ندا داد
که: شیطان مرا به رنجوری و عذاب افکنده است

[به او گفتیم:]: با پای خود [به زمین] بکوب، اینک این
[چشمه‌سار] شستشوگاهی است خنک و نوشیدنی

وَوَهَبْنَا لَهُٓ أَهْلَهُۥ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

۴۴

وَحُذِّبَتْ يَدَاكَ ضِعْفًا فَأَضْرِبْ بِهِۦ وَلَا تَحْنُطْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِّعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُٗ وَأَوَّابٌ

۴۵

وَأَذَكَّرْ عِبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصِرِ

۴۶

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ

۴۷

وَأِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ

۴۸

وَأَذَكَّرْ إِسْمَاعِيلَ وَإِلْيَاسَ وَذَا الْكِفْلِ ۗ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ

۴۹

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لِحُسْنِ مَّعَابِ

۵۰

جَنَّتِ عَدْنٍ مَّفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ

۵۱

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَلَكَهَةِ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

۵۲ حزب ۱۸۳

وَعِنْدَهُمْ قَصِرَاتُ الْظَّرْفِ أَتْرَابٌ

۵۳

هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ

۵۴

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُۥ مِن تَفَادٍ

۵۵

هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَّعَابِ

۵۶

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَبْسُ الْمِهَادُ

۵۷

هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقُ

۵۸

وَعَاخِرُ مِن شَكْلِهِۦٓ أَزْوَاجٌ

۵۹

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ۚ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ

۶۰

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ۗ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَيَبْسُ الْقَرَارُ

۶۱

قَالُوا رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِذَّةً عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ

[و دوباره] کسانش و مانند آنها را همراه آنها به او بخشیدیم، تا رحمتی از جانب ما و تذکری برای خردمندان باشد

[و به او گفتیم برای وفا به سوگند:] یک دسته‌ای ترکه به دستت بگیر و [همسرت را] با آن بزن و سوگند مشکن. همانا ما او را صبور یافتیم. چه نیکو بنده‌ای بود! به راستی او بسیار [به سوی خدا] بازگشت کننده بود

و یاد آور بندگان ما ابراهیم و اسحاق و یعقوب را که [در عبودیت] صاحبان قوت و بصیرت بودند

ما آنها را با خصلتی بی‌آلایش که آخرت اندیشی بود خالص کردیم

و آنها در پیشگاه ما قطعاً از برگزیدگان و نیکانند

و یاد کن اسماعیل و یسع و ذو الکفل را [که] همه از نیکان بودند

[این] یاد کردی است، و قطعاً برای پرهیزکاران بازگشتگاهی نیکوست

بهشت‌های جاویدانی که درهای آنها به رویشان باز است

در آن جا تکیه می‌زنند [و] میوه‌های فراوان و نوشیدنی در آن جا طلب می‌کنند

و در کنارشان [دلبران] همسالی است که به همسران خود چشم دوزند

این است آنچه برای روز حساب وعده داده می‌شوید

همانا این رزق ماست که تمامی ندارد

این است [حال بهشتیان] و [اما] برای طغیانگران واقعا بدترین بازگشتگاه است

جهنم که به آن در می‌آیند، و بد آرامگاهی است

این آب جوشان و چرکاب است که باید آن را بچشند

و از همین گونه، انواع دیگر [عذاب‌ها]

[ای رهبران کفر!] اینها گروهی هستند که با شما به اجبار [به آتش] داخل می‌شوند. خوش آمدشان مباد! بی‌تردید آنها داخل آتش می‌شوند

[آنها به رؤسای خود] می‌گویند: بلکه بر خود شما خوش آمد مباد! این [عذاب] را شما برای ما از پیش فراهم آوردید، و چه بدقرارگاهی است

می‌گویند: پروردگارا! هر کس این [عذاب] را برای ما پیش فرستاده عذاب او را در آتش دو چندان کن

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ

۶۳

أَتَخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ

۶۴

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ

۶۵

۳۹۵ر

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنِّي إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

۶۶

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

۶۷

قُلْ هُوَ نَبَوُّا عَظِيمٌ

۶۸

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ

۶۹

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ

۷۰

إِن يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

۷۱

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ

۷۲

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُوَ سَاجِدِينَ

۷۳

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

۷۴

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

۷۵

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي^ط
اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ

۷۶

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

۷۷

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَاجِمٌ

۷۸

وَأِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

۷۹

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

۸۰

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

۸۱

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

۸۲

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

۸۳

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

و [دوزخیان] گویند: چرا مردانی را که از بدان می‌شمردیم در این جا نمی‌بینیم

آیا ما آنها را [که در دنیا] به ریشخند گرفتیم [اهل نجات بوده‌اند] یا چشم‌ها [ی ما] بر آنها نمی‌افتد

بی‌تردید، این جدال اهل جهنم یک واقعیت است

بگو: من تنها یک بیم دهنده‌ام و جز خدای یگانه قهار معبودی نیست

پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آنهاست که توانا و آمرزنده است

بگو: این خبری بزرگ است

[که] شما از آن رویگردانید

مرا از ساکنان عالم بالا به هنگامی که [در باره‌ی خلقت آدم] مخاصمه می‌کردند هیچ آگاهی نیست

تنها از آن جهت به من وحی می‌شود که من فقط بیم دهنده‌ای آشکارم

آن‌گاه که پروردگارت به فرشتگان گفت: من آفریننده‌ی بشری از گل خواهم بود

پس چون او را [کاملاً] نظام بخشیدم و از روح خویش در وی دمیدم برای او به سجده افتید

پس همه فرشتگان یکسره سجده کردند

مگر ابلیس که بزرگی فروخت و از کافران شد

گفت: ای ابلیس! چه چیز تو را بازداشت از این که برای چیزی که به دستان قدرت خود آفریدم سجده کنی؟ آیا خود را بزرگ پنداشتی یا [واقعا] از بلند پایگان بودی

گفت: من از او بهترم، مرا از آتش و او را از گل آفریدی

گفت: پس، از آن بیرون شو، که تو مطرودی

و تا روز جزا لعنت من بر توست

گفت: پروردگار! پس مرا تا روزی که برانگیخته می‌شوند مهلت ده

گفت: حتما تو از مهلت یافتگانی

تا روز وقت معلوم شده

[ابلیس] گفت: پس به عزت تو سوگند که بی‌تردید همه‌شان را گمراه خواهم کرد

مگر آن بندگان خالص تو از میان آنها

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ

گفت: حق است و حق را می‌گویم

۸۵

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ

به طور حتم و یقین جهنم را از تو و پیروانت یکسره پر خواهم کرد

۸۶

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

بگو: مزدی بر این [رسالت] از شما طلب نمی‌کنم و من از کسانی نیستم که [این رسالت را] بر خود ببندم

۸۷

إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

و این [قرآن] جز تذکاری برای جهانیان نیست

۸۸

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ

و قطعاً پس از چندی خبر آن را خواهید دانست

صفحه ۱۰

آیه ۷۵

مکی

الزُّمَر: گروه‌ها

۳۹. زمر

۱
۳۹۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فرو فرستادن [این] کتاب از جانب خدای شکست ناپذیر حکیم است

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۲

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

به راستی ما [این] کتاب را به حق به سوی تو نازل کردیم، پس خدا را بندگی کن در حالی که دین را برای او خالص کرده‌ای

۳

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

آگاه باش که عبادت و دین خالص برای خداست، و کسانی که جز خدا سرپرستانی گرفته‌اند [می‌گویند: ما آنها را عبادت نمی‌کنیم جز برای این که ما را به خدا نزدیک کنند. به یقین خداوند در باره‌ی آنچه اختلاف می‌کنند میانشان داوری خواهد کرد. بی‌تردید خدا آن کسی را ک

۴

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

اگر خدا می‌خواست برای خود فرزندی بگیرد، قطعاً از [میان] آنچه خلق می‌کند، آنچه را که می‌خواست برمی‌گزید. او [از این چیزها] منزه است. اوست خدای یگانه‌ی قهار

۵

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید. شب را به روز می‌پیچد و روز را به شب می‌پیچد، و آفتاب و ماه را مسخر کرد. هر کدام تا زمانی معین در حرکتند. آگاه باش که او همان توانای آمرزنده است

خَلَقَكُمْ مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ
لَكُمْ مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ
أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ
أَلَلَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكَفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلٍ وَجَعَلَ لِلَّهِ
أُنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ
مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ

أَمَّنْ هُوَ قَنْتَ عَائًا أَلِيلٍ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ
وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

قُلْ يَٰعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ
أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

او شما را از نفسی واحد آفرید، سپس زوجش را از [نوع]
آن پدید آورد، و برای شما از دامها هشت قسم پدید
آورد. شما را [پیوسته] در شکم‌های مادرانتان مرحله به
مرحله در تاریکی‌های سه گانه می‌آفریند. این است خداوند
[یگانه] که پروردگار شماست. فرمانروایی از آ

اگر کفر ورزید، خدا از شما سخت بی‌نیاز است و کفر را برای
بندگان نمی‌پسندد، و اگر سپاس دارید آن را برای شما
می‌پسندد. و هیچ گناهداری بار [گناه] دیگری را بر
نمی‌دارد. آن‌گاه بازگشت شما به سوی پروردگارتان است و
شما را از آنچه می‌کردید خبر خواهد داد، که

و چون به انسان آسیبی رسد، پروردگارش را به حال توبه و
انابه می‌خواند، سپس چون او را از جانب خود نعمتی عطا
کند، آن دعاهایی را که پیش از این [برای رفع بلا] کرده بود
از یاد می‌برد و برای خدا همتیانی قرار می‌دهد تا از راه خدا
گمراه کند. بگو: اندکی به کفر

[آیا چنین کسی بهتر است] یا آن کسی که در طول شب در
سجده و قیام اطاعت می‌کند [در حالی که] از آخرت می‌ترسد
و رحمت پروردگارش را امید دارد؟ بگو: آیا کسانی که
می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟ تنها خردمندان
متذکر می‌شوند

بگو: ای بندگان من که ایمان آورده‌اید! از پروردگارتان
بپرهیزید. برای کسانی که در این دنیا نیکی کرده‌اند
[پاداش] خوبی هست، و زمین خدا وسیع است [از مهاجرت
تنترسید]. بی‌تردید پاداش شکیبایان بی‌حساب و به طور
کامل داده می‌شود

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

بگو: من مأمورم که خدا را در حالی که دین را برای او خالص کرده‌ام بپرستم

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ

و مأمورم که نخستین مسلمانان باشم

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

بگو: اگر من نافرمانی خدایم کنم از عذاب روزی هولناک می‌ترسم

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي

بگو: تنها خدا را می‌پرستم در حالی که دین خود را برای او خالص ساخته‌ام

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۗ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

پس هر چه را غیر از او می‌خواهید بپرستید. بگو: زیانکاران [واقعی] کسانی هستند که خود و کسانشان را در روز قیامت به زیان انداخته‌اند. آگاه باش که زیان آشکار همین است

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۗ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ وَيَعْبَادِ فَاتَّقُونَ

آنها را از بالای سرشان و از پایین‌شان پرده‌هایی از آتش است. این چیزی است که خدا بندگان را بدان بیم می‌دهد. ای بندگان من! پس از [نافرمانی] من بترسید

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ

و کسانی که از بندگی طاغوت اجتناب کرده و به خدا روی آورده‌اند، آنها را بشارت است. پس بندگان مرا بشارت بده

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ

همان‌هایی که به سخن گوش فرا می‌دهند و بهترین آن را پیروی می‌کنند. اینانند که خدایشان هدایت کرده و هم اینانند خردمندان

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ

پس آیا کسی که حکم عذاب بر او قطعی شده [رهایی خواهد یافت؟] آیا تو کسی را که در آتش است رها توانی کرد

لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ

لیکن کسانی که از پروردگارشان پروا داشتند، برای ایشان غرفه‌هایی است که بالای آنها غرفه‌هایی [دیگر] بنا شده که نهرها از زیر آن روان است و وعده‌ی خداست [و] خدا خلف وعده نمی‌کند

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ وَيَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ

آیا ندیدی که خدا از آسمان، آبی فرستاد، پس آن را به چشمه‌هایی که در زمین است راه داد، آن‌گاه به وسیله آن کشتزاری با رنگ‌های گوناگون بیرون می‌آورد، سپس خشک می‌گردد، آن‌گاه آن را [به تدریج] زرد و بی‌روح می‌بینی، سپس خردش می‌گرداند؟ قطعا در این [دگرگونی

أَقْمِنَ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُو لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِۦ
فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ

پس آیا کسی که خدا سینه‌اش را برای اسلام گشاده و او بر نوری از جانب پروردگار خویش است [مانند سختدلان است]؟ پس وای بر سنگدلانی که یاد خدا نمی‌کنند. اینان در گمراهی آشکارند

خدا زیباترین سخن را به صورت کتابی که [آیاتش] همانند یکدیگر و با هم سازگار است نازل کرده است. آنان که از پروردگارشان خشیت دارند، پوست بدنشان از آن به لرزه می‌افتد. سپس پوستشان و دلشان به یاد خدا نرم و آرام می‌گردد. این است هدایت خدا که هر کس را بخواه

پس آیا آن کس که در روز قیامت [دست بسته] با صورت خود آن عذاب سخت را دفع می‌کند [مانند کسی است که از عذاب الهی ایمن است؟] و به ستمگران گفته می‌شود: آنچه را که دستاوردتان است بچشید

کسانی [هم] که پیش از آنان بودند به تکذیب پرداختند، پس از آن جا که حدس نمی‌زدند عذاب به سراغشان آمد

پس خدا در زندگی دنیا رسوایی را به آنان چشاندید و قطعا عذاب آخرت بزرگتر است، اگر می‌دانستند

و به راستی در این قرآن از هر گونه مثلی برای مردم آوردیم، باشد که آنان پند گیرند

قرآن عربی که هیچ کژی در آن نیست. باشد که آنها راه تقوا پویند

خدا [در باره‌ی چند خدایی و یک خدایی] مردی را مثل زده است که مملوک شریکانی بدخو و ناسازگار است و مردی است که تنها تسلیم یک نفر است. آیا این دو در مثل یکسانند؟ حمد مخصوص خداست ولی بیشترشان نمی‌دانند

قطعا تو خواهی مرد، و آنها [نیز] خواهند مرد

سپس شما روز قیامت نزد پروردگارتان مجادله خواهید کرد

۲۳

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِۦ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضَلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ

۲۴

أَقْمِنَ يَتَّقِي بِوَجْهِهِۦ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

۲۵

كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِن حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

۲۶

فَأَذَاتَهُمُ اللَّهُ الْحِزْبِ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۲۷

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

۲۸

قُرْءَانًا عَرَبِيًّا غَيْرِ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

۲۹

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۳۰

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَّيِّتُونَ

۳۱

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ
جَاءَهُ^ج أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

۳۳

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ^ج أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

۳۴

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ^ج ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

۳۵

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

۳۶

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ^ط وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ^ج
وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

۳۷

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ^ط أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي
أَنْتِقَامٍ

۳۸

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ^ج
قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ
هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ^ج أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ
مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ^ج قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

۳۹

قُلْ يَتَقَوَّمُ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ^ط إِنِّي عَمِلٌ فَسُوفَ
تَعْلَمُونَ

۴۰

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُجْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

پس کیست ستمکارتر از آن کسی که بر خدا دروغ بست و
[سخن] راست را چون به سوی او آمد تکذیب کرد؟ آیا
کافران را جای در دوزخ نیست

و آن کس که [سخن] راست آورد و آن را تصدیق نمود [و
به آن عمل کرد]، آنها حقا پرهیزکارانند

برای آنها، هر چه بخواهند نزد پروردگارشان خواهد بود.
این پاداش نیکوکاران است

تا خدا، بدترین عملی را که انجام داده‌اند از ایشان ببوشاند
و آنها را طبق بهترین اعمالی که انجام می‌دادند پاداش دهد

آیا خداوند [در حمایت] بنده‌اش کافی نیست؟ که تو را از
کسانی که غیر اویند می‌ترسانند، و هر که را خدا گمراه کند،
برایش هیچ راهنمایی نخواهد بود

و هر که را خدا هدایت کند، گمراه کننده‌ای نخواهد داشت.
مگر خدا نیست که شکست‌ناپذیر دادستان نیست

و اگر از آنها بپرسی چه کسی آسمان‌ها و زمین را خلق کرده؟
قطعاً خواهند گفت: خدا. بگو: پس آیا به نظر شما اینها را که
سوی او می‌خوانید اگر خداوند بخواهد به من بلایی برساند
آیا اینها می‌توانند آن بلا را برطرف سازند؟ یا اگر بخواهد به
من رحمتی برساند، آیا ا

بگو: ای قوم من! آنچه در توان دارید عمل کنید، من [نیز]
عمل می‌کنم اما به زودی خواهید دانست

چه کسی را عذابی خواهد آمد که رسوایش کند و در
[قیامت] عذابی دائم بر او نازل می‌شود

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

أَمْ أُتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوْلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ ۖ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۗ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ ۖ لَافْتَدَوْا بِهِ ۖ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ

ما این کتاب را به حق برای [هدایت] مردم بر تو نازل کردیم. پس هر کس هدایت پذیرد به سود خود اوست و هر کس بیراهه رود، تنها به زیان خودش گمراه می‌شود و تو بر آنها نگهبان نیستی

خداوند روح انسان‌ها را هنگام مرگشان به تمامی باز می‌ستاند، و [نیز] روح کسی را که نمرده است، به هنگام خواب [قبض می‌کند] پس آن [روح] را که مرگ را بر او مقدر کرده نگاه می‌دارد، و دیگری را تا سر آمدی معین باز می‌فرستد. قطعاً در این [امر] برای مردمی که م

آیا غیر از خدا شفیعانی برای خود گرفته‌اند؟ بگو: آیا هر چند مالک چیزی نباشند و تعقل نکنند

بگو: شفاعت، یکسره از آن خداست. فرمانروایی آسمان‌ها و زمین خاص اوست، سپس به سوی او بازگردانده می‌شوید

و چون خدا به یگانگی یاد شود، دل‌های کسانی که به آخرت ایمان ندارند دچار نفرت می‌شود، و چون کسانی غیر از او یاد شوند، به ناگاه آنها مسرور می‌شوند

بگو: بار الها! [ای] پدید آورنده‌ی آسمان‌ها و زمین! [ای] دانای نهان و آشکار! تویی که در میان بندگان در آنچه بر سرش اختلاف می‌کردند داورى خواهی کرد

و اگر همه آنچه در زمین است و همانند آن برای ستمکاران می‌بود، قطعاً آن را برای رهایی خودشان از عذاب سخت روز قیامت فدیة می‌دادند. و از خدا برایشان چیزهایی آشکار می‌شود که [هرگز] حسابش را نمی‌کردند

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ
إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

قَدْ قَالهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ
سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ
رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنبِ اللَّهِ
وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ

و [زشتی] گناہانی که مرتکب شده‌اند، برایشان ظاهر می‌شود، و آنچه را که بدان ریشخند می‌کردند، آنها را فرو می‌گیرد

و چون انسان را گزند رسد، ما را فرا می‌خواند، سپس چون نعمتی از جانب خود عطایش کنیم، می‌گوید: تنها به سبب [کردانی و] دانایی من این نعمت به من داده شده است. [نه چنان است] بلکه آن آزمایشی است، ولی بیشترشان نمی‌دانند

آری، کسانی که پیش از آنان بودند [نیز] این [سخن] را گفتند، پس آنچه به دست می‌آوردند کاری برایشان نکرد

تا [آن که] کیفر آنچه مرتکب شده بودند بدیشان رسید، و ظالمان این گروه (اهل مکّه) نیز به زودی نتایج سوء آنچه مرتکب شده‌اند، بدیشان خواهد رسید، و آنها عاجز کننده [ی خدا] نیستند

آیا ندانسته‌اند که خدا روزی را برای هر که بخواهد فراخ می‌کند یا تنگ می‌گیرد؟ قطعاً در این [اندازه‌گیری] برای مردمی که ایمان می‌آورند عبرت‌هاست

بگو: ای بندگان من که بر خویشتن زیاده‌روی روا داشته‌اید! از رحمت خدا مأیوس نشوید. همانا خداوند، همه گناهان را [با شرایطش] می‌آمرزد، که او خود آمرزنده‌ی مهربان است

و پیش از آن که شما را عذاب فرا رسد و دیگر [از سوی هیچ کس] یاری نشوید، به سوی پروردگارتان روی آورید و تسلیم او شوید

و از بهترین چیزی که از جانب پروردگارتان به سوی شما نازل شده پیروی کنید، پیش از آن که عذاب الهی ناگهان به سراغ شما آید، در حالی که از آن خبر ندارید

تا [مبادا] کسی بگوید: افسوس بر آنچه در کار خدا کوتاهی کردم! و حقاً که من از ریشخند کنندگان بودم

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

یا بگوید: اگر خدا مرا هدایت می‌کرد، بیشک از پرهیزگاران می‌شدم

۵۸

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

یا چون عذاب را ببیند، بگوید: کاش مرا برگشتی [به دنیا] بود تا از نیکوکاران می‌شدم

۵۹

بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ

[به او گفته می‌شود]: آری، آیات من بر تو آمد و آنها را تکذیب کردی و تکبر نمودی و از کافران شدی

۶۰

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ

و روز قیامت کسانی را که بر خدا دروغ بستند می‌بینی روهایشان سیاه است. آیا سرکشان را جای در دوزخ نیست

۶۱

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

و خدا پرهیزگاران را به سبب کامیابی‌شان [در تقوا] نجات می‌دهد. به آنها نه [هیچ گونه] بدی می‌رسد و نه اندوهگین می‌شوند

۶۲

اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

خدا آفریدگار همه چیز است، و همه نگهبان همه چیز است

۶۳

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيٰتِ اللَّهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ

کلیدهای آسمان‌ها و زمین از آن اوست، و کسانی که آیات خدا را انکار کردند آنها حقا زیانکارند

۶۴

قُلْ اَفَغَيْرَ اللَّهِ تَاْمُرُوْنَۙ اَعْبُدُۙ اَيْهَا الْجٰهِلُونَ

بگو: آیا مرا وادار می‌کنید که غیر خدا را بپرستم ای نادان‌ها

۶۵

وَلَقَدْ اَوْحٰٓىۙ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ اَشْرَكْتَۙ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَّلَتَّ كُوْنُۙ مِنْ الْخٰسِرِيْنَ

و قطعاً به تو و کسانی که پیش از تو بودند وحی شده است که اگر شرک ورزی مسلماً عمل تو تباه می‌شود و بیشک از زیانکاران می‌شوی

۶۶

بَلِ اللّٰهِ فَاَعْبُدْ وَاَنْتَ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ

بلکه [تنها] خدا را پرستش کن و از سپاسگزاران باش

۶۷

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖۙ وَالْاَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُۥ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيٰتٌۙ بِيَمِيْنِهٖۙ سُبْحٰنَهُۥ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ

و خدا را آن چنان که باید ارج ننهادند، حال آن که در روز قیامت زمین یکجا در قبضه او و آسمان‌ها پیچیده شده به دست اوست. او منزّه است و برتر از آنچه [با وی] شریک می‌گردانند

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

و در صور دمیده شود، پس هر که در آسمان‌ها و هر که در زمین است بی‌جان افتد، مگر کسی که خدا بخواهد. سپس بار دیگر در آن دمیده شود و به ناگاه آنها به پا خیزند و [با نگرانی] نگاه کنند

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَتْ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

و زمین به نور پروردگارش روشن گردد، و کارنامه [اعمال در میان] نهاده شود، و پیامبران و شاهدان را بیاورند، و میانشان به حق داوری گردد و بر آنان ستم نرود

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ

و به هر کس آنچه انجام داده به تمامی ادا شود، و خدا به آنچه می‌کنند آگاه‌تر است

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ

و کسانی که کافر شدند، گروه گروه به سوی جهنم رانده شوند. تا چون بدان جا رسند، درهای آن [به رویشان] گشوده شود و نگهبانانش به آنها گویند: مگر فرستادگانی از خودتان به سوی شما نیامدند که آیات پروردگارتان را بر شما بخوانند و به دیدار چنین روزی شما را هشد

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَىٰ الْمُتَكَبِّرِينَ

و گفته شود: از درهای دوزخ داخل شوید و جاودانه در آن بمانید، پس بد است جایگاه متکبران

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

و کسانی که از پروردگارش پروا داشتند، گروه گروه به سوی بهشت سوق داده شوند. تا چون بدان جا رسند و درهای آن [به رویشان] گشوده گردد و نگهبانان آن به ایشان گویند: سلام بر شما! پاک شدید، پس برای همیشه داخل آن شوید

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعَدَّهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

و گویند: سپاس خدایی را که وعده‌اش را بر ما راست گردانید و سرزمین [بهشت] را به ما میراث داد. اکنون در هر جای بهشت که بخواهیم جای می‌گیریم، پس چه نیکوست پاداش عمل‌کنندگان

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و فرشتگان را می‌بینی که پیرامون عرش حلقه زنان به ستایش پروردگارشان تسبیح می‌گویند، و [سر انجام] میان بندگان به حق داوری می‌گردد و گفته می‌شود: ستایش ویژه‌ی خداست که، پروردگار جهانیان است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم

حا، میم

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

فرو فرستادن [این] کتاب از جانب خدای شکست ناپذیر داناست

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ

آمرزنده‌ی گناه، پذیرنده‌ی توبه، سخت کیفر و صاحب نعمت [فراوان] است. خدایی جز او نیست. بازگشت [همه] به سوی اوست

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبَلَدِ

در آیات خدا جز کسانی که کافر شدند جدال نمی‌کنند پس رفت و آمد [و قدرت نمایی] آنها در شهرها تو را نفریبد

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

پیش از آنها قوم نوح، و بعد از ایشان دسته‌های مخالف، [پیامبران] را تکذیب کردند، و هر امتی قصد آن کرد که پیامبرش را گرفتار سازد، و به باطل جدال نمودند تا حقیقت را با آن از میان بردارند. اما من آنها را [به عقوبت] گرفتم، پس [بنگر که] عقوبت من چگونه ب

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

و بدین‌سان حکم پروردگارت در باره‌ی کسانی که کفر ورزیدند تحقق یافت که ایشان اهل آتشند

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

فرشتگانی که حاملان عرشند و آنها که پیرامون آنند، به ستایش پروردگارشان تسبیح می‌گویند و به او ایمان دارند و برای مؤمنان آمرزش می‌خواهند [و می‌گویند]: پروردگارا! رحمت و دانش تو شامل همه چیز شده است، پس کسانی را که توبه کرده و راه تو را دنبال نموده‌اند ب

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ
وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ

قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ

ذَلِكَ بِأَنَّهُوَ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ
بِهِ تُوْمِنُوا فَأَلْحِكُمْ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ آيَاتِهِ وَيُنَزِّل لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ رِزْقًا
وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ
الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

۹

۱۰
۴۰۵ر

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

پروردگارا! و آنان و هر که از پدران و همسران و
فرزندانشان را که به صلاح آمده‌اند، به بهشت‌های جاودانی
که وعده‌شان داده‌ای داخل کن، همانا تو خود شکست‌ناپذیر
و حکیمی

و آنها را از عقوبت‌ها نگاه دار، و هر که را در آن روز از
عقوبات حفظ کنی به راستی بر او رحمت آورده‌ای، و این
همان کامیابی بزرگ است

کافران ندا داده شوند که نفرت و خشم خدا نسبت به شما
از نفرت و خشم شما با یکدیگر قطعاً بزرگ‌تر است، آن‌گاه
که شما به ایمان دعوت می‌شدید و انکار می‌کردید

می‌گویند: پروردگارا! ما را دوبار میراندی و دوبار زنده
کردی. حالا به گناهانمان اعتراف کردیم، پس آیا راهی به
سوی خروج [از آتش] هست

این [کیفر] برای آن است که چون خدا به تنهایی خوانده
می‌شد، انکار می‌کردید، و چون به او شرک آورده می‌شد [به
آن] ایمان می‌آوردید. پس [امروز] حکم [در باره‌ی شما] از
آن خدای والای بزرگ است

اوست آن کس که آیات خود را به شما نشان می‌دهد و
برایتان از آسمان روزی می‌فرستد، و تنها کسی [از این
امور] پند می‌گیرد که روی به خدا آورد

پس خدا را در حالی که عبادت را برای او خالص کرده‌اید
بخوانید، هر چند کافران را خوش نیاید

[خدایی که] دارای منزلت‌های رفیع و صاحب عرش است.
به هر کس از بندگانش که خواهد، آن روح (فرشته) را به
فرمان خویش می‌فرستد، تا [مردم را] از روز ملاقات [با
خدا] بترساند

آن روز که مردم حاضر و نمایان شوند، چیزی از آنها بر خدا
پوشیده نماند. امروز فرمانروایی از آن کیست؟ از آن
خداوند یکتای قهار است

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينٌ
مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَحَرٌ كَذَّابٌ

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ

امروز هر کسی به [موجب] آنچه انجام داده است جزا داده
می‌شود. امروز هیچ ستمی نیست و خدا زود به حساب‌ها
می‌رسد

و آنها را از آن روز قریب الوقوع بترسان، آن‌گاه که جان‌ها
به گلوگاه می‌رسد در حالی که اندوه خود را فرو می‌خورند.
برای ستمگران نه یآوری هست و نه شفاعتگری که مورد
اطاعت باشد

[خدا] نگاه‌های خیانت بار و آنچه را که سینه‌ها پنهان
می‌دارند، می‌داند

و خدا به حق حکم می‌کند، و معبودهایی را که در برابر او
می‌خوانند هیچ گونه داوری ندارند همانا خداست که شنوای
بیناست

آیا در زمین سیر نکردند تا ببینند عاقبت کسانی که پیش از
آنها بودند چگونه شد؟ آنها از ایشان در قدرت و آثاری که
در زمین داشتند نیرومندتر بودند، ولی خدا آنها را به کیفر
گناهانشان گرفتار کرد، و در برابر خدا مدافعی نداشتند

این [کیفر] از آن روی بود که پیامبرانشان دلایل آشکار
برایشان می‌آوردند، ولی [آنها] انکار می‌کردند. پس خدا
[گریبان] آنها را گرفت همانا او نیرومند سخت کیفر است

و به راستی موسی را با آیات خود و حجتی آشکار فرستادیم

به سوی فرعون و هامان و قارون، ولی آنها گفتند: او
جادوگری دروغزن است

پس وقتی حقیقت را از جانب ما برای آنان آورد، گفتند:
پسران کسانی را که با او ایمان آورده‌اند بکشید و زنانشان
را [برای بیگاری] زنده بگذارید. ولی نیرنگ کافران جز در
تباهی نیست

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ۗ إِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ

و فرعون گفت: مرا بگذارید موسی را بکشم و او پروردگارش را [به یاری] بخواند. من می‌ترسم آیین شما را تغییر دهد یا در زمین شورش پدید آورد

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا
يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ

و موسی گفت: من از هر متکبری که به روز حساب ایمان نمی‌آورد، به پروردگار خود و پروردگار شما پناه می‌برم

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ
رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ
رَبِّكُمْ ۗ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ ۗ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا
يُصِيبُكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ كَذَّابٌ

و مرد مؤمنی از خاندان فرعون که ایمان خود را کتمان می‌کرد گفت: آیا مردی را می‌کشید که می‌گوید: پروردگار من خداست؟ در صورتی که برای شما از جانب پروردگارتان دلایل آشکاری آورده، و اگر دروغگو باشد دروغش به زیان اوست، و اگر راستگو باشد [با اقل] برخی از آن

يَقَوْمَ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَهَرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا
مِنْ بَاسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا
أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ

ای قوم من! امروز حکومت از آن شماست [و] در زمین غلبه دارید، ولی اگر عذاب خدا بر سر ما آید چه کسی یاریمان خواهد کرد؟ فرعون گفت: جز آنچه [مصلحت] می‌بینم به شما ارائه نمی‌دهم و شما را جز به راه صحیح راهنمایی نمی‌کنم [مصلحت در قتل موسی است]

وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ
الْأَحْزَابِ

و کسی که ایمان آورده بود، گفت: ای قوم من! همانا من بر شما از [روزی] مانند روزگار [هلاک] گروه‌ها [ی مخالف پیامبران] بیم دارم

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۗ وَمَا
اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ

نظیر جریان قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی که پس از آنها بودند و خدا بر بندگان ستم نمی‌خواهد

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ

و ای قوم من! من بر شما از روزی که مردم یکدیگر را [به یاری هم] بانگ می‌زنند بیمناکم

يَوْمَ تُؤَلُّونَ مَدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۗ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

روزی که پشتکنان باز می‌گردید، برای شما در برابر خدا هیچ پناه دهنده‌ای نیست. و هر که را خدا در بیراهه بگذارد، وی را راهنمایی نخواهد بود

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي
شَكِّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ^ط حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ
اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ

:۴۰
غافر
۳۴
/۸۵

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كَبْرٌ
مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

۳۵

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَنُ ابْنُ لِي صَرَحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ

۳۶

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ
كَذِبًا^ج وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ^ه وَصَدَّ عَنِ
السَّبِيلِ^ج وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ

۳۷

وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ

۳۸
۴۰۸

يَقَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَعٌ وَإِنَّ الْأَخْرَةَ هِيَ دَارُ
الْقَرَارِ

۳۹

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا^ط وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
يُرْرَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

۴۰

و همانا یوسف پیش از این برای شما، دلایل آشکار آورد، ولی شما از آنچه برایتان آورد همواره در شک بودید تا زمانی که از دنیا رفت، گفتید: خدا بعد از او هرگز فرستاده‌ای مبعوث نخواهد کرد. آری، این گونه خدا هر که را افراطگر شکاک است بی‌راه می‌گذارد

کسانی که در باره‌ی آیات خدا بی‌آن که حجتی برایشان آمده باشد، مجادله می‌کنند، مورد خشم و عداوت سختی در پیشگاه خدا و نزد کسانی که ایمان آورده‌اند، می‌باشند. این گونه خدا بر دل هر متکبر زورگویی مهر می‌نهد

و فرعون گفت: ای هامان! برای من بنای مرتفعی بساز، شاید من به آن راه‌ها دست یابم

راه‌های آسمان‌ها، تا از خدای موسی اطلاعی حاصل کنم. همانا من او را سخت دروغپرداز می‌پندارم. و این گونه برای فرعون، زشتی کارش آراسته شد و از راه [راست] بازماند. و نیرنگ فرعون جز در زیان و تباهی نبود

و آن کس که ایمان آورده بود گفت: ای قوم من! مرا پیروی کنید تا شما را به راه درست هدایت کنم

ای قوم من! زندگی این دنیا تنها متاع [ناچیزی] است، و آخرت است که سرای بقاست

هر که بدی کند، جز به قدر آن مجازات نمی‌شود، و کسانی که کار شایسته کنند- چه مرد و چه زن- و مؤمن باشند، آنها داخل بهشت شده، در آن جا بی‌حساب روزی داده می‌شوند

وَيَقَوْمٌ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ

و ای قوم من! چیست که من شما را به نجات می‌خوانم و [شما] مرا به آتش می‌خوانید

مرا فرا می‌خوانید تا به خدا کافر شوم و چیزی را که بدان علمی ندارم با او شریک گردانم، ولی من شما را به سوی آن شکست ناپذیر آمرزنده دعوت می‌کنم

تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ

بی‌تردید آنچه مرا به سوی آن دعوت می‌کنید، نه در دنیا دعوت [و حاکمیتی] دارد و نه در آخرت. و به راستی، برگشت ما تنها به سوی خداست، و افراطگران اهل آتشند

لَا جَرَمَ أَنْمَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدْنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

پس به زودی آنچه را به شما می‌گویم به خاطر خواهید آورد و من کار خویش را به خدا واگذار می‌کنم، که خدا به [حال] بندگان بیناست

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَؤُضُ أُمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

پس خدا او را از نقشه‌های سوء آنچه [برایش] اندیشیده بودند نگه داشت، و فرعونیان را عذاب سخت فرا گرفت

فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكُرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ

هر صبح و شام بر آتش عرضه می‌شوند، و روزی که رستاخیز برپا شود [فرمان می‌رسد که:] فرعونیان را در سخت‌ترین عذاب داخل کنید

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ

و آن‌گاه که در آتش به مجادله برخیزند، ضعیفان به مستکبران گویند: ما پیرو شما بودیم آیا می‌توانید مقداری از این آتش را از ما دفع کنید

وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ

کسانی که گردنکشی می‌کردند، گویند: [اکنون] همه ما در آتشیم. همانا خدا میان بندگان [خود] داوری کرده است

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ

و کسانی که در آتشند، به نگاهبانان جهنم گویند: پروردگارتان را بخوانید تا یک روز از این عذاب را به ما تخفیف دهد

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخِزْنَةِ جَهَنَّمَ أَدْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ

قَالُوا أَوْ لَمْ تُكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا
فَادْعُوا مَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

گویند: مگر پیامبرانتان دلایل روشن برایتان نیاوردند؟
گویند: چرا. گویند: پس بخوانید که دعای کافران جز در
بیراهه نیست [و به جایی نمی‌رسد]

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ
الْأَشْهَادُ

بی‌تردید ما فرستادگان خود و کسانی را که ایمان آوردند،
در زندگی دنیا و روزی که شاهدان [برای شهادت] بر
می‌خیزند، یاری می‌کنیم

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ
الدَّارِ

روزی که ستمگران را معذرتشان سود نمی‌دهد، و برای آنان
لعنت است، و برایشان بد فرجامی آن سراسر است

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ

و همانا موسی را هدایت دادیم و بنی اسرائیل را وارث
کتاب [تورات] نمودیم

هُدَىٰ وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

که رهنمود و یاد کردی برای خردمندان است

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ

پس صبر کن که وعده‌ی خدا حق است، و برای گناهت
آمرزش بخواه و با ستایش پروردگارت، شامگاهان و
بامدادان تسبیح گوی

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ إِنْ
فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

به راستی آنان که در باره‌ی آیات خدا- بی‌آن که حجتی
برایشان آمده باشد- به مجادله بر می‌خیزند، در دل‌هایشان
جز تکبر و نخوت نیست که به [خواسته خود] نخواهند
رسید. پس به خدا پناه ببر، که او خود شنوای بیناست

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

قطعا آفرینش آسمان‌ها و زمین از آفرینش مردم بزرگ‌تر [و
دشوارتر] است، ولی بیشتر مردم نمی‌دانند

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ

و کور و بینا یکسان نیستند، و کسانی که ایمان آورده و
کارهای شایسته کرده‌اند با بدکاران [برابر] نیستند، [ولی]
اندکی پند می‌پذیرید

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

بیگمان رستاخیز آمدنی است و در آن تردیدی نیست، ولی بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

و پروردگارتان گفته است: مرا بخوانید تا شما را اجابت کنم. بی‌تردید کسانی که از پرستش من تکبر می‌ورزند زودا که سر افکنده وارد دوزخ شوند

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

خدا کسی است که شب را برای شما پدید آورد تا در آن آرام بگیرید، و روز را روشن ساخت. آری خدا بر مردم بسیار صاحب تفضل است، ولی بیشتر مردم سپاس نمی‌گذارند

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنَّا تُؤَفَّكُونَ

این است خداوند [یکتا]، پروردگار شما [که] آفریننده‌ی هر چیزی است [و] خدایی جز او نیست. پس چگونه [از او] بازگردانده می‌شوید

كَذَٰلِكَ يُؤَفِّكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

کسانی که آیات خدا را انکار می‌کردند، این گونه به انحراف کشیده می‌شوند

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

خدا کسی است که زمین را برای شما قرارگاه ساخت و آسمان را بنایی [گردانید] و شما را صورتگری کرد و صورت‌های شما را نیکو نمود و از چیزهای پاکیزه به شما روزی داد. این است خداوند یکتا، پروردگار شما! پرخیر و پاینده است خداوند، پروردگار جهانیان

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

او زنده [ی واقعی] است. معبودی جز او نیست. پس او را بخوانید در حالی که بندگی را برای او خالص کرده‌اید. ستایش ویژه‌ی خدا، پروردگار جهانیان است

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِربِّ الْعَالَمِينَ

بگو: من نهی شده‌ام از این که آنها را که شما سواى خدا می‌خوانید پرستش کنم، حال که از جانب پروردگارم دلایل روشن برای من آمده است، و فرمان یافته‌ام که تسلیم پروردگار جهانیان باشم

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ
ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِيَتَّكِنُوا
شُيُوعًا وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ مِن قَبْلٍ^ط وَلِيَبْلُغُوا أَجَلَ مَّسْمًى
وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ^ط فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُن فَيَكُونُ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ^ط رُسُلَنَا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ

إِذِ الْأَعْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ^ط وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ

فِي الْحَمِيمِ^ط ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيِنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ

مِن دُونِ اللَّهِ^ط قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّمْ نَكُن نَدْعُوا مِن
قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ

ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ^ط وَبِمَا
كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا^ط فَبئسَ مَثْوًى
الْمُتَكَبِّرِينَ

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ^ط فَإِنَّمَا نُرِيكَ^ط بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ
أَوْ نَتَوَفَّىٰكَ فَإِنَّا يُرْجَعُونَ

او کسی است که شما را از خاکی، سپس از نطفه‌ای، آن‌گاه
از علقه‌ای آفرید، و بعد شما را [به صورت] کودکی بیرون
می‌آورد تا به کمال قوت خود برسید و تا سالمند شوید. و از
میان شما کسی است که پیش از پیری می‌میرد، و تا
[برخی‌تان] به مدتی که مقرر است برسید، و

اوست که زنده می‌کند و می‌میراند، و چون به کاری حکم
کند، تنها به آن می‌گوید: باش، پس می‌شود

آیا ندیدی کسانی را که در آیات خدا مجادله می‌کنند چگونه
[از راه حق] برگردانده می‌شوند

کسانی که کتاب [خدا] و آنچه را که فرستادگان خود را بدان
گسیل داشته‌ایم تکذیب کردند، به زودی خواهند دانست

آن‌گاه که غل‌ها و زنجیرها در گردن‌هایشان باشد و بر روی
کشانیده شوند

در آب جوشان و آن‌گاه در آتش افروخته شوند

آن‌گاه به آنان گفته می‌شود: آن شریکانی که برای خدا
می‌پنداشتند کجا هستند

از غیر خدا؟ می‌گویند: آنها از [دید] ما گم شدند، بلکه قبلا
[هم] ما چیزی را نمی‌پرستیدیم. خدا کافران را بدین‌سان
بیراه می‌گذارد

این [عقوبت] به سبب آن است که در زمین به ناروا شادی
و سرمستی می‌کردید و بدان سبب که [سخت به خود]
می‌نازیدید

از درهای دوزخ داخل شوید، در آن جاودان [بمانید]، پس
جایگاه سرکشان بد است

پس صبر کن که وعده‌ی خدا راست است. پس چه بخشی از
مجازات‌هایی را که به آنها وعده داده‌ایم به تو نشان دهیم،
چه تو را از دنیا ببریم، [تفاوتی نمی‌کند آنها] به سوی ما
بازگردانده می‌شوند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ

و مسلما پیش از تو رسولانی را روانه کردیم که سرگذشت
برخی از آنها را بر تو حکایت کرده‌ایم و سرگذشت برخی از
ایشان را بر تو حکایت نکرده‌ایم. و هیچ رسولی را نرسد که
جز به اذن خدا معجزه‌ای بیاورد. پس چون فرمان خدا [برای
مجازات آنها] برسد به حق داوری می‌شو

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ

خداست کسی که چهارپایان را برای شما پدید آورد تا از
برخی از آنها سواری بگیرید و از برخی‌شان تغذیه کنید

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ
وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

و در آنها برای شما منافی است و می‌توانید با آنها به حاجتی
که در دل دارید برسید، و بر آنها و بر کشتی سوار می‌شوید

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ

و نشانه‌های [قدرت] خویش را به شما می‌نماید. پس کدام
یک از آیات خدا را انکار می‌کنید

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَعَآثَارًا فِي الْأَرْضِ
فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

آیا در زمین سیر نکردند تا ببینند فرجام کسانی که پیش از
آنان بودند چه شد؟ آنها [از اهل مکه] زیادت‌ر و در روی
زمین نیرومندتر و پر اثرتر بودند، ولی آنچه [از امکانات] به
دست آورده بودند بی‌نیازشان نکرد

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِّنَ
الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

و چون پیامبران‌شان دلایل آشکار برایشان آوردند، به
دانشی که نزدشان بود بالیدند و [سر انجام] آنچه [از
عذاب] به ریشخند می‌گرفتند آنها را فرا گرفت

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا
بِهِ مُشْرِكِينَ

پس چون سختی [عذاب] ما را دیدند، گفتند: تنها به خدا
ایمان آوردیم و بدانچه با او شریک می‌کردیم کافر شدیم

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ
خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ

[ولی] ایمانشان آنها را سودی نبخشید آن هنگام که عذاب
ما را مشاهده کردند. این سنت خداست که از [دیرباز] در
باره‌ی بندگانش چنین جاری شده، و آن جاست که کافران
زیان کرده‌اند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم

حا، میم

۱
۴۱۳

تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲

كُتِبَ فُصِّلَتْ ءَايَاتُهُ وَ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۳

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

۴

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي ءَاذَانِنَا وَقْرٌ
وَمِن بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْ إِنَّنَا عَمِلُونَ

۵

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ
وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ

۶

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

۷

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

۸

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ لَّكُمُ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ
وَتَجْعَلُونَ لَهُ ءَأْنَادًا ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ۹
حزب
۱۹۱
۴۱۴وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِّن فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا
أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ

۱۰

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ
اٰتِيَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ

۱۱

[این کتاب] فرو فرستاده از جانب [خدای] هستی بخش
مهربان است

کتابی است که آیات آن تفصیل داده شده [به شکل] قرآنی
به زبان عربی برای مردمی که بدانند

بشارتگر و هشدار دهنده است. ولی بیشتر آنان رویگردان
شدند، از این رو [چیزی] نمی‌شنوند

و گفتند: دل‌های ما از آنچه ما را به آن می‌خوانی سخت
محبوب است، و در گوش‌های ما سنگینی و میان ما و تو
حجابی است. پس تو به کار خود پرداز ما [هم] به کار خود
می‌پردازیم

بگو: من تنها بشری چون شمایم، [جز این که] به من وحی
می‌شود که خدای شما خدای یگانه است. پس مستقیماً به او
توجه کنید و از او آمرزش بخواهید، و وای بر مشرکان

همان‌ها که زکات نمی‌دهند و ایشان به آخرت کافرنند

همانا کسانی که ایمان آورده، کارهای شایسته کردند، آنان
را پاداشی بی‌پایان است

بگو: آیا شما واقعا به آن کسی که زمین را در دو روز آفرید،
کافر می‌شوید و برای او همتیانی قرار می‌دهید؟ او
پروردگار جهانیان است

و در زمین کوه‌های ریشم‌داری بر روی آن قرار داد و در آن
خیر و برکت نهاد و رزق و روزی آن را در چهار روز درست
به اندازه‌ی نیاز تقاضا کنندگان تقدیر نمود

سپس به آسمان پرداخت در حالی که [به صورت] دودی
بود. پس به آن و به زمین گفت: با میل یا اجبار بیایید.
گفتند: فرمانبردارانه آمدیم

فَقَضَلَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ
أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ
وَتَمُودَ

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا
تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِءٍ كَافِرُونَ

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ
مِنَّا قُوَّةً أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ
قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ
وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ
فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ
وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

پس آنها را در دو روز [با دوره] هفت آسمان کرد و در هر
آسمانی کار [مربوط به] آن را وحی کرد، و آسمان نزدیکتر
را به چراغها آذین کردیم و حفاظت [نمودیم]. این تدبیر آن
نیرومند داناست

پس اگر روی برتافتند بگو: شما را از صاعقه‌ای مانند صاعقه
عاد و ثمود هشدار دادم

چون فرستادگان [ما] از پیش رو و از پشت سرشان به
سراغشان آمدند [و گفتند] که جز خدا را می‌پرستید. گفتند:
اگر پروردگار ما می‌خواست [پیامبر بفرستد]، قطعا
فرشتگانی می‌فرستاد، پس ما به آنچه بدان مبعوث شده‌اید
کافریم

و اما عادیان، به ناحق، در زمین سر برافراشتند و گفتند: چه
کسی از ما نیرومندتر است؟ آیا ندانسته‌اند که آن خدایی
که خلقشان کرده خود از ایشان نیرومندتر است؟ و [به
خاطر این احساس قدرت] آیات ما را انکار می‌کردند

پس بر آنها تندبادی غرّنده در روزهایی شوم فرستادیم تا
در زندگی دنیا عذاب رسوایی را بدانان بچشانیم، و قطعا
عذاب آخرت رسوا کننده‌تر است و ایشان یاری نمی‌شوند

و اما ثمودیان، پس آنها را هدایت کردیم، ولی کوری را بر
هدایت برگزیدند، پس به خاطر آنچه مرتکب می‌شدند
صاعقه‌ی عذاب خفت‌بار آنها را در گرفت

و کسانی را که ایمان آورده و پرهیزکاری می‌کردند نجات
دادیم

و روزی که دشمنان خدا به سوی آتش گردآوری و سپس
یکجا بازداشت می‌شوند

تا زمانی که نزد آن [آتش] بیایند، گوششان و دیدگانشان و
پوستشان به آنچه می‌کرده‌اند بر ضدشان گواهی دهند

وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُصَبِّحْتُمْ مِنَ الْخُسْرَيْنِ

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّرٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خُسْرِينَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ

فَلَنَذِيقَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضْلَلْنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ

و به پوست [بدن] خود می‌گویید: چرا بر ضدّ ما شهادت دادید؟ گویند: همان خدایی که هر چیز را به سخن می‌آورد، ما را به سخن آورده و او نخستین بار شما را [که چیزی نبودید] آفرید و به سوی او برگردانده می‌شوید

شما که [گناهاتتان را] پنهان می‌کردید به خاطر این نبود که از شهادت گوش و چشم و پوست تن خود بیم داشتید، بلکه خیال می‌کردید که خدا از بسیاری از کارهایی که می‌کنید آگاه نمی‌شود

و این گمان بدی بود که در باره‌ی پروردگارتان داشتید شما را هلاک نمود و از زیانکاران شدید

پس اگر صبر کنند [یا نکنند]، آتش جایگاه آنهاست، و اگر رضای خدا را بخواهند [و پوزش بطلبند] مورد رضایت قرار نمی‌گیرند

و برای آنها همدمانی گماشتیم که آنچه [از لذت‌های دنیوی] در پیش روی خود و آنچه پشت سرشان [در حال و آینده] داشتند در نظر آنها بیاراستند، و بر آنها نیز همان عذابی که بر سر پیشینیان آنها از جن و انس آمده بود محقق شد همانا آنها زیانکار بودند

و کسانی که کافر شدند گفتند: به این قرآن گوش ندهید و در [تلاوت] آن هیاهو کنید تا غلبه یابید

و قطعاً کسانی را که کافر شدند عذابی سخت می‌چشانیم، و حتماً آنها را به بدتر از آنچه می‌کردند جزا می‌دهیم

آری، سزای دشمنان خدا همان آتش است که در آن منزل همیشگی دارند به سزای این که آیات ما را انکار می‌کردند

و کسانی که کفر ورزیدند، گویند: پروردگارا! آن دو گروه از جن و انس را که ما را گمراه کردند به ما نشان ده تا آنها را زیر پاهایمان نهیم [و لگدمال کنیم] تا از پست‌ترین‌ها شوند

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ
تُوعَدُونَ

نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا
مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ

نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ
عَظِيمٍ

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا
لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنْتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ۝

بی‌گمان، کسانی که گفتند: پروردگار ما خداست، سپس
ایستادگی کردند، فرشتگان بر آنها نازل می‌شوند که بیم
مدارید و غمگین مباشید و مزده باد شما را به بهشتی که
وعده داده می‌شدید

ما در زندگی دنیا و در آخرت مددکاران و دوستان شماییم،
و هر چه دلتان بخواهد، در [بهشت] برای شما فراهم است،
و هر چه در آن جا خواستار باشید خواهید داشت

سفره‌ای از جانب خدای آمرزنده‌ی مهربان است

و کیست خوش گفتارتر از آن کس که به سوی خدا دعوت
نماید و کار نیک کند و گوید: من از مسلمانانم

و نیکی با بدی یکسان نیست. [بدی را] با آنچه نیکوتر است
دفع کن که ناگاه [خواهی دید] همان کسی که میان تو و او
دشمنی بود، چون دوستی صمیمی گشته است

و این [خلعت خوب] جز به کسانی که شکیبایند عطا نشود و
آن را جز کسی که دارای بهره‌ی بزرگ [از ایمان و تقوا]
است به دست نیاورد

و اگر از جانب شیطان دستخوش وسوسه‌ای شدی، به خدا
پناه ببر که او خود شنوای داناست

و از آیات خدا شب و روز و خورشید و ماه است. نه برای
خورشید سجده کنید نه برای ماه، و خدا را سجده کنید که
آنها را خلق کرده، اگر تنها او را می‌پرستید

پس اگر [از عبادت خدا] تکبر کردند، [در عوض] کسانی که
در پیشگاه پروردگار تواند (فرشتگان و اولیا) شبانه‌روز او
را نیایش می‌کنند و خسته نمی‌شوند

وَمَنْ ءَايَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحِي الْمَوْتِ إِنَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي ءَايَاتِنَا لَا يَخْفُونَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَىٰ
فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي ءَامِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ اعْمَلُوا مَا
شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ

لَا يَأْتِيهِ الْبَطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ
حَكِيمٍ حَمِيدٍ

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ
لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايَاتُهُ
ءَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا هُدًى وَشَفَاءٌ وَالَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ فِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ
يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ
بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ

۴۰

۴۱

۴۲

۴۳

۴۴

۴۵

۴۱۸

۴۶

و از [دیگر] نشانه‌های او این است که تو زمین را افسرده
می‌بینی، و چون باران بر آن فرو فرستیم به جنبش در آید و
گیاه آورد. آری کسی که آن را زنده کرده قطعا زنده کننده‌ی
مردگان است. بی‌تردید او بر هر چیزی تواناست

همانا کسانی که در آیات ما به انحراف می‌روند بر ما پوشیده
نیستند. آیا کسی که در آتش افکنده می‌شود بهتر است یا
کسی که روز قیامت آسوده خاطر می‌آید؟ هر چه می‌خواهید
بکنید که او به آنچه می‌کنید بیناست

البته کسانی که به این قرآن، وقتی که برایشان آمد کافر
شدند [نیز بر ما پوشیده نیستند]، و قطعا این کتابی
شکست ناپذیر است

که هیچ گونه باطلی نه از پیش رو و نه از پشت سر [نه در
حال و نه در آینده] به آن راه ندارد، [چرا که] از جانب
حکیمی ستوده نازل شده است

به تو گفته نمی‌شود مگر آنچه به پیامبران پیش از تو گفته
شد. به راستی پروردگار تو، هم دارای مغفرت و هم صاحب
عقوبتی دردناک است

و اگر [این کتاب را] قرآنی غیر عربی کرده بودیم، قطعا
می‌گفتند: چرا آیه‌های آن روشن بیان نشده است؟ آیا
[کتاب] عجمی و [پیامبری] عربی؟ بگو: این [کتاب] برای
کسانی که ایمان آورده‌اند هدایت و درمان است، و کسانی
که ایمان نمی‌آورند در گوش‌هایشان سنگینی اس

و به راستی به موسی کتاب [تورات] را دادیم، پس در آن
اختلاف واقع شد. و اگر از جانب پروردگارت سخنی [از
مهلت بخشی] نگذشته بود، قطعا میان آنها حکم [به هلاکت]
می‌شد، و مسلما آنها در باره‌ی آن دچار شکی سخت هستند

هر که کار شایسته کند به سود اوست، و هر که بدی کند به
زیان اوست و پروردگار تو نسبت به بندگان ستمکار نیست

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ
أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ
يُنَادِيهِمْ أَئِنَّ شُرَكَاءِيَ قَالُوا ءَاذَنْكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يُدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ
مُحِيسٍ

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَسْأَلُ
قَنُوطَ

وَلَيْنَ أَذْقَنَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا
لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَيْنَ رُجْعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي
عِنْدَهُو لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَىٰ الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَّاجِبَانِيَهُوَ وَإِذَا مَسَّهُ
الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِء مَنْ
أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

سَرِّبَهُمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ
الْحَقُّ أَوْ لَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ؕ أَلَا إِنَّهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ
مُّحِيطٌ

علم قیامت تنها به او باز می‌گردد، و میوه‌ها از غلاف‌هایشان بیرون نمی‌آیند و هیچ ماده‌ای باردار نمی‌شود و نمی‌زاید مگر با علم و آگاهی او. و روزی که آنها را ندا دهد: شریکان من [که می‌پنداشتید] کجایند؟ گویند: به تو اعلام می‌کنیم که از ما هیچ کس [بر شری

و آنچه پیش از این [به خدایی] می‌خواندند، از ایشان ناپدید می‌شود، و در می‌یابند که آنها را هیچ راه فراری نیست

انسان از درخواست خیر خسته نمی‌شود، و اگر بدی به او رسد، بسیار مایوس و دلسرد می‌گردد

و اگر پس از رنجی که به او رسیده، از جانب خود رحمتی به او بچشانیم، قطعاً خواهد گفت: این حق من است، و نپندارم که رستاخیز برپا شود و اگر به سوی پروردگارم بازگردانده شوم، حتماً [منزلتی] خوش‌تر نزد او برایم خواهد بود. پس بدون شک کافران را از آنچه انجام داد

و هرگاه به انسان نعمت ارزانی داشتیم، روی برتافت و خود را [از بندگی خدا] کنار کشید، و هرگاه آسیبی بدو رسید دعای دور و درازی داشت

بگو: به من خبر دهید، اگر [قرآن] از نزد خدا باشد و آن‌گاه شما آن را انکار کنید، کیست گمراه‌تر از آن که در مخالفت سختی [با آن] است

زودا که آیات قدرت خود را در اطراف [جهان] و در جانشان به آنها بنماییم، تا برایشان روشن گردد که او حق است. آیا کافی نیست که پروردگار تو بر همه چیز شاهد است

آگاه باش که آنها از دیدار پروردگارشان در تردیدند. آگاه باش که مسلماً او به همه چیز احاطه دارد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حا، میم

حم

عَسَقَ

عین، سین، قاف

كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

این گونه خداوند مقتدر حکیم به تو و به کسانی که پیش از تو بودند وحی می‌کند

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است از آن اوست، و او بلند مرتبه و بزرگ است

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَن فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

نزدیک است آسمان‌ها [به خاطر عظمت وحی] از فراز یکدیگر بشکافند و فرشتگان به حمد پروردگارشان تسبیح می‌گویند و برای کسانی که در زمینند آمرزش می‌طلبند. آگاه باش که بی‌شک خداست که آمرزنده‌ی مهربان است

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا
أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

و خدا مراقب کسانی است که جز او را ولی و سرپرست گرفتند و تو بر آنها وکیل نیستی

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ
وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

و بدین سان قرآن عربی را به تو وحی کردیم تا اهل مکه و هر که را پیرامون آن است بیم دهی و از روز گرد آمدن [خلق] که تردیدی در آن نیست بترسانی که گروهی در بهشت و گروهی در دوزخند

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن يُدْخِلُ مَن يَشَاءُ
فِي رَحْمَتِهِ ۗ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُم مِّن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

و اگر خدا می‌خواست، قطعاً آنها را یک امت قرار می‌داد [و همه را به اجبار هدایت می‌کرد] لیکن او [آنها را مختار ساخت تا] هر که را بخواهد به رحمت خویش درآورد، و ستمگران را هیچ ولی و یابوری نیست

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۗ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي
الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آیا به جای او سرپرستانی برای خود گرفته‌اند؟ خداست که ولی [حقیقی] است، و اوست که مردگان را زنده می‌کند و هموست که بر هر چیزی تواناست

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِن شَيْءٍ ۚ فَحُكْمُهُ ۗ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ
رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

و در باره‌ی هر چه اختلاف کردید، حکمش با خداست. این خدای یکتا است که پروردگار من است بر او توکل کرده‌ام و به او روی می‌آورم

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا
الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ
إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ ۗ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى لَفَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّ
الَّذِينَ أُوْرَثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِمَّنْهُ مُرِيبٌ

فَلِذَلِكَ فَادَعُ ۗ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ۗ وَقُلْ
ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ ۗ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ ۗ
اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۗ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلَكُمْ ۗ لَا حُجَّةَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ۗ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

خالق آسمان‌ها و زمین است. از خودتان برای شما زوج‌هایی
پدید آورد، و از چهارپایان نیز جفت‌ها بیافرید. شما را در
این [زوجیت] تکثیر می‌کند. چیزی همانند او نیست، و
اوست شنوای بینا

کلیدهای آسمان‌ها و زمین از آن اوست. برای هر کس
بخواهد روزی را گشایش می‌دهد یا تنگ می‌گیرد. همانا او
به هر چیزی آگاه است

برای شما از [احکام] دین همان را تشریح کرد که به نوح
توصیه کرده بود، و [نیز] آنچه را به تو وحی کردیم و آنچه
را که به ابراهیم و موسی و عیسی توصیه نمودیم که دین
را برپا دارید و در آن تفرقه نکنید. بر مشرکان آنچه بدان
دعوتشان می‌کنی، گران است [و از توحی

و آنها اختلاف نکردند مگر پس از آن که علم برایشان آمد
[آن هم] به صرف حسد [و برتری جویی] که میانشان بود. و
اگر سخنی از پروردگارت بر این نگذشته بود که تا مدتی
معین [مهلت داده شوند] قطعاً میانشان حکم [به هلاک]
می‌شد. و کسانی که بعد از آنها کتاب [تورات

پس برای این [دین اسلام] دعوت کن، و همان گونه که
دستور یافته‌ای پایداری کن و از هوس‌های آنها پیروی مکن
و بگو: [من] به هر کتابی که خدا نازل کرده ایمان آورده‌ام و
مأمور شده‌ام میان شما به عدالت حکم کنم. خداوند [یگانه]
پروردگار ما و پروردگار شماست. اع

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا أَسْتَجِيبَ لَهُمْ حُجَّتَهُمْ
دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

و کسانی که در باره‌ی خدا [و دین او] پس از آن که [دعوت او] پذیرفته شد مجادله می‌کنند، حجت آنها نزد پروردگارش باطل است، و خشمی [از خدا] برایشان است و برای آنها عذابی سخت خواهد بود

خدا کسی است که کتاب و ترازو [ی اعمال و ایمان] را به حق نازل کرد، و تو چه میدانی شاید قیامت نزدیک باشد

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ
السَّاعَةَ قَرِيبٌ

کسانی که به آن ایمان ندارند شتاب در آمدن آن را می‌خواهند، و کسانی که ایمان آورده‌اند، از آن در هراسند و میدانند که آن حق است. آگاه باش کسانی که در مورد قیامت جدال می‌کنند سخت در گمراهی [پرت و] دوری هستند

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يِمَارُونَ
فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

خدا نسبت به بندگان لطف دارد، هر که را بخواهد روزی می‌دهد و اوست نیرومند شکست‌ناپذیر

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

هر که کشت آخرت را بخواهد، برای وی در کشتش می‌افزاییم و کسی که تنها کشت این دنیا را طلب کند به او از آن می‌دهیم ولی در آخرت او را هیچ نصیبی نیست

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ
يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
نَصِيبٍ

آیا برای آنها معبودهایی است که برایشان از دین چیزی را که خدا بدان رخصت نداده تشریح کرده‌اند؟ و اگر نبود آن سخن قطعی [مهلت] مسلماً میان آنها [به هلاکت] حکم می‌شد و البته برای ظالمان عذابی دردناک است

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ
وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

[آن روز] ظالمان را می‌بینی که از آنچه کسب کرده‌اند بی‌مانکند و همان بر آنها واقع می‌شود، و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند، در باغ‌های بهشتند. برای آنها هر چه بخواهند نزد پروردگارش موجود است. این همان تفضل بزرگ است

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا
يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَن عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّل بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِّن بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُ ۗ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

وَمِنَ ءَايَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَن كَثِيرٍ

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

این همان [پاداشی] است که خدا بندگان خود را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند [بدان] مژده می‌دهد. بگو: من بر این [رسالت] مزدی از شما نمی‌خواهم مگر محبت و دوستی خویشان [و اهل بیت] را. و هر کس نیکی کسب کند برای او در آن نیکی می‌افزاییم. بی‌ترد

آیا می‌گویند بر خدا دروغ بسته؟ پس اگر خدا بخواهد بر دلت مهر می‌نهد [تا نتوانی خلاف بگویی]، و خدا باطل را محو و حق را با سخنان خویش استوار می‌گرداند. بی‌تردید او به راز دل‌ها آگاه است

و او کسی است که توبه را از بندگان خود می‌پذیرد و از بدی‌ها در می‌گذرد و هر چه می‌کنید می‌داند

و [دعای] کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند اجابت می‌کند و از فضل خویش به آنها زیاده می‌دهد، ولی کافران را عذابی سخت خواهد بود

و اگر خدا روزی را برای بندگانش وسعت می‌داد، مسلمان در زمین سر به عصیان بر می‌داشتند، و لیکن به اندازه‌ای که می‌خواهد نازل می‌کند. به راستی او به [حال] بندگانش آگاه و بیناست

و اوست خدایی که پس از نومیدی‌شان باران می‌فرستد و رحمت خویش را [بر همه‌جا] می‌گسترده، و سرپرست ستوده اوست

و از نشانه‌های [قدرت] او آفرینش آسمان‌ها و زمین و آنچه از [انواع] جنبندگان در میان آن دو پخش نموده است، و او هرگاه بخواهد برگرد آوردن آنها قادر است

و هر مصیبتی به شما برسد به سبب دستاورد خود شماست و [خدا] از بسیاری [گناهان] در می‌گذرد

و شما در زمین عاجز کننده [ی خدا] نیستید و جز خدا شما را سرپرست و یاور نیست

وَمِنْ ءَايَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِۦ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

أَوْ يُوقَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِنَا مَا لَهُمْ مِّن مَّحِيصٍ

فَمَا أُوتِيتُمْ مِّن شَيْءٍ فَمَتَّعِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ ٱلْإِثْمِ وَٱلْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ

وَالَّذِينَ ٱسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ ٱلْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ

وَجَزَآءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُۥ عَلَىٰ ٱللَّهِ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ

وَلَمَنِ ٱنتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِۦ فَأُوْلَٰئِكَ مَا عَلَيْهِم مِّن سَبِيلٍ

إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَىٰ ٱلَّذِينَ يَظْلِمُونَ ٱلنَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ أُوْلَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ ٱلْأُمُورِ

وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن وَّلِيٍّ مِّنۢ بَعْدِهِۦ وَتَرَىٰ ٱلظَّٰلِمِينَ لَمَّا رَأَوْا ٱلْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ

و از نشانه‌های [قدرت] او کشتی‌هایی است چون کوه‌ها که در دریا روانند

اگر بخواهد باد را ساکن می‌گرداند تا [کشتی‌ها] بر روی آب متوقف بمانند. قطعا در این [امر] صابران شکر پیشه را عبرت‌هاست

یا آنها را به سزای [برخی از] آنچه مرتکب شده‌اند هلاکشان می‌کند و از بسیاری در می‌گذرد

و تا آنان که در آیات ما مجادله می‌کنند بدانند که ایشان را هیچ گریزی نیست

و آنچه به شما داده شده متاع زندگی دنیاست، و آنچه نزد خداست برای آنها که ایمان آورده‌اند و بر خدای خود توکل می‌کنند بهتر و پایدارتر است

و [و نیز برای] کسانی که از گناهان بزرگ و زشتکاری‌ها اجتناب می‌کنند و چون به خشم آمدند در می‌گذرند

و کسانی که دعوت پروردگارشان را اجابت کردند و نماز برپا داشتند و کارشان در میانشان [بر پایه] مشورت است و از آنچه روزیشان کرده‌ایم انفاق می‌کنند

و آنان که چون ستمی به آنها رسد [تسلیم ظالم نمی‌شوند و بر ضد آنها] یاری می‌جویند

و سزای بدی، بدی همانند آن است. پس هر که در گذرد و اصلاح کند، پاداش او بر خداست. همانا ظالمان را دوست نمی‌دارد

و البته هر که بعد از مظلوم شدنش یاری جوید [و انتقام گیرد] چنین کسانی هیچ راه [ملامتی] بر ایشان نیست

راه [ملامت] تنها بر کسانی است که به مردم ظلم می‌کنند و در زمین به ناحق سر به طغیان بر می‌دارند، اینانند که برایشان عذاب دردناکی است

و البته هر که صبوری و گذشت پیشه کرد، مسلما این از کارهای استوار و مهم است

و هر که را خدا بی‌راه گذارد، از آن پس او را غیر از خدا یار و یآوری نخواهد بود. و ظالمان را می‌بینی که چون عذاب را ببینند گویند: آیا راهی برای بازگشتن [به دنیا] وجود دارد

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ
طَرْفِ خَفِيٍّ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخٰسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ أَلَا إِنَّ الظَّٰلِمِينَ فِي
عَذَابٍ مُّقِيمٍ

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ

أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ ۗ مِنْ
اللَّهِ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيرٍ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۗ إِنَّ عَلَيْكَ إِلاَّ
الْبَلْعَ ۗ وَإِنَّا ۗ إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرَحَّ بِهَا ۗ وَإِن
تُصِبَّهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيَهُمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۗ يَهْبُ لِمَنْ
يَشَاءُ ۗ إِنثًا وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ الدُّكُوْرُ

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثًا ۗ وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيْمًا ۗ إِنَّهُ ۗ
عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ ۗ إِلاَّ وَحِيًّا أَوْ مِنْ وَرَآئِ
حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُوْحِيْ بِإِذْنِهِ ۗ مَا يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ ۗ عَلِيْمٌ
حَكِيْمٌ

و آنان را می‌بینی که بر آن [آتش] عرضه می‌شوند، در حالی که از ذلت و زبونی فروتن شده و زیر چشمی می‌نگرند، و کسانی که ایمان آورده‌اند گویند: همانا زیانکاران [واقعی] کسانی هستند که روز قیامت خویشتن و کسان خود را دچار زیان کردند. آگاه باش که ظالمان [آن

و برای آنها دوستان و یاورانی نخواهد بود که ایشان را در مقابل خدا یاری کنند. و هر که را خدا بپراه گذارد، هیچ راه [نجاتی] برای او نخواهد بود

[دعوت] پروردگارتان را اجابت کنید پیش از آن که روزی فرا رسد که از جانب خدا بازگشتی برای [تحقق] آن نیست. آن روز برای شما نه پناهگاهی است و نه برایتان [مجال] انکار و دفاعی

پس اگر روی برتافتند، ما تو را نفرستادیم که نگهبانشان باشی. بر تو جز تبلیغ [رسالت، چیزی] نیست. و به راستی ما چون به انسان رحمتی از جانب خود بچشانیم، بدان شاد [و سرمست] گردد، و اگر به سزای کاری که پیش فرستاده‌اند بدیشان گزندی رسد [این جاست که] انسا

فرمانروایی آسمان‌ها و زمین از آن اوست، هر چه خواهد می‌آفریند، به هر که خواهد دخترانی می‌بخشد و هر که را خواهد پسرانی می‌دهد

یا [اگر بخواهد] آنها را پسران و دختران [هر دو را] می‌دهد، و هر که را بخواهد نازا می‌کند. به راستی او دانای تواناست

و هیچ بشری را نرسد که خدا با او سخن بگوید جز [از راه] وحی یا از فراسوی حجابی، یا رسولی بفرستد که به اذن او هر چه بخواهد وحی کند. همانا او والا مقام حکیم است

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا
الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن
نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم

حا، میم

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

سوگند به [این] کتاب روشنگر

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

همانا ما آن را قرآنی عربی کردیم، باشد که تعقل کنید

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ

و همانا آن در امّ الكتاب (لوح محفوظ) نزد ما تحقیقا متعالی و
پر حکمت است

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ

آیا به سبب این که شما قومی گزافکارید، قرآن را از شما
باز می‌گیریم [و از هدایت شما منصرف شویم؟

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ

و چه بسیار پیامبرانی که در میان گذشتگان فرستادیم

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

و هیچ پیامبری سوی ایشان نمی‌آمد مگر این که او را
استهزا می‌کردند

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ

پس نیرومندتر از آنها را به هلاکت رساندیم و داستان
[هلاکت] پیشینیان گذشت

وَلَيْن سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ
خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

و اگر از آنها بپرسی: آسمان‌ها و زمین را چه کسی آفرید؟
قطعا می‌گویند: آنها را آن قادر آگاه آفرید

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

آن کسی که زمین را بستری برای شما گردانید و برای شما
در آن راه‌ها پدید آورد تا شما راه یابید

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيِّتًا
كَذَلِكَ نُخْرِجُونَ

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ
وَالْأَنْعَامِ مَا تَرَكُونَ

لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ
عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ
مُقْرِنِينَ

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ

أَمْ أُتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بِنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

أَوْ مَنْ يَنْشَأُ فِي الْحُلِيِّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا
خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ^ط مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ
عِلْمٍ^ط إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
مُّهْتَدُونَ

و آن کسی که از آسمان آبی به اندازه فرستاد پس به
وسیله آن سرزمین مرده را زنده کردیم، به همین صورت
[از قبرها] بیرون آورده می‌شوید

خدایی که همه جفت‌ها [حیوانات و غیره] را آفرید و برای
شما کشتی‌ها و چهارپایان را که بر آنها سوار می‌شوید پدید
آورد

تا بر پشت آنها قرار گیرید، پس چون بر آنها برنشستید،
نعمت پروردگار خود را یاد کنید و بگویید: پاک است خدایی
که اینها را مسخر ما کرد و [گر نه] ما را توان [تسخیر] آنها
نبود

و بی‌تردید ما به سوی پروردگارمان باز خواهیم گشت

و برای او از میان بندگانش جزئی [چون فرزند] قرار دادند.
به راستی که انسان آشکارا ناسپاس است

آیا از آنچه می‌آفریند، خود دختران را برگرفته و شما را به
[داشتن] پسران برگزیده است

ولی هنگامی که به یکی از آنها مژده‌ی [تولد] همان چیزی
داده شود که به خدای رحمان نسبت داده، چهره‌اش سیاه
می‌گردد در حالی که خشم و تأسف خود را فرو می‌خورد

آیا آن کسی که در [لابه‌لای] پیرایه و زیور پرورش می‌یابد
(دختر) و به هنگام جدال قدرت تبیین ندارد [فرزند
خداست]

و فرشتگانی را که بندگان رحمانند، مؤنث پنداشتند. آیا در
آفرینش آنها حضور داشته‌اند؟ زودا که گواهی ایشان
نوشته شود و بازخواست شوند

و گفتند: اگر خدای رحمان می‌خواست، آنها را
نمی‌پرستیدیم. آنان به این [سخن] علم ندارند و جز دروغ
نمی‌گویند

آیا [ما] پیش از این کتابی به آنها داده‌ایم، که بدان تمسک
می‌جویند

بلکه گفتند: ما پدران خود را بر آیینی یافته‌ایم و ما بر آثار
ایشان هدایت شده‌ایم

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ^ط قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ^ط فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمِ

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا^ط وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِصَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ

و همچنین پیش از تو در هیچ شهری هشدار دهنده‌ای نفرستادیم مگر آن که خوشگذران‌های آن گفتند: ما پدران خود را بر آیینی یافته‌ایم و ما به آثار آنها اقتدا می‌کنیم

[پیامبرشان] گفت: حتی اگر برای شما چیزی بیاورم که از آنچه پدران خود را بر آن یافته‌اید، هدایت کننده‌تر باشد [باز هم از آنها پیروی می‌کنید] گفتند: ما [نسبت] به آنچه بدان فرستاده شده‌اید کافریم

پس، از آنها انتقام گرفتیم پس بنگر که عاقبت تکذیب کنندگان چگونه شد

و [یاد کن] هنگامی را که ابراهیم به پدر و قوم خود گفت: من واقعا از آنچه می‌پرستید بیزارم

مگر آن کس که مرا آفرید که البته او به زودی مرا هدایت خواهد کرد

و این [سخن یکتاپرستی] را در نسل او سخنی ماندگار قرار داد، باشد که [به سوی خدا] بازگردند

بلکه اینان و پدرانشان را برخوردار کردم تا این که حق و فرستاده‌ای روشنگر به سویشان آمد

و چون حق به سویشان آمد گفتند: این افسون است و ما بدان کافریم

و گفتند: چرا این قرآن بر مردی بزرگ از آن دو قریه [مکه و طائف] نازل نشده است

مگر رحمت پروردگار تو را آنها تقسیم می‌کنند؟ این ماییم که معیشت آنها را در زندگی دنیا میانشان تقسیم کرده‌ایم، و بعضی از آنها را بر بعضی مراتبی برتری دادیم تا یکدیگر را به خدمت گیرند [و چرخه زندگی بگردد]، و رحمت پروردگار تو از آنچه می‌اندوزند بهتر است

و اگر بیم آن نبود که مردم [در انکار خدا] یک امت گردند، قطعاً سقف خانه‌های کسانی را که به [خدای] رحمان کافر می‌شوند، از نقره می‌کردیم و بر آنها نردبان‌ها می‌نهادیم که از آن بالا روند

وَلِيُبَيِّنَهُمْ أَرْبَابًا وَسُرَرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ

۳۵

وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ

۳۶

۴۲۷ر

وَمَنْ يَعِشْ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

۳۷

وَأَنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

۳۸

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ

۳۹

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ أَلْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ أَنكُم فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

۴۰

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۴۱

فَأِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ

۴۲

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ

۴۳

فَأَسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۴۴

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ

۴۵

وَسَأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ

۴۶

۴۲۸ر

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۖ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۴۷

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ

و برای خانه‌هایشان نیز درها و تخت‌هایی [سیمین می‌ساختیم] که بر آنها تکیه زنند

و زر و زیورهایی [دیگر نیز]، ولی اینها همه جز کالای زندگی دنیا نیست، و آخرت نزد پروردگار تو از آن پرهیزکاران است

و هر که از یاد [خدای] رحمان دل بگرداند، شیطانی بر او می‌گماریم که همدم او گردد

و مسلما آن [شیطان] ها ایشان را از راه باز می‌دارند ولی آنها می‌پندارند که هدایت یافتگانند

تا آن‌گاه که او [با همدم خود] به حضور ما آید، [به شیطان خود] گوید: ای کاش میان من و تو فاصله مشرق و مغرب می‌بود. پس چه بد همنشینی بودی

و چون ستم کردید، این که شما امروز در عذاب مشترکید، شما را هرگز سودی نخواهد بخشید

پس آیا تو می‌توانی کران را شنوا کنی یا کوردلان و کسانی را که در ضلالتی آشکارند هدایت کنی

پس اگر ما تو را [از دنیا] ببریم، قطعاً از آنها انتقام می‌گیریم

یا آنچه را به ایشان وعده داده‌ایم به تو نشان می‌دهیم، چرا که ما بر آنان تواناییم

پس به آنچه به تو وحی شده تمسک جوی که تو بر راهی راست هستی

و بی‌گمان این [قرآن] برای تو و برای قوم تو تذکری است، و به زودی [در مورد آن] بازخواست خواهید شد

و از رسولان ما که پیش از تو فرستادیم بپرس: آیا در برابر [خدای] رحمان خدایانی قرار داده‌ایم که عبادت شوند

و به راستی موسی را با آیات خویش به سوی فرعون و بزرگانش فرستادیم، پس گفت: من فرستاده‌ی پروردگار جهانیانم

پس چون آیات ما را برای آنها آورد، به ناگاه آنها به آن [آیات از روی تمسخر] می‌خندیدند

وَمَا نُرِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ
بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وَقَالُوا يَا أَيُّهُ السَّاحِرُ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا
لَمُهْتَدُونَ

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ
وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ

فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ
مُقْتَرِنِينَ

فَأَسْتَخَفَّ قَوْمَهُ، فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ

وَقَالُوا ءَأَلْهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ
قَوْمٌ خَصِمُونَ

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلَأِكَةَ فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ

و ما هیچ معجزه‌ای به آنها نشان ندادیم مگر آن که از
مشابهش عظیم‌تر بود، و آنها را به عذاب گرفتار کردیم تا
مگر باز گردند

و گفتند: ای افسونگر! پروردگار خود را به آن عهدی که با تو
کرده برای ما بخوان [که این عذاب را از ما بردارد] که ما
حتما هدایت پذیر خواهیم بود

پس هنگامی که عذاب را از آنها برداشتیم به ناگاه ایشان
پیمان می‌شکستند

و فرعون در میان مردمش بانگ برآورد [و گفت: ای قوم
من! آیا حکومت مصر و این نهرها که از زیر [کاخ‌های] من
جاری است از آن من نیست؟ آیا نمی‌بینید

بلکه من از این مردی که بی‌مقدار است و قادر بر بیان
نیست بهترم

پس چرا بر او دستبندهای زرین [از جانب خدا] افکنده
نشده یا فرشتگان همراه وی نیامده‌اند

پس قوم خود را سبک مغز گردانید در نتیجه اطاعتش
کردند، مسلما آنها مردمی نافرمان بودند

و چون ما را به خشم آوردند از آنها انتقام گرفتیم و
همگی‌شان را غرق کردیم

پس آنها را پیشینیانی [برای کفر و فسق] و عبرتی برای
آیندگان قرار دادیم

و هنگامی که [تولد] پسر مریم [برای قدرت خدا] مثل زده
شد، به ناگاه قوم تو از آن سخن [به تمسخر و خنده] سرو
صدا راه انداختند

و گفتند: آیا معبودهای ما بهترند یا او؟ [اگر معبودهای ما در
آتشند او نیز به دلیل معبود واقع شدن در آتش است].
این [مثل] را برای تو نزدند مگر از روی ستیزه‌جویی، بلکه
آنها مردمی ستیزه جویند

او جز بنده‌ای که موهبتش دادیم و او را برای بنی اسرائیل
سرمشق و نمونه ساختیم نیست

و اگر می‌خواستیم، البته به جای شما فرشتگانی قرار
می‌دادیم که در زمین جانشین [شما] شوند

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرَنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

و همانا وجود او (عیسی) دانشی برای [فهم] رستاخیز است، پس زنهار در آن تردید نکنید و از من پیروی کنید که راه راست این است

۶۲

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

و شیطان شما را از راه باز ندارد، چرا که او دشمن آشکار شماست

۶۳

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

و هنگامی که عیسی دلایل روشن [برای آنها] آورد گفت: همانا برای شما حکمت آورده‌ام و [آمده‌ام] تا برخی چیزها را که در آن اختلاف می‌کنید برایتان بیان کنم، پس از خدا بترسید و از من اطاعت کنید

۶۴

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

بی‌تردید خداوند [یکتا]، همو پروردگار من و پروردگار شماست، پس [تنها] او را بپرستید که راه راست همین است

۶۵

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ

پس گروه‌ها از میان خودشان [در باره‌ی مسیح] اختلاف کردند. پس وای بر کسانی که ستم کردند از عذاب روزی دردناک

۶۶

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

آیا جز رستاخیز را چشم به راهند که ناگهان به سراغشان آید در حالی که بی‌خبرند

۶۷

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ

در آن روز دوستان، بعضی دشمن بعضی دیگرند، مگر پرهیزگاران

۶۸
۴۳هـ

يَعْبَادِ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

ای بندگان من! امروز بر شما بیمی نیست و شما غمگین نخواهید شد

۶۹

الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ

همان کسانی که به آیات ما ایمان آوردند و تسلیم بودند

۷۰

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ

شما و همسرانتان شادمانه داخل بهشت شوید

۷۱

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

کاسه‌های زرین و سیوهایی برگرد آنها می‌گردانند و در آن جا هر چه دلخواه آنهاست و مایه لذت دیدگان است وجود دارد، و شما در آن جا جاودانه خواهید بود

۷۲

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و این همان بهشتی است که به [پاداش] آنچه می‌کردید وارث آن شده‌اید

۷۳

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ

در آن جا برای شما میوه‌های فراوان است که از آن می‌خورید

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

همانا مجرمان در عذاب جهنم ماندگارند

لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

[عذاب] از آنها کاسته نمی‌شود و ایشان در آن جا ناامیدند

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

و ما بر آنها ستم نکردیم بلکه خودشان ستمکار بودند

وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِثُونَ

و فریاد برآوردند: ای مالک! پروردگارت می‌بایست جان ما را بستاند. او گوید: شما [همچنان] ماندگارید

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ

همانا حقیقت را برایتان آوردیم، لیکن بیشتر شما حقیقت را خوش نداشتید

أَمْ أَبْرَمُوا أَمْ آتَانَا مَبْرُمُونَ

بلکه در کار [مخالفت با حق] اصرار ورزیدند، ما [نیز بر کيفرشان] اصرار می‌ورزیم

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ

آیا می‌پندارند که ما راز آنها و نجوایشان را نمی‌شنویم؟ چرا [می‌شنویم] و رسولان ما نزد آنها می‌نویسند

يَكْتُوبُونَ

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبِيدِينَ

بگو: اگر [خدای] رحمان را فرزندی باشد، خود من نخستین پرستندگانم [و باید او را بپرستم]

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

منزه است پروردگار آسمان‌ها و زمین، صاحب عرش، از آنچه وصف می‌کنند

فَذَرَهُمْ يُخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

پس آنها را رها کن تا به [همان سخنان] باطل مشغول باشند و بازی کنند تا آن روزی را که بدان وعده داده می‌شوند دیدار کنند

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ

و اوست که در آسمان معبود و در زمین معبود است، و هموست که حکیم داناست

الْعَلِيمُ

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

و پرخیز و پاینده است کسی که فرمانروایی آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آنهاست از آن اوست، و علم قیامت نزد اوست و به سوی او بازگردانده می‌شوید

وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ

و کسانی را که به جای او می‌خوانند اختیار شفاعت ندارند، مگر کسانی که از روی علم، به حق گواهی داده [و موحد] باشند

بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

و اگر از آنها بپرسی چه کسی آنها را آفرید؟ مسلما خواهند گفت: خدا. پس چگونه [از بندگی او] بازگردانده می‌شوند

وَقِيلَهُ يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

و گفته پیامبر [این است:]: ای پروردگار من! اینها گروهی هستند که ایمان نمی‌آورند

فَأَصْفَحَ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

[و گفته شود:]: پس از آنها صرف نظر کن و بگو: به سلامت! پس زودا که بدانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
۴۳۱

حَم

حا، میم

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

۲

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَرَّكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ

۳

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

۴

أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

۵

رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۶

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

۷

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ
الْأُولَىٰ

۸

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ

۹

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ

۱۰

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۱

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ

۱۲

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ

۱۳

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ

۱۴

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ

۱۵

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ

۱۶

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ

۱۷
حزب
۱۹۹

أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِلَيَّ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

۱۸

سوگند به [این] کتاب روشنگر

همانا ما آن را در شبی مبارک نازل کردیم، که ما [همواره] بیم دهنده بوده‌ایم

در آن [شب] هر کار حکیمانه‌ای از هم جدا و تدبیر می‌گردد

امری از جانب ماست، همانا ما فرستنده‌ی [پیامبران] بوده‌ایم

[اینها] به خاطر رحمتی از پروردگار توست که او شنوای داناست

همان پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آن دو است، اگر اهل یقین باشید

خدایی جز او نیست، زنده می‌کند و می‌میراند پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شماست

ولی آنها در شکند، و [با حقایق] بازی می‌کنند

پس در انتظار روزی باش که آسمان، دودی نمایان بیاورد

که مردم را فرو می‌پوشد، این عذابی پردرد است

[می‌گویند: پروردگارا! این عذاب را از ما دور کن که ما [اینک] مؤمنیم]

این پندگیری کجا به سودشان است و حال آن که پیامبری روشنگر برای آنها آمد [و پند نگرفتند]

آن‌گاه از او اعراض کردند و گفتند: تعلیم یافته‌ای دیوانه است

[اینک] ما عذاب را اندک زمانی برمی‌داریم، [ولی] شما [باز به کارهای خود] باز می‌گردید

روزی که با بزرگ‌ترین قدرت [کافران را] بگیریم همانا ما انتقام گیرنده‌ایم

و البته پیش از آنها نیز قوم فرعون را بیازمودیم و پیامبری بزرگوار برایشان آمد

که [به آنها گفت: بندگان خدا را به من تسلیم کنید، همانا من برای شما پیامبری امینم]

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ

۲۵

وَإِنِّي عَذْتُ رَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ

۲۱

وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزِلُونِ

۲۲

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَوَّلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ

۲۳

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ

۲۴

وَأَتْرِكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ

۲۵

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

۲۶

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

۲۷

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ

۲۸

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخِرِينَ

۲۹

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ

۳۵

۴۳۲

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ

۳۱

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ

۳۲

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

۳۳

وَعَاتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ

۳۴

إِنَّ هَوَّلَاءِ لَيَقُولُونَ

۳۵

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ

۳۶

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۳۷

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ

كَانُوا مُجْرِمِينَ

۳۸

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبِينِ

۳۹

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و این که بر خدا گردنکشی نکنید که من برای شما حجتی آشکار آورده‌ام

و همانا من به پروردگار خود و پروردگار شما پناه می‌برم از این که سنگسارم کنید

و اگر به من ایمان نمی‌آورید، پس از من کناره بگیرید

پس پروردگار خود را بخواند که: اینها مردمی گناهکارند

پس [گفتیم:] بندگان مرا شبانه حرکت بده، که شما مورد تعقیب خواهید بود

و دریا را آرام پشت سر بگذار که آنها سپاهی غرق شدنی هستند

چه بسیار باغ‌ها و چشمه‌سارانی که بر جای گذاشتند

و کشتزارها و جایگاه‌های نیکو

و نعمتی که در آن شادکام بودند

آری این گونه بود، و ما [همه] آنها را به قومی دیگر میراث دادیم

آن‌گاه نه آسمان به حال آنها گریست و نه زمین، و نه مهلتی به آنها داده شد

و به راستی فرزندان اسرائیل را از عذاب خفت‌بار نجات دادیم

از [ظلم] فرعون که او برتری جویی از اسرافکاران بود

و همانا آنها را از روی علم بر مردم جهان برگزیدیم

و آنها را از آیات و معجزات چیزی عطا کردیم که در آن امتحانی آشکار بود

البته این [کافران] حتما خواهند گفت

پایان کار جز همین مرگ نخستین نیست و ما زنده شدنی نیستیم

پس پدران ما را باز آورید اگر راست می‌گویید

آیا ایشان بهترند یا قوم «تبع» و کسانی که پیش از آنها بودند؟ آنها را نابود کردیم، [زیرا] آنان مجرم بودند

و ما آسمان‌ها و زمین و آنچه را که میان آن دو است به بازی نیافریدیم

ما آنها را جز به حق نیافریدیم، ولی بیشترشان نمی‌دانند

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ

به یقین، روز جدایی وعده‌گاه همه آنهاست

۴۱

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَن مَّوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

روزی که نه هیچ دوستی از دوست [خود] مشکلی را دفع می‌کند و نه ایشان یاری می‌شوند

۴۲

إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

مگر کسی که خدا به او رحم کند، همانا او مقتدر مهربان است

۴۳

۴۳۳

إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ

مسلم‌ا درخت زقوم

۴۴

طَعَامُ الْأَثِيمِ

خوراک گناه پیشه است

۴۵

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ

مانند مس گداخته است که در شکم‌ها می‌جوشد

۴۶

كَغَلِي الْحَمِيمِ

مانند جوشیدن آب جوشان

۴۷

خُذُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ

[ندا آید:] او را بگیرید و به میان دوزخ بکشانید

۴۸

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ

آن‌گاه روی سرش از عذاب آب جوشان بریزید

۴۹

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

بچش که تو [به خیال خود] همان نیرومند گرامی هستی

۵۰

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ

البته این همان است که به آن شک می‌کردید

۵۱

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ

بی‌گمان، پرهیزگاران در جایگاه امنی هستند

۵۲

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

در باغ‌ها و چشمه‌سارها

۵۳

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَابِلِينَ

حریر نازک و حریر ضخیم می‌پوشند [و] رویاروی هم [می‌نشینند]

۵۴

كَذَلِكَ وَرَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

[آری] این گونه است و حور العین را به همسری‌شان در می‌آوریم

۵۵

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ

در آن جا هر میوه‌ای را [که بخواهند] آسوده خاطر می‌طلبند

۵۶

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَلَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

در آن جا مرگ را نخواهند چشید، جز همان مرگ نخستین را [که چشیده‌اند]، و آنها را از عذاب دوزخ نگاه می‌دارد

۵۷

فَضَلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

[این] تفضلی است از جانب پروردگار تو، این همان کامیابی بزرگ است

۵۸

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

پس جز این نیست که این [قرآن] را به زبان تو آسان ساختیم، باشد که پند گیرند

۵۹

فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ

پس منتظر باش که آنها [نیز] منتظرند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
۴۳۴

حَم

حا، میم

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۲

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ

۳

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ ءَايَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

۴

وَأَخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ ءَايَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

۵

تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَءَايَاتِهِ ءُؤْمِنُونَ

۶

وَيُلِّ لِكُلِّ أَقَاكٍ أَثِيمٍ

۷

يَسْمَعُ ءَايَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۸

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ءَايَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُوْلَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۹

مِّنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۱۰

هَٰذَا هُدًىٰ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ

۱۱

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ ۖ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۱۲

حزب

۲۰۰

۴۳۵

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

۱۳

فرو فرستادن [این] کتاب از جانب خدای شکست ناپذیر حکیم است

به راستی در آسمان‌ها و زمین برای مؤمنان نشانه‌هایی [عبرت آموز] هست

و در آفرینش خودتان و آنچه از جنبنندگان می‌پراکند برای مردمی که یقین دارند نشانه‌هاست

و در آمد و شد شب و روز و رزقی که خدا از آسمان نازل کرده و زمین را پس از مرگش بدان زنده ساخته و در گرداندن بادها برای مردمی که می‌اندیشند نشانه‌هاست

اینها آیات الهی است که آنها را به درستی بر تو می‌خوانیم، پس بعد از خدا و آیات او به کدام سخن ایمان می‌آورند

وای بر هر دروغزن گناه پیشه

[که] آیات خدا را که بر او خوانده می‌شود می‌شنود، سپس به گردنکشی پای می‌فشارد، چنان که گویی آن را نشنیده است، پس او را به عذابی دردآور بشارت ده

و چون به چیزی از آیات ما آگاه شود آن را به ریشخند می‌گیرد. اینان عذابی خفت‌بار بر ایشان خواهد بود

از پشت سرشان دوزخ است، و آنچه را که به دست آورده و آن دوستانی را که غیر از خدا اختیار نموده‌اند به کارشان نمی‌آید و برای ایشان عذابی بزرگ است

این یک رهنمود است، و کسانی که آیات پروردگارشان را انکار کردند برایشان عذاب دردناک از شکنجه و اضطراب است

خدا کسی است که دریا را مسخر شما کرد تا کشتی‌ها در آن به فرمان او حرکت کنند و تا از فضل او طلب [معیشت] کنید و باشد که شکر گزارید

و آنچه را در آسمان‌ها و آنچه را در زمین است مسخر شما کرد که همه از اوست. قطعاً در این [امر] برای مردمی که می‌اندیشند نشانه‌هاست

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

به کسانی که ایمان آورده‌اند بگو تا از کسانی که روزهای [سخت و ناگوار] الهی را باور ندارند در گذرند، تا [خدا] قومی را بدانچه می‌کردند جزا دهد

هر که کاری شایسته کند، به سود خود اوست و هر که بدی کند به زیانش می‌باشد، سپس به سوی پروردگارتان بازگردانده می‌شوید

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

ما بنی اسرائیل را کتاب و حکومت و نبوت دادیم و از پاکیزه‌ها روزیشان کردیم و آنها را بر جهانیان برتری دادیم

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الظَّيْبَتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

و دلایل روشنی در امر [دین] به آنها عطا کردیم پس ایشان اختلاف نکردند مگر بعد از آن که علم برایشان آمد [آن هم] به خاطر حسد و رقابتی که میان خودشان بود. قطعا پروردگار تو روز قیامت میان آنها در آنچه بر سرش اختلاف می‌کردند حکم خواهد کرد

وَعَاثَيْنَاهُمْ بَيْنَتٍ مِّنَ الْأُمْرِ ۖ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

سپس تو را بر شریعتی که از امر [خدا] است قرار دادیم، پس از آن پیروی کن و از هوس‌های کسانی که نمی‌دانند پیروی مکن

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأُمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آنها هرگز در برابر خدا از تو حمایتی نتوانند کرد، و همانا ستمگران یار و یاور یکدیگرند و خدا یاور پرهیزکاران است

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُؤُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ

این [کتاب مایه‌ی] بصیرت‌هایی برای مردم است و برای قومی که یقین آورند هدایت و رحمتی است

هَذَا بَصِيرَةٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

آیا کسانی که مرتکب زشتی‌ها شدند پنداشته‌اند که آنها را مانند کسانی قرار می‌دهیم که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند [و] حیات و مماتشان یکسان است؟ بد قضاوتی دارند

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

و خدا آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید و تا هر کسی به موجب آنچه به دست آورده جزا داده شود و به آنها ستم نمی‌شود

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

أَفْرَعَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ
عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشْوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ
مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ
قَالُوا أَتُتُوا بِنَبَأَيْنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدِ
يَخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ

وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمِ
تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي
رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ
فَأَسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا
نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَيَقِنِينَ

پس آیا دیدی کسی را که هوای خویش را معبود خود قرار
داده و خدا او را از روی علم [به این که پذیرای هدایت
نبود] گمراه ساخته و بر گوش و دلش مهر زده و بر دیده‌اش
پرده نهاده است؟ آیا پس از خدا چه کسی او را هدایت
خواهد کرد؟ آیا متذکر نمی‌شوید

و گفتند: جز زندگی دنیوی ما هیچ نیست می‌میریم و زنده
می‌شویم و ما را جز طبیعت هلاک نمی‌کند، آنان را به این
[مطلب] هیچ دانشی نیست و جز این نیست که گمان
می‌کنند

و چون آیات روشن ما بر آنها خوانده شود، دلیلشان جز این
نیست که می‌گویند: پدران ما را [زنده] بیاورید اگر راست
می‌گویید

بگو: خداست که شما را زنده می‌کند، سپس می‌میراند،
آنگاه به روز رستاخیز که تردیدی در آن نیست گرد
می‌آورد، ولی بیشتر مردم [این را] نمی‌دانند

و فرمانروایی آسمان‌ها و زمین از آن خداست، و روزی که
رستاخیز برپا شود، در چنین روزی باطل‌اندیشان زیان
می‌کنند

و هر امتی را به زانو درآمده می‌بینی. هر امتی به سوی
کتاب خویش خوانده می‌شود [و گفته شود:] امروز سزای
آنچه را که می‌کردید می‌بینید

این نامه ماست که بر ضد شما به حق سخن می‌گوید. همانا
ما از آنچه می‌کردید نسخه بر می‌داشتیم

و اما کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند،
پروردگارشان آنها را در [جوار] رحمت خود در می‌آورد. این
همان کامیابی آشکار است

و اما کسانی که کافر شدند [به آنان گفته شود:] مگر آیات
من بر شما خوانده نمی‌شد و گردنکشی کردید و مردمی
گناهکار بودید

و چون گفته می‌شد که وعده‌ی خدا راست است و در قیامت
شکی نیست، می‌گفتید: ما نمی‌دانیم قیامت چیست و [آن
را] جز گمانی نمی‌پنداریم و ما به یقین نرسیده‌ایم

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَلِكُم مِّمَّا كَانْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
وَمَا أَوْلَاكُمْ أَلْتَارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ

ذَٰلِكُمْ بِأَنَّكُمْ أَتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَغَرَّتْكُمْ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم

حا، میم

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ
مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ
الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنُونِ بِكِتَابٍ مِّنْ
قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ

و [حقیقت] بدی‌هایی که کرده‌اند برای آنها ظاهر می‌شود و آنچه را که بدان ریشخند می‌کردند ایشان را فرا می‌گیرد

و به آنها گفته شود: امروز شما را فراموش می‌کنیم، همان گونه که شما دیدار امروزتان را فراموش کردید، و جایگاه شما آتش است و برای شما هیچ یآوری نخواهد بود

این بدان سبب است که شما آیات خدا را به ریشخند گرفتید و زندگی دنیا فریبتان داد پس امروز نه از این [آتش] بیرون آورده شوند و نه عذرشان پذیرفته گردد

پس حمد و سپاس از آن خداست که پروردگار آسمان‌ها و پروردگار زمین و پروردگار جهانیان است

و کبریایی و عظمت در آسمان‌ها و زمین، از آن اوست و اوست شکست ناپذیر حکیم

این کتاب از جانب خدای شکست ناپذیر حکیم نازل شده است

[ما] آسمان‌ها و زمین و آنچه را که میان آن دو است جز به حق و تا سر آمدی معین نیافریدیم، و کسانی که کافر شدند، از هشدارهایی که داده می‌شوند رو گردانند

بگو: به من خبر دهید، آنچه را غیر از خدا می‌خوانید، به من نشان دهید که چه چیزی از زمین را آفریده‌اند و یا در [خلقت] آسمان‌ها شرکت داشته‌اند؟ اگر راست می‌گویید [دلیلی از] کتابی که پیش از این [قرآن] است یا اثری علمی [از پیشینیان] برای من بیاورید [که]

و کیست گمراه‌تر از آن کس که به جای خدا کسی را می‌خواند که تا روز قیامت هم او را پاسخ نخواهد داد و آنها از دعایشان بی‌خبرند

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

و زمانی که مردم محشور گردند، [این معبودان] دشمنان آنها شوند و عبادتشان را انکار کنند

و چون آیات روشن ما بر ایشان تلاوت شود، منکران حق، وقتی حق به سویشان آید، گویند: این سحری آشکار است

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

آیا می‌گویند: این [کتاب] را به دروغ بافته است؟ بگو: اگر آن را بافته باشم [باید مجازات شوم و] شما نمی‌توانید خشم خدا را از من بازدارید. او به آنچه [با طعنه] به آن می‌پردازید [و جادویش می‌خوانید] آگاه‌تر است، و شهادت او میان من و شما کافی است و اوست آ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

بگو: من از [میان] پیامبران، پیامبر نوظهوری نیستم، و نمی‌دانم با من و شما چه معامله‌ای خواهد شد. جز آنچه را که به من وحی می‌شود پیروی نمی‌کنم، و من جز هشدار دهنده‌ای آشکار نیستم

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

بگو: به من خبر دهید، اگر این [قرآن] از نزد خدا باشد و شما بدان کافر شوید و شاهی از بنی اسرائیل [مانند عبد الله بن سلام] بر [حقانیت] مثل آن گواهی دهد و ایمان آورد و شما تکبر کنید [آیا در این صورت ستمکار نیستید؟] البته خدا قوم ستمگر را هدایت نمی‌ک

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَعَامَنَ وَأَسْتَكْبَرْتُمْ إِنْ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

و کافران در حق مؤمنان گفتند: اگر [این قرآن] چیز خوبی بود، به [پذیرفتن] آن بر ما پیشی نگرفته بودند، و چون خود به وسیله آن هدایت نیافته‌اند به زودی خواهند گفت: این یک دروغ کهنه است

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ

و [حال آن که] پیش از آن، کتاب موسی راهنما و رحمتی بود، و این [قرآن] کتابی به زبان عربی است که تصدیق کننده [ی آن] است، تا کسانی را که ستم کردند هشدار دهد و نیکوکاران را مزدهای باشد

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ

محققا کسانی که گفتند: پروردگار ما خداست و استقامت کردند، نه بیمی بر آنهاست و نه غمگین می‌شوند

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ایشان اهل بهشتند و برای همیشه در آن ماندگارند [این] پاداشی است به خاطر آنچه انجام می‌دادند

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا
 وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا
 بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
 نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
 تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۗ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ

۴۶
 احقاف
 ۱۵
 ۳۵

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ
 عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۗ وَعَدَّ الصَّدَقِ الَّذِي كَانُوا
 يُوعَدُونَ

۱۶

وَالَّذِي قَالَ لِيُؤَلِّيَنِيهِ أَوْفٍ لَّكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَكَدَّ
 خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيَلُكُ عَامِنُ
 إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ

۱۷

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ
 قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

۱۸

وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُؤَفِّيَهُمْ أَعْمَلَهُمْ وَهُمْ لَا
 يُظْلَمُونَ

۱۹

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَّذِينَ ظَنَنْتُمْ أَنَّهُمْ
 فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ
 الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا
 كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

۲۰

و انسان را به نیکی کردن به پدر و مادر خود سفارش کردیم. مادرش با تحمل رنج به او باردار شد و با تحمل رنج او را بر زمین نهاد، و [دوران] حمل و از شیر گرفتن او سی ماه است، تا آن که به رشد کامل خود برسد و به چهل سال برسد، می‌گوید: پروردگارا! بر دلم بیفکن

آنان کسانی‌اند که بهترین عملی را که انجام داده‌اند از ایشان می‌پذیریم و از بدی‌هایشان در زمره بهشتیان در می‌گذریم وعده‌ی راستی که وعده داده می‌شدند

و آن که به پدر و مادر خود گفت: اف بر شما! آیا به من وعده می‌دهید که [از قبر] بیرون آورده می‌شوم و حال آن که پیش از من نسل‌ها گذشتند [و برنخاستند]، و آن دو به [درگاه] خدا زاری می‌کنند که: وای بر تو! ایمان بیاور، وعده‌ی خدا حق است، و او پاسخ می‌دهد: ا

آنان کسانی‌اند که وعده‌ی عذاب بر آنها در [زمره‌ی] گروه‌هایی از جن و انس که پیش از آنها بگذشتند حتمی شد که بی‌تردید آنها زیانکار بودند

و برای هر یک [از مؤمن و کافر] بر حسب آنچه انجام داده‌اند درجاتی است، و تا [خدا پاداش] اعمالشان را تمام بدهد، و آنها مورد ستم واقع نخواهند شد

و آن روز که کافران بر آتش عرضه شوند، [به آنها گفته شود]: نعمت‌های پاکیزه [و خوشی‌های] خود را در زندگی دنیابتان [از بین] بردید و از آنها برخوردار شدید، پس امروز به سزای آن که در زمین به ناحق سرکشی می‌کردید و به سبب آن که نافرمانی می‌کردید به عذابی خ

وَأَذْكَرَ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ
الْثُّدُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنِ ءَالِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ
وَلَكِنِّي أَرِكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أُوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ
مُّمَطَّرْنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَكِنُهُمْ
كَذَلِكَ نُجَزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا
وَأَبْصَرًا وَأَفْعِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ
وَلَا أَفْعِدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءَالِهَةً بَلْ
صَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكَهُمُ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ

و برادر عادیان را به یاد آور، آن‌گاه که قوم خویش را در
[سرزمین] احقاف هشدار داد، با آن که پیش از او و پس از
او نیز هشدار دهندگانی بودند که: جز خدا را می‌پرستید.
واقعا من بر شما از عذاب روزی هولناک می‌ترسم

گفتند: آیا به سوی ما آمده‌ای که ما را از خدایانمان
برگردانی؟ پس آنچه به ما وعده می‌دهی بیاور اگر راست
می‌گویی

گفت: جز این نیست که آگاهی [از زمان وقوع عذاب] نزد
خداست، و من آنچه را بدان فرستاده شده‌ام به شما ابلاغ
می‌کنم، ولی شما را مردمی جاهل می‌بینم

پس چون آن [عذاب] را دیدند که به صورت ابری به طرف
وادی‌هایشان روی آورده، گفتند: این ابری است که بر ما
خواهد بارید. [گفته شد: نه،] بلکه این همان چیزی است که
شتاب در آن را می‌خواستید تندبادی است که در آن عذابی
دردناک است

همه چیز را به فرمان پروردگارش ریشه کن می‌کند. پس
چنان شدند که چیزی جز خانه‌هایشان دیده نمی‌شد. [آری،]
این چنین مردم مجرم را سزا می‌دهیم

و البته به آنها در چیزهایی قدرت و تمکن داده بودیم که
شما را در آن تمکن نداده‌ایم، و برای آنان شنوایی و دیده‌ها
و دل‌هایی [نیرومندتر از شما] قرار داده بودیم، ولی چون
آیات الهی را انکار کردند، نه شنوایی‌شان و نه دیدگانشان و
نه دل‌هایشان به هیچ وجه ب

و بی‌گمان، شهرهایی را که پیرامون شما بود هلاک کردیم و
آیات خود را [به صورت‌های] گوناگون بیان داشتیم به امید
آن که برگردند

پس چرا کسانی را که جز خدا برای تقرب، به خدایی گرفته
بودند یاریشان نکردند، بلکه از نظرشان ناپدید شدند؟ و
این بود [نتیجه‌ی] دروغ آنها و آنچه افترا می‌بستند

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

و چون تنی چند از جنیان را به سوی تو روانه کردیم که قرآن را می‌شنیدند پس وقتی بر آن حضور یافتند، [به یکدیگر] گفتند: ساکت باشید و بشنوید و چون به پایان رسید، برای هشدار به سوی قوم خود بازگشتند

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ

گفتند: ای قوم ما! ما کتابی را شنیدیم که بعد از موسی نازل شده و [کتاب‌های] پیش از خود را تصدیق می‌کند و به سوی حق و به راهی راست هدایت می‌کند

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ ۚ يَعْفِرْ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

ای قوم ما! دعوت کننده‌ی الهی را اجابت کنید و به او ایمان آورید تا [خدا] از گناهانتان بگذرد و شما را از عذابی دردناک پناه دهد

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و هر که دعوت کننده‌ی الهی را اجابت نکند، عاجز کننده‌ی خدا در زمین نیست و در برابر او هیچ دوست و حمایتگری نخواهد داشت [و] آنها در گمراهی آشکارند

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقِهِنَّ بَقْدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آیا ندیدند آن خدایی که آسمان‌ها و زمین را آفرید و در آفریدن آنها درمانده نشد، قادر است مردگان را زنده کند؟ آری! او بر هر کاری تواناست

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

و روزی که کافران بر آتش عرضه شوند [منادی گوید: این [آتش] حق نیست؟ گویند: چرا، به پروردگاران سوگند [که حق است]. گوید: پس به سزای این که انکار می‌کردید عذاب را بچشید

فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ

پس صبر کن همان‌گونه که پیامبران اولو العزم صبر کردند، و شتاب [در عقوبت] آنان مکن. روزی که آنچه را وعده داده می‌شوند ببینند، [احساس می‌کنند که] گویی جز ساعتی از یک روز [در دنیا] نبوده‌اند. [این] ابلاغی است. پس آیا جز مردم نافرمان هلاک می‌شوند

۱
۴۴۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ

۲

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ

۳

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ

۴

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبِ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَتَخْتَمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فِيمَا مَتَّأ بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِن لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَلَهُمْ

۵

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ

۶

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ

۷

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَنصَرُوا لِلَّهِ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

۸

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ

۹

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ

۱۰
حزب
۲۰۳

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا

۱۱

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ

کسانی که کافر شدند و از راه خدا بازداشتند، [خدا] اعمالشان را تباه کرد

و آنان که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند و به آنچه بر محمد نازل شده- که آن حق و از جانب پروردگارشان است- ایمان آوردند، [خداوند] بدی‌هایشان را بزدود و کار و بارشان را سامان بخشید

این بدان سبب است که آنها که کافر شدند، از باطل پیروی کردند، و کسانی که ایمان آوردند از حق که از جانب پروردگارشان است پیروی نمودند. بدین‌سان خداوند برای مردم وصف حالشان را بیان می‌کند

پس چون با کافران روبه رو شدید [مهلت ندهید و] گردن‌ها را بزنید، تا چون آنها را از پای در آوردید، بندها [ی اسیران] را محکم کنید، آن‌گاه یا به مت [آزادشان کنید] یا به فدیة، تا جنگ بارهایش را فرو نهد. این [فرمان خداست]، و اگر خدا می‌خواست خود از ایشان

به زودی آنها را [به بهشت] هدایت می‌کند و حالشان را نیکو می‌گرداند

و در بهشتی که برای آنها معرفی کرده داخلشان می‌کند

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اگر خدا را یاری کنید، یا© می‌کند و گام‌هایتان را استوار می‌دارد

و کسانی که کافر شدند، مرگ بر آنها، و [خدا] اعمالشان را نابود کرد

این بدان سبب است که آنها آنچه را خدا نازل کرده است خوش نداشتند و [خدا نیز] کارهایشان را نابود کرد

آیا در زمین سیر نکردند تا ببینند فرجام کسانی که پیش از آنها بودند چگونه شد؟ خدا زیر و رویشان کرد و کافران را نظایر آن خواهد بود

این بدان سبب است که خدا دوستدار و مولای کسانی است که ایمان آوردند، ولی کافران را مولایی نیست

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ
وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتكَ
أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ
ءَاسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّم يَتَغَيَّر طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّن حَمْرٍ لَّذَّةٍ
لِّلشَّرِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّن عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ
الْثَمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَن هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا
مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِن عِنْدِكَ قَالُوا
لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ
أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ

همانا خدا کسانی را که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند، به باغ‌هایی داخل می‌کند که از پای درختانش نهرها جاری است. و کسانی که کافر شدند، [چند صباحی] بهره می‌جویند و می‌خورند همان گونه که چهارپایان می‌خورند، و [سر انجام] جایگاهشان آتش است

و بسا شهرها که نیرومندتر از آن شهری بود که تو را بیرون کرد که ما هلاکشان کردیم و برای آنها هیچ یآوری نبود

پس آیا کسی که از جانب پروردگارش بر راه روشنی قرار دارد، مانند کسی است که زشتی عملش برای او زینت داده شده و از هوس‌های خود پیروی کرده‌اند

وصف بهشتی که به پرهیزگاران وعده داده شده [این است که] در آن نهرهایی است از آبی که [رنگ و بو و طعمش] برنگردد، و نهرهایی از شیری که مزه‌اش دگرگون نشود، و نهرهایی از شراب که برای نوشندگان لذتی است، و نهرهایی از عسل مصفا. و در آن جا هر گونه محصول [که

و از آنها کسانی هستند که [در ظاهر] به تو گوش می‌دهند ولی چون از نزد تو بیرون می‌روند، به دانش یافتگان می‌گویند: [این پیامبر] هم اکنون چه گفت؟ اینان کسانی‌اند که خدا بر دل‌هایشان مهر نهاده و از هوس‌های خود پیروی کرده‌اند

و آنها که هدایت پذیر شدند، [خدا] بر هدایتشان افزود و [روح] تقوایشان بخشید

آیا [کافران] جز این انتظار دارند که قیامت به ناگاه بر آنان در رسد؟ اینک نشانه‌های آن آمده است. پس آنگاه که [رستاخیز] بر آنان درآید، پند گرفتنش را چه سود

پس بدان که هیچ معبودی جز خدا نیست، و برای گناه خویش و برای مردان و زنان مؤمن آمرزش بخواه، و خداست که آمد و شد و جایگاه [و وابستگی‌های فکری و عملی] شما را می‌داند

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ

و کسانی که ایمان آورده‌اند می‌گویند: چرا سوره‌ای [در باره‌ی جهاد] نازل نمی‌شود؟ اما وقتی سوره‌ای صریح نازل گردد و در آن سخن از کارزار رود، بیماردلان را می‌بینی که، مانند کسی که به حال احتضار افتاده به تو می‌نگرند، پس همان سزاوارشان است

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ

فرمان‌پذیری و سخنی شایسته [بتر است] و هنگامی که کار [جهاد] قطعی شد، اگر با خدا راست می‌گفتند برایشان بهتر بود

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ

پس [ای منافقان!] اگر روی گردانید، آیا جز این انتظار می‌رود که در زمین تباهی کنید و قطع رحم نمایید

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ

اینان کسانی هستند که خدا لعنتشان کرده و گوش‌هایشان را کر و چشم‌هایشان را کور نموده است

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا

آیا در قرآن تدبیر نمی‌کنند یا بر دل‌ها [یشان] قفل‌های [عناد] است

إِنَّ الَّذِينَ أُرْتَدُوا عَلَىٰ أَدْبُرِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ

بی‌گمان، کسانی که پس از آن که [راه] هدایت برای آنها روشن شد [به حقیقت] پشت کردند، شیطان آنها را فریفت و آرزویشان را دراز کرد

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ

این بدان سبب است که آنها به کسانی که نزول قرآن از جانب خدا را مکروه داشتند، گفتند: به زودی در برخی کارها از شما اطاعت خواهیم کرد. و خدا همداستانی سرّی آنها را می‌داند

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبُرَهُمْ

پس چگونه‌اند هنگامی که فرشتگان جانشان را می‌گیرند در حالی که بر صورت‌ها و پشت‌هایشان می‌کوبند

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ ۗ وَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

این بدان سبب است که آنها از آنچه خدا را به خشم آورده پیروی کردند و از خرسندی‌اش کراهت داشتند پس [خداوند] اعمالشان را نابود کرد

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْعَانَهُمْ

آیا کسانی که در دل‌هایشان بیماری است، پنداشته‌اند که خدا هرگز کینه‌هایشان را فاش نخواهد کرد

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ

و اگر می‌خواستیم، قطعاً آنها را به تو نشان می‌دادیم و در نتیجه ایشان را به سیمایشان می‌شناختی، و البته تو آنها را در لحن [و زهر] کلامشان [به راحتی] می‌شناسی، و خدا از ظاهر و باطن [اعمالتان آگاه است

وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ
وَنَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَكُمْ

و البته شما را می‌آزماییم تا مجاهدان و صابران شما را بشناسیم و گزارش‌های [مربوط به] شما را رسیدگی و برما کنیم

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا
وَسَيَحِيطُ أَعْمَالُهُمْ

[و] کسانی که کافر شدند و [مردم را] از راه خدا بازداشتند و پس از آن که راه هدایت برای آنها آشکار شد، با رسول [خدا] در افتادند، هرگز به خدا گزند نمی‌رسانند، و [خدا] به زودی کرده‌هایشان را تباه می‌کند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا
تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اطاعت خدا کنید و اطاعت رسول کنید و اعمال خود را باطل نسازید

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

محققاً آنان که کفر ورزیدند و مانع راه خدا شدند، سپس در حال کفر مردند، خدا هرگز آنها را نخواهد بخشید

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ
وَلَن يَتْرُكَنَّكُمْ أَعْمَالَكُمْ

پس سست نشوید و [کافران را] به آشتی مخوانید و شما برترید و خدا با شماست و کارها [و تلاش] های شما را ناقص نخواهد گذاشت [و پیروزتان خواهد کرد]

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ وَلِيٌّ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ
أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ

زندگی دنیا جز بازیچه و بیهودگی نیست، و اگر ایمان بیاورید و تقوا پیشه کنید [خدا] پاداش شما را می‌دهد و اموالتان را [به عوض] نمی‌خواهد

إِن يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَبَخَّلُوا وَإِن يَسْأَلْكُمْ

اگر از شما مالی طلب کند و اصرار نماید، بخل می‌ورزید و کینه‌های شما را برما می‌سازد

هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ تَدْعُونَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَن
يَبْخُلُ وَمَن يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَن نَّفْسِهِ ۗ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ
وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ ۗ وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا
يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ

آگاه باشید! این شماها هستید که برای انفاق در راه خدا دعوت می‌شوید، سپس برخی از شما بخل می‌ورزد. و هر کس بخل ورزد، فقط در حق خود بخل ورزیده و [گر نه] خدا بی‌نیاز است و شما نیازمنداید. و اگر روی برتایید، خداوند قومی غیر از شما را جانشین می‌کند که آنه

حقا ما تو را پیروزی بخشیدیم، پیروزی درخشانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا

۱
۴۴۶ر

لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
وَعَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

۲

و تو را به نصرتی بی‌شکست یاری دهد

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا

۳

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا
مَعَ إِيمَانِهِمْ وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا

۴

او کسی است که آرامش را در دل‌های مؤمنان نازل کرد تا
ایمانی بر ایمانشان بیفزایند، و لشکریان آسمان‌ها و زمین از
آن خداست و خداوند دانای حکیم است

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ
عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا

۵

تا مردان و زنانی را که ایمان آورده‌اند، به بهشت‌هایی داخل
کند که از پای درختانش نهرها جاری است و در آن جاویدان
بمانند و بدی‌هایشان را از آنها بپوشاند و این در پیشگاه
خدا کامیابی بزرگی است

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ
الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

۶

و [تا] مردان و زنان نفاق پیشه و مردان و زنان مشرک را
که به خدا سوءظن دارند، عذاب کند. حوادث بد زمانه بر
آنها باد، و خدا بر ایشان خشم گرفته و لعنتشان کرده و
جهنم را برای آنها آماده کرده و چه بد سر انجامی است

وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا

۷

جنود [و قوای] آسمان‌ها و زمین از آن خداست، و خدا
شکست ناپذیر حکیم است

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

۸

[ای پیامبر!] ما تو را گواه [بر اعمال آنها] و بشارتگر و
هشدار دهنده فرستادیم

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا

۹

تا به خدا و فرستاده‌اش ایمان آورید و او را یاری کنید و
بزرگش دارید و خدا را صبح و شام به پاکی بستايند

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۗ وَمَنْ أَوْفَىٰ
بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا
وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسِّنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي
قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ
بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ
أَبَدًا وَرُزِينَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوْءًا وَكُنْتُمْ
قَوْمًا بُورًا

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
سَعِيرًا

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ
يَشَاءُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَائِمٍ لِّتَأْخُذُواهَا دَرُونا
نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا
كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۗ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۗ بَلْ
كَاوُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا

کسانی که با تو بیعت می‌کنند، جز این نیست که با خدا بیعت
می‌کنند دست خدا بالای دست‌هایشان است. پس هر که
پیمان بشکند، تنها به زیان خود می‌شکند، و هر که بر آنچه
با خدا عهد بسته وفادار بماند، به زودی خدا پاداشی بزرگ
به او می‌بخشد

به زودی اعراب بادیه نشین که [از جنگ] وامانده‌اند به تو
خواهند گفت: اموال ما و کسانمان ما را [از همراهی با شما]
مشغول داشت، پس برای ما آموزش بخواه. به زبان‌هایشان
چیزی را می‌گویند که در دل‌هایشان نیست. بگو: چه کسی
در برابر خدا برای شما اختیار چیزی ر

بلکه پنداشتید که پیامبر و مؤمنان هرگز به خانمان خود
برنخواهند گشت، و این [پندار] در دل‌هایتان زینت یافت و
گمان بد بردید و مردمی هلاکت زده شدید

و هر کس به خدا و پیامبر او ایمان نیاورد، [بداند که] ما
برای کافران آتشی سوزان آماده کرده‌ایم

و فرمانروایی آسمان‌ها و زمین از آن خداست. هر که را
بخواهد می‌بخشاید و هر که را بخواهد عذاب می‌کند، و خدا
آمرزنده‌ی مهربان است

به زودی وامانندگان، هنگامی که شما به طرف غنائم [خیبر]
حرکت کنید تا آن را به تصرف در آورید، به شما خواهند
گفت: بگذارید ما [هم] به دنبال شما بیاییم. [این گونه]
می‌خواهند سخن خدا را تغییر دهند. بگو: هرگز از پی ما
نخواهید آمد. خدا از پیش چنین گفته است.

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ ۖ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ ۚ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

وَلَوْ قَتَلْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

به واماندگان بادیه نشین بگو: به زودی به سوی قومی بسیار زورمند فراخوانده می‌شوید که یا با آنها می‌جنگید یا مسلمان می‌شوند. پس اگر اطاعت کنید، خدا شما را پاداشی نیکو می‌بخشد و اگر روی بگردانید، چنان که قبلا نافرمانی کردید، شما را به عذاب دردناکی عذاب م

بر نابینا و لنگ و بیمار گناهی نیست [که در جهاد شرکت نکنند]. و هر که اطاعت خدا و رسول او کند، وی را در باغ‌هایی داخل می‌کند که از پای درختانش نهرها جاری است و هر که سر بتابد، او را به عذابی دردناک عذاب می‌کند

به راستی خدا هنگامی که مؤمنان زیر درخت با تو بیعت می‌کردند از آنها راضی شد و از آنچه در دلشان [از صدق نیت] بود آگاه گردید، پس آرامش را بر آنها نازل کرد و فتعی نزدیک (فتح خیبر) را به آنها پاداش داد

و [نیز] غنیمت‌های فراوانی که می‌گیرند، و خدا شکست ناپذیر حکیم است

خدا به شما غنیمت‌های فراوانی را وعده داده است که آنها را خواهید گرفت ولی این [غنایم خیبر] را زودتر به شما ارزانی داشت و دست [تعدی] مردم را از شما کوتاه ساخت تا برای مؤمنان نشانه‌ای باشد، و شما را به راه راست هدایت کند

و [غنیمت‌های] دیگری [نیز هست] که به آنها دست نیافته‌اید تنها خدا بر آنها احاطه دارد، و خدا بر هر چیزی قادر است

و اگر کسانی که کافر شدند، [در حدیبیه] به جنگ با شما بر می‌خاستند، قطعاً [به شما] پشت می‌کردند و یار و یابوری [برای خود] نمی‌یافتند

سنت الهی است که در گذشته نیز بوده است، و هرگز برای سنت الهی تغییری نخواهی یافت

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

و اوست آن که در دل مکه پس از پیروز کردن شما بر آنان، دست‌های آنها را از شما و دست‌های شما را از آنها کوتاه کرد [تا جنگی رخ ندهد که مصلحت در این بود]، و خدا به آنچه می‌کنید بیناست

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

آنها کسانی بودند که کافر شدند و شما را از مسجد الحرام بازداشتند و نگذاشتند قربانی [شما] که بازداشته شده بود به محلش برسد. و اگر مردان و زنان مؤمنی که شما آنها را نمی‌شناختید [در میان آنها] نبودند که [ممکن بود] ندانسته آنها را بگویید و [از این بابت

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

آن‌گاه که کافران در دل خود تعصب ورزیدند تعصب جاهلیت، [و مانع ورود شما به مکه شدند]، پس خدا آرامش خود را بر فرستاده‌ی خویش و بر مؤمنان نازل کرد و آنها را پای‌بند آرمان تقوا نمود که آنها بدان سزاوارتر بودند و اهلیت آن را داشتند، و خدا به هر چیزی داناست

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا

حقا خدا رؤیای پیامبر خود را راست کرد که شما حتما به خواست خدا سر تراشیده و موی سر کوتاه کرده بدون هیچ ترسی با خاطره‌ی آسوده به مسجد الحرام وارد خواهید شد پس خدا چیزهایی [از مصالح پشت پرده] می‌دانست که شما نمی‌دانستید، لذا پیش از آن [برای شما با صلح

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

او کسی است که پیامبر خود را با هدایت و آیین درست [به سوی مردم] فرستاد تا آن را بر همه ادیان پیروز گرداند، و گواهی خدا [بر حقانیت پیامبر] کفایت می‌کند

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ
 بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
 سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِمَّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي
 التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ
 فَاسْتَغَلَّظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ
 الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ
 مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

۴۸
فتح
۲۹
/۴۹

محمد صلی الله علیه وآله وسلم فرستاده‌ی خداست و کسانی که با او هستند، بر کافران سختگیر [و] با همدیگر مهربانند. [همواره] آنها را در رکوع و سجود می‌بینی که فضل و خشنودی خدا را می‌جویند. نشانه آنها اثر سجده‌ای است که در چهره‌هایشان است. این وصف ایشان

صفحه ۳

آیه ۱۸

مدنی

الحجرات: حجره‌ها

۴۹. حجرات

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! در برابر خدا و رسولش [در هیچ کاری] جلو نیفتید، و از خدا بترسید. بی‌گمان خدا شنوای داناست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۱
حزب
۲۰۶
۴۵۰

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! صدایتان را بلندتر از صدای پیامبر نکنید و با او بلند سخن نگویند آن‌گونه که با یکدیگر بلند سخن می‌گویید، مبدا بی‌آن که خود بفهمید اعمالتان تباه شود

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
 النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن
 تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

۲

مسلمانانی که نزد پیامبر خدا صدایتان را فرو می‌کشند همان‌ها هستند که خدا دل‌هایشان را برای پرهیزگاری خالص کرده است. آنان را آمرزش و پاداشی بزرگ است

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

۳

بی‌تردید کسانی که تو را از پشت اتاق‌ها صدا می‌زنند، بیشترشان نمی‌اندیشند

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا
 يَعْقِلُونَ

۴

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و اگر آنها صبر می‌کردند تا تو [خود] به سراغشان آیی برایشان بهتر بود، و خدا آمرزنده‌ی مهربان است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصِحُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَدِمِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اگر فاسقی برایتان خبری آورد، نیک واری کنیید تا مبادا به نادانی، گروهی را آسیب رسانید آن‌گاه بر آنچه کرده‌اید پشیمان شوید

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ

و بدانید که رسول خدا در میان شماست. اگر در بسیاری از کارها از [رای و میل] شما پیروی می‌کرد، دچار هلاک و زحمت می‌شدید، لیکن خدا ایمان را محبوب شما کرد و آن را در دل‌های شما آراست و انکار و نافرمانی و عصیان را منفور شما گردانید. آنها واقعا رشد یافتگان

فَضَلَّا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَ ٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

[و این] کرامت و نعمتی از جانب خداوند است و خدا دانای حکیم است

وَإِن طَآئِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقْتُلُوا الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّى تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

و اگر دو طایفه از مؤمنان با هم جنگیدند، میان آن دو را اصلاح کنیید و اگر یکی از آن دو بر دیگری تعدی کرد، با آن که تعدی می‌کند بجنگید تا به فرمان خدا بازگردد. پس اگر بازگشت، میانشان به عدالت صلح دهید و عدل و انصاف روا دارید، که بی‌شک خداوند دادگران را دو

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

جز این نیست که مؤمنان با یکدیگر برادرند، پس میان برادرانتان را اصلاح کنیید و از خدا بترسید، امید که مورد رحمت قرار گیرید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِاللِّقَابِ بئسَ الأسمُ الفسوق بعدَ الإيْمَنِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! نباید قومی قوم دیگر را استهزا کنند، شاید آنها از اینها بهتر باشند، و نه زنانی زنان [دیگر] را، شاید آنها از اینها بهتر باشند، و عیب یکدیگر را به رخ نکشید و همدیگر را به لقب‌های زشت مخوانید که بدنامی است نام کفر و فسوق پس ا

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ
الظَّنِّ إِثْمٌ وَ لَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا
أُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از بسیاری گمان‌ها بپرهیزید،
چرا که پاره‌ای از گمان‌ها گناه است، و [در کار دیگران]
تجسس نکنید و کسی از شما غیبت دیگری نکند آیا کسی از
شما دوست دارد گوشت برادر مرده‌اش را بخورد؟ [بی‌شک
همه شما] از آن کراهت دارید، [غیبت نی

ای مردم! ما شما را از یک مرد و زن آفریدیم، و شما را
تیره‌ها و قبیله‌ها قرار دادیم تا یکدیگر را بشناسید [و اینها
ملاک امتیاز نیست]، قطعاً ارجمندترین شما نزد خدا
پرهیزگارترین شماست. بی‌تردید خداوند دانای آگاه است

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

بادیه‌نشینان گفتند: ایمان آوردیم. بگو: ایمان نیاورده‌اید،
ولی [بهتر است] بگویید: اسلام آورده‌ایم، و ایمان هنوز به
دل‌های شما راه نیافته است، و اگر خدا و پیامبر او را فرمان
ببرید، چیزی از [پاداش] کارهای شما را نمی‌کاهد. همانا خدا
آمرزنده‌ی مهربان اس

قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا
وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِن تُطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

مؤمنان [واقعی] تنها کسانی‌اند که به خدا و رسول او ایمان
آوردند و هیچ‌گاه شک ننمودند و با مال و جانشان در راه
خدا جهاد کردند، تنها آنان صادقند

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ

بگو: آیا خدا را از دینداری خود باخبر می‌سازید؟ در صورتی
که خدا آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است می‌داند، و
خدا از همه چیز آگاه است

قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

بر تو منت می‌نهد که اسلام آورده‌اند. بگو: به اسلام خویش
بر من منت منهد، بلکه این خداست که بر شما منت می‌نهد
که شما را به ایمان هدایت کرده است، اگر [در مدعای خود]
صادقید

يُمْتُونَ عَلَيْكَ أَن أَسْلَمُوا قُل لَّا تَمْتُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ
اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَن هَدَيْتُكُمْ لِلإِيمَانِ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

همانا خدا غیب آسمان‌ها و زمین را می‌داند، و خداوند به
آنچه می‌کنید بیناست

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا
شَيْءٌ عَجِيبٌ

أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيفٌ

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيجٍ

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا
لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ
زَوْجٍ بَهِيجٍ

تَبَصَّرَةٌ وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ
الْحَبِيدِ

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَّيْتًا كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ

وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمٌ تُبِعَ كُلُّ كَذَّبِ الرُّسُلِ فَحَقَّ
وَعِيدِ

أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدِ

قاف. سوگند به قرآن مجید [که این پیامبر، راستگو و
رستاخیز حق است]

بلکه از این که هشدار دهنده‌ای از خودشان به سوی آنها
آمد تعجب کردند و کافران گفتند: این چیز عجیبی است

آیا وقتی که مردیم و خاک شدیم [زنده می‌شویم]؟ این
بازگشتی بعید است

قطعا ما می‌دانیم که زمین از اجسادشان چه می‌کاهد، و پیش
ما کتابی است که [همه چیز در آن] محفوظ است

[نه،] بلکه حقیقت را وقتی برایشان آمد دروغ خواندند،
پس آنها در وضعی سر در گم قرار دارند

آیا به آسمان بالای سرشان نظر نکرده‌اند که آن را چگونه بنا
کرده و [با ستارگان] زینتش داده‌ایم که هیچ گونه خلل و
شکافی در آن نیست

و زمین را گستردیم و در آن کوه‌های استوار افکندیم و در
آن از هر نوع گیاهان خرم رویاندیم

تا مایه بصیرت و یادآوری برای هر بنده‌ی توبه‌کار باشد

و از آسمان آبی پربرکت نازل کردیم و به وسیله آن، باغ‌ها و
حبوبات درو کردنی را رویاندیم

و نخل‌های بلند با خوشه‌های بر هم چیده [رویاندیم]

تا روزی بندگان باشد، و با آن [آب] سرزمین مرده را زنده
کردیم. خروج [از قبرها] نیز چنین است

پیش از ایشان قوم نوح و اهل رسّ و ثمود [پیامبران را]
تکذیب کردند

و عاد و فرعون و برادران لوط

و اهل ایکه (قوم شعیب) و قوم تبع همگی فرستادگان را
تکذیب نمودند و در نتیجه وعده‌ی [عذاب] من تحقق یافت

پس آیا در آفرینش نخستین درمانده شدیم [که دوباره
توانیم بیافرینیم]؟ بلکه آنها [با این همه دلایل] باز در
آفرینش جدید در شک‌اند

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ
أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

۱۷

إِذْ يَتَلَقَى الْمُتَلَقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

۱۸

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

۱۹

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

۲۰

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ

۲۱

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ

۲۲

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ
فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ

۲۳

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٌ

۲۴

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ

۲۵

مَتَاعِ اللَّخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ

۲۶

أَلَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ
الشَّدِيدِ

۲۷
حزب
۲۰۸

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَّعْتُهُ وَلَكِن كَانِ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

۲۸

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَىٰ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ

۲۹

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

۳۰
۴۵۴ر

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ

۳۱

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ

۳۲

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ

۳۳

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ

۳۴

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ

۳۵

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ

و همانا ما انسان را آفریدیم، و می‌دانیم که نفس او چه
وسوسه‌ای به او می‌کند، و ما از رشته رگ‌ها به او
نزدیک‌تریم

آن دم که دو [فرشته] دریافت کننده، [اعمال او را]
دریافت می‌کنند که از راست و چپ [در کمین] نشسته‌اند

هیچ سخنی را بر زبان نمی‌آورد مگر این که مراقبی آماده
نزد اوست

و [سر انجام] سكرات مرگ به حق بیاید [و به او گفته
شود:] این همان است که از آن می‌گریختی

و در صور دمیده شود. این است روز وعده [ی عذاب]

و هر کسی همراه یک مأمور سوق دهنده و یک شاهد بیاید

[گفته شود:] واقعا که از این [روز] در غفلت بودی، اینک از
تو پرده‌ات را برداشتیم پس دیده‌ات امروز تیزبین است

و [فرشته] همراه او گوید: این [نامه اعمال او] نزد من
حاضر است

[به آن دو فرشته خطاب شود:] هر کفر پیشه ستیزه‌گر را
در جهنم افکنید

منع کننده‌ی خیر و متجاوز شکاک را

آن که با خداوند، خدای دیگری نهاد، پس در عذاب
شدیدش بیفکنید

[شیطان] همدم وی گوید: [ای] پروردگار ما! من او را به
سرکشی و انداشتم، لیکن او خود در ضلالتی دور بود

[خداوند] فرماید: در پیشگاه من جدال نکنید، که من از
پیش هشدارتان داده بودم

سخن [وعده‌ی عذاب] نزد من تغییر نیابد و من بر بندگان
هیچ ستم نکنم

آن روز به جهنم گوییم: آیا پر شدی؟ و گوید: آیا افزون [بر
این] هم هست

و بهشت برای پرهیزگاران نزدیک آورده شود و دور نباشد

[و به آنها گفته شود:] این است آنچه نوید داده می‌شدید،
برای هر توبه‌کار نگهدارنده [ی حدود خدا]

آن که در نهان از خدای بخشاینده ترسید و با قلبی مطیع و
رام پیش آمد

به سلامت وارد [بهشت] شوید که این، روز جاودانگی است

برایشان هر چه بخواهند در آن جا موجود است و نزد ما
بیشتر نیز هست. ستم کننده، ظلم پیشه. عبید جمع عبد:
بندگان. نقول: می‌گوییم. امتلأت: پر شدی. هل من مزید: آیا
افزون بر این هم هست. ازلفت: نزدیک گردانده شد.
توعدون (وعد): وعده داده می‌شوید. اواب (اوب): تو

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ السُّجُودِ

وَأَسْتَمِعِ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُهُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ

۵۱. ذاریات

الدَّارِيَاتِ: بادهای ذره‌افشان

مکی

۶۰ آیه

۴ صفحه

وَالذَّرِيَّتِ ذُرُورًا

فَالْحَمَلَتِ وَقْرًا

فَالْجَرِيَّتِ يُسْرًا

فَالْمُقْسِمَتِ امْرَأًا

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ

وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ

و چه بسیار نسل‌هایی را که پیش از ایشان (اهل مکه) هلاک نمودیم که از آنها قوی‌تر بودند و در شهرها رخنه کردند. آیا [از قدرت خدا] گریزی هست

قطعا در این [عقوبت‌ها] برای آن کس که صاحب دل است یا با حضور قلب گوش فرا می‌دهد عبرتی است

و همانا آسمان‌ها و زمین و آنچه را که میان آن دو است در شش روز آفریدیم و ما را هیچ ضعف و خستگی نرسید [پس چگونه زنده کردن مردگان سخت باشد]

پس بر آنچه می‌گویند صبر کن، و پیش از برآمدن آفتاب و قبل از غروب به ستایش پروردگارت تسبیح گوی

و پاسی از شب و در پی سجده‌ها [و نمازها] او را تسبیح گوی

و روزی که منادی از مکانی نزدیک ندا می‌دهد، گوش فرا دار

روزی که صیحه [ی رستاخیز] را به حق می‌شنوند. آن [روز] روز بیرون شدن [از قبرها] است

البته ماییم که زنده می‌کنیم و می‌میرانیم و بازگشت [همه] به سوی ماست

روزی که زمین به سرعت از [روی] آنها بشکافد [و از قبرها خارج گردند]. این گردآوردنی است که بر ما آسان است

ما بهتر می‌دانیم چه می‌گویند، و تو مأمور اجبار آنها [به ایمان] نیستی، پس به وسیله‌ی قرآن هر کس را که از تهدید من می‌ترسد متذکر ساز

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ

يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ

قَتِيلَ الْخَرَّاصُونَ

الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرَةٍ سَاهُونَ

يَسْأَلُونَ آيَاتَ يَوْمِ الدِّينِ

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تَسْتَعْجِلُونَ

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ

ءَاخِذِينَ مَا ءَاتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

وَفِي الْأَرْضِ ءَايَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْكُمْ تَنْطِقُونَ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَهِيمَ الْمُكْرَمِينَ

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ^ط قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ

فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ ^ه فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ

فَقَرَّبَهُ ^و إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ^ط قَالُوا لَا تَخَفْ ^ط وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

فَأَقْبَلَتِ أُمْرَاتُهُ ^و فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ ^ط إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

سوگند به آسمان که دارای مسیرها و زینت‌هاست

که شما [در مورد پیام‌های قرآن] در گفتاری مختلف و گوناگونید

کسی از [ایمان به] آن منحرف می‌شود که [از حق] منحرف شده باشد

مرگ بر دروغپردازان

همانان که در گرداب جهالت فرو رفته و بی‌خبرند

می‌پرسند: روز جزا چه وقت است

روزی که آنها بر آتش [عذاب] عقوبت می‌شوند

عذابتان را بچشید، این همان است که بدان عجله می‌کردید

همانا پرهیزگاران در باغ‌ها و چشمه‌سار انند

در حالی که آنچه را پروردگارشان به آنها عطا فرموده دریافت می‌کنند آنها پیش از این نیکوکار بودند

و آنها کمی از شب را می‌خفتند

و در سحرگاهان استغفار می‌کردند

و در اموالشان سهمی برای سائل و محروم بود

و در زمین برای اهل یقین نشانه‌هایی است

و نیز در وجود خودتان. پس آیا نمی‌بینید

و روزی شما و آنچه وعده داده می‌شوید در آسمان است

پس سوگند به پروردگار آسمان و زمین که این سخن درست مثل این که شما سخن می‌گویید حق است

آیا خبر مهمانان ارجمند ابراهیم به تو رسیده است

آن‌گاه که بر او وارد شدند پس گفتند سلام [بر تو]. گفت: سلام! [بر شما که] گروهی ناشناسید

پس آهسته به سوی خانواده‌ی خویش رفت و گوساله‌ای فربه [و بریان] آورد

پس آن را به نزدشان برد [ولی با تعجب دید دست به غذا نمی‌برند]. گفت: آیا غذا نمی‌خورید

پس [در دلش] از آنان بیمناک شد. گفتند: مترس، و او را به [تولد] پسری دانا مژده دادند

و زنش فریادکنان سر رسید و بر صورت خود زد و گفت: زنی پیر نازا [چگونه بزاید]

گفتند: پروردگارت چنین گفته است. همانا او حکیم داناست

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ

مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

فَتَوَلَّىٰ بُرْكُنَيْهِ ۚ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ ۖ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ

مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرِّمِيمِ

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُم تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّلٰعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

فَمَا اسْتَطَعُوا مِّن قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ

وَقَوْمَ نوحٍ مِّن قَبْلٍ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ

وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

فَفِرُّوْا إِلَى اللَّهِ ۖ إِنَّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ ۖ إِنَّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

[ابراهیم] گفت: ای فرستادگان [خدا]! مأموریت شما چیست

گفتند: ما به سوی مردمی پلیدکار فرستاده شده‌ایم

تا سنگ‌هایی از گل بر سرشان فرو فرستیم

[که] نزد پروردگارت برای تجاوزکاران، نشاندار شده‌اند

پس هر که از مؤمنان در آن [شهرها] بود بیرون بردیم

اما از مسلمانان جز یک خانه در آن جا نیافتیم

و در آن جا برای آنها که از عذاب دردناک می‌ترسند نشانی بر جای گذاشتیم

و در [ماجرای] موسی [نیز نشانه و عبرتی است] آن‌گاه که او را با حجتی آشکار به سوی فرعون فرستادیم

پس [فرعون] با ارکان [و نیروی] خود روی برتافت و گفت: [این شخص] ساحری یا دیوانه‌ای است

پس او و سپاهیانش را گرفتیم و آنها را در دریا افکندیم در حالی که او [در آخرین لحظه] ملامتگر [خویش] بود

و در [ماجرای] عاد [نیز عبرتی است] آن‌گاه که بر سر آنها باد مهلک فرستادیم

بر هیچ چیزی نمی‌گذشت مگر این که آن را چون استخوان پوسیده می‌گرداند

و در [ماجرای] ثمود [نیز عبرتی است] آن‌گاه که به ایشان گفته شد: تا چندی برخوردار شوید [که به حسابتان خواهیم رسید]

تا [آن که] از فرمان پروردگار خود سر برتافتند، پس در حالی که آنها می‌نگریستند صاعقه آنها را گرفت

[چنان بر زمین افتادند] که نه توانستند برخیزند و نه از خود دفاع کنند

و از پیش، قوم نوح را [کیفر نمودیم، زیرا] آنان قومی نافرمان بودند

و آسمان را با دستان [قدرت] خود بنا نهادیم و البته ما گسترش دهنده [ی آن] هستیم

و زمین را گستردیم و نیکو گسترندگانی هستیم

و از هر چیزی دو زوج آفریدیم، امید که شما عبرت گیرید

پس به سوی خدا بگریزید که من شما را از طرف او بیم دهنده‌ای آشکارم

و با خدا معبود دیگری قرار مدهید به راستی من از جانب او برای شما هشدار دهنده‌ای آشکارم

كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنُّونٌ

۵۳ أَتَوَّصَوْا بِهِۦٓ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَٰغُونَ

۵۴ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ

۵۵ وَذَكَرْ فَإِنَّ الدِّكْرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

۵۶ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

۵۷ مَا أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ

۵۸ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

۵۹ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ

۶۰ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

۵۲. طور	الطُّور: کوه طور	مکی	۴۹ آیه	۳ صفحه
----------------	------------------	-----	--------	--------

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالطُّورِ	سوگند به طور	۴۵۸
۲	وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ	و سوگند به کتاب نوشته شده	
۳	فِي رَقٍ مَّنشُورٍ	در ورقی سر گشاده	
۴	وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ	و سوگند به بیت المعمور	
۵	وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ	و سوگند به سقف برافراشته	
۶	وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ	و سوگند به دریای آکنده	
۷	إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ	که بی‌تردید عذاب پروردگار تو واقع شدنی است	
۸	مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ	آن را هیچ بازدارنده‌ای نیست	
۹	يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا	روزی که آسمان سخت به لرزه در آید	
۱۰	وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا	و کوه‌ها [جمله] به حرکت در آیند	
۱۱	فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	پس در آن روز وای بر تکذیب کنندگان	
۱۲	الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ	آنان که به یاهه‌گویی [و انکار آیات] سرگرمند	
۱۳	يَوْمَ يُدْعُونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً	روزی که با خشونت و شدت به سوی آتش جهنم رانده می‌شوند	
۱۴	هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ	[گفته شود:] این همان آتشی است که دروغش می‌پنداشتید. مشغله بیهوده. یلعبون (لعب): بازی می‌کنند، سرگرم می‌شوند. يدعون (دع): با خشونت انداخته می‌شوند، با قهر کشانده می‌شوند. کتتم تکذبون: تکذیب می‌کردید	

همچنین، برای کسانی که پیش از آنها بودند هیچ پیامبری نیامد جز این که گفتند: ساحری یا دیوانه‌ای است

آیا همدیگر را به این [سخن] سفارش کرده بودند؟ [نه،] بلکه آنان مردمی سرکش بودند

پس از آنها روی بگردان که تو مورد ملامت نخواهی بود

و اندرز ده که اندرز، مؤمنان را سود می‌بخشد

و جن و انس را نیافریدم مگر برای این که مرا بندگی کنند

از آنان هیچ روزیی نمی‌خواهم، و نمی‌خواهم که مرا اطعام کنند

همانا خداوند، خود روزی‌رسان و صاحب قدرت و توانمند است

پس برای کسانی که ستم کردند، سهم بزرگی از عذاب است همانند سهم یارانشان [از ستمگران گذشته]، بنابر این عجله نکنند

پس وای بر کسانی که کافر شدند از آن روزشان که وعده داده می‌شوند

أَفْسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ

پس آیا این افسون است یا شما نمی‌بینید

۱۶

أَصْلَوْهَا فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

داخل آن شوید، می‌خواهید صبر کنید، یا نکنید، بر شما یکسان است. جز این نیست که بدانچه می‌کردید مجازات می‌شوید

۱۷

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ

بی‌شک پرهیزگاران در باغ‌ها و ناز و نعمت‌اند

۱۸

فَكَهَيْنَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

به آنچه پروردگارشان به آنها داده شاد و مسرورند و خدایشان آنها را از عذاب دوزخ مصون داشته است

۱۹

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

به [پاداش] آنچه می‌کردید بخورید و بنوشید، گوارایتان باد

۲۰

مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

بر تخت‌هایی ردیف هم تکیه زنند، و حوران درشت چشم را همسرشان گردانیم

۲۱

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ

و کسانی که ایمان آوردند و فرزندانشان در ایمان پیروی‌شان کردند، فرزندانشان را به آنها ملحق کنیم و از [پاداش] عملشان چیزی نکاهیم. هر کسی در گرو دستاورد خویش است

۲۲

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

و از انواع میوه‌ها و گوشتی که دلخواه آنهاست عطایشان می‌کنیم

۲۳

يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأَسَا لَا لَعُوٌّ فِيهَا وَلَا تَأْتِيمٌ

در آن جا، از دست هم [به شوخی] جام می‌ریابند [ولی] در آن نه سخن بیهوده باشد و نه گناهکاری

۲۴

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ

و برای [خدمتشان] پسرانی خاص آنها چون مروارید درون [صدف] بر گردشان می‌چرخند

۲۵

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

و برخی‌شان رو به برخی دیگر کرده از هم بپرسند

۲۶

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ

گویند: به راستی ما پیش‌تر در میان کسان خود بیمناک بودیم

۲۷

فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْنَا وَوَقَدْنَا عَذَابَ السَّمُومِ

پس خدا بر ما منت نهاد و از عذاب سوزنده‌ی نافذ نگاهمان داشت

۲۸

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ

به راستی ما پیش از این او را می‌خواندیم [و می‌پرستیدیم] بی‌تردید او نیکی‌رسان و مهربان است

۲۹

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ

پس تذکر ده که تو به لطف پروردگارت نه کاهنی و نه دیوانه

۳۰

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ ۗ رَيْبَ الْمُنُونِ

آیا می‌گویند: شاعری است که ما برای وی منتظر مرگ و حوادث روزگاریم

۳۱

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ

بگو: منتظر باشید که من نیز با شما از منتظرانم

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ

۳۳

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۥٓ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ

۳۴

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِۦٓ إِن كَانُوا صَادِقِينَ

۳۵

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ

۳۶

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

۳۷

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمُهَيِّطُونَ

۳۸

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِۦٓ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ

۳۹

أَمْ لَهُ أَلْبٰنٰتٌ وَلَكُمْ أَلْبٰنُونَ

۴۰

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّن مَّعْرَمٍ مُّثْقَلُونَ

۴۱

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

۴۲

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ

۴۳

أَمْ لَهُمْ إِلٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

۴۴

وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَآءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ

۴۵

فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ

۴۶

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

۴۷

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

۴۸

وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
حِينَ تَقُومُ

۴۹

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ

آیا عقل‌هایشان آنها را به این [موضعگیری] وا می‌دارد یا آنها مردمی سرکش هستند

یا می‌گویند: آن [قرآن] را خود ساخته؟ [نه، اینها بهانه است] بلکه ایمان نمی‌آورند

پس باید سخنی مانند آن بیاورند اگر راست می‌گویند

آیا آنها از هیچ [و بی‌هیچ خالق] خلق شده‌اند یا خود خالق [خویش] اند

مگر آسمان‌ها و زمین را آنها خلق کرده‌اند [که فرمان نپذیرند]؟ بلکه جویای یقین نیستند

آیا ذخایر پروردگار تو نزد آنهاست یا ایشان [بر جهان هستی] تسلط دارند

آیا آنها نردبانی دارند در آن [اخبار غیبی را] می‌شنوند؟ پس باید شنونده‌ی آنان برهانی آشکار بیاورد

آیا خداوند را دختران است و شما را پسران [که فرشتگان را دختران خدا می‌نامید]

آیا از آنها مزدی می‌خواهی که ایشان از غرامت [آن] سنگین بارند

آیا اسرار غیب نزد آنهاست و آنها می‌نویسند

آیا می‌خواهند نیرنگی بزنند؟ ولی کافران خودشان نیرنگ خورده‌اند

آیا ایشان را جز خدا معبودی است؟ منزه است خدای یگانه از آنچه شریک او می‌سازند

و اگر پاره سنگی را در حال سقوط از آسمان ببینند [باز ایمان نیاورند و] گویند: ابری متراکم است

پس آنها را رها کن تا روز مرگ خود را که بیهوش می‌افتند ملاقات کنند

روزی که تدبیرشان به هیچ وجه به کارشان نیاید و ایشان یاری نشوند

و همانا کسانی که ستم کردند، عذابی دیگر دارند، و لیکن بیشترشان نمی‌دانند

و برای [ابلاغ] فرمان پروردگارت صابر باش که مسلما تو تحت نظر مایی، و پروردگارت را هنگامی که برمی‌خیزی، به ستایش تسبیح گوی

و او را پاسی از شب و به هنگام پشت کردن ستارگان تسبیح گوی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
۴۶۰ر

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ

سوگند به [آن] ستاره وقتی که فرو افتد

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ

که بار شما نه گمراه شده و نه منحرف

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ

و از روی هوس سخن نمی‌گوید

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

نیست این سخن جز وحیی که نازل می‌شود

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

او را [آن فرشته‌ی] بس نیرومند آموخت

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ

توانمندی که [به صورت اصلی خود در برابر پیامبر] ایستاد

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ

در حالی که او (جبرئیل) در افق برتر قرار داشت

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ

سپس نزدیک آمد و نزدیک‌تر شد

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ

تا به اندازه‌ی دو کمان یا نزدیک‌تر گردید

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

پس [توسط جبرئیل] به بنده‌ی خود آنچه را باید وحی کند، وحی کرد

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ

قلب [پاک محمد] آن [صورت اصلی جبرئیل] را که دید دروغ نگفت

أَفْتَمْرُونهٗ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ

آیا در آنچه می‌بیند با او مجادله می‌کنید

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ

و همانا در یک نزول دیگر هم او (جبرئیل) را دیده است

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ

در کنار سدرهٔ المنتهی

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ

که جنهٔ الماوی در آن جاست

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ

آن‌گاه که آن درخت سدره را می‌پوشاند آنچه [از امور خیره کننده] می‌پوشاند

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ

چشم [پیامبر] خطا نرفت و از حد نگذشت [آنچه دید واقعیت بود]

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ

به راستی که برخی از آیات بزرگ‌تر پروردگارش را بدید

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَّ وَالْعُزَّىٰ

آیا [بت‌های] لات و عزی، را دیده‌اید

وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةِ الْاُخْرَىٰ

و منات، آن سومین [بت] دیگر را [که دختران خدا می‌خوانید]

أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ

آیا [به خیالتان] برای شما پسر است و برای او دختر [و شما دختران را حقیر می‌پندارید]

تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ

در این صورت این تقسیمی ظالمانه است

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ

۲۳

بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِّن رَّبِّهِمُ الْهُدَىٰ

أَمْ لِلإِنسٰنِ مَا تَمَنَّىٰ

آیا انسان بدانچه تمنا کند می‌رسد

فَلِللَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ

پس آخرت و دنیا از آن خداست

وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا

۲۶

مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ

و چه بسیار فرشته که در آسمان‌هاست که شفاعتشان سودی نمی‌بخشد مگر پس از آن که خدا برای هر که بخواهد و بپسندد، اذن دهد

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً
 الْأُنثَىٰ

وَمَا لَهُمْ بِهِءٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنُّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا
 يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا

ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَن
 سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا
 بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ
 رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِّنَ
 الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا
 أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ

وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهوَ يَرَىٰ

أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ

وَأِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا

همانا کسانی که به آخرت ایمان ندارند، فرشتگان را به نام
 دختران می‌نامند

و ایشان در این [کار] شناختی ندارند. آنها جز از گمان
 پیروی نمی‌کنند، و البته گمان به هیچ وجه از [شناخت]
 حقیقت کفایت نمی‌کند

پس از کسی که از یاد ما دل می‌گرداند و جز زندگی دنیا را
 نمی‌خواهد روی گردان

این نهایت فهم آنهاست. بی‌تردید، پروردگار تو به کسی که
 از راه او منحرف شده آگاه‌تر است، و او کسی را که هدایت
 یافته است بهتر می‌شناسد

و هر چه در آسمان‌ها و هر چه در زمین است از آن
 خداست، تا کسانی را که بد کرده‌اند بدانچه انجام داده‌اند
 کیفر دهد و آنها را که نیکی کرده‌اند پاداشی بهتر دهد

آنان که از گناهان بزرگ و زشتکاری‌ها– جز لغزش‌های
 کوچک– اجتناب می‌کنند، بی‌تردید آمرزش پروردگار تو
 وسیع است. او به [حال] شما دمی که شما را از زمین پدید
 آورد و هنگامی که به صورت جنین در شکم مادر اتان بودید
 دانانتر است، پس خود را نستایید، او به کسی که پ

پس آیا دیدی آن کسی را که [از حق] روی برتافت

و کمی بخشید [ولی ادامه نداد] و امتناع ورزید

آیا علم غیب نزد اوست و او [حقایق را] می‌بیند

آیا بدانچه در صحیفه‌های موسی آمده خبر نیافته است

و [در نوشته‌های] ابراهیم که [به پیمان‌های خدا] وفا کرد

که هیچ کس بار گناه دیگری را بر نمی‌دارد

و این که برای انسان جز آنچه تلاش کرده نیست

و حتما کوشش او به زودی دیده خواهد شد

سپس به او جزای کافی داده خواهد شد

و این که پایان [کار] به سوی پروردگار توست

و هم اوست که بخنداند و بگریاند

و هم اوست که میراند و زنده کرد

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

و اوست که دو زوج نر و ماده را آفرید

۴۶ مِّنْ تُظْفَافٍ إِذَا تُمْنَىٰ

از نطفه‌ای آن‌گاه که ریخته شود

۴۷ وَإِنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ

و این که ایجاد عالم دیگر (رستاخیز) بر عهده‌ی اوست

۴۸ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ

و هم اوست که [شما را] بی‌نیاز کرد و مال بخشید

۴۹ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ

و هم اوست پروردگار ستاره‌ی شعری (که او را می‌پرستیدند)

۵۰ وَأَنَّهُ رَاهِلَكْ عَادًا الْأُولَىٰ

و هم اوست که عادیان نخستین را هلاک کرد

۵۱ وَتَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ

و تمودیان را باقی نگذاشت

۵۲ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَىٰ

و پیش از آنها قوم نوح را [هلاک نمود] آنها ظالم‌تر و طاغی‌تر بودند

۵۳ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ

و شهرهای واژگون شده [ی قوم لوط] را در هم فرو ریخت

۵۴ فَغَشَّاهَا مَا عَشَىٰ

پس آنها را [با عذاب فراگیری] چنان که باید فرا پوشانید

۵۵ فَبِأَيِّ آءَالَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ

پس در کدام یک از نعمت‌های پروردگارت تردید می‌کنی

۵۶ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَىٰ

این [پیامبر] بیم‌رسانی از بیم‌رسانان پیشین است

۵۷ أَرِزَتْ الْأَرْزَفَةُ

رستاخیز نزدیک است

۵۸ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ

کسی جز خداوند برطرف‌کننده‌ی [عذاب] آن نیست

۵۹ أَفَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ

پس آیا از این سخن عجب دارید

۶۰ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ

و می‌خندید و [از خوف قیامت] نمی‌گریید

۶۱ وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ

و شما [از آن] در غفلت به سر می‌برید

۶۲ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا

پس خدا را سجده آرید و پرستش کنید

۵۴. قمر

القَمَرُ: ماه

مکی

۵۵ آیه

۴ صفحه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ

قیامت نزدیک شد و ماه بشکافت

۲ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ

و اگر معجزه‌ای ببینند، روی بگردانند و گویند: سحری دائمی است

۳ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ

و [حقیقت را] تکذیب کردند و پیرو هوس‌های خود شدند، و هر امری [به جای خود] قرار گیرد [و حق و باطل روشن شود]

۴ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

و به تحقیق از اخبار [پیشینیان] آنچه در آن بازدارندگی است برایشان آمده است

۵ حِكْمَةٌ بَلِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النَّذِرُ

[آیات الهی] حکمتی رساست، لیکن هشدارها [حق ناپذیران را] فایده نمی‌دهد

۶ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُكْرٍ

پس از آنان روی برتاب [و منتظر باش] روزی را که داعی [حق] به سوی امری دهشتناک دعوت کند [و به پای حساب بکشد]

خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ

۸ مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ

۹ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

۱۰ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرُ

۱۱ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ

۱۲ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

۱۳ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَجٍ وُدُسِرٍ

۱۴ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ

۱۵ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

۱۶ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

۱۷ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

۱۸ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

۱۹ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ

۲۰ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ

۲۱ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

۲۲ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

۲۳ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ

۲۴ فَقَالُوا أَبَشْرًا مِمَّا وَحَدَّا نَتَّبِعُهُوَ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

۲۵ أَعْلَقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ

۲۶ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُّ

۲۷ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَرْتَقِبَهُمْ وَأَصْطَبِرُ

در حالی که چشمانشان فرو شکسته، از قبرها بیرون می‌آیند، گویی آنان ملخ‌های پراکنده‌اند

گردن‌کشان به سرعت به سوی آن دعوتگر بشتابند کافران گویند: امروز روز سختی است

پیش از آن قوم نوح تکذیب کردند و بنده‌ی ما را دروغگو خواندند و گفتند: دیوانه‌ای طرد شده [از اجتماع] است

پس پروردگار خود را خواند که: من مغلوبم پس انتقام گیر

پس درهای آسمان را به آبی سیل آسا گشودیم

و زمین را به صورت چشمه‌هایی شکافتیم تا آب [زمین و آسمان] برای امری که تقدیر شده بود به هم پیوست

و او را بر [کشتی ساخته شده] از تخته‌ها و میخ‌ها حمل کردیم

[کشتی] زیر نظر ما می‌رفت، [این] پاداش کسی بود که مورد انکار واقع شده بود

و به راستی آن [سفینه] را بر جای نهادیم تا عبرتی باشد، پس آیا پند گیرنده‌ای هست

پس چگونه بود عذاب من و هشدارهای من

و قطعاً قرآن را برای پند آموزی آسان کردیم، پس آیا پند گیرنده‌ای هست

عادیان [هود را] تکذیب کردند، پس چگونه بود عذاب من و هشدارهای من

همانا ما بر [سر] آنها تندبادی سوزان در روزی پیوسته شوم فرستادیم

[که] مردم را از جا می‌کند، گویی تنه‌های نخلی بودند که ریشه کن شده‌اند

پس [بنگر] چگونه بود عذاب من و هشدارهای من

و قطعاً قرآن را برای پندآموزی آسان کردیم، پس آیا پند گیرنده‌ای هست

قوم ثمود بیم رسانان را تکذیب کردند

پس گفتند: آیا بشری یکه و تنها از خودمان را پیروی کنیم؟ در این صورت ما واقعا در گمراهی و جنون خواهیم بود

آیا از میان همه‌ی ما وحی بر او القا شده است؟ [نه]، بلکه او دروغگویی خودخواه است

زودا که فردا بدانند دروغگوی خودخواه کیست

[به صالح گفتیم:] همانا ما این ماده شتر را به امتحانشان می‌فرستیم، پس مراقبشان باش و صبوری کن

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌّ

۲۹

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ

۳۰

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

۳۱

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ

۳۲

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

۳۳

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ

۳۴

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا عَالَ لُوطٌ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ

۳۵

نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

۳۶

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ

۳۷

وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ

۳۸

وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ

۳۹

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ

۴۰

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

۴۱

وَلَقَدْ جَاءَ عَالَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ

۴۶۵ر

۴۲

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ

۴۳

أَكْفَارِكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلَادِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ

۴۴

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ

۴۵

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

۴۶

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ

۴۷

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

۴۸

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ

۴۹

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

و به آنان خبر ده که آب، میانشان [و میان نافه] تقسیم شده است، هر کدام در نوبت خود [بر سر آب] حاضر شود

پس رفیقشان را ندا دادند و او شمشیر کشید و [ناقه را] پی کرد

پس [بنگر] چگونه بود عذاب من و هشدارهای من

همانا ما بر سرشان یک صیحه [ی مرگبار] فرستادیم و همگی چون علف خشک، خرد و ریز شدند

و قطعا قرآن را برای پندآموزی آسان کردیم، پس آیا پند گیرنده‌ای هست

قوم لوط بی‌م رسانان را تکذیب کردند

همانا ما بر سر آنها طوفانی سنگبار فرو فرستادیم، بجز خاندان لوط که به وقت سحر نجاتشان دادیم

[و این] رحمتی از جانب ما بود، ما این گونه هر که را سپاس داشت پاداش می‌دهیم

و همانا [لوط] آنها را از عذاب سخت ما بی‌م داده بود، ولی با آن هشدارها به ستیزه برخاستند

و از مهمانان او کام زشت خواستند، پس چشمانشان را کور کردیم [و گفتیم: اینک بچشید عذاب و هشدارهای مرا

و همانا سپیده دم عذابی پایدار و ثابت بر سرشان آمد

پس عذاب و هشدارهای مرا بچشید

و قطعا قرآن را برای پند آموزی آسان کردیم، پس آیا پند گیرنده‌ای هست

و همانا بی‌م رسانان به جانب فرعونیان آمدند

[اما آنها] همه معجزات ما را تکذیب کردند، پس آنها را همچون گرفتن پیروزمندی مقتدر بگرفتیم

آیا کافران شما [اهل مکه] از آنها [که برشمردیم] برترند، یا شما را در نوشته‌ها [ی آسمانی] امان نامه‌ای است

یا می‌گویید: ما جماعتی هستیم همیار و انتقامگیر

زودا که این جمع درهم شکسته شود و پشت کرده بگریزند

بلکه موعدهشان قیامت است، و [مجازات] قیامت هولناک‌تر و تلخ‌تر است

قطعا بزهدکاران در گمراهی و شعله‌های آتشند

روزی که در آتش بر صورت‌هایشان کشانده شوند، [و گفته شود: درد لمس کردن لهیب آتش را بچشید

همانا ما هر چیزی را به اندازه آفریده‌ایم

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ

و فرمان ما جز یک فرمان نیست، چون چشم بر هم زدنی

۵۱

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَدَّكِرٍ

و همفکران شما را سخت به هلاکت رساندیم، پس آیا پند
گیرنده‌ای هست

۵۲

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

و هر چه کرده‌اند در نامه‌ها [ی اعمال] ثبت است

۵۳

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ

و هر خرد و کلانی [از اعمال] به قلم رفته است

۵۴

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ

محققا پارسایان در باغ‌ها و [کنار] نه‌هایند

۵۵

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ

در جایگاه صدق، نزد پادشاهی با اقتدار

۵۵. رحمن

الرَّحْمَنُ: بخشاینده

مدنی

۷۸ آیه

۴ صفحه

۱
حزب
۲۱۳
ر۴۶۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّحْمَنُ

[خداوند] رحمان

۲

عَلَّمَ الْقُرْآنَ

قرآن را تعلیم داد

۳

خَلَقَ الْإِنْسَانَ

انسان را آفرید

۴

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

او را گفتن آموخت

۵

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

خورشید و ماه بر حسابی [مقرر] در کارند

۶

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ

و گیاه و درخت [سر به فرمانند و] سجده می‌آورند

۷

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

و آسمان را برافراشت و [در آن] میزان نهاد

۸

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ

تا در وزن کردن خلاف نکنید

۹

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ

و ترازو را به انصاف برپا دارید و در سنجش مکاهید

۱۰

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ

و زمین را برای آدمیان آفرید

۱۱

فِيهَا فَكِيهَةٌ وَالنَّحْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ

در آن میوه [ها] و نخل‌هایی با خوشه‌های غلاف دار است

۱۲

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ

و دانه‌های سیوس دار [با برگ و کاه] و گیاهان خوشبو

۱۳

فَبِأَيِّ آءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس [ای جن و انس] کدامین نعمت‌های پروردگارتان را
انکار می‌کنید

۱۴

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ

انسان را از گل خشکیده‌ای سفال مانند آفرید

۱۵

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ

و جن را از تشعشی از آتش خلق کرد

۱۶

فَبِأَيِّ آءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ

او پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب است

۱۸ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

۱۹ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ

دو دریای [تلخ و شیرین] را که با هم برخورد دارند روان کرد [ولی یکدیگر را تغییر نمی‌دهند]

۲۰ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ

[چرا که] میان آن دو حایلی است که به همدیگر تجاوز نمی‌کنند

۲۱ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

۲۲ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ

از آن دو لؤلؤ و مرجان بیرون می‌آید

۲۳ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

۲۴ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

و برای اوست کشتی‌های روان در دریا که چون کوه‌هایند

۲۵ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

۲۶ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ

هر آن کس که بر روی زمین است فناپذیر است

۲۷ وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

و تنها ذات با شکوه و ارجمند پروردگارت باقی می‌ماند

۲۸ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

۲۹ يَسْأَلُهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

هر که در آسمان‌ها و زمین است از او حاجت می‌خواهد، و او هر روز به کاری‌ست

۳۰ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

۳۱ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ

زودا که به [حسابرسی] شما بپردازیم ای جن و انس

۳۲ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

۳۳ يَمَعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَتَفَادُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُدُوا لَا تَتَفَدُونَ إِلَّا بِسُلْطَنِ

ای گروه جن و انس! اگر توانستید از مرزهای آسمان‌ها و زمین بگذرید پس بگذرید، [ولی] نتوانید گذشت، مگر با داشتن قدرتی

۳۴ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

۳۵ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ

بر سرتان شراره‌هایی از آتش و دود و مس گذاخته فرستاده می‌شود که از خود دفاع نتوانید کرد

۳۶ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

۳۷ فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءَ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ

پس آن‌گاه که آسمان شکافته شود و چونان چرمی سرخ و گلگون گردد

۳۸ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

۳۹ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ

پس در آن روز هیچ انس و جنی از گناهش پرسیده نشود [زیرا همه چیز روشن است]

۴۰ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ

۴۲ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۴۳ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ

۴۴ يُطوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آانِ

۴۵ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۴۶ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ

۴۶۸

۴۷ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۴۸ ذَوَاتًا أَفْنَانٍ

۴۹ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۵۰ فِيهِمَا عَيْنَانِ مُجْرِيَانِ

۵۱ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۵۲ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ

۵۳ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۵۴ مُتَّكِيْنَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ

۵۵ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۵۶ فِيهِنَّ قَلْصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

۵۷ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۵۸ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ

۵۹ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۶۰ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ

۶۱ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۶۲ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ

۶۳ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۶۴ مُدْهَمَّاتَانِ

۶۵ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۶۶ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاحَتَانِ

۶۷ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

تبهکاران به سیمایشان شناخته می‌شوند، پس موی پیشانی و پاها [ی آنها] گرفته می‌شود [تا به دوزخ افکنده شوند]

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

این همان جهنمی است که مجرمان آن را دروغ می‌انگارند

میان آتش و آب جوشان می‌گردند

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

و هر کس را که از مقام پروردگارش بترسد دو باغ [در بهشت] است

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

[آن دو باغ] دارای انواع درختان و شاخسارانند

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

در آنها دو چشمه جاری‌اند

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

در آن دو [باغ] از هر میوه‌ای دو گونه هست

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

بر بسترهایی که آستر آنها از دبیای سبز است تکیه می‌زنند، و چیدن [میوه‌های] آن دو باغ [به آسانی] در دسترس است

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

در آنها دلبرانی هست که به همسران خود چشم دوزند که پیش از آنها دست هیچ انس و جنی به آنها نرسیده است

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

گویی که آنها یاقوت و مرجاند

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

آیا پاداش احسان جز احسان است

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

و غیر از آن دو [باغ] دو باغ [دیگر نیز] هست

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

[آن دو باغ] چنان سبز است که به سیاهی می‌زند

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

در آنها دو چشمه جوشان است

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

فِيهِمَا فَكَيْهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ

در آن دو، میوه و خرما و انار است

۶۹ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

۷۰ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ

در آن جا [زنانی] نیک سیرت و زیبا رویند

۷۱ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

۷۲ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ

حورانی پرده‌نشین در میان خیمه‌ها هستند

۷۳ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

۷۴ لَمْ يَطْمِئْتُنَّ إِذْ نَسَّ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

دست هیچ انس و جنی پیش از ایشان به آنها نرسیده است

۷۵ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

۷۶ مُتَّكِعِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانِ

بر پشتی‌های سبز و بسترهای زیبا تکیه زده‌اند

۷۷ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید

۷۸ تَبَرَّكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

پر خیر و مبارک است نام پروردگار تو که شکوهمند و با کرامت است

۵۶. واقعه

الْوَاقِعَةُ: پیشامد

مکی

۹۶ آیه

۴ صفحه

۱
حزب
۲۱۴
۴۶۹۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هنگامی که آن واقعه (رستاخیز) رخ دهد

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

[خواهید دید که] در وقوع آن دروغی نیست

۲ لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ

پایین آورنده [ی گروهی] و بالا برنده [ی گروهی] است

۳ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ

آن‌گاه که زمین با تکان سختی لرزانده شود

۴ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا

و کوه‌ها [به تمامی] خرد و ریز شوند

۵ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا

و به صورت غباری پراکنده گردند

۶ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا

و شما سه دسته شوید

۷ وَكُنْتُمْ أَرْوَاجًا ثَلَاثَةً

پس [دسته‌ای] اهل سعادت، چه اهل سعادت

۸ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

و [دسته‌ای] تیره بختان، چه تیره بختانی

۹ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

و پیشگامان که پیشگامند

۱۰ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

آنها مقربانند

۱۱ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

در باغ‌های پر نعمت [بهشت جای دارند]

۱۲ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

بسیاری، از امت‌های نخستین

۱۳ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَىٰ

و اندکی، از متاخرانند (امت اسلام)

۱۴ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ

بر تخت‌هایی زربافت جواهر نشان

۱۵ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ

رویاری هم بر آنها تکیه داده‌اند

۱۶ مُتَّكِعِينَ عَلَيْهَا مُتَّقِلِينَ

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ

بر گردشانش پسرانی همیشگی [به خدمت] می‌گردند

۱۸ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ

با جام‌ها و ابریق‌ها و پیاله‌ای از می‌روان

۱۹ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفُونَ

که از آن نه سر درد گیرند و نه مست و بی‌خرد شوند

۲۰ وَفَلَكَهَاتٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ

و میوه از هر چه اختیار کنند

۲۱ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

و از گوشت پرنده هر چه بخواهند

۲۲ وَحُورٌ عِينٌ

و حوران درشت چشم

۲۳ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ الْمَكْنُونِ

همچو مروارید پنهان در صدف

۲۴ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

[اینها] پاداشی است به خاطر آنچه می‌کردند

۲۵ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا

در آن جا نه سخن بیهوده شنوند و نه گناه آلود

۲۶ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا

مگر سخنی که سلام است و سلام

۲۷ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ

و اهل سعادت، چه اهل سعادت

۲۸ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ

در [زیر] درختان سدر بی‌خارند

۲۹ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ

و درختان موز که میوه‌اش بر هم چیده است

۳۰ وَظِلِّ مَمْدُودٍ

و سایه‌ای گسترده

۳۱ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ

و [کنار] آبشارها

۳۲ وَفَلَكَهَاتٍ كَثِيرَةٍ

و میوه‌های فراوان

۳۳ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

نه تمام شدنی و نه منع شدنی

۳۴ وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ

و همسرانی بلند [مرتبه]

۳۵ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً

همانا آن زنان را به آفرینشی نو آفریدیم

۳۶ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا

و آنان را دوشیزه قرار دادیم

۳۷ عُرْبًا أَتْرَابًا

عشق ورزان [به همسر] و هم سن و سالند

۳۸ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ

[اینها همه] برای اهل سعادت است

۳۹ ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ

که بسیاری از امت‌های نخستین

۴۰ وَثُلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ

و بسیاری از امت‌های متأخرند

۴۱ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ

و تیره بختان چه تیره بختانی

۴۲ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ

در [عذاب] باد سوزان و آب جوشانند

۴۳ وَظِلِّ مِّن يَّحْمُومٍ

و سایه‌ای از دود سیاه

۴۴ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

نه خنک است و نه خوش

۴۵ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ

همانا آنان پیش از این خوشگذران [و غافل از آخرت] بودند

۴۶ وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْحَنثِ الْعَظِيمِ

و بر گناه بزرگ اصرار می‌ورزیدند

۴۷ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيُّدًا مِّتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَيْنَا لَمَبْعُوثُونَ

و می‌گفتند: آیا وقتی مردیم و خاک و استخوان شدیم، واقعا ما برانگیخته می‌شویم

۴۸ أَوْ عَابَاؤُنَا الْأُولُونَ

همچنین نیاکان ما

۴۹ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

بگو: یقینا اولین و آخرین

۵۰ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

بی‌تردید جلگی در آن وعده‌گاه روز معلوم گردآورده می‌شوند

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكذِّبُونَ

آن‌گاه شما ای گمراهان تکذیب‌کننده

۵۲ لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ

قطعا از درختی که از زقوم است خواهید خورد

۵۳ فَمَا لِكُلِّونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

که شکم‌ها از آن پر می‌کنید

۵۴ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

و بر سر آن از آب جوشان می‌نوشید

۵۵ فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ

پس می‌نوشید چون نوشیدن اشتران عطش زده

۵۶ هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ

این است پذیرایی آنان در روز جزا

۵۷ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

ما شما را آفریده‌ایم، پس چرا [آفرینش جدید را] تصدیق نمی‌کنید

۵۸ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ

آیا آنچه را [که به صورت نطفه] فرو می‌ریزید ملاحظه کرده‌اید

۵۹ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

آیا شما آن را خلق می‌کنید یا ما آفریننده‌ایم

۶۰ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

ما بیم که میان شما مرگ را مقدر کرده‌ایم و ما ناتوان نیستیم

۶۱ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَ لَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ

بر این که امثالان را به جای شما قرار دهیم و شما را در جهان دیگری که نمی‌دانید آفرینش تازه‌ای بخشیم

۶۲ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

و همانا شما پیدایش نخستین خود را دانسته‌اید [و زنده شدن دوباره مثل آن است]، پس چرا توجه نمی‌کنید

۶۳ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ

آیا آنچه را که می‌کارید ملاحظه کرده‌اید

۶۴ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ

آیا شما آن را می‌رویانیید یا ما رویاننده‌ایم

۶۵ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

اگر می‌خواستیم قطعا آن را خاشاک می‌کردیم پس در شگفت می‌شدید

۶۶ إِنَّا لَمُعْرَمُونَ

[و می‌گفتید: واقعا ما زیان دیده‌ایم

۶۷ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

بلکه ما [به کلی از رزق] محروم شده‌ایم

۶۸ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

آیا آبی را که می‌نوشید دیده‌اید

۶۹ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ

آیا شما آن را از ابر فرو فرستاده‌اید یا ما فرو فرستنده‌ایم

۷۰ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

اگر می‌خواستیم آن را تلخ می‌گردانیم پس چرا شکر نمی‌کنید

۷۱ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ

آیا آن آتشی را که بر می‌افروزید دیده‌اید

۷۲ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ

آیا درختش را شما پدید آورده‌اید یا ما پدید آورنده‌ایم

۷۳ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَعًا لِلْمُفَوِّينَ

ما آن را یادآوری [برای آتش قیامت] و کالایی برای مسافران [و جویندگان آتش] قرار داده‌ایم

۷۴ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس به نام پروردگار بزرگ خود تسبیح گوی

۷۵ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

پس سوگند به جایگاه‌های ستارگان

۷۶ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

و البته اگر می‌دانستید، این سوگندی بزرگ است

إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ

قطعا این قرآنی کریم است

۷۸ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ

که در کتابی مستور [لوحی محفوظ] جای دارد

۷۹ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

که جز پاکان بر آن دست نیازند

۸۰ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

نازل شده‌ای از جانب پروردگار جهانیان است

۸۱ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ

پس آیا شما این سخن را سبک می‌گیرید

۸۲ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ

و نصیب خود را این قرار می‌دهید که آن را تکذیب کنید

۸۳ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ

پس چرا وقتی که [جان] به گلوگاه می‌رسد

۸۴ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ

و شما در آن هنگام [تنها] نظاره‌گرید

۸۵ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ

و ما به آن [محتضر] از شما نزدیک‌تریم و لیکن شما نمی‌بینید

۸۶ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

پس اگر شما مجازات شدنی نیستید [و معادی در کار نیست]

۸۷ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

چرا او را بر نمی‌گردانید اگر راست می‌گویید

۸۸ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

و اما اگر [محتضر] از مقربان باشد

۸۹ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ

آسایش و راحتی و بهشت پرنعمت [برای او] است

۹۰ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

و اما اگر از اهل سعادت باشد

۹۱ فَسَلَّمَ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

پس [به او گفته شود:] تو را از جانب اهل سعادت سلامی است

۹۲ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ الضَّالِّينَ

و اما اگر از تکذیب‌کنندگان گمراه باشد

۹۳ فَزُلْ مِنْ حَمِيمٍ

پس [وی را] ضیافتی از آب جوشان

۹۴ وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ

و به دوزخ در آوردن است

۹۵ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ

بی‌تردید، این همان حقیقت یقینی است

۹۶ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح گوی

۵۷. حدید

الحَدِيد: آهن

مدنی

۲۹ آیه

۵ صفحه

۱
۴۷۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

آنچه در آسمان‌ها و زمین است خدا را به پاکی می‌ستایند و او مقتدر حکیم است

۲

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

فرمانروایی آسمان‌ها و زمین از آن اوست، زنده می‌کند و می‌میراند و او بر هر چیزی تواناست

۳

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

اوست اول و آخر و ظاهر و باطن، و او به هر چیزی داناست

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ ۗ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۗ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا
كُنْتُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۗ وَهُوَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ
فِيهِ ۗ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا
بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِّنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَّنْ أَنْفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ
وَقَتْلِ أَوْلِيكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِن بَعْدِ
وَقَتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

مَّن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۗ وَلَهُ
أَجْرٌ كَرِيمٌ

او کسی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز آفرید، سپس [برای تدبیر جهان] به عرش پرداخت. آنچه در زمین فرو رود و آنچه از آن بیرون آید و آنچه از آسمان فرود آید و آنچه در آن بالا رود [همه] را می‌داند، و هر کجا باشید او با شماست، و خدا به آنچه می‌کنید بین

فرمانروایی آسمان‌ها و زمین از آن اوست، و کارها به سوی خدا بازگردانده می‌شود

شب را در روز فرو می‌برد [و روز بلند می‌شود] و روز را در شب فرو می‌برد [و شب بلند می‌گردد]، و او به راز سینه‌ها داناست

به خدا و پیامبر او ایمان آورید و از اموالی که شما را در آن جانشین [خود] قرار داده انفاق کنید پس کسانی از شما که ایمان آوردند و انفاق کردند برایشان پاداش بزرگی است

و شما را چه شده است که به خدا ایمان نمی‌آورید و حال آن که پیامبر، شما را دعوت می‌کند تا به پروردگارتان ایمان آورید؟ در حالی که [خدا] از شما پیمان گرفته است، اگر مؤمن هستید

او کسی است که بر بنده‌ی خود آیاتی روشن فرو می‌فرستد تا شما را از تاریکی‌ها به روشنایی در آورد، و به راستی خداوند به شما سخت رئوف و مهربان است

و شما را چه شده است که در راه خدا انفاق نمی‌کنید و حال آن که میراث آسمان‌ها و زمین به خدا تعلق دارد؟ کسانی از شما که پیش از فتح [مکه] انفاق و جهاد کرده‌اند [با دیگران] یکسان نیستند. آنها از حیث درجه بزرگتر از کسانی‌اند که بعدا به انفاق و جهاد پرداخته‌اند

کیست آن کس که به خدا وام دهد تا آن را برای وی دو چندان کند و او را [در آخرت] پاداشی کریمانه باشد

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ بِشْرَانِكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

روزی که مردان و زنان مؤمن را می‌بینی که نورشان پیشاپیش آنها و به جانب راستشان شتابان می‌رود، [به آنها گفته می‌شود:] مژده‌ی شما امروز باغ‌هایی است که از پای درختانش نهرها جاری است، [و] در آنها جاویدانید. این همان کامیابی بزرگ است

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا انظُرُونَا
نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُو بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ
مِنْ قَبْلِهِ الْعَذَابُ

آن روز که مردان و زنان منافق به کسانی که ایمان آورده‌اند گویند: نظری به ما بیفکنید تا از نورتان فروغی بگیریم. گفته شود: به پشت سرتان [دنیا] بازگردید و از آن جا نوری بطلبید. آن‌گاه میان آنها دیواری زده شود که آن را دری است که اندرون آن رحمت است و بیر

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْعُرُورُ

[منافقان] آنها را ندا دهند: آیا ما با شما نبودیم؟ می‌گویند: چرا، ولی شما خود را در فتنه و گرفتاری افکندید و به انتظار نشستید و تردید کردید و آرزوها شما را فریفت، تا فرمان خدا [و مرگتان] فرا رسید و فریبکار، شما را در باره‌ی خدا فریفت

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مَا أَوْلَكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

پس امروز نه از شما و نه از کسانی که کافر شده‌اند عوضی پذیرفته نمی‌شود. جایگاهتان آتش است و همان سزاوار شما است، و بد سر انجامی است

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ
مِنْ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

آیا برای کسانی که ایمان آورده‌اند وقت آن نرسیده است که دل‌هایشان به یاد خدا و آن حقیقتی که نازل شده (قرآن) نرم و خاشع گردد و مانند کسانی نباشند که در گذشته کتابشان داده شد پس زمان بر آنها طولانی شد و دل‌هایشان را قساوت گرفت و بسیاری از آنها فاسق بودن

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بدانید که خدا زمین را پس از مرگش زنده می‌گرداند. به تحقیق ما آیات [خود] را برای شما آشکار گردانیدیم، باشد که بیندیشید

إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
يُضَعْفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

همانا مردان و زنان صدقه دهنده و [آنان که] به خدا وام نیکو دادند، دو چندان داده می‌شوند و برایشان [در آخرت] اجری کریمانه است

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّٰدِقُونَ ۗ
وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وِزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ
بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ ۗ كَمَثَلِ غَيْثٍ
أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ
حُطَّلًا ۗ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانٌ ۗ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ ذَٰلِكَ
فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

مَا أَصَابَ مِّن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا ءَاتَكُمْ ۗ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ
اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

و کسانی که به خدا و پیامبران او ایمان آوردند، آنها صدیقان و گواهان نزد پروردگارتند که اجر و نورشان برای آنها [محفوظ] است، و کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند، آنها اهل آتشند

بدانید که زندگی دنیا بازی و سرگرمی و زینت و فخرفروشی شما به یکدیگر و فزون خواهی در اموال و فرزندان است. [مثل آنها] مثل بارانی است که رویش [گیاهان] آن کشاورزان را به شگفت آورد، سپس خشک و پژمرده شود و ببینی که زرد گشته و آن‌گاه خاشاک شود، و در آخرت [د]

به سوی آمرزشی از پروردگارتان و بهشتی که پهنای آن چون پهنای آسمان و زمین است بر یکدیگر پیشی گیرید. [این بهشت] برای کسانی آماده شده که به خدا و پیامبرانش ایمان آورده‌اند. این فضل خداست که به هر کس که خواهد می‌دهد و خداوند صاحب فضل بزرگ است

هیچ مصیبتی نه در زمین و نه در جانتان روی ندهد مگر پیش از آن که آن را پدید آوریم در کتابی ثبت است. همانا این [کار] بر خدا آسان است

تا بر آنچه از دست شما رفته است اندوه نخورید و بدانچه به شما داده [دل بسته و] سرمست نباشید، و خدا هیچ خودپسند فخرفروشی را دوست نمی‌دارد

همان کسانی که بخل می‌ورزند و مردم را به بخل و می‌دارند. و هر که [از فرمان] روی گرداند، قطعاً خدا بی‌نیاز ستوده است

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ
وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ عَائِثِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً
وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَعَامِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ
كَفَالَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

لَيْلًا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ
اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

به راستی [ما] پیامبران خود را با دلایل آشکار فرستادیم و
با آنها کتاب و میزان [حق و باطل] نازل نمودیم تا مردم به
عدل و انصاف برخیزند، و آهن را که در آن نیرویی شدید و
منافعی برای مردم است پدید آوردیم، و تا خدا معلوم
دارد چه کسی در نهان، او و پیامبران

و همانا نوح و ابراهیم را فرستادیم و در میان فرزندان آن
دو نبوت و کتاب نهادیم، پس برخی از آنها هدایت یافته و
بسیاری از آنان فاسق بودند

آن‌گاه به دنبال آنان پیامبران خود را پی‌درپی آوردیم، و
عیسی پسر مریم را از پی [آنها] فرستادیم و او را انجیل
دادیم، و در دل‌های کسانی که از او پیروی کردند رأفت و
رحمت نهادیم و ترک دنیایی که از خود ساختند ما آن را بر
ایشان مقرر نکردیم [و آنها] جز به طل

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از خدا پروا دارید و به پیامبر
او ایمان آورید تا دو سهم از رحمتش به شما ببخشد و برای
شما نوری قرار دهد که بدان راه [راست] روید و شما را
بیمارزد، و خداوند آمرزنده‌ی مهربان است

[خدا به مؤمنان رحمت مضاعف داد] تا اهل کتاب [این طور]
ندانند که مؤمنان به چیزی از فضل خدا دست نمی‌یابند و
بی‌تردید فضل و بخشش به دست خداست، آن را به هر که
خواهد عطا می‌کند، و خدا صاحب فضل و بخشش بزرگ
است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِمَّنْ نَسَأَهُمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ غَفُورٌ

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُتِبُوا كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

قطعا خدا سخن زنی را که در باره‌ی شوهرش با تو مجادله می‌کرد و به خدا شکایت می‌نمود شنید، و خدا گفت و گوی شما را می‌شنود. همانا خدا شنوای بیناست

از شما کسانی که زنانشان را «ظهار» می‌کنند [و می‌گویند: تو نسبت به من به منزله مادرم هستی] آنها مادرانشان نیستند. مادرانشان تنها کسانی‌اند که ایشان را زاده‌اند، و قطعا آنها سخنی زشت و باطل می‌گویند، و البته خدا باگذشت و آمرزنده است

و کسانی که زنانشان را ظاهر می‌کنند، سپس از گفته خود باز می‌گردند، باید پیش از آن که آمیزش کنند، بنده‌ای را آزاد نمایند. این [حکمی] است که بدان پند داده می‌شوید، و خدا بدانچه می‌کنید آگاه است

و هر که [برده‌ای] نیابد، باید پیش از آمیزش، دو ماه بیایی روزه بدارد، و هر کس نتواند، شصت مستمند را اطعام کند. این [حکم] برای آن است که به خدا و پیامبرش ایمان بیاورید، و این حدود خداست، و برای کافران عذابی دردناک است

بی‌گمان کسانی که با خدا و رسولش دشمنی و مخالفت می‌کنند خوار و ذلیل می‌شوند، چنان که پیشینیان آنها خوار و ذلیل شدند و همانا آیات روشن [خود] را فرستاده‌ایم، و کافران را عذابی خفت‌بار است

روزی که خداوند همه آنان را برانگیزد و بدانچه کرده‌اند آگاهشان سازد. خدا حساب آن [اعمال] را نگه داشته و آنها فراموش کرده‌اند، و خدا بر هر چیزی گواه است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط مَا
يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ
سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ آيِنَ
مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ

آیا ندانسته‌ای که خدا آنچه را در آسمان‌ها و آنچه را در زمین است می‌داند؟ [هیچ‌گاه] سه نفر با هم نجوا نمی‌کنند مگر این که او چهارمین آنهاست، و نه پنج نفر مگر این که او ششمین آنهاست، و نه کمتر از آن و نه بیشتر مگر این که هر کجا باشند او با آنهاست. آن‌گ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا
عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ ط وَإِذَا
جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ
لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا ط
فَبئْسَ الْمَصِيرُ

آیا به کسانی که از نجوا منع شده بودند نظر نیفکندی که باز بدانچه از آن منع شده‌اند بر می‌گردند و به [منظور] گناه و تعدی و مخالفت پیامبر با یکدیگر نجوا می‌کنند و چون نزد تو می‌آیند تو را بدان شیوه که خدا سلام و تحیت نگفته است سلام می‌دهند و در دل خود م

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْآثِمِ
وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى ط
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! چون با یکدیگر نجوا می‌کنید، در باب گناه و تعدی و نافرمانی پیامبر نجوا نکنید، و به نیکوکاری و پرهیزکاری نجوا کنید، و از خدایی که به سوی او محشور می‌شوید پروا بدارید

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ
بِضَارِهِمْ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

جز این نیست که نجوا از شیطان است، تا کسانی را که ایمان آورده‌اند محزون کند، ولی جز به اذن خدا هیچ آسیبی به آنها نمی‌رساند، و مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ
فَأَفْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ط وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا
يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هرگاه به شما گفته شد در مجلس‌ها [برای برادرانتان] جای باز کنید، جای باز کنید تا خدا برای شما [در بهشت] جای بگشاید. و چون گفته شد برخیزید، برخیزید تا خدا کسانی از شما را که ایمان آورده و کسانی را که دانش داده شده‌اند رتب

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ
نَجْوَانِكُمْ صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرٌ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَانِكُمْ صَدَقْتِ فَإِذْ لَمْ
تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ
مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

أَتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُتَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ

لَن تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ وَكَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ ءَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ

أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَلَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ ءُولَٰئِكَ
حِزْبُ الشَّيْطَانِ ءَلَّا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخٰسِرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ءُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! چون [خواستید] با پیامبر
نجا کنید، پیش از نجوایتان صدقه‌ای تقدیم دارید. این
[کار] برای شما بهتر و پاکیزه‌تر است پس اگر چیزی
نیافتید، بی‌گمان خدا آمرزنده‌ی مهربان است

آیا [از فقر] ترسیدید که پیش از نجوایتان صدقه‌هایی
بدهید؟ پس حالا که عمل نکردید و خدا هم بر شما بخشود،
نماز برپا دارید و زکات دهید و خدا و رسول او را اطاعت
کنید، و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است

آیا ندیدی کسانی را که قومی را دوست گرفتند که خدا بر
آنها خشم گرفته است؟ اینان نه از شما هستند و نه از آنها،
و به دروغ سوگند می‌خورند [که با شما نیستند] و خود می‌دانند

خدا برای آنها عذابی سخت فراهم کرده است. به راستی
آنها بد عمل می‌کردند

سوگندهای خود را سپری گرفتند و [مردم را] از راه خدا
بازداشتند، پس برای ایشان عذابی خفت‌بار است

در برابر خدا نه اموالشان و نه اولادشان چیزی [از عذاب]
را از آنها برطرف نمی‌سازد. آنها یاران آتشند و در آن
جاودان

روزی که خدا همه آنها را برمی‌انگیزد، پس برای خدا سوگند
می‌خورند، چنان که [امروز] برای شما سوگند می‌خورند [که
مسلمانند]، و می‌پندارند که بر چیزی هستند [یا اعتباری
دارند]. آگاه باش که آنها همان دروغگویانند

شیطان بر آنها چیره شده و خدا را از یادشان برده است.
آنها حزب شیطانند. آگاه باش که حزب شیطان همان
زیانکارانند

بی‌تردید، کسانی که با خدا و رسولش دشمنی و مخالفت
می‌کنند، آنها در [زمره‌ی] خوارترین افرادند

خدا مقرر داشته است که: قطعا پیروز می‌شوم من و
رسولانم [نیز]. همانا خداوند، قوی و شکست‌ناپذیر است

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ
 عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ
 بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ
 اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۵۸
 مجادله
 ۲۲
 /۲۲

هیچ قومی را نیابی که به خدا و روز واپسین ایمان آورده
 باشند در حالی که با کسانی که با خدا و رسولش مخالفت
 کرده‌اند دوستی کنند، هر چند پدرانشان یا پسرانشان یا
 برادرانشان یا عشیره‌ی آنها باشند. آنانند که [خدا] ایمان را
 در دل‌هایشان رقم زده و با روحی از ج

صفحه ۴

آیه ۲۴

مدنی

الحشر: گردآمدن

۵۹. حشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ

۱
 ۴۷۹

آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است خدا را تسبیح
 می‌گویند، و او شکست ناپذیر حکیم است

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ
 دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ
 مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ
 يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ
 بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ

۲

اوست آن که کافران اهل کتاب (بنی نضیر) را برای
 نخستین تبعید دسته جمعی از خانه‌هایشان بیرون راند. شما
 گمان نمی‌کردید که [به این آسانی] بیرون روند، و خودشان
 هم می‌پنداشتند که قلعه‌هایشان نگهدارشان از [خشم]
 خداست، اما خدا از آن جایی که تصور نمی‌کردند ب

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ
 فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

۳

و اگر خدا جلای وطن را بر آنها مقرر نکرده بود، قطعاً آنها را
 در دنیا عذاب می‌کرد، و آنها را در آخرت عذاب آتش است

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۵

مَا قَطَعْتُمْ مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ

۶

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۷

مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِللرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۸

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

۹

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

این [جای وطن] برای آن بود که آنها با خدا و رسولش در افتادند، و هر کس با خدا درافتد، [بداند که] خدا سخت کیفر است

هر نخله‌ای را که قطع کردید یا آن را بر ریشه‌هایش ایستاده وا نهادید، همه به خواست خدا بود، و تا فاسقان را خوار کند

و آنچه را خدا از [اموال] آنان (یهودیان) به رسم «فیء» عاید پیامبر خود گردانید، شما [برای به دست آوردن آن] هیچ اسب و شتری بر آن نتاختید [پس در آن حقی ندارید] و لیکن خداست که فرستادگان خود را بر هر که بخواهد چیره می‌گرداند، و خدا بر هر کاری تواناست

آنچه خدا [به صورت فیء] از اموال ساکنان آن قریه‌ها عاید پیامبرش گردانید، خاص خدا و پیامبر و خویشاوندان [او] و یتیمان و مستمندان و در راه مانده است، تا میان توانگران شما دست به دست نگردد. و آنچه را فرستاده [ی] [او] به شما داد بگیرید و از آنچه شما را باز

[و نیز این غنایم] برای مهاجران نیازمندی است که از دیارشان و اموالشان رانده شده‌اند و در طلب فضل خدا و رضای اویند و خدا و رسولش را یاری می‌کنند. هم اینان راستگویانند

و کسانی [از انصار] که پیش از آنها خانه و ایمان [خویش] را آماده کردند، کسانی را که به سویشان هجرت کردند دوست دارند، و نسبت به آنچه به آنها داده شده در دل خود احساس نیاز نمی‌کنند و [آنها را] بر خود مقدم می‌دارند، هر چند خود بدان نیاز میرمی داشته باشند

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

و کسانی که پس از آنان [و بعد از فتح مکه] آمدند، می‌گویند: پروردگارا! ما و آن برادران ما را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند ببامرز، و در دل‌هایمان نسبت به کسانی که ایمان آورده‌اند [هیچ گونه] کینه‌ای مگذار. پروردگارا! به راستی تو رؤف و مهربانی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا
نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ
يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

آیا کسانی را که به نفاق برخاستند ندیدی که به برادران کافرشان از اهل کتاب می‌گفتند: اگر شما اخراج شدید، حتما با شما بیرون خواهیم آمد و در باره‌ی شما هرگز از کسی فرمان نخواهیم برد، و اگر با شما جنگیدند حتما شما را یاری خواهیم کرد؟ و خدا گواهی می‌دهد که

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولُنَّ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يُصَرُّونَ

اگر [یهود] اخراج شوند، آنها با ایشان بیرون نخواهند رفت، و اگر با آنان جنگی شود آنها را یاری نخواهند کرد، و اگر هم یاریشان کنند حتما پشت می‌کنند [و تنهایشان می‌گذارند] و آن‌گاه یاری نمی‌شوند

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

البته شما در دل‌های آنان از خداوند پر مهابت‌ترید، چرا که آنها مردمی هستند که نمی‌فهمند

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ
جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

آنها با شما به صورت گروهی [و در یک صف متحد] نمی‌جنگند مگر در قریه‌های قلعه‌دار یا از پس دیوارها. زورمندی ایشان در میان خودشان سخت است [اما در مقابل شما ضعیفند]. آنها را متحد می‌پنداری ولی دل‌هایشان پراکنده است. این بدان سبب است که آنان مردمی هستند که

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا وِبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

درست مانند کسانی که چندی پیش از آنها [در واقعه بدر] سزای کار خود را چشیدند، و برای آنها عذابی دردناک است

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ
إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

[وعدۀ منافقان به یهودیان] همچون حکایت شیطان است آنگاه که به آدمی گوید: کافر شو! و چون کافر شود، گوید: من از تو بیزارم، زیرا من از خدا، پروردگار جهانیان می‌ترسم

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الظَّالِمِينَ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمُ الْفَائِزُونَ

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا
مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

پس فرجام آن دو این است که هر دو جاودانه در آتش
باشند، و سزای ستمگران همین است

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از خدا پروا دارید، و انسان
باید بنگرد که برای فردا چه پیش فرستاده است، و از خدا
بترسید. بی‌تردید خدا بدانچه می‌کنید آگاه است

و مانند کسانی نباشید که خدا را فراموش کردند پس خدا
هم خودشان را از یادشان برد. آنان همان فاسقانند

دوزخیان با بهشتیان یکسان نیستند، بهشتیانند که کامیابند

اگر این قرآن را بر کوهی نازل می‌کردیم، بی‌شک آن را از
بیم خدا خاکسار و متلاشی می‌دید، و این مثلها را برای
مردم می‌زنیم، باشد که آنها فکر کنند

او خدایی است که غیر از او معبودی نیست، داننده‌ی نهان و
آشکار است، اوست هستی بخش مهربان

او خدایی است که جز او معبودی نیست، فرمانرواست، پاک
است، عاری از هر نقصی است، ایمنی بخش است، نگاهبان،
شکست ناپذیر، قدرت مدار و با کبریاست. خداوند از هر
چه شریک او کند منزّه است

او خدای خالق هستی بخش صورتگر است که بهترین نامها
و صفات از آن اوست. آنچه در آسمانها و زمین است
[جمله] تسبیح او گویند، و او شکست ناپذیر حکیم است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ
يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ
إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ
يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

۱
۴۸۲

إِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ

۲

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۳

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ
قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ
أَبَدًا حَتَّىٰ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا
عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

۴

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۵

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! دشمن من و دشمن خودتان را دوست نگیرید- که نسبت به آنها اظهار محبت کنید در حالی که قطعاً به آن حقیقت که برای شما آمده [یعنی قرآن] کافر شدند و به این علت که به خدا، پروردگارتان ایمان آورده‌اید، پیامبر و شما را [از دیارتان] ب

اگر بر شما دست یابند، دشمن شما خواهند بود و به آزارتان دست می‌بازند و زبانشان را به سوی شما به بدی می‌گشایند و دوست دارند که شما [نیز] کافر شوید

روز قیامت نه خویشان شما و نه فرزندانان هرگز به شما سودی نمی‌رسانند. [خدا] میان شما جدایی می‌اندازد و خداوند به آنچه می‌کنید بیناست

قطعاً برای شما در [حالات] ابراهیم و کسانی که با او بودند سرمشق خوبی است، آن گاه که به قوم خود گفتند: ما از شما و از آنچه به جای خدا می‌پرستید بیزاریم و [آیین] شما را منکریم، و میان ما و شما برای همیشه دشمنی و کینه پدید آمده است تا وقتی که به خدای یگا

پروردگارا! ما را مورد آزار و آزمایش کسانی که کافر شدند قرار مده و ما را بیامرز، پروردگارا! به درستی که تو مقتدر و حکیمی

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ

وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم

مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُفْتَلِكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ

يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ

يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ

وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن

تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ

فَأَمْتَحِنُوهُنَّ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۗ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ

مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا

هُم يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَعَآئُهُنَّ مَآ أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُم أَن

تَنكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ

الْكُوفِرِ وَسْءَلُوا مَآ أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُم مَآ أَنفَقُوا ذَلِكُمْ

حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ

فَعَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَآ أَنفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ

الَّذِي أَنْتُمْ بِهِءِءُ مُؤْمِنُونَ

قطعا برای شما در [رفتار] آنها سرمشقی نیکوست، برای کسی که به خدا و روز واپسین امید دارد. و هر که روی برتابد [به خود زیان زده است] زیرا خداوند خود بی‌نیاز ستوده است

امید است که خدا میان شما و کسانی از آنان که [ایشان را] دشمن داشتید [با اسلام آوردنشان] دوستی برقرار کند، و خدا تواناست، و خدا آمرزنده‌ی مهربان است

خداوند شما را از نیکی کردن و دادگری با کسانی که در [امر] دین با شما ننجیده و شما را از دیارتان بیرون نکرده‌اند معنت نمی‌کند. بی‌تردید خداوند دادگران را دوست می‌دارد

خدا شما را تنها از [دوستی و رابطه با] کسانی باز می‌دارد که در [امر] دین با شما جنگیدند و شما را از خانه‌هایتان بیرون راندند و در بیرون راندنتان با یکدیگر همدستی کردند. و هر کس با آنها دوستی کند آنان همان ستمگرانند

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! وقتی زنان با ایمان به عنوان هجرت نزد شما آمدند امتحانشان کنید. خدا به [حقیقت] ایمانشان دانتر است. پس اگر آنها را مؤمن دانستید آنها را به سوی کافران باز نگردانید. نه اینان برای کفار حلالند و نه آنها برای اینان حلال و هر

و اگر یکی از همسران شما از دستتان رفت و به کفار پیوست و [آنها مهر مورد مطالبه شما را ندادند و شما از کفار] غنیمت یافتید، پس به کسانی که همسرانشان رفته‌اند معادل آنچه خرج کرده‌اند [از غنایم] بپردازید. و از خدایی که به او ایمان دارید بترسید

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعَنَّكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقَنَّ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرَنَّ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

۶۱. صف الصّف: صف مدنی ۱۴ آیه ۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْصُوصٍ

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ لِمَ تُؤْذُونِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

ای پیامبر! چون زنان با ایمان نزد تو آیند و با تو بیعت کنند که چیزی را با خدا شریک نسازند و دزدی و زنا نکنند و فرزندان خود را نکشند و فرزندی نامشروع پیش دست و پای خود نیاورند که به دروغ [به شوهران خود] ببندند، و در کار نیک نافرمانی تو نکنند، با آنها ب

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! مردمی را که خدا بر آنها خشم گرفته به دوستی مگیرید. همانا از آخرت نومیدند [چون منکر آتند]، همان گونه که کافران از [باز آمدن] اهل قبور نومیدند

آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است همه تسبیح خدا می‌گویند، و او مقتدر حکیم است

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! چرا چیزی را می‌گویید که عمل نمی‌کنید

نزد خدا سخت مبعوض است که چیزی را بگویید که عمل نمی‌کنید

همانا خداوند کسانی را که در راه او صف در صف جهاد می‌کنند چنانکه گویی بنایی آهنینند دوست می‌دارد

و [یاد کن] هنگامی را که موسی به قوم خود گفت: ای قوم من! چرا آزارم می‌دهید در حالی که می‌دانید من فرستاده‌ی خدا به سوی شمایم. پس چون [از حق] برگشتند، خدا هم دل‌هایشان را برگرداند، و خدا مردم نافرمان را هدایت نمی‌کند

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تَجْرَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا تَطَافُفُؤُنَا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتَ طَافُفُؤُنَا فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

و هنگامی که عیسی پسر مریم گفت: ای فرزندان اسرائیل! بی‌تردید من فرستاده‌ی خدا به سوی شمایم، در حالی که آنچه را پیش از من آمده که تورات است تصدیق می‌کنم و به رسولی که پس از من می‌آید و نامش احمد است بشارت می‌دهم، ولی همین که [آن رسول] با دلایل روشن سرا

و کیست ستمکارتر از آن کس که بر خدا دروغ ببندد در حالی که به اسلام دعوت می‌شود؟ و خدا مردم ستمگر را هدایت نمی‌کند

می‌خواهند نور خدا را با دهان‌های خود خاموش کنند، ولی خدا کامل‌کننده‌ی نور خویش است، هر چند کافران خوش نداشته باشند

اوست که رسول خود را با هدایت و آیین درست فرستاد تا آن را بر همه ادیان چیره سازد، هر چند مشرکان را ناخوش آید

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! آیا شما را بر تجارتی راه نمایم که شما را از عذابی دردناک می‌رهاند

به خدا و رسولش ایمان می‌آورید و در راه خدا با مال و جانتان جهاد می‌کنید. این برای شما بهتر است، اگر می‌دانستید

تا گناهانتان را بر شما ببخشد و شما را به باغ‌هایی که از پای درختانش نهرها جاری است و به سراهای دلپسند در بهشت‌های جاویدان در آورد که این همان کامیابی بزرگ است

و [نعمت] دیگری که دوستش دارید، نصرتی از جانب خدا و فتحی نزدیک است و مؤمنان را بشارت ده

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! یاران خدا باشید، همان گونه که عیسی بن مریم به حواریون گفت: یاران من در راه خدا چه کسانی‌اند؟ حواریون گفتند: ما یاران خداییم. پس گروهی از بنی اسرائیل ایمان آوردند و گروهی کافر شدند، و کسانی را که ایمان آوردند بر دشمنانشا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ
الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است تسبیح خدا می‌گویند، خدایی که فرمانروای پاک و شکست ناپذیر حکیم است

اوست آن که در میان درس ناخوانده‌ها پیامبری از خودشان برانگیخت که آیات او را بر آنها می‌خواند و پاکشان می‌سازد و کتاب و حکمتشان می‌آموزد، و حقا که از پیش در ضلالت آشکاری بودند

و گروه دیگری از ایشان را نیز که هنوز به آنها نپیوسته‌اند، [تعلیم می‌دهد] و او مقتدر حکیم است

این [رسالت] فضل خداست، آن را به هر که بخواهد عطا می‌کند و خدا صاحب فضل بزرگ است

مثل کسانی که به [پیروی از] از تورات مکلف شدند سپس به آن عمل نکردند، همچون مثل درازگوشی است که کتاب‌هایی را حمل کند. بد است وصف آن قومی که آیات خدا را تکذیب کردند! و خدا مردم ستمگر را هدایت نمی‌کند

بگو: ای کسانی که یهودی شدید! اگر گمان دارید که شما دوستان خدایید نه دیگر مردمان، پس تمنای مرگ کنید اگر راست می‌گویید

ولی به سبب آنچه از پیش فرستاده‌اند هرگز آن را آرزو نخواهند کرد، و خداوند به ستمکاران آگاه است

بگو: مرگی که از آن می‌گریزید، قطعاً به سراغ شما می‌آید، سپس به سوی دانای نهان و آشکار بازگردانده می‌شوید، آن‌گاه شما را از آنچه انجام می‌دادید خبر میدهد

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ التِّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ هُمْ كَانَتْهُمْ حُشْبٌ مُمَسَّدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَىٰ يُوفُكُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! چون برای نماز روز جمعه ندا داده شد، به سوی ذکر خدا بشتابید و داد و ستد را واگذارید که این برای شما بهتر است، اگر می‌دانستید

و چون نماز پایان گرفت، در زمین پراکنده شوید و از فضل خدا [روزی] بجویید و خدا را بسیار یاد کنید، باشد که رستگار شوید

و هنگامی که داد و ستد یا سرگرمی‌ای دیدند به سوی آن پراکنده شدند و تو را به حال ایستاده رها کردند. بگو: آنچه نزد خداست از سرگرمی و تجارت بهتر است، و خدا بهترین روزی دهندگان است

چون منافقان نزد تو آیند گویند: گواهی می‌دهیم که تو واقعا رسول خدایی. و خدا می‌داند که تو واقعا رسول اویی، و خدا گواهی می‌دهد که منافقان قطعاً دروغ‌گویند

سوگندهای خود را سپری گرفته‌اند، و از راه خدا بازداشته‌اند. به راستی آنها بد عمل می‌کنند

این بدان سبب است که آنها ایمان آوردند، سپس کافر شدند، در نتیجه بر دل‌هایشان مهر زده شد. از این رو آنها نمی‌فهمند

و وقتی آنها را ببینی، [گیرایی] ظاهرشان تو را به شگفت می‌آورد و اگر سخن گویند به گفتارشان گوش فرا می‌دهی، گویی آنها چوب‌های خشکی هستند که [به دیواری] تکیه داده شده‌اند [و ریشه ندارند] هر فریادی را بر ضد خویش می‌پندارند. آنها دشمنند، پس از ایشان بر حد

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّأُ رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

و چون به آنها گفته شود: بیایید تا رسول خدا برایتان آمرزش بخواهد، سرهای خود را بر می‌گردانند، و می‌بینی که آنها متکبرانه روی بر می‌تابند

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

برای آنها یکسان است، چه برایشان آمرزش بخواهی یا برایشان آمرزش نخواهی، خدا هرگز آنها را نمی‌آمرزد. مسلماً خدا مردم فاسق را هدایت نمی‌کند

هُمْ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفُضُوا^ط وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ

آنها همان کسانی که می‌گویند: به کسانی که نزد رسول خدایند انفاق نکنید تا پراکنده شوند، و حال آن که خزاین آسمان‌ها و زمین از آن خداست، ولی منافقان در نمی‌یابند

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ^ج وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ

می‌گویند: اگر به مدینه برگردیم، قطعاً عزیزتر، ذلیل‌تر [یعنی مؤمنان] را از آن جا بیرون خواهد کرد، و حال آن که عزت از آن خدا و از آن رسول او و از آن مؤمنان است، لیکن منافقان نمی‌دانند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! مبدا اموال شما و فرزندان شما را از یاد خدا غافل سازد! و هر کس چنین کند پس آنها همان زیانکارانند

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ

و از آنچه روزیتان کرده‌ایم انفاق کنید پیش از آن که مرگ یکی از شما در رسد، پس بگویید: پروردگارا! چرا مرا تا مدتی نزدیک مهلت ندادی تا صدقه دهم و از شایستگان شوم

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

و خدا هرگز [مرگ] کسی را وقتی اجلش فرا رسیده به تأخیر نمی‌اندازد، و خدا بدانچه می‌کنید آگاه است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱
۴۹۰

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

۳

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۴

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ
أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۵

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ
يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

۶

رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ
لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

۷

فَكَاْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

۸

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۹

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است خدا را تسبیح
می‌گویند. فرمانروایی از آن او و ستایش مختص اوست، و
او بر هر چیزی تواناست

اوست که شما را آفرید پس برخی از شما کافرند و برخی
مؤمن، و خدا بدانچه می‌کنید بیناست

آسمانها و زمین را به حق آفرید و شما را صورتگری کرد و
صورت‌هایتان را نیکو ساخت، و بازگشت [همه] به سوی
اوست

آنچه را که در آسمانها و زمین است می‌داند، و آنچه را
پنهان کنید و آنچه را آشکار سازید می‌داند، و خدا به راز
دل‌ها داناست

آیا خبر کسانی که پیش از این کافر شدند و سزای کارشان
را چشیدند و عذابی دردناک خواهند داشت، به شما
نرسیده است

این [بد فرجامی] از آن روست که پیامبرانشان دلایل آشکار
برایشان آوردند ولی آنها گفتند: آیا بشری ما را هدایت
می‌کند؟ پس کافر شدند و روی گردانیدند، و خدا [از
ایمانشان] بی‌نیازی نمود، و خدا بی‌نیاز ستوده است

کسانی که کافر شدند، پنداشتند که هرگز برانگیخته
نمی‌شوند. بگو: چرا، سوگند به پروردگارم که حتما
برانگیخته می‌شوید، سپس از [حقیقت] آنچه کرده‌اید قطعاً
خبردار می‌شوید، و این بر خدا آسان است

پس به خدا و رسول او و نوری که فرو فرستاده‌ایم ایمان
بیاورید، و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است

روزی که شما را برای روز حشر گرد می‌آورد، آن روز، روز
حسرت و زیان است. و هر کس به خدا ایمان بیاورد و کار
شایسته کند، بدی‌هایش را از او بزداید و او را به باغ‌هایی
که از پای درختانش نهرها جاری است در آورد، که در آن
جاودانه بمانند. این کامیابی بزرگ است

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَسَاءَ الْمَصِيرُ

و کسانی که کافر شده و آیات ما را تکذیب کردند اهل آتشند که در آن ماندگار خواند بود، و بد سر انجامی است

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ
قَلْبَهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

هیچ مصیبتی جز به اذن خدا نرسد، و هر که به خدا ایمان آورد، قلب وی را هدایت کند، و خدا به هر چیزی داناست

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى
رَسُولِنَا الْمَبْعُوثُ الْمُبِينُ

و خدا را فرمان برید و پیامبر را فرمان برید، پس اگر روی بگردانید، بر پیامبر ما فقط ابلاغ آشکار [پیام] است

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

خداوند [یکتا] معبودی جز او نیست، پس مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! بی‌تردید برخی از همسران شما و فرزندان [به خاطر ایماقتان] دشمن شماست، از آنها برحذر باشید. و اگر [از خلاف آنها] در گذرید و چشم بپوشید و ببخشایید، بی‌گمان خدا آمرزنده‌ی مهربان است

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

اموال شما و فرزندان صرفاً [وسیله] آزمایشند، و پاداش بزرگ نزد خداوند است

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا
لِّأَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ ۗ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

پس تا می‌توانید از خدا پروا کنید و بشنوید و اطاعت کنید، و انفاق نمایید که برای خودتان بهتر است. و هر که از حرص و آرزوی نفس خویش نگاه داشته شود، چنین کسانی رستگار خواهند بود

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ
وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ

اگر خدا را قرض الحسنه دهید، آن را برای شما دو چندان می‌گرداند و بر شما می‌بخشاید، و خداوند بسیار قدرشناس و بردبار است

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

دانای نهایان و آشکار و مقتدر حکیم است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

۱
حزب
۲۲۳
۴۹۲۲

فَإِذَا بَلَغَنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

۲

وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

۳

وَاللَّيْ يَسِّنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّيْ لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا

۴

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا

۵

ای پیامبر! چون زنان را طلاق دهید، آنها را به وقت عده‌شان [پس از پاک شدن از حیض] طلاق دهید و حساب عده را نگه دارید و از خدا، پروردگارتان بترسید. آنها را [در دوران عده] از خانه‌هایشان بیرون نکنید و [آنها هم] بیرون نروند، مگر آن که مرتکب کار زشت آشکار

پس چون به آخر عده‌شان رسیدند، یا به شایستگی نگاهشان دارید و یا به شایستگی از آنها جدا شوید، و دو تن عادل از خودتان را گواه بگیرید و شهادت را برای خدا به پا دارید. با این [دستورات] کسی که به خدا و روز رستاخیز ایمان دارد موعظه می‌شود. و هر که از خدا پ

و او را از جایی که گمان نمی‌برد روزی می‌دهد. و هر کس بر خدا توکل کند او برای وی کافی است. همانا خدا [به ثمر] رساننده‌ی امر خویش است. بی‌تردید خدا برای هر چیزی اندازه‌ای نهاده است

و از زنان شما آنهایی که از عادت ماهانه مأیوس شده‌اند، اگر در وضع آنها [از نظر بارداری و عوارض دیگر] شک دارید، عده‌ی آنها سه ماه است، و زانی که [با وجود اقتضای سن] عادت ماهانه ندیده‌اند [نیز عده‌شان سه ماه است]. و زنان باردار مدتشان این است که وض

این فرمان خداست که آن را به سوی شما فرو فرستاده است و هر کس از خدا پروا کند، بدی‌هایش را از او بزداید و پاداش او را بزرگ سازد

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ
لِضْيَافَتِهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمَلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ
حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُم فَسَرِّضُوهُ
لَهُوَ
أُخْرَىٰ

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۗ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ
مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا ۗ
سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

وَكَايِنٍ مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ ۗ فَحَاسَبْنَاهَا
حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُّكْرًا

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَمَنْ
يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ
الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ
قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

در حد توان خود، آنان را [تا سر آمد عده‌شان] در همان جا
که خود ساکنید سکونت دهید و به آنها آسیب و زیان
نرسانید تا عرصه را بر آنان تنگ کنید. و اگر بار دارند
خرجشان را بدهید تا وضع حمل کنند. پس اگر برای شما
[فرزند را] شیر دادند پاداش آنها را بپردازد و]

صاحب وسعت باید از وسعت خود انفاق کند و هر که
تنگدست باشد، باید از آنچه خدایش داده انفاق کند. خدا
هیچ کس را جز به اندازه‌ای که به او داده تکلیف نمی‌کند.
زودا که خدا پس از دشواری آسانی پیش آورد

و چه بسیار شهرها که از فرمان پروردگار خود و پیامبرانش
سرپیچیدند، پس از آنها حسابی سخت کشیدیم و آنها را به
عذابی شدید عذاب کردیم

پس سزای کار خود را چشیدند و پایان کارشان خسران بود

خدا برای آنها عذابی سخت آماده کرده است. پس ای
خردمندان که ایمان آورده‌اید! از خدا بترسید. همانا خدا
به سوی شما تذکاری نازل کرده است

پیامبری را که آیات روشنگر خدا را بر شما تلاوت می‌کند تا
کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند از
تاریکی‌ها به سوی روشنایی بیرون برد. و هر کس به خدا
بگردد و کار شایسته کند او را به باغهایی که از پای
درختانش نهرها جاری است در آورد که جاودان

خدا کسی است که هفت آسمان را آفرید و از زمین نیز
همانند آنها را. فرمان [خدا] در میان آنها فرود می‌آید [و
تدبیر می‌کند] تا بدانید که خدا بر هر چیزی تواناست و این
که علم او همه چیز را احاطه کرده است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحْرَمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتِ
أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ای پیامبر! چرا برای کسب خشنودی همسرانت چیزی را که خدا برای تو حلال کرده حرام می‌کنی؟ و خداوند آمرزنده‌ی مهربان است

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

در حقیقت، خدا برای شما [راه] شکستن سوگندهایتان را [به کفار] معین داشته، و خدا مولای شماست، و او دانای حکیم است

وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ
وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَتَبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

و آن‌گاه که پیامبر با یکی از همسرانش [حفصه] سخنی را به راز گفت، همین که وی آن را [به عایشه] خبر داد و خدا [پیامبر] را از آن [افشای راز] آگاه ساخت، [پیامبر] گوشه‌ای از این [خیانت] را به وی اعلام و از برخی صرف نظر کرد. پس هنگامی که [پیامبر] به وی خبر

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ
بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ

اگر [شما دو زن] به درگاه خدا توبه کنید [به نفع شماست، زیرا] واقعا دل‌هایتان از حق برگشته است، و اگر بر ضد او همدست شوید، بی‌تردید خداوند خود یاور اوست، و گذشته از این جبرئیل و میکوکار مؤمنان [علی «ع» و فرشتگان هم پشتیبانند

عَسَىٰ رَبُّهُوَ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَ
مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَتَّبِعْنَ عِبَادَاتٍ سَدَّحَاتٍ
تَيَّبَاتٍ وَأَبْكَارًا

اگر شما را طلاق دهد چه بسا پروردگارش همسرانی بهتر از شما به او عوض دهد همسرانی مسلمان، مؤمن، مطیع، توبه کار، عبادتگر، روزه‌گیر، بیوه و دوشیزه

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُورًا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ
اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! خود و خانواده‌ی خویش را از آتشی که هیزم آن، مردم و سنگ‌ها هستند حفظ کنید که بر آن فرشتگانی خشن و سختگیر نگهبانند و از آنچه خدا به آنان دستور داده سرپیچی نمی‌کنند و آنچه را که مأمور شده‌اند انجام می‌دهند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ای کسانی که کافر شده‌اید! امروز عذر نخواهید، جز این نیست که شما بدانچه می‌کرده‌اید مجازات می‌شوید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! به درگاه خدا توبه کنید، توبه‌ای راستین و خالص، امید است که پروردگار شما بدی‌هایتان را از شما بزداید و شما را به باغ‌هایی که از پای درختانش نهرها جاری است در آورد. روزی که خدا، پیامبر و کسانی را که با او ایمان آورده‌اند خوا

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبئس المصيرُ

ای پیامبر! با کافران و منافقان جهاد کن و بر آنها سخت گیر که جایگاهشان جهنم است و چه بد سر انجامی است

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَاَمْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ

خدا برای کسانی که کافر شده‌اند، زن نوح و زن لوط را مثل آورده که هر دو در نکاح دو بنده‌ی شایسته از بندگان ما بودند و به آنها خیانت کردند، و آن دو [پیامبر] نتوانستند در برابر خدا کاری برای آن دو [زن] انجام دهند و گفته شد: با داخل شوندگان، داخل آتش شوی

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و خدا برای کسانی که ایمان آورده‌اند، همسر فرعون را مثل آورده، آن‌گاه که گفت: پروردگارا! برای من نزد خویش در بهشت خانه‌ای بساز و مرا از [شر] فرعون و عمل او نجات ده و مرا از مردم ستمکار برهان

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ لَهَا مِنَ الصَّالِحِينَ

و مریم دختر عمران را [مثل آورده] که دامان خود را پاک نگاه داشت پس ما از روح خود در آن دمیدیم و او سخنان پروردگار خود و کتاب‌های او را تصدیق نمود و از فرمانبرداران بود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ
مِن تَفْوُوتٍ فَا رْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ
حَسِيرٌ

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا
لِّلشَّيْطَانِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهيقًا وَهِيَ تَفُورُ

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ ۖ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ
خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن
شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

پر خیر و پاینده است آن که فرمانروایی به دست اوست و او
بر هر چیزی تواناست

همان که مرگ و زندگی را بیافرید تا شما را بیازماید که
کدامتان به عمل نیکوتر است، و او شکست ناپذیر آمرزنده
است

همان که هفت آسمان را بالای هم بیافرید. در آفرینش [آن
خدای] هستی بخش هیچ گونه تفاوت و اختلافی نمی‌بینی.
پس چشم بگردان، آیا خلل و نقصانی می‌بینی

باز دوباره چشم بگردان [و بنگر، ولی] چشم، ناکام و خسته
[از یافتن عیب] به سوی تو باز می‌گردد

و همانا آسمان نزدیک‌تر را با چراغ‌هایی زینت دادیم و آنها
را مایه‌ی راندن شیاطین قرار دادیم، و برای آنها عذاب
آتش فروزان آماده کرده‌ایم

و برای کسانی که به پروردگارشان کافر شدند عذاب جهنم
است، و بد سر انجامی است

چون در آن جا افکنده شوند، از آن در حالی که فوران
می‌کند خروشی سهمگین می‌شنوند

نزدیک است که از خشم پاره پاره شود. هر بار که گروهی
در آن افکنده شوند، نگاهبانان آن از ایشان پرسند: آیا شما
را هشدار دهنده‌ای نیامد

گویند: چرا البته هشدار دهنده‌ای به سوی ما آمد، ولی
تکذیب کردیم و گفتیم: خدا چیزی نفرستاده است جز این
نیست که شما در گمراهی بزرگی هستید

و گویند: اگر می‌شنیدیم یا تعقل می‌کردیم در زمره‌ی
دوزخیان نبودیم

آری به گناه خود اعتراف می‌کنند، پس طرد و هلاکت باد بر
اهل جهنم

کسانی که در نهان از پروردگارشان می‌ترسند، آنها را
آمرزش و پاداشی بزرگ است

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۗ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۱۴

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

۱۵
۴۹۷۲

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا
وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۗ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

۱۶

ءَأَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ
تَمُورُ

۱۷

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۗ
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

۱۸

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيفَ كَانَ نَكِيرِ

۱۹

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتٍ وَيقْبِضْنَ ۗ مَا
يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ۗ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ

۲۰

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ
الرَّحْمَنِ ۗ إِنَّ الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي عُرُورٍ

۲۱

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۗ بَلْ لَجُّوا فِي
عُتُوٍّ وَنُفُورٍ

۲۲

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ ۗ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۲۳

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

۲۴

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

۲۵

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ

۲۶

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

و [اگر] گفتارتان را پنهان دارید یا آشکار نمایید، بی‌گمان او به راز دل‌ها آگاه است

آیا کسی که آفریده است نمی‌داند؟ حال آن که او باریک‌بین آگاه است

او کسی است که زمین را برای شما رام کرد، پس در اطراف و اکناف آن قدم بردارید و از روزی او بخورید و [بدانید که] برانگیخته شدن [شما] به سوی اوست

آیا از آن کس که در آسمان است ایمن شده‌اید که شما را به زمین فرو برد، پس به ناگاه زمین بلرزد

یا از آن کس که در آسمان است ایمن شده‌اید که بر سر شما تندبادی سنگبار فرو فرستد؟ پس زودا که بدانید بیم دادن من چگونه است

و البته کسانی هم که پیش از آنها بودند به تکذیب پرداختند، پس [بنگر] عذاب من چگونه بود

آیا به پرندگان بالای سرشان ننگریسته‌اند که بال‌هایشان را باز و بسته می‌کنند؟ آنها را جز [خدای] رحمان نگاه نمی‌دارد. مسلما او به هر چیزی بیناست

آیا کیست آن کسی که او سپاه [و پشتوانه] شماست و شما را در برابر [خدای] رحمان یاری می‌کند؟ کافران جز دچار فریب نیستند

آیا کیست آن که اگر [خدا] روزی خود را از شما باز دارد روزیتان می‌دهد؟ [ولی آنها پند نمی‌گیرند،] بلکه در سرکشی و فرار از حق اصرار می‌ورزند

پس آیا آن که نگوئسار بر صورت خویش می‌رود هدایت یافته‌تر است یا آن کسی که راست قامت بر راه راست می‌رود

بگو: اوست آن کس که شما را آفرید و برای شما شنوایی و دیدگان و دل‌ها پدید آورد. [ولی] کم سپاس می‌گزارید

بگو: اوست که شما را در زمین پراکنده ساخته و به سوی او محشور می‌شوید

و می‌گویند: این وعده کی خواهد بود اگر راست می‌گویید

بگو: علم آن فقط نزد خداست و من صرفا هشداردهنده‌ای آشکارم

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِیَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ یُجِیْرُ الْکَافِرِیْنَ مِنْ عَذَابِ أَلِیْمٍ

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَامِنًا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِی ضَلَالٍ مُّبِیْنٍ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ یَأْتِیْكُمْ بِمَاءٍ مَّعِیْنٍ

و چون آن [لحظه موعود] را نزدیک ببینند، چهره‌های کسانی که کافر شده‌اند درهم رود و گفته شود: این همان چیزی است که طلب می‌کردید

بگو: به من خبر دهید، اگر خدا مرا و هر که را با من است هلاک کند یا ما را مورد رحمت قرار دهد، چه کسی کافران را از عذابی دردناک پناه می‌دهد

بگو: او [خدای] رحمان است به او ایمان آورديم و تنها بر او توکل کردیم. پس به زودی خواهید دانست چه کسی در گمراهی آشکار است

بگو: به من خبر دهید، اگر آب شما [در زمین] فرو رود، چه کسی آب روان برایتان خواهد آورد

۶۸ . قلم	القلم: قلم	مکی	۵۲ آیه	۳ صفحه
----------	------------	-----	--------	--------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ

نون. سوگند به قلم و آنچه می‌نویسند

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

که تو، به لطف پروردگارت، مجنون نیستی

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ

و بی‌گمان، تو را پاداشی بی‌منت [و بی‌پایان] خواهد بود

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

و به راستی تو بر خلق و خوی بس بزرگی هستی

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ

پس به زودی خواهی دید و خواهند دید

بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ

که کدام یک از شما مجنون است

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

بی‌گمان، پروردگار تو کسی را که از راه او منحرف شده، بهتر می‌شناسد، و او به راه‌یافتگان داناتر است

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ

پس از تکذیب‌کنندگان اطاعت مکن

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ

[آنها] دوست دارند که سازش کنی تا سازش کنند

وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ

و از هیچ سوگند پیشه فرومایه‌ای اطاعت نکن

هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بِنَمِيمٍ

که عیب‌جوست و برای خبرچینی [به هر جا] رونده است

مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

بسیار مانع خیر، متجاوز و گناه‌پیشه است

عُتْلٍ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ

گذشته از آن درشت‌خوی، بی‌تبار و بدنام است

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ

به صرف این‌که مالدار و صاحب پسران است

إِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسْطِيرُ الْأُولِينَ

چون آیات ما بر او خوانده شود گوید: افسانه‌های پیشینیان است

سَنَسِمُهُ وَعَلَىٰ الْحَرْطُومِ

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

وَلَا يَسْتَتِنُونَ

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ

أَنْ أَعْدُوا عَلَيَّ حَرْثَكُمْ إِنَّ كُنْتُمْ صَرِيمِينَ

فَأَنطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ

أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا أَلْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينُ

وَعَدُوا عَلَيَّ حَرِدٍ قَدِيرِينَ

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَصَالُونَ

بَلْ نَحْنُ مُحْرَمُونَ

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوَّمُونَ

قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِعِينَ

عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ

كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ ۗ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ اللَّعِيمِ

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ

سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

زودا که بر بینی‌اش داغ نهیم [و رسوایش کنیم]

ما آنها (مشرکان) را گرفتار و مبتلا کردیم، همان گونه که باعداران را گرفتار ساختیم، آن‌گاه که سوگند خوردند که: صبحگاهان آن [میوه‌های باغ] را [دور از چشم مستمندان] خواهیم چید

و استثنا نکردند (ان شاء الله نگفتند)

پس بلایی فراگیر از جانب پروردگارت آن باغ را فراگرفت در حالی که آنها خواب بودند

پس آن [باغ] همچون زمین بایر گردید

سپس صبحگاهان یکدیگر را صدا زدند

که بامدادان به سوی کشت خویش روید اگر میوه چینید

پس به راه افتادند و آهسته به هم می‌گفتند

[مواظب باشید] که امروز فقیری در آن جا بر شما وارد نشود

و به وقت صبح با قدرت بر منع [مستمندان] بیرون شدند

پس همین که آن [باغ سوخته] را دیدند گفتند: محققا ما راه گم کرده‌ایم

بلکه ما محروم شدگانیم [و همه چیز را از دست داده‌ایم]

عاقل‌ترشان گفت: آیا به شما نگفتم: چرا [خدا را] تسبیح نمی‌گویید

گفتند: پروردگار ما منزّه است، ما واقعا ستمگر بوده‌ایم

پس بعضی بر بعضی روی کرده یکدیگر را ملامت می‌کردند

گفتند: ای وای بر ما! در حقیقت ما سرکش بوده‌ایم

امید است که پروردگاران بهتر از آن را به ما عوض دهد، [زیرا] ما به پروردگاران روی آورده‌ایم

عذاب [دنیا] چنین است، و عذاب آخرت قطعا بزرگ‌تر است اگر می‌دانستند

همانا برای پرهیزکاران نزد پروردگارشان بهشت‌های پرناز و نعمت است

پس آیا ما مطیعان را چون بدکاران قرار می‌دهیم

شما را چه شده است؟ چگونه داوری می‌کنید

آیا شما را کتابی است که [این حکم را] در آن می‌خوانید

که هر چه را شما انتخاب کنید از آن شماست

آیا شما را تا روز قیامت بر عهده‌ی ما پیمان‌های مؤکدی است که هر چه شما حکم کنید حق شما باشد

از آنها بپرس: کدامشان ضامن این [ادعا] بند

آیا شریکانی دارند؟ پس باید شریکان خود را بیاورند اگر راست می‌گویند

روزی که کار [بر کافران] سخت و دشوار شود و آنها [به تمسخر] به سجده فرا خوانده شوند ولی نتوانند

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهَقُهُمْ ذَلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ

لَوْلَا أَنْ تَدَارَكُهُ نِعْمَةٌ مِّنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ

فَأَجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَفَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

۶۹. حاقه الحَاقَّة: حتمی مکی ۵۲ آیه ۳ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَاقَّةُ

۲ مَا الْحَاقَّةُ

۳ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ

۴ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ

۵ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ

۶ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

۷ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَّةً أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ مُّخْلِ خَاوِيَةٍ

۸ فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ

دیدگانشان [هراسان] به زیر افتد و ذلت و خواری وجودشان را فرا گیرد، در حالی که [در دنیا] به وقت تندرستی به سجده دعوت می‌شدند [ولی ابا می‌کردند]

پس مرا با کسی که این سخن [های قرآن] را تکذیب می‌کند واگذار. ما به تدریج آنها را از آن جا که نمی‌دانند گرفتار خواهیم ساخت

و مهلتشان می‌دهم که نقشه من بسی محکم است

آیا از آنها مزدی می‌خواهی که از پرداخت آن [عاجز و] گرانبار شده‌اند

آیا [اسرار] غیب نزدشان است و آنها می‌نویسند

پس بر حکم پروردگارت شکیبایی کن و مانند آن همدم ماهی (یونس) مباش آن‌گاه که [خدایش را] ندا داد و سخت غمگین بود

اگر رحمت پروردگارش به او نرسیده بود، قطعاً ملامت شده به صحرا افکنده می‌شد

سپس پروردگارش وی را برگزید و از شایستگی‌اش قرار داد

و همانا کسانی که کافر شدند، وقتی که قرآن را شنیدند، نزدیک بود تو را با چشمان [خشمگین] خود از جای برکنند، و می‌گویند: او حتما دیوانه است

و حال آن که [قرآن] جز تذکاری برای جهانیان نیست

آن واقعه حتمی [رستاخیز]

چیست آن واقعه حتمی

و تو چه دانی که آن واقعه حتمی چیست

ثمود و عاد، آن حادثه کوبنده را تکذیب کردند

اما ثمود با صیحه طغیانگر به هلاکت رسیدند

و اما عاد، با تندبادی توفنده و سرکش هلاک شدند

[خدا] آن را هفت شب و هشت روز پیاپی بر آنها مسلط کرد، که آن قوم را در آن به خاک افتاده می‌دیدگی گویی آنها تنه‌های تو خالی و فرو افتاده‌ی نخلند

پس آیا از آنها هیچ باقی مانده‌ای می‌بینی

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَتُ بِالْحَاطِئَةِ

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيهَا أُذُنٌ وَعَيْهٌ

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفَخَةٌ وَاحِدَةٌ

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِئْمِينِهِ ۖ فَيَقُولُ هَؤُومٌ أَفْرَعُوهُ كِتَابِيَةً

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حِسَابِيَةً

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَةَ

وَلَمْ أَدرِ مَا حِسَابِيَةَ

يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَةٌ

هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةٌ

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلُّوهُ

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

وَلَا يَحْضُرُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

و فرعون و کسانی که پیش از او بودند، و [مردم] شهرهای سرنگون شدهی [قوم لوط] مرتکب خطا شدند

و فرعون و کسانی که پیش از او بودند، و [مردم] شهرهای سرنگون شدهی [قوم لوط] مرتکب خطا شدند

و از فرمان فرستاده‌ی پروردگارشان سرپیچی کردند پس آنها را بکیفری سخت بگرفت

ما وقتی که آب طغیان کرد، شما را بر کشتی سوار نمودیم

تا آن را برای شما [مایه] تذکری گردانیم و گوش‌های فرا گیرنده آن را نگاه دارد

پس آنگاه که در صور یک بار دمیده شود

و زمین و کوه‌ها از جای خود برداشته شده، هر دوی آنها یکباره در هم کوبیده شوند

آن روز است که آن واقعه [عظیم] روی دهد

و آسمان از هم بشکافد، پس در آن روز سست و متلاشی گردد

و فرشتگان در اطراف [آسمان] اند، و عرش پروردگارت را آن روز هشت [فرشته] بر بالای سر خود حمل می‌کنند

در آن روز، [شما به پیشگاه خدا] عرضه می‌شوید و هیچ [کار] پوشیده‌ای از شما پنهان نمی‌ماند

اما کسی که کارنامه‌اش به دست راستش داده شود، گوید: بیایید و نامه مرا بخوانید

همانا من باور داشتم که با حساب خود رو به رو می‌شوم

پس او در یک زندگی خوش باشد

در بهشتی برین

[که] میوه‌هایش در دسترس است

بخورید و بنوشید، گوارایتان باد، به [پاداش] آنچه در روزهای گذشته پیش فرستاده‌اید

و اما کسی که کارنامه‌اش بدست چپ او داده شود، گوید: ای کاش نامه‌ام به من داده نمی‌شد

و نمی‌دانستم حسابم چیست

ای کاش آن [مرگ] پایان دهنده‌ی کار بود [و دوباره زنده نمی‌شدم]

مال من چیزی از من دفع نکرد

قدرتم از دستم برفت

[پس فرمان رسد:] او را بگیرید و در زنجیر کنید

آن‌گاه به دوزخش در آورید

سپس او را در زنجیری که طول آن هفتاد ذراع است در بند کشید

چرا که او به خدای بزرگ ایمان نمی‌آورد

و به اطعام مسکین ترغیب نمی‌کرد

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ

پس امروز او را در این جا دوستی صمیمی نیست

۳۶ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ

و نه طعامی مگر از چرک و خون [دوزخیان]

۳۷ لَا يَأْكُلُهُوَ إِلَّا الْخَاطِئُونَ

که آن را جز خطاکاران نمی‌خورند

۳۸ فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ

پس سوگند به آنچه می‌بینید

۳۹ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ

و آنچه نمی‌بینید

۴۰ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

که این [قرآن] قطعاً گفتار فرستاده‌ای بزرگوار است

۴۱ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ

و آن گفتار یک شاعر نیست. اما کمتر ایمان می‌آورید

۴۲ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَدَّكُرُونَ

و نه گفتار کاهنی. چه اندک متذکر می‌شوید

۴۳ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

[بلکه] نازل شده از جانب پروردگار جهانیان است

۴۴ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ

و اگر او حتی یک کلمه [از پیش خود] بر ما دروغ می‌بست

۴۵ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ

ما دست راست او را می‌گرفتیم

۴۶ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

سپس شریان قلبش را قطع می‌کردیم

۴۷ فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

آن‌گاه احدی از شما مدافع او نبود

۴۸ وَإِنَّهُ لَتَذِكْرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

همانا این [قرآن] تذکاری برای پرهیزکاران است

۴۹ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ

و ما می‌تردید می‌دانیم که برخی از شما تکذیب‌کنندگان [آن] هستید

۵۰ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِينَ

و همین [تکذیب] مایه‌ی حسرتی برای کافران است

۵۱ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ

و این [قرآن]، بی‌شبهه، حقیقت ثابت است

۵۲ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح گوی

۷۰. معارج

المَعَارِجُ: درجات

مکی

۴۴ آیه

۳ صفحه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سؤال کننده‌ای [از کفار] عذابی حتمی را درخواست کرد

۲ سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

که مخصوص کافران است و دفع کننده‌ای ندارد

۳ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ وَدَاعٌ

و از جانب خدای صاحب درجات است

۴ مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ

۵ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ

فرشتگان و روح، در روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است به سوی او بالا می‌روند

۶ أَلْفِ سَنَةٍ

۷ فَأَصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

پس صبری زیبا پیشه کن

۸ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ وَ بَعِيدًا

همانا آنها آن [روز] را دور می‌بینند

۹ وَ تَرَنُّهُ قَرِيبًا

و ما نزدیکش می‌بینیم

۱۰ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

روزی که آسمان چون فلز گداخته شود

۱۱ وَ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

و کوه‌ها چون پشم زده شده [متلاشی] گردد

۱۲ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

و هیچ دوست صمیمی از دوست صمیمی [حال] نپرسد

يُبْصِرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ
بِبَنِيهِ

۱۲ وَصَلِحِبْتِهِ وَأَخِيهِ

و [نیز] همسر و برادر خود را

۱۳ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتَوِيه

و اقوامش را که به او پناه می‌دادند

۱۴ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

و هر که را که در روی زمین است همه را [عوض می‌داد] و آن‌گاه خود را [از عذاب] می‌رهانید

۱۵ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْلَىٰ

نه، هرگز [نجاتی در کار نیست]. همانا آن آتشی شعله‌ور است

۱۶ نَزَاعَةً لِّلشَّوٰى

برکننده‌ی پوست سر و اندام است

۱۷ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ

فرا می‌خواند هر که را پشت کرده و [از دعوت حق] روی برتافته

۱۸ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ

و [مال] گردآورده و ذخیره نموده است

۱۹ إِنَّ الْإِنسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا

به راستی انسان بسیار حریص [و بی‌تاب] خلق شده است

۲۰ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا

چون آسیبی به او رسد بی‌تاب است

۲۱ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

و چون خیری به او رسد بخل ورز است

۲۲ إِلَّا الْمُصَلِّينَ

غیر از نمازگزاران

۲۳ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ

همان کسانی که بر نمازشان پایدارند

۲۴ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ

و همانان که در اموالشان حقی معین است

۲۵ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

برای سائل و محروم

۲۶ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

و کسانی که روز جزا را باور دارند

۲۷ وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

و آنان که از عذاب پروردگارشان بیمناکند

۲۸ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا مُنِنَ

چرا که از عذاب پروردگارشان ایمنی نیست

۲۹ وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْرُوجِهِمْ حَافِظُونَ

و کسانی که شرمگاه خود را حفظ کنند

۳۰ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ

مگر بر همسران خود یا کنیزانشان که [در این صورت] مورد نکوهش نیستند

۳۱ فَمَنْ أَتَّبَعِي وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

پس هر که فراتر از این جوید، آنها همان تجاوزکارانند

۳۲ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

و کسانی که امانت‌ها و پیمان خود را مراعات کنند

۳۳ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ

و آنان که بر شهادت‌های خود ایستاده‌اند

۳۴ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

و کسانی که بر نمازشان مواظبت دارند

۳۵ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّةٍ مُّكْرَمُونَ

آنها هستند که در باغ‌هایی [از بهشت] گرامی داشته می‌شوند

۳۶ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ

پس چیست کافران را که به سوی تو می‌شتابند

۳۷ عَنِ الِّيمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ

دسته دسته از راست و چپ [هجوم می‌آورند]

۳۸ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ

آیا هر کسی از آنها طمع دارد که در بهشت پرنعمت در آورده شود

۳۹ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ

حاشا! بی‌تردید ما آنها را از آنچه می‌دانند آفریده‌ایم

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ

عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

۴۱

فَذَرَهُمْ يَخْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

۴۲

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ

۴۳

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

۴۴

صفحه ۲

۲۸ آیه

مکی

نُوح: نوح

۰۷۱ نوح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهَِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱

۵۰۴۲

قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

۲

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

۳

يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۴

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

۵

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

۶

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْبِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا

۷

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا

۸

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا

۹

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا

۱۰

پس به پروردگار خاوران و باختران سوگند که قطعاً ما تواناییم

بر این که به جای آنها بهتر از ایشان را بیاوریم و ما عقب نمی‌افتیم

پس بگذارشان در باطل فرو روند و بازی کنند تا روزشان را که وعده داده می‌شوند دیدار کنند

روزی که از گورها شتابان برآیند، گویی که [چون تیری] به سوی نشانه‌ها می‌دوند

در حالی که دیدگانشان [هراسان] فرو افتاده، ذلت آنها را فرو گیرد. این همان روزی است که [به آن] وعده داده می‌شدند

همانا ما نوح را به سوی قومش فرستادیم که قومت را هشدار ده پیش از آن‌که عذابی دردناک به سراغشان آید

گفت: ای قوم من! همانا من شما را هشدار دهنده‌ای آشکارم

که خدا را بپرستید و از او پروا دارید و مرا اطاعت کنید

[نوح] گفت: پروردگارا! من قوم خود را شب و روز دعوت کردم

و دعوت من جز بر گریزشان نیفزود

و من هر بار که آنها را دعوت کردم تا ایشان را بیمارزی، انگشتانشان را در گوش‌های خود کردند و جامه‌های خویش بر سر کشیدند و [بر کفر خویش] پای فشردند و هر چه بیشتر بر تکبر خود افزودند

سپس من آنها را به آواز بلند دعوت کردم

و آن‌گاه باز من به آنها علنی گفتم و در خلوت و خصوصی نیز به ایشان گفتم

و گفتم: از پروردگارتان آمرزش بخواهید که او قطعاً آمرزنده است

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا

تا بر شما از آسمان باران پی‌درپی فرستد

وَيُمِدِّدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَيْنَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّتٍ وَيَجْعَلْ
لَكُمْ أَنْهَرًا

و شما را به اموال و پسران مدد کند، و برایتان باغ‌ها قرار دهد و نهرها پدید آورد

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا

چیست شما را که برای خدا عظمت قائل نمی‌شوید

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا

و حال آنکه شما را به گونه‌های مختلف آفریده است

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا

آیا ندیده‌اید که چگونه خدا هفت آسمان را بالای هم آفرید

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا

و ماه را در میان آنها روشنی بخش گردانید و خورشید را چراغی قرار داد

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

و خداست که شما را [چون گیاه] به طرز خاصی از زمین رویانید

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

سپس شما را در آن باز می‌گرداند و باز به طرزی عجیب بیرون می‌آورد

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا

و خدا زمین را برای شما فرشی [گسترده] ساخت

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا

تا در راه‌های وسیع آن تردد کنید

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ
وَوَلَدَهُۥٓ إِلَّا خَسَارًا

نوح گفت: پروردگارا! آنها مرا نافرمانی کردند و کسی را پیروی نمودند که مال و فرزندش جز بر زیانکاری وی نیفزود

وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبَّارًا

و دست به نیرنگی بس بزرگ زدند

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا
يَعُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا

و گفتند: زنهار، خدایان خود را رها مکنید، و هرگز «ودّ» و «سواع» و «یعوث» و «یعوق» و «نسر» را وانگذارید

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا

و تحقیقا بسیاری را گمراه کردند. و [بار خدایا!] ظالمان را جز ضلالت میفزای

مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِّنْ
دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا

[تا] در اثر گناهانشان غرقه گشتند و در آتش در آورده شدند، پس برای خود، در برابر خدا هیچ یابوری نیافتند

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

و نوح گفت: پروردگارا! احدی از کافران را بر روی زمین باقی مگذار

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

که اگر تو آنها را باقی گذاری، بندگان را گمراه می‌کنند و جز پلیدکار ناسپاس نمی‌زایند

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

پروردگارا! بر من و بر پدر و مادرم و هر کس که با ایمان به خانه من در آید و بر مردان و زنان با ایمان بخشای و ظالمان را جز هلاکت و تباهی میفزای

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا
قُرْءَانًا عَجَبًا

بگو: به من وحی شده است که تنی چند از جنیان [به وحی
آسمانی] گوش فرا داشتند و گفتند: به راستی ما قرآنی
شگفت آور شنیدیم

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۗ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

که به راه راست هدایت می‌کند پس به آن ایمان آوردیم، و
هرگز کسی را شریک پروردگارمان قرار نخواهیم داد

وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

و این که شأن و عظمت پروردگار ما بلند است، نه همسری
گرفته و نه فرزندی

وَأَنَّهُ كَانَ يَفْقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

و این که کم خرد ما، در باره‌ی خدا پریشان می‌گفت و دروغ
می‌بست

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

و ما پنداشته بودیم که انس و جن هرگز بر خدا دروغ
نمی‌بندند

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ
فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

و مردانی از آدمیان به مردانی از جن پناه می‌بردند و بر
سرکشی آنها می‌افزودند

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

و آنها (انسان‌ها) نیز آن گونه که شما پنداشته‌اید، گمان
بردند که خدا هرگز کسی را [به پیامبری] مبعوث نمی‌کند

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا

و این که ما به آسمان دست یافتیم و آن را پر از نگهبانان
قدرتمند (فرشتگان) و تیرهای شهاب یافتیم

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِلسَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ
لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا

و این که ما [سابقاً] از آسمان در محل‌هایی برای شنیدن
[اخبار آسمانی] می‌نشستیم، اما اکنون هر که بخواهد به
گوش باشد، تیر شهابی در کمین خود می‌یابد

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ
رَشَدًا

و ما [درست] نمی‌دانیم که آیا برای ساکنان زمین شری
اراده شده یا پروردگارشان برای آنها هدایتی خواسته است

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ ۖ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا

و این که از میان ما برخی صالحند و برخی غیر آن، ما
گروه‌هایی در راه‌های گوناگونی بودیم

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا

و ما اعتقاد داریم که هرگز نمی‌توانیم خدا را در زمین عاجز
کنیم و هرگز نمی‌توانیم با گریختن، او را عاجز کنیم

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ ۗ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۗ فَلَا
يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا

و ما همین که هدایت [قرآن] را شنیدیم بدان گرویدیم
پس هر که به پروردگار خود ایمان آورد، نه از نقصان
[پاداش خود] می‌ترسد و نه از ستمی

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا

۱۵ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

۱۶ وَالْوَالِدَاتُ يُرْجَوْنَ لِحُضْنِ بَنَاتِهِمْ فَبِمَا كَفَرْنَا سَنَاقِبُ لَهُمْ يَوْمَ يَصْعَدُونَ وَالْوَالِدَاتُ يُرْجَوْنَ لِحُضْنِ بَنَاتِهِمْ فَبِمَا كَفَرْنَا سَنَاقِبُ لَهُمْ يَوْمَ يَصْعَدُونَ

۱۷ لِنَفْسِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

۱۸ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

۱۹ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا

۲۰ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا

۲۱ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

۲۲ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

۲۳ إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا

۲۴ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْئَلُونَ مَنْ أضعفُ ناصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا

۲۵ قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا

۲۶ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا

۲۷ إِلَّا مَنْ أَرْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا

۲۸ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولًا رِسَالَتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

و از میان ما برخی تسلیم [امر خدا] و برخی منحرفند پس هر که تسلیم خدا گردد، آنهايند که راه رشد را در پيش گرفته‌اند

ولی منحرفان، هيزم جهنم خواهند بود

و اگر [جن و انس] در راه درست پايداری کنند، قطعا آبی گوارا بدیشان می‌نوشانيم [و روزی فراوان به آنان می‌دهيم]

تا آنها را در اين [نعمت فراوان] بيازماييم. و هر کس از ياد پروردگار خود روی بگرداند، وی را در عذابی روز افزون بکشاند

و اين که مساجد ويژه‌ی خداست، پس هيچ کس را با خدا نخوانيد

و اين که چون بنده‌ی خدا [پيامبر به عبادت] برخاست تا او را بخواند، نزديک بود که [به ازدحام] بر سر او فرو افتند

بگو: تنها پروردگار خود را می‌خوانم و کسی را شریک او نمی‌کنم

بگو: بی‌ترديد من [از جانب خودم] برای شما اختيار هيچ زيانی و هيچ رشد و هدايتی را ندارم

بگو: هرگز کسی مرا از [عقوبت] خدا پناه نمی‌دهد، و هرگز پناهگاهی جز او نخواهم يافت

[آنچه می‌توانم] تنها ابلاغی از جانب خدا و رساندن پيام‌های اوست. و هر که خدا و رسولش را نافرمانی کند، قطعا برای او آتش جهنم است که جاودانه در آن خواهند ماند

تا آن‌گاه که آنچه را وعده داده می‌شوند ببینند، پس به زودی خواهند دانست چه کسی از جهت [داشتن] ياور ضعيفتر و در عدد کم جمعيت‌تر است

بگو: من نمی‌دانم که آیا آنچه وعده داده می‌شوید نزديک است يا پروردگارم برای آن مدتی قرار می‌دهد

[او] دانای غيب است و کسی را بر غيب خود آگاه نمی‌کند

مگر پيامبری را که [برای اين امر] بپسندد که از پيش رو و پشت سرش مراقبانی گسيل می‌دارد

تا بداند که محققا پيام‌های پروردگار خود را رسانده‌اند و [خدا] بدانچه نزد ایشان است احاطه دارد و هر چیزی را به عدد بر شمرده است

۱
۵۰۸ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ

هان، ای جامه به خود پیچیده

۲

قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا

شب را جز اندکی، [به عبادت] برخی

۳

نُصِفَهُ وَ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا

نیمی از آن را، یا اندکی از آن بکاه

۴

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

یا بر آن [نیمه] بیفزای و قرآن را شمرده و با تأمل بخوان

۵

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا

همانا ما به زودی بر تو گفتاری گران القا خواهیم کرد

۶

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَأَقْوَمُ قِيلًا

مسلمای پدیده‌ی شب [خیزی] دارای استحکام بیشتر و ذکر و قرائت [در آن] استوارتر است

۷

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا

تحقیقا تو را در روز آمد و شدی طولانی است

۸

وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا

و نام پروردگار خود را یاد کن و [از همه] بریده یکسره به سوی او روی آور

۹

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا

[اوست] پروردگار مشرق و مغرب که معبودی جز او نیست، پس او را کارساز خویش گیر

۱۰

وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا

و بر آنچه می‌گویند صبر کن و به شیوه‌ای نیکو از آنان دوری گزین

۱۱

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمْ قَلِيلًا

و مرا با تکذیب‌کنندگان صاحب نعمت واگذار و اندکی مهلتشان ده

۱۲

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا

همانا نزد ما زنجیرها و آتش افروخته است

۱۳

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا

و طعامی گلوگیر و عذابی دردناک

۱۴

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا

روزی که زمین و کوه‌ها به لرزه در آیند و کوه‌ها توده‌ای از ریگ روان شوند

۱۵

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا

در حقیقت ما به سوی شما رسولی که گواه بر شماست روانه کردیم، همان‌گونه که رسولی به سوی فرعون فرستادیم

۱۶

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا

[ولی] فرعون آن رسول را نافرمانی کرد پس ما او را به شدت فرو گرفتیم

۱۷

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا

پس اگر کافر شوید، چگونه از [عذاب] روزی که کودکان را پیر می‌کند خود را حفظ می‌کنید

۱۸

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا

[روزی که] آسمان از [هیبت] آن در هم شکافد. وعده‌ی او انجام شدنی است

۱۹

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

بی‌تردید این [آیات] تذکاری است، پس هر که خواست، به سوی پروردگار خود راهی در پیش گیرد

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ وَءَاخِرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَءَاخِرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ تَقَدَّمْتُمْ فِي الذُّنُوبِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۷۳: مزمل
۲۵ / ۲۰
حزب
۲۳۰
۵۰۹ر

۷۴. مدثر

الْمُدَّثِّرُ: جامهٔ خواب به‌خود بپیچیده

مکی

۵۶ آیه

۳ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ

۱
۵۱۰ر

هان، ای جامه بر خود کشیده

فُمْ فَأَنْذِرْ

۲

برخیز و بترسان

وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ

۳

و پروردگار خود را به بزرگی یاد کن

وَتِيَابِكَ فَطَهِّرْ

۴

و جامه‌ات را پاکیزه دار

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ

۵

و از پلیدی دوری کن

وَلَا تَمَنَّ تَسْتَكْثِرُ

۶

و [برای احسانت] منت نگذار و آن را زیاد مشمار

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

۷

و برای پروردگارت شکیباش

فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ

۸

پس چون در صور دمیده شود

فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ

۹

آن روز، روز سختی خواهد بود

عَلَى الْكٰفِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ

۱۰

بر کافران آسان نیست

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا

۱۱

مرا واگذار با آن کس که [او را] تنها آفریدم

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا

۱۲

و به او مالی بسیار دادم

وَبَنِينَ شُهَدَاءَ

۱۳

و پسرانی حاضر [به خدمت دادم]

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا

۱۴

و برایش بساط [زندگی خوش] گستردم

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ

۱۵

باز [هم] طمع دارد که زیاد کنم

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا

۱۶

حاشا! همانا او نسبت به آیات ما عناد دارد

سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا

۱۷

زودا که او را به بالا رفتن از گردنه [ی عذاب] وادار کنم

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ

همانا او [برای مبارزه با قرآن] فکر کرد و سنجید

۱۹ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

پس مرگ بر او، چگونه سنجید؟ [و تصمیم گرفت.

۲۰ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

باز هم مرگ بر او، چگونه سنجید

۲۱ ثُمَّ نَظَرَ

سپس نگاهی افکند

۲۲ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ

آن‌گاه رو ترش کرد و چهره در هم کشید

۲۳ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ

سپس رو گردانید و تکبر ورزید

۲۴ فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ

و [در آخر] گفت: این [قرآن] جز سحری که [از پیشینیان] نقل می‌شود، هیچ نیست

۲۵ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

این نیست مگر سخن آدمی

۲۶ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ

زودا که او را به «سقر» در آورم

۲۷ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ

و تو چه می‌دانی که «سقر» چیست

۲۸ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ

نه باقی می‌گذارد و نه رها می‌کند

۲۹ لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ

پوست‌ها را سیاه می‌گرداند

۳۰ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

بر آن [دوزخ] نوزده [نگهبان] است

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ

إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

وَيَزِدَّادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ

مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ

وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا

ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ

۳۲ كَلَّا وَالْقَمَرَ

نه چنین است [که می‌پندارند]، سوگند به ماه

۳۳ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ

سوگند به شب چون پشت کند

۳۴ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ

سوگند به بامداد چون رخ نماید

۳۵ إِنَّهَا لِأَحَدَى الْأَكْبَرِ

که قطعا آن [قیامت یا قرآن] یکی از بزرگ‌ترین پدیده‌هاست

۳۶ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ

هشدارى برای بشر است

۳۷ لِمَن شَاءَ مِنْكُم أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ

برای هر کس از شما که بخواهد [در اطاعت] پیش افتد یا پس افتد

۳۸ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينَةٌ

هر کسی در گرو دستاورد خویش است

۳۹ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ

مگر اهل سعادت، [که اعمال بد ندارند

۴۰ فِي جَنَّتٍ يَتَسَاءَلُونَ

که در بهشت‌ها [نشسته] از هم می‌پرسند

۴۱ عَنِ الْمُجْرِمِينَ

در باره‌ی مجرمان

۴۲ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرِ

[به آنها می‌گویند:] چه چیز شما را به «سقر» کشانید

۴۳ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلِينَ

گویند: ما از نمازگزاران نبودیم

۴۴ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ

و بینوایان را غذا نمی‌دادیم

۴۵ وَكُنَّا نَحُوسُ مَعَ الْخَائِضِينَ

و با آنها که باطل می‌بافتند هم آواز می‌شدیم

۴۶ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ

و همواره روز جزا را تکذیب می‌کردیم

۴۷ حَتَّىٰ أَتَيْنَا الْيَقِينَ

تا آن که مرگ به سراغمان آمد

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّلْفِيعِينَ

پس شفاعت شفیعان سودشان نبخشد

۴۹ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ

پس آنها را چه شده است که از این تذکار [قرآن] روی گردانند

۵۰ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ

گویی آنان خرانی رمنده‌اند

۵۱ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ

که از شیری گریخته‌اند

۵۲ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً

بلکه هر فردی از آنها انتظار دارد که وی را نامه‌های سرگشاده بدهند

۵۳ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

چنین نیست، بلکه آنها از آخرت نمی‌ترسند

۵۴ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ

چنین نیست، بی‌تردید این [قرآن] تذکاری است

۵۵ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ

پس هر که خواست از آن پند گیرد

۵۶ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ

ولی پند نگیرند مگر آن که خدا خواهد. او سزاوار پروا و او سزاوار آموزش است

۷۵. قیامت

الْقِيَامَةِ: قیامت

مکی

۴۰ آیه

۲ صفحه

۱

حزب

۲۳۱

۵۱۲٫

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نه، سوگند به روز رستاخیز

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ

و [باز] نه، سوگند به نفس ملامتگر [که زنده می‌شوید]

۲ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ

آیا انسان می‌پندارد که هرگز استخوان‌هایش را جمع نخواهیم کرد

۳ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ

چرا، در حالی که قادریم بر این که سر انگشتان او را هم بازسازیم

۴ بَلَىٰ قَدِيرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِيَ بَنَانَهُ

[انکار معاد دلیل موجهی ندارد]، بلکه انسان می‌خواهد در آینده‌ی خود بدکاری کند

۵ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ

[از سر انکار] می‌پرسد: روز رستاخیز چه وقت است

۶ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ

پس آن‌گاه که چشم [از وحشت] خیره گردد

۷ فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ

و ماه در خسوف افتد

۸ وَخَسَفَ الْقَمَرُ

و خورشید و ماه یک جا جمع شوند

۹ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

آن روز انسان می‌گوید: گریزگاه کجاست

۱۰ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ

حاشا! پناهگاهی نیست

۱۱ كَلَّا لَا وَزَرَ

آن روز قرارگاه [نهایی] به سوی پروردگار توست

۱۲ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ

آن روز انسان بدانچه پیش فرستاده و بعد فرستاده آگاهی داده می‌شود

۱۳ يُنَبِّئُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ

بلکه انسان خود بر [نیک و بد] خویشتن بیناست

۱۴ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ

هر چند [به زبان] عذرهایش را پیش آورد

۱۵ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ

زبان‌ت را به قرآن [پیش از تمام شدن وحیش] حرکت مده که به [قرانت] آن شتاب کنی

۱۶ لَا تُحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ

چرا که جمع آوری و قرانت آن بر [عهده‌ی] ماست

۱۷ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ

پس چون آن را قرانت کردیم، تو آن قرانت را پیروی کن

۱۸ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ

سپس توضیح آن [نیز] بر عهده‌ی ماست

۱۹ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ

وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ

تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ

وَوَظَنَ أَنَّهُ الْفِرَاقُ

وَأَلْتَقَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ

وَلَكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ ۖ يَتَمَطَّىٰ

أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ

ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى

أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِي يُمْنَىٰ

ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ

۰۷۶. انسان

الإنسان: انسان

مدنی

۳۱ آیه

۳ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا

۲ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

۳ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

۴ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَلََّا وَسْعِيرًا

۵ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا

ولی نه، [شما دنیای] زود گذر را دوست می‌دارید

و آخرت را وا می‌گذارید

در آن روز چهره‌هایی خرم و شادابند

به سوی پروردگار خود می‌نگرند

و چهره‌هایی در آن روز عبوس و درهم است

[چرا که] می‌دانند عذاب شکننده‌ای در پیش دارد

نه، چنین نیست، آن‌گاه که جان به گلوگاه رسید

و گفته شد: چاره‌ساز کیست

و دانست که آن، هنگامه جدایی [از دنیا] است

و [محتضر از سختی جان دادن] ساق‌هایش به هم پیچید

آن روز، روز رانده شدن به سوی پروردگار تو [برای حساب] است

پس نه تصدیق کرد و نه نماز گزارد

بلکه تکذیب کرد و روی گردانید

سپس مغرورانه سوی کسانش رفت

[با این اعمال] وای بر تو! پس وای بر تو

باز هم وای بر تو! سپس وای بر تو

آیا انسان می‌پندارد که بی‌هدف رها می‌شود

مگر او نطفه‌ای که [در رحم] ریخته می‌شود نبود

سپس خون بسته‌ای شد و [خدایش] شکل داد و درست کرد

پس دو جنس نر و ماده را از آن، پدید آورد

آیا این [خدا] قادر نیست که مردگان را زنده کند

مگر نه این است که مدت زمانی بر انسان گذشت که چیز قابل ذکری نبود

همانا ما انسان را از نطفه‌ای آمیخته آفریدیم، که او را خواهیم آزمود، پس وی را شنوا و بینا گردانیدیم

ما راه را به او نشان دادیم، یا سپاسگزار است [می‌پذیرد] و یا کفران [می‌کند]

بی‌گمان، ما برای کافران زنجیرها و بندها و شعله‌های سوزان آماده کرده‌ایم

همانا نیکان از جامی نوشند که با عطر خوشی آمیخته است

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا

يُوفُونَ بِالَّذِرِّ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطِيرًا

فَوَقَلَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا

مُتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذَلَّلَتْ فَطُوفُهَا تَذْلِيلًا

وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِبَانِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوْا أَسَاوِرَ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَلَهُمُ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا

وَأذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

چشمه‌ای که بندگان [خاص] خدا از آن بنوشند و [هر جا بخواهند] جاری‌اش سازند

[آنها] به نذر خود وفا کنند و از روزی که شرّ آن فراگیر است بترسند

و طعام را با آن که دوستش دارند، به مستمند و یتیم و اسیر دهند

[و در دل گویند:] ما فقط برای رضای خدا شما را اطعام می‌کنیم و هیچ پاداش و سپاسی از شما نمی‌خواهیم

ما از پروردگار خود از روزی که سخت غمبار است هراسانیم

پس خدا آنها را از شرّ آن روز نگاه دارد و بهجت و سرور به آنها ارزانی دارد

و به پاس آن که صبر کردند، بهشت و حریر پاداششان دهد

که در آن جا بر تخت‌ها تکیه زنند. در آن جا نه [گرمای] آفتاب بینند و نه سرما

و سایه‌ها [ی درختان] بر آنها نزدیک و میوه‌هایش [برای چیدن] بسیار آسان است

و ظروف سیمین و جام‌های بلورین بر آنها بگردانند

جام‌هایی بلورین از نقره که درست به اندازه باشند

و در آن جا از جامی که آمیزه‌ی زنجبیل دارد به آنان می‌نوشانند

از چشمه‌ای در بهشت که «سلسبیل» نامیده می‌شود

و بر گرد آنها پسرانی همیشه جوان بگردند که چون آنها را ببینی، پنداریشان که مرواریدهایی پراکنده‌اند

و چون آن جا را بنگری، ناز و نعمت [فراوان] و ملکی بی‌کران ببینی

بر تنشان جامه‌های ابریشمی سبز و دیبای ستبر است و با دستبندهای سیمین آراسته شده‌اند، و پروردگارشان باده‌ای پاک به آنان بنوشاند

همانا این پاداشی برای شماست و از تلاش شما سپاسگزاری شده است

به تحقیق ما قرآن را آن طور که باید بر تو نازل کردیم

پس برای حکم پروردگارت صبور باش، و از آنها هیچ گناه پیشه یا ناسپاسی را اطاعت مکن

و هر صبح و شام نام پروردگارت را یاد کن

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا

۲۷ إِنَّ هَؤُلَاءِ يُجِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا

۲۸ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا

۲۹ إِنَّ هَذِهِ تَذِكْرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

۳۰ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

۳۱ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

۰۷۷. مرسلات

المُرْسَلَات: فرستادگان

مکی

۵۰ آیه

۲ صفحه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا
۵۱۶ر

۲ فَأَلْعَصِفْتِ عَصْفًا

۳ وَالنَّشِيرَاتِ نَشْرًا

۴ فَأَلْفَرِقْتِ فَرَقًا

۵ فَأَلْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا

۶ عُدْرًا أَوْ نُذْرًا

۷ إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَوَاقِعُ

۸ فَإِذَا التَّجُومُ طُمِسَتْ

۹ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

۱۰ وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

۱۱ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِتَتْ

۱۲ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ

۱۳ لِيَوْمِ الْفَصْلِ

۱۴ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ

۱۵ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

۱۶ أَلَمْ نُهَلِكِ الْأَوَّلِينَ

۱۷ ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ

۱۸ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

۱۹ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

و پاسی از شب را برای او سجده کن و بخشی طولانی از شب او را تسبیح گوی

به تحقیق اینان دنیای زود گذر را دوست می‌دارند و روزی گرانبار را پشت سرشان رها می‌کنند [و به فراموشی می‌سپارند]

ما آنها را آفریدیم و بندبندشان را استوار کردیم، و هر وقت بخواهیم [آنها را می‌بریم و] به راحتی امثالشان را جایگزین می‌کنیم

مسلمای این [آیات] تذکاری است، پس هر که خواهد راهی به سوی پروردگار خود در پیش گیرد

و [این را] نمی‌خواهید مگر آن که خدا بخواهد، قطعاً خدا دانای حکیم است

هر که را خواهد به رحمت خویش درمی‌آورد و برای ظالمان عذابی دردناک آماده کرده است

سوگند به فرستادگان پی‌درپی

که سخت توفنده‌اند

و سوگند به نشر دهندگان به نشری خاص

که به وضوح و آشکار جدا کننده‌اند

و وحی را القا می‌کنند

برای [اتمام حجت و رفع] بهانه یا برای هشدار

که آنچه وعده داده می‌شوید قطعاً رخ دادنی است

پس وقتی که ستارگان محو شوند

و آن‌گاه که آسمان شکافته شود

و آن‌گاه که کوه‌ها از جا کنده شوند

و آن‌گاه که برای پیامبران تعیین وقت شود

برای چه روزی تعیین وقت شده است

برای روز جدایی [حق از باطل]

و تو چه دانی که روز جدایی چیست

وای در آن روز بر تکذیب کنندگان

آیا ما پیشینیان را هلاک نکردیم

سپس پسینیان [از مجرمان] را از پی آنها می‌فرستیم

ما با مجرمان چنین می‌کنیم

وای در آن روز بر تکذیب کنندگان

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ

آیا شما را از آبی ناچیز نیافریدیم

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

پس آن را در جایگاهی استوار نهادیم

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ

تا وقتی معلوم

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ

پس توانا بودیم و نیکو تواناییم

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز بر تکذیب کنندگان

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

آیا زمین را در برگیرنده [ی انسان‌ها] قرار ندادیم

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا

در حال حیات و در حال مرگشان

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوْسِيَٰ شَمِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فُرَاتًا

و کوه‌های استوار بلند در آن نهادیم و به شما آبی گوارا نوشاندیم

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز بر تکذیب کنندگان

أَنْظِلُّوهُ إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِء تَكْذِبُونَ

بروید به سوی همان چیزی که تکذیبش می‌کردید

أَنْظِلُّوهُ إِلَىٰ ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شَعَبٍ

به سوی دودی سه شاخه به راه افتید

لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ

نه سایبان است و نه از لهیب آتش باز می‌دارد

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ

همانا آن [دوزخ] شراره‌هایی چون کاخ پرتاب می‌کند

كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صُفْرٌ

گویی اشترانی زردرنگند

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز بر تکذیب کنندگان

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

این روزی است که سخن نمی‌گویند

وَلَا يُؤَدُّنَ لَهُمْ فَيْعَتِزُونَ

و به آنها رخصت داده نمی‌شود تا پوزش خواهند

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز بر تکذیب کنندگان

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوْلِيْنَ

این، روز فیصله [و سرنوشت ساز] است که شما و پیشینیان را گرد می‌آوریم

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونَ

پس اگر نیرنگی دارید، در برابر من به کار گیرید

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز بر تکذیب کنندگان

إِنَّ الْمَتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ

همانا پارسایان زیر سایه‌ها و کنار چشمه‌سارانند

وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ

و میوه‌هایی از آنچه خوش دارند

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

به [پاداش] آنچه می‌کردید بخورید و بیاشامید، گوارا بستان باد

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

بی‌تردید ما نیکوکاران را چنین پاداش می‌دهیم

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ

[ای کافران] در اندک [زمان زندگی] بخورید برخوردار شوید که شما گناهکارید

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز بر تکذیب کنندگان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يِرْكَعُونَ

و چون به آنها گفته شود: رکوع کنید، رکوع نمی‌کنند

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز بر تکذیب کنندگان

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

پس به کدامین سخن بعد از آن (قرآن) ایمان می‌آورند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ

در باره‌ی چه چیز از یکدیگر می‌پرسند

عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ

در باره‌ی آن خبر بزرگ

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ

همان که همواره در آن اختلاف دارند

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

چنین نیست [که می‌پندارند]، زودا که بدانند

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

باز هم چنین نیست [که می‌پندارند]، زودا که بدانند

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا

آیا زمین را آسایشگاه نکردیم

وَالْحِبَالَ أَوْتَادًا

و کوه‌ها را میخ‌های [آن قرار ندادیم]

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا

و شما را زوجها آفریدیم

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا

و خوابتان را مایه آسایش قرار دادیم

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا

و شب را پوششی گردانیدیم

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا

و روز را برای کسب و کار ساختیم

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا

و بر فراز شما هفت آسمان استوار بنا کردیم

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا

و [در آن] چراغی پرتو افشان نهادیم

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَمَّاجًا

و از ابرهای فشرده آبی ریزان فرو فرستادیم

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا

تا به وسیله آن، دانه و گیاه بر آوریم

وَجَنَّتِ الْفَاةَا

و باغ‌های پردرخت

إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَتَنَا

به یقین روز داوری زمان وعده است

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا

روزی که در صور دمیده شود، پس گروه گروه بیایید

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

و آسمان گشوده شود، پس درهایی شود

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا

و کوه‌ها به راه انداخته شوند و سرابی گردند

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا

بی‌تردید دوزخ کمینگاهی شود

لِللظَّالِمِينَ مَعَابًا

برای سرکشان محل بازگشت است

لَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا

که روزگارانی دراز در آن بمانند

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا

نه خنکی در آن می‌چشند و نه نوشیدنی

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا

مگر آبی جوشان و خونابه

جَزَاءً وَفَاةَا

پاداشی است موافق کردار

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا

چرا که آنان هیچ حسابی را باور نداشتند

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا

و آیات ما را سخت دروغ می‌شمردند

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا

و حال آن که ما همه چیز را به صورت مکتوب بر شمرده‌ایم

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا

پس بچشید که هرگز جز عذابتان نیفزاییم

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا

مسلمها برای پارسایان کامیابی بزرگی است

۳۲ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا

باغ‌ها و انواع انگورها

۳۳ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا

و دختران نارپیستان همسال

۳۴ وَكَأَسًا دِهَاقًا

و جام‌های سرشار

۳۵ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا

نه سخن ناروا در آن می‌شنوند و نه دروغی

۳۶ جَزَاءَ مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا

پاداشی است از پروردگارت و بخششی است به حساب

۳۷ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ

مِنْهُ حِطَابًا

پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آنهاست، خدای رحمان که [مردمان] را از جانب او یارای سخن نباشد

۳۸ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أذِنَ

لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا

روزی که آن روح و فرشتگان به صف ایستند، سخن نگویند مگر کسی که خدای رحمان به او اذن دهد و صواب را گوید [آنچه تصویب شده]

۳۹ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِۦ مَعَابًا

آن روز، روز حق است پس هر که خواهد، به سوی پروردگارش بازگشتی پیش گیرد

۴۰ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ

وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلِيَّتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

همانا ما از عذابی نزدیک بیمتان دادیم، روزی که شخص به آنچه پیش فرستاده بنگرد و کافر گوید: کاش خاک بودمی

۷۹. نازعات

النَّازِعَاتُ: به‌قدرت کِشندگان

مکی

۴۶ آیه

۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا

سوگند به فرشتگانی که به سختی [جان‌ها] را بر می‌کنند

۱
۵۲۰ ر

۲ وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا

و فرشتگانی که [جان مؤمنان] را بامدارا می‌گیرند

۳ وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا

و سوگند به فرشتگانی که بسی تیزروند

۴ فَالسَّيِّقَاتِ سَبَقًا

پس بر یکدیگر پیشی گیرند

۵ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا

و آنان که امور را تدبیر می‌کنند

۶ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

روزی که آن زلزله [وحشتناک] همه چیز را بلرزاند

۷ تَتَّبِعُهَا الرَّاٰدِفَةُ

و در پی آن لرزه‌ای [دیگر] رخ دهد

۸ قُلُوبٌ يَّوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ

دل‌هایی در آن روز مضطرب باشد

۹ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ

دیدگانشان هر اسناک و فرو شکسته است

۱۰ يَقُولُونَ أَيْنَا لَمْرَدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ

گویند: آیا ما به زندگی مجدد بازگردانده می‌شویم

۱۱ أءِذَا كُنَّا عِظْمًا تَّخِرَةً

آیا وقتی که استخوان‌های پوسیده‌ای شدیم [دوباره باز می‌گردیم]

۱۲ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ

گویند: در این صورت آن باز گشتی زیانبار است

۱۳ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ

ولی این بازگشت تنها با یک نهیب واقع می‌شود

۱۴ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ

پس به ناگاه همگی بر عرصه محشر ظاهر می‌شوند

۱۵ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

آیا داستان موسی به تو رسیده است

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

۱۷ أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

۱۸ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَن تَزَكَّىٰ

۱۹ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ

۲۰ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ

۲۱ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ

۲۲ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ

۲۳ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ

۲۴ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ

۲۵ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخِرَةِ وَالْأُولَىٰ

۲۶ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ

۲۷ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا

۵۲۱ ر

۲۸ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا

۲۹ وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا

۳۰ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا

۳۱ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا

۳۲ وَالْحَبَالَ أَرْسَلَهَا

۳۳ مَتَاعًا لَّكُمُ وَلِأَنعَمِكُمُ

۳۴ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ

۳۵ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ مَا سَعَىٰ

۳۶ وَبُرِّرَّتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ

۳۷ فَأَمَّا مَن طَغَىٰ

۳۸ وَعَاثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا

۳۹ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

۴۰ وَأَمَّا مَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ

۴۱ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

۴۲ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَلُهَا

۴۳ فِيمَ أَنْتَ مِن ذِكْرِهَا

۴۴ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا

۴۵ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا

۴۶ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا

آن وقت که پروردگارش او را در وادی مقدس «طوی» ندا داد

به سوی فرعون برو که او سر برداشته است

پس بگو: آیا می‌خواهی پاکیزه شوی

و من تو را به سوی پروردگارت راه نمایم تا خدا ترس شوی

پس بزرگ‌ترین معجزه را به وی نشان داد

اما او تکذیب کرد و نافرمانی نمود

آن‌گاه روی گردانید و دست به کار شد

[و مردم را] جمع کرد و فریاد بر آورد

پس گفت: من پروردگار برتر شمایم

پس خدا او را به کیفر آخرت و عذاب این دنیا بگرفت

به راستی در این [داستان] عبرتی است برای کسی که بترسد

آیا آفرینش شما سخت‌تر است یا آسمان که بنایش کرد

سقفش را برافراشت و آن را سامان داد

و شبش را تاریک و روزش را نمایان کرد

و پس از آن زمین را بگسترده

آب و چراگاهش را از آن بیرون آورد

و کوه‌ها را استوار نمود

تا شما و چهارپایانتان را بهره‌ای باشد

پس چون آن مصیبت بزرگ در رسد

آن روز است که آدمی آنچه را کوشیده به یاد آورد

و دوزخ برای هر کسی ببیند ظاهر گردد

پس اما آن که سرکشی کرد

و زندگی پست‌تر را برگزید

پس همانا دوزخ جایگاه اوست

و اما آن کس که از مقام پروردگارش ترسان بود و خویشتن را از هوس‌ها بازداشت

پس همانا بهشت جایگاه اوست

از تو در باره‌ی رستاخیز می‌پرسند که برپائیش کی است

تو را با سخن گفتن در آن چه کار

سر انجام آن به جانب پروردگار توست

تو فقط بیم دهنده‌ی کسی هستی که از آن بترسد

روزی که آن را ببینند [پندارند که]، گویی توقفشان [در دنیا] جز شامگاهی یا بامدادی بیش نبوده است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ

رو ترش کرد و رخ برتافت

۲

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ

که آن نابینا نزد وی آمد

۳

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّىٰ

و تو چه دانی؟ شاید او پاک شود

۴

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ

یا پند گیرد و آن پند سودش دهد

۵

أَمَّا مَنِ اسْتَعْنَىٰ

اما آن که [از پند تو] اظهار بی‌نیازی می‌کند

۶

فَأَنْتَ لَهُ وَتَصَدَّىٰ

پس تو به او می‌پردازی

۷

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ

و اگر هم پاک نشود، گناهی بر تو نیست

۸

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ

و اما آن که شتابان به سویت آمده

۹

وَهُوَ يَخْتَصِيٰ

در حالی که از خدا می‌ترسد

۱۰

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ

پس تو از او به دیگری می‌پردازی

۱۱

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ

چنین می‌ندارد، که این [آیات] تذکاری است

۱۲

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ

پس هر که خواهد آن را یاد کند

۱۳

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ

[که] در صحیفه‌هایی ارجمند

۱۴

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ

و ایا و پاکیزه

۱۵

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

به دست سفیرانی

۱۶

كِرَامٍ بَرَرَةٍ

گرامی و نیکوکار است

۱۷

قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ

مرگ بر این انسان، چقدر حق پوش و ناسپاس است

۱۸

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

خدا او را از چه چیزی آفریده

۱۹

مِنْ تُفَّعٍ خَلَقَهُ وَقَدَّرهُ

او را از نطفه‌ای آفرید و موزونش ساخت

۲۰

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ

آن‌گاه راه [ایمان و اطاعت] را بر او آسان کرد

۲۱

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ

سپس وی را بمیراند و به گورش برد

۲۲

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ

سپس هر وقت بخواهد زنده‌اش می‌کند

۲۳

كَلَّا لَمَّا يُفِضُ مَا أَمَرَهُ

ولی نه! هنوز [انسان] آنچه را که خدایش فرمان داده به جا نیاورده است

۲۴

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ

پس آدمی باید طعام خویش را بنگرد

۲۵

أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

به تحقیق ما آب فراوانی [از آسمان] فرو ریختیم

۲۶

ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَفًّا

سپس زمین را از هم شکافتیم، شکافتنی

۲۷

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا

و در آن دانه‌ها برویاندیم

۲۸

وَعِنَبًا وَقَضْبًا

و انگور و سبزی

۲۹

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا

و زیتون و خرما

۳۰

وَحَدَائِقَ غُلْبًا

و باغ‌های پردرخت

۳۱

وَفَلَكِهَآءَ وَأَبًّا

و میوه و علفزار

۳۲

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

تا متاعی برای شما و چهارپایانتان باشد

۳۳

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّخَابَةُ

پس چون آن صیحه گوش خراش در رسد

۳۴

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ

روزی که آدمی از برادرش بگریزد

۳۵

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ

و از مادر و پدرش

۳۶

وَصَلِحِيتِهِ وَبَنِيهِ

و از همسر و فرزندانش

۳۷

لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

در آن روز هر کسی از مردم وضعی دارد که به خود مشغولش سازد

۳۸

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ

آن روز بعضی چهره‌ها باز و روشن‌اند

۳۹

ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ

خندان و شادمانند

۴۰

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ

و برخی چهره‌ها آن روز [گرفته‌اند و] بر آنها غبار [اندوه] نشسته است

۴۱

تَرَاهُهَا قَتَرَةٌ

تیرگی و سیاهی آنها را پوشانده است

۴۲

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفٰجِرَةُ

آنان همان کافران بدکارند

آن‌گاه که خورشید درهم پیچیده شود

۱
۵۳۳ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

و آن‌گاه که ستارگان تیره شوند [و فرو ریزند]

۲ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ

و آن‌گاه که کوه‌ها به راه افتند [و خرد شوند]

۳ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

و آن‌گاه که شتران آبستن وا نهاده شوند

۴ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

و آن‌گاه که درندگان گرد آورده شوند

۵ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

و آن‌گاه که دریاها بجوشند

۶ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ

و آن‌گاه که جان‌ها جفت شوند [و با قرین خود همراه گردند]

۷ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ

و آن‌گاه که از دختر زنده به گور پرسیده شود

۸ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ

که به کدامین گناه کشته شده است

۹ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ

و آن‌گاه که نامه‌های اعمال گشوده شود

۱۰ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

و آن‌گاه که آسمان برکنده شود

۱۱ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

و آن‌گاه که دوزخ شعله‌ور گردد

۱۲ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ

و آن‌گاه که بهشت نزدیک آورده شود

۱۳ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ

[در آن روز] هر کس داند چه حاضر کرده است

۱۴ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ

پس سوگند به اختران بازگردنده

۱۵ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ

که می‌روند و نهان می‌شوند

۱۶ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ

و سوگند به شب، آن‌گاه که پشت کند

۱۷ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ

و سوگند به صبح چون بردمد

۱۸ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ

که قطعا این قرآن سخن فرستاده‌ای ارجمند است (جبرئیل)

۱۹ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

نیرومندی که نزد خداوند عرش، منزلت والایی دارد

۲۰ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ

در آن جا فرمانروا و امین است

۲۱ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ

و این رفیق شما دیوانه نیست

۲۲ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ

او [جبرئیل] را در افق روشن دیده است

۲۳ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ

و او در [ابلاغ] وحی بخیل نیست

۲۴ وَمَا هُوَ عَلَى الْعَيْبِ بِضَنِينٍ

و این [قرآن] سخن شیطان مطرود نیست

۲۵ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

پس به کجا می‌روید

۲۶ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ

این جز تذکاری برای جهانیان نیست

۲۷ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ

برای هر کس از شما که خواهد راست و مستقیم شود

۲۸ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ

و شما نمی‌خواهید مگر آن که خدا، پروردگار جهانیان، بخواهد

۲۹ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ

آن‌گاه که آسمان بشکافد

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ أَنْتَثَرَتْ

و آن‌گاه که اختران پراکنده شوند

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ

و آن‌گاه که دریاها درهم روان شوند

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثِرَتْ

و آن‌گاه که قبرها زیر و رو شوند

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ

هر کسی بداند آنچه را پیش فرستاده و آنچه را پس نهاده است

يَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ

ای انسان! چیست که تو را در برابر پروردگار کریمت مغرور ساخته

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ

همان که تو را آفرید و پرداخت و تناسب بخشید

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ

به هر صورتی که خواست تو را ترکیب نمود

كَلَّا بَلْ تُكْذِبُونَ بِالَّذِينَ

چنین نیست [که می‌پندارید،] بلکه شما رستاخیز را دروغ می‌انگارید

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ

و قطعاً بر شما نگاهبانانی است

كِرَامًا كَتِيبِينَ

نویسندگانی ارجمند

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ

می‌دانند آنچه می‌کنید

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

همانا نیکان در بهشت پر نعمت‌اند

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ

و به یقین بدکاران در دوزخند

يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ

که روز جزا در آن می‌سوزند

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ

و هیچ‌گاه از آن دور نباشند، [از آن بیرون نیابند]

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ

تو چه می‌دانی روز جزا چیست

ثُمَّ مَّا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ

باز تو چه می‌دانی روز جزا چیست

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

روزی است که هیچ کس برای کسی اختیار چیزی را ندارد، و حکم در آن روز مخصوص خداست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ

وای بر کم‌فروشان

الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ

آنان که چون از مردم پیمانه بستانند، تمام می‌ستانند

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ

و چون به دیگران پیمانه دهند یا وزن کنند، کم می‌دهند

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ

آیا آنان فکر نمی‌کنند که برانگیخته می‌شوند

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ

برای روزی بزرگ

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

روزی که مردم در پیشگاه پروردگار جهانیان بایستند

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ

۸ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ

۹ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ

۱۰ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

۱۱ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

۱۲ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

۱۳ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

۱۴ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۱۵ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَّحْجُوبُونَ

۱۶ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ

۱۷ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِءُ تُكَذِّبُونَ

۱۸ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ

۱۹ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ

۲۰ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ

۲۱ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ

۲۲ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

۲۳ عَلَى الْأَرْبَابِكِ يَنْظُرُونَ

۲۴ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ

۲۵ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّحْتُومٍ

۲۶ خِتْلَمُهُمْ مِسْكٌَ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ

۲۷ وَمِزَاجُهُمْ مِنْ تَسْنِيمٍ

۲۸ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ

۲۹ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ

۳۰ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ

۳۱ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ

۳۲ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ

۳۳ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ

۳۴ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

چنین نیست [که خیال می‌کنند،] مسلما کارنامه بدکاران در «سجّین» است

و تو چه می‌دانی «سجّین» چیست

کارنامه‌ای است نوشته و خوانا [که مجازات اعمال در آن است]

وای در آن روز بر تکذیب کنندگان

همانان که روز جزا را دروغ می‌پندارند

و تنها کسانی آن را انکار می‌کنند که متجاوز و گنهکارند

هنگامی که آیات ما بر او خوانده شود، گوید: افسانه پیشینیان است

چنین نیست [که می‌پندارند،] بلکه اعمالشان زنگاری بر دل‌هاشان گردیده است

چنین نیست [که می‌پندارند،] البته آنها در آن روز از پروردگارشان سخت محجوبند

سپس آنها قطعا به آتش جهنم می‌سوزند

آن‌گاه به آنها گفته می‌شود: این همان چیزی است که آن را دروغ می‌شمردید

نه! چنین نیست [که می‌پندارند]، بی‌تردید کارنامه نیکان در «علیین» است

و تو چه می‌دانی «علیین» چیست

کارنامه‌ای نوشته و خوانا است [که پاداش نیکان در آن است]

که مقربان آن را می‌بینند [و بدان گواهی می‌دهند]

همانا نیکان در ناز و نعمتند

بر تخت‌ها تکیه کرده تماشا می‌کنند

در چهره‌هایشان طراوت و خرمی نعمت را می‌یابی

از می صاف سر بسته‌ای سیراب شوند

که مهر آن از مشک است، و مشتاقان باید در آن رقابت کنند

و ترکیب آن از چشمه «تسنیم» است

چشمه‌ای که مقربان از آن می‌نوشند

همانا بدکاران پیوسته به کسانی که ایمان آورده بودند می‌خندیدند

و چون بر آنان می‌گذشتند به یکدیگر چشمک می‌زدند

و وقتی به سوی کسان خویش باز می‌گشتند [از ریشخند خود] شاد بودند

و هر وقت آنها را می‌دیدند می‌گفتند: اینان بی‌تردید گمراهند

در حالی که آنها به نگهبانی مؤمنان فرستاده نشده بودند

ولی امروز آنها که ایمان آورده‌اند، به کفار می‌خندند

عَلَىٰ الْأَرْيَافِ يَنْظُرُونَ

بر تخت‌ها تکیه کرده تماشا می‌کنند

هَلْ تُؤْتِيهِمُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

[حال] آیا کفار پاداش کردار خود را گرفتند

۳۶

۸۴. انشقاق

الْإِنْشِقَاقُ: شکافتن

مکی

۲۵ آیه

۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آن‌گاه که آسمان بشکافتد

حزب

۲۳۶

۵۲۶ر

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

و فرمان پروردگار خویش برد و حق همین است

۲

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

و آن‌گاه که زمین کشیده شود

۳

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

و آنچه را درون خود دارد بیرون افکند و تهی شود

۴

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

و فرمان پروردگار خویش برد و حق همین باشد

۵

يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ

ای انسان! مسلما تو با تلاش و رنجی فراوان به سوی پروردگارت می‌روی، پس دیدارش خواهی کرد

۶

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِئْمِينِهِ

پس آن که کارنامه‌اش به دست راستش داده شود

۷

فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا يَسِيرًا

پس زودا که با حسابی آسان محاسبه شود

۸

وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

و خوشحال نزد کسان خویش بازگردد

۹

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

و اما آن که کارنامه‌اش از پشت سرش به او داده شود

۱۰

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا

پس زودا که فریادش بلند شود که وای بر من

۱۱

وَيَصَلَّىٰ سَعِيرًا

و در آتش در آید

۱۲

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا

که وی [در دنیا] میان کسان خویش [از گناه] شادمان بود

۱۳

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ

او می‌پنداشت که هرگز بازگشتی نخواهد داشت

۱۴

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

چرا، به راستی پروردگارش به او بینا بود

۱۵

فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ

پس سوگند به شفق

۱۶

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ

سوگند به شب و آنچه را در بر گیرد

۱۷

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ

سوگند به ماه آن‌گاه که کامل شود

۱۸

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ

که شما حالات و منازل را پشت سر می‌گذارید [حیات و مرگ و قیامت و حساب]

۱۹

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

پس آنها را چه شده است که ایمان نمی‌آورند

۲۰

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝

و چون قرآن بر آنها خوانده شود سجده نمی‌کنند

۲۱

سجده
مستحب

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ

نه، بلکه کافران [همواره] تکذیب می‌کنند

۲۲

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ

و خدا بهتر داند که در خاطر چه دارند

۲۳

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

پس به عذاب دردناکی بشارتشان ده

۲۴

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ

مگر کسانی که ایمان آوردند و اعمال شایسته کردند که ایشان را پاداشی بی‌پایان است

۲۵

مَمْنُونٍ

قسم به آسمان که برج‌ها دارد

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ

و قسم به روز موعود

۲ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ

و قسم به شاهد و مشهود [که همه در دیدگاهند]

۳ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ

مرگ بر آدم سوزان خندق

۴ قَتَلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ

[خندق‌های] پر از آتش

۵ النَّارِ ذَاتِ الْوُوقُودِ

آن وقت که کنار آن نشسته بودند

۶ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا فُعُودٌ

و نظاره‌گر شکنجه‌ای بودند که بر مؤمنان می‌رفت

۷ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ

و از آنها انتقام نمی‌گرفتند جز این که آنان به خدای شکست ناپذیر ستوده ایمان آورده بودند

۸ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

خدایی که حکومت آسمان‌ها و زمین خاص اوست، و خدا بر همه چیز شاهد است

۹ الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

همانا کسانی که مردان و زنان مؤمن را آزرده‌اند، سپس از آن باز نگشتند، عذاب دوزخ و عذاب آتش سوزان برای آنهاست

۱۰ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ

همانا کسانی که ایمان آوردند و اعمال شایسته انجام دادند، برایشان باغ‌هایی است که نهرها از زیر درختان آن جاری است. این است آن کامیابی بزرگ

۱۱ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ

همانا صلابت قهرآمیز پروردگارت شدید است

۱۲ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ

همانا اوست که خلق را پدید می‌آورد و همو باز می‌گرداند

۱۳ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ

و اوست آمرزگار و دوستدار [مؤمنان]

۱۴ وَهُوَ الْعَفُورُ الْوَدُودُ

و صاحب ارجمند عرش

۱۵ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ

آنچه را بخواهد کننده است

۱۶ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ

آیا خبر آن سپاهیان به تو رسیده است

۱۷ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ

سپاه فرعون و ثمود

۱۸ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ

بلی، کافران همواره در حال تکذیبند

۱۹ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ

و خدا از هر سو به آنها احاطه دارد

۲۰ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ

آری، این قرآن ارجمند است

۲۱ بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ

که در لوح محفوظ است

۲۲ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ

۱
۵۲۸ربِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ

قسم به آسمان و آن ستاره‌ی شبگرد

۲

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ

و تو چه می‌دانی ستاره‌ی شبگرد چیست

۳

النَّجْمِ الثَّاقِبِ

آن ستاره‌ی درخشان

۴

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ

هیچ کس نیست مگر این که نگهداری بر او هست

۵

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ

پس باید آدمی بنگرد که از چه آفریده شده

۶

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ

از آبی جهنده آفریده شده است

۷

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ

که از میان ستون پشت و استخوان‌های سینه بیرون می‌آید

۸

إِنَّهُ وَعَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ

بی‌تردید، خداوند بر بازگرداندن آن تواناست

۹

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ

روزی که رازها فاش گردد

۱۰

فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ

پس او را نه نیرویی باشد و نه یاور

۱۱

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ

سوگند به آسمان [پر باران]

۱۲

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ

و قسم به زمین شکاف پذیر [برای رشد گیاهان]

۱۳

إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ

که این [قرآن] سخنی قاطع است

۱۴

وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ

و آن بیهوده و شوخی نیست

۱۵

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا

به راستی آنها پیوسته حيله می‌کنند

۱۶

وَأَكِيدُ كَيْدًا

و من نیز طرحی تدبیر می‌کنم

۱۷

فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُوَيْدًا

پس کافران را مهلت ده و آنان را اندکی به خودشان واگذار

۱
جزب
۲۳۷
۵۲۹ربِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى

نام پروردگار و الایت را به پاکی بستای

۲

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى

همان که آفرید و سامان داد

۳

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ

و آن که تقدیر کرد و هدایت نمود

۴

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ

و آن که چراگاه را پدید آورد

۵

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ

پس آن را خشک و تیره کرد

۶

سَتَقَرُّنَاكَ فَلَا تَنْسَىٰ

به زودی تو را [به قرآن] خوانا کنیم که فراموش نکنی

۷

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ

مگر آنچه خدا خواهد، که بی‌گمان او آشکار و پنهان را می‌داند

۸

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ

و تو را برای آسان‌ترین راه آماده می‌سازیم

۹

فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَىٰ

پس تذکر ده، اگر تذکر سود دهد

۱۰

سَيَذَكَّرُ مَنْ يَخْشَىٰ

به زودی کسی که خدا ترس است پند خواهد گرفت

۱۱

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَتْقَىٰ

و بدبخت‌ترین مردم از آن [پند] کناره می‌گیرد

۱۲

الَّذِي يُصَلِّيَ النَّارَ الْكُبْرَىٰ

همان که به بزرگ‌ترین آتش می‌سوزد

۱۳

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

آن‌گاه در آن آتش نه می‌میرد و نه زنده می‌ماند

۱۴

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ

حقا که هر که پاکی جست، رستگار شد

۱۵

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ

و نام پروردگارش را ذکر کرد و نماز گزارد

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

بلکه شما زندگی دنیا را ترجیح می‌دهید

۱۷ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى

حال آن که آخرت بهتر و پایدارتر است

۱۸ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى

همانا این [گفتار] در کتب [رسولان] پیشین آمده است

۱۹ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

[در] کتاب‌های ابراهیم و موسی

۸۸. غاشیه

الْغَاشِيَّةُ: غاشیه

مکی

۲۶ آیه

۱
ر۵۳بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَشِيَّةِ

آیا خبر آن بلای فراگیر به تو رسیده است

۲ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

چهره‌هایی در آن روز ذلت بارند

۳ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ

عمل [بی‌هوده] کرده و رنج [آخرت] برده‌اند

۴ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً

[ناچار] به آتشی سوزان در آیند

۵ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ عَائِيَةٍ

از چشمه‌ای داغ نوشانده شوند

۶ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ

طعامی جز از خار تلخ ندارند

۷ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ

که نه فربه کند و نه گرسنگی زداید

۸ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ تَاعِمَةٌ

چهره‌هایی در آن روز شاداب و متنعمند

۹ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ

از سعی خود خشنودند

۱۰ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

در بهشت برینند

۱۱ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَّةً

در آن بی‌هوده‌ای نشنوند

۱۲ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ

در آن چشمه‌ای روان است

۱۳ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ

در آن جا تخت‌هایی است بلند

۱۴ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ

و جام‌هایی [در کنار چشمه] نهاده

۱۵ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ

و پشتی‌هایی به ردیف چیده شده

۱۶ وَزَرَائِبُ مَبْثُوثَةٌ

و فرش‌هایی فاخر گسترده است

۱۷ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

چرا شتر را نمی‌نگرند که چطور آفریده شده

۱۸ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

و به آسمان که چگونه برافراشته شده

۱۹ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

و به کوه‌ها که چسان میخ کوب شده‌اند

۲۰ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

و به زمین که چگونه گسترده شده

۲۱ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ

پس پند ده که تو تنها پند رسانی

۲۲ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ

تو بر کفار گماشته و مراقب نیستی

۲۳ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ

مگر آنکس که پشت کند و کافر شود

۲۴ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ

پس خدا او را به عذاب بزرگتر، عذاب می‌کند

۲۵ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ

همانا بازگشتشان به سوی ماست

۲۶ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

و آن‌گاه حسابشان با ماست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْفَجْرِ

۱
۵۳۱

به سپیده دم سوگند

وَلَيَالٍ عَشْرٍ

۲

و به شب‌های ده‌گانه

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ

۳

و به زوج و فرد

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرٍ

۴

و به شب سوگند، آنگاه که برود

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ

۵

آیا در آن برای خردمند سوگندی هست

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

۶

آیا ندیدی پروردگارت با قوم عاد چه کرد

إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ

۷

با ارم که دارای کاخ‌ها و ستون‌ها بود

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلَهَا فِي الْبَلَدِ

۸

که نظیرش در بلاد دیگر ساخته نشده بود

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ

۹

و با قوم ثمود که در آن وادی سنگ را می‌بریدند

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ

۱۰

و با فرعون صاحب میخ‌ها [ی شکنجه]

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبَلَدِ

۱۱

همان‌ها که در شهرها طغیان کردند

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ

۱۲

و در آنها فساد را به اوج رساندند

فَصَبَّ عَلَيْهِمُ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ

۱۳

پس پروردگارت تازیانه عذاب را بر سرشان کوفت

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ

۱۴

به تحقیق پروردگار تو البته در کمین است

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ
فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

۱۵

اما آدمی را چون پروردگارش بیازماید و او را گرامی داشته
نعمتش دهد گوید: خدایم مرا گرامی داشت

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ

۱۶

و اما چون او را بیازماید و روزیش را تنگ سازد پس گوید:
پروردگارم مرا خوار کرد

كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ

۱۷

چنین نیست [که خیال می‌کنید] بلکه شما یتیمان را گرامی
نمی‌دارید

وَلَا تَحْضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ

۱۸

و یکدیگر را بر اطعام بینوایان ترغیب نمی‌کنید

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا

۱۹

و میراث [ضعیفان] را یکجا می‌خورید

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا

۲۰

و مال را بسیار دوست می‌دارید [در حد دلباختگی]

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا

۲۱

چه خیال می‌کنید، وقتی که زمین درهم شکست و به سختی
متلاشی گردید

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

۲۲

و [فرمان] پروردگارت فرا رسید و فرشتگان صف در صف
حاضر شدندوَجَاءَ يَوْمَئِذٍ يَوْمِئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ
الدِّكْرَى

۲۳

و در آن روز جهنم را حاضر کنند، آن زمان است که انسان
بیدار شود، اما از این بیداری او را چه سود؟

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

گوید: ای کاش برای این زندگی‌ام چیزی فرستاده بودم

۲۵

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا

پس در آن روز هیچ کس مانند عذاب کردن او عذاب نمی‌کند

۲۶

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ

و هیچ کس مانند بند کشیدن او به بند نمی‌کشد

۲۷

يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

تو ای جان آرام یافته، به اطمینان رسیده

۲۸

أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً

به سوی پروردگارت بازگرد که تو از او خشنود و او از تو خشنود است

۲۹

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي

پس به جمع بندگانم در آی

۳۰

وَادْخُلِي جَنَّتِي

و در بهشت من داخل شو

۰۹۰ . بلد	الْبَلَدُ: شهر	مکی	۲۰ آیه
-----------	----------------	-----	--------

۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوگند به این شهر [مکه]

حزب
۲۳۸
۵۳۲

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ

۲

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ

شهری که تو ساکن آن هستی

۳

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ

و قسم به پدر [ابراهیم]، و فرزندی که آورد

۴

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

که ما انسان را در رنج آفریدیم

۵

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

آیا می‌پندارد که هیچ کس نمی‌تواند بر او دست یابد

۶

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا لُبَدًا

می‌گوید: مال انبوهی را نابود کردم

۷

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

آیا می‌پندارد کسی او را ندیده

۸

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

آیا برای او دو چشم نساختیم

۹

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

و یک زبان و دو لب

۱۰

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

و او را به دو راه مشخص ره نمودیم

۱۱

فَلَا أَفْتَحَمَ الْعَقَبَةَ

ولی او از آن گردنه بالا نرفت

۱۲

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ

و تو چه می‌دانی آن گردنه چیست

۱۳

فَكَ رَقَبَةٍ

آزاد کردن برده‌ای

۱۴

أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْعَبَةٍ

یا اطعام به روز قحطی

۱۵

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

به یتیمی خویشاوند

۱۶

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

یا مستمندی خاک‌نشین

۱۷

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا

وانگهی از کسانی باشد که ایمان آوردند و یکدیگر را به صبر توصیه کرده و به ترحم سفارش کردند

بِالْمَرْحَمَةِ

۱۸

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

آنها اهل سعادتند

۱۹

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

و آنها که به آیات ما کافر شدند اهل شومی و شقاوتند

۲۰

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

بر آنها آتشی سرپوشیده است [که راه نفسی ندارد]

۱

۵۳۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا

سوگند به خورشید و روشنایی آن

۲

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا

و به ماه چون از پی آن برآید

۳

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا

و قسم به روز چون آن را هویدا سازد

۴

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا

و به شب وقتی که آن را بپوشد [و آفاق را تاریک سازد]

۵

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا

و به آسمان و آنکه بنایش کرد

۶

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا

و به زمین و آن که آن را گستراند

۷

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا

و سوگند به نفس آدمی و آنکه او را سامان داد

۸

فَالهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا

پس [تشخیص] فجور و تقوی را به وی الهام کرد

۹

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا

بی‌شک هر که خود را تزکیه کرد رستگار شد

۱۰

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا

و بی‌گمان آنکه خود را بیالود، محروم گشت

۱۱

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَعُونَهَا

ثمود از روی سرکشی [پیامبرشان] را تکذیب کردند

۱۲

إِذِ انْتَبَعَتْ أَشْقَاهَا

آنگاه که شقی‌ترین آنها به پاخواست

۱۳

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا

پس پیامبر خدا به آنها گفت ناقه خدا را با آب خوردنش [آزاد] گذارید

۱۴

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا

ولی او را تکذیب نمودند و ناقه را پی کردند، پس خدا آنها را به گناهانشان بگرفت و با خاک یکسانشان کرد

۱۵

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا

و از عاقبت آن باکی نمی‌داشت

۱

۵۳۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ

قسم به شب وقتی که فراپوشد

۲

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ

و به روز آنگاه که تجلی کند

۳

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

و به آنکه نر و ماده را آفرید

۴

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَىٰ

که سعی و تلاش شما بسی پراکنده است [و هر کس به راهی می‌رود]

۵

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ

اما آنکه انفاق کرد و پارسائی نمود

۶

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ

و [وعده‌ی] نیکو را باور داشت

۷

فَسَنِيبُهُ لِّلْيسْرِىٰ

پس زودا که راه آسانی پیش پای او گذاریم

۸

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ

و اما آن که بخل ورزید و [از دین] بی‌نیازی نمود

۹

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ

و آن [وعده‌ی] نیکو را انکار کرد

۱۰

فَسَنِيبُهُ لِّلْعُسْرِىٰ

پس زودا که طریقه سختی پیش وی آریم

۱۱

وَمَا يُعْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ

و آنگاه که به هلاکت افتد، مالش به حال او سودی ندهد

۱۲

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ

همانا هدایت بر عهده‌ی ماست

۱۳

وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ

و آخرت و دنیا هم متعلق به ماست

۱۴

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَىٰ

پس شما را به آتشی که زبانه کشد بیم دادم

لَا يَصْلِيهَا إِلَّا الْأَشْقَى

که جز تیره بخت‌ترین مردم، بدان نسوزد

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى

همان که تکذیب کرد و رخ برتافت

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى

زودا که پرهیزکارترین مردم، از آن دور داشته شود

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى

همان که مال خود را می‌دهد تا پاک شود

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْرَى

و هیچ کس را نزد او حق نعمتی نیست تا او را پاداش دهد

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى

جز طلب رضای پروردگار والایش

وَلَسَوْفَ يَرْضَى

و به زودی خشنود گردد

۹۳. ضحی

الضُّحَى: روشنایی روز

مکی

۱۱ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالضُّحَى

قسم به روز روشن

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى

و به شب، آن دم که آرام گیرد

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى

که پروردگارت نه تو را وا گذاشته و نه دشمن داشته

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى

و مسلماً آخرت برای تو از دنیا بهتر است

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى

و زود باشد که پروردگارت [آتقدر] عطایت کند که راضی شوی

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَكَوَى

مگر نه یتیمت یافت و پناه داد

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى

و سرگشته‌ات یافت پس راه نمود

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى

و محتاجت یافت و بی‌نیاز کرد

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

پس یتیم را خوار مدار و مران

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ

و با سائل خشونت مکن و مران

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

و از موهبت پروردگارت [رسالت و معارف] سخن گوی

۹۴. انشراح

الشَّرْح: گشایش

مکی

۸ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

آیا ما سینه تو را فراخ نکردیم

وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ

و بار گرانت را از تو فرو نهادیم

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ

که پشتت را شکسته بود

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

و آوازه‌ات را بلند کردیم

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

پس بی‌تردید با [هر] دشواری آسانی است

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

[آری] مسلماً با [هر] دشواری آسانی است

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ

پس چون فراغت یافتی به [عبادت] کوش

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ

و با اشتیاق به سوی پروردگارت روی آور

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالتَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ
۵۳۷ر

سوگند به انجیر و زیتون

۲ وَطُورِ سِينِينَ

و به طور سینا

۳ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

و به این شهر امن

۴ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

که به راستی ما انسان را به نیکوترین ساختار آفریدیم

۵ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ

سپس او را [به سبب کفرش] به پست‌ترین درکات بازگرداندیم

۶ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

مگر آنها را که ایمان آورده اعمال صالح کردند که برایشان پاداشی بی‌پایان است

۷ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِاللَّيْنِ

پس چیست که تو را به تکذیب روز جزا وا می‌دارد

۸ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ

آیا خدا بهتر از همه حکم‌کنندگان نیست

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
۵۳۸ر
أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

بخوان به نام پروردگارت که آفرید

۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ

انسان را از خون بسته‌ای آفرید

۳ أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

بخوان که پروردگارت از همه کریم‌تر است

۴ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

همان که به وسیله قلم آموخت

۵ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

به انسان آنچه را نمی‌دانست یاد داد

۶ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغَىٰ

چنین نیست [که می‌پندارند]، بیشک آدمی طغیان می‌کند

۷ أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْجَىٰ

همین که خود را بی‌نیاز بیند

۸ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ

مسلم‌ا بازگشت، به سوی پروردگار تو است

۹ أَرَعَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ

مگر آن را نبینی که باز می‌دارد

۱۰ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ

وقتی بنده‌ای نماز کند

۱۱ أَرَعَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ

چه پنداری اگر این بنده بر هدایت باشد

۱۲ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ

یا به پارسایی فرمان دهد [آزارش چه زشت است؟]

۱۳ أَرَعَيْتَ إِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّىٰ

مگر ندانی که اگر تکذیب کند و روی بگرداند [سزا خواهد دید]

۱۴ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ

آیا ندانسته است که یقیناً خدا می‌بیند

۱۵ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ

حاشا که اگر دست بر ندارد موی پیشانی او را گرفته [به دوزخ] می‌کشانیمش

۱۶ نَاصِيَةِ كَازِبَةٍ خَاطِئَةٍ

موی پیشانی دروغزن خطاکار را

۱۷ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ

پس او گروهش را بخواند

۱۸ سَدْعُ الزَّبَانِيَةِ

ما هم آتشبانان را خواهیم خواند

۱۹ كَلَّا لَا تُطِئُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝

زهار اطاعت او مکن و سجده کن و تقرب جوی

سجده واجب

همانا ما آن [قرآن] را در شب قدر نازل کردیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

۱
۵۳۹ر

و تو چه میدانی شب قدر چیست

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

۲

شب قدر از هزار ماه بهتر است

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ

۳

در آن شب فرشتگان و روح به اذن پروردگارشان از برای هر کاری فرو می‌آیند

تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَرُوحٌ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ

۴

شبی سراسر سلامت است تا صبحدم

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

۵

کافران اهل کتاب و مشرکان [از آیین خود] دست بردار نبودند تا این که دلیل روشنی برایشان بیاید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ

۱
۵۴۰ر

پیامبری از جانب خدا که صحیفه‌های پاکی را بر آنها بخواند

رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً

۲

که در آن، نوشته‌های صحیح و استواری است [اما ایمان نیاوردند]

فِيهَا كُتِبَ قَيِّمَةٌ

۳

ولی اهل کتاب پراکنده نشدند مگر پس از آن که این دلیل روشن برایشان آمد [که پیامبر و قرآن است]

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَةُ

۴

و آنها دستور نداشتند جز این که خدای یگانه را بپرستند و دین را ویژه‌ی او کنند و موحد باشند و نماز را بر پا دارند و زکات دهند و این است دین پایدار

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ
وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

۵

بی‌تردید کسانی از اهل کتاب که کافر شدند و مشرکان، برای همیشه در آتش دوزخند و آنها بدترین آفریدگانند

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ
جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ

۶

البته کسانی که ایمان آورده و اعمال شایسته کردند، آنهایند که بهترین آفریدگانند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ
الْبَرِيَّةِ

۷

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ
حَسِبَى رَبَّهُ و

۹۹. زلزال

الزَّلْزَلَةُ: زلزله

مدنی

۸ آیه

هنگامی که زمین با زلزله مخصوص خود لرزانده شود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

۱
۵۴۱ ر

و زمین بارهایش را بیرون افکند

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

۲

و آدمی گوید، آن را چه شده است

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

۳

در آن روز زمین خبرهایش را باز گوید

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا

۴

مسلم از آن روست که پروردگارت به آن الهام کرده است

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا

۵

آن روز مردم دسته دسته بازگردند تا کارهایشان به آنها
نشان داده شود

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ

۶

پس هر که به اندازه‌ی ذره‌ای نیکی کند آن را ببیند

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

۷

و هر که به اندازه‌ی ذره‌ای بدی کند آن را ببیند

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

۸

۱۰۰. عادیات

الْعَادِيَات: دوندگان

مکی

۱۱ آیه

۲ صفحه

قسم به اسبان تیزپا [ی جهاد] که نفس نفس زنند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا

۱
۵۴۲ ر

و به آنها که با سم‌های خود جرقه‌ها افروزند

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا

۲

و قسم به هجوم آوران در سپیده دم

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا

۳

که بدان گردی برانگیزند

فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعًا

۴

و [ناگهان] با آن بر قلب دشمن زنند

فَوْسَطْنَ بِهِ جَمْعًا

۵

آری انسان نسبت به پروردگارش بسی ناسپاس است

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

۶

و او خود بر این معنا گواه است

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَلِكِ لَشَهِيدٌ

۷

و به راستی او علاقه شدیدی به مال دارد

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

۸

مگر نمی‌داند وقتی که خفتگان قبور برخیزند

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

۹
حزب ۲۴۰

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

و آنچه [از کفر و ایمان] در سینه‌هاست فاش گردد

۱۱ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ خَبِيرٌ

در آن روز پروردگارشان به آنها کاملا آگاه است

۱۰۱ . قارعه القارعة: کوبنده مکی ۱۱ آیه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
القارعة

آن واقعه کوبنده

۲ مَا الْقَارِعَةُ

چه کوبنده‌ای! [که قابل وصف نیست

۳ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ

و تو چه می‌دانی آن کوبنده چیست

۴ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

روزی که مردم مانند پروانگان پراکنده باشند

۵ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

و کوه‌ها چون پشم رنگین حلاجی شده شوند

۶ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

پس اما هر که وزنه اعمالش سنگین باشد

۷ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

پس وی در یک زندگی رضایت بخشی است

۸ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

و اما آنکه وزنه اعمالش سبک شود

۹ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

پس جایگاهش هاویه است

۱۰ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ

و تو چه می‌دانی آن چیست

۱۱ نَارٌ حَامِيَةٌ

آتشی سوزنده است

۱۰۲ . تکاثر التكاثر: افتخار به زیادی ثروت مکی ۸ آیه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
التكاثر

تفاخر و افزون طلبی، شما را سرگرم ساخت

۲ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

تا وقتی که به دیدار گورها رفتید

۳ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

چنین نیست [که می‌پندارید]، به زودی خواهید دانست [نتیجه غفلت را

۴ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

باز چنین نیست، [که می‌پندارید] به زودی خواهید دانست

۵ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ

چنین نیست [که می‌پندارید] اگر شما به علم یقینی می‌دانستید [که آخرتی هست]

۶ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

به یقین جهنم را می‌دیدید

۷ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ

سپس یقینا آن دوزخ را به دیده‌ی یقین [و لمس] مشاهده می‌کردید

۸ ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

و آنگاه آن روز از این نعمت بازخواست می‌شوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَصْرِ

۱
۵۴۵ر

قسم به عصر

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ

۲

که انسان‌ها همه در زیانند

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ
وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ

۳

مگر آنها که ایمان آورده و اعمال شایسته کردند و یکدیگر را به حق سفارش نمودند و به صبر توصیه کردند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيُلِّ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ

۱
۵۴۶ر

وای بر هر بدگوی کننده‌ی عیبجوی

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

۲

آنکه مالی فراهم کرد و بر شمرد

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ

۳

می‌پندارد که مالش او را جاوید کند

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ

۴

چنین نیست [که می‌پندارد]، حتما در آتشی شکننده افکنده شود

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ

۵

و تو چه می‌دانی آتش شکننده چیست

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ

۶

آتش برافروخته الهی است

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ

۷

آتشی که بر دل‌ها افتد و زبانه کشد

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَدَةٌ

۸

این آتش بر آنها سرپوش است [و راه گریز ندارد]

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

۹

در ستون‌هایی است کشیده شده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ

۱
۵۴۷ر

آیا ندیدی پروردگارت با پیلداران چه کرد

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ

۲

آیا نقشه آنها را باطل نساخت

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ

۳

و بر سرشان پرندگان گروهی را فرستاد

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ

۴

که با سنگ‌هایی از سجیل آنها را هدف قرار می‌دادند

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ

۵

پس آنها را همچون گاه جویده شده [متلاشی] گردانید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ

۱
۵۴۸ر

[شکست ابرهه] برای این بود که قریش [به کعبه] الفت گیرند

إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

۲

الفتشان به سفرهای [تجاری] زمستانی و تابستانی [ادامه یابد]

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

۳

پس باید صاحب این خانه را پرستش کنند

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَعَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

۴

همان که آنها را از گرسنگی سیرشان کرد و از بیم [دشمن] ایمنشان ساخت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِاللَّيْنِ

۱
۵۴۹ر

آیا آن کس را که دین را تکذیب می‌کند دیدی

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ

۲

پس او همانست که یتیم را به خشونت می‌راند

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ

۳

و بر اطعام بینوا، ترغیب نمی‌کند

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ

۴

پس وای بر نمازگزاران

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

۵

آنان که از نمازشان غافلند

الَّذِينَ هُمْ يُرْءَاوْنَ

۶

آنها که خودنمایی می‌کنند

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

۷

و از رفع نیاز دیگران دریغ می‌ورزند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ

۱
۵۵۰ر

بی‌تردید ما به تو خیر بسیار دادیم

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزَرَ

۲

پس برای پروردگارت نمازگزار و قربانی کن

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

۳

البتّه دشمن تو، همو بی‌نسل است

بگو هان! ای کافران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

۱
۵۵۱ر

من آنچه را که می‌پرستید، نمی‌پرستم

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

۲

و شما [نیز] پرستش‌گر آنچه می‌پرستم نیستید

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

۳

و من [نیز] پرستش‌گر آنچه [شما] پرستیده‌اید نیستم

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ

۴

و نه شما پرستنده‌ی چیزی هستید که [من] می‌پرستم

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

۵

شما را دین خودتان و مرا دین خویش

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

۶

آن‌گاه که یاری خدا و پیروزی فرا رسید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ

۱
۵۵۲ر

و دیدی که مردم گروه گروه در دین خدا داخل می‌شوند

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا

۲

پس به ستایش پروردگارت تسبیح گوی و آمرزش خواه که او قطعاً توبه پذیر است

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

۳

بریده باد هر دو دست ابو لهب و مرگ بر او

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ

۱
۵۵۳ر

مال و دست آوردش او را بی‌نیاز نکرد

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

۲

زودا که وارد آتشی شعله‌ور شود

سَيَصِلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ

۳

و همسر او [نیز]، که بارکش هیزم است

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ

۴

به گردنش ریسمانی از لیف خرما است

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ

۵

بگو حق این است که خدا یگانه است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

۱
۵۵۴ر

خدایی که همه، نیاز بدو برند

اللَّهُ الصَّمَدُ

۲

زاده و زاده نشده است

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

۳

و او را هیچ همتایی نباشد

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

۴

بگو به پروردگار سپیده دم پناه می‌برم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

۱
۵۵۵ر

از شر آنچه آفرید

مِن شَرِّ مَا خَلَقَ

۲

و از شر شب تار، وقتی که هجوم آورد

وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

۳

و از شر دمنندگان در گروه‌ها

وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ

۴

و از شر حسود آن‌گاه که حسد ورزد

وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

۵

بگو پناه می‌برم به پروردگار مردم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

۱
۵۵۶ر

به فرمانروای مردم

مَلِكِ النَّاسِ

۲

به معبود مردم

إِلَهِ النَّاسِ

۳

از شر وسوسه‌گر پنهان شونده [و بازگردنده]

مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

۴

آن که در سینه‌های مردم وسوسه می‌کند

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

۵

از پریان و آدمیان

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

۶